

Tikrojo gyvenimo Knyga

Dieviškojo Mokytojo mokymai

VI Tomas

Pamokos 143–174

Knygų tarnyba gyvenimui

12 tomų veikalas „Libro de la Vida Verdadera“ („Tikrojo gyvenimo knyga“) yra palikimas visai žmonijai ir yra įregistruotas „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ Meksike, D.F., numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie ispanų kalbos originalų leidimą:
„Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.“
Apartado Postal 888, Meksikas, D.F., - C.P. 06000

Atsakingas už vokiečių kalbos vertimą, vokiečių kalbos leidimo vokišką leidimą, paaiškinimus, išnašas, pastabas ir nurodymus apie kūrinį:
Walter Maier ir Traugott Göltenboth.

Būklė: 2017 m. sausio mėn.

Redagavimas (naujoji rašyba ir maketavimas):
„Buchdienst zum Leben“
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
El. paštas: manfredbaese@gmx.de

Remiantis šia versija, „**Tikrojo gyvenimo**“ knyga yra verčiama į daugelį kitų kalbų naudojant „DeepL Translator“.

Tai yra autentiški, originalūs, Gottholdo Göldenbotho išversti ir „Reichl Verlag“ leidyklos išleisti raštai, kuriems taikomos autorių teisės. Jie turi būti išsaugoti savo pirminėje grynumo formoje ir negali būti keičiami. Tai būtų nuodėmė ir užtrauktų dieviškąjį teismą.

Kristus pasakė, kad negali būti jokių autorių teisių, kad šie raštai būtų prieinami visoms tautoms ir nacijoms.

Už šią iniciatyvą atsakinga Anna Maria Hosta, veikianti Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, kuris yra šių raštų savininkas, vardu.

(El. paštas:hoanna64@yahoo.com)

„DeepL“ – atsisiuntimo nuoroda: www.DeepL.com/Translator (versija verslui)

„DeepL“ šiuo metu verčia į daugiau nei 100 kalbų ir jį galima atsisiųsti į kompiuterį. Vertimui reikalingas interneto ryšys.

Išleista „Bookmundo“ leidykloje

2-asis leidimas – 2026 m.

ISBN:

Turinys

Tikrojo gyvenimo Knyga	1
Pratarmė.....	6
Sveikinimas iš Meksikos	7
Pamoka 143.....	11
Pamoka 144.....	21
Pamoka 145.....	32
Pamoka 146.....	40
Pamoka 147.....	50
Pamoka 148.....	60
Pamoka 149.....	70
Pamoka 150.....	80
Pamoka 151.....	91
Pamoka 152.....	100
Pamoka 153.....	108
Pamoka 154.....	118
Pamoka 155.....	125
Pamoka 156.....	133
Pamoka 157.....	141
Pamoka 158.....	150
Pamoka 159.....	158
Pamoka 160.....	167
Pamoka 161.....	176
Pamoka 162.....	184
Pamoka 163.....	192
Pamoka 164.....	201
Pamoka 165.....	210
Pamoka 166.....	219

Pamoka 167.....	227
Pamoka 168.....	235
Pamoka 169.....	243
Pamoka 170.....	252
Pamoka 171.....	260
Pamoka 172.....	269
Pamoka 173.....	277
Pamoka 174.....	286
Turinio nuorodos.....	294
Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.	305

Pratarmė

Visais laikais Kūrėjo Dvasia įvairiais būdais kalbėjo savo tvariniams.

„Pirmuoju laikotarpiu“ Tėvas savo vaikams atsiskleidė tiesiogiai per sąžinę, be to, jis kalbėjo per pasiuntinių, vadovų ir pranašų lūpas. Viešpaties tarnų pranašystės ir apreiškimai skelbė žmogaus dvasios kilimą ir Mokytojo atėjimą.

Su Jėzaus gimimu Palestinoje prasidėjo „Antrasis laikotarpis“, kurio metu „Žodis“ įsikūnijo Dieviškajame Vaikelyje, kad kalbėtų žmonėms: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas.“ Per 33 savo gyvenimo metus tarp žmonių Jėzus Kristus liudijo apie savo dievišką kilmę, o ruošdamas savo mokinius atsisveikinimui, jis pasakė, kad sugrįš, bet ne kūne, o debesyje – dvasinio pasaulio simbole, apsuptas savo angelų gausybių.

Taigi 1866 m. rugsėjo 1 d. prasidėjo „Trečiasis laikotarpis“ su tuo, kas įvyko Meksikoje – šiai paskirtoje šalyje Vakaruose. Ten įvyko Dvasios apreiškimai apie žmogaus mąstymo ir kalbos gebėjimus, kurie negrįžtamai baigėsi 1950 m. gruodžio 31 d., kad po šio pasirengimo laikotarpio žmonės taptų pajėgūs pasiekti tobulesnę žmogaus dvasios tiesioginio bendravimo su Dieviškąja Dvasia ir su dvasiniu pasauliu apskritai formą.

Savo aukščiausios valios vedamas Viešpats, norėdamas perteikti pažadėtojo Išganytojo ir jo angelų apreiškimus, pasinaudojo žmogiškaisiais įrankiais – tais, kuriuos Jis pats išsirinko ir paruošė, ir per kurių protinius sugebėjimus pasireiškė Dieviškosios Dvasios spindulys.

Per paskutinius maždaug 20 Apreiškimo laikotarpio metų, prasidėjusių maždaug 1930 m., didžioji dalis Viešpaties mokymų buvo užrašyta stenografijos būdu. Turtingi pamokymai, mokymai, pranašystės, apreiškimai ir pan. vyko daugybėje įvairių susirinkimų vietų, susiformavusių visoje šalyje. Nedidelė grupė, kuri anksčiau tarnavo kaip „balsų nešėjai“ ir veikė pagal aiškius Dieviškosios Dvasios nurodymus, surinko 12 tomų iš 366 paskelbtų pamokymų. Jie suteikė jiems pavadinimą:

„LIBRO DE LA VIDA VERDADERA“

liet. „

Sveikinimas iš Meksikos

Kad skaitytojas / skaitytoja galėtų susidaryti vaizdą, kaip 1866–1950 m. Meksikoje vyko Dvasioje vėl pasirodžiusio Kristaus apreiškimai – iš pradžių parengti Elijo Dvasios – toliau pateikiamas sveikinimas vokiečiams iš meksikiečio, kuris pats buvo „Žodžio“ įrankis. Žmogiškai kalbant, jis yra paprastos kilmės, savo gyvenimo kelią pradėjo kaip koridos kovotojas, vėliau kaip fotografas uždirbo duoną sau ir savo šeimai ir gyveno paprastai bei kukliomis sąlygomis.“

Būtent tada man suėjo 21 metai. Jau kelerius metus buvau prikaustytas prie namų kaip labai varginčios odos ligos auka, kuri neleido man nė akimirkai pasimėgauti saulės ar šviežio oro teikiamais malonumais.

Tais vienu metu, kurie man atrodė kaip amžinybė – tuo labiau, kad buvau pačioje jaunystės aušroje, kai žmogus pasiduoda pačioms tuščiausioms svajonėms, – aš išgyvenau nemažą nekantrumo ir nevilties krizę. Turiu prisipažinti, kad tik geranoriška tėvų ir brolių bei seserų parama suteikė man moralinę atramą šioje išbandymo akimirkoje, žinoma, kartu su tylia viltimi, kad vieną dieną vėl atgausiu sveikatą.

Mano atveju ėmėsi daugybė gydytojų, man buvo taikomi nesuskaičiuojami gydymo būdai – viskas be jokios naudos. Pamenu tik tai, kad po kiekvienos nesėkmės mano beviltiškumas vis augo.

Kai mano izoliacija, tylą ir vienvietę kasdien tapdavo vis nepakeliamesnė, aš pasinėriau į maldą ir pastebėjau, kad joje mano dvasia randa neišsakomą ramybę, o mano širdyje užgimsta nuojauta, kad netrukus aš išsilaisvinsiu iš savo nelaisvės.

Mano maldos vis labiau užsitęsdavo, o mano dvasinė koncentracija vis gilėjo. Stengiausi medituoti kuo dažniau, nes kol trukdavo malda, buvau atleistas nuo visų kančių. Kai pasibaigdavo tas džiaugsmas ir aš sugrįždavau į savo vienišą, tylaus ir monotoniško gyvenimo realybę, visada jaučiausi tarsi grįžęs iš kito pasaulio, kuriame mano dvasia buvo sustiprėjusi ir įkvėpta. Čia turiu paminėti, kad savo maldas sudariau remdamasis neapgalvotais akimirkos įkvėpimais. Niekada nepamiršiu, kaip per tokius susižavėjimus praradau laiko pojūtį, ir būdavo akimirka, kai viskas, kas mane supo, išnykdavo. Tačiau prisimenu, kad vaikystėje – maždaug nuo 12 metų – be jokio paaiškinimo sau beveik kasdien patirdavau savotišką sielos atsiskyrimą, kuris trukdavo keletą minučių, o per tą laiką, galbūt vedamas pasąmonės, turėdavau elgtis kaip automatas. Kol truko ši keista būseną, niekada nepatirdavau nė menkiausių sunkumų. Keista, kad iš pradžių ji man keldavo baimę, tačiau palaipsniui aš prie jos pripratau, o reiškinys laikui bėgant stiprėjo.

Mano liga pasiekė kulminaciją. Kartais man atrodydavo, tarsi mano oda

degtų nuo vidinės ugnies, kurios niekas negalėjo numalšinti. Tuo pačiu metu mano išvaizda tapo vis apgailėtinesnė.

Vieną dieną mano tėvas atėjo su naujiena, kad jis išgirdo Dieviškojo Mokytojo žodį iš paprasto žmogaus lūpų, kuris, be abejonės, yra Dievo išrinktasis. Tai įvyko skurdžiame susirinkimų centre, esančiame atokioje Meksiko miesto dalyje. Jį ten nuvedė geras draugas, kuris jau seniai žavėjosi tomis apreiškimais.

Akimirksniu įsitikinau, kad tai buvo JIS, Mokytojas, kuris ten kalbėjo pasinaudodamas žmogaus suvokimo gebėjimais, norėdamas priartėti prie žmonių, ieškodamas tų, kurie alksta šviesos ir trokšta teisingumo.

Stebuklas, kurio laukiau dieną iš dienos, stovėjo priešais mane. JIS, su kuriuo taip dažnai kalbėdavausi savo skausmo valandomis, dabar buvo man visai šalia ir laukė manęs, kad padovanotų man kūno ir sielos išgydymą.

Aš paklausiau Viešpaties šaukmo! 1934 m. vasario 14 d., sekmadienį, pirmą kartą įžengiau į tą kuklią susirinkimų salę – vieną iš daugelio, kur buvo galima išgirsti dieviškąją žinią. Man didelį įspūdį padarė susirinkusiųjų susikaupimas ir gilus susitelkimas, su kuriuo jie ruošėsi laukti „dieviškojo spindulio“ atvykimo, kuris turėjo įkvėpti „Žodžio nešėją“ vidiniam klausymui, o šis savo ruožtu turėjo perteikti dangiškąjį Žodį.

Tą kartą „Žodžio nešėja“ arba „įrankis“ buvo moteris. Paprasta moteris, sakytume, įprastos išvaizdos, nuo gimimo akla. Turiu prisipažinti, kad jos išvaizda man nepadarė ypač malonaus įspūdžio. Todėl mano nuostaba buvo tuo didesnė, kai jos lūpos atsivėrė ir pasigirdo pamokslas, pasižymintis tokiu gilumu, tokia nuostabia išmintimi, kokios vargu ar galima įsivaizduoti, be to, sakomas saldžiu balsu, kupinu netikėtų intonacijų, kurios žiniai suteikė giliai įspūdingą ir jaudinantį akcentą.

Toliau tęsiantis pamokslui, „“ susirinkusieji visiškai pamiršo Žodžio nešėjo buvimą, kad pakiltų į dvasios sferas ir visapusiškai pasimėgautų dieviškuoju mokymu. Tačiau jei kas nors per pamokslą atsitiktinai atmerkdamas akis ir stebėdavo Žodžio nešėją, galėdavo pastebėti, kaip ta savaime vargana ir paprasta būtybė buvo paaukštinta jos sielos pakilime, taip, kaip tokiais momentais iš jo spinduliavo didžiulis grožis ir baimę keliančios didybės spindesys.

Dieviškasis Žodis liejosi iš jo lūpų kaip neišsenkanti potvynio banga – valandą, dvi valandas, tris ir daugiau. Viskas vyko sklandžiai, be pertraukų, be klaidų, be menkiausio nuovargio požymio, o balsas netapo užkimęs ar silpnas. Priešingai, atrodė, kad kuo ilgiau truko paskelbimas, tuo įkvėpimas tapdavo vis tobulesnis.

Dieviškojo Mokytojo buvimas tomis bendravimo akimirkomis buvo jaučiamas taip stipriai, kad jo artumą ir draugystę buvo galima pajusti visiškai apčiuopiamai. Jis kalbėjo kiekvienos širdies kalba! Jis skaitė

paslėptiausias susirinkusiųjų mintis ir palietė slapčiausias klausytojų sielos gijas, ir tai darė niekam nežaisdamas ar nekaltindamas. Kiekvienas savo širdyje jautė, kokie Mokytojo žodžiai, kupini meilės ir išminties žvilgsnio, buvo skirti būtent jam.

Dieviškasis pranešimas Žodžio nešėjo lūpose įgavo įvairių atspalvių ir niuansų. Kai Viešpats kalbėjo kaip Tėvas, jo balse atsiskleidė švelnumas, atleidimas ir glamonė; kai jis pasirodė kaip Mokytojas, jo balsas tapo gilus ir išmintingas, o kai Jis pasirodė kaip Teisėjas, Žodžio nešėjo balsas įgavo begalinės autoriteto ir galios intonaciją, o teisingumas ir dieviškas uolumas pasireiškė taip įspūdingai, kad klausytojus tai išties sukrėtė, išspaudė atgailos ašaras ir paskatino priimti tvirtus sprendimus atgailauti bei atlyginti nuodėmes. Prieš tokį didingumą jaučiausi visiškai mažas ir paskutinis tarp susirinkusiųjų. Savo nežinojime man kilo mintis, kad Viešpats tikriausiai net nepastebėjo mano nereikšmingo buvimo. Tačiau greitai turėjau įsitikinti savo klaida ir sužinoti, kad Mokytojo žvilgsnis pastebėjo visus. Po kelių mėnesių dažnų apsilankymų, kurių tikslas buvo vien tik pasimėgauti ta dvasine švente, vieną nepamirštamą popietę mane pašaukė Viešpats. Tai buvo 1934 m. rugpjūčio 9 d., kai, dar nespėjęs atsigauti iš nuostabos, buvau pažymėtas ir pateptas tarnauti Dieviškajam Žodžiui kaip jo nešėjas.

, tuo aukščiausiuoju momentu mano širdį apėmė giliausias jaudulys, kilniausi ir paslaptiniausi jausmai. Ką gi galėjau atsisakyti šiuo išaukštintu momentu Tam, kuris turi neribotą teisę į savo kūrinčius?

Mano likimas buvo nulemtas. Nuo tos dienos aš gyvenau tik tam, kad pašvęstų savo gyvenimą šiai sunkiai ir delikačiai tarnystei.

Keletas pasirengimo mėnesių, per kuriuos aš visiškai atsigavau fiziškai, buvo skirti tam, kad tapčiau Dieviškojo Mokytojo Žodžio nešėju, kuriam nuo tos akimirkos atsidaviau visa siela ir kūnu iki 1950 m. gruodžio 31 d., kai Dievybės Šviesa nustojo pasireikšti šia forma.

Jei mes, buvę Žodžio nešėjai, norėtume pasidalinti įspūdžiais ir įspūdžius ir patirtį, kuriuos patyrėme tais nepamirštamų kovų metais, susidurdami su plūstančiomis minios į įvairias susirinkimų vietas, išsibarsčiusias po visą mūsų šalį, turėtume užpildyti ištisus tomus, nes mūsų kelionė buvo nepertraukiamas nuostabiausių įvykių virtinė, ir būtų neįmanoma jų papasakoti per ribotą erdvę, kuri man čia suteikta.

Tačiau ypač svarbu pabrėžti, kad ruošdamiesi neturėjome jokios kitos knygos, išskyrus Žodį, kuris liejosi iš mūsų pačių lūpų. Mat į mūsų protą neturėjo įsiskverbti joks išorinis poveikis, kad galėtume kuo ištikimiau priimti dieviškąją žinią. Kai likdavome nuolankūs, Viešpats mus išskirdavo savo meile ir palankumu savo tautos akyse. Tačiau kai kartą leisdavome, kad mus valdytų tuštybė ar egoizmas, Jis mus paliesdavo savo teisingumu, kuriam laikui atimdamas iš mūsų įkvėpimą, kad parodytų mums, jog be Jo

nieko negalime, nes be Jo mes esame niekas.

Nuo paskutinio Mokytojo pranešimo 1950 m. pabaigoje aš niekada daugiau nepatyriau nė vieno iš tų savitų jausmų, kuriuos, vykdydamas Žodžio nešėjo misiją, metai iš metų nešiojau savo viduje.

Nuo minėtos dienos gausi brolių grupė pasišventė užduočiai surinkti kuo daugiau Viešpaties mums suteiktų pranešimų ir apreiškimų, kurie, laimei, buvo užrašyti. Iš jų buvo sudaryta knyga, kuri turėjo būti prieinama plačiajai visuomenei ir kuri iki šiol yra šaltinis, iš kurio žmonija gali gerti tiesos vandenį, kurį Mokytojas paliko šių ir ateities laikų žmonėms kaip meilės, šviesos, teisingumo ir taikos dovaną.

Iš manęs, kuris nepelnytai buvau Mokytojo žodžio nešėjas jo pasirodymo metu šioje formoje, buvo paprašyta parašyti liudijimą, ir šiais eilučių bandžiau tai padaryti. Tai dariau su visais nuoširdumu, kurio esu pajėgus, su karštu troškimu, kad šis liudijimas taptų paskata ir pažadintų pasitikėjimą bei tikėjimą tuose, kurie paims į rankas šią knygą, kurioje yra žinios, kurias dieviškasis Mokytojas savo gerumu atskleidė šios epochos žmonijai per tokius pat paprastus, kaip ir nevertus tarpininkus.

Tuo pačiu iš visos širdies siunčiu brolišką sveikinimą Viešpaties vardu savo broliams ir seserims Vokietijoje, kurių nuostabų dvasinį pabudimą Mokytojas mums parodė per savo žmogiškus tarpininkus.“

Pamoka 143

1. Aš stiprinu jūsų dvasią, kad ji išvertų artėjančią kovą, nes didžiulė bus ideologijų, mokymų ir tikėjimo išpažinimų kova. Iš tiesų, sakau jums: kai prasidės dvasininkų persekiojimas, atsistos nauji apaštalai, kupini tikėjimo ir drąsos. Būtent jie skelbs, kad Aš tuo metu tikrai buvau su jumis, ir jie bus savo tautų pirmtakai bei pranašai. Tarp jų pasirodys tie, kurie užrašys mano įkvėpimus, gilinsis į mano mokymą ir matys dvasines vizijas.

2. Tuo metu Aš apsireikšiu tiek vyruose, tiek moteryse, tiek paaugliuose, tiek vaikuose, tiek senoliuose.

3. Visas pasaulis gaus apreiškimus, ženklus ir regėjimus, nes parašyta, kad kiekviena akis mane pamatys.

4. Aš pasirodžiau mokslininko darbo vietoje, ir mano buvimas jį nustebino. Aš nustebinau karo armijas pačiame mūšio įkarštyje, sustabdydamas jų žygį gamtos jėgomis. Aš pasirodžiau, išliejęs savo gailestingumą ant nuskurdusių namų, kuriuose nebebuvo duonos. Jaunuolis atėjo prie namų durų, nešdamas rankose duonos kepalą, ir vyrai bei moterys klausė savęs: „Kas gi tai?“

5. Studijuokite mano darbą, mokiniai, nes turite būti stiprūs, kad, kai visi matomi ir nematomi elementai siautės, liudytumėte apie mano meilės mokymą. Šiuo metu Aš jums patikėjau septynias dovanas jūsų dvasios tobulėjimui ir jūsų misijos įvykdymui. Čia yra vadovas, „pamatinis akmuo“, balso nešėjas, įgaliotasis, regėtojas, „auksiniai plunksnų rašikliai“ ir „kolona“*. Tačiau tai ne pirmas kartas, kai Aš suteikiu šias dovanas Izraelio tautai. Netgi kai jūs keliavote per dykumą ieškodami Pažadėtosios žemės, Aš jums suteikiau tas pačias dovanas. Mozė buvo vadovas, o kartu jis perteikė mano Žodį ir parodė tautai mano valią. Į jo rankas Aš įdėjau mano Įstatymo kartinį akmenį, kuris yra šventyklos pamatas, kurią turite pastatyti savo širdyse. Judo giminė buvo stiprus ramstis, kuris palaikė minios drąsą ir pasitikėjimą. Levio giminė buvo dvasinių darbininkų legionas, kuriam Aš suteikiau gebėjimą išlaikyti gyvą tikėjimą Viešpačiu. Istorija, pranašystės ir apreiškimai buvo užrašyti tam paskirtų rankų, o mano įkvėpimu pranašai žvelgė į ateitį dvasinėmis akimis.

**1. Vadovas: bendruomenės pirmininkas.*

2. Pamatinis akmuo: patyręs, patariantis vyresnysis

3. Žodžio nešėjas: apreiškimų perteikėjas

*4. Įgaliotasis: atsakingas ypač už ligonių gydymą
atsakingas*

*5. Regėtojas: ypač apdovanotas dvasinio matymo
Dovanotas*

6. „Aukšiniai plunksnų rašytojai“: atsakingi už apreiškimų užrašymą – stenografinį

pranešimų užrašymo atsakingieji

7. Kolona: septyni patikimi bendruomenės vyresnieji

Taip pat žr.: Mokymas 246, 31 (9 tome), kuriame teigiama, kad tuometiniai vadovai bus paskutiniai

6. Šiuo metu jūsų Dvasiai nėra naujų dovanų, viską nešiojate savyje nuo tos akimirkos, kai atgimėte iš manęs.

7. Artėja dienos, kai Aš jums atskleisiu didžiulius mokymus, kurių iki šiol nežinojote; nes ne žmonės bus tie, kurie juos jums atskleis. Nors kiekvienoje religinėje bendruomenėje yra mano pasiuntiniai, tačiau ne jie bus tie, kurie atvers mano lobyną, tuo labiau negali to padaryti tie, kurie, nebūdami paskirti šiai užduočiai, ją prisiėmė savo iniciatyva. Tie, kuriuos Aš pasiunčiau šiai tarnystei, išmintį gauna per įkvėpimą. Tie, kurie nėra mano tarnai, žinias semiasi iš knygų. Kol vieni meldžiasi ir myli*, kiti skaito ir studijuoja; tačiau protas niekada nepasieks aukšto Dvasios** regėjimo. Kai pirmieji kalba, jie įtikina, sukrečia, glosto ir gydo. Antrieji stebina, leidžia save garbinti, bet jie nepaguodžia ir neišgelbėja.

Tekste skliaustuose pateikti papildymai taip pat buvo vertėjai.

** Dabartiniame ispanų kalbos originalo tekste neatskiriamos sąvokos „dvasia“ ir „siela“. Ten visur vartojamas žodis „espíritu“ (dvasia). Vokiečių kalboje sąvokos „siela“ vartojimas dažnai yra tinkamesnis, o kartais net būtinas. Jei atrodė tinkama, pvz., pirmą kartą mokyme, arba ten, kur abu terminai tam tikra prasme būtų pateisinami, tačiau vertėjas, įvertinęs situaciją, pasirinko terminą „siela“, apie tai nurodoma išnašoje. (Žr. taip pat: II tomo priedas)

8. Būkite nuolankūs, mokiniai, dirbkite nesitikėdami atlygio. Būkite linksmi meilėje ir žinodami, kad jus myli jūsų „Dangiškasis Tėvas. Nesikurkite vaizdinių apie savo atlygį, nes jūsų protas jo niekada nesugebės suvokti.

9. Dar kartą sakau jums: pasiruoškite. Jūs nežinote, ar šiais metais Aš jūsų nenustebinsiu dideliais apreiškimais. Šiuo metu jus apšviečia šeštojo antspaudo šviesa, ir gerai, kad dabar sužinote šios paslapties turinį. Aš paaiškinsiu šias pamokas per savo balso nešėjus.

10. Jonas, mano apaštalas, išgirdo ir užrašė tai, ką matė regėjimuose, jų nesuprasdamas. To pranašo palaiminta ranka paliko simboliškai aprašytus mano pažadus ir apreiškimus. O šiais laikais Aš jums duodu tų žodžių ir

įkvėpimų paaiškinimą, nes tik Aš vienas galiu tai padaryti. Tačiau kad galėčiau jums perduoti šią šviesą ir kad jūs suprastumėte šį žodį, apsivalykite, budėkite ir melskitės.*

**Paprastai šalia raginimo melstis – netgi pirmiausia*

Vieta – dažnai nepastebimas žodis „būkite budrūs“. Jį galima suprasti keliais atžvilgiais: pirmiausia jis primena Jėzaus prašymą trims savo mokiniams toje sunkioje valandoje Getsemanėje, netrukus prieš jo suėmimą, likti budriems (Mt 26, 36–46 ir kt.). Tai taip pat yra visuotinai galiojantis raginimas budriai, geranoriškai ir taip teikiant paramą dalyvauti kitų žmonių likime, kaip tai daroma ir užtariančioje maldoje. Be to, turima omenyje ir dvasinis bei sielos budrumas – nuolatinis pasirengimas atkreipti dėmesį į dažnai tylus, silpnus Dvasios ir sąžinės impulsus, laiku juos suvokti ir, vedami vidinio meilės artimui bei gailestingumo impulso, mąstyti, jausti ir veikti; nesileisti valdomam savanaudiško, meilės neturinčio protinio mąstymo, kurio sprendimai, žiūrint iš aukštesnės dvasinės perspektyvos, yra klaidingi, t. y. kenkia sielai, o tai dažniausiai suvokiama tik vėliau, kai pasekmės tampa matomos. Kontempliacija arba meditacija leidžia ugdyti ramybę ir sąmoningumą – visų pirma vidinę, protinę, o taip pat emocinę – taip, kad mintys ir intuicijos iš šio pasaulio bei anapusinio pasaulio, kartu su jų poveikiu emocijoms ir veiksams, taptų iš karto sąmoningos ir galėtų būti valdomos. (Žr. taip pat: Pamoka 146, 60) Šiuo požiūriu taip pat reikėtų vertinti iš dalies prieštarigus tyrimus apie rašto ir vaizdo poveikį įvairiose žiniasklaidos priemonėse – nuo komiksų žurnalų iki televizijos ir interneto, ypač vaikų ir paauglių atžvilgiu. Būti budriam reiškia būti dėmesingam, o tai reiškia, kad esame pasirengę priimti tiek aplinką ir savo artimuosius, tiek vidinę dvasinę komunikaciją, ieškant to, kas yra Dievo valia (sąžinės balsas / įkvėpimas). Šiame kontekste verta paminėti ir sapnus, kurie prisiminimų dėka atkeliauja į sąmonę, ir netgi įmanoma juos lydėti tam tikra budrumo būseną per tikrąjį miegą, t. y. būti budriam, kol kūnas miega. Sapnų, kaip galimo gilesnių įžvalgų šaltinio, reikšmė atsiskleidžia kitose mokymų vietose (pvz., U. 159, 3; U. 162, 4; U. 167, 47), taip pat iš biblinių tekstų. Jie taip pat priklauso nuo sielos raidos ir dvasinio pakilimo arba nuostatos (U. 100, 30).

11. Iš tiesų, sakau jums: jei iki šiol dar nesate girdėję aukštesnių mokymų, tai tik todėl, kad jums trūko pakilimo ir tyrumo. Tapkite verti per meilę artimui, kad savo širdyse galėtumėte priimti puslapius, kuriuos sudaro „Septynių antspaudų knyga“.

12. Aš ateinu pas savo vaikus, kad išmokyčiau jus dorybės, kad jūsų dvasia būtų stipri ir jūs galėtumėte nugalėti pagundas, kurios yra jūsų kūno

geiduliai. Atverkite savo dvasines akis ir pamatykite tą gausybę, kurią Aš jums saugau savo lobynėje.

13. Aš apdoroju jūsų širdis savo Žodžiu, kad jūs taptumėte mano Šventosios Dvasios šventyklos dalimi.

14. Mylima tauta: Mokytojas jums teikia pamokymus, o jų prasmėje glūdi šviesa, apšviečianti jūsų dvasią.

15. Jūs kreipiatės į mane savo maldoje, nes žinote, kad per ją jus išklauso jūsų Tėvas, kuris suteikia jums jėgų ir, kaip Simonui iš Kirėnės, padeda jums nešti savo kryžių.

16. Mano žodžiuose rasite skydą ir šviesų ginklą, kad nugalėtumėte savo kovoje. Aš jus ruošiu, kad, tobulindami savo sielą ir plėtodami savo dvasinius sugebėjimus, galėtumėte atsispirti pagundoms.

17. Gyvenkite budriai, mylima tauta, elkitės kaip išmintingos mergaitės iš palyginimo, kuris buvo pateiktas mano mokiniams Antrajame Laike. Būkite kaip jos, su degančiomis lempomis, kad visada remtumėtės savo tikėjimu ir viltimi manimi. Jūsų viduje yra šventovė, kurią Aš su didžiule meile paruošiau šiuo Trečiuoju laikotarpiu. Jūs esate mano Žodžio saugotojai, ir kiekvieną dvasią bei širdį Aš pavertiau meilės, dorybės ir gydančio balzamo šaltiniu, kurie, kaip kristalinis vanduo, tekės žmonijai.

18. Didelis tavo džiaugsmas, Izraeli, nes patyrei, kad galėjai atnešti paguodą nuliūdusioms širdims, o skausmo prislėgtiems žmonėms tavo žodis suteikė drąsos, kai buvai tam pasirengęs. Tebūnie palaiminti tie, kurie tokiu būdu vykdo savo užduotį. Toliau stenkitės nešti žmonėms mano gailestingumą. Aš ateinu su savo Žodžiu, kad padrąsčiau jus šioje kovoje. Aš mokau jus statyti ir atkurti tai, ką žmonija savo materializmu sunaikino bėgant laikui. Jūsų dvasia pažįsta laikmetį, kuriame gyvena, ji vis geriau mokosi įveikti išbandymus, su kuriais susiduria savo kelyje, nes jos tikėjimas ir meilė mano darbui yra dideli.

19. Mylimi vaikai, aš jums atlyginsiu jūsų kovos pabaigoje. Šiuo metu jūs dar nežinote, kada ir kaip tai įvyks, bet tikrai sakau jums: mano Žodis išsipildo, ir aš jums pasiūliau Pažadėtąją žemę, kur patirsite džiaugsmą, atgaivą ir palaimą. Jūs visiškai pajusite mano ramybę, nes tada jūsų dvasia bus pasiekusi pergalę.

20. Aš vėl jums parodau kelią, kurį turi nueiti jūsų dvasia; jame yra mano šviesa, dorybės ir dvasiniai idealai, kuriais turite vadovautis eidami savo keliu. Šiuo metu Aš atėjau su liepsnos kardu – ne tam, kad nužudyčiau dvasią, bet kad kovotų su tamsa, kuri išplito jūsų aplinkoje.

21. Žiūrėkite, tokia yra mano Žodžio galia, kurią Aš jums atskleidžiu meilės darbais! Juo Aš liudiju apie save. Aš darau stebuklus kiekvienoje širdyje, kad paverstų jus Šviesos vaikais, nes jūsų Tėvas yra Šviesa ir

begalinė Išmintis. Kiekvienam duodu savo Žodį, kuris yra Įstatymas. Tačiau supraskite, kad Aš savo galia neprivėriau jūsų jo laikytis ir matyti mano Žodyje botagą, kuris žeidžia jūsų širdį. Argi nežinote, kad Aš, kaip Tėvas, nenoriu, kad mano vaikai kentėtų? Supraskite, kad Aš savo mokymu jus apvalau ir gydaу žaizdas, kurias atnešate man; o jei mano Žodis kurį laiką jus teisia, tai todėl, kad Aš esu tobulas teisingumas ir taip apsaugau jus nuo skausmo, kurį patiriate patys, pamiršdami mano Įstatymo vykdymą.

22. Noriu, kad būtumėte dvasiškai laisvi. Tačiau nepakliūkite į savivalę, kurią jums skatina kūnas, nes Aš jį jums patikėjau, kad jis būtų paklusnus įrankis, padedantis jūsų sielai tobulėti. Tačiau ji tapo to vergu, kurį ji turėjo valdyti. Aš mokau jus savo žodžiu, kad neleistumėte, jog jus nuneštų aistrų audra, ir mokėtumėte save valdyti.

23. Mano tauta, mylėkite ir kiekvienu savo darbu liudykite apie mane. Praktikuokite dorybes ir skleiskite mano šviesą. Aš leidžiu jai tekėti į jūsų dvasią ir maitinu ją amžinojo gyvenimo duona; ji pasisotina gyvenimo vaisiumi, ji priima mano išmintį. Tai yra mano žodžio esmė. Jūs paruošėte savo širdis kaip tyrą taurę, ir į ją aš lašą po lašo leidžiu tekėti savo kraują.

24. Mano tauta, suvok mano Žodžio alegorinę prasmę ir pasistiprink ją.

25. Jūsų materialios akys negali pamatyti mano spindinčio veido, bet jūs vis dėlto mane suprantate dėl Žodžio, kurį jūsų dvasia priima į save. Mano Žodis yra virpesys, kuris visai kūrinijai suteikia ritmą, kad viskas būtų tobulos harmonijos. Taip jūsų dvasia pasiduos mano Žodžio galiai, kad pasiektumėte išgelbėjimo vartus, o vėliau – Pažadėtąją žemę.

26 Štai mano buvimas! Pamatykite mano Dvasios galią, tapusią įstatymu jūsų viduje, įstatymu, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus“. Šiuo nematomu įstatymu aš suvieniju visus savo vaikus. Aš leisiu meilės liepsnai užsidegti visose širdyse, kad visi galėtų susiliesti į vieną idealą.

27. Jūsų Mokytojas neša jums taikos ir išgelbėjimo žinią, kurios jau taip ilgai laukėte. Tik Aš vienas savo mokymu galiu jums padėti rasti kelią, vedantį į dvasinę tėvynę.

28. Jūs girdite mano žodį per žmogiškas lūpas.

29. Ko jums reikia, kad galėtumėte žengti dvasinio tobulėjimo keliu? Jei turėsite meilės, pakilsite labai aukštai, o jei pasitikėsite manimi, savo gyvenime nesukluptumėte, ir jūsų viduje glūdintys gebėjimai gydyti, kalbėti ir įtikinti atsiskleis, o visa tai tarnaus jūsų dvasios tobulėjimui.

30. Visi jūs galite eiti mano pėdomis, nes visi esate pasirengę pakilti aukštyn ir pasiekti mane. Kas jums pasakė, kad vieni pasieks, o kiti – ne?

31. Aš nesukūriau skirtingų hierarchijų dvasių; jos visos sukurtos vienodai, ir jūs visi turite mano dieviškąją patepimą. Tačiau šiandien ne visi esate tokie tyri, kokie buvote, kai buvote sukurti, todėl sakau jums, kad

turite apsivalyti. Nes noriu, kad tai, kas išeina iš jūsų širdžių, būtų tyra, kad jūs paklustumėte mano įkvėpimams, kad jūsų darbas būtų nesavanaudiškas, o jūsų teisumas atspindėtų visuose jūsų darbuose. Savanaudiškumas ar pavydas nėra aukšto dvasios lygio apraiškos. Kai išvalysite savo širdis, kad suteiktumėte erdvės Šviesai, tada būsite pasirengę skelbti mano darbą, ir tik tada galėsite būti tiesos perteikėjais, regėtojai ir pranašais.

32. Mano visuotinis spindulys apšviečia žmonių dvasią, ją apvalina ir pakelia, nes Aš noriu, kad jūs pakiltumėte virš grynai žmogiškojo ir darytumėte stebuklus, kaip Aš jus mokiau.

33. Turėkite omenyje, kad Aš esu gailestingas ir nepasmerčiau jūsų darbų. Aš suteikiu jums savo pagalbą, ateinu į pagalbą tiems, kurie kenčia, tiems, kurie nuklydo nuo kelio, ir jų nepasmerkiu, nes jie vis dar gali atgailauti ir išvengti naujų nuopolių. Aš niekieno neapgėdžiau, tik parengiau jūsų dvasią, kad jaustumėtės atsakingi už visus ir kiekvieną savo poelgį ir galėtumėte pakilti, atitaisydami klaidas ir nuo šiol statydami ant tvirto pagrindo.

34. Gydykite ligonius tikėjimu ir meile. Išvystykite savo sugebėjimus, kad patirtumėte, su kokia gausa malonių Aš jus paruošiau, ir nesakytumėte, kad tai, ko iš jūsų prašau, viršija jūsų galimybes.

35. Nuoširdžiai troškite mano buvimo, išeikite į kelią kupini jėgų ir skelbkite meilę. Mokykite pateikdami įrodymus ir parodykite, kad meilė gali sugrąžinti sveikatą ligoniui, nes ji yra galingiausias vaistas, kurį žino žmogus.

36. Pakelkite savo dvasią ir pagalvokite apie milijonus sergančiųjų pasaulyje, ir išliekite ant jų visų savo maldos balzamą.

37. Kristus nėra miręs; Jis gyvena amžinai, kad suteiktų sieloms gyvenimą ir prisikėlimą. Jei atėjote pas mane kenčiantys, o išeidami iš šios susirinkimo vietos ieškote savo skausmų ir jų neberandate, tai todėl, kad ištyrėte mano Žodį ir jame radote gydomąjį balzamą, kuris jums sugrąžino sveikatą ir ramybę.

38. Aš atėjau šiuo metu, kad jums parodyčiau savo Įstatymą – nepaisant žmonių netikėjimo. Tie, kuriuos Aš išsirinkau, kad su jais sudaryčiau savo apaštalų būrį, išgirdę mano Žodį, įtikėjo, ir jų tikėjimas yra nepalaužiamas. Tačiau tie, kurie, išgirdę mane, pasitraukė ir neigia, kad būtent Aš esu tas, kuris apsireiškia, jau nešioja mano meilės sėklą savo dvasioje, ir anksčiau ar vėliau jie sugrįš pas mane.

39. Jei dėl mano reikalų jus bandytų neteisingai vertinti ir norėtų įtikinti, kad klystate, ką tada atsakytumėte?

40. Jūs man sakote, kad seksite paskui mane iki galo, — kad savo širdyse uždegėte meilės šviesą ir kad išstversite didžiausius išbandymus, kad liudytumėte apie mane; ir Aš suteiksiu jums tvirtumo, nes kils didelės audros, siekiančios užgesinti jūsų tikėjimo šviesą.

41. Jei, liudydami šią tiesą, remsitės savo paprastu ir sąžiningu gyvenimu ir leisite Dvasiai kalbėti su įgaliojimu, apginsite savo tikėjimą, ir man bus tikima. Galingiausi ginklai jūsų priešams nugalėti yra meilė, išmintis ir teisingumas. Gerbkite savo artimųjų tikėjimą, tačiau įžiebkite šviesą jų dvasiose. Būkite nuolankūs ir nesipykite dėl mano mokymo. Visi sako, kad laikosi mano įsakymų, bet daro darbus, kurie man yra neverti. Pasiruoškite ir neveikite priešingai pareigai. Per jus Aš kalbėsiu žmonijai, nes kiekvienas iš mano išrinktųjų turi būti mano mokymo skelbėjas, geros valios pasiuntinys.

42. Jei norite, kad jūsų artimieji mane priimtų, nešiokite mane savyje, savo širdies šventovėje. Aš palieku savo Tiesos knygą atvertą, kad pasaulis galėtų joje skaityti.

43. Noriu jus palikti dvasiškai pasirengusius iki 1950 metų, noriu jums suteikti savo ramybę, kai su jumis atsisveikinsiu. Mano valia yra, kad jūs užsitarnaujat teisę gauti mano paskutinius pavedimus ir nurodymus.

44. Po tų metų, kuriais susivienys 144 000 mano meilės ugnimi pažymėtųjų – vieni materijoje, kiti dvasioje – jie bus pasirengę, ir nebus jokios žmogiškosios jėgos, kuri galėtų iš jų atimti mano suteiktas dvasines dovanas ar apdovanoti juos kitomis dovanomis.

45. Palaiminti tie, kurie iki to laiko susidvasino, kurie leido savo sielai tobulėti, eidami aukštyn vedančiu keliu, nes jie bus pasirengę jūsų laukiančiam permainų laikotarpiui ir pakankamai stiprūs, kad atsilaukytų prieš sektas ir religines bendruomenes.

46. Aš jums perteikiau savo mokymą, kuris yra tarsi gyvybę teikianti srovė, tekanti iš manęs. Niekas negalės sustabdyti jos tėkmės. Ji nutekėjo nuo aukšto kalno, kad paverstų ištroškusią žemę derlinga.

47. Aš esu su jumis, ir jums nereikia nieko bijoti. Mano įkvėpimas teka amžinai, ir jūs visada galite maitintis iš manęs. Kaip tas angelas, šiandien sakau jums: „Šlovė Dievui dvasinio žmogaus sąmonėje ir taika žemėje žmonijai, jei ji siekia pasaulyje įtvirtinti taiką.“

48. Mylima tauta, Aš išlieju į jus savo Žodžio gryninančią ugnį, kad turėtumėte jėgų, šviesos ir gyvenimo. Aš siunčiu jums savo mintis per šį balso nešėją, ir jos, praeidamos per jį, negali būti suteptos. Dieviškumas nesuteptas, kai jis pasireiškia per žmogaus smegenis, net jei jos nėra dvasinės.

49. Turiu dažniau kartoti savo mokymus, kad „paskutinieji“, kurie nuolat ateina pas mane, žengtų pirmąjį žingsnį ir nuo šio momento, nuo šios pirmosios pamokos, susipažintų su šio apreiškimo esme.

50. Žinokite, kad tie, kurie myli vienas kitą, gali susikalbėti net per didžiausius atstumus; aš jus myliu, o jūs taip pat mylite mane. Dvasiai nėra jokių kliūčių; savo gyvenimo kelyje turėsite daug progų tai patirti. Jūs mokotės mane mylėti, ir būna akimirkų, kai jaučiate, kad pasiekėte tikrąją meilę, kurią Aš paskyriau apšviesti jūsų širdis, kad ji suteiktų jums jėgų jūsų gyvenimo kelionėje.

51. Aš nereikalauju iš jūsų daryti to, ko nežinote ar ko nesugebate. Jei taip daryčiau, būčiau neteisingas jūsų atžvilgiu. Jei kas nors žino, kokį tobulėjimo lygį esate pasiekę, tai esu Aš. Atkreipkite dėmesį, kad Aš iš jūsų neprašau, jog bendrautumėte su manimi iš dvasios į dvasią, prieš tai negavę pasiruošimo. Šį pasiruošimą Aš jums suteikiu, kai bendrauju per balso nešėjus, per kurių smegenis jums perduodu savo mokymus.

52. Mokykitės klausytis, o mokiniai, nes klausytis nėra tas pats, kas girdėti. Visi girdi, bet tik labai nedaugelis moka klausytis, o tai yra vienintelis būdas, kuriuo galima suprasti mano mokymų tiesą.

53. Žinokite, kad Mokytojas prisiima šį dvasinio priartėjimo tarp žmogaus ir jo Dievo vargą, kai siunčia jums savo mintis, kad jos, nusileisdamos, apšviestų jus. Išoriškai kalba, sklindanti iš Perdavėjų lūpų, yra pernelyg paprasta, tačiau jos prasmė yra tobula, kaip ir jūsų Tėvas, kuris ją jums siunčia. Šio kūrinio numatyta prasmė pranoksta tai, ką jūs įsivaizduojate ir suvokiate; todėl turėtumėte jį įsivaizduoti kaip dievišką, didingą ir amžiną. Tai daugiau nei paguoda vargstantiems, daugiau nei balzamas ligoniams. Tai didžiausia dovana Dvasiai, kuri suteikia jums laimę mylėti Dievą ir perteikia jums tikrojo gyvenimo pažinimą.

54. Žinokite, kad tas, kuris supranta ir suvokia tai, kas skirta tiems, kurie dvasiškai pakyla, nebegali atplėšti savo dvasios nuo tos šviesos, kuri jam buvo apreikšta. Nesvarbu, ar jis žengs į nežinomus pasaulius, ar vėl ir vėl sugrįš į Žemę – tai, ką jis kartą priėmė kaip dievišką šviesos kibirkštį, vis iš naujo kils iš jo esybės švariausios dalies kaip nuo jautu, kaip dieviška įkvėpimo akimirka. Kartais tai atgis kaip saldus pabudimas arba kaip dangiškas giesmė, kuri užplūs širdį džiaugsmu, kaip ilgesys sugrįžti į dvasinę tėvynę. Būtent tai mano mokymas reiškia sieloms, sugrįžtančioms į šį gyvenimą. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad dvasia pamiršta savo praeitį, tačiau iš tiesų ji nepraranda žinių apie mano mokymą.

55. Tiems, kurie abejoja, ar tai yra Dieviškasis „Žodis“, kuris šiuo metu ir šia forma kreipiasi į jus, sakau: jei jie nenori man suteikti to vardo, jei nenori priskirti šio Žodžio Dieviškajam Mokytojui, tegul įsigilina į šio

mokymo prasmę ir išnagrinėja kiekvieną jo mintį; jei apmąstydami tai, ką išgirdo, jie prieis prie išvados, kad jame yra šviesa ir tiesa žmonijai, tegu jie naudoja jį kaip gairę savo žingsniams žemėje ir taip pakeičia savo gyvenimą.

56. Žinau, kad perduodu jums tikrąją išmintį; tai, kuo tiki žmonės, nėra trupučio nepakeičia mano tiesos. Tačiau būtina, kad žmogus būtų įsitikinęs tuo, kuo tiki, ką žino ir ką myli. Būtent dėl to kartais savo apreiškimuose nusileidžiu iki žmonijos lygio, kad pasiekčiau, jog jie mane atpažintų.

57. Tiems, kuriuos Aš jau vadinu mokiniais, turiu pasakyti, kad jie turi šventą pareigą mokyti tuos, kuriuos Aš vadinu „vaikeliais“, ir padėti jiems suprasti šį mokymą, nes jie dar nesupranta, ką mato ar ką girdi mano pamokymuose. Norint būti mano mokiniais, nepakanka vien suprasti – jie turi ir jausti. Mat yra daug tokių, kurie, nors ir pakankamai supranta pamokymus, kuriuos Aš jiems perdaviau savo Žodžiu, nesugeba ištieskti rankos tam, kuris dar nesugebėjo suvokti Dieviškojo Mokymo. Suvokite, kad mano „vaikeliai“ dažnai turi poreikį jūsų paaiškinimams ir jūsų patirčiai. Tobulinkitės, kad galėtumėte juos mokyti, ir patirsite, kaip juose skleidžiasi tikėjimas, o jumoje – Žodžio dovana. Turite uždegti gilų tikėjimą, kuriam būdingas ir protas, ir supratimas.*

**Čia reikėtų prisiminti, kad senovėje, o ir šiandien, daugelis dėsningumų buvo ir tebėra nežinomi. Dėl nežinojimo ir klaidų taip atsirado prieštaravimas tarp tikėjimo ir žinių, tarp religijos ir mokslo. Šis prieštaravimas pašalinamas Dvasios mokymu, nes jis vietoj „aklo“ tikėjimo leidžia tikėjimą, pagrįstą dvasiniu pažinimu ir įžvalga – žinojimo tikėjimą, o kartu ir į dvasinę bei anapusinę tikrovę išplėstą bei apšviestą mokslą.*

58. Neteisinga manyti, kad jūs visi esate kietširdžiai. Aš dažnai mačiau jus verkiančius dėl kitų ir patyriau, kaip jūsų širdis draskė svetimas skausmas.

59. Ši epocha prasidėjo mano spindulio paskelbimu per proto organus*, kurie buvo išrinkti šiam tikslui, nes jie nešė šią misiją savyje. Nemanykite, kad jie buvo išrinkti dėl savo tyrumo, nes jei taip būtų, Aš nebūčiau radęs nė vieno.

**„Balsų nešėjų“ mąstymo ir kalbos gebėjimai.*

60. Pasisotinkite mano dieviškuoju stiprinimu ir jaustis saugūs, nes esate su manimi. Rytoj, kai jūsų širdis pabus meilei ir bus atgaivinta artimo meilės jausmu, ji turi be perstojo daryti savo artimui tai, ką Aš jam padariau.

61. Prisiminkite tą dieną, kuri pirmajam šio darbo mokinių susirinkimui buvo pilna šviesos ir džiaugsmo. Tai buvo 1866 m. rugsėjo 1 d., kai Elijo šviesa kaip įkvėpimas išsiliejo ant tų, kurie susirinko aplink Roque Rojasą*. Šio pirmojo balsuotojo ir įgaliotojo vardas tariamas „Roke Rochas“ (su šveicariniu „ch“).

62. Tą dieną buvo pašventinti tie, kurie turėjo tapti pirmaisiais vadovais ir pirmaisiais žodžio nešėjais. Tai buvo įkvėpimo, apreiškimų, pažadų ir sandorų diena.

63. Tie mokiniai dvasiškai jautėsi tarsi perkelti į Sinajų ar Taboro kalną; jie prisiminė didžiuosius Pirmojo ir Antrojo laikotarpio apreiškimus. Ir jie neklydo savo nuojautos vedami, nes dvasinis Mozės, mano ir Elijo buvimas buvo su jais, kaip ir ant Taboro kalno toje dvasinėje vizijoje, kurią matė kai kurie iš mano mokinių – apreiškimas, kurį žmonės vadino „Jėzaus transfiguracija“.

64. Jums, kurie šiandien mane klausotės, sakau tiesą: Mozės, mano ir Elijo dvasinis buvimas yra su jumis. Ką turėjo Antrojo laikotarpio žmonės, ko jūs neturite? Jūs turite tokį patį tikėjimą kaip ir jie, kaip ir sakau jums, kad tarp jūsų taip pat yra netobulumo ir nuodėmės, kaip ir buvo tuo laikotarpiu.

65. Čia jūs turite trijų pasiuntinių buvimą: Mozės, Jėzaus ir Elijo – dvasinį buvimą, nematomą žmogaus akims ir suvokiamą tik dvasiniais pojūčiais. Todėl sakau jums: pasiruoškite, kad galėtumėte džiaugtis šviesa, kuri šiuo metu liejasi ant jūsų dvasios.

66. Atverkite savo širdis ir pajuskite jose Mozės buvimą. Tapkite jautrūs ir išgirstite jo dvasinį balsą, kuris jus drąsina tęsti kelionę, kaip jis drąsino savo tautą pirmuoju laikotarpiu, kai ji keliavo per dykumą.

67. Mozė Tėvo glėbyje nėra pasyvus, jo Dvasia dirba be pertraukos ir užtikrina, kad kiekvienoje Dvasioje būtų girdimas Įstatymo balsas. Jis sako jums, kad turite būti tikri tikėjimo vaikai, kad pasiektumėte tą žemę, kuri pažadėta Dvasiai.

68. Tauta, išsaugokite savo širdyse pamoką, kurią išgirdote, kad visada džiaugtumėtės mano dvasiniu buvimu, kuris vedė jus per visą gyvenimo kelią.

69. Melskitės, nes Aš priimu jūsų mintis, ir kol tęsis jūsų užtarimas, Aš leisiu savo palaiminimui plūsti ant žmonijos.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 144

1. Pakelkite savo dvasią ir perženkite materialaus pasaulio slenksčius, kad susijungtumėte su mano Dieviškąja Dvasia.

2. Kodėl norite pavergti savo dvasią žemei ir taip atimti iš jos dvasinius džiaugsmus? Nepamirškite, kad ji priklauso kitam pasauliui.

3. Leiskite savo dvasiai įžengti į mano šventovę, kad ji ten pasisotintų šviesa ir vėliau taptų jūsų žingsnių vedlė, mokytoja ir vidinis teisėjas.

4. Šios čia susirinkusios žmonių minios, klausančios mano Žodžio, šiuo metu atvėrė savo dvasines akis Šviesai, nes nebuvo nė vieno žmogaus, kuris būtų pamokslavęs su tokiu tyrumu, tiesa ir nuoširdumu, su koku Aš jums daviau savo mokymą. Visais laikais žmonės iškraipė mano Tiesą ir slėpė mano Įstatymą nuo žmonijos.

5. Na, aš mačiau, kad mokymas, kurį aš jums skelbiau Antrajame laikotarpyje, yra paslėptas, neišbaigtas ir aiškinamas ne pagal jūsų šiandieninį dvasinį išsivystymą, o pagal žmonių supratimą, buvusį prieš daugelį amžių. Tačiau Aš atėjau pas jus, ir pamatęs, kad esate alkani, daviau jums „duonos“ perteklių, kad pasisotintumėte ir vėliau perduotumėte ją tiems, kurie dar ateis.

6. Atminkite, kad jūsų laukia nauji laikai, kad mano Žodis baigsis ir kad liksite vieni su mano mokymu. Jei tada sugebėsite pasiruošti, galėsite kalbėti apie mane. Tačiau jei, nepaisydami savo žinių, pasiduosite pagundai, jei iškraipysite mano Žodį arba jo neteisingai aiškinsite, tuomet mano mokymas jūsų lūpose nebus maistas jūsų artimiesiems.

7. Dar yra laiko, kad melstumėtės ir ruoštumėtės savo pareigų vykdymui. Nelaukite, kol mano teisingumas jus ištiks, nelaukite, kol skausmas ir karas jus baudos kaip tas jūsų brolių tautas, kurios laukus mirkina krauju ir palieka namus apleistus. Remkite savo tautą savo malda ir neleiskite, kad ji būtų sunaikinta kaip Jeruzalė. Savo darbais puoselėkite sodą, kuriame žydi atleidimo, meilės, maldos ir gerumo gėlės. Tas sodas prasidės jūsų širdyse ir pasieks savo pabaigą jūsų dvasioje. Skirkite keletą dienos akimirų apmąstymams, leiskite savo dvasiai pakilti, kad mano įkvėpimas pasiektų jus. Žiūrėkite, jūs neturite knygų po ranka, ir tik per tą įkvėpimą šiuo metu galėsite gauti šviesą. Atminkite, kad ateis akimirka, kai turėsite liudyti apie mano tiesą, ir tada turėsite pasiremti ta knyga, kuri yra jūsų širdyje. Mokykitės skaityti tą nematomą knygą, kad jūsų protas neaptemtų. Pasinerkite į save, kad jūsų dvasios balsas pasireikštų jūsų lūpose.

8. Kiekviena religinė bendruomenė ir kiekviena sekta ruošiasi, nes nujaučia artėjančią susidūrimą. Jūs stovėsite tarp jų, tačiau tuomet turėsite būti pasirengę, nes Aš pasinaudosiu jūsų protu, kad apsireikščiau.

9. Šiandien Aš dar matau jus silpnus, nes kai už savo meilės darbus sulaukėte savo artimųjų nedėkingumo, tyliai verkėte ir man sakėte: „Ar tai tas kryžius, kurį Tu uždėjai man ant pečių?“ Į tai Aš jums atsakau kitu klausimu: ar jau pamiršote Jėzaus pavyzdį tarp žmonių? Jei pasaulis jus įžeidžia, nesiskųskite man, pasigailėkite jo, Aš vėl užgydysiu jūsų žaizdas.

10. Leiskite žmonėms laikyti jus menkais; jei būsite nuolankūs, Aš padarysiu jus didžius dvasia. Tylėkite, kai tik galite, bet dirbkite uoliai. Liudykite apie mane, nes Aš taip pat liudysiu apie jus.

11. Jei jūsų dvasia jaučia poreikį pakilti, tai todėl, kad yra akimirų, kai ji jaučiasi svetima šiame pasaulyje, kuriame jaučiasi kaip užsienietė. Ji supranta, kad jos tikroji tėvynė, jos namai, yra anapus.

12. Dvylika Izraelio giminių yra išsibarstę po visą pasaulį. Jie susivienys, kad įvykdytų savo misiją, net jei ir yra toli vieni nuo kitų. Jie tyrinėja begalybę, laukdami mano naujojo apreiškimo. Tačiau pranašystės išsipildys, ir jie išvys šviesą. Tarp jų yra didžiosios sielos – tie, kurių protas išlavintas, širdys kupinos didžiulio kilnumo ir stiprios įkvėpimo. Daugelis iš jų ateis pas jus, ir jūs stebėsitės jų aukštu dvasingumu – nors šiuo metu jie manęs ir negirdėjo. Neleiskite jiems stebėtis jūsų menku pasirengimu.

13. Artėja laikas, kai atsiras bendruomenės, kurios jus nustebins savo dvasingumu ir dvasinių gabumų išsivystymu, ir kai pasirodys pranašai, nes mano Šventosios Dvasios šviesa apšviečia kiekvieną dvasią ir kiekvieną protą, kad atskleistų jai laiką, kuriame ji gyvena, ir kiekvienam nurodytų jo užduotį.

14. Šios tautos vartai netrukus atsivers, kad suteiktų prieglobstį vyrams ir moterims, kurie atvyks iš svetimų šalių. Visi jie atsiveš alkį, skausmą ir vargą, o tarp jūsų jie turės rasti šilumą, duoną ir paguodą. Paruoškite savo širdis, kad galėtumėte juos priimti su meile.

15. Kiek iš jūsų turės išvykti į svetimus kraštus, ir tada jums reikės, kad jie jus priimtų kaip brolius!

16. Kai Aš pasitrauksiu nuo jūsų, turėsite sudaryti vieną širdį.

17. Kartu su Šviesos dvasiomis sakykite: „Šlovė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms.“ Taip skamba angelų šlovinimo giesmė.

18. Tauta, su visišku atsidavimu pasiruoškite klausytis mano žodžių, tada suprasite, kad tai buvo malonė vėl pamatyti Mokytojo šviesą. Mano įkvėpimas tapo žmogaus žodžiu ir ieško sielų, kurioms jo reikia arba kurios trokšta šviesos. Saldus paguodos žodis, kuris jums kadaise buvo pažadėtas, glūdi šio kuklaus ir jautraus žodžio, siekiančio jus įtikinti, esmėje. Jame yra dangiškas aromatas, ir jis priverčia širdis plakti greičiau, kaip plakė mano Antrojo laikotarpio mokinių širdys Paskutinės vakarienės naktį.

19. Būkite laukiami mano mokyme. Jūs ateinate dėl savo išgelbėjimo pažado, jūs ateinate dėl Žodžio, kuris jums rodo tikrąjį gyvenimą. Imkite mane pavyzdžiu, mylėkite savo kryžių, bučiuokite savo gyvenimo kryžių, laiminkite savo Tėvo valią.

20. Sakau jums, kad turite mylėti savo kryžių; nes jei priešinsitės jam, kai turėsite jį nešti ant pečių, skausmas jūsų širdyse išplės gilią žaizdą. Aš tikrai myliu savo kryžių, o tauta; bet ar žinote, kaip Aš vadinu savo kryžių? Mano kryžius – tai jūs, o žmonės, kuriuos Aš taip labai myliu.

21. Nereikia keikti sunkioje kelionėje; kiekviena nauja kančia yra nauja šviesa jūsų širdyje, kiekvienas išbandymas jūsų viduje leis pražysti patirties gėlėms. Supraskite: jei jus ištinka kančia, tai todėl, kad jums jos reikia. Taip pat turite suprasti, kad kai jus apima džiaugsmas, tai reiškia, kad būtent to jums ir reikėjo.

22. Tebūnie palaiminti tie, kurie nutyli savo kančias ir leidžia savo artimiesiems dalytis visais savo džiaugsmais, net jei jie yra labai maži.

23. Tebūnie palaimintas tas, kuris, priimdamas skausmą, žino, kad jis jį tobulina ir nuves į viršūnę, nes jis suvokė, kad skausmas yra žmogaus paveldėjimas ir kad tai padės jį apvalyti, kad jis galėtų sugrįžti pas Tėvą.

24. Aš suteikiau žmogui visas būtinas priemones, kad jis, atlikdamas meilės darbus, galėtų pastatyti kopėčias, vedančias jį pas mane. Aš jam palikau savo išmintį ir meilę kaip paveldėjimą. Tačiau kadangi jis tinkamai nepasinaudojo šiomis dovanomis, atsirado skausmas, kad užpildytą tą tuštumą.

25. Lopšys yra žmogiškosios egzistencijos pradžia, kapas – pabaiga, ir Aš matau, kad per savo buvimo laikotarpį, jungiantį šiuos du kraštutinius taškus, jūs daugiau kenčiate nei džiaugiatės. Jūs verkiate gimdami, kol gyvenate, ir galiausiai mirštant. Aš, kuris seku jūsų žingsnius, noriu ir privalau jus išgelbėti. Mano mokymas yra balsas, kuris jus kviečia, kad rastumėte taikos kelią. Visais laikais mano įstatymas buvo teisingumo, meilės ir taikos įstatymas. Jis jums parodė kelią ir padėjo suprasti, kuriuo galite išsigelbėti.

26. Daugelis šių laikų žmonių, išgirdę, kad mano mokyme dažnai kartojamas žodis „meilė“, sau pasakys: „Kokia gi tai meilė, kurią jie taip uoliai skelbia?“ Tuomet mano pasekėjai turi atlikti darbus, kurie paaiškintų ir išaiškintų, kokia yra ta meilė, kurios Aš jus mokiau ir kurią įkvėpiau. Taip pat ir Antrajame laikotarpyje žmonės manęs klausė, kokia yra ta meilė, apie kurią Jėzus tiek daug kalbėjo žmonėms; ir kadangi Mokytojas tuo metu buvo atsisėdęs prie rožių krūmo, kurio žiedai buvo išdžiūvę ir nuvytę, jis pamokslaudamas glostė juos ranka, ir tie žiedai, paveikti jo glostymo, atgijo, o visi, kurie jį supo, buvo tikrai sujaudinti matydami tokį stebuklą.

Taip pat atsitiks ir žmonių širdyse, jei jie sugebės mylėti vieni kitus. Rožių krūmai vėl pražys, o nuvytusios rožės atgis.

27. Ne visi žmonės, gavę šią šviesą, laikysis vienodos nuomonės, nes ne visiems žmonėms skiriamas vienodas vystymosi laikas. Kai kurie gyvenimo kelyje praleidžia daugiau laiko nei kiti; taip pat turėtumėte žinoti, kad visi žmonės atsiliko žiniose ir dvasiniame tobulėjime, nes nukrypo nuo vystymosi kelio.

28. Žmogus gyvena ilgai, bet iš savo gyvenimo gavo mažai naudos, nes didžiausią reikšmę teikė materialiniams malonumams ir niekino meną gyventi su meile ir teisingumu.

29. Aš atnešu pasauliui naują pamoką, kuri bus tarsi dieviškas lietus, pažadinsiantis nudžiūvusias širdis naujam gyvenimui ir atgaivinsiantis sustingusias ar sergančias sielas.

30. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Prašykite, ir jums bus duota“, ir todėl jūs ateinate su savo įvairiausiais prašymais. Tačiau dabar Aš jums sakau, kad turite išmokti prašyti ir priimti: prašyti su nuolankumu ir priimti su pasidavimu.

31. Jūsų širdis man sako: „Mokytojai, kiek kartų mes Tave įžeidėme savo kvailais ir neišmaningais prašymais?“ Tačiau Aš jums sakau, kad jūs manęs neįžeidėte, jei tai darėte iš nežinojimo.

32. Dėl jūsų žinių trūkumo Aš dar kartą pasirodau kaip Mokytojas tarp jūsų, ir štai Aš esu čia, su meile mokydamas ir taisydamas savo mokinius.

33. Jūs gerai darote, kad skubate atsiliepti į mano šauksmą, nes visos lemties šaknys glūdi manyje. Ne pasaulis jums jas užkrauna, nei žemės įstatymai lemia jūsų likimą. Jūsų valios laisvė taip pat turi savo ribas, žmogus nėra nepriklausomas. Aš esu vienintelis Nepriklausomasis, kurio Būtybėje grindžiama visa, kas sukurta. Vis dėlto sakau jums, kad trokštu jūsų tobulumo.

34. Kodėl matau jus nusiminusius, tarsi nesėkmių ištiktus, einančius per šį gyvenimą? Pakelkite savo veidus, pasitikėkite savo likimu, visada žiūrėkite į priekį, nes ten, horizonte, pamatysite mane.

35. Žmonija, suvokite mano mokymą. Dvasingumas, kurį jis perteikia, vienatvės ar skausmo akimirkomis leis jums išgirsti mano balsą. Jis suteiks jums nežinomų jėgų išbandymų valandomis, o kai pasaulio plepalai išvargins jūsų protą ir jūsų širdyse apims liūdesys, iš begalybės išgirsite dangiškąjį koncertą. Kai tada pabusite iš savo susižavėjimo, paklausite: „Iš kokios knygos aš tai išmokau?“ Tačiau Aš jums pasakysiu: „Iš mano Išminties ir Meilės knygos.“

36. Kai tai įvyks, jūs bendrausite iš dvasios į dvasią. Tada jūs būsite įžengę į Viešpaties šventyklą.

37. Jūsų dvasia turi pakilti, kad kūnas sustiprėtų ir padėtų jums gyvenimo kovoje. Jei tikrai pasitikėtumėte manimi, jums nereikėtų veltui belstis į savo artimųjų duris, kurių širdys beveik visada uždaros pagalbai.

38. Mano mokymas ugdo jūsų dvasią. Bendradarbiaukite su savo Tėvu, auklėkite savo vaikų širdis pagal mano mokymą.

39. Šiandien jūs esate mano mokiniai, rytoj jais taps jūsų vaikai.

40. Pamenkite tuos, kurie dar vaikystėje netenka savo tėvo.

41. Galvokite apie tuos, kurie niekada nepatyrė motinos švelnumo.

42. Tik mano Įstatymo kelias galės kompensuoti jų trūkumą ir nuvesti juos prie išgelbėjimo vartų. Todėl visuose jūsų gyvenimo keliuose mano pėdsakas įspaustas neištrinamai.

43. Mylima tauta, rytoj, kai pasklis žinia, kad Aš buvau pas jus, susirinks minios žmonių, norėdamos jus apklausti. Jei tuo metu jūsų namuose gyvenimas bus tyras, o jūsų pagarba Tėvui tokia, kokią Aš jums mokiau, – argi nemanote, kad tai bus geriausias atsakymas, kurį galėsite duoti, ir geriausias įrodymas, kad išgirdote mano žodį?

44. Šiais laikais, kai netgi oras, žemė ir vanduo yra užteršti žmonių piktadarybių, – kaip mažai yra tų, kurie nesileidžia užkrėsti blogio ar tamsos!

45. Kurie iš jūsų artimųjų, susidūrę su bendruomene, gyvenančia dorybe ir taikoje, galės paneigti, kad Tėvas juos mokė? Čia galėtų atvykti nuversti monarchai, apraudantys savo prarastą valdžią, ir šios tautos glėbyje jie galėtų atgauti sielos ramybę, jei suvoktų žemiškų tuštybių klaidingumą. Atvyks sektų ir religinių bendruomenių dvasininkai, kurie, patyrę šios bendruomenės dvasingumą ir jos nuoširdų Dievo garbinimą, savo širdyse pajus savo sąžinės nuosprendį, kuris jiems primins jų klaidas.

46. Ta tauta yra Viešpaties tauta, kuris savo balsą paskelbs virš visų žemės tautų ir nugalės jas tiesos šviesa; o jas nugalėjęs, pasieks, kad jos taptų šios šeimos dalimi, nes visos dvasios yra Dievo tautos vaikai.

47. Šiandien jūs žinote, ko klausotės, ir ruošiate savo dvasią priimti į ją šią Dangaus duoną. Jūs ruošiate savo dvasią, nes tas, kuris jus moko, nėra žmogiškasis mokytojas. Jis nėra nei mokslininkas, nei filosofas, nei žemės karalius, ir vis dėlto jis yra daugiau nei visa tai kartu sudėjus. Prieš jus atversta knyga, kuri moko jus kelio į tobulumą.

48. Visa tai žino mano mokiniai, tačiau „paskutinieji“, kurie tik dabar prisijungia, stebisi, kad mane randa šioje materialioje skurdo aplinkoje; ir tada būtina jiems pasakyti, kad Aš neturiu nieko žemėje, o kai gyvenau tarp jūsų, gyvenau kukliai, nes taip mokiau jus suprasti, kad mano karalystė nėra iš šio pasaulio ir kad tai, ko ieškau, yra žmonių širdys.

„Karūną“, kurią matote ant mano galvos, uždėjo ne aš, o žmonės, ir ji buvo iš erškėčių.

49. Ateikite pas mane ir patikėkite man savo troškimus, prisipažinkite apie savo silpnybes ir prašykite manęs stiprybės. Čia Aš esu su jumis, Aš neatsitraukiu nuo savo vaikų ir seku paskui jus, kur tik einate; nes net jei pateksite į kalėjimą, Aš būsiu ten, kad jus paguosčiau. Jei leisitės į ilgą kelionę, joje turėsite mano palydą. Jei susirgsite, turėsite mane prie savo lovos kaip slaugytoją ir gydytoją. Jei jausitės vieniši, leisiu jums pajusti mano buvimą.

50. Pastebėkite, kaip čia Aš prižiūriu savo sėklą. Aš nenuilstamai kalbu jums nuo to laiko, kai Elisas per Roque Rojaso lūpas paskelbė naują laikmetį. Daugelis apleido sėklą ir žemės ūkio įrankius, tačiau Aš toliau dirbu savo laukuose. Tačiau jei kai kurie mano, kad Aš visada taip bendrausiu su jumis, jie klysta, nes laikas, per kurį girdėsite mane šia forma, jau baigiasi. Būtina, kad šis apreiškimas pasibaigtų, kad jūs pradėtumėte dvasingėti, tiesiogiai susijungtumėte su mano Dvasia ir galėtumėte pamatyti savo Viešpatį ant savo dvasinio pakilimo debesies.

51. Ar jūs dar nesirūpinate dėl šio Žodžio nebuvimo? Ar jau sukauptė pakankamai sau ir savo artimiesiems? Arba manote, kad šis darbas baigsis mano atsisveikinimo dieną?

52. Aš panaikinu pamaldumo formas, apeigas ir tradicijas, kad ateinančiais laikais apsiribotumėte Įstatymo vykdymu ir nesieltumėte kaip praeityje, kai visą savo entuziazmą skirdavote tradicijoms ir šventėms, o Įstatymą palikdavote nuošalyje.

53. Argi nežinote, kaip smarkiai Mozės dvasia verkė anapus, pamatydama to tautos, kurią jis taip mylėjo, neištikimybę ir silpnumą? Jo sėkla vėliau buvo palaistyta Atpirkėjo krauju.

54. Kaip Aš radau tautą, kuriai Aš palikau paveldėjimą savo patriarchų vardu? Susiskaldžiusią, padalintą į dvi karalystes (Judėją ir Galilėją), kurios viena kitą laikė svetimomis. Aš atėjau juos suvienyti, ir ne tik juos, bet ir visas žemės tautas. Viską, ką atnešiau, čia palikau; iš pasaulio pasiėmiau tik nedėkingumą ir skausmą. Pasauliui palikau savo Žodį kaip amžiną palikimą, taip pat savo Kraują, kuris buvo pralietas iki paskutinio lašo. Mano kūnas nugrimzdo į žemę, o savo Dvasią išliejau tarp savo apaštalų. Tai buvo mano testamentas. Po mano mirties žmonės mane pripažino. Mano sėkla sudygo ir išplito į kitas tautas. Mano persekiotojai vėliau tapo mano kareiviais. Tie, kurie mane šmeižė, vėliau mane laimino.

55. Tautoms krikščioniškos sėklos sužydėjimas reiškė taikos ir dorovės epochą. Dorybė davė vaisių, tikslas ir idealas buvo dangus. Vėliau sugrįžo silpnumas, tik tariamas mano mokymo laikymasis – vykdymas, kuris

apgauna pasaulį šventėmis ir prašmatniais ritualais, kurie daro įspūdį žmonėms, tačiau nepatenkina Tėvo ir neaukština dvasios.

56. Chaosas sugrįžo, nes nėra dorybės, o ten, kur nėra dorybės, negali būti tiesos. To priežastis nėra ta, kad Įstatymas, kurį Tėvas perdavė Mozei, neturėtų galios, nei kad Jėzaus mokymas būtų taikytinas tik praeities laikams. Abu jie savo dvasine esme yra amžini Įstatymai, tačiau suvokite, kad jie yra tarsi šaltinis, kurio vandens niekas nėra verčiamas gerti, bet kiekvienas, kuris priartėja prie šio meilės šaltinio, daro tai savo noru.

57. Iš pradžių Aš daviau tautai Įstatymą, kad visos giminės jame gyventų vieningos. Tačiau, kai Aš atėjau, radau juos susiskaldžiusius, nesuprantančius vieni kitų, paniekinančius mano Įstatymą ir pasidavusius stabmeldystei.

58. Vėliau atėjo mano meilės mokymas, siekiantis suvienyti visas tautas viename Įstatyme. Tačiau dabar, kai aš sugrįžtu pas žmones, vėl matau juos susiskaldžiusius į sekas, religines bendruomenes, ideologijas ir teorijas. Kiekviena iš jų praktikuoja savo tikėjimą pagal savo įsivaizdavimus arba pagal tai, kas jai naudinga. Visi tvirtina mylintys tą patį Dievą, tačiau jie yra atskirti. Tačiau Aš jums sakau: kas nemyli savo artimo, tas nemyli ir manęs. Žinoma, ne visos sielos žengia savo keliu vienodu žingsniu, nes jų išsivystymo lygis skiriasi; tačiau kuris žmogus, pažįstantis mano Įstatymus ir mano mokymą, nežino, kad jų esmė yra abipusė meilė? Daugelis vadina save krikščionimis, bet Aš jums dar kartą sakau, kad tas, kuris neturi meilės, negali būti krikščionis.

59. Iš tiesų, sakau jums, pasaulis nežino daugelio dvasinių mano mokymo pamokų; nes vietoj to, kad ieškotų mano mokymų aiškinimo, kad galėtų juos taikyti, jis tenkinosi apeigomis ir tradicijomis. Tai yra priežastis, dėl kurios žmonių ištiko didelės nelaimės ir kyla konfliktai, kurių žmonės negali išspręsti.

60. Ar šių laikų chaosas žmonijai buvo kažkas nenumatomo? Ne, jai tai buvo pranašauta, kad ji galėtų to išvengti. Aš savo mokiniui Jonui atskleidžiau šių laikų apreiškimą, kad, jeigu būtumėte sugebėję jį išaiškinti, jeigu būtumėte jam suteikę tą vertę, kurią jis turi, o ne abejingai atidėję į šalį, būtumėte sužinoję, kad šis laikas priklauso „Apreiškimo knygos“ šeštajam antspaudui, būtumėte budėję ir meldęsi bei apsisaugoję nuo didelių nelaimių.

61. Žiūrėkite, kaip mano Žodis jus ruošia ateinantiems laikams. Todėl sakau jums, kad turėtumėte juo pasinaudoti. Nes šis apreiškimas praeis taip pat, kaip buvo su Mozė, kuris keliavo per dykumą ir nepasiekė Kanaano; taip pat kaip buvo su Jėzumi, kuris keliavo per pasaulį ir savo gyvenimo kelią baigė ant kryžiaus.

62. Aš ruošu jus laikui, kuris ateis po šio apreiškimo pabaigos. Tuomet kiekvienoje susirinkimų vietoje turės būti knyga, kurioje bus mano Žodis, kad galėtumėte susirinkti ir pasistiprinti ją skaitydami.

63. Kaip šiuo metu Aš išrinkau tuos, kurie turėjo išreikšti mano Žodį, taip ir tada, kai Aš nebeapsireikšiu šia forma, būtent Aš paskirsiu tuos, kurie turės jį perteikti skaitydami. Tačiau jau dabar sakau jums, kad galiausiai jūs negalėsite nuimti jokios derliaus, jei tenkinsitės tik klausytis mano mokymų, neturėdami ketinimo jų taikyti. Turite suprasti, kad mano mokymas nėra skirtas tam, kad jį panaudotumėte kaip pretekstą kurti papročius ir tradicijas, bet tam, kad jį laikytumėte tikruoju pareigos vykdymo keliu savo dvasiai ir kad savo darbais liudytumėte apie jį.

64. Po 1950 m. mano tauta pasiners į šių mokymų studijas, kad priėtų prie svarbių išvadų.

65. Knygos, kurias „Auksiniai plunksnų rašytojai“ šiuo metu kuria pagal dieviškąjį diktatą, bus labai vertinamos kaip begalinės vertės brangakmeniai. Nes kiekvieną kartą, kai jas atversite savo susirinkimuose, jose esanti dvasinė esmė bus tarsi dvelksmas iš dangaus, apgaubiantis jūsų sielas ir jūsų kančias. Ši knyga jums atskleis daug paslapčių, užrakintų „Septynių antspaudų knygoje“.

66. Turite studijuoti šiuos mokymus nesileisdami į diskusijas apie juos, tada Šventosios Dvasios šviesa jus apšvies, kad galėtumėte teisingai paaiškinti tai, kas anksčiau jums atrodė paslaptis.

67. Jau artėja tas metai, apie kuriuos buvo skelbiama per visą šį apreiškimą, kad pasakyčiau jums „sudie“, ir mano valia yra perduoti jums viską, ką turiu jums pasakyti. Nepraleiskite nė vienos mano pamokos, nė vienos jos skiemenų, nes šiuo metu aš jums duodu paskutinius šio Naujojo Testamento žodžius, per kuriuos suprantami tiek ankstesnieji, tiek būsiami.

68. Savo apreiškimo pradžioje Aš jums nesuteikiau paaiškinimo apie septynis antspaudus, nes tuomet jūs manęs nebūtumėte supratę. Tačiau dabar Aš įnešiau šviesą į šią paslaptį, kad jūs ją išsiaiškintumėte ir atsikratytumėte bet kokios nežinomybės, abejonės ar klaidos.

69. Pasaulis galiausiai susidomės visais šiais Dieviškaisiais apreiškimais, ir, sužinojęs apie jūsų aiškinimą, jis kreipsis į jus, kad paklaustų. Kai tai įvyks – ar tada slėpsitės nuo savo artimųjų? Jūs, kurie visais laikais turėjote mano apreiškimus anksčiau už kitus – ar atsisakysite juos jiems suteikti?

70. Nemiegokite, nebūkite svyruojantys ar nesutarę. Žmonės neturi rasti jūsų užsiėmusių išoriniais dalykais; nes tada vietoj bendrapiliečių, kurie jūsų klausia, pamatysite atėjusius priešus, kurie jus puola, ir negalėsite būti tikri, ar jie savo priešišku nuotaika nenori jūsų pamokyti, ką reikšia vykdyti mano Įstatymą, ir priversti jus gerbti tiesą. Tada jūs

paklauskite: „Viešpatie, ar Tu savo teisingumą nešančią ranką paskolinai mano priešams?“

71. Aš jums sakiau, kad turite dirbti su savimi, kad, kur tik pažvelgtumėte, sutiktumėte tik brolius ir seseris. Noriu, kad dieviškasis ženklas, kurį Aš jums suteikiau, būtų šviesa, padedanti jums būti atpažintiems kaip mano nauji mokiniai.

72. Kaip bus gražu jūsų dvasiai sugrįžti pas Tėvą ir parodyti Jam savo įvykdytą užduotį. Šio laimės atspindį čia, žemėje, patyrė vaikas iš „“, kuris sugrįžo į Tėvo namus, paklusdamas Tėvo nurodymui. Kokia džiaugsmo banga apima abiejų širdis, kai jie apsikabina – Tėvas, žinodamas, kad jam buvo paklūsta ir rodoma pagarba, o vaikas, matydamas, kad Tėvas jį myli ir priima.

73. Ar turite kokią nors nuomonę, kokia bus šventė Dvasiai, grįžtančiai į Dangiškojo Tėvo namus? Koks bus bučiny, kuriuo Tėvas pasitiks savo vaiką, ir kokia bus ten gyvenančių būtybių džiaugsmo šurmuly?

74. Nestokite saugiu keliu, eikite juo pirmyn, žmonės, ir neatsigręžkite atgal, kol pasieksite didžiuosius vartus, kur Aš jūsų laikiu, kad jus pasveikintų.

75. Būkite uolūs, mokykitės savo širdyse uždegti tikėjimo ir pasitikėjimo manimi liepsną, kad visada sutiktumėte su išbandymais, kuriuos Aš jums siunčiu.

76. Aš jus apšviečiu. Nesuskaičiuojami šviesos spinduliai krenta ant žmonijos, kad atneštų šviesą ten, kur anksčiau jūs buvote sukūrę tamsą. Atsirado naujos epochos aušra, kuri visus ragina pabusti ir žengti atgal pas mane. Aš šaukiu jus, nes jau artėja valanda, kai turėsiu surinkti savo sėklą nuo žemės, kaip jums buvau paskelbęs.

77. Jūs, mano klausytojai, matėte, kaip pasireiškė mano Žodis, matėte, kaip jo įtakoje buvo išgelbėti vyrai ir moterys; kaip tie, kurie buvo mirę tikėjimu ir viltimi, sugrįžo į gyvenimą, kaip kūnu ir siela sergantys pasveiko. To priežastis yra ta, kad Aš sugrįžau pas jus, kad padėčiau jums ir palengvinčiau jūsų kelionę. Budėkite ir melskitės, kad niekas nesutrukdytų ar neuždelstų jūsų atvykimo pas Tėvą. Eikite meilės ir aukos keliu, ir jei pakelsite savo dvasią į Tėvą ir paprašysite manęs jėgų, Aš išklausysiu jus ir sustiprinsiu, kol pasieksite savo piligrimystės galutinį tikslą, kur Aš jums suteiksiu ramybę.

78. Įgyvendinkite viską, ko Aš jus mokiau per amžius. Noriai atitaisykite savo klaidas; tačiau Aš jums taip pat sakau: mokykite savo artimus su ta meile ir kantrybe, su kuria Aš jus mokiau.

79. Jūs manęs ieškojote įvairiose religinėse bendruomenėse ir sektose, kurias sukūrė žmonija, tačiau Aš noriu, kad atsisakytumėte apeigų ir iš savo

širdžių ištrintumėte bet kokį fanatizmo pėdsaką. Ateikite pas mane dvasia, mylėkite mane nuoširdžiai, gerbkite ir laikykitės mano įstatymų, tada tokiu būdu man parodysite tikrą pagarbą.

80. Ateikite pas mane, jūs, nuliūdę, vieniši ir sergantys žmonės. Jūs, nešantys nuodėmės grandines, jūs, pažemintieji, alkani ir ištroškę teisingumo, būkite su manimi; mano akivaizdoje daugelis jūsų bėdų išnyks, ir jūs pajusite, kad jūsų našta tampa lengvesnė.

81. Jei norite turėti dvasinių gėrybių, Aš jas jums suteiksiu. Jei prašysite manęs žemiškųjų gėrybių, kad galėtumėte jas tinkamai panaudoti, Aš jas jums taip pat duosiu, nes jūsų troškimas yra kilnus ir teisingas. Tada jūs turėsite tapti gerais tvarkytojais, o Aš suteiksiu jums šių gėrybių gausą, kad galėtumėte jomis dalytis su savo artimaisiais.

82. Pažvelkite į žmones, kaip jie pavargo veltui kovoti, neradę savo egzistencijos prasmės. Jie man rodo gyvenimą be idealų, nes nukrypo nuo dorybės kelio ir malonumų ieško tik ten, kur viešpatauja nenatūralumas ir mirtis. Jie nesugebėjo rasti gyvenimo džiaugsmo meilėje, pasiaukojime ir geranoriškume. Jie neatsižvelgė į Tėvo, kuris juos taip myli ir visiems nori tik taikos bei išganymo, nuoširdžius prašymus.

83. Pasaulis, susiskaldęs į religines bendruomenes ir sektas, šią valandą mane šaukia, nes mano, kad manęs nėra arba bent jau kad esu toli. Nors Aš esu su juo, jis nepajuto mano buvimo. Bet jums sakau, kad, kai suprasite mano mokymą, vienas po kito įžengsite į Viešpaties vartus ir ten visi būsite kartu.

84. Puoselėkite šią sėklą ir eikite toliau. Šviesa bus jūsų vedlys, o jūsų pasekėjų gretose ateis didžiosios žmonių minios, kurias Aš jums patikėsiu.

85. Skriskite maldos sparnais, kad skleistumėte šviesą tarp savo artimų. Eikite į kalėjimus ir ligonines ir palikite ten savo paguodą.

86. Jei esate pavargę, ateikite pas mane, nes Aš jus sustiprinsiu. Nebijokite, Aš esu atleidimas, malonė ir tikrasis teisingumas.

87. Aš esu šaltinis, kuris srautais liejasi į laukus, trokšdamas sėklos ir darbininkų.

88. Žemė yra paruošta, kad žmonės skubėtų imtis savo darbo dalies.

89. Laukas jūsų laukia; dirbkite jį su meile ir nuoširdumu, o kai pamatysite, kad gera sėkla pradeda duoti vaisių, išnaikinkite piktžoles, kurios galėtų trukdyti jai augti. Išnaikinkite viską, kas kilę iš nuodingų augalų, ir nebūkite tingūs, nes tada neužauginsite gero derliaus.

90. Parodykite man laukus, kai juose spindės auksiniai varpai. Tada galėsite nuimti derlių ir pripildyti savo klėtis, kad sielų skaičius, kuris kiekvienam yra paskirtas, savo gyvenimo kelyje nepatirtų bado.

91. Pagoniški kulto veiksmai, vyraujantys tarp žmonių, bus atmesti kaip klaidingi. Mokymai, kuriuos Aš jums apreiškiau, turi tiesos protą, ir jie galiausiai bus pripažinti.

92. Mokslininkas ieško visko, kas yra ir kas vyksta, priežasties ir tikisi savo mokslu įrodyti, kad už gamtos ribų nėra jokio principo, nei tiesos. Tačiau Aš juos laikau nebrandžiais, silpnais ir neišmaningais.

93. Kai dvylikametis Jėzus turėjo atlaikyti minios klausimus, žvilgsnius ir vertinimus, jis nebuvo perskaitęs nė vienos knygos. Vis dėlto jis pasakė išmintimi kupiną pamokslą, nes to vaiko protą apšvietė Aukščiausiojo šviesa, o jo lūpose pražydo pats Dievo Žodis. Aš jums tai sakau, nes ir jūs galite taip elgtis, kai turėsite susidurti su apklausomis ir išbandymais, kuriems būsite pakloti. Tada įtikinsite, nes kalbėsite apie Dievo mokymus, kurie visada turi principą, logišką pagrindą ir motyvą. Nėra stebuklo, kuris neturėtų logiškos ir natūralios priežasties, niekas nevyksta be priežasties. Nė vienas medžio lapas nepajuda be mano valios.

94. Jūsų paklaus: „Atsižvelgiant į tai, kad Viešpaties didybė yra tokia neišmatuojamai didelė, kodėl Jis pasitelkia pačius nereikšmingiausius mirtinguosius, kad skleistų savo išmintį?“

95. Į tai turėtumėte atsakyti, kad Dievo meilė savo vaikams neturi ribų, ir todėl žmogus dažnai negali jos suvokti.

96. Turite būti nuolankūs; nes jei jūsų Mokytojas paliko savo karalystę, kad gyventų šioje žemėje ir parodytų nuolankumą, tai jūs turite sekti mano pavyzdžiu tų, kurie yra tokie patys kaip jūs, akivaizdoje.

97. Jei būtų būtina, kaip Antrajame Laike, sugrįžti į materiją, Aš ateičiau net žinodamas, kad man tektų nueiti tą kūnui ir dvasiai skausmingą kančios kelią. Tačiau dabar Aš ateinu Dvasioje, ir jūs turite pasiruošti, kad suvoktumėte mano dieviškąją tiesą.

Telaimina jus mano ramybė

Pamoka 145

1. Štai, Dieviškoji Dvasia vėl yra tarp jūsų.
2. Ateikite pas mane, mylimieji vaikai, pailsėkite nuo savo piligrimystės keliais ir per dykumas, nes ne Aš ateinu pas jus, bet jūs atėjote pas mane.
3. Aš, jūsų Kūrėjas, žmogui parodau savo švelnumą, nuolankumą ir meilę visiems savo vaikams. Antrajame Laike Aš pasiunčiau savo „Žodį“, kad jis taptų žmogumi tarp jūsų, ir jis pats save vadino „Žmogaus Sūnumi“, kad jums duotų mano nuolankumo įrodymų.
4. Šiuo metu Aš apsireiškiu per išrinktąją kūrinių būtybę – žmogų, kad jūs išgirstumėte mano Žodį per savo brolių ir seserų protą.
5. Kaip toli nuo jūsų manote, kad esu, o iš tikrųjų kaip arti jūsų esu!
7. Jūsų viduje Aš priimu visą žmoniją, kuri šiandien atsisveikina su dar vienu metais, kuriuos Aš jai patikėjau. Jūs nežinote, kaip Aš jums pasirodysiu šiandien – ar kaip Tėvas, ar kaip Mokytojas, ar kaip Teisėjas.
8. Aš jus nustebinsiu ir įsiskverbsiu į jūsų širdžių gelmes.
9. Iš tiesų sakau jums, kad Jehovas, „Žodis“ ir Šventoji Dvasia yra vienas Dievas, Vienintelis, kuris yra visko, kas sukurta, pradžia ir pabaiga, visko, kas yra, Alfa ir Omega. Aš kalbėsiu su jumis kaip Tėvas ir mokysiu jus kaip Mokytojas. Mano švelnumas nusileis ant jūsų kūno ir dvasios.
10. Marija, jūsų visuotinė Motina, gyvena manyje, ir ji savo mylimiausiems kūriniams dovanoja švelniausius glostymus. Ji buvo jūsų širdyse, kad jose paliktų savo ramybę ir paruoštų šventovę. Marija saugo pasaulį ir išskleidžia savo sparnus kaip lakštingala, kad apsaugotų jį nuo vieno poliaus iki kito.
11. Iš visos kūrinių Aš priimu duoklę, kuri man atkeliauja kaip padėka.
12. Mano skvarbus žvilgsnis atpažįsta vyro ir moters širdį nuo vaikystės iki senatvės. Aš nematomai pasirodau tautose, provincijose, įvairiose bažnyčiose ir pas be kūno būtybes, kurios vis dar apgyvendina žemę. O mano dvasinis buvimas verčia žmones drebėti, nes jie nežino, ką ateitis ruošia žmonijai.
13. Dabar Aš paveiksiu žmogų jo valios laisvėje. Jis nori vykdyti savo valią, bet viskas įvyks pagal *mano* valią.
14. Ši raida palies visas sielas, ir dėl dorybių bei intuicijos, kurias jos ugdo, šis Šviesos spindulys pasieks jas.
15. Jie supras, kad pasaulyje nėra taikos, kad yra alkis ir troškulys, skurdas ir vargas. Tačiau Aš jūsų klausiu: kodėl?
16. Argi išnyko gausybė palaiminimų, kuriuos Aš įdėjau į šią žemę? Ar pasikeitė visatos tvarka ir dėsniai? Ar karališkoji žvaigždė nebeduoda šviesos ir gyvybės? Ar šaltiniuose nebėra vandens, laukuose – derlingumo, o medžiuose – vaisių? Ar jūsų smegenyse nebėra pažinimo šviesos, o jūsų

širdyse – jausmų? Ar jūsų dvasioje nebėra nė mažiausio jėgos pėdsako, kad nebegalite pakelti savo veidų į mane? Kodėl tada elgiatės kaip priešai, juk jūs visi esate kilę iš manęs?

17. Net dieviškoji Dvasia verkia, bet dabar mano ašaros neturi kristi ant pasaulio; aš jam atleidžiu. Jos turi kristi ant mano dieviškojo apsiausto.

18. Paimkite iš manęs šiaudą – tai meilės, taikos ir geros valios kviečiai. Auginkite juos ir iš jų iškepkite duoną, kuri maitins jūsų sielą.

19. Mano rankoje yra kardas, bet tai ne žudymo ginklas: tai Tiesa. Kas nori būti Tiesos karys, tegul jį paima į dešinę ranką, ir savo šviesa jis nugalės visose kovose.

20. Žmonių dvasia žengia pirmyn, ieškodama mokymo, kurį Aš jums šiuo metu duodu. Jau pradeda rinktis piligrimai.

21. Turite būti budrūs, nes mokslininkai jus išbandys. Nebūkite bailūs dėl to, kad esate nereikšmingi, nes tiems, kuriuos niekuo nelaiko, visada buvo apreiškta tai, kas buvo paslėpta nuo savimi pasitikinčių mokslininkų arba ko jiems nebuvo leista suvokti.

22. Susivienykite, kad, kai būsite persekiojami, Raudonoji jūra atsivertų ir jus praleistų. Tačiau tu turi laikytis mano meilės įstatymo, o tauta. Ar norite mano atleidimo? Aš taip pat noriu, kad atleistumėte savo artimiesiems.

23. Jūs man patikėjote savo mirusiuosius, ir Aš jums sakau: jūsų „mirusieji“ gyvena manyje. Jūs man padovanojote savo meilę, tačiau Aš prašau jūsų, kad ją parodytumėte savo artimiesiems kaip gailėstingumą.

24. Žmonija, jau artėja saulės spinduliai ir apšviečia jūsų pasaulio veidą, kad savo šviesa jums pasakytų, jog pas jus prasideda nauja diena kaip brangus laikotarpis, kad jūs joje pasiektumėte pažangą ir tikrąją taiką, kaip pridera geros valios žmonėms.

25. Klausykite savo Tėvo, pailsėkite keletą akimirkų, o klajojančių sielų tauta. Palaimintas tas, kuris klauso mano žodžio, jį myli ir juo tiki, nes jis yra Tėvui vertas vaikas, nes uoliai saugo mano įstatymus ir mokymus, kad vėliau juos įgyvendintų meilės darbais.

26. Šiuo metu jūs visi atidžiai klausotės mano žodžių, jūsų mąstymą netrikdo nė viena nereikalinga mintis. Vieni klausosi sužavėti, kiti – su kaltės jausmu dėl sąžinės graužaties, o dar kiti – įsiklausę į kiekvieną mano žodį.

27. Žmonija, kurią šiuo metu čia atstovauja ši bendruomenė, praėjo metus, kurie tiems, kurie verkė, buvo tarsi skausmo šešėlis, o tiems, kurie gavo Jo malones, – tarsi draugiška ranka; tai buvo sekundė jūsų dvasios amžinybėje. Bet laikas eina savo keliu, nes laikas esu Aš, kuris visada buvau ir būsiu su visais savo vaikais.

28. Šiandien yra akimirka, kai kiekviena siela savo dvasioje jaučia mano dieviškąjį buvimą, ir kuo didesnė užduotis jai tenka, tuo stipresnis yra balsas, kuris jai kalba iš vidaus.

29. 1945-ieji metai nusinešė paskutinius karo šešėlius. Pjautuvas nupjovė tūkstančius gyvybių, o tūkstančiai sielų sugrįžo į dvasinę tėvynę*. Mokslas pribloškė pasaulį ir savo naikinimo ginklais sudrebino žemę. Nugalėtojai pasiskelbė nugalėtųjų teisėjais ir budeliais. Skausmas, vargas ir alkis plito, palikdami savo pėdsakais našles, našlaičius ir šaltį. Epidemijos klajoja iš tautos į tautą, o net gamtos jėgos skelbia savo teisingumo ir pasipiktinimo balsą dėl tiek daug piktadarybių. Sunaikinimo, mirties ir nelaimių griuvėsiai – tai pėdsakas, kurį žmogus, vadinantis save civilizuotu, paliko ant planetos paviršiaus. Tai yra derlius, kurį man atneša ši žmonija. Tačiau Aš jūsų klausiu: ar šis derlius vertas patekti į mano klėtis? Ar jūsų pikto vaisius nusipelno, kad jūsų Tėvas jį priimtų? Iš tiesų sakau jums: šis medis visiškai skiriasi nuo to, kurį būtumėte galėję pasodinti, jeigu būtumėte laikęsi to dieviškojo įsakymo, kuris ragina jus mylėti vieni kitus.

**Ispanų kalboje „valle“ pažodžiui reiškia „slėnį“, o dažnai reiškia: anapus, (dvasinį) pasaulį, gyvenamąją erdvę, tėvynę, namus.*

30. Žmonės yra griežti ir nepasiduodantys savo artimiesiems, kaip ir Mozės laikais, kai buvo įprasta atsakyti smūgiu į smūgį. Šiandien Aš jums sakau, kad jei taip suprantate teisingumą, jūs būsite vertinami ta pačia matuokle, kuria vertinate savo artimuosius.

31. Tačiau Aš jums atleidžiu, Aš jus laiminu ir suteikiu laiko, kad jūs su meile puoselėtumėte mano mokymo palaimintą sėklą. Aš esu didysis kovotojas. Kas skuba tapti šios reikalų kariu? Aš kariauju taikos pagalbą. Ir Aš sunaikinu blogį gėrio kardu.

32. Kiekvienas, kuris tyliosiose savo gyvenimo valandose nusprendžia sekti manimi gėrio keliu, yra mano karys, ir Aš įdedu kardą į jo rankas, kad jis kovotų ir nugalėtų. Šis kardas yra Tiesa, prieš kurią nebus priešo, galinčio atsilaukiyti prieš jos šviesą.

33. Tai džiaugsmo diena, mylimasis Izraeli, nes Amžinasis yra su jumis, kad išmokyty jus mylėti vieni kitus ir atleisti. Aš perdaviau jums savo mokymą ir atėjau pas jus kupinas džiaugsmo; tačiau Aš taip pat kentėjau, nes jūs mane kartais pamirštate.

34. Priimkite mano ramybę. Dar kartą jus laiminu ir atleidžiu. Jūsų širdys nusileido prie mano kojų kaip auka, kaip deginamoji auka, kaip šauksmas dėl taikos ir atleidimo visam pasauliui. Mokytojo mokymas dar kartą užsidedė jūsų protuose ir dvasiose kaip šviesos deglas.

35. Tai yra Šviesos kovos su tamsa laikas, kuri užklumpa Žemės tautas nepasiruošusias – tai išbandymų ir atpirkimo laikas, apvalinimo ir teisingumo laikas. Matau, kad visos tautos yra sumaištyje. Visos sektos ir religinės bendruomenės yra susiskaldžiusios. Tačiau tai yra laikas, kai Aš vėl jums pateikiu Tiesos knygą.

36. Jūs sakote, kad artėja nauji metai, tačiau Aš jums sakau: Dvasia nėra pavaldžią laikui. Būtent laikas yra pavaldus amžinybei ir Dvasiai.

37. Palaimintas tas, kuris išgirdo mano Žodį ir jį myli, kuris supranta mano apreiškimus ir savo širdyje kruopščiai saugo prisiminimus apie tai, ką matė ir girdėjo.

38. Manęs klausosi tikintieji ir netikintieji. Tiek tie, kurie mane myli, tiek tie, kurie mane šmeižia, įsiklauso į mano žodį. Pabudusieji ir miegančiosios, darbštieji ir tinginiai, dvasiniai ir materialistai – jie visi klausosi mano maldos namuose, kurie sudaro Šventosios Dvasios šventyklą, šventyklą be materialių altorių, šventyklą be žmogiškų tuštybių.

39. Kaip ilgai jūs klajojote, žmonės! Kaip dažnai paklydote kelyje! Kaip intensyviai ieškojote! Kaip daug ką tyrinėjote! Jūs labai aukštai pakilote ir nugrimzdote į bedugnę.

40. Tačiau čia yra Jehovas, Amžinasis, Nežinomasis, Pamirštasis, ir jis klausia žmonių: „Ar jūs dabar pavargote? Ar dabar norite sustoti nuodėmės kelyje? Ar jūs dar nesate pakankamai nusivylę? Ar vis dar norite būti dideli šiame pasaulyje? Ar nežinote, kad didybė glūdi nuolankume?“

41. Aš esu Tėvas ir esu Davėjas. Aš esu Tas, kuris visais laikais sakė žmogui: „Prašykite, ir jums bus duota.“ Štai mano ranka; joje yra teisingumo skeptras, auksinė varpa ir šviesos kardas. Paimkite, ką norite, tačiau taurės dugne vis dar lieka kartiausia raugė. Bet ir naujieji metai ateina kaip taikos pažadas.

42. Ar norite, kad Dangaus karalystė ateitų pas jus, kaip Aš jums pažadėjau? Tegul mano valia bus jūsų valia!

43. Aš atleidžiu tau, nuodėminga žmonija, nes esu mylintis Tėvas. Paimkite auksinį varpą ir auginkite šį kviečių derlių. Padauginkite jį šimtu kartų ir pasimėgaukite savo derliumi. Tai yra meilės, harmonijos, brolystės, taikos ir geros valios kviečiai. Neškite juos savyje! Kepkite kasdieninę duoną iš šių kviečių ir dalinkite ją savo broliui. Tai yra atleidimo, artimo meilės, draugystės kviečiai. Ar suprantate mane, tauta?

44. Šiandien Aš nuimu uždagą nuo ateities ir ruošiu jus. Pažiūrėkite, kaip didžiulės žmonių minios ir būriai veržiasi ieškodami šios tautos, kaip legionai plūsta trokšdami šios šviesos. Piligrimai beldžiasi į jūsų duris. Prabudkite, tauta! Mokslininkas skuba čia, kad jus ištirtų, kad jus apklaustų.

45. Jūs gerbėte mano paslaptis ir į ją įsiskverbdavote tik tada, kai Aš jus pašaukdavau. Jūs pažįstate mane tiek, kiek Aš jums leidau, ir žingsnis po žingsnio vis labiau artėjate prie manęs.

46. Šiuo metu jūs priklausote mano išrinktiesiems. Kai kurie iš jūsų buvo pašaukti dar vaikystėje, kiti – jaunystėje, o kai kurie – tik senatvėje, tačiau kiekvienam buvo patikėta užduotis, atsižvelgiant į laikotarpį, kurį jis dar gyvens žemėje.

47. Nebuvo nė vienos sielos, kuri būtų atėjusi pas mane ir nepatikėjusi man savo rūpesčio. Jums atrodė, tarsi tas skausmas, su kuriuo atvykote, būtų kliūtis jūsų gyvenime, bet vėliau supratote, kad tai buvo tik laiptelis, kuris priartino jus prie manęs. Tada jūs palaiminote tą išbandymą, per kurį jūsų dvasiai turėjo būti suteikta dar tiek daug džiaugsmo.

48. Jūs gerai darote, kad palaiminate tą skausmą, kuris jus priartino prie manęs, nes per jį išmokote manęs ieškoti ir manęs prašyti. Vėliau išmokote melstis ir galiausiai atlikti dvasinę užduotį, kad savo broliams įgyvendintumėte mano meilės ir gailestingumo mokymus.

49. Nuo to laiko savo gyvenime matėte, kaip stebuklas tapo tikrove, nes nors valgote tą pačią duoną kaip ir anksčiau, dabar ji jums nebeskanu karti, o saldi ir maloni; sunkumai, su kuriais susidūrėte savo kelyje ir kurie priversdavo jus piktžodžiauti ar prarasti tikėjimą, dabar jūsų nebegąsdina, nes jūs jų nebelaikote neįveikiamais, ir net jūsų fizinės kančios, kurios anksčiau jus parklupdydavo, dabar jūsų nebeverčia nusiminti.

50. Tai yra tikėjimo jėga, tai yra dvasingumo ir atsinaujinimo poveikis.

51. Anksčiau daugelis dvasinių įspūdžių praeidavo nepastebėti, nes jūs siekėte tik savo pojūčių patenkinimo, o pojūčių įspūdžiai dažnai linkę materializuoti sielą. Dabar jūs pradėdate atrasti naują gyvenimą, pradėdate atrasti esmę, grožį, prasmę, tiesą visko, kas jus supa.

52. Kuo daugiau klausotės mano mokymų, tuo jūsų mąstymas tampa kilnesnis, keičiate savo senąjį būdą mane garbinti ir tobulinate savo gyvenimą. Jūs jau nustojote prašyti taip įkyriai, kaip darėte anksčiau, ir mokotės melstis bei jausti tai, ką man sakote maldoje. Taigi, kai man pasakėte: „Viešpatie, tebūnie Tavo valia man“, priežastis buvo ta, kad supratote savo žodžių prasmę ir nusiteikėte priimti iš manęs tik tai, ką Aš nusprėsiu. Tačiau tarp klausytojų visada yra „paskutinieji“, nes į šias susirinkimų vietas nuolat ateina naujos širdys, trokštančios Gyvenimo vandens. Jiems turiu kalbėti kitaip, kad jie mane suprastų ir kartu jaustųsi suprasti.

53. Prisiminkite, kad kiekvieną iš jūsų Aš priėmiau lygiai taip pat, kai jis pirmą kartą atėjo čia išgirsti Mano Žodį. Kai kuriems Aš nekalbu apie dvasinę misiją, nes jie Manęs nesuprastų, bet Aš jiems kalbu apie kančių

naštą, kurią jie neša gyvenime ir kurios svorio spaudžiami jie jaučiasi nugalėti ir prislėgti. Aš mokau juos, kaip įveikti sunkius išbandymus, su kuriais jie susiduria savo šeimoje ir už jos ribų. Aš guodžiu juos jų kančioje, suteikiu jiems gydantį balzamą, kuris grąžina jiems sveikatą, drąsinu juos ir pripildau viltimi.

54. Tada sergantysis pajaučia, kad iš dangaus žvelgiantis žvilgsnis žino apie jo skausmą ir kad tas žvilgsnis yra jo Tėvo, kuris jį išlaisvins nuo kančių naštos, kurią jis nešioja. Širdis, kuri žemėje nepažino nei švelnumo, nei supratimo, nei geranoriškumo, staiga jaučiasi apgaubta mano Žodžio meilės vilionių. Ji myli begaline meile ir jaučia, kaip jos ilgą laiką sulaikytas skausmas liejasi srautais.

55. Ir vienišas ar nesuprastas žmogus, ir tas, kuris tapo aistrų ar ydų vergu, ir apleista moteris, ir jauna mergina, bijanti pasipriešinti gyvenimui, ir šeimos tėvas ar motina, kurie man išdėsto visas savo problemas, ir našlaitis, neturintis pasaulyje jokios apsaugos – juos visus Aš išklausau, ir visų jų širdis apdoroju savo Žodžio subtilia dildele.

56. Žinau, kad kai rūpinuosi viskuo, kas jiems slegia – kad ir kaip žmogiška ar materialiai tai būtų – tada rūpinuosi jų siela, nes taip juos išlaisvinu nuo naštos, nes taip jiems paruošiu kelią, kurį jie vėliau turės nueiti, ir nes tokiu būdu jų viduje uždegu tikėjimo šviesą.

57. Šiomis akimirkomis mano meilės šaltinis liejasi ant jūsų, atleidžia jums ir laimina jus.

58. Šiandien priimu jus visus, kad išgirstumėte mano Žodį ir pasistiprintumėte juo.

59. Jei tarp šių minios yra veidmainių ir fariziejų, lupikautojų, materialių gėrybių ar net moralinių gėrybių, tokių kaip garbė, arba dvasinių gėrybių, tokių kaip tikėjimas ir taika, grobikų, vis dėlto noriu jus visus glamonėti, tarsi jūs visi būtumėte be dėmės; nes Aš esu jūsų Tėvas, trokštantis jūsų atsinaujinimo ir jūsų meilės.

60. Būtent labiausiai pasiklydusiems ir labiausiai nuo Įstatymo nutolusiems Aš nuolat įrodau savo Žodžio galią. Todėl šiuo metu Aš jums kalbėjau išsamiai – mokydamas su meile kupinu teisingumu ir begalinei išmintingais pamokymais, kad išgelbėčiau jus nuo bedugnių ir pakelčiau jus į viršūnes. Nes bedugnės yra pilnos tamsos, ir ten jūs niekada negalėsite pažinti tiesos. O viršūnės, priešingai, apšviestos išminties, meilės ir teisingumo šviesos.

61. Teisingumą užtikrinantys išbandymai ir papeikimai skirti užsispyrusiems, kvailiams ir tiems, kurie atkakliai laikosi blogio. Tačiau Aš žinau, kada pakanka vieno meilės žodžio, kad jie atsiverstų.

62. Ši bendruomenė nuolat patiria šių dviejų rūšių poveikį. Meilės pakanka, kad ja vadovautųsi dvasiškai* ir fiziškai paklusnūs, o tiems, kurie yra nejautrūs meilei, būtina, kad skausmas juos sugrąžintų į saiką ir tvarką.

**Tai, kas pasakyta 2-oje išnašoje po 143,7, analogiškai taikoma ir būdvardžiams „dvasinis“ bei „sielinis“. Nors šie du terminai dažnai iš esmės sutampa, buvo nuspręsta nenaudoti dvigubo apibūdinimo „dvasinis-sielinis“, taip pat ir šiuolaikiškesnio „psichinis“ vietoj „sielinis“.*

63. Lėtai ir žingsnis po žingsnio, kaip tik pasireiškia jų atsinaujinimas, jie pereina iš tų, kurie apsivalo per skausmą, į tų, kurie pakyla per dvasingumą, gretas.

64. Jūs visi mane girdite, ir jūs visi tyliate. Jūsų sąžinės knyga atversta prieš jūsų dvasią, prieš jūsų protą. Ji rodo jums tikrąjį kelią ir leidžia atpažinti taką, kuriuo savanoriškai žengėte. Tačiau šiuo metu klausytojų minios dvasia atgijo, kad pati išgirstų paskutinį mano žodį.

65. Čia, išgirdus šį žodį, nėra nė vieno žmogaus, kuris nedrebėtų savo esybės viduje ir išorėje, tai yra dvasioje ir kūne. Klausydamasis manęs čia, jis mąsto apie gyvenimą, apie mirtį, apie dieviškąjį teisingumą, apie amžinybę, apie dvasinį gyvenimą, apie gėrį ir apie blogį.

66. Klausydamasis mano balso, jis jaučia savyje savo dvasios buvimą ir prisimena, iš kur jis atėjo.

67. Per tą trumpą laiką, kai jis manęs klausosi, jis jaučiasi vieningas su visais savo artimaisiais ir giliausiose savo esybės gelmėse juos atpažįsta kaip savo tikruosius brolius ir seseris, kaip brolius ir seseris dvasinėje amžinybėje, kurie jam yra net artimesni už tuos, kurie yra artimi tik pagal kūną, nes šis žemėje yra tik laikinas.

68. Nėra nė vieno vyro ar moters, kurie, išgirdę mane, nesijaustų mano atpažinti. Todėl niekas nediršta prieš mane slėpti ar gražinti savo gėdingų dėmių. O Aš jas atskleidžiu, tačiau niekam viešai nepažeminant, nes Aš esu Teisėjas, kuris niekada nepažemina. Aš jums sakau, kad tarp jūsų atskleidžiu neištikimybę, vaikų žudymą, vagystes, ydas ir trūkumus, kurie yra tarsi raupsai ant nusidėjusių sielų. Tačiau Aš jums įrodau ne tik savo žodžio tiesą, parodydamas, kad sugebu atskleisti jūsų širdžių nuodėmes. Aš taip pat noriu jums įrodyti savo mokymų galią, suteikdamas jums ginklus, kuriais galėsite nugalėti blogį ir pagundas, mokydamas jus, kaip pasiekti atsinaujinimą, ir pažadindamas jūsų viduje troškimą gėrio, aukštumo ir tyrumo bei absoliučią neapykantą viskam, kas nekilnu, kas neteisinga ir kas žalinga sielai.

69. Jūs, vyrai ir moterys, iš kurių Aš kuriu savo naują tautą, jūs, mylimos gausybės, kurios šią palaimintą valandą tyliai verkia savo širdyse, pailsėkite

pas mane, pajuskite, kaip mano atleidimas nusileidžia ant jūsų, apvalina jus nuo jūsų trūkumų ir išlaisvina jus nuo jūsų naštos, kad galėtumėte pradėti naują gyvenimą.

70. Nesijaudinkite, Aš matau nuoširdų atgailavimą tų, kurie suvokė savo nuodėmių sunkumą ir šiais akimirksniais su sudaužyta širdimi prašo manęs, kad jiems atleistų; kad neleisčiau jiems sumokėti už savo nuodėmes, vertindamas juos ta pačia matuokle, kuria jie vertino pasaulyje, ir kurie galiausiai maldauja manęs suteikti jiems progą įrodyti man savo atgailą. Kaip gi Aš galėčiau nepažinti to, kuris verkia iš tikro gailėsčio, ir kaip gi Aš galėčiau atimti iš jo tą galimybę, kurios jis manęs su tokiu dideliu nerimu prašo. Taip pat Aš pažįstu ir tuos, kurie apgaudinėja save netikru atgailavimu, tačiau neapgaudinėja manęs, nes Aš žvelgiu už jūsų dabarties ribų. Tuos Aš bandysiu tol, kol bus būtina, kad jie visiškai pabustų, kai prabils jų sąžinė.

71. Dabar visi pajuskite mano glamonę, mano meilę ir mano ramybę, nes jūs atvykote į dvasinę puotą į Mokytojo namus, ir yra teisinga bei derama, kad jūs visi mėgautumėtės savo Tėvo atleidimo ir meilės patiekalais.

72. Tegul mano meilės apsiaustas išsiskleidžia per visą visatą.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 146

1. Mokiniai, Aš pagloščiau jūsų kaktas ir nuvijau jūsų gilius rūpesčius, o jūs pakėlėte į mane akis ir pasakėte: „Ar Tu čia buvai, Viešpatie?“

2. Turite sutelkti savo dėmesį į mano žodį, nes kai mane iš tikrųjų išgirstate, Aš atveriu savo lobyną ir išlieju savo išmintį ant savo mokinių. Jūs manęs klausiate: „Iš kur kyla Tavo toks didelis kantrumas ir Tavo tokia didelė dieviškoji meilė?“ O Aš jums atsakau: daugelis iš jūsų žemėje esate tėvai, o visi jūs buvote vaikai. Kuris tėvas norėjo savo vaikui skausmo, net jei iš jo gavo sunkiausią įžeidimą, žiauriausią nedėkingumą? To tėvo širdyje atsirado gili žaizda, skausmas jį persmelkė, o kartais net pyktis aptemdė jo protą, tačiau pakako vieno to vaiko atgailos žodžio ar nuolankumo poelgio, kad jis vėl jį prispaustų prie širdies. Jei jūs, kaip žmonės, taip elgiatės – kodėl tada stebitės, kad Aš jus myliu ir atleidžiu su tobulumu?

3. Aš jus sukūriau, kad jus mylėčiau ir jaustųsi mylimas. Jums reikia manęs taip pat, kaip man reikia jūsų. Kas tvirtina, kad man jūsų nereikia, tas nesako tiesos. Jei taip būtų, Aš nebūčiau jūsų sukūręs, nei būčiau tapęs žmogumi, kad jus išgelbėčiau ta auka, kuri buvo didžiulis meilės įrodymas; Aš būčiau leidęs jums pražūti. Tačiau turite suprasti: jei maitinatės mano meile, teisinga, kad tą patį atiduotumėte savo Tėvui, nes Aš jums nuolat kartoju: „Man troškulys, man troškulys jūsų meilės.“

4. Kaip gi jums manęs netrūktų ir kaip gi Aš nepajusčiau jūsų nebuvimo, juk jūs esate mano Dvasios dalis? Ar suprantate, kodėl prašau jus gilintis į mano Žodį ir į patį būdą, kuriuo Aš atėjau? — Kad nenustebtumėte dėl to, jog Aš apsireiškiu per nuodėmingus kūnus. Mano meilei jūsų nuodėmė negalėjo būti kliūtis. Aš atėjau jus apvalyti, kad priartintčiau jus prie savęs. Kai kurie tai suprato, o kiti – ne. Todėl tarp vyrų ir moterų minios, kuri mane išgirdo šiuo metu, yra tokių, kurie garsiai skelbė, kad Aš sugrįžau pas žmones, taip pat ir tokių, kurie sakė, kad tai neįmanoma.

5. Mano buvimas niekada nuo jūsų nepasitraukė. Tai yra mano Žodis, kurį išlieju ant jūsų, išpildydamas savo pažadą. Tai yra mano meilė ir mano šviesa, spinduliuojančios iš šio Žodžio. Šiuo metu Aš jus mokau, tačiau kai ateis 1950-ieji metai, kurie pagal mano valią yra numatyti kaip paskutiniai šio apreiškimo metai, Aš užbaigsiu šią apreiškimo formą, tačiau mano Dvasia nuo jūsų neatsiskirs.

6. Tik kelios širdys bus pasirengusios šiam laikui.

7. Argi Antrajame Laike Aš laukiau, kol pasaulis atsivers, kad tik tada galėčiau pasitraukti? Aš pasitraukiau apsuptas pajuokos, paniekos, žiaurumų ir abejonių. Aš žinojau, kad mano mirtis buvo būtina, kad pasaulis pakiltų į gyvenimą. Šiuo laikotarpiu Aš vėl pasitrauksiu jūsų

sumaišties, sukrėtimo ir abejonių akimirkomis. Bet mano Žodis, paliktas žmonijai kaip meilės testamentas, dar kartą sukrės pasaulį.

8. Atė idėjų, tikėjimų išpažinimų, religijų, mokymų, filosofijų, teorijų ir mokslų karas, ir mano vardas bei mano mokymas bus ant visų lūpų. Mano sugrįžimas bus aptariamas ir vertinamas, o po to pakils didieji tikintieji ir paskelbs, kad Kristus vėl buvo tarp žmonių. Tuo metu Aš iš begalybės padrąšinsiu tas širdis ir darysiu stebuklus jų kelyje, kad sustiprinčiau jų tikėjimą.

9. Šiandien žmonija minės tą dieną, kai keli išminčiai iš Rytų atvyko prie Betliejaus prakartėlės, kad pagarbintų dieviškąjį Kūdikį. Šiandien kai kurios širdys manęs klausia: „Viešpatie, ar tiesa, kad tie galingi ir išmintingi vyrai nusilenkė prieš Tave ir pripažino Tavo dieviškumą?“

10. Taip, mano vaikai, tai buvo mokslas, galia ir turtas, kurie atėjo ir atsiklaupė prieš mano akivaizdą.

11. Ten taip pat buvo piemenys, jų žmonos ir vaikai su savo kukliomis, nuoširdžiomis ir paprastomis dovanomis, kuriomis jie priėmė ir pasveikino pasaulio Išganytoją bei Mariją – dangiškojo švelnumo simbolį. Jie įkūnijo nuolankumą, nekaltumą ir paprastumą. Tačiau tie, kurie savo pergamento ritinėliuose saugojo pranašystes ir pažadus apie Mesiją, miegojo giliai, net neįtardami, kas atėjo į pasaulį.

12. Kartais jūs abejojate tuo, ką pasakoja mano apaštalų užrašyta istorija, nes mano gyvenimą apipynė daugybė klaidingų legendų. Dabar Aš jums sakau, kad tai, ką jie užrašė, buvo tiesa, ir kad be to tai buvo absoliučiai būtina jūsų išgelbėjimui. Visa tai Aš dabar patvirtinu, tačiau tai, ką sukūrė žmonių vaizduotė, šiuo metu bus amžinai sunaikinta mano Žodžio tiesa. Paprasti žmonės atėjo prie mano Žodžio ir savo širdyse nešasi nuolankumo ir kuklumo dovaną. Vėliau jūsų mokslinis pasaulis, turtingieji ir galingieji nusilenks prieš mano nematomą buvimą.

13. Nors Aš jus radau labiau materializuotus nei praeityje, žmonijos dvasinis išsivystymas leis suprasti mano naują dvasinį pasirodymą. Kad ir kaip toli žmogus manytųsi nutolęs nuo mano dieviškumo – štai, jis yra tik per žingsnį nuo jo. Kai kurie tvirtina, kad Aš neegzistuoju. Tačiau neleiskite, kad tai jus paveiktų. Šie žmonės taip kalba, nes susikūrė apie mane nerealias įsivaizdavimus. Kai jų mokslas juos šiuo atžvilgiu nuvylė ir Aš nebuvau ten, kur jie manė, jie mane paneigė. Bet koks didelis yra jų troškimas sužinoti, ar Aš tikrai egzistuoju.

14. Žmogus dar neatrado savęs, jis pirmiausia turi pažinti save dvasiškai, kad gautų daugelio gluminančių mįslių sprendimą ir atsakymą į daugelį klausimų. Dabar atėjo laikas, kai jis gali ir turi save surasti, atrasti ir pažinti. Kai tai įvyks – su koku aiškumu jis tada pajus mano buvimą!

15. Aš leidau jums trumpam susisiekti su Anapusio būtybėmis, ko Aš neleidau Antrajame Laike, nes tuomet jūs nebuvote tam pasirengę – nei jos, nei jūs. Šias duris Aš atvėriau šiuo Laiku, ir taip išpildau savo pranašų pranašystes bei kai kurias savo pažadus. 1866 metais jums atsivėrė šios nematomos durys, taip pat ir išrinktųjų proto organas, kad būtų paskelbta žinia, kurią Šviesos dvasios atneš žmonėms. Prieš tuos metus Žemės tautose ir tautybėse pasirodė dvasinės būtybės, kurios buvo mano atėjimo pranašaujančios ženklai.

16. Jūs labai stengėtės siekdami mokslo, bet dvasiniu požiūriu giliai miegojote. Tačiau Aš atėjau, kad išmokyčiau jus dieviškojo mokslo, kurio šaknys yra meilė ir iš kurio kyla gailėstingumas, išmintis ir brolystė. Jūsų mokslas suartino tautas, įveikė laiką ir atstumus, jis yra proto vaisius. Taigi, kas čia keisto, kad pasauliai suartėja per Dvasią ir per ją pasiekama amžinybė? Kiekvienas, kuris trokšta eiti šiuo keliu, tegul apgaubia savo širdį pagarba, tegul budi, meldžiasi ir paklūsta savo sąžinės balsui.

17. Aš jums sakiau, kad jūsų bendravimas su dvasiniu pasauliu šia materialia ir apčiuopiama forma bus trumpas, nes 1950 m. ši pamoka ir patirtis baigsis. Tačiau jei ją tinkamai išnaudosite, ji paliks jums nesuskaičiuojamų vaisių, tarp jų ir tuos, kurie parengs jus bendravimui iš dvasios į dvasią, tiesioginiam bendravimui be to įgaliojimo, kurį Aš laikinai suteikiau jūsų protui. Tada jus turėtų traukti tik meilė vienas kitam.

18. Aš mokau jus šia forma, kad nepakliūtumėte į painių mokslų, naujo fanatizmo ar prietarų gniaužtus. Todėl Antrajame Laike jums nebuvo leista susipažinti su tokiais mokymais, kurie pateikiami šia forma, nes jūs nebūtumėte supratę jų dvasinio turinio. Kristus jums tai pažadėjo, o Elisas šiuo metu tai įvykdė. Net ir po 1950 m. pasaulyje dvasinės būtybės toliau pasirodys materialioje formoje. Tai padės daugeliui abejojančiųjų įtikėti, o daugeliui dvasiškai apsnūdusių – pabusti. Tačiau šios tautos nariai turi būti paklusnūs ir leisti, kad tokio pobūdžio apsireiškimai pas juos baigtųsi nurodytu laiku. Vėliau šie mokiniai iškeliaus pas tautas ir tvirta ranka išraus visas piktžoles, išaugusias tarp žmonių, kad liktų tik patirties šviesa kaip derlingi kviečiai. Po šventųjų dalykų išniekinimo ateis tie, kurie mokys pagarbos *tam*, kas yra tyra. Ir kai žmonių širdyse viešpataus dvasingumas, jie pajus, kad jų mintys pakyla į kitus pasaulius, ir pajus, kaip šie pasauliai įsiskverbia į jų širdis. Tada žmonės pasieks dvasinį pakilimą, kuris leis jiems savo širdyse pajusti Dangaus karalystės buvimą.

19. Meilės ryšiai, kuriais buvote sujungti žemėje, taps dar glaudesni su tais, kurie dvasiškai prisijungs prie jūsų amžinybėje. Taip susiformuos visuotinė šeima, kurioje nebebus jokių skirtumų.

20. Tarp jūsų taip pat buvo pasireiškimų iš sutrikusių būtybių, gyvenančių tamsoje. Jos atėjo pro tų dovanų vartus, kurias Aš jums patikėjau. Bet kas galėtų laikyti tuos pasisakymus blogais arba dėl to vertinti mano mokymą kaip neteisingą? Argi nemanote, kad ši dovana skirta daryti gera ne tik tarp žmonių, bet ir tarp tų, kurių sielos yra aptemptos?

21. Kas šiuos mokymus laiko klaidingais, tas prastai išnagrinėjo Jėzaus darbus Antrajame laikotarpyje. Dvasinis gyvenimas yra panašus į materialųjį gyvenimą, ir jis taip pat turi savo kryžiaus kelius, išbandymus ir pagundas, kaip ir šis gyvenimas, kurį jūs gyvenate. Kiekvieną kartą, kai atsiveria durys daryti gera, ten skuba vargšai, kaip tai nutiko su Jėzumi Antrajame laikotarpyje ir kaip tai nutinka tiems, kurie šiuo laikotarpiu gavo tą dovana. Būtent ten Aš noriu matyti jūsų gailestingumą.

22. Aš jus laiminu, nes, kai pas jus atėjo apsėstieji, jūs jų nevadinote velnio apsėstaisiais, bet apsėstajame matėte atgailaujantį artimą, o tuos, kurie jį valdo, – nelaimėje atsidūrusius brolius ir seseris, kurie jį klaidina.

23. Ateityje tiems būtybėms nebereikės naudotis jūsų protu, kad suvoktų tikrovę. Jiems pakaks savo dvasia priimti jūsų mintis, kad pamatytų šviesą.

24. Tai jau paskutinis laikotarpis, per kurį Aš būsiu su jumis šia forma. Tikėkite tuo, ir taip pat tikėkite, kad Aš negrįšiu į šį pasaulį, kad mano Žodis būtų materialiai girdimas, ir dar mažiau – kad taptų žmogumi.

25. Pasiruoškite, nes pas jus pasieks gandai iš žmonių, tvirtinančių, kad Aš sugrįžau, kad Kristus atėjo į Žemę. Tuomet turite išlikti ištikimi ir tvirtai pasakyti: „Viešpats Dvasia yra su visais savo vaikais.“ Tačiau jei užmigtumėte ir nesusidvasintumėte, neigsite, kad Aš atšaukiau savo Žodį (ištartą per žmogiškus tarpininkus); ir, tapę Dievo piktžodžiautojais bei nepaklusniaisiais, prisišauksite mano spindulį ant žmonių minios ir jiems sakysite: „Prašykime To, kuris mums davė savo Žodį, kad Jis ir toliau mums kalbėtų. Mes norime jam aukoti giesmes ir himnus, kad jis mus išklausytų.“ Tačiau tikrai, Aš jums sakau: mano spindulys nebegrįš į žmogaus protą, nes Aš neremsiu jūsų kvailumo. Kokios būtų pasekmės? — Kad tariamo šviesos žodžiai įstumtų jus į sumaištį! Ar jūsų širdis to nenori? Tada pasiruoškite tam išbandymui, ir virš jūsų paklusnumo bei nuolankumo sušvis mano įkvėpimo šviesa.

26. Aš jums skelbiu, kad labai greitai įsivyras sumaištis, jei iki 1950 m. šios bendruomenės nesusijungs į vieną bendriją, nes atsiras tokių, kurie sakys, kad Mokytojas ir toliau apsireiškia, ir tada vargas tai tautai! Ar jūs dar nesuvokėte šio pavojaus? Jūsų tarpe vis dar neatsibudo ta brolystės ir vienybės dvasia, o jūs tikitės, kad jus suvienys įvykiai. Tačiau jei to

tikėsitės, vietoj to patirsite, kaip prasiverš epidemijos, netvarka, karai ir gamtos jėgų baismė, kol pasaulyje nebeliks nė vienos taikos vietos – nei ant žemės paviršiaus, nei jos gelmėse, nei jūroje, nei ore.

27. Tauta, Aš pradėjau savo žodį šią dieną kupinas gerumo, tačiau vėliau jis tapo griežtas, nes būtina jus įspėti apie pavojus ir laiku ištaisyti jūsų klaidas. Bet Aš noriu užbaigti savo mokymą geranoriškais žodžiais.

28. Mokiniai, nepamirškite, kad tą dieną, kai žmonės minės Kristaus gimimą, Aš dar labiau atvėriau jūsų akis, kad jūs ateitumėte pas mane dvasinių pareigų vykdymo, nuolankumo ir paklusnumo keliu.

29. Šiandien jūs man nepateikėte pieno, medaus ir duonos kaip meilės ir džiaugsmo dovaną, kaip tai darė to meto piemenys. Taip pat ir šių laikų karaliai bei išminčiai man neatneš smilkalų, aukso ir mirros. Visi man ištis savo sielas, kad Aš į jas įdėčiau meilės dovaną.

30. Šiuo metu Aš per žmogiškąjį proto organą savo Žodžiu nusileidžiu pas jus, kad pasveikinau jus ir pasakyčiau, jog Aš jums amžinai padovanojau savo atleidimą.

31. Aš laikiu jūsų viduje naujos sėklos. Klausykite manęs, kad taptumėte Šviesos sėkla.

32. Daugelis iš jūsų nori mirti, nes esate pavargę ir neturite idealų žemėje. Nors kūno mirtis yra sielos atgimimas, tačiau tas kūnas, kurį turite, tarnauja jūsų apvalinimui. Melskitės ir budėkite, ir jūs nesusilpnėsite. Aš esu jumyse. Kai sakote, kad Kristaus kraujas išsiliejo ant žmonijos, ar turite omenyje, kad tai tik metafora ar simbolis? Ką manytumėte, jei Aš jums pasakyčiau, kad tiek mano Kraujas, tiek mano Kūnas jums nubrėžė kelią, kuriuo turite įvykdyti misiją, patikėtą kiekvienam iš jūsų? O jei mano Dvasia liejasi į kiekvieną iš jūsų – kodėl tada nepripažįstate vieni kitų kaip brolių, o vietoj to neapkenčiate vieni kitų? Ar niekada nesusimąstėte, kad viską, ką darote savo artimui, darote man?

33. Nebekurkite Jėzaus žmogiškosios kilmės, ji jums neatskleis mano Kūno tobulumo. Įsigilinkite į didžiuosius apreiškimus, kuriuos Aš jums daviau tada ir šiandien, ir jūs suprasite tai, ką Aš jums dabar sakau.

34. Nesigriebkite pasaulio knygų, kurios, net jei jose kalbama apie mane, nebuvo parašytos dieviškosios įkvėpimo. Turėkite omenyje, kad tai, kas kyla iš žmogaus proto, gali turėti klaidų, tačiau tai, kas ateina iš dangaus, negali jūsų suklaidinti. Saugokite mano apreiškimus su didesniu uolumu, nei saugotumėte perlų ar deimantų.

35. Žmonės savo knygoje tvirtina, kad Jėzus buvo pas esenus, kad įgytų žinių. Tačiau Tas, kuris viską žinojo ir egzistavo dar prieš pasaulių sukūrimą, neturėjo ko mokytis iš žmonių. Dieviškasis *negalėjo* nieko pasimokyti iš žmogiškojo. Kur bebūčiau buvęs, tai vyko tam, kad *mokyčiau*. Argi žemėje

gali būti kas nors išmintingesnis už Dievą? Kristus atėjo nuo Tėvo, kad žmonėms atneštų dieviškąją išmintį. Argi jūsų Mokytojas jums to neįrodė, kai būdamas dvylikos metų sukėlė didžiausią nuostabą to meto teologams, filosofams ir Įstatymo mokytojams?

36. Kai kurie Jėzui priskyrė visų žmonių silpnybes ir pasimėgauja apmėtydami žmogų, kuris yra dieviškas ir be trūkumų, purvu, kurį nešioja *savo* širdyse. Šie žmonės manęs nepažįsta. Jei visi gamtos stebuklai, kuriuos jūs matote, yra ne kas kita, kaip dieviškųjų minčių materialus įsikūnijimas, – argi nemanote, kad Kristaus kūnas buvo jūsų Tėvo išaukštintos meilės minties materializacija? Taigi Kristus mylėjo jus tik Dvasia, o ne kūnu. Mano Tiesa niekada negalės būti iškraipyta, nes joje glūdi absoliuti šviesa ir beribė galia.

37. Šiuo metu per šiuos paprastus ir neišsilavinusius proto organus Aš atskleidžiu mylinčią ir nepamirštamą Jėzaus žodžių melodiją, kuri niekam nepadaro skausmo.

38. Žmonės be pagarbos ir be meilės drįso teisti aukščiausių būtybių, kurias Dievas atsiuntė žmonėms, gyvenimą, naudodami mano paties Žodį kaip pagrindą savo išminties pasirodymams. Jei tam tikru atveju savo mokinius pavadinau broliais, tai nebuvo vienintelis kartas, nei jie vieninteliai, kuriuos taip vadinau. Marija savo mergeliškame įsčiose nešiojo Jėzaus kūną. Išrinktoji Motina, tyriausia Motina, Ielija be dėmės, buvo motiniško švelnumo, egzistuojančio Dieviškume, įsikūnijimas. Kodėl Jėzus, vadinęs save Dievo Sūnumi, neturėtų vadinti žmonių broliais, juk jie taip pat yra Dievo vaikai? Kada gi jūs pagaliau pasieksite reikiamą dvasinę brandą, kuri leis jums teisingai suprasti dieviškumą ir žmogiškumą? Supraskite, kad tai yra vienintelis būdas sužinoti, kur yra klaidos, o kur spinduliuoja tiesa.

39. Žmonės negali jums papasakoti apie mane tiesingiau nei aš pats, net jei šiuos mokymus jums perteikiu per žmones. Turėkite omenyje, kad jie patiria ekstazę, kai aš kalbu per juos. Mano mokymas bus suprantas; jo esmė, kuri yra Įstatymas, bus šlovinama žmonijos. Anksčiau bus sunaikintos piktžolių sėklos. Tačiau kada *jūs* visus žmones vadinsite broliais? Kada juose pamatysite savo Tėvo vaikus? Vienintelis įrodymas, kuris gali jus atvesti į mano glėbį, bus tai, kad sugebėjote būti Dievo vaikais ir savo artimų broliais.

40. Jūs, kurie taip labai rūpinatės savo namais, – kodėl taip pat nesirūpinate ta buveine, kurią turite paruošti savo dvasiai amžinybėje? Jūs, kurie savo būste įjungiate šviesą, kad nebūtumėte tamsoje, – kodėl neuždegate savo širdies žiburio, kad nepasiliktumėte tamsoje?

41. Kai būsite tam subrendę, Aš išsamiai ir aiškiai kalbėsiu apie tris „laikus“ ir septynis etapus arba epochas, kad jūs nesupainiotumėte vieno su kitu.

42. Štai mano apreiškiantis ir paprastas žodis. Supraskite jį ir įgyvendinkite.

43. Tai yra malonės akimirka, kurią mano Šventosios Dvasios šviesa sklinda po visus pasaulius – šviesa, kuri kiekvienai dvasinei būtybei yra dieviškoji išmintis. O jūs, kurie klausotės mano žodžio ir pasisotinate Tiesos Dvasios išmintimi, atraskite visame tame mano mokymų prasmę, iš tikrųjų pasiruoškite, nes turėsite daugelį mokyti mano Įstatymo.

44. Mano Įstatymas yra teisingumo ir meilės kelias, kuriuo Aš dar kartą kviečiu žmones, kad jie valdytų šeimas ir tautas ta meile ir teisingumu, apie kuriuos Aš jums kalbu. Ant to Įstatymo grindžiama visos kūrinių pradžia ir pabaiga. Mano valia yra, kad viskas gyventų harmonijoje ir kad jūs šioje kūrinyje dvasiškai tobulėtumėte, kaip tobulėja įvairios gamtos karalystės, kad pasiektumėte savo dvasios pažangą.

45. Žmogus morališkai ir dvasiškai sustojo vietoje. Jis sukūrė Dievo garbinimą ir gyvenimo būdą, kurį laiko geriausiu, ir įstrigo rutinoje, kuri nuobodžiauja ir vargina jo dvasią bei verčia jį fanatiškai pasinerti į protą apsvaiginančius ritualus ir apeigas. Priešingai, pažvelkite į tobulėjimo lygį, kurį pasiekė karalystės, sudarančios materialią gamtą. Supraskite jų tvarką, harmoniją ir tobulumą.

46. Turite suvokti, kad jūs – apdovanoti dvasia – esate mylimiausias Tėvo kūrinys visoje kūrinyje, nes Jis į jus įdėjo dvasinę esmę, dvasines savybes ir nemirtingumą.

47. Sielai nėra mirties, tokios mirties, kokią jūs ją suvokiate, t. y. egzistencijos pabaigos. Kūno mirtis negali būti sielos mirtis ar pabaiga. Būtent tada ji atveria akis į aukštesnį gyvenimą, o jos kūno apvalkalas, pasaulio atžvilgiu, jas užveria amžinai. Tai tik pereinamasis momentas kelyje, vedančiame į tobulumą. Jei dar to nesupratote, tai todėl, kad vis dar labai mylite šį pasaulį ir jaučiatės glaudžiai su juo susiję. Jus slegia mintis palikti šią buveinę, nes manote esą to, ką joje turite, savininkai; o kai kurie taip pat turi neapibrėžtą nuojautą apie mano dieviškąjį teisingumą ir bijo įžengti į dvasinį pasaulį*.

**Ispanų kalboje „valle“ pažodžiui reiškia „slėnį“, o dažnai vartojama kaip „anapus“, (dvasinis) pasaulis, gyvenamoji erdvė, tėvynė, namai.*

48. Žmonija pernelyg mylėjo šį pasaulį – pernelyg, nes jos meilė buvo nukreipta klaidinga linkme. Kiek daug žmonių dėl to žuvo šiame pasaulyje! Kiek sielų dėl tos pačios priežasties materializavosi!

49. Tik tada, kai pajutote mirties žingsnius, kai buvote sunkiai sergantys, kai kentėjote, tik tada pagalvojote, kad esate vos už vieno žingsnio nuo Anapus, nuo to teisingumo, kurio bijote tik tokiais kritiniais momentais; ir tada duodate Tėvui pažadus ir prisiekiate Jį mylėti žemėje, Jam tarnauti ir Jam paklusti.

50. Skausmas jus apvalina, skausmas yra dantis, kuris formuoja žmogaus širdį, kad ji pasiektų dvasingumą. Kad jūsų skausmas nebūtų bevaisis, jus turi apšviesti tikėjimo deglas, kad išbandymuose turėtumėte dvasinį pakilimą ir kantrybę.

51. Jūs esate geriausias vaisius, išaugęs iš manęs, visuotinio medžio. Visada laikykitės mano meilės įstatymo, kad galėčiau džiaugtis jumis.

52. Jei dėl artimųjų gyvenime ištuštinate kartybės taurę, grąžinkite jiems tą pačią taurę, bet pripildytą medaus. Kaip tai padarė Kristus, kuris iš žmonių, kuriuos taip labai mylėjo, sulaukė tik skausmo ir kartumo, ir kuris, dar kabėdamas ant kryžiaus, kai minia jį šmeižė ir siūlė jam tulžį bei actą, atvėrė savo šoną kaip meilės šaltinį, kad savo vaikams duotų savo kraują kaip prisikėlimo ir amžinojo gyvenimo vyną.

53. Antrajame laikotarpyje Mokytojas kelioms valandoms pasitraukė nuo savo mokinių, o sugrįžęs pastebėjo, kad jie tarpusavyje diskutuoja. Tada jis paklausė jų: „Ko išmokote iš mano mokymo?“ Vienas iš jų atsakė: „Mokytojau, kai Tavęs nėra su mumis, mes studijuojame Tavo žodžius, tačiau ne visada pavyksta juos suprasti.“ Tuomet Mokytojas jiems tarė: „Pažvelkite į jūrą, pamatykite, kokia ji beribė. Toks pat yra ir Tėvo įstatymas. Jis yra visko, kas sukurta, pradžia ir pabaiga, bet Aš padėsiu jums jį suprasti tiek, kiek bus mano valia.“

54. Šiuo Trečiuoju laikmečiu žmonija keliauja įvairiais keliais ir neranda tiesos. Aš siunčiu jai žinutes ir ženklus, bet ji yra akla. Gamtos jėgų šauksmai ir karai nebuvo pakankami, kad liudytų Kristaus sugrįžimą tarp žmonių.

55. Aš esu tarp nedaugelio ir mokau savo dvasinio tobulėjimo žinios, kurią žmogus turi pažinti šiuo laikotarpiu. O iš tų, kurie atėjo pas mane, kad mane išgirstų, Aš išsirinkau naujus mokinius, kurie bus mano darbo pasiuntiniai ir žinianešiai pasaulyje.

56. Todėl matote, kaip nenuilstamai ir atkakliai aš mokau savo mokymo; nes noriu jus palikti stiprius. Šis žodis turi būti išgirstas visame pasaulyje.

57. Jei dirbsite nuoširdžiai ir su meile, atliksite darbą, kuris padarys jus vertus būti su manimi, nes karštu uolumu stengėtės įdiegti žmonėms moralę, meilę ir dvasingumą.

58. Aš pasirūpinsiu, kad žmonės atkreiptų dėmesį į jūsų pavyzdį ir jį pripažintų. Tada ateinančios kartos tvirtai seks jūsų pėdomis.

59. Norėdami pasiekti ramybę, laikykitės mano įstatymo, tada ją turėsite savo dvasioje, o kūno mirties valanda, kurios atvykimo laiko nežinote, jus užklups ramybėje.

60. Būkite budrūs, stengdamiesi nesutepti savo proto nešvariomis mintimis. Jis yra kūrybingas, ir jei suteiksite prieglobstį blogai minčiai, ji jus nuves į žemesnius lygmenis, o jūsų sielą apgaus tamsa.

61. Atidžiai laikykitės mano įstatymo, nes Aš jį įdėjau į jus. Ar žinote, kodėl Aš pašalinau materialius simbolius? Nes jūs patys esate Tėvo meilės simbolis.

62. Būkite viduje pasirengę, kai tik dalyvaujate viename iš mano mokymų, o kai gaunate pamoką, apmąstykite, kaip ją panaudoti; nes priešingu atveju dvasinė sėkla jūsų širdyse bus nevaisinga, ir jūs ne tik nepasinaudojote dieviškąja sėkla, bet ir savo laiku.

63. Prieš ateidami pasiklausyti manęs, susikaupkite viduje, kad iš mano susirinkimų vietų neišeitumėte su tomis pačiomis ydomis, su kuriomis čia atvykote. Tada su vidiniu pasitenkinimu galėsite pasakyti, kad sugebėjote pasinaudoti savo Mokytojo pamokymais.

64. Jei klausydamiesi nesusikaupsite ir nesistengsite pritaikyti mano mokymų, niekada negalėsite pamatyti vaisių, kuriuos mano Žodis gali duoti tarp jūsų. Bet jei, priešingai, stengsitės įgyvendinti mano mokymą, taikysite jį savo veiksmuose ir gyvensite pagal jį, tada palaipsniui pamatysite, kaip išbrendate iš dvasinio sąstingio ir žengiate savo tobulėjimo keliu – tuo keliu, kuris žingsnis po žingsnio ves jūsų dvasią į tikrąjį didingumą.

65. Mano Žodis kalba apie meilę, ir ši meilė, pritaikyta jūsų gyvenime, turi pasireikšti brolystėje, vienybėje, lygybėje, harmonijoje ir taikoje. Tačiau kad paklusdami mano Žodžiui rastumėte įkvėpimo, pirmiausia turite tikėti mano apreiškimo tiesa.

66. Jei dabar netikite manimi, kai Aš apsireiškiu per šių būtybių *protą*, – kas gi atsitiks, kai Aš kalbėsiu jums per didžiųjų įkvėptųjų *dvasią* ateityje?

67. Visi jūs norite išsigelbėti. Visi jūs norite išvengti Dvasios atpirkimo pareigų, ir visi jūs svajojate pažinti Dangų. Tačiau Aš jums sakau, kad jūsų pastangos visa tai pasiekti yra gana menkos, ir kad dažnai, užuot ieškoję priemonių ir būdų, kurie galėtų jums padėti tai pasiekti, jūs nuo jų bėgate.

68. Jūs tikite, kad Dangus yra tam tikra sritis begalybėje ir kad, nuoširdžiai atgailaudami už savo nuodėmes fizinės mirties valandą, galėsite į jį įžengti, nes pasitikite, kad tą akimirką rasite atleidimą ir būsite mano vedami į Dangaus karalystę. Štai kuo jūs tikite. Aš, priešingai, sakau jums, kad dangus nėra nei konkreti vieta, nei sritis, nei buveinė. Sielos dangus – tai jos aukštasis jausmų pasaulis ir jos tobulumas, jos tyrumo

būsena. Taigi, kas nusprendžia, ar jums bus leista patekti į dangų – aš, kuris visada jus kviečiau, ar jūs, kurie visada buvote kurti?

69. Nebeapribokite Begalybės, Dieviškumo. Argi nesuprantate, kad Dangus nebebūtų begalinis, jeigu jis – kaip jūs tikite – būtų konkreti buveinė, regionas ar tam tikra vieta? Atėjo laikas jums suvokti dvasinį pasaulį aukštesniu lygmeniu, net jei jūsų vaizduotė negali aprėpti visos tikrovės. Bet ji turėtų bent jau priartėti prie jos.

70. Visada turėkite omenyje, kad Dvasia, kuri aukštus Gėrio, išminties, tyrumo ir meilės lygis, pranokstantis laiką, skausmą ir atstumus. Jis nėra priverstas gyventi *vienoje* vietoje, jis gali būti visur ir visur rasti didžiausią džiaugsmą egzistuoti, jausti, suprasti, mylėti ir žinoti, kad yra mylimas.

71. Tai yra Dvasios dangus!

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 147

1. Aš priimu savo tautą, jus, kurie, trokšdami mano Žodžio gėrio, atvykstate, kad palengvintumėte gyvenimo vargus. Aš suteikiu jums švelnumą, kurį saugo mano dieviškoji Širdis, ir laiminu jus.

2. Dabar atėjo laikas, kai šia forma perduodu savo Tiesos Žodį šioje planetoje – skausmo slėnyje, kuriame tu, o žmonija, kenči.

3. Virš tavo sunkaus sapno ir sielvarto, kurį išgyveni, dar kartą pasirodo mano Įstatymas, kuris nori tave pažadinti, apšviesti žemę, kaip pažadėjau Antrajame Laike.

4. Parašyta, kad mano Šviesa spindės pasaulyje, visos sielos atsivers, vaikai ir senoliai pranašaus, o moterys ir vyrai turės dvasinius regėjimus, kai žmonės pasieks didelį ištvirkimo laipsnį.

5. Supraskite, kad jau esate tuose laikais, kai išplito Sodomos ir Gomoros nuodėmė, kai tėvai nepažįsta savo vaikų, o šie sukilo prieš tėvus. Būtent tada mano Šviesa apšviečia jus kaip didinga vilties švyturys, kaip spindinti ateities saulė.

6. Aš jums pažadėjau, kad mano spindulys nusileis ir mano dieviškosios mintys virs žodžiais, kad paguostų ir sustiprintų jus jūsų sielvarte ir apleistume, kai trys iš jūsų susirinks Tėvo vardu. Nes Aš esu tas dieviškasis „Žodis“, kurį žmonija mylėjo ir myli, tiek prieš, tiek po mirties ant kryžiaus.

7. Pasaulis yra sukrėstas, nes jo mąstymas yra nesveikas, o žmonės, apimti sumaišties, nežino, ar Aš esu Mokytojas, ar ne. Žmonės nuolat praranda pusiausvyrą tarp teisingumo ir tiesos; jie linksta į kraštutinumus. Praeityje jūs garbinote Dievą įvairiomis materialiosiomis formomis, kurios buvo prieš jūsų akis: žvaigždėse, stichijose ir savo rankomis pagamintuose statų atvaizduose. Šiandien žmogus jaučiasi didis, iškelia savo asmenybę ir gėdijasi ištarti žodį „Dievas“. Jis suteikia Jam kitus vardus, kad nesusilpnintų savo išdidumo, kad nenukristų nuo savo socialinės padėties pjedestalo. Todėl jie mane vadina: Kosminiu Protumu, Visatos Architektu. Bet Aš jus mokiau kreiptis į mane: „Mūsų Tėve“, „mano Tėve“, kaip Aš jus mokiau Antrajame Laike. Kodėl žmonės mano, kad vadindami mane „Tėvu“ jie žemina ar menkina savo asmenybę?

8. Mokytojas klausia jūsų, o mylimieji mokiniai: kas jums priklauso šiame pasaulyje? — Viską, ką turite, jums davė Tėvas, kad tu naudotumėtės savo kelionėje po žemę, kol plaka jūsų širdis. Kadangi jūsų dvasia kilusi iš mano dieviškumo, kadangi ji yra Dangiškojo Tėvo dvelksmas, kadangi ji yra mano dvasios atomo įsikūnijimas, kadangi ir jūsų kūnas buvo suformuotas pagal mano įstatymus, o aš jį patikėjau jums kaip jūsų dvasios įrankį, jums nieko nepriklauso, mylimieji vaikai. Visa, kas sukurta, priklauso Tėvui, o Jis laikinai padarė jus jos savininkais.

Prisiminkite, kad jūsų materialus gyvenimas yra tik vienas žingsnis amžinybėje, tai – šviesos spindulys begalybėje, todėl turite rūpintis tuo, kas amžina, kas niekada nemiršta, o tai yra Dvasia.

9. Turėkite omenyje, kad visi šio pasaulio grožiai yra pasmerkti išnykti, kad kada nors užleistų vietą kitiems. Tačiau jūsų Dvasia toliau gyvens amžinai ir matys Tėvą visoje jo šlovėje – Tėvą, iš kurio įsčių jūs kilote. Viskas, kas sukurta, privalo sugrįžti į tą vietą, iš kurios kilo.

10. Dievo meilė yra begalinė, ir kuo labiau norėsite ją sumenkinti, tuo didesnė ji iškils prieš jus, ir tuo ryškiau ji atsiskleis jūsų kelyje. Jūs norėjote ją sužmoginti, ieškodami jo įvairiose formose, ir garbinote ją žmogaus rankomis pastatytos akmeninės šventovės ankštumoje. Bet Aš jums sakau: neieškokite tokio mažo Dievo. Ieškokite jo Šventosios Dvasios didybėje – išaukštinto, dieviško, didingo, kaip visko, kas buvo, kas yra ir kas bus, savininko.

11. Jei mintyse vis dar klausiate savęs, ar įmanoma, kad Jėzaus iš Nazareto šviesos spindulys šiuo metu savo Žodžiu apšviestų šį nuodėmingą pasaulį, tai šis balsas jūsų klausia: kada gi turėtų ateiti gydytojas, jei ne tada, kai pacientas yra sunkiai susirgęs? Šiandien pasaulis vartosi giliame skausme, sielose vyrauja agonija ir mirties šnibždesiai. Todėl tai yra tinkamas laikas, kurį Tėvas pasirinko, kad, išpildydamas pranašystes, šia taikos ir meilės žinia apšviestų ir pakeltų sielas.

12. Žmogus pamiršo savo Kūrėją ir norėjo gyventi tik dėl materijos. Šiandien ateina Mokytojas ir sako jums: išmokite pasinaudoti savo protogeėjimais, kad pasaulio ir atomų Viešpats, begalybės ir visiškai neapčiuopiamų dalykų šlovės Viešpats būtų ir jūsų minčių Viešpats, kad Jis spindėtų ir atspindėtų jūsų šviesos tėvynėje, o ta šviesa apgaubtų jus kaip visos žvaigždės ir apšviestų.

13. Nebeklauskite savęs, kodėl Aš esu su jumis. Leiskite, kad mano dieviškoji Dvasia iš meilės drebėtų dėl visų tvarinių. Priartėkite prie šios dvasinės puotos, kurią Aš jums dabar dovanoju, prie stalo, prie kurio mano žodžių švelnumas kviečia jus tvirtu žingsniu kilti keliu į tikrąją Šviesą. Skubėkite, mano vaikai, nes šį palikimą jums perduosiu vos per keletą akimirkų (apreiškimo).

14. Aš girdžiu mirštančiojo ir motinos šauksmą sielvarto ir baimės akimirkomis. Mano Dvasia, kuri yra visur – tiek žmogaus būtybės viduje, tiek už jos ribų, – atsako jiems: „Nebijokite, Aš girdžiu jūsų maldavimus, štai Aš esu!“

15. Mylimi Trečiojo Laiko mokiniai, kviečiu jus šviesti kartu su manimi, būti pasaulio šviesa ir mano bendradarbiais šioje dieviškoje užduotyje –

dirbti sėjos lauką dvasinimu, gailestingumu, užuojauta ir meile, kaip Aš jus mokiau. Laistykite šią sėklą užuojautos ašaromis, kurias liejate, kai jaučiate savo artimo skausmą, taip pat atgailos ašaromis. Jos džiugina mano dieviškumą ir turi gilaus atgailavimo bei tikėjimo didingą galią. Aš nereikalauju, kad tai darytumėte savo krauju, nes man tai neturi jokios vertės.

16. Žmogus savo aklume ieško manęs klaidingais keliais, ir jei jis neįžmogiškina mano dieviškumo, tai sudievina savo žmogiškumą. Todėl mano balsas jam sako: atėjo laikas, kad tu mane išgirstum ir pajustum mane giliausiame širdies kampelyje. Atminkite, kad mano meilė visada yra su jumis tiek jūsų sielvartuose, tiek džiaugsmuose. Bet kai jūsų širdis nori man pasakyti: „Aš Tave pajutau“, jūs ją nutildote. Kai jūsų dvasia nori pakilti pas mane, jūs ją sulaikote sunkiomis savo žemiškumo grandinėmis.

17. Nepraraskite vilties išbandymų metu. Neškite savo kryžių su pasidavimu, kaip Aš jus mokiau jį nešti. Turėkite tikėjimą ir prisiminkite, kad niekas nuo manęs nepasislėps, ir kad viskas, kas egzistuoja, yra suskaičiuota, net paskutinis jūros smiltelė ir net tolimiausia žvaigždė. Taip pat buvo suskaičiuoti ir mano žodžiai Kalno pamoksle, ir plaktuko smūgiai, kurie pervėrė mano rankas ir kojas, kai buvau prikaltas prie kryžiaus; ir erškėčių vainiko spygliai, kuriuos žmonija uždėjo ant mano dieviškų kaktų, ir mano paskutiniai žodžiai ant kryžiaus.

18. Niekada nesijauskite palikti vieni ir nepažeiskite savo gyvybės, nes jūsų dienos taip pat yra suskaičiuotos Tėvo.

19. Akimirkai pamirškite savo kančias ir būkite gailestingi, užjaučiantys ir mylintys, kad per save galėtumėte išreikšti Tėvo galią ir meilę.

20. Jei jautėtės per maži, kad Dievas turėtų jumis rūpintis, tai sakau jums: taip mąstote dėl savo savanaudiškumo, kuris neleidžia jums suvokti jūsų Tėvo didybės. Prisiminkite viską, ką daro jūsų žemiškieji tėvai, kad nukreiptų jūsų žingsnius, kol esate maži, ir kaip jie budi, kad jus apsaugotų. Tačiau visų žemės tėvų ir motinų meilė kartu sudėjus yra tik silpnas Dievo meilės jums atspindys. Supraskite, kaip labai jūsų Dangiškasis Tėvas turėjo jus mylėti, kad ateitų į šį pasaulį ir kentėtų, kad išmokytų jus tikrojo kelio ir suteiktų jums amžinąjį gyvenimą. Jūs esate brangiausia būtybė, jo kūrinijos didingas darbas. Nors esate atomai, jo akyse esate didingi. Jūsų viduje įkūnijama jo karalystė ir simbolizuojama visata. Savo viduje galite atrasti dangų ir šviečiančią saulę, bet nesugebėjote pažinti savęs, todėl šiandien jums sakau: suvokite mano žodį, leiskite man apšviesti jūsų vidinį dangų ir gyventi jumoje. Leiskite mano darbams pražysti jūsų širdyse ir duoti vaisių, kad jūsų Tėvas būtų pašlovinamas ir įvykdytų savo dieviškąjį planą – išgelbėti visas sielas.

21. Žmonija savo materializme man sako: „Ar tikrai egzistuoja Dvasios karalystė?“ Tačiau Aš jums atsakau: „O jūs, netikintieji, jūs esate Trečiojo Laiko Tomas. Gailestingumas, užuojauta, švelnumas, gerumas, dosnumas nėra materijos savybės, taip pat kaip ir malonės dovanos, kurias jūs nešiojate paslėptas savyje. Visi tie jausmai, kurie įsišakniję jūsų širdyje ir prote, visi tie sugebėjimai priklauso Dvasiai, ir jūs neturite jos neigti. „Kūnas“ yra tik ribotas įrankis, tačiau Dvasia tokia nėra: ji yra didi, nes yra Dievo atomas.

22. Ieškokite Dvasios buveinės savo esybės šerdyje, o didžią išmintį – meilės šlovėje.

23. Mokykitės iš manęs, kad taptumėte gerasis sėjėjas meilės laukuose. Būtent tuo metu, kai žmonės nemyli vieni kitų ir nesuvokia, kokioje valandoje gyvena, Aš atėjau pas jus, išpildydamas savo pažadą.

24. Aš vėl jus mokau ir pažadinu jūsų snaudžiančius jausmus bei sugebėjimus, kad visą gėrį, esantį jumyse, panaudotumėte mano dieviškojo įstatymo tarnystei.

25. Mano apreiškimo pabaiga jau artėja, ir iki to laiko jūs turite pasiekti tikrą dvasingumą ir mano mokymo supratimą.

26. Apreiškimų, kuriuos šiuo metu patiriate, jūs daugiau niekada nepatirsite. Jie buvo tik pasiruošimas mano tiesioginiam dvasiniam ryšiui su jumis.

27. Kiekvieną kartą, kai jūsų dvasia pakils pas mane, jūs tikrai pajusite mano buvimą.

28. Jau atėjo laikas, kad mano darbas taptų labiau žinomas. Tačiau jūsų bailumas to neleido. Jūs dažnai bijote kalbėti. Tačiau po 1950 metų mano darbas bus žinomas ir suprastas visame pasaulyje.

29. Vykdydamas Mokytojo veiklą šiuo laikotarpiu, buvau remiamas dvasinio pasaulio, kuris šiai tautai paliko brolystės, pakilimo ir išsipildymo pavyzdį. Dabar jūs turite elgtis taip pat.

30. Mano Žodis kovojo prieš jūsų religinį fanatizmą. Tada Aš su meile įtinu jus, kad jūsų dvasia, pasiekusi tokį išsivystymo lygį, gali apsieiti be bet kokio išorinio kulto ir bet kokių ritualinių formų.

31. Norėjau jus palikti susivienijusius kaip brolius ir seseris, nes artėja kovos laikas, ir noriu, kad įgytumėte dvasinį tvirtumą ir moralinę stiprybę.

32. Turėkite omenyje, kad savo kelyje sutiksite skurdo ir skausmo vaizdus. Susidursite su gyvaisiais mirusiaisiais ir tamsos apsėstaisiais. Pamatysite tuos, kurių širdys sukietėjusios ir kurie tapo savo aistrų aukomis.

33. Aš jums sakau jau dabar: nebijokite prie jų eiti. Jei jų kūnai kenčia nuo ligų, kurios jums atrodo atstumiančios ar užkrečiamos, nebijokite nei

užsikrėtimo, nei sielos ligų. Nepamirškite ir neabejokite, kad esate apsaugoti mano malonės, kad ir tai taptų dar vienu liudijimu netikintiesiems. Lankykite sergančiuosius ir vargstančiuosius ir savo dvasiniu pakilimu, patarimais bei maldomis veskite juos pas Gydytoją Gydytoją. Taigi, taip elgdamiesi, panaudosite dovanas, kurias jums patikėjau.

34. Jums dar teks daug kovoti su savimi, kad pasiektumėte savo sielos išsiskleidimą ir tobulėjimą. Turite stiprinti savo valią tarnauti man per savo artimuosius.

35. Sudėkite savo studijų rezultatus ir mano Žodžio aiškinimus, kad jūsų Dievo garbinimo būdas ir jūsų darbai būtų vienodi visų atžvilgiu.

36. Kai žmonės kreipsis į jus ir paklaus, kuo grindžiamas jūsų pasaulėvaizdis, savo darbais, žodžiais ir raštais turite jiems parodyti šią dieviškosios meilės pusę.

37. Ši užduotis patikėta Šventosios Dvasios mokiniams. Dirbkite, ir pamatysite, kad jūsų pastangos bus vainikuotos.

38. Jūsų dvasioje matau troškimą pažinti Anapus. Jūs nebesitenkinate vien gyventi ir užsiimti tuo, kas priklauso šiam pasauliui. Skausmas, ašaros, išbandymai jus nuvylė, atitraukė nuo materialaus pasaulio ir nukreipė į dvasinio tobulėjimo kelią.

39. Pakilkite maldos sparnais į Dvasios sferas, kad ten pasisotintumėte taika ir šviesa.

40. Suteikite mano mokymams tikrąją prasmę, nepamiršdami, kad žmonės, kuriais Aš pasinaudoju, norėdamas kalbėti su jumis, yra tik mano valios įrankiai.

41. Jūs stovite prieš Išminties altorių, kurio sargais ir atsakingaisiais Aš jus skiriu. Būkite budrūs, kad jis nebūtų išniekintas, bet saugokitės nepatekti į veidmainystę; nes Aš mačiau daugelį, kurie yra tarsi balti kapai, išoriškai rodantys savo gryną baltumą, o viduje slepiantys tik puvimą.

42. Jūs, dirbantys mano lauke, turite nešti mano Žodį kaip sėklą, sėti ją ir puoselėti, kaip Aš jus mokiau. Turite būti mano Antrojo laikotarpio mokinių pasekėjai ir skelbti mano Evangeliją įvairiose tautose.

43. Kaip smarkiai jums teks kovoti, kad sušvelnintumėte kietą žmogaus širdį, ir kaip turėsite ištverti išbandymus, kad atrastumėte tikėjimą! Tik tikėjimas ir atkaklumas laikantis mano mokymų atves jus į pergalę. Jei susilpnėsite, praleisite šią galimybę išsigelbėti ir savo sieloje nešiosite skausmą, kad pasidavėte netikinčiųjų įtakai.

44. Jūs paklusniai sekėte mano jums skelbtą kvietimą ateiti pas mane ir atvykstate čia (dvasiai) sergantys, nuskurdę ir alkani. Jūs mane ieškojote,

nežinodami, koks yra geriausias būdas pasirodyti savo Tėvui . Tačiau Aš jums sakau: ateikite kaip mokiniai, mano vaikai, ir pasilikite su manimi.

45. Dar prieš jums išsakant savo prašymą, Aš žinau, ko norite iš manęs prašyti, ko jums trūksta; tačiau Aš suteikiu jums tik tai, kas yra jūsų labui, nes jūs patys nežinote, kas jums naudinga. Jei pasitikėsite manimi ir sutiksite su mano valia, Aš duosiu jums tai, ko jums trūksta, ir jūsų širdis pasakys jums, kad gautas dalykas yra teisingas, būtent tai, ko jums reikia, ir tada jūs pripažinsite man teisę valdyti jūsų likimą.

46. Aš iš jūsų neprašau jokio atlygio už savo geradarystes. Aš jus myliu ir tik vykdau savo, kaip Tėvo, pareigą. O jei pasaulis jums suteikia kokią nors malonę, jis tai daro ne tam, kad palengvintų jūsų kančias, bet tam, kad pritrauktų susižavėjimą ir pagyrimus sau, ir tokia žeminanti labdara nėra vertinga. Aš jus mokiau nepastebimos meilės veiklos, užjaučiančių darbų, kurie garbina tiek tą, kuris juos atlieka, tiek tą, kuris juos priima – tų darbų, kurie susiję tik su dviem širdimis, kurie siekia palengvinti ir paguosti, ir kurių vienintelis liudytojas yra mano dieviškumas.

47. Visi jūs, kurie sekate manimi, turite ieškoti savo vilties išgelbėjimui ir atlygiui už savo vargus ateityje. Tada jūs su pasitikėjimu kantriai ištversite išbandymus, sutiksite su savo atpirkimu, ir dar daugiau – būsite laimingi, nes galėsite sumokėti senas skolas, ištaisyti klaidas ir išsilaisvinti nuo sunkių nusikaltimų.

48. Šiuo metu jūs jaučiatės pakylėti, nes maitinatės mano žodžiais. Jūs neturite nuo manęs paslapčių, kviečiate mane įžengti į jūsų širdį, kad Aš pažinčiau viską, kas joje yra; ir Aš palieku joje, kaip išdžiūvusiam žiede, savo meilės žodį, kuris yra gaivinančios rasos lašas. Kaip šiandien pasiruošėte, taip turėtumėte daryti visada. Išsaugokite mano mokymus savo atmintyje ir gilinkitės į juos, kad vėliau galėtumėte jais vadovautis.

49. Nemanykite, kad tarnaudami kitiems jūs save žeminate ir kad jūsų asmenybė silpnėja. Aš jums jau sakiau, kad jums geriau duoti nei gauti, ir jei dalį savo (dvasinio) paveldo perduosite kitiems, jūs kaupsite tikros vertės darbus savo sielai. Tai, ką Aš jums daviau, priklauso ne tik jums. Aš padariau jus didžiulio dvasinių dovanų turto patikėtiniais, kurį turite perduoti savo artimiesiems.

50. Šis balsas, kurį dabar girdite, yra tas pats, kurį girdėjo pirmieji Žemės gyventojai, tas pats, kurį išgirdo Izraelio tauta savo ištakose ir kuris privertė Mozę drebėti. Argi nepažįstate jo iš jo pobūdžio?

51. Kai būsite pasirengę bendrauti su manimi iš dvasios į dvasią, išsipildys tie pranašų žodžiai, kurie sakė: „Vyrų ir moterų žengs į dvasinį gyvenimą, kuris iki to laiko buvo nežinomas, jų akys žvelgs už žemiškųjų dalykų ribų, ir viskas pasikeis.“ Jūs priklausote tiems, kurie pašaukti patirti

naujos eros pradžią, vedančią žmoniją į tikrojo tikslo, kuriam ji buvo sukurta, suvokimą. Tuo metu Aš būsiu mylimas ir atpažįstamas savo vaikų, o jie mylės vieni kitus. Tai yra tikslas, kurį Aš nurodžiau žmogui ir kurį jis pasieks. Aš jums tai skelbiu jau dabar.

52. Šiuo laikotarpiu ateikite pas Mokytojų Mokytoją, pailsėkite nuo savo žemiškų vargų po Gyvybės medžio lapiją. Maitinkitės amžinojo gyvenimo duona ir numalšinkite troškulį kristalinio skaidrumo vandeniu, kurį Aš srautuose išlieju ant jūsų dvasios.

53. Aš priimu jus, kad suteikčiau jums savo, kaip Tėvo, šilumą, savo, kaip Mokytojo, pamokymus ir gydomąjį balzamą, kaip visų gydytojų Gydytojas. Viską rasite manyje, ir neturėsite jokios priežasties skųstis, nes Aš jūsų neapleisiu. Kaip vagis, Aš ant pirštų galiukų priartėju prie jūsų širdies ir tyliai džiaugiuosi, kai randu jus pasirengusius. Kai mąstote apie mano darbą, Aš mokau jūsų dvasią maldoje bendrauti su mano dieviškumu. Tada Aš jums atskleidžiu tiesą ir duodu viską, ko jums reikia jūsų kelyje.

54. Jums ir visai žmonijai ateis sunkūs laikai, didelių nelaimių laikai, ir jei tuomet nebūsime pasirengę, jūsų tikėjimas ir pasitikėjimas tuo, ką Aš jums dabar sakau, susilpnės. Ateityje pamatysite, kaip išsipildo mano pranašystės. Turėkite omenyje, kad Aš jūsų neapgaudinėju. Aš stiprinu jus jūsų geruose ketinimuose ir sakau jums: eikite šiuo keliu. Tačiau jei jums ateis bloga mintis, sakau jums: laikykitės atokiai nuo šio kelio. Darykite tai ir nedarykite to. Aš parodau jums geriausią kelią ir sakau jums: valgykite šį vaisių ir atsisakykite kito, nes šis yra geras, o kitas jus nuodija.

55. Kodėl gi jūsų tikėjimas mano dieviškumu neužsidega dar stipriau? Kodėl neleidžiate, kad jus vestų mano žodis? Argi jūs jame randate piktadarybę ir blogą nurodymą sau? — Ne, sakote man savo širdyse. Tiesą sakant, tai jūsų dvasia, kuri kalba man, prisipažįsta man, apsijuosia mano jėga ir pasisotina mano išmintimi, nes ji gerai žino, kas yra *tas*, kuris ją moko ir jai įsako.

56. Aš kreipiuosi į jūsų dvasią, būtent ją Aš pašaukiau, nes mano balsas dvasiškai skamba visoje visatoje ir šaukia kiekvieną dvasią. Nes dabar atėjo laikas, kai jūs visi turite prisiminti dvasinius mokymus, kurie žmogaus širdyje buvo užmiršti.

57. Mano valia buvo išlieti Šventosios Dvasios šviesą srautais, kad pasaulis visiškai aiškiai suvoktų kelią, vedantį į dvasingumą, į tolesnį žmonijos kilimą ir pažangą – kelią, kurį Aš rodau visiems, nedarydamas jokių skirtumų, kelią, kuriame nėra pasaulietiško malonumo, nei materializmo, kelias be žemiškų aistrų, be materialių konfliktų, vedantis tik į dievišką tikslą, į dvasinį tikslą.

58. Tačiau kas yra tie, kurie eis šiuo keliu? Tai bus tas, kuris nori išsilaisvinti iš materializmo, tas, kuris nori eiti dvasinių pareigų vykdymo keliu, tas, kuris nori būti mano tarnas, mano bendražygis. Nes Aš turiu žemių, ir į jas pateks visi, kurie nori tarnauti žmonėms, nes, tarnaudami žmonėms, jie tarnauja man.

59. Supraskite mano įkvėpimą ir mano dievišką troškimą, kad žingsnis po žingsnio pasirengtumėte ir būtumėte pajėgūs priimti tai, ką Aš turiu duoti kiekvienam iš jūsų šiuo Trečiuoju Laiku. Nes šiuo metu Aš patikiu didelius uždavinius, palieku dvasioms jų paveldėjimą ir veikiu jų kūnus, kad dvasia ir materija kartu pakiltų, vykdydamos savo misiją.

60. Aš darau jus stiprybės tvirtove tarp pasaulio tautų. Per jus Aš siųsiu žinias vargstantiems, sustabdysiu siautėjančias gamtos jėgas. Per vieną iš savo tarnų, kurio dvasioje atsispindi trikampis mano dieviškumo simbolis ir kuris savo maldoje tikėjimu pakyla į aukštumas, Aš sustabdysiu chaosą, apėmusį žmoniją.

61. Aš ir toliau jus ruošiu bei perduosiu jums Šviesą, kad išmoktumėte suprasti mano mokymą ir taip palaipsniui pasiektumėte dvasinio pažinimo aukštumas. Aš patikėsiu jums mano Žodžio esmę, mano Išmintį, kad rytoj taptumėte didžiais mano Žodžio aiškintojais.

62. Aš pašalinu jūsų klaidas, jūsų nežinojimą, jūsų dvasinį atsilikimą. Aš suteikiu jums naują galimybę priartėti prie manęs per pažinimą, per įsitikinimo šviesą, ir taip jūs galėsite ginti save ir mano darbą. Mano Įstatymo, kurį jums daviau per tris laikotarpius, dabar jūs nebeturėtumėte slėpti. Šis Įstatymas turi būti duotas žmonėms visu savo tyrumu, tiesa ir išmintimi, nes kiekvienas, kuris vykdo Įstatymą, netrukus atsinaujins. Taip bus parengta (naujoji) Izraelio tauta, kuri bus ta tauta, kuri kiekvieną, esantį jos kelyje, mokys, kaip apsivalyti.

63. Mylima tauta, Aš visada apsieiščiau savo galybe, savo šviesa ir savo išmintimi, o jei žmonės nematė manęs tokio, koks Aš esu, tai todėl, kad jie nemastė apie mano didybę ir jos nematė. Jie tik pasimetė, jų protas buvo aptemęs, ir jie neranda išeities iš savo prieštarų įsivaizdavimų. Tačiau ateis laikas, kai visi mane pajus ir pamatys – Dieviškume, Tyrume, Nematomybėje, Dvasiniame pasaulyje.

64. Užsitarnaukite nuopelnų darbais, kurie jus pakels ir padarys jus vertus manęs, nes pagal jūsų pasirengimą priartėsite prie Tėvo.

65. Todėl sakau, kad turite pasiruošti, nes turėsite ateiti pas Tėvą, o Aš nenoriu, kad pasirodytumėte su savo nuodėmių dėmėmis.

66. Aš jums įteikiu meilės ginklą. Šiuo ginklu galėsite nugalėti visas kliūtis, pašalinti kiekvieną klaidą, neapykantą ir pyktą valią. Meile jūs galėsite atlikti didžius darbus. Paimkite šį ginklą, nes būtent juo Aš vedu

žmones, tai ginklas, kuriuo Aš kovoju šiuo Trečiuoju Laiku, ir juo, pagal Mano valią, jūs turite atlikti nuostabius darbus tarp savo artimų.

67. Tauta, klausyk manęs ir sek paskui mane, su jėga, kurią Aš tau daviau, pašalink viską, kas trukdo tavo žingsniui, tada savo kelionės pabaigoje būsi nugalėtojas, karys, triumfuojantis mūšyje. Nes net jei dabar tu dar nestovi didžiojoje kovoje, rytoj tu tikrai joje atsidursi, ir tada, suvokdamas tau patikėtą misiją ir visiškai žinodamas savo atsakomybę, turi išeiti ir pažadinti visus, turi skleisti mano mokymo Gerąją Naujieną, kuri suteikia drąsos žmonių širdims, kad jie pakiltų ir sektų paskui jus jūsų keliu.

68. Šiuo metu Aš jus mokau, kaip kovoti ir kaip pasiekti pergalę, kad jūs šį pavyzdį parodytumėte savo artimiesiems.

69. Jūs esate po medžio apsaugančiu lapų skėčiu ir valgote skaniausius patiekalus, kurių jums niekas iš žmonių negalėtų pasiūlyti. Tačiau Mokytojas gali juos jums duoti, nes Aš padengiau stalą ir paruošiau vaisius, o Elijas jus surinko, kad galėtumėte pasisotinti, atgaivinti ir pamaitinti savo dvasią bei sustiprinti savo kūną.

70. Aš vėl atėjau kaip didis kovotojas ir kovoju už savo tautos išgelbėjimą. Aš pasirodžiau giliausioje tamsoje, kad ją išsklaidytų mano Šventosios Dvasios šviesa, kad mano tauta galėtų mane pamatyti visoje mano šlovėje, visoje mano galioje.

71. Aš jau Antrajame Laike kalbėjau jums palyginimais ir simboliais, o dabar buvo mano valia, kad mano Žodžio prasmė taptų žemiškai suvokiamesnė, kad jūs visi galėtumėte mane suprasti. Nes Aš jums sakiau, kad šiuo metu mane matys kiekviena akis – ir nusidėjusi, ir nenusidėjusi. Dabar didelės žmonių minios išgirs mano Žodį, džiaugsis mano stebuklais, o jų protas sugebės visiškai suvokti mano mokymus. Aš apšviečiu neišsilavinusių protą, kad jie galėtų įsigilinti į mano Žodį. Todėl Aš jus apvalau nuo visko, kas galėtų jus supainioti, kad savo laisvu ir mano Šviesa išugdytu protu įsisavintumėte mano Žodžio esmę ir galėtumėte ją skelbti visur, kaip yra mano valia.

72. Mokslininkai, remdamiesi savo laisva valia, savo teorinėmis sistemomis sukūrė daugybę kelių, vedančių jų protą pas mane. Tačiau Aš jums sakau: Aš leidau žmonėms visa tai daryti tam, kad – ieškoję manęs savo materializme – jie sustotų ir apmąstytų dvasinius dalykus; nes jie pamiršo, kad turi dvasią, kuri yra mano Dvasios dalis.

73. Aš kovoju su sumaištimi ir klaida, į kurią įkrito žmonija, nes ji pasitikėjo tik materija ir gyveno tik jai. Todėl Aš visiškai nuolankiai pasirodžiau šiame Trečiajame Laike, kad gyventų kartu su jumis – dabar jau nebe fiziškai, o dvasiškai, kad taptumėte man panašūs ir vis labiau pažadintumėte savo dvasią, o joje atsiskleistų jos turimos dovanos, kurios

pasireikštų per kūną. Nes Aš noriu turėti stiprią tautą, kuriai visiškai pasitikiu, kuriai patikiu didžiąsias misijas, didžiuosius uždavinius – tautą, kuri nesusilpnėja pirmojo išbandymo metu, nei atsitraukia prieš įsibrovėlį; kuris priešą laiko broliu, neturinčiu patirties ir nežinančiu Viešpaties darbe, todėl be baimės prie jo priartėja ir su beribine meile bei pasiryžimu padėti jį moko, pamoko, veda ir kalba su jo dvasia, su jo širdimi.

74. Mano kova yra didelė, nes noriu matyti tautą, kuri jaučiasi atsakinga už savo veiksmus, aktyvią tautą, kurioje atsispindėtų geri darbai, meilė, nuolankumas, mano dieviškumo pripažinimas, supratimas apie Trejybės ir Marijos dvasinį darbą. Tautą, kuri griebiasi tik meilės, gailestingumo ir šviesos ginklų. Toks noriu matyti savo tautą, tokia noriu ją palikti pasirengusią laikotarpiui po to, kai 1950 metais bus baigtas mano apreiškimas per žmogiškąjį protą – data, kurią nustatė mano dieviškumas; ir kadangi mano Žodžio negalima atšaukti, tuo metu aš baigsiu savo apreiškimą per žmogiškąjį protą.

75. Jūs neturėtumėte nepaisyti šio sprendimo, nei bandyti išlaikyti mano spindulį tarp savęs ir mano dvasinį pasaulį šalia savęs. Nes vargas, vargas jums, jei taip pasielgtumėte! Nes tada tai nebus *mano* Dvasia, tai nebus *mano* spindulys, kuris jus apšvies. Po 1950 metų Aš atsiskleisiu kiekvienam, kuris moka dvasiškai pasiruošti, kiekvienam, kuris dvasingėja, kad galėtų su manimi bendrauti iš dvasios į dvasią. Nes tada mano įkvėpimą priims visi, ne tik tie, kuriuos Aš pavadinau „pagalvėlėmis“ – ne, mano įkvėpimas savo tiesa ir esmės šerdimi bus perduodamas visiems, nes tokia yra mano valia.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 148

1. Įsidėkite mano žodžius giliai į savo dvasią, nes kiekvienas iš jų sudaro dalį knygos, kurią Aš šiuo metu jums parodau ir kurią galėsite studijuoti, o vėliau – ja mokytis savo artimus.

2. Jūsų protas dar neturi visos išminties, o jūsų dvasia – visos malonės. Todėl būtina, kad priimtumėte mano mokymą. Mano kelias nėra gėlėmis nusėtas takelis, bet kovos ir didelių išbandymų kelias. Todėl raginu jus melstis ir medituoti, kad galėtumėte mane suprasti.

3. Žmonija pripažins tuos, kurie su dideliu nuolankumu skelbs jai mano mokymą, kaip mano apaštalus. Noriu, kad visuose jūsų veiksmuose atsispindėtų teisingumas ir dorumas, kad jūs būtumėte gerbiami. Artėja idėjų karas, kuris įsipliesks visose tautose. Kiekvienas iš jūsų turi būti karys, tačiau gindami šią reikalą turite naudoti meilės, įtikinimo ir gailestingumo ginklus. Daugelis, išgirdę jūsų liudijimą, bus sumišę ir sakys, kad neįmanoma, jog Dieviškasis Mokytojas kalbėtų žmonėms. Tačiau tuomet jūs turite paaiškinti mano meilės mokymą remdamiesi gautais nurodymais. Mano Šviesa plūs ant jūsų, ir Aš kalbėsiu per jūsų lūpas.

4. Labai nedaug yra tų, kurie šiais laikais kovoja už dvasinį idealą, nes žmonija prarado jautrumą ir pamiršo savo pareigas Dievui.

5. Aš matau vaikus be džiaugsmo, be ramybės, kaip jie pripildo savo protą materialiosiomis žiniomis ir nieko neišmoko apie dvasinius dėsnius bei jėgas, o jų nuliūdusi siela prašo, maldauja gailestingumo, tačiau jos prašymai lieka neišgirsti. Jų tėvai nėra pasirengę jų mokytis. Moterys prašė manęs motinystės dovanos, kurią aš suteikiau ne visoms, nesusimąstydamos apie savo atsakomybę, ir kokios yra pasekmės? — Jos nesugebėjo nukreipti savo vaikų, neugdė jų širdžių, neapšvietė jų dvasios, ir ši negalėjo vystytis.

6. Jūs, kurie kuriate dabartinį pasaulį, patirsite didelių vargų, tačiau jūsų pastangų vaisius skins ateinančios kartos. Palikite jiems tikėjimo ir gilių įsitikinimų palikimą, padėkite jiems pakilti aukštyn savo meilės darbais.

7. Jūs išgirdote Mokytojo šaukimą, kuris vėl jūsų laukia, kad suteiktų jums savo Žodį, kuris yra dieviškas glostymas. Ne tik pirmieji gavo šią malonę, bet ir paskutiniai buvo verti priimti šį mokymą, kuris toliau plėtos žmonijos sampratą apie Dievą. Aš jums sakiau, kad visais laikais buvau su jumis, bet iš tiesų sakau jums: dėl „Pirmųjų“, kuriems daviau savo pirmuosius nurodymus, ištikimybės jums, kaip „Paskutiniams“, gavote malonę.

8. Mano šiandieninis žodis yra toks pat kaip ir praeityje, tik jo paskelbimo forma yra kitokia. Rytoj Aš nebekalbėsiu su jumis tokia forma, kokia kalbu dabar. Tautų papročiai pasikeis būtent dėl šios raidos, tačiau

jūs visada turite būti pasirengę priimti žinias, kurias jūsų Viešpats jums siųs. Visi turite žinoti, kad Aš visada būsiu su jumis.

9. Mano šių laikų apreiškimai buvo ir toliau bus diskusijų bažnyčiose ir sektose priežastis. Tačiau spiritualizmas nugalės, nes jo tyrumas leis pajusti mano darbo didybę, o *jūs* liudysite šiuos mokymus savo gyvenimo būdu, kuris bus pavyzdys ir pamoka jūsų artimiesiems.

10. Kartais Aš kartoju savo nurodymus, kad jie neištrinamai įstrigtų jūsų širdyse, ir jose jūs atrasite Mokytojo pėdsaką.

11. Ši žinia skirta visoms bendruomenėms, ne tik toms, kurias vadinate spiritualistinėmis.

12. Šio veikalo esmė taps pagrindu, ant kurio turės remtis visi įstatymai, ir tokiu būdu pasaulis įžengs į supratimo, brolystės ir atstatymo laikotarpį. Tik meilės ginklais žmonės galės nugriauti barjerus, kurie šiandien juos skiria. Tik remdamiesi šiais principais tautų valdovai galės suvienyti šių laikų žmones. Tada bus galima pamatyti, kaip stiprusis ištėsia ranką silpniajam, o šis, atsistodamas ant kojų, padės stipriajam, abu susivieniję kaip viena šeima: Kristaus šeima, žinanti savo paskirtį ir tikslą, kuris jos laukia – amžinybę.

13. Mano mokiniai nėra vieni, skleidami mano mokymą; taip pat ir mano dvasinės gausybės yra išsibarsčiusios po visą pasaulį ir veikia žmonių protą bei širdis, kad mano darbas tarp žmonių žengtų į priekį.

14. Jūsų akys nebematys šių pranašysčių išsipildymo, bet jums bus leista pamatyti paruoštus laukus ir pasėtą sėklą, kuri sudygs būsimų kartų dvasiose. Taip pasaulis eis savo keliu, pripažindamas Kūrėjo aukščiausiąją valdžią, be kurios valios net medžio lapas nepajuda.

15. Pasiruoškite, nes netrukus išgyvensite didžiųjų dvasinių įvykių laikotarpį. Iki šiol tai buvo tik pasirengimo etapas, tačiau dabar ateina laikas susidurti su pasauliu, kuris atkakliai laikosi savo idėjų, įsivaizdavimų, kultų ir mokymų.

16. Eikite ir kalbėkite apie mano darbą, kuriame mane galės rasti visi, kurie manęs ieško. Aš niekam nesuteiksiu pirmenybės. Todėl skelbkite, kad Mokytojas laukia visų savo vaikų, kad niekas neateis per vėlai prie mano durų, nes turi būti įvykdytas *visų* išgelbėjimas.

17. Iš tiesų, sakau jums, pasaulis yra prieš jus, ir Aš jus tam ruošiu, kad mokėtumėte ginti savo tikėjimo reikalą meilės ir gailestingumo ginklais. Sakau jums: jūs nugalėsite, net jei jūsų pergalė nebus žinoma. Dabar jūsų auka nebus kraujo auka, bet jūs vis tiek patirsite šmeižtą ir panieką. Tačiau Mokytojas bus šalia, kad jus gintų ir guostų, nes nė vienas mokinys nebus paliktas.

18. Jūs simboliškai nešate kančios kryžių, kuris visada jums primins tą, kurį Aš nešiau dėl jūsų nuodėmių; ir net jei dėl mano reikalų nepatirsite kankinio mirties, vis tiek turėsite praktikuoti atsižadėjimą.

19. Aš palengvinsiu jums tą kryžių, nes kaip dieviškasis pagalbininkas padėsiu jums įkopti į jūsų gyvenimo kalną, kol, kupini nuopelnų, pasieksite savo Viešpaties akivaizdą.

20. Atidžiai klausykitės mano žodžių, nes jie yra maistas, kuris jus maitina. Nebeskundžiatės dėl bado ar skurdo, nes Aš jus išlaikau ir suteikiu jums jėgų.

21. Visiems, kurie man primena savo menką paveldėjimą žemėje ir tikisi iš manęs padrąsinančio žodžio, aš guodžiu šiais žodžiais: pasitenkinkite tuo, ką dabar turite, ir nesiekite žemiškųjų gėrybių; siekite amžinojo gyvenimo. Atlikite darbus, kurie išliks amžinai, statykite ant nepajudinamų tikėjimo ir meilės pamatų, ir turėsite ramybę pasaulyje. Viską, kas liks, Aš jums duosiu papildomai, ir nė vienas iš mano vaikų nepražus. Dar kartą jums pakartosiu tuos žodžius: „Paukščiai nesėja, ne ia, neauda, ir vis dėlto jiems netrūksta maisto ir prieglobsčio.“

22. Iki šiol jūs mokėtės pas mane kaip mokiniai ir pasekėjai, bet ateis diena, kai paliksite šią žemę ir nunešite mano meilės žodį į kitas vietas, ir taip uždegsite meilės ugnį daugelyje širdžių, kurios mane šaukia ir tyliai laukia mano sugrįžimo valandos, kad galėtų imtis darbo. Šie žmonės uoliai padės jums jūsų darbe. Eikite kaip geri sėėjai. Laimėkite man kuo daugiau širdžių. Kiekvienas turi būti priimtas kaip jūsų sėkla. Nusidėjėliai, kuriuos atsivertėte, fiziškai ar dvasiškai sergantieji, kuriuos išgydėte, bus nuopelnai, kurie priartins jus prie manęs.

23. Neškite mano Žodį kaip gyvybės sėklą, saugokite jį ir pasirūpinkite, kad jis pražystų jūsų dvasioje ir to, kuris jį priima. Saugokite jį ir tuos, kurie priėmė tą sėklą, kad jūsų darbas būtų teisus. Kas taptų iš sėklos, jei ją paliktumėte likimo valiai jos daigimo ar žydėjimo metu?

24. Savo maldomis paveikite širdis, kurios yra toli nuo jūsų. Viską, kas yra už jūsų tiesioginės įtakos ribų, patikėkite dvasiniam pasauliui, tada šios būtybės užbaigs jūsų darbą, ir viskas bus tvarka, harmonija ir išpildymas.

25. Visi jūsų poelgiai ir misijos bus žinomi jūsų amžininkams ir tiems, kurie dar ateis. Todėl pasirūpinkite, kad jūsų žingsnius apšviestų mano mokymo šviesa.

26. Išrinktosios dvasios yra išsibarsčiusios po visą pasaulį, ir aš pastebėjau, kad jos bijo mano įstatymų pažeidimų. Jos nori stengtis, kad žemė būtų pilna paklusnių būtybių, kurios mane gerbia, šlovina ir dvasiškai su manimi susijungia. Aš nuolat leisiu joms girdėti savo balsą, mokysiu ir vesiu jas, kad jos prisimintų savo Mokytojo pavyzdį.

27. Viskas visatoje yra tobulai apgalvota. Visur yra pirmtakai ir pranašai, kurie, mano įkvėpti, vykdo savo misiją. Dirbkite dvasiškai ir fiziškai, kad gyventumėte harmonijoje su įstatymais, kurie jus valdo. Už abu darbo rūšis turėtumėte gauti teisingą atlygį. Tačiau neleiskite, kad už meilės artimui ar paguodos darbus jums būtų atlyginama materialia forma, taip pat nereikalaukite dvasinio atlygio už darbą, kurį atliekate žemėje.

28. Rūpinkitės, kad jūsų tikėjimas sustiprėtų, kad galėtumėte atlikti darbus, vertus jūsų dvasios. Pasitikėkite savimi ir kalbėkite mano vardu, nes tai bus ne jūsų, o mano žodžiai, kuriuos Aš leisiu išeiti iš jūsų lūpų, kad pajustumėte, jog Aš esu su jumis.

29. Visi jūs turite man dovaną ir nuolankiai ją man aukojate: vieni – gilų atgailavimą už savo nuodėmes, kiti – džiaugsmą, nes atliko gerą darbą. Kai kurie iš jūsų trokšta pasiremti manimi. Pasitikėkite, kad jūs žengiate į priekį, kad ir koks sudėtingas būtų jūsų užmojis. Aš skaitau jūsų širdyse ir vieniems suteikiu malonę, o iš kitų priimu jų auką.

30. Melskitės ir paruoškite savo namus, kad jie taptų šventykla, tada po šiuo stogu ligoniai pasveiks, o kenčiančios sielos atsigaus; jums netrūks duonos ir prieglobsčio. Aš jus pasiunčiau, kad neštumėte žmonėms paguodą ir gailestingumą bei tą ramybę, kurią suteikia užduoties įvykdymas. Jei, atidavę tai, ką turite, sulauksite nedėkingumo, nugalėkite skausmą. Semkitės jėgų iš manęs, ir Aš jums padovanosiu kantrybę ir nuolankumą.

31. Turėkite ramybę savo širdyse, ir dirbsite džiaugsmingai, elgsitės dorybingai, kad sugebėtumėte šią malonę dalyti savo aplinkoje. Kovokite su karu, valykite (dvasinę) aplinką, veikite statydami šeimas ir tautas, tada netrukus pamatysite naujos dienos šviesą žmonijai.

32. Tada pamatysite žmones, kurie, trokšdami meilės ir gailestingumo, susitaikymo ir taikos, ateis pas mane ir maldaus dieviškosios šviesos, kad nebeklystų. Jie pasitikės manimi, tikėsis iš manęs gyvybės ir stiprybės bei pripažins mane Tėvu.

33. Saugokite šį mokymą, kuriame yra mano apreiškimai, pranašystės ir sprendimai, kuriuos Aš jums duodu šiuo metu. Atraskite ir jo (dvasinę) esmę, kuri yra maistas dvasiai. Elkitės su juo atsargiai, nes jis sudaro dalį „Tikrojo gyvenimo knygos“, kurią Aš atvėriau šeštajame skyriuje. Kai išsamiai išstudijuosite jo pamokas ir pradėsite jas taikyti praktikoje, turėsite pakeisti savo gyvenimą, gyventi paprastai, mylėti visus mano apreiškimus, visada būti ryšyje su manimi ir pakloti pamatus naujo pasaulio, kurį valdys mano įstatymai ir kuriame aš būsiu gerbiamas bei sulauksiu paklusnumo, sukūrimui .

34. Jei pasaulis užkrauna jūsų širdims vargų ir nesupratimo našta, ateikite pas mane, ir aš jus sustiprinsiu bei išgydysiu jūsų žaizdas. Jauskitės prieš mane kaip vaikai, net jei jau seniai gyvenate, ir ilsėkitės mano Dvasios ramybėje.

35. Pasaulyje, kuriame gyvenate, nėra nė vienos širdies, kuri nepatirtų kančios. Šiuo metu jūs visi einate savo kančios keliu, bet dar nesimokėte priimti išbandymų su meile ir nepriimate savo kančios taurės. Jūs nepasirinkote Jėzaus, patyrusio visišką kančią, kaip pavyzdžio. Savo išbandyme nesate vieni – turite mane kaip pagalbininką, kuris palengvins jūsų kryžių.

36. Tegul gyvenimo audros nesukelia jums nusivylimo, nenusiminkite skausmo akimirkomis, kantriai vykdykite savo atpirkimo užduotį, o kai įveiksite kalną ir būsite išaukštinti prie dvasinio kryžiaus, nematomo žmonėms, ieškokite mano buvimo, kad pasijustumėte stiprūs. Aš būsiu su jumis ir drąsinsiu jus, o jūsų dvasia mirties valandą susilies su mano dvasia. Aš jus priimsiu, paguosiu ir suteiksiu jums savo ramybę.

37. Tada patirsite, kaip prieš jūsų dvasią atsiveria nežinomas pasaulis. Jūs pajusite, kad įžengiate į naują gyvenimą, ir kai iš ten pažvelgsite į šią žemę, į tą vystymosi pakopą, kurioje šiuo metu gyvenate, pajusite gailėstį pasauliui, kuris kenčia, bijo ir gyvena be vilties. Nes šios Apreiškimo šviesos, kurią Aš jums atnešiau Trečiajame Laike, ji dar nepasiekė, ir jūsų dvasia prašys manęs užduoties dvasiniu lygmeniu dirbti jų labui, kad nukreipčiau jų žingsnius tikroju keliu. Jūs sutelksite visas savo jėgas, kad jas panaudotumėte savo jaunesniųjų brolių ir seserų labui – tų, kurie nenorėjo išgirsti savo Dangiškojo Tėvo balso, kuris yra meilė ir teisingumas. Tada jūs tapsite taikos pasiuntiniais ir taip toliau dirbsite dieviškajame darbe. Jūs suprasite, kokia didžiulė dvasinė užduotis jums tenka, ir kiekviename naujame pasiekiamame etape jūs jausite mane vis arčiau savęs. Mano valia bus jūsų valia, o jūsų valia – mano. Tokiu būdu Aš nukreipsiu jus keliu, vedančiu pas mane.

38. Nepertraukiamai eikite taku, kurį nurodė Mokytojas. Kartais jūsų pėdos kraujuoja, o drabužiai plyšta ant erškėčių, tačiau jūsų viltis jus išlaiko ant kojų. Taip jus mato Tas, iš kurio jūs kilote ir pas kurį turite sugrįžti.

39. Dabar Aš esu jūsų kelionės draugas, kuris gydo jūsų žaizdas, kad jūs pajustumėte mano balzamą. Taip Aš atgaivinu tai, kas dar miega jūsų esybėje, ir jūs pabundate savo sąžinės šauksmo, nes Aš esu Prisikėlimas ir Gyvenimas.

40. Jūs buvote mirę, tačiau Aš pažadinau jus į malonės gyvenimą ir leidau jums pamatyti mano Dvasios šviesą.

41. Kaip Mokytojas Aš esu nepaprastai kantrus ir nenuilstantis. Mano pamoka iš pažiūros yra nauja, tačiau ji vis tiek yra ta pati, nes iš kartos į kartą, nuo laikų pradžios, Aš jus mokiau tik mylėti vieni kitus, ir šiuo keliu jūs galėsite pasiekti mane.

42. Aš jus sukūriau sau ir noriu, kad būtumėte mano. Aš jus pašaukiau, kad išmokyčiau jus gyventi kaip Šviesos dvasios. Šiandien jūs vaikščiojate po šį pasaulį, o rytoj nežinote, ar nebūsite atskirti nuo tų, kurie čia buvo jūsų artimieji. Būkite visada pasirengę, kad bet kuriuo metu galėtumėte paklusti savo artimųjų šauksmui. Aš suteikiu jums dar šiek tiek laiko, nes jei Aš jus nustebinčiau šiuo metu – ką galėtumėte man parodyti? Ar skleidėte mano mokymą? Ar pažadinote miegančiuosius amžinajam gyvenimui? Ar jaučiatės pasirengę atlaikyti nuosprendį?

43. Šiuos klausimus, kuriuos jums dabar užduodu, turite kasdien užduoti sau patys, kad gyventumėte budrūs ir pasirengę, o Mokytojas būtų patenkintas savo mokiniais.

44. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš savo mokinių širdyse įkursiu Šventosios Dvasios Bažnyčią. Ten gyvens Kūrėjas Dievas, galingasis Dievas, Dievas, kuris Antruoju laikotarpiu tapo žmogumi, begalinės išminties Dievas. Jis gyvena jumyse, tačiau jei norite Jį pajusti ir išgirsti Jo žodžio skambesį, turite (viduje) pasiruošti.

45. Kas daro gera, tas viduje jaučia mano buvimą, taip pat ir tas, kuris yra nuolankus arba kiekviename artimajame mato brolių.

46. Jūsų dvasioje yra Šventosios Dvasios šventovė. Ši erdvė yra nesunaikinama, nėra jokių audrų ar uraganų, kurie galėtų ją nugriauti. Ji yra nematoma žmogaus akims ir nepasiekiamą. Jo kolonos turi būti troškimas augti gėryje, jo kupolas – malonė, kurią Tėvas suteikia savo vaikams, o vartai – Dieviškosios Motinos meilė; nes kiekvienas, kuris beldžiasi į mano duris, palies Dangiškosios Motinos širdį.

47. Mokiniai, čia yra tiesa, kuri gyvena Šventosios Dvasios Bažnyčioje, kad jūs nepriklausytumėte tiems, kurie klaidingų aiškinimų vedami nuklysta. Akmeninės bažnyčios buvo tik simbolis, ir iš jų nebeliks nė vieno akmens ant kito.

48. Noriu, kad jūsų vidiniame altoriuje visada degtų tikėjimo liepsna ir kad suprastumėte, jog savo darbais klojate pamatus, ant kurių vieną dieną turės stovėti didžioji šventovė. Aš išbandau visus žmones su jų skirtingomis idėjomis ir veikiu juos, nes visus leisiu dalyvauti mano šventyklos statyboje.

49. Visi, kurie pakils ir išaukštins šį idealą, bus dvasiškai vieningi, net jei jų kūnai bus labai toli vienas nuo kito. Jų vienybė bus stipri, ir jie atpažins

vieni kitus. Tai yra mano tauta, kuri padės visiems, kuriuos sutiks savo kelyje, pasiekti išgelbėjimą.

50. Kai ką iš to patirsite *jūs*, o daug ką – ateinančios kartos. Tačiau jūsų nuopelną, kad buvote pirmieji kovoje už dvasinę vienybę, Aš visada įskaitysiu jūsų naudai.

51. Jūsų užduotis yra sudėtinga ir delikati, bet niekada neįmanoma. Kol turėsite tam valios, jūsų užduotis atrodo paprasta.

52. Kovokite ir nenusiminkite, kovokite su savimi. Juk žinote – kol gyvensite materialioje pasaulyje, išliks polinkis į nuodėmę, bus pagundų, o aistros siaus kaip audros.

53. Dvasia kovoja, siekdama savo pakilimo ir pažangos, o kūnas kiekvienu žingsniu pasiduoda pasaulio vilionėms. Tačiau dvasia ir materija galėtų harmoningai sugyventi, jeigu abi pasinaudotų tik tuo, kas joms teisėtai priklauso, ir būtent tai jums parodo mano mokymas.

54. Kaip galite visada laikytis mano įstatymo? — Klausydami sąžinės balso, kuris yra jūsų poelgių teisėjas. Aš jums nenurodo nieko, ko negalėtumėte įvykdyti. Noriu jus įtikinti, kad kelias į laimę nėra fantazija, bet kad jis egzistuoja, ir čia jums atskleidžiu, kaip juo eiti.

55. Jūs turite laisvę pasirinkti kelią, tačiau mano, kaip Tėvo, pareiga yra parodyti jums tikrąjį, trumpiausią kelią – tą, kurį visada apšviečia dieviškojo švyturio šviesa, kurią jums suteikia mano meilė. Juk jūs esate mokiniai, trokštantys vis išgirsti naujų žodžių, kurie patvirtintų jūsų žinias ir atgaivintų jūsų tikėjimą.

56. Su kokia meile jūs ateinate pas mane, nes žinote, kad mano mokyme rasite stiprybę ir patarimą, kurie išsklaidys jūsų rūpesčius! Mano Dvasia džiaugiasi, kai jus priima, kad suteiktų jums meilės įrodymų, ir mato, kad pasitikite manimi, kaip vaikas visada turi pasitikėti savo tėvu.

57. Jūsų gyvenimas kupinas meilės apraiškų, kurių ne visada sugebėjote pastebėti. Tačiau net didžiausių vargų dienomis jus pasiekia vilties spindulys, neleidžiantis jums pasinerti į neviltį ar beviltiškumą. Nes Tėvas stovi šalia vaiko ir neleidžia, kad jo siela pražūtų. Būtent tokiomis dienomis Aš aiškiai parodau jums savo globą, kad išmoktumėte pasitikėti, ir kai jus ištiks kiti, didesnio masto išbandymai, jūs būtumėte pasirengę ir jaustumėtės pajėgūs juos išgyventi bei pasiekti rezultatą, kurį Aš esu numatęs.

58. Kelyje, kuris jums nubrėžtas, nėra beprasmių išbandymų. Visi jie turi tikslą – tobulinti jūsų sielą. Didieji išbandymai visada skirti didžiosioms sieloms. Todėl, jei matote, kad virš jūsų artėja audra, kuri grasina sunaikinti jūsų sielos ramybę, nebijokite, pasipriešinkite jai ir nugalėkite ją ta galia, kurią Aš jums suteikiau. Palaukite reikiamo laiko ir nenustokite

kovoti. Neišvarkite jos tuo metu, kai ji pasirodo pas jus; likite budrūs ir melskitės. — Aš nekalbu apie gamtos jėgas, bet apie tas, kurios tarnauja dvasiai kaip išbandymas ir kurios, jei jos tinkamai panaudojamos, padeda jai kilti aukštyn, nes atveria jai naujus kelius, supažindina ją su jausmais ir pažadina tuos, kurie joje snaudė ir kurių jai reikėjo kaip pagalbos jos tobulėjimui. „Pažinkite save“, – sakiau jums. Įsiskverbkite į savo pačių esybę ir pasinaudokite visomis savo galimybėmis bei sugebėjimais, nes šiandien turite viską pažinti ir aprėpti savo dvasia, kad paliktumėte savo darbą žemėje užbaigtą.

59. Netrukus pasaulyje pamatysite, kaip prasidės nauja kova, kurioje jūsų tikėjimas atsidurs pavojuje. Visi kovos gindami savo įsitikinimus, visi sakys, kad tik jie turi tiesą. Tačiau šioje kovoje žmonių dvasia pabus ir taps imli mano įtakai; tiek vieni, tiek kiti bus priversti studijuoti mano Įstatymą ir mano apreiškimus. Knygos bus kaip niekada anksčiau nagrinėjamos sektų, ir visi kreipsis į mane – vieni kaip į Teisėją, kiti kaip į Mokytoją. Tai bus laikas, kuriam turite būti pasirengę ir kuriuo turėsite skleisti mano mokymus.

60. Viskas, ką Aš jums pranašavau, išsipildys. Kiekvieną dieną rasite progą dirbti ir įgyvendinti mano Žodį. Aš jus ruošiu, kad, kai šios pranašystės išsipildys, nebūtumėte nustebinti.

61. Nes tikrai sakau jums: atėjo laikas, kad įvykdytumėte savo pareigą man, kaip ją vykdėte savo šeimos atžvilgiu. Dabar jūs pradodate tikrai suvokti tikslą, kuriam buvote sukurti, ir įvykdysite užduotį, patikėtą jūsų dvasiai.

62. Nei mano Žodis, nei mano Darbas nebus jums jokia našta; priešingai, jie palengvins jūsų gyvenimą kančių ir kartėlių epochoje, kurioje visi žmonės, tarsi laivo avarijos nukentėjęs, ieškos atramos, kad nepražūtų.

63. Jūs jau atradote šią valtį ir ruošiatės į ją įlipti. Palaiminti tie, kurie joje pasilieka pasitikėdami ir nepasiduodami, nes jie nepražus.

64. Noriu, kad savo gyvenimo kelyje daugiau nebeverkite, nors jums gresia išbandymai. Todėl padedu jums suprasti, kad būtina nepažeisti Įstatymo.

65. Kad galėčiau jums pasakyti tai, ką šiuo metu jums apreiškiu, turėjau laukti daugelį amžių. Tačiau klausiu jūsų: kas man yra tūkstantmečiai, juk mano Dvasiai laiko nėra? O jūs turėjote laukti, bet ne be veiklos, o tobulėdami ir vis labiau praturtėdami šviesa, žiniomis ir patirtimi.

66. Dabar esate pajėgūs pajusti ir suvokti mano mokymus, kad ir kokie aukšti jie bebūtų. Kitaip buvo Pirmuoju laikotarpiu, kai, norėdamas simbolizuoti Dvasios Tėvynę, turėjau perduoti tautai žemę; o norėdamas ją išmokyti Įstatymo, turėjau jį palikti išraižytą akmenyje.

67. Dabar jūs pasiekėte tą tašką, kai galite tapti materializmo karalystės žlugimo liudininkais, kurio metu žlugs sostai, karūnos, valdžia, išdidumas ir tuštybė. Visa tai egzistavo ir toliau egzistuos, kol žmonės tikės, kad nėra didesnės laimės už tą, kurią jie randa pasaulyje. Tačiau kai žmonės uždegs tikėjimo dvasiniu gyvenimu žibintą, iš jų kūno nukris netikros šventinės drabužės, o Dvasia apsirengs tų drabužiais, kurie myli tiesą, gėrį ir tyrumą.

68. Pasinaudokite savo Tėvo žodžiu, nes žmonės susirinks pas jus ieškoti prieglobsčio. Šioje tautoje jie pamatys, kaip išsipildo Viešpaties pažadai, ir juos trauks dvasinė esmė, kuria ši tauta maitinasi.

69. Aš apšviečiu jūsų protą, atveriu jūsų širdis visiems geriems jausmams ir geroms įkvėpimams, o jūsų lūpas uždarau nuo įžeidimų ir šventvagystės; tačiau palieku jums laisvę išreikšti mano mokymą, guosti ir liudyti tiesą.

70. Tarp jūsų neturi būti nei teisėjų, nei fanatikų, nei veidmainių, nes ten, kur yra šios ydos, negali būti dvasinio pakilimo.

71. Mano teisingumas nuolat bus juntamas šioje tautoje, kol ji energingai nepradės studijuoti mano žinios ir neperduos jos žmonėms kaip Džiugiosios Naujienos. Todėl sakau jums, kad jums bus geriau, jei paskubėsite ir pasirūpinsite ištaisyti savo klaidas, kad jums būtų sutrumpinti išbandymai ir skausmo dienos.

72. Kodėl stebitės, kad tarp jūsų pasirodo žmonių, kurie Žemėje gyveno tūkstančius metų? Ką reiškia laikas Dvasiai? Ką reiškia laikas dvasiniame pasaulyje? — Nieko!

73. Praėjo maždaug du tūkstančiai metų, kai Aš buvau pas jus, tačiau tikrai sakau jums: man tas laikas buvo tik akimirka.

74. Jūs stebitės, kad mano Dvasia ar mano pasiuntinių Dvasios pasirodo tarp jūsų? Priežastis yra ta, kad jūs nemąstote apie savo gyvenimą, todėl stebitės viskuo ir vadinatė antgamtiniu tai, kas yra visiškai natūralu.

75. Jūs stebitės, kad dvasinė būtybė pasirodo ar susisiečia su jumis, nepagalvodami, kad ir jūs patys pasireiškiate ir netgi pasirodote kituose pasauliuose, kitose sferose.

76. Jūsų kūnas nesuvokia, kad maldos akimirkomis jūsų dvasia susilieja su manimi; jis nesugeba suvokti priartėjimo prie savo Viešpaties per šią dovaną – ne tik prie mano, „“, dvasios, bet ir prie jūsų dvasinių brolių ir seserų, kuriuos prisimenate maldos akimirkomis.

**Ispanų kalboje „materia“ = materija dažnai reiškia kūną, fizinį kūną, kūniškumą, žemiškumą, jusių geidulius ir atvirkščiai. Be to, „materialismo“ = materializmas, taip pat: jusių apsvaigimas. „Cuerpo“, „carne“, „materia“ = (prie žemės pririštas) kūnas, kūnas, materija dažnai vartojami kaip*

sinonimai ir priešpastatomi žodžiams „espíritu“, „conciencia“ = dvasia, siela, sąžinė, sąmonė.

77. Taip pat jūs nesuvokiate, kad siela jūsų poilsio valandomis, kai kūnas miega, priklausomai nuo jos išsivystymo lygio ir dvasinio tobulumo, atsiskiria nuo savo kūno ir pasirodo tolimose vietose, netgi dvasiniuose pasauliuose, kurių jūsų protas net neįsivaizduoja.

78. Niekas neturėtų stebėtis šiais apreiškimais. Supraskite, kad šiuo metu jūs artėjate prie laikų pilnatvės.

79. Turite suprasti, kad laikai, kai žmonės ir tautos ieškojo mano balso, mano kreipimosi ir mano žinių audringų audrų ir visų gamtos reiškinių metu, jau praėjo, ir kad dabar esate pajėgūs dvasiškai susisiekti su manimi bei priimti mano dieviškąsias žinias pasitelkdami dvasios gebėjimus, o ne savo kūno pojūčius.

80. Sakau jums, kad gamtos jėgos, tiesa, ir toliau sukrės žmoniją, persekios žmones, juos išbandys, pažadins ir apvalys. Tačiau tai vyksta dėl jūsų prisirišimo prie žemės, nes esate imlūs tik tam, ką suvokiate savo kūno pojūčiais. Tačiau kai Žemėje įsivyras dvasinimas, kai žmonės išvystys savo dvasinius sugebėjimus ir taps jautrūs tam, kas yra už materialaus pasaulio ribų, tada galėsite pastebėti, kaip gamta su visais savo elementais nurims, pasirodys esanti visiškai harmoninga ir nebesikiš į tai, kas priklauso jūsų moralei ir dvasiniam gyvenimui.

81. Materialios gamtos karalystės nebebus Dieviškumo pasiuntiniai, nes žmonės bus įsisavinę mano mokymus ir pasiekę bendravimą iš dvasios į dvasią.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 149

1. Čia vėl yra Mokytojas, kuris perteikia jums savo mokymą apie jūsų sąmonę.

2. Mano meilė tampa Šviesos žodžiu tarp šių laikų žmonių, kai pasauliui reikia dvasinės laisvės, kad galėtų priimti mano mokymus, kurie jums rodo kelią į išgelbėjimą. Tačiau šiais laikais Aš neateinu kaip žmogus, Aš ateinu Dvasia pas kiekvieną iš jūsų ir kviečiu visą žmoniją, kad ji suvoktų Trečiojo laikotarpio dvasinių mokymų didybę. Mano valia yra apšviesti šios epochos žmonių dvasią per mano mokinių dorybes. Moralė pasitraukė iš žmonių širdžių, tik nedaugelis lieka mano Įstatyme, ir taip pat tik nedaugelis moka susivienyti su savo Kūrėju, ir tai dėl ištvirkimo ir dvasinio neišmanymo, kuris vyrauja tarp žmonių.

3. Niekas neturėtų manęs laukti ar ieškoti žmogaus pavidalu, kaip Aš atėjau Antrajame laikmetyje. Taip pat neieškokite manęs žmogaus rankomis sukurtuose vaizdiniuose.

4. Trečiojo laikotarpio liudijimas nebus vienintelis, kuris jums kalbės apie mano meilę žmonijai – tai bus visų trijų laikotarpių, kuriais Tėvas apsireiškė žmonėms, darbai ir žodžiai.

5. Aš pavadinau „iniciuotaisiais“ tuos, kurie pirmieji pradeda įsisavinti mano mokymų žinias. Aš jiems atskleidžiau daugelio įvykių priežastis, kad jie sustiprintų savo sprendimų gebėjimus protu ir tiesa.

6. Aš vėl ateinu mokyti žmoniją, o ne mokytis iš jų. Antrajame laikmetyje mane matė Išminties šventykloje kalbantį su kunigaikščiais ir Įstatymo mokytojais, kuriuos nustebinau žodžiais, kurių žmogus negali nei ištarti, nei suvokti. Tai įvyko Jėzaus vaikystėje.

7. Atėjus pamokslavimo laikui, Aš išvykau prie Jordano ieškoti Krikštytojo, kuris, vos mane pamatęs, iš karto mane atpažino. Tai, kaip Jonas mane atpažino, ir nuolankumas, su kuriuo jis garbino savo Mokytoją, yra dvasinio pakilimo, pranašavimo ir išaukštinimo pavyzdys.

8. Šiandien Aš sugrįžau pas jus ir turėjau jums daug ką pasakyti, kad įveikčiau jūsų materializmą, abejones ir širdžių šaltumą.

9. Štai Aš esu čia, mokiniai, ir mokau jus atpažinti savo dvasios dovanas, suvokti ekstazę, nes ekstazėje jūs išgirstate Dvasios balsą*, neperprantamas tampa skaidrus, o tamsa apšviečiama.

**Ispanų kalboje „conciencia“ pažodžiui reiškia sąžinę arba sąmonę. Kartais tinkamesnis atrodo žodis „Dvasia“, kurios esmėje glūdi dieviškoji kibirkštis, apimanti tiek sąžinę, tiek sąmonę.*

10. Ši pakylėjimo būseną neturi būti tik kelių būtybių privilegija; tai dovana, kuri snaudžia kiekvienoje sieloje, tačiau praeityje Aš visada mielai

pasinaudodavau tais, kurie sugebėjo pasinaudoti šia malone. Kad ekstazė būtų tobula, jūs pirmiausia turite laikytis pasninko, kaip tai darė Pirmojo laikotarpio teisieji.

11. Prieš pradėdamas skelbti Gerąją Naująją, Jėzus Antrajame laikmetyje mokė jus šių pamokų, keturiasdešimt dienų pasitraukęs į dykumą, kad vienatvėje susikauptų, pasinertų į dvasinį giluminį apmąstymą ir sustiprėtų Aukščiausiąjame.

12. Iš tiesų, sakau jums, tomis giliausio susivienijimo su Dievu valandomis Jėzus, kaip žmogus, išvydo aukos mirties simbolį, ir jo kūnas sudrebėjo. Dangus atsivėrė, ir jame jis pamatė pabaigą, kuri jo laukė. Jis pamatė užtemdytą kalną, o jo viršūnėje – kryžių, prie kurio jis buvo prikaltas. Jo ausys išgirdo minios pašaipas ir žodžius, kuriuos ji jam adresavo: „Jei esi Dievo Sūnus, nusileisk nuo kryžiaus ir išgelbėk save.“ Jis išgėrė kančios taure, nes tuo išbandymu turėjo jums parodyti visą savo meilę. Jo misija buvo parodyti jums kelią ir nugalėti jus dieviškaisiais ginklais – meile, atleidimu ir nuolankumu. Šie ginklai galingesni už bet kokį kardą ir turi daugiau jėgos nei įsiutę jūros bangos. Jie leido pajusti meilę net tiems žmonėms, kurie jos niekada nebuvo patyrę.

13. Po tam tikro laiko žmonės buvo nugalėti mano tiesos, meilės ir paguodos mokymu.

14. Aš nereikalauju, kad jūs sektumėte manimi visą aukos ir kraujo kelią, kurį Aš nuėjau Antrajame Laike. Vieni iš jūsų įvykdys vieną dalį, kiti seks Mokytojo pavyzdžiu kitaip, nes Kristus yra tik vienas.

15. Pasiruoškite sekti mano pavyzdžiu, nes dar nežinote, kurią jo dalį turite imti pavyzdžiu. Tačiau jei jums bus lemta jausti taip, kaip jautė Jėzus, kad veidmainių ir netikinčiųjų žodžiai jus smogia kaip botago smūgiai ant nuogo kūno, tada pakilkite ekstazėje pas Tėvą, kaip jus mokė Mokytojas ant kryžiaus, ir Dievo galia visiškai nusileis ant jūsų dvasios, kuri sustiprins jūsų kūną. Kai tada atmerksite akis, patirsite tą patį, ką patyrė Jėzus dykumoje, kai po apreiškimo, auksinei saulei kaitinant uolas ir smėlį, gaivūs rasos lašai, kuriuos atnešė vėjo gūsis, glostė jo kaktą ir malšino jo kančią.

16. Prieš Jėzui, Teisčiajam tarp teisiųjų, kuriame buvo paslėpta dieviškoji Dvasia, paskelbiant Meilės Karalystę, jis taip ruošėsi, kad duotų jums dar vieną nuolankumo ir tobulumo pavyzdį; o jūs, Trečiojo Laiko mokiniai, girdėjote, kad mano Žodis jums sakė: „Ateikite pas mane ir būkite geri mano Žodžio sėjėjai, nes pasaulis nuklydo nuo savo dvasinio kelio.“

17. Aš jums priminiau Antrojo laikotarpio mokymus, kad juos sujungtumėte su mano naujais mokymais ir jais apšviestumėte žmoniją, o Trečiojo laikotarpio darbininkai!

18. Pajuskite mano buvimą, kuris apšviečia jūsų dvasią ir ruošia jus, kad suprastumėte mano taikos žinią.

19. Pamirškite savo kančias, kad priimtumėte mano Žodį ir jo esmė liktų jūsų širdyse.

20. Aš dar kartą jus pasiunčiau į Žemę, kad tęstumėte savo misiją, kad suprastumėte, jog jūsų dvasia turi įveikti tobulėjimo laiptus, ir kad, atsižvelgiant į jūsų nuopelnus, pasieksite aukštesnį tobulėjimo lygį. Jūs turite vienintelį Mokytoją, viena Šviesa jus ves ir visada rodys kelią į jūsų tolesnę raidą. Visi jūs galite pakilti, jei įvykdysite savo misiją. Jau seniai pradėjote gyvenimo kelionę, tačiau iki šiol pakilote labai nedaug. Aš jums suteikiu paskatinimą, leisdamas jums jau šiame pasaulyje, kuriame šiandien gyvenate, numanyti kitų pasaulių dvasinį gyvenimą.

21. Jei atidžiau pažvelgsite į visų gyvųjų būtybių gyvenimą, pamatysite, kad jis apdovanotas daugybe gėrio ir meilės įrodymų. Manėje atrasite geriausią draugą, neatsiejamą bendrakeleivį ir dieviškąjį gydytoją. Šiuo metu, kai Aš visus savo vaikus apgaubiu savo mylinčia apsauga, jūs turėtumėte dalytis visomis tomis dovanomis, nes esate sukurti pagal mano atvaizdą.

22. Ilgą laiką jūs pamiršote save, ryšius, kurie jus sieja su manimi, taip pat savo man panašią prigimtį, ir dėl to nugrimzote ir nuklydote nuo kelio. Dvasinis kelias neturi pabaigos, ir Aš jums jį rodom nuo pat jo pradžios. Jei nesate juo, ateikite čia, ir Aš padėsiu jums juo eiti, kad atsigautumėte prarastą laiką.

23. Kad pasaulis jūsų nepavergtų, dalį savo laiko skirkite savo dvasios ugdymui ir tobulinimui.

24. Daugelis jūsų artimųjų gyvena didžiulėje beviltiškumo būsenoje. Jie yra šalia jūsų, o jūs to nepastebėjote. Jūs dar negalite įsijausti į jų širdis, bet man malonu matyti, kaip jūs taikote mano mokymą, ir man labiau patinka stebėti tuos, kurių dvasia teikia meilę ir paguodą, nei tuos, kurie atsidavę tik mano Žodžio studijavimui ir pamiršta savo pareigas artimiesiems.

25. Dirbkite, kad turėtumėte ramybę, šiuo metu atsidėkite visiškai, kad savo darbu, paklusnumu ir tikėjimu rodytumėte pavyzdį.

26. Aš ateinu pas jus, kad būčiau pripažintas kaip vienintelis Dievas, visų būtybių Tėvas, kad pasakyčiau jums, jog noriu kiekvieną iš jūsų paversti savo mokiniu ir paveldėtoju. Aš duosiu jums savo mokymo, kuris prilygsta galingam medžiui, sėklą, kad ją užaugintumėte ir nuneštumėte į įvairias vietas, kad žmonija maitintųsi jo vaisiais.

27. Kiekvieną klaidingą mano žodžių ar darbų aiškinimą Aš ištaisysiu, nes noriu suvienodinti jūsų supratimą, kad jūs visi mane mylėtumėte

vienodai. Saugokite pasaulį ir leiskite savo dvasiai nešti žmonėms šviesą ir ramybę, ir pasirūpinkite, kad pasaulis būtų apšviestas ryškia šviesa, spinduliuojančia iš mano Dvasios. Šviesa yra pažanga, meilė yra išgelbėjimas, o taika yra viltis. Meilė yra širdies reikalas, taika kyla iš dvasios, ir abi jos yra amžinybės atspindys.

28. Matau, kad kai kurie iš mano vaikų jaučiasi nuobodžiai klausydamiesi Jėzaus meilės žodžių, nes jų jausmai nėra sutelkti į mano žodžius; jų mintys užimtos materialiais reikalais, todėl, kai jie nustoja manęs klausyti, jų širdys lieka tuščios. Tačiau Mokytojas nenustoja artėti prie savo vaikų, kad jo dieviškas mokymas priverstų jų širdis plakti stipriau.

29. Žmonės, kurie pažadinate savo sugebėjimus pažinti žmogiškąjį mokslą, o studijuodami dieviškąjį dvasinį mokymą juos užmigdom! Jūs nuovargio apimti einate erškėčiais nusėtais keliais, ieškodami savo žmogiškųjų žinių tikslo. Tačiau Aš išsirinksiu savo tarnus iš pasiklydusiųjų ir priversiu jų širdis plakti meile artimui.

30. Net jei žmonės nesirūpina savo dvasiniu tobulėjimu – Aš saugau visas sielas. Jei jie neklausys savo sąžinės balso, kuris yra mano paties balsas, jie nepasieks dialogo su mano Dieviškumu.

31. Dėl savo materializmo ši žmonija vis dar yra stabmeldė! Aaronai, Aaronai, tu sukūrei stabą Izraelio akyse, tačiau tikrai, netikri dievai bus nuversti nuo pjedestalo ir kris ant žemės! Kur yra Saliamono šventykla? Kur Švenčiausioji Šventovė? Jei Aš pašalinau simbolius, kurie buvo leidžiami, – kaip gi Aš galėčiau nekovoti su fanatiškais kulta iki jų išnaikinimo? Saliamonas pastatė materialią šventyklą, kad garbintų mane, tačiau net ir iš jos neliko akmens ant akmens.

32. To meto dvasininkai rengiasi karališkai, kad simboliškai atliktų Jėzaus aukojimo apeigas, ir nors tuo metu jie remiasi mano vardu ir mano atstovavimu, aš pastebiu, kad jų protas yra sumišęs, o jų širdis – sukręsta intrigų ir aistrų audrų. Nėra nė vieno, kuris kaip pranašas skelbtų, kad Aš esu tarp šių laikų žmonių.

Jie patirs didelę kančią, nes tarp jų nėra dvasinio pasirengimo. Kur yra tų, kurie prieš Jėzų pažadėjo sekti jo pėdomis, pažadas? Kur yra mano apaštalų pasekėjai? Ar yra bent vienas, panašus į Joną, kuris buvo tarp pirmųjų, ar į Paulių, kuris buvo tarp vėlesniųjų?

33. Todėl Mokytojas vėl artėja prie jūsų, kad atnaujintų savo mokymą. Aš jau matau, kaip naujieji fariziejai ir Rašto žinovai, kupini neapykantos man, veržiasi į priekį. Būtent tada Aš paklausiu: „Kur yra mano mokiniai?“ Tačiau kai išdidieji, veidmainiai, turtuoliai, bijantys prarasti savo galią, tie, kuriems mano tiesa kelia grėsmę, vėl iš manęs tyčiosis ir mane persekios,

prasiverš siautulingos audros. Bet ne Aš sugriūsiu po kryžiaus naštos, o tie, kurie reikalavo paaukoti Tą, kuris jiems davė gyvybę.

34. Tai ne žmogaus balsas, kurį girdite šiais momentais, tai Dangaus balsas, kuris jums praneša apie įvykius, kurie ateis, kad jūs, klausantys mano pranašysčių, pasirengtumėte ir nebūtumėte sukrėsti, kai patirsite, kad net gamtos jėgos praranda pusiausvyrą; nes Aš esu visuotinė jėga ir teisingumas, ir teisingumu Aš apsireikšiu.

35. Aš atėjau pašalinti pasaulio ydas, kad žmonės išsilaisvintų iš nuodėmingų papročių ir įsitikinimų, leistųsi įkvėpti ir kalbėtų Dvasios vardu. Tada jie simboliškai pamatys mane mylinčiame Jėzaus pavidale, kuris jiems parodys kelią, vedantį į tikrąjį Dvasios tikslą, kur Aš jų laikiu.

36. Jūs esate „Trečiojo Testamento“ saugotojai. Su didžiausiu uolumu išsaugokite šį palikimą ateities kartoms. Parodykite mano darbą su jam būdingu tobulumu, nes jei ateisite pas mane neįvykdę savo misijos, turėsite vėl įsikūnyti, ir tada jūsų kova bus labai sunki.

37. Šiuo metu, šioje žmogiškojo gyvenimo dykumoje, imkite pavyzdį iš Mozės. Iš tiesų, sakau jums: jūs vėl esate ant kalno (Sinajaus), nes ten nuskambės mano balsas ir pasakys jums: „Supraskite mane“. Šio laikmečio kalnas yra jūsų pakilimas, kurio metu gausite mano įsakymą ir išgirsite mano balsą savo sąžinėje. Jau iš ten galėsite pamatyti Pažadėtąją žemę, kuri yra Dvasios tobulume.

38. Dieviškasis įstatymas niekada neišnyksta, o žmogiškieji įstatymai, priešingai, keičiasi priklausomai nuo žmonių dvasinio vystymosi.

39. „Mylėk Dievą visa širdimi ir visa siela“ – tai pirmasis dieviškojo įstatymo įsakymas, kuris nepasikeitė ir nepasikeis. Jo esmė, prasmė ir mokymas yra amžini. Tačiau jūs taip pat girdėjote, kad jums buvo pasakyta: „Mylėk savo artimą ir neapkęsk savo priešo“, bet pastarasis teiginys nebuvo Dievo įstatymo įsakymas, o tik vienas iš daugelio žmogiškųjų įstatymų, atitinkančių to meto sąlygas.

40. Aš atėjau pas jus per Jėzų ir pasakiau jums: „Mylėkite savo priešus, laiminkite tuos, kurie jus keikia, darykite gera tiems, kurie jus nekenčia, melskitės už tuos, kurie jus įžeidžia ir persekioja, kad būtumėte pripažinti kaip savo Tėvo danguje vaikai.“ Tai yra dvasinis įstatymas, todėl amžinai galiojantis, jis nepatirs jokių pokyčių. Tik tai, kas žmogiška, keičiasi, vystosi ir transformuojasi.

41. Ką galite padaryti, kad sužinotumėte, kurie mokymai, apreiškimai, pranašystės ir įstatymai jau prarado aktualumą, o kurie tebėra galiojantys? Kokie apreiškimai galioja amžinai, o kokios pranašystės neišsipildė? Iš tiesų, sakau jums, tik nuoširdi malda ir vaisingas gyvenimas gali suteikti

jums pakankamai dvasingumo, kad atrastumėte dieviškąją esmę, kurią Aš jums perdaviau per tris laikotarpius.

42. Kai Rašto žinovai ir fariziejai stebėjo Jėzaus darbus ir pastebėjo, kad jie nesutampa su jų pačių, jie tvirtino, kad jo skelbiamas mokymas prieštarauja Mozės įstatymui. To priežastis buvo ta, kad jie supainiojo įstatymą su tradicijomis. Tačiau Aš jiems įrodžiau, kad Aš atėjau ne tam, kad pažeisčiau įstatymą, kurį Tėvas apreiškė Mozei, bet tam, kad jį įvykdyčiau žodžiais ir darbais.

43. Tiesa, kad Aš nepaisiau daugelio tos tautos tradicijų, nes jau buvo atėjęs laikas jas panaikinti, kad būtų pradėtas naujas laikotarpis su aukštesniais mokymais.

44. Jeigu Aš jums viską būčiau pasakęs pirmuosiuose apreiškimuose, nebūtų buvę būtina, kad Mokytojas, Mesijas, turėtų jus mokyti naujų mokymų, nei kad šiuo metu būtų atėjęs Šventoji Dvasia, kad jums parodytų dvasinio gyvenimo šlovę. Todėl sakau jums, kad neturėtumėte laikytis to, kas jums buvo apreikšta ankstesniais laikais, tarsi tai būtų buvęs paskutinis mano mokymo žodis. Aš vėl atėjau pas žmones ir ilgą laiką apsireiščiau per jų protą, be to, galiu jums pasakyti, kad mano paskutinis žodis dar nėra ištartas.

45. Mano Išminties knygoje visada ieškokite paskutinio žodžio, naujo puslapio, kuris jums atskleistų anksčiau duotų dalykų prasmę ir turinį, kad jūs tikrai būtumėte mano mokiniai.

46. Šiandien jūs gyvenate toli nuo tų, kurie kenčia labiau už jus. Bet kai tik dvasinis prabudimas apšvies jūsų gyvenimą, tada jūs sieksite gyventi tarp tų, nuo kurių šiandien laikotės atokiai, nes manote, kad jie yra prarasti, arba todėl, kad jie jums kelia pasibjaurėjimą.

47. Jūs tapsite Šviesos, Išgelbėjimo ir Vilties Žodžio nešėjais ir atsigręšite į tuos, kuriuos pamiršo jų artimieji.

48. Niekam neturėtumėte kalbėti griežtai, nes taip niekas nebus išgelbėtas. Turite išmokti, kad negalima įžeidinėti nusidėjėlio, norint nubausti jį už jo nusižengimą.

49. Sakau jums: jei su plėšrūnais kalbate su meile, jie nuleidžia galvas.

50. Jei tas, su kuriuo kalbate, turi kokių nors nuopelnų, pasakykite jam apie tai. Jei tarp daugybės jo ydų pastebėsite kokią nors dorybę, nekalbėkite jam apie ydas, o apie tą dorybę, kad paskatintumėte jį daryti gera ir įkvėptumėte jį.

51. Tegul jus veda meilė, kad taptumėte tikrais dieviškojo Guodėjo pasiuntiniais. Juk jūs, kurie nesate nugrimzdę į jokią bedugnę, visada esate

pasiruošę kaltinti ir teisti. Be mažiausio užuojautos jausmo lengvabūdiškai smerkiate savo artimus, o tai nėra mano mokymas.

52. Jei prieš teisdami apmąstytumėte save ir savo klaidas – užtikrinu jus, jūsų nuosprendis būtų gailėstingesis. Jūs laikote kalėjimuose esančius blogais, o ligoninėse esančius – nelaimingaisiais. Jūs laikotės nuo jų atokiai, nesuvokdami, kad jie yra verti įžengti į mano Meilės karalystę. Jūs nenorite galvoti apie tai, kad ir jie turi teisę gauti saulės spindulius, kuri buvo sukurta tam, kad visiems tvariniams, be jokios išimties, suteiktų gyvybę ir šilumą.

53. Tie žmonės, uždaryti atgailos vietose, dažnai yra veidrodžiai, kuriuose žmonės nenori matyti savęs, nes žino, kad vaizdas, kurį tas veidrodis jiems atskleidžia, daugeliu atvejų bus kaltinimas.

54. Tačiau Aš jums sakau: tebūnie palaiminti tie mano darbininkai, kurie savo širdyje sugeba pajusti tų, kurie gyvena netekę laisvės ar sveikatos, kančias ir kurie juos lanko bei guodžia; nes vieną dieną jie vėl susitiks, ar tai būtų šiame, ar kitame gyvenime, ir jūs nežinote, ar tada jie neturės daugiau sveikatos, didesnės laisvės ir daugiau šviesos nei tie, kurie jiems atnešė meilės žinią į kalėjimą ar ligoninę; tada jie parodys savo dėkingumą ir išties ranką tam, kuris ją jiems ištiesė kitu laiku.

55. Ta akimirka, kai jūs priartinote mano Žodį prie jų širdies, tas momentas, kai jūsų ranka perbraukė jų kaktą ir leido jiems prisiminti mane bei pajusti mane, niekada nebus ištrinta iš jų dvasios, taip pat kaip jų protas nepamirš jūsų veido ir jūsų broliško balso, todėl jie atpažins jus visur, kur bebūtumėte.

56. Kol čia klausotės mano žodžio, trumpam pamirštate kančias, kurios ištinka visus žmones, ir iš savo sąmonės išstumiate mintis apie sunaikinimą, karą ir mirtį, kurios gresia žmonijai.

57. Ar bijote skausmo? — Išvarkite nuodėmę, ir skausmas nebegalės jums pakenkti. Jūs turėsite jausti kitokį skausmą, bet tai nebus į save nukreiptas skausmas. Tai nebus jūsų skausmas, bet jūs pradėsite kentėti iš meilės kitiems.

58. Kai dvasia pakyla, ji jaučia savo artimuosius, ir kuo labiau ji artėja prie manęs ir myli mane, tuo didesnė yra jos meilė savo broliams.

59. Šiuo metu Aš mokau jus eiti keliu, kuris išlaisvina jus nuo baimių ir kančių, kurias sukelia žmonių priešiškusis ir ambicingi siekiai – pamokymai, kuriuos kartais laikote neįgyvendinamais; tačiau netrukus jūs juos tikėdami priimsite, įsitikinę, kad tai vienintelis kelias į išgelbėjimą.

60. Jūs dar nesupratote mano žodžių prasmės, taip pat nesuvokiate savo užduoties. Todėl yra tokių, kurie, nors klausydamiesi manęs jaučia dvasinį džiaugsmą, vis dėlto meliau vėl pasitraukia, bijodami prisiimti

įsipareigojimus savo Mokytojui ir artimiesiems. Yra ir kitų, kurie man sako: „Viešpatie, mums neįmanoma laikytis Tavo mokymų ir nurodymų, nes esame nebrandūs, žmogiški ir materialistiški. Bet neleisk mums nebeklausyti Tavo žodžio. Jis toks gražus, kad, nepaisant jo neįgyvendinamumo, mūsų širdis pripildo džiaugsmo ir ramybės.“

61. Ach, jūs, maži vaikai, kurie nežinote, ką sakote! Jūs vadinate mano mokymą neįgyvendinamu, manote, kad jo įgyvendinimas neįmanomas, ir tuo pačiu nesuvokiate, kad jį girdite iš nešvaraus, nuodėmingo žmogaus, kokie esate visi jūs, kuriam nebuvo neįmanoma perduoti žmonėms Dievo žinios.

62. Kas gali būti neįmanoma labiau už tai?

63. Mylėkite savo Tėvą, būkite gailestingi savo artimiesiems, atsiskirkite nuo visko, kas kenkia jūsų žmogiškajam gyvenimui ar jūsų sielai. To jus moko mano mokymas. Kur čia matote sunkumus ir neįmanomumus?

64. Ne, mylima tauta, laikytis mano žodžio nėra neįmanoma; ne tai yra sunku, o jūsų tobulėjimas, atsinaujinimas ir dvasingumas, nes jums trūksta kilnių jausmų ir aukštų siekių. Tačiau kadangi žinau, jog visos jūsų abejonės, nežinojimas ir neryžtingumas turi išnykti, aš ir toliau mokysiu jus „“, nes man nėra nieko neįmanomo. Aš galiu akmenis paversti amžinojo gyvenimo duona ir iš uolų išleisti kristalino skaidrumo vandenį.

65. Įsigilinkite į mano žodžius, ir jums nebereikės ieškoti tiesos. Šio pranešimo esmėje atrasite šviesos turtus, kurių reikia jūsų dvasiai.

66. Gilinkitės į mano žodį, kad galėtumėte pasimaitinti jo dvasiniu turiniu, rasti mano buvimą ir pajusti mano dievišką glamonę. Studijuodami stenkitės neapsiriboti tik raide ir stenkitės išaiškinti viską, kas jums pasirodys simboliška ir alegoriška. Savo tyrimuose, stebėjimuose ir studijose siekite paprastumo ir dvasingumo, ir visada prisiminkite, kad rytoj turėsite šia žinia pasidalinti su savo artimaisiais, kuriems turėsite ją perduoti jau parengta forma, kad jie ją greičiau suprastų.

67. Laiku pašalinkite kiekvieną simbolį ir kiekvieną žemišką vaizdą, bet išsaugokite jų prasmę.

68. Supraskite, kokia menka yra išraiškos forma, palyginti su amžina Dvasios esme. Taip pat turėtumėte stengtis palaipsniui įsigilinti į šią išmintį, kad mano mokymų praktika jums neatrodytų neįmanoma.

69. Susivienykite, mylimieji mokiniai, nes atėjo jūsų kovos laikas, ir jis bus trumpas kiekvienam iš jūsų, jei atsižvelgsite į savo gyvenimo žemėje trumpumą.

70. Skubėkite, jums yra daug ką nuveikti. Nemanykite, kad jums ko nors trūksta, kad būtumėte mano mokiniai šiam darbe.

71. Antrajame Laike Aš taip pat išsirinkau savo apaštalus. Jie nebuvo mokslininkai, jie nebuvo žmogiškosios išminties šviesuliai. Jie buvo paprasti jūros žvejai, tačiau Aš juos pavertiau Dvasios sėjėjais ir žvejais.

72. Aš noriu ir jus paversti dvasiniais žvejais, kad neštumėte mano meilės žinią į visas širdis, pasiklydusias plačiame aistrų ir materializmo jūroje, kurioje gyvena žmonija; ir iš ten, iš tos jūros, turite ištraukti ir išgelbėti kiekvieną, kurį jūs pašauksite mano vardu.

73. Tada mano vilties žinia pasieks brolių žudžio, žmogžudžio, išdidžiojo, pasauliečio, abejingo kitų skausmui ir vargui širdį, ir visiems išsipildys mano žodis.

74. Pirmiausia, kol dar ruošiatės, melskitės už tautas ir žmones, melskitės už visus, nes žmonija eina per usnis ir erškėčius, tuos pačius, kuriuos ji pati anksčiau išbarstė, kad kiti ant jų užmigtų. Būtent patys žmonės pasirengę savo pražūčiai, o dabar jie priversti maldauti gailėstingumo, kurio niekada nejuto nė vienas iš savo artimųjų.

75. Tačiau būtina gelbėti, atleisti ir išgelbėti, nes kiekviename žmoguje gyvena Dvasia, kuri turi pasiekti mane.

76. Jūs esate tautos, kuri turi tapti žmonijos dvasiniu švyturiu, pirmieji vaisiai. Naujas Izraelis, kuris – kartą išsilaisvinęs iš vergovės – išeis, trokšdamas aukščiausio idealo, kokį tik galima rasti dvasioje, o tas idealas – gyventi Dievo, jūsų Viešpaties, glėbyje.

77. Jūs dar toli gražu nesate pasirengę savo pavyzdžiu apšviesti savo artimųjų kelią. Tačiau mano balsas, skambantis jūsų sąžinėje, drąsina jus eiti pirmyn, nenusiminti, ištverti kovoje, nes tik taip ši tauta įrašys savo istoriją į žmonių širdis.

78. Išbandymai, kuriuos kasdien matote savo gyvenime, yra kalvis, ant kurio jūsų dvasia tampa lanksti, kur jūsų dorybė turi pasitvirtinti, o jūsų tikėjimas – sustiprėti.

79. Be išbandymų nėra nuopelnų, o be nuopelnų negali būti atlygio.

80. Pamąstykite apie išbandymus, kuriuos Izraelis patyrė ankstyvaisiais laikais. Apmąstykite jo kartėlius, vargus ir sunkumus, tada suprasite, kodėl jam buvo leista patekti į Pažadėtąją žemę, kur ta tauta daugelį šimtmečių gyveno taikoje, džiaugėsi gyvenimu ir bendravo su savo Viešpačiu.

81. To tautos laimė toje žemėje, kuri jai buvo suteikta kaip atlygis už tikėjimą ir atkaklumą, netruko amžinai, nes pasaulyje niekas nėra amžina. Bet Aš jums sakau tiesą, kad naujoji Pažado žemė, kuri yra jūsų dvasios kilimo tikslas, tikrai truks amžinai. Ji jums suteiks prieglobstį visam laikui ir leis pajusti begalinį džiaugsmą, kad galėsite mėgautis, patirti, pajusti ir pažinti dvasinį gyvenimą visame jo pilnume ir palaimoje.

82. Aš laiminu kiekvieną iš šių namų, kuriuose susirenkate melstis ir priimti mano Žodžio duoną, taip pat kaip laiminu jūsų namus. Iš tiesų, sakau jums, nė viena iš šių susirinkimų vietų nėra svarbesnė už bet kurį iš jūsų namų.

83. Kai jūs čia susirenkate ir įžengiate su pagarba, žinodami, kad ši vieta skirta jus suvienyti maldoje, kad sudarytumėte dvasinę šventovę, Aš jums sakau ir tai, kad jūsų namai yra dar viena šventovė. Nes kaip Dvasia maldoje, Dieviškajame Žodyje, vidiniame susikaupime ir Įstatymo vykdyme kuria savo šventovę, taip ir žmogus randa dar vieną Dievo garbinimo vietą savo namuose, kur jis randa švelnumą, šilumą, pavyzdžius, pamokymus ir patarimus. Tačiau nepainiokite namų su materialiu namu. Pastarasis galėtų išnykti ir palikti jus atvirą nepalankioms oro sąlygoms, tačiau jūsų namai nebūtų sunaikinti, kol tarp jūsų yra meilė, pagarba, paklusnumas ir visos tos dorybės, kurios vis labiau turėtų tapti žmogiškosios šeimos bruožais.

84. Taip pat ir šios susirinkimų vietos negali būti tikroji šventovė, nes jei ją nešiojate savo sieloje, galite ją sutikti tiek čia, tiek savo namuose, tiek mieste, tiek kaime, po medžiu, kalnuose, jūros pakrantėje ar dykumoje.

85. Dvasios šventovė yra visur, todėl reikia tik jūsų pasirengimo, kad galėtumėte ją rasti.

86. Kol kas toliau rinkitės šiose bendruomenės salėse. Darykite tai, kol jaučiate tokį poreikį, nes mano meilė, mano gailėstingumas ir mano malonės dovanos bus išlietos ant jūsų susibūrimų, kur pagal mano valią bus juntamas mano buvimas, kur aš pasirūpinsiu, kad sielos atgimtų Šviesai, o ligoniai, klausydamiesi mano žodžių, patirtų savo išgydymo stebuklą.

87. Mano Tėvo širdis visada pasirėngusi duoti jums tai, ko prašote, ko jums reikia. Vis dėlto jūsų Tėvas negali visko daryti vienas. Jūs gyvenate laikais, kai Mokytojo meilė turi rasti atgarsį mokinių širdyse, kad stebuklas taptų tikrove.

88. Nepertraukiamai kartokite mano Žodį. Jis, tarsi nematomas dantis, imsis užduoties sušvelninti jūsų charakterio aštrius kampus, kol būsite pasirengę spręsti net sudėtingiausias savo artimųjų problemas. Jų gyvenimuose rasite kančių, atpirkimo prievartos ir atlyginimo atvejų, kurių priežastys gali būti labai įvairios. Kai kurių priežastys nėra ypač sunku suprasti, tačiau bus ir tokių, kurias galėsite išsiaiškinti tik pasitelkdami intuiciją, apreiškimus ir dvasinius regėjimus, kad išlaisvintumėte savo artimus nuo sunkios naštos. Šios dvasinės dovanos tą stebuklą sukels tik tada, jei tas, kuris jomis naudojasi, bus įkvėptas užuojautos savo artimui.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 150

1. Jūs ateinate trokšdami Guodėjo Dvasios, nes savo varguose neradote palengvėjimo. Jūs bėgote pas gydytojus ir advokatus, kreipėtės į tų, kurie jus myli, širdis, bet nesugebėjote atgauti savo sielos ramybės. Įsitikinite, kad gydantį balzamą ir šviesą, kurių trokštate, galite rasti tik šaltinyje, iš kurio kyla visa gėrybė. Jūs visi ieškote tikrojo kelio, jums reikalingas dvasinis maistas, padrąsinimo ir vilties žodis, kuris jus padrąsintų; ir tiek, kiek pasiekiate tai, ko ieškote, man išsakote savo nerimą, baimę dėl dieviškojo teismo ir troškimą turėti tyrą sąžinę.

2. Jūs esate mano akivaizdoje, nors jaučiatės toli nuo manęs. Jūs nesate vieni su savo skausmu, aš esu šalia jūsų; ir jei sakote, kad esate nesuprasti, tai aš jums sakau, kad aš, Tėvas, žinau viską, kas vyksta jūsų viduje, ir kas jums suteiks sprendimą, kurio ieškote, ramybę, kurios jums trūksta, ir pagalbą, kad pasiektumėte savo pakilimą.

3. Kai pirmą kartą susirinkote išgirsti mano Žodį, jums jis patiko, ir jo esmėje radote jį tyrą. Jūs supratote, kad Aš jį jums siunčiau, tik turėjote abejonių dėl formos, kuria Aš bendrauju su žmonėmis. Tačiau, jei jį studijuosite, suprasite, kad Aš nepadariau jokios klaidos ir kad žmogus, būdamas mano vaikas, yra pajėgus tarnauti man kaip įrankis, kad vykdytų mano nutarimus, tarnaudamas savo artimui.

4. Aš kviečiu vyrus, moteris ir vaikus, kad iš jų padaryčiau savo mokinius; tačiau vieni tiki, o kiti abejoja ir nepasitiki. Taip yra dėl to, kad jie buvo taip smarkiai suklaidinti, jog šiandien, kai Aš kreipiuosi į žmoniją, naudodamas kaip savo mokymų perteikėjus neišsilavinusių, paprastų ir nuolankių žmonių protą, mano apreiškimas jiems atrodo keistas. Supraskite, kad mano Žodis savo tiesa yra nekintamas ir kad tai, ką jums sakiau Pirmajame Laike, patvirtinau Antrajame Laike ir įtvirtinau Trečiajame Laike.

5. Visi jūs, kurie tokiu būdu klausotės mano žodžio, buvote paruošti pajusti ir suprasti šį mano Dvasios apsireiškimą, ir jūs tik laukėte akimirkos, kai Aš jus pašauksiu liudyti šiuos apsireiškimus. Aš nieko neįtikinėjau; dar prieš jums įsikūnijant Aš jums sakiau, kad jūs būsite šių įvykių liudininkai ir priklausysite išrinktųjų būtybių gretoms, nešančioms pasauliui Gerąją Naujieną.

6. Šių laikų vaikai leidžia man pamatyti jų pavojingą kelią. Jie sako man, kad aplinka, kurioje jie gyvena, nėra pati palankiausia dvasiniam tobulėjimui, ir prašo manęs šviesos jų tėvams bei mokytojams. Juose nuo pat mažens prasidėjo kova tarp dvasios ir kūno*, kurioje kartais nugali gėris ir protas, o kitą kartą įsivyrąja kūnas.

**Žr. išnašą po 149, 9*

7. Nesakykite man, kad esate silpni, juk jūs nešiojate savyje mano Dvasios šviesą, o Aš apdovanojau jus dorybe ir energija, kad galėtumėte vykdyti savo pareigas. Stenkitės ir pasinaudokite savo įgaliojimais.

8. Aš nužengiau pas visus savo vaikus, ieškodamas jų dvasios, nes ji priklauso man. Tačiau ne visi nori manęs sekti, didžioji dalis prašo manęs dar šiek tiek laiko ir sako, kad šiuo metu negali eiti su manimi. Tačiau Aš kiekvienai dvasiai suteikiau reikiamą laiką pareigoms įvykdyti.

9. Nors šiuo metu jūs daug kentėjote ir trokštate geresnio gyvenimo, tačiau Tėvas jums sako: „Iškovokite savo ramybę, ir jūs jau šiame arba dvasiniame pasaulyje rasite ramybę.“ Ši žemė, kurioje gyvenate, yra atpirkimo, kovos ir tobulėjimo vieta.

10. Jei norite prisiminti Jėzaus gyvenimą Antrajame laikotarpyje, pamatysite, kad jis buvo kupinas kančių, be patogumų ir džiaugsmų. Jis yra pavyzdys, modelis, stovintis prieš jūsų dvasią, kad jūs juo sekite. Tačiau kiekvienas, kuris ateis pas mane, ras palengvėjimą, nes Aš esu neišsenkantis šaltinis, kuris liejasi srautais. Pasinaudokite juo, kad drėkintumėte savo laukus. Laukai paruošti, kad žmonės juos nedelsdami apdirbtų. Dirva laukia, kol ją uždengs piktžolės ar kenksmingos žolės. Eikite ir apdirbkite ją, o kai pamatysite, kad kviečiai subrendo, nupjaukite juos kartu su piktžolėmis, o tik vėliau atskirkite vienus nuo kitų. Todėl Aš jums visada sakau: budėkite ir melskitės, nes jei būsite neatsargūs, piktžolės augs greičiau nei jūsų sėkla, o jų vaisiai derliaus dieną bus gausesni. Pasirūpinkite, kad jūsų laukai taptų auksiniai, kad galėtumėte savo kviečius perkelti į mano klėtis ir kad derlius būtų gausus.

11. Žmonija trokšta mano Žodžio, mano Tiesos. Žmonės reikalauja ir trokšta šviesos savo protui, jie šaukiasi teisingumo ir tikisi paguodos. Tai yra lemiamas laikas. Iš tiesų, sakau jums, daugelis sampratų, teorijų ir net dogmų, kurias jie šimtmečius laikė tiesomis, sugrius ir bus atmestos kaip klaidingos. Fanatizmą ir stabmeldystę kovos ir pašalins būtent tie, kurie buvo labiausiai jų apimti ir prie jų prisirišę. Dievo mokymai bus suprasti, jų šviesa, turinys ir esmė bus suvokti ir pajusti.

12. Kai po išbandymų laikotarpio, per kurį mokslininkai patirs didžiulį sumaištį, jų sielose įsivyras šviesa ir jie išgirs savo sąžinės balsą, jie atras tai, ko niekada nebūtų drįsę net svajoti.

13. Dar kartą sakau jums: budėkite! Nes tikėjimų išpažinimų ir doktrinų, religijų ir mokslų susidūrimų laikotarpiu daugelis žmonių manys, kad žinios, kurias jiems suteikė jų knygos, bus ginklas, kuriuo jie galės nugalėti mano naujuosius mokinius, gerai žinodami, kad *jūs* neturite su savimi jokių

knygų. — Kai Jėzus pamokslavo žmonių miniai, jis nekalbėjo jiems apie mokymus, kuriuos buvo išmokęs iš knygų. Vis dėlto jis mokė kupinas išminties, ir tai įrodė dar nuo vaikystės, kai pasirodė tarp Įstatymo mokytojų, suglumino juos savo klausimais, privertė nutilti ir paliko sukrėstus savo atsakymais. Jėzaus žinios kilo iš dieviškosios Dvasios, kuri jam viską apreiškė.

14. Jei kas nors iš jūsų ištuštintų savo protą, išvalytų širdį nuo blogų jausmų ir žemų aistrų ir pakeltų savo dvasią prie Tėvo, kad atsiduotų Jam meile ir tarnystė artimui, tas taptų tyru šaltiniu, kurį Mokytojas pripildytų savo įkvėpimu. Tas žmogus būtų tarsi tyras indas ant mano stalo, perpildytas gyvenimo vynu, kad tie, kurie kankinasi troškulių, per jį numalšintų savo troškulį. Kas taip pasiruošia, tas įtikins tą, su kuriuo kalba, savo žodžiais paguos, privers pasididžiavusiuosius nutilti, atliks stebuklingus darbus, kuriuos pasaulis vadina stebuklais, o kurie iš tiesų yra ne kas kita, kaip kilnios dvasios meilės ir tikėjimo natūralūs padariniai.

15. Jei jūsų paklaus: „Kodėl Dievas, nors ir toks didis, pasinaudojo nereikšminga žmogiška būtybe, kad atskleistų savo išmintį?“, tuomet turėtumėte atsakyti: „Dievo meilė savo vaikams neturi ribų, todėl Jis pasinaudojo jais, kad atliktų šį stebuklą.“

16. Kadangi Aš esu galingas, amžinas, begalinis ir kartu visų sutvertųjų Tėvas, galiu pasinaudoti visais savo sutvėrimais savo dieviškiems tikslams pasiekti. Savo Tėviškoje meilėje Aš nekreipiu dėmesio į jūsų nebrandumą, į jūsų nuodėmes, o atsigręžiu į jus dėl jūsų nuolankumo. Jei manote, kad jūsų žmogiškoji išvaizda yra pernelyg nereikšminga, kad Dievas su jumis užsiimtų – kas gi jums suteikė šią išvaizdą, jei ne Aš? Be to – argi Aš nebuvau toks pat kaip jūs, kai tapau žmogumi?

17. Balsas, kurį girdite, yra kūno, kuris per trumpas mano apsireiškimo akimirkas tarnauja kaip balso nešėjas, kad mane būtų galima išgirsti. Žodis, kuris pasiekia jūsų protą ir širdį, yra žmogiškas, tačiau šio žodžio prasmė yra dieviška, todėl jis apšviečia ir stiprina dvasią.

18. Jeigu Aš būčiau atėjęs žmogaus pavidalu, kad pakartotų savo Antrojo Laiko mokymą, jūsų dvasia nebūtų pažengusi toliau, o žmonija nebūtų manęs atpažinusi. Tačiau Aš, visų tobulumų Mokytojas, žingsnis po žingsnio vedu jus vis aukščiau į kalno viršūnę, kiekvieną kartą suteikdamas jums naujų mokymų.

19. Žmogaus akims Dievas ir net jo paties dvasia yra nematomi, nes jie neturi nei pavidalo, nei ribų. Todėl daugelis abejoja, kai mato jus pakilusius maldoje ir girdi mane, nes nežino, kad dieviškumas ir dvasia, nors ir nematomi žmogaus akims, yra jaučiami dvasia ir širdimi.

20. Kas tikrai tiki manimi, tas pažįsta mano balsą, kur tik Aš jam kalbėčiau. Aš esu kaip piemuo, kurį seka jo avys ir kurį jos visada atpažįsta pagal jo balsą. Todėl šiuo metu, kai Aš jums kalbu per žmogiškąjį protą, jūs atpažinote savo Viešpaties balsą. Jūs nesusidomėjote vertindami balso nešėjo trūkumus, nei susidūrėte su klaidomis, kurias jis daro dėl savo menko išsilavinimo. Jūs supratote, kad tai aš, kuris jums kalbu. Kai išgirdote mano balsą, tuoj pat jį atpažinote ir pasakėte: „Tai jis!“

21. Visada būtent nuolankieji ir vargšai atranda mano buvimą, nes jų protas nėra užimtas žmogiškomis teorijomis, kurios aptemdo aiškų sprendimo gebėjimą.

22. Antrajame laikotarpyje taip pat atsitiko, kad – nors ir buvo paskelbtas Mesijo atėjimas – tik paprastos širdies, nuolankios dvasios ir aiškaus proto žmonės jį intuityviai atpažino, kai jis pagaliau atėjo.

23. Teologai turėjo rankose Pranašų knygą ir kasdien kartodavo žodžius, skelbiančius Mesijo atėjimo ženklus, laiką ir būdą; ir vis dėlto – jie matė mane, bet nepažino, jie klausėsi manęs, bet neigė, kad Aš esu pažadėtasis Išganytojas. Jie matė mano darbus, ir vienintelis dalykas, kurį jie darė, buvo piktintis jais, nors iš tiesų jie visi buvo pranašauti.

24. Kai atėjo diena, kai minia, kurstoma tų, kuriems Jėzaus buvimas kėlė nerimą, jį sužeidė ir nuplakė, ir dėl smūgių matė jį kraujuojantį kaip paprastą mirtingąjį, o vėliau kovojantį su mirtimi ir mirštantį kaip bet kuris kitas žmogiškasis padaras, tuomet fariziejai, tautos vadovai ir kunigai patenkinti sušuko: „Pažiūrėkite į jį, kuris vadina save Dievo Sūnumi, laikė save karaliumi ir apsimetė esąs Mesijas!“

25. Būtent už juos, labiau nei už kitus, Jėzus prašė savo Tėvo, kad Jis jiems atleistų – tiems, kurie, nors ir pažinojo Raštus, dabar Jį išsižadėjo ir minios akivaizdoje pateikė kaip apgaviką. Būtent jie, nepaisant savo tvirtinimų esą Įstatymo mokytojai, nuteisdami Jėzų iš tikrųjų nežinojo, ką daro, o ten, minioje, buvo širdžių, kurias draskė skausmas, matant neteisybę, ir veidų, kuriuos užliejo ašaros, matant teisiojo aukos mirtį. Tai buvo paprastos širdies, nuolankios ir dosnios dvasios vyrai ir moterys, kurie žinojo, kas buvo tarp žmonių šiame pasaulyje, ir suprato, ką jie prarado, kai Mokytojas iškeliavo.

26. Žmonės, ir šiais laikais bus neigiamai vertinama ta perteikimo forma, kuria jūs gavote mano Žodį; taip pat ir mokymas bei apreiškimai, kuriuos Aš jums daviau, bus atmesti tų, kurie tvirtina žiną, kaip turi įvykti mano sugrįžimas. Jie rimtai netirs mano Žodžio, neieškos jo esmės, neatsižvelgs į stebuklus ir ženklus, kuriuos Aš jums daviau apie savo atėjimą ir savo tiesą, bet kaip priežastį, kodėl mane neigia, nurodys netobulus darbus, kuriuos jie pastebi šioje bendruomenėje, jų šventvagystes ir nepaklusnumą. Tada

jie atsistos ir sakys: „Ar tas, kuris jums sakė, kad po 1950 metų jis jums nebeapsireikš, yra Kristaus Dvasia? Argi jis gali „šiandien“ pasakyti, kad šis apsireiškimas baigsis, o „rytoj“ skelbti priešingą dalyką?“ Nes jau dabar Aš jums sakau, kad daugelis tvirtins, jog Aš ir toliau apsireikšiu tuo pačiu būdu, kai praeis 1950-ieji metai. O mylima tauta: ar nori būti priežastis, dėl kurios rytoj pasaulis iš jūsų tyčiosis ir paneigs viską, ką Aš jums sakiau?

27. Žiūrėkite, kaip Aš jus ruošiu, kad, atėjus mano išsiskyrimo akimirkai, neleistumėte tamsoje įsiskverbti į jūsų širdis. Tačiau sakau jums, kad tie, kurie nuoširdžiai pajuto ir suprato mano Žodį, laikysis atokiai nuo sumaišties kelių, kad dvasia su dvasia ieškotų manęs vienvėje. Jie savo širdyse išgirs nepamirštamą ir pažįstamą savo Mokytojo balsą, kuris jiems sakys: „Palaiminti esate jūs, kurie liejate ašaras, matydami mano kūrinio išniekinimą, nes suprantate, kad būtent dėl to daugelis jo nepažįsta, o kiti iš jo tyčiojasi ir jį neigia.“

28. Budėkite ir melskitės, mokiniai, kad ir ateityje tarp visų apgaulingų balsų, kuriuos pasaulis jums siūlo, atpažintumėte mano balsą, ir kad jūs, vedami ir saugomi meilės, pasiektumėte kelio pabaigą, kur Tėvo namai atsiveria kaip begalinio dydžio avių tvora, kad amžinai priglaustų tuos, kuriuos Jis su meile sukūrė ir išsiuntė, kad jų nuopelnai žemėje padarytų juos vertus tobulos buveinės.

29. Kiekvieną kartą, kai Aš jums sakau, kad tai Kristus, kuris kalba jums, visada atsiranda kas nors, kas mano, kad tie, kurie perteikia mano žodį, yra Dievo šmeižikai. Tačiau toks vertinimas ir teisingumas nėra stebinantis, turint omenyje, kad jų nesugebėjimas priimti dvasinių dalykų trukdo jiems pajusti mane per mano mokymo esmę.

30. Vieną kartą Aš pasakiau fariziejams: „Tėvas ir Aš esame viena“, ir jie mane taip pat pavadino Dievo piktžodžiautoju, rėmėsi Raštais ir bandė įrodyti, kad viskas, ką Aš sakiau, yra neteisinga.

31. Šiandien Aš jums sakau, kad tas, kuris neatveria savo dvasios akių, negali pamatyti dieviškosios šviesos; nes niekas nebuvo taip išbandytas kaip Jėzus.

32. Žmonės mane tardė, statė man spąstus, bandė mane supainioti savo klastingais klausimais, barė mane, norėdami išbandyti mano ramumą; ir kadangi, nepaisant visų pastangų, jie nerado būdo mane sunaikinti, jie mane apkaltino, šmeižė ir teisė, norėdami pamatyti, kaip elgsis tas, kuris vadino save Dievo Sūnumi, šiuo atveju. Tačiau tuo viskuo nepatenkinti, jie taip pat norėjo pamatyti, ar mano kūnas kraujuos, ar jis sudarytas iš mėsos ir kaulų, ir kai Jėzus, eidamas Kryžiaus keliu, susmuko ir kraujavo, jie įtempė ausis, tikėdamiesi išgirsti mano dejonės.

33. Kai Aš pasakiau, kad Tėvas ir Aš esame viena, kalbėjo Dvasia. Tačiau kai kūnas kraujavo, skausmo šūksnį išleido žmogiškoji dalis, nes ji buvo gyvas kūnas.

34. Pasaulis reikalavo, kad Aš jam parodysiu savo tiesą, ir Aš jam parodžiau tiesą, bet matančiomis akimis jis nematė. Mano Žodis ir mano darbai turėjo pakakti, kad įrodytų to, kuris juos atliko, dieviškąją galią. Vis dėlto jiems nebuvo priskirta ta galia. Tačiau mano mirtis kaip žmogaus nebuvo tų išbandymų pabaiga. Aš buvau dvasine forma pas savo mokinius. Netgi tarp jų buvo vienas, kuris mane išbandė ir netikėjo savo Viešpaties prisikėlimu, kol pats tuo neįsitikino, įdėdamas pirštus į žaizdą jo šone.

35. Vėliau, kai Jėzaus Žodžio sėkla plito iš provincijos į provinciją ir iš tautos į tautą, visur pasirodė netikintieji, abejojantieji, materialistai ir mano mokymą, mano žodžius bei darbus vertino remdamiesi savo samprotavimais. Tačiau žmonės neapsiribojo vien mano tiesos vertinimu remdamiesi tik mano darbais ir mokymu, bet stengėsi iširti mano žmogiškąją prigimtį, mano gyvenimo kelią, mano gimimą, mano vaikystę ir visus žingsnius, kuriuos žengiau žemėje. — Nuo tų tyrimų neišvengė ir Marija, šventoji ir tyra moteris, kurią Dievas išrinko, kad pasauliui padovanotų Gyvenimo Vaisių. Ir ji patyrė žmonių pašaipas, pasmerkimus ir išbandymus. Jiems nepakako to, kad pranašas Izaijas jau senovėje ją buvo paskelbęs nekaltą ir tyrą. Ir netgi šiandien žmonės bažnyčiose bei sektose diskutuoja ir svarsto apie ją.

36. Sakau jums: kol žmonija neatsisakys materializmo, ji, vertindama tiesą, negalės pažvelgti į akis.

37. Aš atleidžiu ir vieniems, ir kitiems, tačiau patariu jums nebe naudoti mano žodžių tam, kad sukeltumėte vieni kitiems sumaištį, skaudintumėte ar (moraliai) žudytumėte, nes tuomet jūsų bausmė bus didelė.

38. Jei dar labiau sustiprinsite savo nesutarimus ir galiausiai dėl skirtingų nuomonių imsite vieni kitus neapkęsti – kada tada susivienysite tiesoje, kuri yra viena?

39. Nebijokite manęs, bijokite savęs, – sako jums Mokytojas. Ar aš, kabėdamas ant kryžiaus, pasmerčiau tuos, kurie mane paaukojo? Ar Marija toje begalinės kančios valandoje turėjo priekaištų ir kaltinimų? – Ne, mano tauta.

40. Taip pat ir dabar Aš jūsų neteisiu. Iš tiesų, sakau jums, kiekvienas pats sau sukuria savo teismą ir paskelbia sau nuosprendį. Noriu jus išlaisvinti nuo skausmo, nuo atpirkimo, nuo kartaus taurės, ir todėl raginu jus išvalyti savo širdis nuo nešvarių jausmų ir pradėti mylėti vieni kitus, nes tai yra kelias, kuris gali jus nuvesti į Šviesą, į Taiką ir į Tiesą.

41. Jei vis dar manote, kad jūsų kančios kyla dėl jūsų pirmųjų tėvų, tuomet savo sprendimuose darote klaidą, nes klaidingai suprantate savo Dievą.

42. Dieviškoje parabolėje Aš įkvėpiau pirmuosius žmones, kad jie įgytų pirminį supratimą apie savo paskirtį, tačiau mano apreiškimų prasmė buvo neteisingai išaiškinta. Kai jums buvo pasakojama apie Gyvybės medį, apie gėrio ir blogio pažinimą, iš kurio žmogus valgė, norėta jums tik paaiškinti, kad, kai žmogus įgijo pakankamai žinių, kad galėtų atskirti teisybę nuo neteisybės ir tapo atsakingas už savo poelgius, nuo to laiko jis pradėjo skinti savo darbų vaisius.

43. Daugelis žmonių manė, kad visas šio pasaulio ašaras sukėlė pirmųjų žemės gyventojų nuodėmė. Nesugebėdami išaiškinti šios parabolės, jie galiausiai pasakė, kad Kristus atėjo, kad savo krauju nuplautų visas dėmes. Jei šis teiginys būtų teisingas – kodėl žmonės ir toliau nusideda bei kenčia, nors ta auka jau buvo paaukota?

44. Jėzus atėjo į žemę, kad pamokytų žmones kelio į tobulumą – kelio, kurį jis parodė savo gyvenimu, savo darbais ir savo žodžiais.

45. Jūs žinote, kad Dievas žmonėms pasakė: „Dauginkitės ir plėskitės, ir pripildykite žemę.“ Tai buvo pirminis įstatymas, kuris jums, o tauta, buvo duot. Vėliau Tėvas ne tik paragino žmones daugintis ir toliau plėsti žmonijos giminę, bet ir siekti, kad jų jausmai taptų vis dosnesni, o jų dvasia galėtų laisvai skleistis ir tobulėti. Tačiau jei pirmasis įstatymas turėjo tikslą išplėsti žmonių giminę – kaip gi galite manyti, kad tas pats Tėvas jus baustų už tai, kad laikėtės ir įvykdėtė jo įsakymą? Ar įmanoma, tauta, kad jūsų Dieve egzistuočių toks prieštaravimas?

46. Pažvelkite, kokį materialų aiškinimą žmonės suteikė palyginimui, kuriame jums buvo kalbama tik apie Dvasios pabudimą žmoguje. Todėl gilinkitės į mano mokymą ir nebesakykite, kad atperkate kaltę, kurią pirmieji Žemės gyventojai užsitraukė savo nepaklusnumu jūsų Tėvui. Turėkite aukštesnį dieviškojo teisingumo supratimą.

47. Aš jums sakiau, kad net paskutinė dėmė bus ištrinta iš žmogaus širdies, tačiau taip pat sakau jums, kad kiekvienas turi pats nuplauti savo gėdos dėmes. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Ta pačia matuokle, kuria matuojate, bus matuojami ir jūs“, ir: „Ką pasėsi, tą ir pjausi.“

48. Dabar atėjo laikas, kai galite suprasti mano tuometinius žodžius: „Augkite ir dauginkitės“, kad tai turi būti daroma ir dvasiškai, ir kad savo gerais darbais bei šviesiais mintimis turite užpildyti visatą.

49. Sveikinu visus, kurie nori priartėti prie manęs, visus, kurie siekia tobulumo.

50. Atsipalaiduokite nuo savo žemiškų vargų, mano vaikai, sugrįžkite į savo vidų, kur yra šventykla, ir apmąstykite mano žodį.

51. Aš jus paskyriau skleisti žemėje gėrį, kuris yra tikrasis dvasingumas.

52. Ar jaučiatės pernelyg nesugebantys ir nereikšmingi? Ar manote, kad esate pernelyg nešvarūs, kad galėtumėte prisiimti tokio pobūdžio užduotį savo sielai? Priežastis yra ta, kad nepažįstate mano išminties ir gailėstingumo, kad neskaidriais protu stebite pamokomuosius pavyzdžius, kuriuos Aš jums duodu kiekviename žingsnyje per gamtą.

53. Argi nematote, kaip saulės spinduliai, viską apšviečiantys, pasiekia net labiausiai užterštą balą, išgarina jį, pakelia į atmosferą, išvalo ir galiausiai paverčia debesiu, kuris slenka virš žemių ir jas daro derlingas?

54. Kartais jūs man sakote: „Mokytojau, kaip gi taip atsitiko, kad Tu nukreipei savo žvilgsnį į šią žmoniją, nors nebėra nei patriarchų, nei teisiųjų, nei žmonių, kurie galėtų būti Tavo apaštalais? Argi nematote, kad gyvename pasaulyje, pilname nešvarumų ir nuodėmių?“ Į tai Aš jums atsakau, kad mano galia leidžia lelijoms išaugti net pačiame purve, iš kurio niekas nesitikėtų, kad iš jo išaugtų tokia nuostabaus tyrumo gėlė.

55. Leiskite, kad mano Žodžio saulė įsiskverbtų į jūsų esybę, kad ji jus apvalytų ir pakeltų, ir jūs skubiai išeitumėte, kad padarytumėte savo artimųjų širdis vaisingas.

56. Šioje nuodėmės ir ištvirkimo kupinoje žmonijos gyvenimo aplinkoje tegul iškyla jūsų darbų tyrumas ir jūsų maldų nuoširdumas, ir tikrai, sakau jums, jūsų dvasia tuomet jokių būdu neturės pavydėti lelijoms.

57. Šia forma Aš kalbėsiu tik trumpą laiką – laiką, kurį turėtumėte išnaudoti taip, kaip lauko augalai pasinaudoja palankiu metų laiku, kad augtų, žydėtų ir duotų vaisių.

58. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: atgailaujančiuose nusidėjėliuose yra daugiau meilės nei tuose, kurie visada laikė save gerais. Taip Aš ir toliau kalbėsiu, o nusidėjėliai ir toliau gailėsis savo nuodėmių ir didins atsivertusiųjų skaičių.

59. Nusidėjėlio širdis yra imlesnė mano Žodžio meilės prisilietimui, nes yra daug žmonių, kurie nusidėjo dėl to, kad jų gyvenime trūko meilės. Kai jie išgirdo mano Tėvo balsą, kuris juos šaukė, jiems atleido, gydė jų žaizdas ir suprato juos taip, kaip niekas žemėje jų nesuprato, jie netrukus pajuto dieviškąjį prisilietimą prie jautriausių savo būties stygų ir patyrė savo Mokytojo atkaklumą jų atžvilgiu.

60. Taip po pasaulį klajoja daugybė žmonių, ieškančių žodžio ar išgelbėjimo šviesos, paguodos savo kančioms. Jie ieško to, kuris būtų jiems atlaidus, kuris nekreiptų dėmesio į jų klaidas, kuris jiems kalbėtų apie

geresnį gyvenimą. Tačiau jie jo neranda pasaulyje, ir tada užsidaro savyje, pasitraukia ir niekam daugiau nepatiki savo paslapčių.

61. Tas širdis atveria tik meilės raktas, kurį turiu Aš ir kurį dabar pat patikiu visiems tiems, kurie atveria savo širdis ir man sako: „Mokytojai, noriu sekti paskui Tave.“

62. Iš klausytojų minios širdžių gelmių kyla šis klausimas: „Ar Tu esi Mesijas?“ Tačiau Aš jums sakau tik tiek: klausykite mano žodžio, suvokite jo prasmę ir ieškokite jo esmės.

63. Aš sakau tiesą, mokau kelio, atskleidžiu reinkarnaciją, kuri yra dėsni, kad siela tobulėtų ir pasiektų savo likimo tikslą. Jūs tuo abejojate? Iš tiesų, sakau jums, tiesa nėra mažiausiai nepasikeičia dėl jūsų abejonių. Ji visada lieka ta pati.

64. Sakau jums: niekada neneikite vien dėl to, kad nesuprantate. Pamąstykite: jeigu tiesa būtų tik tai, ką suvokia jūsų menkas protas, nieko nebūtų.

65. Kai kurie man sako: „Mokytojai, jei Tu viską žinai, jei Tu pažįsti būtybes dar prieš joms atsirandant – ar Tu tada žinėjai, kad Judas Tave išduos?“ O jūs, nepatyrę racionalistai, kurie net šiais laikais keliate tokius klausimus! Aš, kuris viską žinau, jį pasirinkau būtent dėl to, nes žinojau, kad tas žmogus negalėjo elgtis kitaip; ir buvo būtina pasinaudoti kiekvienu mano mokinių netobulumu, kad pateikčiau pamokantį pavyzdį.

66. Mokiny, išdavęs savo Mokytoją, yra simbolis, atvira knyga, esanti kiekvienoje žmogaus sąmonėje*, kad jūs suvoktumėte jo prasmę ir išgirstumėte jo pamokas.

**Žr. išnašą po 145, 62*

67. Žinokite, kad kiekviename žmoguje gyvena Judas. Taip, mokiniai, nes jūsų atveju kūnas yra dvasios Judas; būtent kūnas priešinasi dvasinio apšvietimo šviesai, tyko dvasios, kad ją įstumtų į materializmą, į žemas aistras.

68. Tačiau dėl to, kad jūsų kūnas veda jus prie bedugnės krašto, neturėtumėte jo pasmerkti. Ne, nes jums jis reikalingas jūsų pažangai, ir turėtumėte jį nugalėti savo dvasiniu, taip kaip Aš nugalėjau Judą savo meile.

69. Matau, kad abejojate meilės galia, abejojate tikėjimo jėga; abejojate mano Dvasios apreiškimu per žmogiškąjį protą; abejojate net savo pačių gabumais ir sugebėjimais, kurių dar neišvystėte. Ką galite nuveikti su tiek daug abejonių? Kokius stebuklus galite patirti? — Jokius.

70. Jūs esate tokie užsispyrę savo skepticizme ir tokie stiprūs savo abejonėse, kad neleidžiate dvasinei šviesai su savo spinduliais pasiekti

gilesnių jūsų sąmonės sričių. Tačiau kai susidvasinsite, kai gyvensite gyvenimą pagal mano mokymus ir mano valią, pamatysite, kaip iš jūsų esybės iškils „ “ sugebėjimai, kuriuos neigėte, ir dvasiniai talentai, kurių niekada nemanėte turintys.

71. Kai tapsite dvasiniai ir jūsų širdyse viešpataus tyrumas bei švelnumas, patirsite, kaip visi gamtos elementai jums palankūs ir jums paklūsta, nes jūsų dvasinis tobulėjimas jus suderino su jais.

72. Kai turėsite dvasingumą, nebesakysite: „Tėve, duok man maisto, duok man protą, duok man materialų turtą.“ Dar mažiau pakliūsite į klaidą jam sakydami: „Tėve, jei duosi man tai, ko prašau, aš Tau duosiu iš to, ką turiu – tai, ko Tu man praši.“

73. Argi nemanote, mokiniai, kad toks prašymo būdas prilygsta jūsų Tėvo gundymui? Argi manote, kad Aš galiu jums duoti daugiau ir geresnių dalykų, jei jūs man ką nors duosite? Jei sakote man, kad turėčiau reikalauti iš jūsų to, ką turite, kas tada taptų iš jūsų, jei, išpildydamas jūsų prašymus, atimčiau iš jūsų tai, ką labiausiai mylite šiame pasaulyje? Ar ištvirtumėte tokį išbandymą?

74. Ne, mokiniai, atėjo laikas, kad leistumėte savo sąžinei vadovauti visiems jūsų veiksams ir mintims.

75. Leiskite kalbėti savo tikėjimui, ir dangus jums atsakys.

76. Dieviškoji Dvasia buvo pilna meilės, nors egzistavo viena.

77. Dar nieko nebuvo sukurta, aplink dieviškąją esybę nieko nebuvo, ir vis dėlto Jis mylėjo ir jautėsi esąs Tėvas.

78. Ką jis mylėjo? Kieno Tėvu jis jautėsi? Tai buvo visos būtybės ir visi tvariniai, kurie iš jo atsirastų ir kurių jėga slėpėsi jo Dvasioje. Tame Dvasioje buvo visi mokslai, visos gamtos jėgos, visos esybės, visi kūrinijos pagrindai. Jis buvo amžinybė ir laikas. Jame buvo praeitis, dabartis ir ateitis dar prieš pasauliams ir būtybėms atgimstant į gyvenimą.

79. Ta dieviškoji įkvėpimo jėga tapo tikrove per begalinę dieviškosios meilės jėgą, ir prasidėjo gyvenimas.

80. Visata prisipildė būtybių, ir visose jose pasireiškė Tėvo meilė, galia ir išmintis.

81. Nuo tos akimirkos, kai Jis nusprendė, kad atomai turi susijungti, kad suformuotų kūnus ir sukurtų būtybes, Viešpaties įsčios buvo tarsi neišsenkantis gyvenimo šaltinis.

82. Pirmiausia egzistavo dvasinis gyvenimas, pirmiausia buvo dvasinės būtybės, o tik po to – materialioji gamta.

83. Kadangi buvo nuspręsta, kad daugelis dvasinių būtybių turės įgauti materialią formą, kad galėtų gyventi materialiuose pasauliuose, pirmiausia buvo viskas paruošta, kad Viešpaties vaikai viską rastų jau paruošta.

84. Jis apipylė kelią, kuriuo turės eiti jo vaikai, palaiminimais, užliejo visatą gyvybe ir pripildė grožiu žmogaus kelią, į kurį jis įdėjo dieviškąją kibirkštį: sąžinę, dvasią, sukurtą iš meilės, iš intelekto, iš jėgos, iš valios ir iš sąmoningumo. Tačiau viską, kas egzistuoja, jis apgaubė savo jėga ir parodė jam jo paskirtį.

85. Tėvas ten liko kaip visko, kas egzistuoja, šaltinis, ir kadangi visatai buvo suteiktas kelias į vystymąsi ir tobulėjimą, Jis liko laukdamas visų savo vaikų sugrįžimo, kad ir jie Jame rastų savo tikslą, kuris būtų sielos tobulumas ir amžinybė.

86. Šis kiekvienai gamtos karalystei, kiekvienai būtybei ir kiekvienai rūšiai iš anksto nustatytas kelias buvo įstatymas, kurį Kūrėjas neištrinamai įspaudė į savo vaikus.

87. Nuo tada viskas audžiasi ir gyvena siekdama tikslo, kuriam buvo sukurta; nuo tada viskas juda tobulumo link ir be perstojo sukasi aplink *vieną* įsakymą, *vieną* principą ir *vieną* įstatymą.

88. Tėvas, tarsi sėjėjas, panaudojo savyje esančius gyvybės elementus, tarsi jie būtų dirvožemis, ir į jį įdėjo gyvybės sėklą, kilusią iš jo meilės, kad galėtų laukti dienos, kai galės nuimti tokį tobulą vaisių, koks buvo ta sėkla ir koks buvo įkvėpimas.

89. Šių laikų mokslininkai yra priblokšti, kai atranda, kad pasaulis yra ilgesnis nei ankstesni mokslininkai jam priskyrė; ir jei jie mano, kad Žemė yra nykstantis dangaus kūnas, kuris netrukus išnyks, tai Aš jiems sakau, kad Žemė dar taip mažai gyveno, jog ji vis dar yra toli nuo to vystymosi etapo, kad galėtų priimti malonės ir dvasingumo kartas.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 151

1. Jūs gėrėte iš daugelio šaltinių, tikėdamiesi numalšinti savo meilės troškulį, o šiuo metu esate ištroškę labiau nei bet kada. Ką padarėte su gyvenimo vandeniu, kurį Aš jums daviau jau tada?

2. Aš pasakiau moteriai iš Samarijos: „Kas gers vandenį, kurį Aš duodu, tas niekada daugiau nebetroš.“ Tačiau šiandien Aš jums sakau: jei žmonės būtų gėrę to vandens, jie nesineštų su savimi tiek daug vargo.

3. Žmonės nesilaikė mano mokymų ir nusprendė pasinaudoti mano vardu, kad sukurtų religijas ir konfesijas pagal savo interpretaciją ir patogumą. Aš atmetiau tradicijas ir mokiau juos meilės doktrinos, tačiau šiandien jūs ateinate pas mane ir pateikiate man tuščius ritualus bei apeigas, kurios nė mažiausiu laipsniu neugdo dvasios. Jei jūsų darbuose neatsispindi dvasingumas, juose negali būti tiesos, o tai, kas savyje neturi tiesos, nepasiekia jūsų Tėvo.

4. Kai ta samarietė pajuto, kad mano akių šviesa įsiskverbė į pačią jos širdies gelmę, ji man tarė: „Viešpatie, jūs, žydai, sakote, kad Jeruzalė yra ta vieta, kurioje reikia garbinti mūsų Dievą.“ Tada Aš jai pasakiau: „Iš tiesų, sakau tau, moterie, artėja laikas, kai jūs nebegarbinsite Tėvo nei ant šio kalno, nei Jeruzalėje, kaip darote dabar. Artėja laikas, kai Tėvą garbinsite Dvasia ir tiesa, nes Dievas yra Dvasia.“

5. Tai yra mano amžinasis mokymas. Žiūrėkite, nors tiesa buvo prieš jūsų akis, jūs nenorėjote jos matyti. Kaip galite ją gyventi, jei jos nepažįstate?

6. Būtent todėl jūs, ištroškę, atėjote į mano akivaizdą. Tačiau išgirdę šį žodį, jūsų širdys pajuto gyvybės vandens gaivumą, ir jūs nebegalėjote atsitraukti nuo šaltinio.

7. Jūs man pasakėte: „Viešpatie, Tu mums pranešei, kad šis Žodis, kurį šiandien perteiki per savo tarpininkus, turės pabaigą. Ką mums tada daryti, kad troškulys mūsų vėl neapimtų?“ Mokytojas jums sako: Aš atėjau, kad išmokyčiau jus melstis, kad atskleisčiau jums dvasines dovanas, kurias turite, bet į kurias nekreipėte dėmesio, ir kuriomis galite įgyvendinti mano įstatymą bei sekti manimi. Kas savo gyvenime yra dvasingas, tas negali jausti troškulio, nuovargio, alkio ar vargo. Be to, sakau jums: po 1950 metų, dėl jūsų dvasingumo, aš būsiu jums arčiau.

8. Tuomet jūs manęs klausiate: „Kaip pasiekti dvasinį pakilimą?“ Ir Aš jums sakau: jūs jį pasieksite, melsdamiesi iš dvasios į dvasią, stengdamiesi visais savo veiksmais elgtis teisingai, aktyviai rodydami meilę artimui savo artimiesiems. Gyvenant taip, siela tampa laisva ir, apšviesta Dvasios šviesos, veda žmogaus žingsnius. Jis nebejaučia vienvietės žemėje, nes supranta, kad jį lydi Viešpaties ir dvasinio pasaulio buvimas. Kiekvienu

žingsniu, kurį jis žengia per gyvenimą, jis atranda naują šviesą ir įgyja naują pažinimą. Jis nebesijaučia atstumtuojų ar vargšų ir džiaugiasi savo Tėvo sukurtomis stebuklomis, kurias dabar atranda per įkvėpimo ir apreiškimo dovaną.

9. Aš jums sakau ir šiuo metu, kad kas gers vandenį, kurį Aš duodu, t. y. mano Žodį, tas niekada daugiau nepatirs troškulio, taip pat kaip Aš jums sakau, kad jums nereikia ieškoti konkrečios vietos melstis, nes mane galite rasti visur.

10. Aš jus įspėjau apie viską, kas jūsų gyvenime gali sukelti nusivylimą, kad jūs savo gyvenimo kelionėje nė akimirkai neprarastumėte drąsos. Aš jums pranešiau, kad ateis laikas, kai visos religijos bandys ištirti šį mokymą, ir, jei jos juo susidomės, vertins jį pagal jūsų darbus, žodžius ir liudijimus.

11. Jūs jau žinote, kad apie jus bus kalbama ir kad su jumis bus kovoje, kad jie pateiks tiek daug argumentų prieš tikėjimą, kurio laikotės, jog daugelis iš baimės pasislėps, kiti bus demoralizuoti, o dauguma, sumišę, nukryps nuo teisingo kelio.

12. Nepamirškite, kad Aš jums visa tai jau pranašavau, tačiau taip pat noriu jums priminti, kad tie, kurie, nepaisydami visų sunkumų, išliks tvirti ir tyliai melsis, nesusvyrėdami savo tikėjime ir viltyje, bus kaip palyginime paminėta sėklėlė, kuri išsigelbėjo nuo audros. Kai atėjo numatytas laikas, ji pradėjo dygti, augti ir vėliau daugintis, kol uždengė laukus, nes sugebėjo palaukti, kol vėjai nurims, kad galėtų gyventi ir daugintis.

13. Argi nenorite būti ta maža palyginimo sėkla, kad rytoj galėtumėte didžiuotis, jog jūsų Tėvas pavadins jus „tikėjimo vaikais“, kaip Aš pavadinau Nojų? Nebijokite, nes audra nebus nukreipta tik prieš jus. Kaip matėte, kaip žemės tautos ir jėgos ruošiasi kovai, taip ir įvairios religinės bendruomenės ruošiasi stoti į mūšį.

14. Būtina, kad dangus visiems trumpam užsidarytų ir vėl atsivertų tik tada, kai iš žemės pakils vienintelis šauksmas, nes bus suvokta, kad yra tik vienas visų būtybių Tėvas.

15. Noriu, kad jau dabar suprastumėte, kokia užduotis jums tenka šio konflikto įkarštyje – užduotis, apimanti ne tik dvasinį, bet ir materialųjį aspektą.

16. Tėvo teisingumas palietė šią tautą savo skeptru, kad suteiktų jai galią kovoti su karu, neteisybe ir melu. Jos gyventojai buvo patepti savo širdyse ir sielose, kad karas jų nepasiektų. Jie buvo paruošti ir išgryninti, kad turėtų kantrybės ir neprarastų drąsos susidūrę su kančiomis, kai pasaulyje plis nelaimės ir bus girdimi tautų gyventojų skundai. Iš šios tautos pakils maldos, ji išgrynins savo Tėvo garbinimo formą, o meilės

darbai, kuriuos ji atliks savo kelyje, padaugės. Nes tai bus tas paskelbtas laikas, kai visos šalys bus pasirengusios priimti šią meilės sėklą.

17. Iš anksto pasiruoškite kovai, išvystykite savo dvasines dovanas, suteikite savo ginklams blizgesį. Nebijokite išbandymų, nes jie suteikia jūsų dvasiai tvirtumo ir atkaklumo.

18. Išvalykite savo širdis, kad į šią kovą įžengtumėte tyri ir pasiruošę – tada neturėsite ko bijoti. Dvasinės jėgos ir gamtos stichijos bus visų tų pusėje, kurie pakils kaip mano meilės, taikos ir teisingumo reikalui tarnaujantys kariai.

19. Šioje epochoje Aš ieškau žmonių širdžių, kad parodyčiau jiems teisingą kelią.

20. Jūs, kurie dar laikotės tradicijų, prisiminkite mano buvimą tarp jūsų Antrajame Laike: prisiminkite Jėzaus įžengimą į Jeruzalę, su meile prisiminkite tą laiką ir apmąstykite kai kurių tų tekstų ištraukų prasmę, ir Aš jums sakau: šiandien Aš neįžengiu į palaimintąjį miestą, bet į visų mano geros valios vaikų širdis. Jei norite mane priimti kaip svečią, pasiruoškite, tada Aš būsiu su jumis. Aš visada jus mylėjau vienodai, mano Dvasia yra nekintanti. Jūs, kurie mane mylite ir trokštate manimi sekti „“, pamatykite prieš save dangaus kopėčias, vedančias pas mane. Mano kelias visiems žinomas, jūsų dvasia žino, kad, norėdama pasiekti mane, ji turi laikytis visų įstatymo įsakymų.

21. Noriu, kad jūsų dvasia būtų tyra. Esu pasirengęs išsilieti į kiekvieną, kuris pasiruošia.

22. Teisieji dvasios, gyvenančios su manimi, apgailestauja dėl žmogaus širdies nesupratimo, kai jos žvelgia į mano Trečiojo Laiko darbą. Kai kurie vis dar abejoja ir kelia sąlygas, kad būtų paklusnūs; tačiau aš tęsiu savo kovą iš meilės jums ir, kaip naivus piligrimas, šaukiu širdis, trokštančias meilės ir užuojautos.

23. Kelias yra aukos kelias, bet jis veda į kalno viršūnę. Eikite su manimi ir keliaukime kartu. Klausykite žodžio, kuris šiuo metu kreipiasi į jus. Jis yra visiškai paprastas, tačiau jis palies jautrias tų širdžių stygas, kurie mirė malonės gyvenimui, ir pažadins juos naujam gyvenimui.

24. Antrajame Laike per Paskutinę vakarienę su manimi buvo dvylika mokinių. Dabar kviečiu visą žmoniją pasimaitinti Dvasios duona. Taip pat siūlau jums savo Karalystės ramybę, nes manyje yra galia jums suteikti šias dovanas. Kas nori manimi sekti, tas yra laukiama. Tačiau kas yra pašauktas pasaulio ir nori jam tarnauti, tas, jei kada nors ieškos mano kelio, turės didžiulėmis pastangomis ir dideliu skausmu atsigriebti prarastą laiką.

25. Tarnaukite man, ir jūsų sąžinė bus tyra. Aš jums duosiu viską, kas būtina jūsų pragyvenimui. Kol jūs būsite užsiėmę savo dvasinės užduoties vykdymu, mano angelai saugos jūsų turtus.

26. Aš mačiau, kaip jūs (viduje) ruošiatės, ir tikrai sakau jums: Aš duosiu jums valgyti savo „Kūną“ ir gerti savo „Kraują“.

27. Dvasia yra pasirengusi studijuoti mokymus, kuriuos Aš jums daviau Antrajame Laike ir kurių paaiškinimą Aš jums dabar pateikiu.

28. Pažvelkite į šį stalą, ant kurio guli Gyvenimo duona ir Malonės vynas. Mane supa mokiniai, o savo širdyse jie klausia savęs: „Nors Tėvas yra su mumis, kodėl jo žodžiuose atsispindi liūdesys?“ Tačiau tarp tų, kurie taip klausia, yra ir kitų, kurių dvasia nujaučia, kad Mokytojas dabar jiems pasakys kažką sunkaus. Tai tie, kurie prisimena, kaip Viešpats įmerkė savo duoną į vyną, kad ją pasiūlytų tam, kuris jį išduos.

29. Kai Jėzus su savo mokiniais šventė tą Paschos vakarienę, kaip to reikalavo tos tautos tradicija, jis jiems tarė: „Dabar aš jums atskleidžiu kažką naujo: imkite šio vyno ir valgykite šio duonos, kurie simbolizuoja mano kraują ir mano kūną, ir darykite tai mano atminimui.“

30. Po Mokytojo mirties mokiniai minėjo savo Viešpaties auką, gerdami vyną ir valgydami duoną, kurie buvo to, kuris iš meilės žmonijai atidavė viską, simboliai.

31. Per šimtmečius į konfesijas susiskaldžiusios tautos skirtingai aiškino mano žodžius.

32. Šiandien noriu jums pasakyti, ką jaučiau tą valandą, per tą vakarienę, kai kiekvienas Jėzaus žodis ir veiksmas buvo gilios išminties ir begalinės meilės knygos pamoka. Jei Aš tam naudočiau duoną ir vyną, tai dariau tam, kad jūs suprastumėte, jog jie prilygsta meilei, kuri yra sielos maistas ir gyvenimas, o kai Aš jums sakiau: „Darykite tai mano atminimui“, tuomet Mokytojas norėjo pasakyti, kad jūs turėtumėte mylėti savo artimus meile, panašia į Jėzaus meilę, ir atsiduoti žmonėms kaip tikrasis maistas.

33. Jėzus jums davė ne tik savo Žodį. Jo mokymai ir darbai nebuvo vien tik palyginimai ar simboliai. Taip, kaip Jis savo kūną ir kraują savo mokiniams, siekdamas juos pamokyti, simbolizavo duona ir vynu, taip ir kitą dieną Jis paaugojo savo kūną minios akivaizdoje ir praliejė visą savo kraują, kad visai žmonijai duotų valgyti amžinojo gyvenimo, tobulos meilės, duoną.

34. Kiekvienas ritualas, kurį atliekate remdamiesi šiais mokymais, bus bevaisis, jei savo gyvenime netaikysite mano mokymų ir pavyzdžių. Būtent tai jums yra sunkiausia, bet būtent tai ir yra nuopelnas.

35. Jėzus mokė jus gailėstingumo, švelnumo, meilės; jis mokė jus iš širdies atleisti savo priešams. Jis sakė jums, kad turite vengti melo ir mylėti tiesą.

Jis skelbė jums, kad už blogį, kaip ir už gėrį, kurį gaunate, visada turite atsilyginti gėriu. Jis mokė jus gerbti kiekvieną savo artimą ir atskleidė jums, kaip rasti sveikatą kūnui ir sielai bei kaip savo gyvenimu garbinti tėvų vardą, kad ir jūs būtumėte garbinami savo vaikų.

36. Tai yra keletas įsakymų, kurių turi laikytis kiekvienas, norintis būti tikru krikščioniu.

37. Kad tas mokymas uždegtų tikėjimą žmonių širdyse, kad jie galėtų jį mylėti, Aš dariau stebuklus, o kad tie stebuklai būtų kuo įspūdingesni, Aš juos dariau sergančiųjų kūnams: Aš išgydžiau aklus, kurčius, nebylius, paralyžiuotuosius, apsėstuosius, raupsuotuosius ir net mirusiuosius prikėliau gyventi.

38. Kiek daug meilės stebuklą Kristus padarė tarp žmonių! Jų vardai įėjo į istoriją kaip pamokantys pavyzdžiai ateities kartoms.

39. Šiandien Aš vėl duodu jums savo Žodį; jo dvasinis turinys yra toks pat, kaip ir tas, kurį Aš jums perdaviau Antrajame Laike. Aš kalbu su jumis ta pačia meile. Aš dar kartą parodau jums kelią, kuriuo galima pasiekti Tėvą. Aš mokau jus su didžiausiu nesavanaudiškumu.

40. Šiandien Aš nesimbolizuoju savo Kūno ir Kraujo duona ir vynu, taip pat neateinu kaip žmogus, kad pralietų savo Kraują ir atiduočiau jums savo Kūną ant kryžiaus. Tai yra kitas laikas. Dabar Aš ateinu Dvasioje, ir tai yra jūsų Dvasia, kuriai Aš kalbu apie jos dvasinę misiją, nes ji dabar yra pajėgi suprasti ankstesnius mokymus ir taip pat naujus apreiškimus. Šiuo metu Aš ruošių savo šventovę jūsų širdyse.

41. Būdamas žmogumi, turėjau pavidalą, o būdamas Dievu jo neturiu. Žiūrėkite, manyje nėra daugiau materialumo nei mano Tiesos, taip pat nėra kito vyno nei mano Meilė.

42. Mano Dvasia, kuri yra visur esanti, bus pajauta, kai būsite pasirengę. Ieškokite manęs, ir Aš prieš jūsų dvasinį žvilgsnį nuimsiu daugelio paslapčių šydą. Aš nukreipsiu jūsų širdį į gėrį, parodysiu jums kelią, kuriuo turite eiti.

43. Kaip jūs galite toliau galvoti apie kraują ir kūną, juk tai Šventoji Dvasia, kuri nusileidžia pas jus, juk Aš ateinu tik tam, kad savo Žodžiu apšviestų jūsų dvasią, pamaitintų jus ir sukrėstų jūsų materialią prigimtį?

44. Šiuo metu mane pašaukė jūsų dvasios balsas; jūsų vidinis pakilimas, jūsų troškimas šviesos leido man priartėti prie jūsų.

45. Netrukus spiritualizmo pasekėjai skleis šį mokymą tarp žmonių kaip doktriną, kuri įkvėps žmones kovoti už savo dvasios pakilimą.

46. Nėkurkite jokių naujų sektų, tik bendras požiūris turi jus vienyti. Jūsų sąžinė jums parodys, kada nukrypsite nuo (teisingo) kelio.

47. Nuo pat laikų pradžios Aš jums daviau vienintelį įstatymą. Jis jums nurodo aiškumo kupiną kelią, kuris yra jūsų sielos tobulėjimo kelias.

48. Šiuo metu Aš taip pat būsiu išduotas, parduotas ir perduotas. Jūs dar nežinote, kaip tai įvyks, tačiau atverkite akis ir dirbkite su savimi, kad netaptumėte tokių darbų kaltininkais.

49. Kas taps iš to, kuris išgirdo mano šauksmą, kurį aš vadinau mokiniu, o pasaulis ir jo sąžinė vėliau vadins išdaviku?

50. Būkite budrūs ir atleiskite vieni kitiems, nes mano atleidimas apima visą visatą.

51. Šią dieną jūsų širdis galingai plakė, nes Aš buvau joje.

52. Žmonės, kurie klausotės mano žodžio: nukreipkite savo mintis nuo žemiškų planų ir pakelkite jas į viršų, kad jūsų dvasia atsigauntų ir džiaugtųsi mano buvimu. Atlikite reikiamus pasiruošimus, nes šis momentas yra iškilmingas. Tėvas kalba savo vaikams, ir jei Tėvas tai daro su tokia didele meile – kodėl gi vaikai neturėtų Jo klausytis su visa pagarba, kokią tik gali parodyti?

53. Jūs, žodžio nešėjai: perteikite mano mokymą labiau savo dvasia nei lūpomis.

54. Jūs, „auksiniai plunksnaraščiai“: užrašykite mano žodį labiau savo meile nei savo plunksnomis.

55. Noriu, kad ši žinia pažadintų žmones iš miego. Noriu, kad žmonės, išgirdę mano mokymus iš jūsų lūpų arba perskaite jus jūsų raštuose, būtų sujaudinti ir sukrėsti.

56. Mano tauta išeis skleisti džiugią žinią ir skelbti mano šios epochos žinią. Jūs turite liudyti mano tiesą ne tik savo žodžiais, bet ir visais savo darbais, savo gyvenimą orientuodami į šių mokymų laikymąsi. Jūs tvirtinsite, kad Dvasios (kartu su siela)* reinkarnacija yra viena iš didžiųjų tiesų, kurią žmonija turi pažinti ir kuria turi tikėti. Kai kurie ją nujaučia, priima ir tiki ja remdamiesi intuicija, kaip kažkuo, ko negalėjo trūkti mano meilės kupinoje teisingumo žmonėms atžvilgiu. Tačiau bus ir daug tokių, kurie vadins jus Dievo piktžodžiautojais ir melagiais. Nesijaudinkite, tas pats nutiko ir mano apaštalams, kai jie skelbė prisikėlimą iš mirusiųjų, kaip mokė Jėzus. Kunigai ir teisėjai juos įmetė į kalėjimą už tai, kad jie skelbė tokius mokymus. Vėliau pasaulis priėmė tą apreiškimą, nors galiausiai užtikrinti, kad jis nesugebėjo suvokti visos šio mokymo prasmės, todėl būtina, kad Aš ateičiau šiuo metu ir pamokyčiau jus, jog „kūno prisikėlimas“ gali reikšti tik Dvasios vėl įsikūnijimą, nes ji yra esmė ir gyvenimo pagrindas — tai, kas iš tiesų yra amžina.

**Tekste skliaustuose pateikti papildymai taip pat buvo įterpti vertėjų.*

57. Kokiu tikslu turėtų prisikelti mirę kūnai, juk jie buvo tik laikini sielos drabužiai?

58. Kūnas nugrimzta į žemę ir susilieja su ja. Ten jis yra apvalomas, transformuojamas ir nuolat atgimsta naujam gyvenimui, o dvasia toliau tobulėja, toliau siekia tobulumo. Kai ji sugrįžta į žemę, jai tai yra prisikėlimas į žmogiškąjį gyvenimą, o jos naujam kūno apvalkalui tai taip pat yra prisikėlimas, susijęs su siela. Tačiau materialusis pasaulis nėra amžinas, o dvasinis – priešingai, yra amžinas, todėl dar kartą sakau jums, kad tai jūsų dvasia, kurios aš ieškau, kurią mokau ir kurią noriu turėti šalia savęs.

59. Tuomet Aš pasakiau Nikodemui, kuris, vedamas gerų ketinimų, atėjo pas mane pasikalbėti: „Kas gimęs iš kūno, tas yra kūnas, o kas gimęs iš Dvasios, tas yra Dvasia. Nenustebk, jei Aš tau sakysiu, kad reikia gimti iš naujo.“ Kas suprato tuos žodžius? Jais Aš norėjau jums pasakyti, kad *vieno* žmogaus gyvenimo nepakanka, kad suprastumėte bent vieną iš mano mokymų, ir jums reikės daug žemiškųjų gyvenimų, kad suprastumėte vadovėlį, kurį šis gyvenimas savyje talpina. Todėl kūno užduotis yra tik tarnauti sielai kaip atrama jos kelionėje per žemę.

60. Siela iš kūno gauna įspūdžius, kuriuos šis patiria gyvenime. Kuo labiau auga jos jautrumas ir brandumas, tuo didesnis derlius sielai. Kūnas yra tik įrankis, perdavėjas, atrama ir išbandymo akmuo.

61. Gyvenimas šiame pasaulyje yra nuolatinis mokymas ir sielos amžinojo gyvenimo atspindys. Aš kalbu apie jos harmoniją, grožį, tobulumą.

62. Tai dar vienas iš mano mokymų, tauta; tačiau kad jį geriau suprastumėte, gilinkitės į jį labiau savo dvasia nei protu.

63. Jūs paruošėte savo širdis laukti mano atėjimo. Aš esu jūsų svečias juse.

64. Paslapties ir tylos šydas yra perplėštas; jau iš čia jūs matote Karalystės šviesos spindulius ir girdite savo Tėvo balsą. Jūsų siela apsiplovė skausmo valančiuose vandenyse. Kas iš jūsų neišliejo ašarų? Kas nepatyrė kartėlio?

65. Jūs degate troškimu taikos, ir savo maldoje man sakote: „Viešpatie, tegu karai pasaulyje pasibaigia ir Tavo Karalystės taika ateina pas mus!“

66. Jūs pradodate jausti užduotį, kurią Aš jūsų dvasiai daviau nuo pat pradžių. Jūs esate ta tauta, kurią Aš išsirinkau, kad su ja kalbėčiau ir jai patikėčiau užduotį – atnešti žemės tautoms taiką ir tiesos šviesą. Jūs taip pat esate dalis tos nedėkingos tautos, kuri nenorėjo manęs pripažinti Kristaus pavidalu. Kiti žmonės mane atpažino geriau nei tie, kurie tvirtino, kad manęs laukia.

67. Dėl savo materializmo ir nedėkingumo jūs išliejote daug ašarų, todėl dabar budite už taiką ir melskitės, kad žmonės mylėtų vieni kitus. Tyliai

klausiate savęs, kaip buvo įmanoma, kad Jėzuje neatradote savo Viešpaties; kaip buvo įmanoma, kad jį nuvedėte į aukos mirtį ir turėjote jėgų bei drąsos žiūrėti, kaip jis miršta; kaip buvo įmanoma, kad jo neapverkėte, kai net pati saulė paslėpė savo veidą, kad žmonės suvoktų savo aklumą. Nenustebkite, kad buvote pajėgūs tokiems nuklydimams; čia Aš esu kitokio pavidalo, ir visai įmanoma, kad kai kurie mane vėl išsižadės.

68. Žemėje nėra taikos, net ir tomis dienomis, kurias skiriate savo Viešpaties Kančios atminimui, ir Aš klausiu jūsų: kaip panaudojote reinkarnacijas, kurias Aš jums suteikiau? Ką padarėte su savo artimųjų gyvenimais? Jūs tik leidote laikui praeiti ir netinkamai panaudojote savo gyvenimus bei idealus. Jūs norėjote būti valdovais, o iš tikrųjų buvote pasaulio ir nuodėmės vergai. Jūs svajojate apie nemirtingumą, tačiau gyvenate ne amžinybės, o mirties link. Aš, kuris esu „Prisikėlimas ir Gyvenimas, vis kartojamai jus pakeldavau, kad gyventumėte tikrą gyvenimą.

69. Iš tiesų, sakau jums, Aš šį brolių žudikų ir savanaudišką pasaulį paversiu teismo objektu ir jį apvalysiu, kol iš jo pamatysiu kylant meilę ir šviesą. Net tiems, kurie šiandien veda savo tautas į pražūtį, kurie šiuo metu sėja ir skleidžia visas ydas, kurie sukūrė savo neteisybės karalystę, Aš, siekdamas atlyginti žalą, pavesiu kovoti su pagundomis, pašalinti ištvirkimą ir išrauti blogio medį su šaknimis. Šis teismas palies ir tavo, tauta, nes tu nepažinai Mozės, paaukojai Jėzų, persekiojai Eliją ir nužudei pranašus, apaštalus bei mokinius.

70. Aš siūlau pasauliui taiką, bet išdidžios tautos, pasipūtusios savo netikra galia ir netikru spindesiu, atmeta kiekvieną sąžinės šauksmą ir leidžiasi nešti tik savo ambicingų tikslų ir neapykantos jausmų.

71. Žmogus vis dar nesikreipia į gėrio, teisingumo ir protingumo pusę; žmonės vis dar pakyla ir smerkia savo artimųjų reikalus; jie vis dar tiki, kad gali sukurti teisingumą. Argi nemanote, kad vietoj teisėjų jie turėtų vadintis žudikais ir budeliais?

72. Valdžioje esantys žmonės pamiršo, kad yra visos gyvybės Savininkas, tačiau jie atima savo artimųjų gyvybes, tarsi jos jiems priklausytų. Žmonių minios reikalauja duonos, teisingumo, būsto, drabužių. Teisingumą sukursiu Aš, o ne žmonės ar jų mokymai.

73. Žmogus visada norėjo mane matyti kaip teisėją, tačiau niekada nesugebėjo man, kaip savo karaliui, pastatyti sosto, nei man, kaip savo Dievui, pastatyti aukuro; jis sugebėjo sukurti tik teismą. Todėl sakau jums, kad dabar iš to dieviškojo teismo aš teisiu kiekvieną jūsų darbą.

74. Savo išdidumu žmonės patys norėjo pavergti gamtą ir jos stichijas, nesuvokdami, kad jos taps teisėjais, siekdamos nubausti žmogaus aroganciją ir įžūlumą.

75. Tai, ką skelbė pranašai, šiais laikais išsipildys. Mano naujas Žodis pasieks filosofus ir teologus, daugelis iš jų iš jo tyčiosis, o kiti pasipiktins. Tačiau kol tai vyks, jų nustebę akys pamatys pranašysčių, kurias Aš jums dabar paskelbiau, išsipildymą.

76. Aš jus mokiau tik mylėti gėrį, ir jei Aš atėjau dėl to, tai įvyko todėl, kad žinau, jog jūs pasaulyje garbinote blogį, kurio galia kilo iš jūsų netobulumų.

77. Man labai norisi kalbėti su jumis kitaip – ne tam, kad ištaisytum klaidas ar barčiau už klaidas, bet tam, kad suteikčiau jums mokymus, kupinus didžios išminties ir gilaus apreiškimo. Tačiau tai įvyks tik tada, kai atsidursite už šio kūno, kuris jus varžo, ir už šio pasaulio, kuris jus laiko nelaisvėje. Tauta, tu girdi mano balsą, neapsistok šioje dykumoje, prisimink, kad tu, perėjęs tą dykumą, kuri buvo pilna išbandymų, kliūčių ir priešų, pasaulio Pirmojo laikotarpio metu visiems amžiams parodėi tikėjimo, atkaklumo ir stiprybės pavyzdį, kol pasiekei aukštą tikslą, kurio siekei: Pažadėtąją žemę.

78. Imkite šį pavyzdį už pavyzdį, sekite savo pačių pavyzdžiu, nes jūs esate tos tautos dalis. Aš be perstojo stiprinau savo vaikų tikėjimą ir galiausiai atlyginau už jų ištikimybę. Iš tiesų, sakau jums, jūsų dvasiai turiu paruoštą naują maną, ir vėl, išbandymų valandą, iš dykumos uolos tryks vanduo.

79. Giesmėmis ir šlovinimais Jehovai minia palengvino savo sunkų klajojimą. Šiais laikais malda ir geri darbai padės jums nepajusti kelio sunkumų. Jūs jau kertate paskutinę dykumą. Turėkite drąsos ir tikėjimo, pasiekite kalno viršūnę savo meilės darbais.

80. Anapus šio pasaulio yra Tėvynė*, į kurią jūs visi įžengsite dvasia. Kas ten neturi mylimo žmogaus? Kas nenorėtų vėl pamatyti to, kurį prisimena kaip tėvą, motiną, brolių, vaiką, sutuoktinį ar draugą?

**Žr. išnašą po 145, 29*

81. Jūsų šiandieniniai prisiminimai, mintys ir maldos yra šauksmai, kuriuos tie žmonės girdi savo tėvynėje. Rytoj dvasinis suvienijimas jus suartins ir padarys taip, kad jūs visi gyvensite viename pasaulyje ir laikysitės įsakymo, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus.“

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 152

1. Tai yra atminimo diena, kai įvairios religinės bendruomenės suburia didžiules minias, alkanas Dievo žodžio. Pažvelkite, kaip kiekviena iš jų skirtingai kitu būdu.

2. Tai yra atminimo diena, kai žmogaus širdis trumpam nusigręžia nuo žemiškų malonumų ir jis nujaučia, kad jo likimas nesibaigia šiame pasaulyje, bet kad, kaip ir Jėzus, šiame gyvenime jis turi nueiti kančios kelią, kad pakiltų į Viešpaties dešinę.

3. Kaip mažai yra tų, kurie savo širdyje sugeba iš naujo išgyventi Mokytojo kančią be apeigų ir simbolinių vaizdinių! Jūs, dvasininkai, kurie mane girdite per žmogiškąjį protą, – nesitikėkite, kad Aš tą dramą pakartosiu kaip vaizdingą spektaklį. Aš jums leisiu tik prisiminti per mano Žodį tuos darbus ir mokymus, kuriuos Aš jums daviau tomis valandomis. Mokiniai vėl yra su manimi, ir Aš jiems pasakiau: „Budėkite ir melskitės, saugokitės pagundų spąstų, turėkite omenyje, kad kūnas yra silpnas.“

4. Jei tuomet Aš jums sakiau, kad noriu duoti jums naują įsakymą, sakydamas: „Mylėkite vieni kitus“, tai šiandien sakau jums, kad šis įsakymas ir toliau lieka pirmasis ir paskutinis.

5. Antrajame laikmetyje Aš sakiau savo mokiniams: „Labai greitai jūs manęs nebematysite, nes Aš einu pas Tėvą. Tačiau netrukus Aš vėl būsiu tarp jūsų, nes Aš jums atsiųsiu Guodėją, Tiesos Dvasią.“ Ir štai Aš esu čia, Trečiojo laikmečio mokiniai, ir išpildau savo žodį bei pažadą.

6. Artėjant valandai ir pasibaigus Vakarienei, Jėzus davė savo mokiniams paskutinius nurodymus. Jis išėjo į Alyvų sodą, kur paprastai meldavosi, ir kreipėsi į Tėvą: „Viešpatie, jei įmanoma, paimk šią taurę nuo manęs. Tačiau tebūnie ne mano, o Tavo valia.“ Tada priėjo tas iš mano mokinių, kuris turėjo mane išduoti, lydimas minios, kuri turėjo mane suimti. Kai jie paklausė: „Kas yra Jėzus iš Nazareto?“ – Judas priėjo prie savo Mokytojo ir jį pabučiavo. Tų vyrų širdyse apėmė baimė ir sukrėtimas, kai jie pamatė Jėzaus ramią susikaupimą, ir jie dar kartą paklausė: „Kas yra Jėzus?“ Tada Aš priėjau prie jų ir pasakiau jiems: „Štai Aš, tai Aš.“ Tuomet prasidėjo mano kančia.

7. Jie atvedė mane pas kunigus, teisėjus ir valdovus. Jie mane tardė, teisingavo ir apkaltino, kad pažeidžiau „Mozės įstatymą ir norėjau sukurti karalystę, kuri turėtų sunaikinti imperatoriaus karalystę.“

8. Kiek daug širdžių, kurios vos prieš kelias dienas žavėjosi mano darbais ir juos laimino, pamiršo juos, pasirodė nedėkingos ir prisijungė prie tų, kurie mane šmeižė. Tačiau buvo būtina, kad ta auka būtų labai didelė, kad ji niekada nebūtų ištrinta iš žmonių širdžių.

9. Pasaulis ir jūs, kaip jo dalis, matėte, kaip mane šmeižė, tyčiojosi ir žemino taip, kaip niekas kitas nebūtų galėjęs. Tačiau aš kantriai išgėriau taurę, kurią man davėte išgerti. Žingsnis po žingsnio aš įvykdžiau savo meilės paskirtį tarp žmonių ir atidaviau save visiems savo vaikams.

10. Palaiminti tie, kurie tikėjo savo Dievu, nors matė Jį apsipylusį krauju ir sunkiai kvėpuojantį.

11. Tačiau mane dar laukė kažkas sunkesnio: mirti prikalta prie medžio tarp dviejų plėšikų. Bet taip buvo parašyta, ir taip turėjo įvykti, kad Aš būčiau pripažintas tikruoju Mesiju.

12. Kai nuo kryžiaus aukščio paskutinį kartą pažvelgiau į žmonių minią, pamačiau Mariją ir, kreipdamasis į Joną, jai pasakiau: „Motina, štai tavo Sūnus“, o Jonui: „Sūnau, štai tavo Motina.“

13. Jonas buvo vienintelis tą valandą, kuris galėjo suprasti šio sakinio prasmę, nes minia buvo tokia akla, kad, kai Aš pasakiau: „Man troškulys“, ji manė, jog tai fizinis troškulys, ir padavė man tulžį ir actą, nors iš tikrųjų tai buvo meilės troškulys, kurį kentėjo mano Dvasia.

14. Taip pat abu nusikaltėliai šalia manęs kovojo su mirtimi, tačiau, kol vienas šmeižė ir pasmerkė save pražūčiai, kitas leido, kad jį apšviestų tikėjimo šviesa, ir nors matė savo Dievą prikalta prie gėdingo kryžiaus skersinio ir artėjantį prie mirties, jis tikėjo Jo dieviškumu ir tarė Jam: „Jei Tu esi Dangaus karalystėje, prisimink mane“, o Aš, sujaudintas tokio tikėjimo, atsakiau: „Iš tiesų sakau tau: dar šiandien būsi su manimi rojuje.“

15. Niekas nežino, kokios audros šią valandą siautė Jėzaus širdyje. Išsilaisvinusios gamtos jėgos buvo tik silpnas atspindys to, kas vyko to žmogaus vienatvėje, o dieviškosios Dvasios skausmas buvo toks didelis ir toks realus, kad „ „ kūnas, kuris akimirkai pasijuto silpnas, sušuko: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane palikai?“

16. Taip, kaip Aš mokiau žmones gyventi, taip pat mokiau juos mirti, pats atleidžiant ir laiminant tuos, kurie mane įžeidinėjo ir kankino, kai kreipiausi į Tėvą: „Atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro.“

17. Ir kai Dvasia paliko šį pasaulį, ji tarė: „Tėve, į Tavo rankas atiduodu savo Dvasią.“ Tobulas mokymo pavyzdys buvo įvykdytas – Aš kalbėjau kaip Dievas ir kaip žmogus.

18. Tačiau štai Aš esu čia, tauta, kaip jums pažadėjau. Aš ateinu ne kūne, tai yra ne kūne, bet šviesoje, ir sakau jums: praėjo laikas, kai, norėdamas pasėti savo sėklą, turėjau ją laistyti krauju; tačiau kaip labai *jūs* turite vietoj to apsivalyti ir pasiruošti.

19. Įkvėpti Šventosios Dvasios šviesos, jūs žingsnis po žingsnio sėsite šį mokymą, leisite jį išgirsti „kurtiesiems“ ir pamatysite „akiesiems“. Jūs, kaip ir Mokytojas, kentėsite panieką, šmeižtą ir pažeminimus, jūsų patys

artimieji iš jūsų tyčiosis, tačiau jūs nesusilpnėsite. Nes tuoj pat prisiminsite, kad Aukščiausiojo Sūnus, kuris buvo pats Galybė ir Išmintis, nebėgo nuo žmonių išbandymų, kad per juos liudytų jiems savo tiesą.

20. Štai kodėl Aš jums nuolat kartuju: semkitės iš mano žodžių dvasinės ir moralinės jėgos savo gyvenimo kovai, nes kas yra stiprus dvasia, tas bus stiprus ir žemiškose reikšmėse. Ir Aš galiu jums pasakyti dar tai, kad kartais jūs netgi nueisite iki aukos mirties, kaip Aš jus mokiau per Jėzų Antrajame Laike.

21. Budėkite ir melskitės, tauta, ne tik dėl materialių pavojų, bet ir dėl spąstų, kurių jūsų akys negali įžvelgti – tų, kurios kyla iš nematomų būtybių.

22. Didžiosios sumišusių sielų legionai kariauja su žmonėmis, pasinaudodami jų nežinojimu, apsileidimu ir dvasinio įžvalgumo trūkumu; o žmonės nepasirengę savo meilės ginklų, kad apsisaugotų nuo jų išpuolių, todėl šioje kovoje jie atrodo kaip bejėgiai.

23. Buvo būtina, kad mano dvasinis mokymas pasiektų jus, kad išmokytų, kaip turite pasiruošti, norėdami šioje kovoje išeiti nugalėtojais.

24. Iš to nematomo pasaulio, kuris gyvena ir veikia jūsų pačių pasaulyje, sklinda įtakos, kurios persekioja žmones – ar tai būtų jų protas, jausmai ar valia – ir paverčia juos paklusniais tarnais, vergais, įrankiais, aukomis. Dvasiniai pranešimai pasirodo visur, tačiau žemiečiai vis dar nenori suvokti to, kas apsupti jų dvasių.

25. Būtina pradėti kovą, sunaikinti tamsą, kad, kai žmonėse užsidegs šviesa, visi susivienytų tikroje bendruomenėje ir maldos pagalba nugalėtų kovoje, kurią jie pradės prieš jėgas, kurios juos taip ilgai valdė.

26. Žmonės ir tautos pasidavė tų įtakų galiai, o žmonija to net nepastebėjo. Retos ir nežinomos ligos, kurias jos sukelia, parklupdė žmones ir supainiojo mokslininkus.

27. Kiek nesantaikos, kiek sumaišties ir skausmo žmogus yra susikaupęs. Maldos, moralės ir dvasingumo trūkumas pritraukė nešvarias ir sutrikusias būtybes. O ko gi galima tikėtis iš tų, kurie yra atskirti be šviesos ir be pasiruošimo?

28. Ten yra tie, kuriuos jūs apgavote ir engėte, kuriuos sutrikdėte ir pažeminote. Jie gali jums siųsti tik sumaištį ir tamsą, jie gali tik keršyti ir tik kaltinti jus.

29. Dabar vadinkite mane burtininku ir raganinku, nes Aš jums atskleidžiu šiuos dalykus, nors ne Aš juos sukėliau, o jūs. Aš tik noriu visus kartu apsaugoti nuo tamsos, skausmo ir (dvasinės) mirties, nes Aš esu Šviesa, spindinti prieš žmones ir prieš sumišusių sielų legionus. Kas iš jų mane atpažins pirmas?

30. Kai Antrajame laikotarpyje išlaisvinau apsėstąjį, tai matę žmonės sakė, kad Jėzus sudarė sandorą su piktąja dvasia. Tuo tarpu dvasia, kankinusi tą žmogų, kreipėsi į mane ir tarė: „Aš žinau, kas tu esi: Dievo Šventasis.“

31. Vis dėlto buvo ir tokių, kurie, stebėdamiesi tais darbais, sakė: „Kokiu autoritetu ir įgaliojimu jis įsako nešvarioms būtybėms, ir jos jam paklūsta?“ Jie nežinojo, kad ši dvasinė dovana yra visose žmonėse, kad jūs visi nešiojate su savimi tas ginklus. Vėliau mano mokiniai pakartojo savo Mokytojo darbus ir taip įrodė, kad Kristus atėjo mokyti žmonių; ne tik parodyti savo galią, bet ir atskleisti žmonėms dvasines dovanas bei įgaliojimus, kuriuos jie visi turi.

32. „Melskitės“, – sakė jums Mokytojas, – „malda suteikia spindinčią šviesą meilės ginklams, kuriais turite pasiekti taiką žmonijai. Ji pažadina dvasines dovanas, kad siela taptų jautri, žvilgsnis – įžvalgas, o širdis – jautri.“

33. Tauta, Aš jus mokiau, kaip išsilaisvinti iš nematomų spąstų ir apsiginti nuo jų, kaip išgydyti save nuo keistų ligų ir išsilaisvinti nuo blogų įtakų. Bet tikrai sakau jums – kaip jau esu jums atskleidęs – tik malda ir dorybė gali jums padėti įveikti šiuos išbandymus. Jei vietoj to sugalvosite kitas priemones, tapsite tokių įtakų aukomis, ir vietoj to, kad apšviestumėte savo kelią, tik padidinsite tamsą. Tada pasaulis jus teisėtai vadins burtininkais ir kerėtojaus, nors Aš jums daviau brangią dovaną, kad atneštumėte šviesą ir ramybę visoms to reikalingoms sieloms.

34. Kada jums pavyks pasiekti, kad visas tas tamsos, kančios ir klaidų pasaulis virstų taikos pasauliu? Kada sugebėsite pritraukti aukštųjų dvasinių sferų šviesą, kad galėtumėte susiderinti su visais savo artimaisiais toje tėvynėje, kurią Aš jums paskyriau?

35. Dėl mokymo, kurį Aš jums daviau savo Žodyje, tarp jūsų įvyko tikri stebuklai. Sielos pabunda naujai dienai, širdys plaka kupinos vilties. Tie, kurie negalėjo atpažinti tiesos, nes jų nežinojimas buvo tarsi raištis, uždengęs jų dvasines akis, dabar mato ir stebisi, žiūrėdami aplinkui. Fiziškai (taip pat ir dvasiškai) sergantieji pasveiksta, kai savo esybe, savo širdyje įsisavina mano žodžių esmę.

36. Tada iš šios tautos giliausio, tyriausio vidaus išsilieja padėkos malda už darbus, kuriuos Aš jai darau, ir ji man sako: „Ačiū, Viešpatie, nes Tu mus laikai vertais, kad šie stebuklai įvyktų mumyse.“

37. Kai šie vyrai ir moterys atsikelia, sustiprinti mano meilės, paguodos ir išminties žodžiu, jie eina pas savo artimus ir savo kelyje daro stebuklus, dažnai to net nesuvokdami.

38. Savo tikėjimu jie gydo širdis, savo liudijimu išsklaido tamsą ir pažadina tuos, kurie buvo abejingi. Savo „ “ intuicija jie sprendžia gyvenimo problemas, o savo jėga sugeba išverti išbandymus. Jų rankos mokosi „tepti“ ligonius, jų protas randa kelią įsigilinti į mano Žodį ir džiaugiasi juo; jų malda padeda jiems atskleisti savo dvasines dovanas, kurios buvo užmigę, ir taip žengdami žingsnis po žingsnio jie pasiekia, kad jų Viešpats jų kelią nusėtų stebuklais.

39. Susirinkimų vietos, kuriose pasireiškė mano Žodis, padaugėjo, ir kiekviena iš jų yra tarsi tikrojo žinojimo mokykla, kurioje renkasi žmonės, sudarantys mano mokinius, ir nekantriai ateina išmokti naujos pamokos.

40. Jeigu kiekviena iš šių bendruomenių liudytų apie visas gėrybes, kurias ji gavo iš mano gailestingumo, tų stebuklų liudijimas neturėtų pabaigos. O jeigu turėtumėte vienoje knygoje surinkti viską, ką Aš pasakiau per visus savo žodžių nešėjus nuo pirmojo iki paskutinio žodžio, tai būtų darbas, kurio jūs negalėtumėte atlikti.

41. Tačiau per savo tautą Aš žmonijai atsiųsiu knygą, kurioje bus užfiksuota mano Žodžio esmė ir liudijimas apie darbus, kuriuos Aš atlikau tarp jūsų. Nebijokite imtis šio uždavinio, nes Aš jus įkvėpsiu, kad šioje knygoje būtų užrašyti būtiniausi mokymai.

42. Argi manote, kad tai, ką užrašė mano Antrojo Laiko apaštalai, buvo viskas, ką Aš pasakiau žemėje? Iš tiesų, sakau jums: ne. Prisiminkite, ką pasakė mano mokinys Jonas: „Jėzaus atliktų darbų yra tiek daug, kad manau, jog pasaulis nesutalpintų knygų, kurias reiktų parašyti apie juos.“

43. Žiūrėkite, mokiniai, ir jiems Aš užrašymo akimirka įkvėpiau ir priminiau tik tai, kas buvo absoliučiai būtina, kad tai išliktų kaip testamentas ir liudijimas ateities kartoms.

44. Šioje epochoje Aš vėl atgaivinau savo Žodį tarp tų, kurie mirė malonės gyvenimui. Aš jus taip vadinu, nes jūsų esybėje yra dvasia, kuri nemokėjo maitintis Gyvenimo duona ir todėl nesuprato, kad ji priklauso amžinybei.

45. Aš atėjau pamatyti, kokį vaisių davė Žodis, kurį Aš perdaviau pasauliui Antrajame Laike, ir pastebėjau, kad blogis tebėra klestintis ir barsto savo kartų vaisius tarp žmonių. Aš ieškau pėdsakų, kuriuos mano aukos mirtis turėjo palikti žmogaus širdyje, tačiau kraujas, kurį randu, yra tas, kurį žmonės pralieję savo brolių žudymo karuose – vienų nuodėmingas kraujas, kitų – nekaltas. Jis visada man kalba apie priešišumą, žemas aistras, dvasinį tamsumą, apie mirtį.

46. Tai yra pasaulis, kuriam tu turi pasipriešinti, o tauta. Tačiau nebijokite, nes žmonių dvasia labai išsivystė, ir jei mokėsite kalbėti

žodžiais, kylantys iš širdies, kaip Aš jus mokiau, pamatysite, kaip jų akys atsivers šviesai ir jie su meile bei gailestingumu išties rankas jūsų link.

47. Dabartinis laikas turi būti skirtas pasiruošimui ir apmąstymams, tauta, nes jei jo dabar nepasinaudosite, vėliau dėl to gailėsitės.

48. Turite daug dirbti su savimi, kad būtumėte pasirengę išeiti ir skelbti mano Žodį. Turite pasiekti visišką viso savo gyvenimo atsinaujinimą, kad tas, kuris išgirs mokymą, kurį jūs skelbsite, apžiūrėjęs jūsų namus ar sekdamas jūsų pėdomis, norėdamas jus ištyrinėti, jūsų darbuose rastų tik tyrumą ir tiesą.

49. Jei trokštate parodyti pasauliui mokymo, kurį Aš jums šiuo metu išdėstiau, didybę, turėkite omenyje, kad pirmiausia turite tapti skaidriais veidrodžiais, galinčiais atspindėti mano šviesą. Ne visada pasikliaukite savo kalbos iškalba ar daugiau ar mažiau dideliais savo žodžių sugebėjimais. Iš tiesų, sakau jums, gražiausi žodžiai niekada nepasieks tokio įtikinamumo, kokį turi geras darbas, kad ir koks jis bebūtų nepastebimas.

50. Mylima tauta, tai yra „trečioji diena“, kurią Aš savo Žodį tarp „mirusiųjų“ prikeliu naujam gyvenimui. Tai yra Trečiasis Laikas, kuriuo Aš dvasiniu būdu pasirodau pasauliui, kad jam pasakyčiau: „Štai tas pats Kristus, kurį matėte mirštantį ant kryžiaus, ir Jis šiuo metu kalba jums, nes Jis gyvena, gyvena ir visada bus.“

51. Tačiau Aš matau, kad žmonės savo kūnuose turi širdį, mirusią tikėjimo, meilės ir šviesos atžvilgiu, nors savo religinėse bendruomenėse jie tvirtina skelbiantys tiesą. Jie mano, kad užsitikrino savo sielų išgelbėjimą, jei meldžiasi savo bažnyčiose ir dalyvauja apeigose. Tačiau Aš jums sakau: pasaulis turi sužinoti, kad išgelbėjimas bus pasiektas tik atliekant meilės ir gailestingumo darbus.

52. Susirinkimų vietos yra tik mokykla. Religinės bendruomenės neturėtų apsiriboti vien tik įstatymo aiškinimu, bet turi pasirūpinti, kad žmonija suprastų, jog gyvenimas yra kelias, kuriuo reikia taikyti tai, ko išmokta iš dieviškojo įstatymo, praktikuojant mano meilės mokymą.

53. Tas, kuris tik klausosi pamokymų, kuris pasitenkina tuo, kad dalyvauja pamokose ir mano, jog jau įvykdė savo pareigą, klysta, nes jei jis išmoko jam atskleistą pamoką, bet jos neįgyvendino, jis nepasiteisino nei savo Mokytojui, nei savo artimiesiems, nei sau pačiam. Tuomet jis buvo tik mokinys, kuris manė supratęs pamoką, bet pamiršo svarbiausią jos dalį, būtent: meilę, atleidimą, užuojautą, kantrybę, tikėjimą ir viską, kas dieviškame mokyme yra gero ir ką patariama paversti veiksmais.

54. Mylima tauta, išmokite būti „paskutiniaisiais“, kad mano akyse būtumėte pirmieji. Noriu, kad iš visos širdies būtumėte nuolankūs, paprasti ir dori. Nesileiskite suvilioti netikros žemiškos šlovės, kuri tik

tarnauja tam, kad nukreiptų dvasią nuo tikrojo kelio arba neleistų jai toliau žengti pirmyn, ir taip priverstų ją švaistyti brangų laiką, skirtą dvasiniam tobulėjimui. Visada ieškokite vietos, kur galite būti naudingi, ir visada teikite pirmenybę jai, o ne tai, kuri jums atrodo garbingesnė.

55. Nebūkite tuščiagarbiai ar lengvabūdiški, nemylėkite garbės vietų, kaip tai darė fariziejai, norėdami pasipuikuoti prieš žmones, kad šie jiems rodytų pagarbą.

56. Tikrai kilni dvasia nesuteptina savęs tokiais menkystiškais dalykais, nes jai bjauru pasipuikavimas ir pataikavimas. Tam, kuris vykdo Dievo Įstatymą, įgyvendindamas jį dvasiniame ir žmogiškajame gyvenime, visiškai pakanka taikos, kurią jis gauna iš savo Viešpaties po kiekvieno savo darbo.

57. Troškimas užimti aukštesnę padėtį, sulaukti žavėjančių žvilgsnių ir pataikavimo reiškia mylėti save labiau nei visus kitus, o tai reiškia, kad esi labai toli nuo Dievo Įstatymo vykdymo.

58. Argi Aš jums nesakiau: „Mylėk Dievą labiau nei viską, kas sukurta?“ Tai yra pirmojo įsakymo prasmė. Argi Aš jums nesakiau: „Mylėk savo artimą kaip brolių ar seserį?“ Tai yra antrasis dalykas, kurį turite daryti. Taigi suvokite, kad jūsų meilė sau turi būti paskutinėje, o ne pirmoje vietoje.

59. Todėl Aš pavadinau veidmainiais tuos fariziejus, kurie tvirtino esą uoliausi Dievo tarnystėje, tačiau visada siekė būti pirmieji sinagogoje, mėgo sulaukti žmonių pagarbos ir stengėsi visada apsirengti gražiais šventiniais drabužiais, kad paslėptų visą savo piktumą.

60. Aš nenoriu jūsų vadinti veidmainiais. Jei nesijaučiate tyri, bent jau būkite santūrūs ir neparodykite tyrumo; nes būtų labai liūdna, jei kas nors, kas jau tiki jūsų išmintimi ir dorybe, atrastų tiesą ir pamatytų, kad jūsų liudijimas buvo melagingas.

61. Jūsų veiksmuose visada turi atsispindėti nuoširdumas ir tiesa.

62. Mokytojas prašo, kad jūsų gyvenimą visada lemtų kuklumas.

63. Tada patirsite, kaip tikra dorybė apsigyvens jūsų širdyse. Tai pajusite, kai jūsų dešinė ranka atliks gerą darbą, o kairė to net nepastebės.

64. Sakykite pasauliui, kad nebūtina, jog Kristus kiekvienoje kartoje gimtų ir mirtų, kad jūs galėtumėte būti išgelbėti; sakykite, kad mano Antrojo Laiko Žodis vis dar gyvas, paliečia visas sielas ir šaukia kiekvienos kartos širdį.

65. Aš perduodu jums savo naująją žinią, kad ji palengvintų jums visų ankstesnių apreiškimų supratimą.

66. Aš sugrįžau pas žmones, kad padėčiau jiems jų dabartiniuose išbandymuose. Mokytojas jums sako: nesijaudinkite, kai susipažinsite su

mano naujojo apreiškimo ženklais, verčiau džiaukitės, nes Aš leidau jums tiesiogiai patirti šiuos mokymus.

67. Kaip Aš pasirodžiau Magdalenai Dvasioje Antrajame Laike po aukos mirties, ir ji, nustebusi ir kartu kupina džiaugsmo, sušuko: „Viešpatie, tebūni Tu šlovintas ir garbinamas per amžius!“, taip Aš dabar pasirodžiau pas jus, kai manėte, kad Mokytojas yra toli arba abejingas jūsų kančioms; ir po savo nuostabos jūs mane palaiminote. Savo dvasioje priėmėte mano Šviesą, ir gavę tokią didelę malonę, prisiminėte savo artimus ir už juos užtariau žodžiais: „Man pasisekė išgirsti Tavo Žodį, o kiti nežino šių pamokymų!“ Tačiau Mokytojas jums sako: Aš įvairiais būdais apreiškiau savo Dvasią visose tautose. Tie, kurie viduje pasiruošę, supranta, kad gyvena malonės ir teisingumo laikais, ir jie pajuto mano buvimą.

68. Kaip atleidau Magdalenai, taip atleidžiu ir jums visiems, tačiau noriu, kad, kaip ir ji, taptumėte man verti.

69. Kiek pamokomų pavyzdžių, vertų tapti pavyzdžiu, galite surinkti iš savo brolių ir seserų, gyvenusių kitose epochose! Jų veikla yra tarsi atversta knyga. O jūs – argi nenorite, kad jūsų veikla būtų užrašyta kaip pavyzdys? Aš jūsų palikuonims parodysiu tuos jūsų darbus, kuriuos laikysiu vertingais. Šiandien, kol gyvenate materialiuose kūnuose, jūs nesulauksite nei šlovės, nei pagarbos. Būkite nuolankūs ir leiskite kitiems vertinti jūsų darbus.

70. Didžiajame dienos darbe, kuris jūsų laukia, Aš būsiu jūsų (padėjėjas, kaip) Simonas iš Kirėnės.

71. Mano mokymas sukels didelius sukrėtimus pasaulyje, įvyks dideli papročių ir idėjų pokyčiai, ir net gamtoje įvyks permainos. Visa tai žymės naujos žmonijos eros pradžią, o dvasios, kurias netrukus siųsiu į Žemę, kalbės apie visas šias pranašystes. Jos aiškins mano Žodį ir paaiškins darbus, kad padėtų atkurti ir tobulinti šį pasaulį.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 153

1. Vėl pasirodo tarp jūsų Mokytojas, kad suteiktų jums savo Trečiojo Laiko mokymą.

2. Iš tiesų, sakau jums: jūsų tikėjimas mano apreiškimu per žmogiškąjį protą suteiks jums atramos jūsų gyvenimo išbandymuose, nes mano Žodis lydės jus visur. Nebūkite tokie kaip kai kurie iš tų, kurie kartu su jumis klausėsi manęs ir, pavargę klausytis, vėl pasitraukė, nesusipažinę su paveldėjimu, kurį nešė savyje.

3. Atės akimirka, kai turėsite atsiskaityti už viską, ką Aš jums patikėjau.

4. Jūs, čia esantys, savo atkaklumu parodote savo valią ir uolumą sekti mano pėdomis. Aš matau, kaip meilė, kuri jūsų širdyse buvo skirta mano dieviškumui, auga kartu su jūsų (dvasiniu) pakilimu ir artimo meilės praktikuojimu.

5. Aš esu Tėvo meilė, kuri kalba jūsų dvasiai ir pripildo ją ramybe. Mano Žodis jus apvalina, nes jis pasiekia jūsų esybės gelmes. Jis reiškia išgelbėjimą, nes nukreipia jus nuo blogų kelių ir siūlo tiesos kelią, o klausydamiesi manęs jūs patiriate ekstazę, kurioje visi sudarote vieną širdį ir vieną valią.

6. Aš kreipiuosi į visą žmoniją ir raginu atsinaujinti nusidėjėlių, kuris atkakliai laikosi savo ydų, nes ir jam Aš turiu paruoštą vietą savo kareivių gretose.

7. Mano amžinasis ir visuotinis Žodis tampa ribotas, kai jį įkūnija balso nešėjas, tačiau jis niekada nepraranda savo prasmės tobulumo. Mano Žodis nežeidžia ir nebaudžia. Kodėl manote, kad Aš baudžiu, juk būtent žmogus pats savo kelią nusėja erškėčiais, kad vėliau juo eitų?

8. Supraskite, kad viskas, kas egzistuoja, gyvena pagal įstatymą, ir kad tas, kuris nukrypsta nuo teisingo kelio ir nepaklūsta įsakymams, kuriais jūs vadovaujatės, tuoj pat patiria įstatymo teismą, kad suprastų savo klaidą.

9. Keletą akimirkų pažvelkite į jus supančią visatą, ir jūs žavėsitės harmonija, paklusnumu ir tikslumu, su kuriais visos karalystės ir visos būtybės vykdo savo paskirtį. Ar manote, kad mano kūrinys būtų tobulas, jeigu ne viskas, kas sukurta, paklustų vienam įstatymui? — Jūs, kurie esate mano šedevras, buvote apdovanoti laisve rinktis, valia, protu ir visais dvasiai būdingais sugebėjimais, kad, pasiekę dvasinį tobulumą dėl nuopelnų, kuriuos įgysite plėtodami savo dorybes, patirtumėte ramybę ir laimę bei rastumėte visą šviesą, kurią Aš jums paruošiau, kad pasiektumėte Pažadėtąją žemę.

10. Kelias, vedantis į Tėvo dešinę, yra toks siauras ir tiesus, kad Jis pats tapo žmogumi Kristuje, kad savo aukos mirties ir pralietų kraujo pėdsakais nubrėžtų žmogaus dvasiai kelią į tobulumą.

11. Tas kelias, kuris yra Meilės įstatymas, nebus ištrintas žmogiškųjų idėjų, nes kiekvienai sielai ateina jos išganymo momentas, ir ji jį randa tik Dieve.

12. Šiandien jūs manęs klausotės, tačiau rytoj, kai Aš nebesireikšiu tokiu pačiu būdu, turėsite sekti manimi pasaulio keliais ir imti mane pavyzdžiu. Jei tada jus ištiks silpnumo akimirka, mano Žodis jus nustebins kelyje, o prisiminę mano meilės pamokymus, rasite išgelbėjimą ir tęsite savo misiją – mylėti savo artimus.

13. Šiuo metu Aš atėjau pas jus neapčiuopiamas ir nematomas, ir jūs mane suvokėte tik savo dvasiniu jautrumu. Tokiu būdu Aš išbandžiau jūsų tikėjimą. Aš suteikiau jums daug apreiškimų, kuriais jūs sustiprinote savo tikėjimą. Jūsų dvasinės akys atsivėrė, ir dabar jūsų pojūčiai pabunda, kad suprastų mane ir vėliau liudytų.

14. Net jei jūsų lūpos nekalbėjo apie mano tiesą, net jei jūsų *širdis* vis dar abejoja – *Dvasia* mane myli ir tiki. Ji trokšta pasiekti mane, o savo maldoje prašo manęs šviesos, kad įtikintų „kūną“, ir stiprybės bei kantrybės, kad jį nugalėtų. Dar nėra susitarimo tarp Dvasios ir Kūno, ir dažnai jūs buvote nugalėti pastarojo užgaidų ir atidavėte savo sugebėjimus bei valią jo tarnystei. Tačiau būtent dėl to Aš šiandien atėjau, kad pamaitinčiau Dvasią, sustiprinčiau ją ir grąžinčiau jai jos paveldėjimą.

15. Aš visada ieškojau Dvasios ir kalbėjau jai apie amžinąjį gyvenimą, kuris yra jos tikslas. Ji priklauso man, todėl aš ją reikalauju sau. Aš nukreipiau jį į tobulėjimo ir atpirkimo kelią, nes buvo mano valia, kad jis, pelnydamas nuopelnus, tobulėtų ir jais tobulėtų. Kūno apvalkalas turi tik trumpą gyvenimą. Kai jis įvykdo savo užduotį, jis atiduoda man duoklę, o Dvasia toliau eina savo keliu, nesustodama.

16. Šiandien – didžiausios sielos atpirkimo valanda. Mano teismas prasidėjo, ir kiekvieno darbai buvo sudėti ant svarstyklių. Nors šis teismas sieloms yra sunkus ir skausmingas, vis dėlto joms arti yra Tėvas, kuris yra labiau mylintis Tėvas nei teisėjas. Jus taip pat apgaubia Marijos, jūsų užtarėjos, meilė.

17. Mano vaikai laukia manęs chaoso, kuriame šiandien gyvena, apsuptyje. Žinodami, kad Aš ateisiu, jie bijo, nes pažeidė mano įstatymą; kai Aš priartėjau prie jų ir paklausiau, ar jie mane atpažįsta, jie man atsakė taip: „Viešpatie, aš pamiršau Tavo įsakymus, pasidaviau materializmui ir esu sutrikęs. Tačiau šiandien, kai Tavo balsas mane šaukia, aš pasitaisysiu ir leisiu Tavo šviesai mane vesti.“

18. Ir kai Aš atėjau pas jus, išrinktąją tautą, ir paprašiau jus priimti mane į savo vidurį, jūsų dvasia tuoj pat atsakė: „Formuok ir tobulink mūsų esybę savo mokymu.“ Tačiau nors dvasia žino savo paskirtį ir ją priima, kūnas

tam priešinasi, ir tarp jų prasideda kova, kurioje jūs turite užsitarnauti būtinus nuopelnus savo išganymui.

19. Jau seniai Aš jums pranašavau įvykius, kuriuos jūs pamatysite išsipildant. Aš jums sakiau: „Budėkite ir melskitės, nes artėja diena, kai prasidės karas ir kitos nelaimės.“ Tačiau jūsų netikinti širdis man atsakė: „Tėve, argi įmanoma, kad Tu leistum karą tarp mūsų, juk Tu parodai savo meilę, gerumą ir atleidimą?“ — Kai Aš jums pranašavau šiuos įvykius, tai įvyko tam, kad jūs pasirengtumėte ir melstumėtės už visą žmoniją, kad nuo šiol gyventumėte susikaupimo ir atgailos gyvenimą, kad savo šeimos glėbyje kurtumėte taiką ir praktiškai taikytumėte mano mokymą. Visko to Aš prašiau iš jūsų, kad skausmas būtų sušvelnintas. Aš nenorėjau jums pasakyti, kad tokiu būdu jūs užkirstumėte kelią tam, kas parašyta, bet siūliau jums būti tarpininkais tarp pasaulio ir mano Dvasios.

20. Viskas, kas buvo pranašauta, išsipildė 1939 metais: stiprios tautos, pavergusios silpnąsias, kitos, dar galingesnės, susivienijusios, kad užpultų pirmąsias; ir plintantis karas, kuris savo kelyje viską naikino ir sėjo skausmą. — Kai kurių mano mokinių malda buvo tokia: „Viešpatie, mes tikimės, kad šis žodis neišsipildys.“ Kiti laukė įvykių, kad galėtų patikėti. Tačiau mano žodis išsipildė, ir šiandien jūs manęs klausiate, ar visos grėsmės jau praėjo. Bet Aš jums sakau, kad taika, kurią šiandien patiriate, yra tik tariama taika, o tai, kas iki šiol įvyko, yra tik kančių, kurios ištiks pasaulį, pradžia.

21. Jūs, mano mokiniai, vis dar esate silpni, nes, nors turite mano žodį, vis dar abejojate. Mano Tėvo Dvasia laukia žmonijos (dvasinio) atgimimo. Kiekvienas iš jūsų savo šeimos rate turi būti šio mokymo mokytojas, kad, atėjus bausmės dienai, būtumėte pasirengę ir stiprūs. Pažvelkite į nepaklusnias širdis aplink jus, kurios privertė jus verkti, taip kad savo kančioje man sakėte: „Kodėl Tu mane išbandai tarp mano artimųjų dėl Savo mokymo?“ Bet Aš jums sakau: tas jūsų brolis, kuris nesuprato jūsų idealo, pasikeis dėl jūsų kantrybės ir gailestingumo ir vėliau taps jūsų geriausiu draugu ir patikėtiniu.

22. Jau artėja tie, kurie išgirs mano paskutinius žodžius. Netrukus jie suvoks mano mokymo dvasinę prasmę. Suteikite jiems geriausią vietą, išgydykite juos ir netrukdykite jiems eiti savo tobulėjimo keliu. Jei matysite, kad jų dvasiniai sugebėjimai sparčiai atsiskleidžia, leiskite jiems žengti į priekį, tada jų ranka padės jums nešti kryžių, ir jūs visi darysite pažangą.

23. O mylimasis Izraeli, į kurį Aš nuolat išliejau savo Žodį – tu dar nesupratai, kaip labai Aš tave myliu! Kiek kartų jūs buvote sujaudinti, išgirdę mano Žodį, ir, patyrę mano stebuklus, pažadėjote man, kad seksite

paskui mane iki pat pabaigos. Būkite palaiminti. Pasitikėkite savo Tėvu, kuris nuolat budi virš jūsų. Jūs negyvenate pasaulyje, kuriame vyrauja visiška taika, bet jame jums pavyks pajusti karalystę, pažadėtą jūsų dvasiai. Mano meilė yra su jumis. Siekite manęs kaip Tėvo, o ne kaip Teisėjo. Netrokškite stovėti prieš mano teismo krasę. Paruoškite savo sielą, kad, kai ateisite pas mane, jūsų viduje būtų taika ir pasitenkinimas, o mano Dvasioje – džiaugsmas.

24. Visais laikais Aš apsireiškiau kaip Tėvas. Pasaulio pradžioje Aš dvasiškai kalbėjau žmonėms, jie dažnai matydavo mane nusileidžiantį, kad juos pamokytų ar pataisytų. Aš kalbėjau Adomui, ir jis nuolankiai manęs klausė. Aš buvau su Abeliu, ir kokį malonumą radau tame kūrinyje. Tačiau Aš priartėjau ir prie Kaino, nes myliu visus – ir teisiuosius, ir nusidėjėlius. Aš siunčiau didžias dvasias, nešančias mano šviesą, kad jos mokytų ir atskleistų Įstatymą bei dieviškus įsakymus. Tačiau kaip mažai buvo pasirengusių pažadinti savo dvasią ir klausytis savo sąžinės balso. Kai kurie, nusidėję, gailėjosi, bet kiti nususuko nuo griežto ir neperkalbamo Jehovos įstatymo. Tačiau mano įstatymas buvo visų širdyse, ir nors mano šviesa juos apšvietė, aš mačiau, kad nusidėjėlių buvo dauguma, kad blogis išplito ir smarkiai pakenkė sieloms. Tada aš leidau, kad įvyktų didelis apvalymas. Išgyveno tik Nojus ir jo šeima, ir jie tapo sėkla, naujo pasaulio pradžia. Aš sudariau sandorą su tuo teisiuoju vyru, ir pasirodė taikos vaivorykštė – sandoros ženklas.

25. Netrukus tų žmonių palikuonys vėl pasidavė pagundai. Širdys, gavusios meilės paveldėjimą, tapo nejautrios ir kietos. Jų išgelbėjimui reikėjo vaizdingo pavyzdžio. Tuomet Kristus tapo žmogumi ir apsigyveno tarp jų. Jis valgė jūsų duoną, patyrė ir iškentė jūsų gyvenimo sunkumus. Jis darė stebuklus, kad būtų atpažįstamas, Jis mokė jus teisingo kelio. Jūs gyvenote šalia Jo ir matėte, kaip Jis keliavo po pasaulį. Tačiau, kai atėjo Jo misijos pabaiga, – kaip mažai buvo tų, kurie buvo pasirengę pamatyti Jo žengimą į dangų, suvokti Jo aukos mirtį ir be dvejonų žengti keliu, kurį nubrėžė Jo meilės ir atleidimo kraujas.

26. Šiandien Aš atvykstu antrą kartą kaip Mokytojas. Mano žvilgsnis ieško tų, kurie turi sekti paskui Mane, tų, kurie turi pasiruošti, kad galėtų pasauliui pasakoti apie Mano atėjimą kaip Guodėjo Dvasios. Tačiau su skausmu žiūriu į jautrias ir nekaltas širdis, kurios sukietėjo. Išsiliejo tiek daug ašarų, kad jų šaltiniai – žmonių akys – išdžiūvo. Man nebėra meilės, nėra ir žmonių tarpusavio užuojautos, o mano Tėvo Dvasia kenčia dėl žmonijos. Mano žvilgsnis nukreiptas į kiekvieną širdį, tačiau aš jaučiu tik tą skausmą, kurį jūs šiuo metu patiriate.

27. Mokytojas jums sako: jūs nesugebėjote pasinaudoti dovanomis, kurias Aš jums suteikiau. Tačiau ateis laikas, kai jūs geriau suprasite šį mokymą, pajusite, kad esate man labai arti, ir man padėkosite.

28. Melskitės, budėkite ir prašykite už pasaulį. Kai ateis kovos laikas, pakilkite ir skleiskite mano Šviesą, drąsinkite ir guoskite, išgydykite ligas, darykite stebuklus, kad, pasiekę savo kelionės pabaigą, ateitumėte pas mane kupini nuopelnų ir ramiai stotumėte prieš mano Teismo sostą.

29. Tačiau kada ši tauta suvoks savo dvasinę misiją, kurią ji turi kitų žemės tautų atžvilgiu?

30. Aš jums sakiau, kad neturėtumėte trokšti būti daugiau už kitus, nei reikalauti, jog esate aukštesni už kitus. Vis dėlto jūsų paskirtis yra didi, ir netgi tauta, kuri jums suteikia savo globą, privalo atlikti tą dalį, kuri jai tenka šiame darbe.

31. Aš jums mokiau, kad perduotumėte Gerąją Naujieną savo artimiesiems, o kai ateis laikas, neštumėte mano žinią kitoms tautoms. Bet Aš vis dar matau jus miegančius, nesuvokiančius savo misijos didžiulės reikšmės.

32. Argi norite, kad jus iš letargijos pažadintų skausmas, vargas, ligos ir alkis?

33. Ta taurė, kurią geriate, yra labai karti, o grandinės, kurias vilkite su savimi, yra labai sunkios. Jūs vis dar esate faraono pavergta tauta. Kuo labiau trokštate laisvės, tuo didesni vargai jums užkraunami ir tuo didesnė jūsų duoklė. Kokio kartumo lygio jūs dar pasieksite?

34. Būtina, kad pabudusieji pažadintų kitus, kurie vis dar miega, iš jų letargijos ir pasakytų jiems, kad Viešpats, tas pats kaip ir senovėje, laukia jų ant kalno, kad jie išgirstų Jo Tėvo balsą ir kad Jis parodytų jiems kelią, vedantį į laisvę ir taiką. Tačiau ir vieni, ir kiti turi teisingai suprasti mano žodį, nes kitaip jūs klausiate savęs: „Kas yra faraonas? Kas yra ta vergovė, apie kurią čia kalbama? Ant kokio kalno Viešpats mums kalbės? Kur mus nuves tas kelias, kurį Jis mums rodo?“

35. Tačiau jūs turite išmokti išsiaiškinti simbolius, kuriais Aš jums kalbu, kad vėliau galėtumėte juos paaiškinti savo artimiesiems, nesuklydami.

36. Socialinė aplinka, kurioje gyvenate, kuri šiuo metu jus supa, yra šių laikų faraonas. Ji persmelkta savanaudiškumo, neapykantos, godumo ir visų žmonijos nuodėmių.

37. Grandinės – tai jūsų poreikiai, verčiantys jus paklusti vyraujančiam egoizmui, neteisybei ir netgi dorovės nuopuoliui.

38. Kalnas, ant kurio Aš jūsų laikiu, yra kiekvieno iš jūsų sąžinėje, kuri pagal mano valią turi pasireikšti jūsų širdyje, nes joje yra užrašytas mano įstatymas.

39. Kelias – tai gyvenimo kryptis, kuri leis jums pasiekti trokštamą taiką ir tą laisvę, kurios siekiate, ir kuri atneša būtent šio Įstatymo išpildymą.

40. Ar dabar jau nujaučiate savo misijos reikšmę? Melskitės, tauta, kad jūs tauta pabustų išgirdusi mano šauksmą. Būkite budrūs, kad, kai žmonių minios kreipsis į jus, sugebėtumėte jiems išeiti pasitikti ir savo pavyzdžiu juos įkvėpti.

41. Gilinkitės į mano mokymus, mokiniai, ateikite ir išklausykite mano žodį, nes šie laikai nebesugrįš. Šiandien jūs dar galite mane girdėti per balso nešėjų protą, tačiau šis laikas praeis, ir mano darbas jums atvers naują apreiškimo etapą.

42. Pasikraukite klausydamiesi mano mokymų ir saugokite juos savo širdyse. Paverskite savo atmintį skrynja, kurioje saugoma mano mokymų esmė, tarsi tai būtų neįkainojamos vertės brangakmenis.

43. Šiandien, kai Aš sugrįžau pas jus, vieniems sukeldamas nuostabą, o kitiems – susiduriant su netikėjimu ar tikėjimu, jūs tikitės, kad Mokytojas jums kalbės apie mokymus, kuriuos Jis jums davė praeityje.

44. Klausykite manęs: Dievas žmogui apsireiškė kaip Įstatymas ir Teisumas nuo pat žmogaus gyvenimo pradžios. Atsižvelgdama į pirmųjų sutvėrimų nebrandumą ir paprastumą, Dieviškoji Dvasia materializavosi, kad jos balsas skambėtų žmogiškai ir būtų suprantamas. Tų būtybių jautrumas pabudo, kol jos išmoko per gamtą suprasti Tėvą. Kol jos gyveno paklusdamos, jos patirdavo dievišką malonę per viską, kas jas supo. Jos neišvengė ir klaidų bei kartėlių, kurios joms parodė, kad jos nusižengė savo Viešpačiui. Aš pasirūpinau, kad juose sušvytėtų sąžinės šviesa, kuri jų gyvenimo kelyje turėjo būti švyturys, teisėjas ir patarėjas. Pirmieji žmonės instinktyviai žinojo, kad tas nematomas Tėvas visada įsakydavo daryti gera ir kad šis įsakymas rėmėsi Įstatymu, pagal kurį jie turėjo gyventi. Tą vidinę šviesą jie vadino „gamtos Įstatymu“.

45. Vėliau, kai žmonės dauginosi ir daugindamiesi pamiršo laikytis to Įstatymo, nebeklausydami savo sąžinės balso ir praradę bet kokią drovumą, Tėvas, kuris buvo nuėjęs paskui savo vaiką į dykumą, atsiuntė jiems žmones, kurie savo dorybe ir išmintimi buvo apdovanoti aukšta dvasia, kad primintų jiems kelią, nuo kurio jie buvo nuklydę.

46. Argi neprisimenate teismojo Abelio, už kurio kraują Aš vis dar reikalauju atsakomybės? Jis mirė šalia savo aukos.

47. O ar prisimenate giliai tikintį Nojų, kuris ištvėrė žmonių pašaipas ir iki paskutinės akimirkos skelbė savo Viešpaties valią? Savo darbais jie jums priminė mano buvimą ir mano Įstatymą. Tada Aš jums atsiunčiau Abraomą – paklusnumo ir begalinio tikėjimo savo Viešpačiu pavyzdį, dorybingą Izaoką ir Jokūbą, kuris buvo ištikimas ir kupinas stiprybės, kad jie sudarytų

medžio kamieną, iš kurio turėjo išaugti šaka – Mozė, kurį Aš atsiunčiau, kad jis atstovautų man ir perduotų žmonėms mano Įstatymą.

48. Žmonija Mozėje įžvelgė mano didybės atspindį. Ji matė jame teisingumą, dorumą, nepalaužiamą drąsą, tikėjimą, paklusnumą ir meilę artimui. Jūs sužinojote, kad, matydamas savo tautos silpnumą, jis įniršęs sudaužė Įstatymo plokštes, kurias ką tik buvo gavęs iš Tėvo. Tačiau ar žinote, kad Aš jas tuoj pat atkūriau ir grąžinau į jo rankas, kad jums paaiškinčiau, jog visais laikais jus turi valdyti tik *vienas* dieviškasis Įstatymas: nematomojo Dievo Įstatymas.

49. Kai praėjo tam tikras laikas ir paaiškėjo, kad žmonijai reikia geriau pažinti savo Tėvą, Jis – nenuilstamai vykdydamas savo meilės darbą – pasiuntė į pasaulį savo pranašus, kad praneštų žmonijai, jog Jis ateis į žemę ir taps žmogumi, kad ji galėtų pajusti Jo meilę ir kad per Jo gimimą, gyvenimą ir mirtį išmokytų ją, kas yra tobulas gyvenimas. Tačiau kol vieni tikėjo mano pranašais, kiti abejojo, juos nužudė ir šia auka paruošė man kelią.

50. Mano pasiuntinių žodžiai priversdavo drebėti nusidėjėlių širdis, nes jie skelbė to, kuris savo tiesa atskleis melą, atėjimą. Kol žmonės sakė: „Dievas pataria daryti gera, tobulus meilės, atleidimo ir teisingumo darbus, nes Jis yra tobulas; tačiau mes, žmonės, tokie būti negalime“, į pasaulį atėjo Jėzus.

51. Jis buvo pats Dievas, atėjęs į pasaulį, kad žmogiškosios išvaizdos pavidalu atneštų savo Įstatymą ir Mokymą. Šiandien jūs norėtumėte sužinoti, kaip buvo sukurtas Jėzaus kūnas. Dėl to Aš jums sakau: jums tenka pasitenkinti žinojimu, kad tas kūnas buvo pradėtas ir pradėtas per begalinės meilės, kurią Aš jaučiu jums, veikimą. Nuo tos akimirkos Jėzus pradėjo gerti kartybės taure, kurią turėjo išgerti iki galo. Jis išgyveno visas žmogiškąsias peripetijas, ištvėrė išbandymus, pažino vargus, persekiojimus, ilgą žmonių kasdienį darbą, troškulį ir vienatvę; savo kūnu jis jautė, kaip bėga laikas, ir iš arti stebėjo žmogiškąjį gyvenimą su jo dorybėmis ir vargais, kol atėjo laikas išeiti, kad kalbėtų ir darytų galingus darbus.

52. Tada Aš leidau, kad žmonės susirinkdavo aplink mane, kad mane išgirstų, stebėtų, pažintų žodžiais ir dvasiškai. Aš leidau, kad žmogus, ieškodamas dieviškumo, perdurtų mano kūną, kol pamatė mano kaulus, kol buvo atverta mano šono žaizda ir iš jos išteko vanduo. Aš leidau, kad pasaulis padarytų mane savo kaltinamąjį, savo pajuokos karalių, nuogąjį, ir taip, nešdamas gėdos kryžių ant pečių, vilktų mane į egzekucijos vietą, kur manęs laukė du plėšikai, norėdami mirti kartu su manimi.

53. Taip Aš norėjau mirti ant savo kryžiaus, kad jus pamokyčiau, jog Aš, jūsų Dievas, esu ne tik žodžio Dievas, bet ir veiksmų Dievas. Tačiau tie, kurie matė mane mirštantį, stebėjo mano mirties agoniją ir girdėjo mano paskutinius žodžius, sakė: „Kaip gali mirti Dievo Sūnus? Kaip gali būti, kad, nors jis yra Mesijas, mes matėme jį susmunkantį ir girdėjome jį dejuojantį?“

54. Žmonės reikalavo dar vieno įrodymo, ir savo meile Aš jiems jį suteikiau. Kaip Aš, būdamas žmogumi, gimiau iš šventos moters įsčių, norėdamas pagerbti motinystę, taip pat ir Aš pasinėriau į Žemės gelmes, norėdamas pagerbti ją ir ten užbaigti savo misiją kaip žmogus. Tačiau žemė negalėjo sulaikyti to kūno, kuris priklausė ne jai, o Tėvo įsčioms, iš kurių jis atėjo ir į kurias sugrįžo.

55. Dabar Aš jums sakau: jei abejojote Kristaus dieviškumu, matydami jį mirštantį ant kryžiaus, ar galite man pasakyti: kuris žmogus trečią dieną po savo mirties prisikėlė iš kapo, jo nesugadindamas, ir su savo pačio kūnu pakilo į dangų? Niekas! — Aš tai padariau, nes Aš esu Gyvenimas, nes Aš negalėjau mirti nei dvasia, nei kūnu.

56. Abejonių buvo ne tik tarp stebinčiųjų minios. Net tarp mano mokinių buvo vienas, kuris abejojo, ar po mirties galėčiau pasirodyti tarp jų. Tai buvo Tomas, kuris pasakė, kad tik tada, jei galėtų įdėti savo pirštus į žaizdą mano šone, jis patikėtų, kad tai įmanoma. Jis vos tai ištarė, kai Aš jam perdaviau savo sveikinimą: „Tebūnie jums mano ramybė!“ Tas dar turėjo jėgų priartėti, apžiūrėti gilią žaizdą ir ją paliesti ranka, kad patikėtų, jog Mokytojas tikrai mirė ir prisikėlė.

57. Palaiminti tie, kurie tiki, dar nematę. Taip, mano vaikai, nes ir tikrasis tikėjimas yra žvilgsnis, kuris mato tai, ko nei protas, nei pojūčiai negali atrasti. Tik tikėjimas gali žmogui atskleisti kai kurias Kūrimo paslaptis.

58. Tačiau Tas, kuris prisikėlė iš mirusiųjų, šiuo metu ateina Dvasioje, kupinas šlovės, kad vėl prabilėtų jums.

59. Kiek iš tų, kurie šiandien gyvena žemėje, žino, kad prieš žmoniją atsivėrė nauja era? Tikrai žino tik tie, kurie išgirdo šį žodį, kad 1866 metais prasidėjo nauja epocha: Šventosios Dvasios.

60. Per Roque Rojas protą kalbėjo Elijo, Pirmtako, Dvasia, kuri šitaip pasireiškė, kad paruoštų Viešpačiui kelią.

61. Per tą teisųj vyrą Aš atvėriau žmonijai savo mokymų, savo naujų apreiškimų knygą ir paraginau juos žengti dar vieną žingsnį pirmyn šiuo keliu.

62. Šiuo metu Aš atėjau „ant debesies“, tai yra dvasiškai ir nematomas žmonių akims. Šis „debesis“ yra Anapusio simbolis, iš kur Aš siunčiu šviesos

spindulį, kuris apšviečia tuos proto organus, per kuriuos Aš save atskleidžiu. Tokia buvo mano valia, ir todėl tai yra tobulas darbas. Aš pažįstu žmogų ir myliu jį, nes jis yra mano vaikas. Galiu juo pasinaudoti, nes Aš jį sukūriau, būtent tam Aš jį ir sutvėriau. Galiu apsireikšti žmogui, nes Aš jį sukūriau būtent tam, kad jame save pašlovinčiau.

63. Žmogus yra mano vienintelis ir tikrasis atvaizdas, nes jis turi gyvybę, protą, valią ir sugebėjimus, kaip ir jo Dievas.

64. Prieš apsireikšdamas šioje formoje dabartyje, Aš tyrinėju žmonių širdis. Aš klausiu tų, kurie maitina savo dvasią įvairiose religinėse bendruomenėse: „Ar esate patenkinti?“ O jie atsakė: „Mes alkanėjame ir trokštame Tavęs.“

65. Daugelis ieškojo savo Tėvo pavidalo ir veido, bet jo nerado. Jie tikėjosi to stebuklo, tačiau stebuklas neįvyko, nes jie nerado duonos, kuri tikrai pamaitintų jų dvasią. Tačiau Aš buvau paruošęs tą medį, tą šaltinį ir tuos laukus, ir pasikviečiau tas taikos alkanas ir „ „ ištroškusias minias, kurios trokšta meilės ir nori jaustis mylimos. Kai jie atėjo į mano akivaizdą, jie išgirdo šį Žodį, kuris vienodai apsireiškia visose esamose susirinkimų vietose, ir kiekvieną kartą, kai jis nuskamba, jis yra tarsi mylintis rankos prisilietimas, pažadinantis miegantįjį, ir tarsi draugo balsas, teikiantis patarimą.

66. Kurį laiką manęs klausėsi, jūs supratote, kad negalite būti vien tik gerbėjais, kurie savo gyvenimą praleidžia tik dvasiniame apmąstyme, ir man pasakėte: „Viešpatie, valgydami šį vaisių, kurį mums davėi, prisiėmėme pareigą Tavo Dieviškumui auginti ir skleisti jo sėklą.“

67. Kai suprantate, kad jūsų Mokytojas vis dar neša savo meilės kryžių ant pečių, jūs verkite ir sakote Jam: „Viešpatie, leisk mums nešti Tavo kryžių, leisk mums išgerti tulžį ir actą.“ Tačiau Aš jums sakau: kaip jūs prašėte, taip jau ir įvyko. Argi nepastebėjote, kaip sunki buvo jūsų misija pastaruoju metu? Argi nesuprantate, koks kartus buvo šis laikas, ir kad šiuo metu išgyvenate tai, ko dar niekada neteko patirti? Toliau rodykite šį pasiryžimą ir melskitės.

68. Aš pasirinkau jus, paprastus žmones, nes jei kalbėčiau per mokslininkų, teologų ir tyrinėtojų lūpas, manimi nebūtų tikima. O kai kalbu per paprastą žmogų, aš stebinu žmones. Kas atvedė šias didžiules minias? Tai buvote jūs visi, nes buvote pasirengę liudyti. Čia yra tie, kurie jums sakė: „Kaip įmanoma, kad Kristus yra pasaulyje?“ Ir taip pat tie, kurie šaukė: „Neįmanoma, kad visų tobulumą Mokytojas apsireikštų per žmogų!“ Čia yra tie, kurie abejojo jūsų žodžiais ir tvirtinimais.

69. Tauta, jei Jėzus savo krauju laistė sėklą, kurią Tėvas Pirmuoju Laiku pasėjo į žmonių širdis, tai šiandien mano dieviškoji Dvasia leidžia malonės rasą nusileisti ant tų laukų, kad juos padarytų derlingus.

70. Mano atsisveikinimo diena artėja. Mano buvimas tarp jūsų šiuo metu truko ilgiau nei praeityje, ilgiau nei su Izraeliu dykumoje, ilgiau nei Jėzus gyveno tarp žmonių. Kas iš tų, kurie šiuo metu klausėsi manęs, jautėsi, kad šis Žodis jį užnuodijo? Kas dėl jo įklimpsta į ydas ar klaidas? Iš tiesų sakau jums: jei „ “ jums neatnešė gero, nes jūs jo nepriėmėte į save, tai jis jums ir nieko blogo nepadarė.

71. Prisiminkite, kad kartą jums sakiau: „Aš jūsų nesukūriau tam, kad būtumėte kaip parazitiniai augalai. Nenoriu, kad pasitenkintumėte tuo, jog niekam nedarote nieko blogo. Noriu, kad pasitenkinimą rastumėte darę gera.“ Kiekvienas, kuris nedaro gero, nors galėtų tai daryti, padarė daugiau blogio nei tas, kuris, nes nesugebėdamas daryti gerų darbų, apsiribojo blogio darymu, nes tai buvo vienintelis dalykas, kurį jis mokėjo daryti.

72. Taigi šią dieną jums kalbėjo Tas, kuris, miręs už pasaulį, prisikėlė Tėvo šlovei, kad šiuo Trečiuoju Laiku Dvasia ateitų pas jus.

73. Štai mano prisikėlimas trečią dieną, kai Kristus pasirodo savo naujiems mokiniams ir sako jiems:

„Tebūnie jums mano ramybė!“

Pamoka 154

1. Mano Dvasios šviesa apšviečia jus šį malonės rytą.

2. Mano mokymas ir Antrojo laikotarpio pavyzdžiai nebuvo suprasti žmonijos, nes vietoj abipusės meilės Aš matau nesantaiką tarp tautų ir konfliktus tarp įvairių ideologijų, sektų ir religinių bendruomenių. Aš jums parodžiau nuolankumo pavyzdį – nuo lopšio iki tos akimirkos, kai miriau tarp jūsų ant kryžiaus. Žmonės nepasinaudojo mano gyvenimu, mano pavyzdžiu, mano mokymais ir mano aukos mirtimi kaip pavyzdžiu.

3. Ta Dievo knygos puslapis buvo pamoka visoms kartoms; jame Aš jums palikau viską, ką tuomet turėjau jums pasakyti, nieko iš to negalėjau pamiršti. Aš jums pranešiau, kad sugrįšiu pas jus, ir štai Aš esu čia, išpildydamas savo pažadą. Tačiau Aš matau jūsų pasaulį visiškoje netvarkoje, matau, kaip žmonės bando pakeisti planetos veidą pagal savo įsitikinimus ir doktrinas. Bet šiandien Aš atvykstu kupinas meilės, kad pasakyčiau jums: jei nesupratote Antrojo Laiko mokymų – štai Aš esu čia, kad savo žodžiu padėčiau jums juos suprasti.

4. Klausykite: Kartą Jėzus atėjo prie Jordano kranto ir ten sutiko Joną Krikštytoją, kuris mokė savo mokinius ir skelbė jiems Dangaus karalystės atėjimą. Kai Antrojo Laiko Pirmtakas išvydo spindinčią Jėzaus akį, jo veido draugiškumą ir dieviškąjį didingumą, kurį Jėzus spinduliavo, jis atpažino Mesiją ir nusilenkė prieš jį. Jonas, kuris ką tik mokė savo mokinius ir buvo girdėjęs apie mokymą, kurį skelbė Jėzus, jiems buvo pasakęs: „Karalystė priartėjo prie žmonių“, ir, stovėdamas priešais Išganytoją, jis iš karto jį atpažino ir sušuko: „Žiūrėkite, tai tas, kuriam aš nesu vertas net jo sandalų dirželių atrišti.“

5. Tačiau kadangi Jonas buvo mano pranašas ir mano tarnas, jo mokymai sutapo su manaisiais, o jo mokiniai taip pat buvo ir mano mokiniai.

6. Kitą kartą, kai Jėzus buvo netoli kaimo, jis išsiuntė savo mokinius ieškoti maisto, o jiems sugrįžus, jie sutiko Jono mokinius, kurie kaip tik pamokslavo. Atėję pas Mokytoją, jie tarė: „Viešpatie, Viešpatie, sutikome keletą vyrų, kurie skelbia mokymą ir daro stebuklus. Ar tai atitinka tavo įstatymą?“ Jėzus jiems tarė: „Kodėl taip susijaudinote? Kiekvienas, kuris myli artimą, laikosi įstatymo.“

7. Aš jums tai sakau šiandien, Trečiojo laikotarpio mokiniai, kad jūs nelaikytumėte esančiais už mano įstatymo ribų tų, kuriuos sutinkate savo kelyje ir kurie sėja meilę, gailėstingumą ir šviesą, nesvarbu, koks bebūtų mokymo, kurio jie laikosi, pavadinimas.

8. Tuo metu ne visi mane atpažino kaip dieviškąjį Sėjėją. Daugeliui aš buvau tik galilėjietis, pamokslavęs žemėje. Tik tie, kurie Jėzaus žodžiuose atrado Dievybės balsą, jį atpažino kaip Aukščiausiojo Sūnų.

9. Tas, kuris šiandien pasirodo tarp jūsų, yra tas pats, kuris kalbėjo jums Antrajame Laike. Tačiau to, ką žmonės matė tuomet, dabar nebėra galima matyti tokiu pačiu būdu. Tas Mokytojas su draugišku veidu, švelniu žvilgsniu ir meilės kupinu žodžiu šiandien ateina Dvasioje ir kalba per žmogų.

10. Kas nori mane pajusti ir pamatyti šioje apreiškimo formoje, tegul nuramina savo protą ir širdį.

11. Daugelis iš jūsų prarado sielos ramybę. Tačiau, pamatę savo brolių ir seserų ramybę ir pasitikėjimą, jūs pasikliaujate jais, jų tikėjimu ir viltimi, trokšdami pasiekti išgelbėjimo uostą. Tokiu būdu jūs padėsite vieni kitiems.

12. Šiuo metu Aš ugdysiu tautą, kuri uoliai laikysis mano Įstatymo, mylės tiesą ir gailėstingumą. Ši tauta bus tarsi veidrodis, kuriame kiti galės pamatyti savo padarytas klaidas. Jis neturi būti niekieno teisėjas, tačiau jo dorybės, darbai ir (dvasinių) pareigų vykdymas turi palieskti visų tų, kurių keliai susikerta su juo, sielą ir parodyti visiems jų klaidas, pažeidžiančias mano Įstatymą.

13. Kai ši tauta taps stipri ir gausi, ji pritrauks savo artimųjų dėmesį, nes jos darbų tyrumas ir nuoširdus Dievo garbinimas stebins žmones. Tada žmonės klaus: „Kas yra tie, kurie, neturėdami šventyklų, moka taip melstis? Kas išmokė šias žmonių minias garbinti savo Dievą maldomis, nejausdamos poreikio statyti aukurus savo pamaldoms? Iš kur atsirado šie klajojantys pamokslininkai ir misionieriai, kurie, kaip paukščiai, nei sėja, nei pjauna, nei verpia, ir vis dėlto toliau egzistuoja?“

14. Ir Aš jiems pasakysiu: „Ši varginga ir nuolanki tauta, kuri vis dėlto uoliai gyvena pagal mano Įstatymą ir yra stipri prieš pasaulio aistras, nebuvo išugdyta jokio žmogaus. Šios minios, kurios džiaugiasi darydamos gera, kurios yra apšviestos įkvėpimo ir kurios į širdis neša taikos žinią bei lašėlį gydomojo balzamo, nebuvo mokytos jokios žemės kulto bendruomenės mokytojų ar dvasininkų. Nes iš tiesų, sakau jums, šiais laikais jūsų pasaulyje nėra nė vieno žmogaus, kuris sugebėtų mokyti Dievo garbinimo tikru dvasingumu. Tiesa įsišaknijusi ne ritualų ar apeigų spindesyje, nei turtinguose ar žemiškose valdžiose, bet, būdama nuolanki, ji ieško savo šventyklos tyruose, kilniuose, nuoširdžiuose ir tyrumą mylinčiuose širdyse. Kur yra tos širdys?“

15. Didžioji dalis šios žmonijos vadina save „krikščionimis“, net nežinodama, ką reiškia žodis „Kristus“, ir nesusipažinusi su jo mokymu.

16. Ką jūs padarėte su mano žodžiais, mano pavyzdžiu, mano mokymu, kurį aš jums kadaise daviau?

17. Ar jūs iš tikrųjų esate labiau išsivystę žmonės nei to laikmečio žmonės? Kodėl to neįrodote savo dvasiniais darbais? Ar jūs manote, kad šis gyvenimas yra amžinas, ar galbūt manote, kad turite tobulėti tik pasitelkdami žmogiškąją mokslą?

18. Aš mokiau jus tikrojo Įstatymo vykdymo, kad jūs šį pasaulį paverstumėte didžiąja šventykla, kurioje būtų garbinamas tikrasis Dievas, kur žmogaus gyvenimas būtų nuolatinė meilės dovana Tėvui, kurį jis turėtų mylėti kiekviename savo artimajame ir taip atiduoti duoklę savo Kūrėjui ir Mokytojui.

19. Tačiau šiandien, kai Aš sugrįžau pas žmones, – ką čia randu? Melas ir savanaudiškumas pakeitė tiesą ir meilę artimui; pasipūtimas ir tuštybė – švelnumą ir nuolankumą; stabmeldystė, fanatizmas ir neišmanymas – šviesą, vidinį pakilimą ir dvasingumą; ten, kur turėtų vyrėti pareigos jausmas ir teisumas, viešpatauja godumas ir šventvagystė; neapykanta ir nesuvaldoma nesantaika tarp brolių ir seserų pakeitė brolystę, taiką ir meilę.

20. Tačiau Aš ateisiu į savo šventyklą, kad išvaryčiau iš ten prekyautojus, kaip tai padariau Antrajame Laike Jeruzalės šventykloje, ir dar kartą jiems pasakysiu: „Nepaverskite „ maldos namų prekybos vieta.“ Aš mokysiu žmones, kad kiekvienas tarnautų prie tikrojo altoriaus, kad jie nebeliktų klaidingame įsitikinime ir nebeklęstų dėl nežinojimo, kurį sukelia netinkami mano Įstatymo aiškinimai.

21. Mokytojas jums sako: „Dvasinis“ yra Dvasia, o aukuras – širdis; malda yra į viršų nukreipta mintis, o auka – geri darbai, kuriuos galite aukotis.

22. Jei jaučiate, kad pagalba ir meilė artimui sudaro jūsų tikrąjį gyvenimą – kaip gi pasaulis galėtų nesuprasti, kad širdis nėra tik bejausmis organas, o Dvasia yra daugiau nei kūnas? Kaip gi ji galėtų nesuprasti, kad įkvėpimas yra vertingesnis už vaizdus, kuriuos žmogus sukūrė, norėdamas pavaizduoti Dieviškumą, ir kad geri darbai, kuriais liudijate apie mano Įstatymą, yra vertingesni už brangiausius žemiškus turtus?

23. Iš tiesų, sakau jums: jei norite išsaugoti savo tikėjimą ir taip išvengti, kad jūsų siela žūtų šioje audroje, turite pastatyti savo šventyklą dvasine forma. Leiskite mano Karalystei nusileisti į jūsų širdis, niekas neturi kovoti prieš jos šviesą. Kai audra praeis, pamatysite, kaip nematoma, bet stipri ir didinga iškilis nesunaikinama šventovė, kurios pamatai bus jūsų širdyse.

24. Pažvelkite, kaip šiuo metu pasaulį apšviečia ryškus šviesos spindulys, sklindantis iš mano Dvasios. Ši šviesa padeda jums tobulėti ir suprasti, o su ja jūs pasiekiate ramybę.

25. Šviesa ir meilė kyla iš širdies, o ramybė Dvasioje yra tarsi amžinybės atspindys.

26. Mano Žodis yra kupinas meilės, tačiau jums neturėtų jo atsibosti, nes jei mėgausitės tik žemiškais malonumais, Aš jūsų širdis rasiu tuščias. Todėl Aš dažnai ateinu pas jus, kad jūsų širdis, susilietusi su Dieviškumu, pradėtų plakti kitu ritmu, nes jūs nuolat nuklystate nuo pareigų vykdymo kelio.

27. Kodėl buvo ir yra žmonių, kurie, susipažinę su žmogiškąja mokslu, naudodamiesi Kūrėjo jiems suteiktomis gebėjimais, tą patį mokslo žinias naudoja dieviškajam mokslui kovoti ir jį atmesti? — Nes jų puikybė neleidžia jiems įžengti į Viešpaties lobyną su nuolankumu ir pagarba, o jie ieško savo tikslo ir sosto šiame pasaulyje.

28. Iš nusidėjėlių Aš išsirinksiu tuos, kurie šiuo metu turi man tarnauti. Mano galia veiks juose, ir Aš juos pakeisiu savo malone.

29. Susitaukykite su savo sąžine, kad gautumėte iš jos atleidimą, nes kol manysite esą pasirengę, bet neklausysite vidinio balso, kuris jums rodo jūsų klaidas, nebus jokio dialogo su manimi, nei visiškai išnyks stabmeldystė.

30. Šiuo metu Aš kalbu su jumis kaip Tėvas ir kaip Teisėjas. Tačiau nebijokite, nes Dieviškume taip pat yra motinos, kurią vadinate Marija, meilė ir švelnumas.

31. Mano mylimieji vaikai, jaučiate jai meilę. Aš girdžiu maldą, kylantį iš jūsų dvasios, skirtą ją šlovinti, nes žinote, kad jūsų lūpos tam yra pernelyg nepatyrusios, nes laikote jas nešvariomis ir mieliau jas uždarote.

32. Tačiau Aš jūsų klausiu: ar yra kas nors, kas nebūtų gavęs Dangiškosios Motinos glamonės? Iš tiesų, sakau jums, visi be išimties gavo iš jos meilės.

33. Pažvelkite į tuos, kurie anksčiau buvo paklydę, o dabar kopia į kalno viršūnes. Šiandien jūs galėtumėte būti tarp žmonijos atliekų, tačiau netrukus, šiuo dvasinių išbandymų laikotarpiu, mano malonės ir jūsų kantrybės bei meilės darbų dėka pasieksite, kad ir jūs pakilsite virš bet kokios vargingybės. Nepamirškite, kad skausmas yra sielos skulptorius.

34. Siela ir kūno apvalkalas ruošiasi suformuoti harmoningą būtybę, sąmoningą savo dvasinių ir žmogiškųjų pareigų. Jūs buvote mokymų raidos liudininkai, o savo dvasiniuose apmąstymuose priėjote prie supratimo, kas yra visų jūsų pasaulio grožybių Kūrėjas, nes jūsų protas jau nebėra aptemptas.

35. Jūs gyvenate taikoje, nes siekiate būti suderinti su savo Dievu, o taika yra dvasios lobis šiame pasaulyje. Ją patiriama, kai įvykdomos visos pareigos Tėvui.

36. Visada stenkitės gyventi taip, kad patirtumėte šį pasitenkinimą, kad jūsų dvasia, išvykstant iš šio pasaulio į kitą, nebūtų apsunkinta jokiais žemiškais rūpesčiais, nei skausmu dėl neįvykdytų pareigų.

37. Negalite pavargti mylėti, nes tą meilę rodote sau patiems. Kalbėkite su meile apie mano mokymą, ir mano Žodis pražys širdyse.

38. Aš jus mokau ir pripildau išmintimi, nes jau esu jums sakęs, kad po 1950 metų jūs nebegirdėsite mano Žodžio per žmogiškąjį protą, o tas, kuris nepasinaudos mano mokymais, jaus savo širdį tuščią ir klajos tarsi miręs. Kodėl tarsi miręs? — Nes jis jausis dvasiškai ir morališkai bejėgis ir savo išbandymuose nerastų jėgų, kad įveiktų save ir pajustų mano dievišką glamonę.

39. Jūsų užduotis – sugrąžinti šiuos savo brolius ir seseris į gyvenimą, atitraukdami juos nuo materializmo ir įtikindami juos, kokia didžiulė malonė slypi dvasiniame gyvenime.

40. Po 1950 metų Aš ir toliau apsireikšiu per kiekvieno iš jūsų įkvėpimą. Jei sugebėsite dvasiškai pasiruošti, Aš darysiu stebuklus. Aš reikalauju iš jūsų tik to, kad jūsų tikėjimas būtų bent jau toks didelis kaip garstyčios grūdėlis, tada pamatysite, kaip išsipildo mano žodis.

41. Kalbėkite ir darykite gera, nebijodami, kad apie jus ims kalbėti. Turite ištieskti ranką savo artimui, nedarydami jokių skirtumų, nes nežinote, kurie iš vidaus kenčia labiausiai. Dažnai patirsite, kaip jūsų artimieji džiaugsis, klausydamiesi jūsų, ir jie duos jums aiškius dėkingumo ženklus.

42. Nepertraukiamai kvieskite juos į gėrio kelią, ir kai jie juo pasuks, daugelis jų kančių išnyks.

43. Ant Naujojo Jeruzalės nusileis mana.

44. Aš pasirūpinsiu, kad tarp jūsų vyrautų religinių įsitikinimų ir žodžio laisvė bei teisingumas, kad, jei tarp jūsų gyvens kitų tautybių žmonės, grįždami jie savo širdyse pasiimtų meilės dovaną, o jų širdyse užsidegtų brolystės ir teisingumo idealas.

45. Po 1950 metų žmonija tikisi tikrosios taikos. Tačiau Aš jums sakau: mirtina pjautuvė turi ir toliau nupjauti piktžoles, kol laukai bus švarūs, o kviečių varpos spindės.

46. Jūs pamatysite, kaip iš šio pasaulio pasitrauks garbingi vyriausybių vadovai, kurie trukdo taikai, o tautos, kurios priešinas dieviškajam teisingumui, išnyks, kad užleistų vietą naujoms tautoms, kurios ten atsiras.

47. Melskitės, kad jau dabar į juos pasėtųmėte savo taikos sėklą. Susivienykite kaip viena širdis ir viena mintis, tada labai arti pajusite mano buvimą.

48. Laikykites įsakymo, kurį jums palikau per du istorijos laikotarpis: „Mylėkite vieni kitus.“

49. Kaip Pažado žemė buvo paskirstyta Izraelio tautai, taip visa žemė bus paskirstyta žmonijai. Tai įvyks, kai ateis laikas – po apvalymo. Kadangi mano valia yra, kad šis paskirstymas įvyktų, jame viešpataus teisingumas ir lygybė, kad visi žmonės galėtų kartu dirbti viename darbe.

50. Šiandien tautos valgo trupinius nuo galingųjų ir valdovų stalo, o šie praturtėja, kaupdami savo tarnų ir nuo jų priklausomų žmonių duoną. Tačiau nors vargšų duonos trupiniai ir yra kieti, jie vis dėlto nėra tokie kartūs kaip maistas, kurį valgo pasaulio didikai.

51. Vieni, kaip ir kiti, yra aukos, todėl būtina, kad Aš jus išlaisvinčiau, kad Aš sudaužyčiau jūsų grandines. Tačiau taip pat būtina, kad vergovė ir nelaimės, kurias sukelia bausmės, dar labiau sustiprėtų, nes kitaip žmonės nenorėtų sekti to, kuris ateina jūsų išgelbėjimui. Ar prisimenate taurę, kurią gėrė Izraelis, kai Egipte dejuodamas kentė vergovę? Turėjo pasirodyti Mozė, kad atneštų jam išlaisvinimą. Ar prisimenate taip pat, kaip tauta buvo įkalinta ir pažeminta savo pačios tėvynėje, ir kaip atrodė padėtis kitų tautų, kai Mesijas pasirodė žemėje, kad parodytų joms kelią į išgelbėjimą?

52. Taip pat ir šiais laikais kyla būtinybė, kad prieš išlaisvinimą žmonės patirtų nepriteklių, vargą, priespaudą, neteisybę, badą ir troškulį, kad galiausiai, trokšdami kitokio, geresnio gyvenimo, jie imtųsi vidinio atsinaujinimo.

53. Kai ši žmonija atsisakys materializmo ir supras, kaip toli nuo mano Įstatymo ji gyveno, ji iš visos širdies pasakys: „Kokie kvaili ir neišmintingi buvome mes, žmonės, kai savanoriškai atsidavėme aistroms, kad vėliau taptume jų vergais.“ Ten aukštai yra kalnas, nuo kurio Tėvas jums parodė savo Įstatymą. Užkopkite į jį taku, kurį Aš jums parodžiau. Pažado žemė amžinai laiko savo vartus atvirus, laukdama žmonių minios, kuriai ji suteikia ramybę ir palaiminimus.

54. Kai žmogus nugrimzta į bedugnės gelmes ir, išsekęs nuo kovos bei kančių, nebeturi jėgų netgi išgelbėti savęs, jis su nuostaba patirs, kaip iš jo paties silpnumo, nevilties ir nusivylimo gelmių iškyla nežinoma jėga, kylanti iš Dvasios. Kai jis suvoks, kad atėjo jo išlaisvinimo valanda, jis išskleis sparnus ir pakils virš tuštybių, savanaudiškumo ir melo pasaulio griuvėsių ir pasakys: „Ten yra Jėzus, tas, kurį atstumė. Jis gyvas. Veltui mes kasdien ir kiekviename žingsnyje bandėme jį nužudyti. Jis gyvas ir ateina mus išgelbėti bei padovanoti mums visą savo meilę.“

55. Tai bus ta valanda, kai žmogus supras, kad norint pasiekti tikrą dvasinį didingumą ir iškilų gyvenimą žemėje, nėra kito įstatymo, išskyrus jo Dievo įstatymą, — nei kito mokymo, išskyrus tą, kurį Aš jums daviau Kristaus žodžiu.

56. Išnagrinėkite savo konfliktų priežastis, ištyrinėkite problemas, kurios jums kelia rūpesčių, ir tada įgyvendinkite mano nurodymus bei principus. Tada suprasite, kaip žmonija juose gali rasti sprendimą visoms ją slegiančioms problemoms. Tačiau kadangi jaučiatės nesugebantys praktikoje įgyvendinti žodžių ir mokomųjų pavyzdžių, kuriuos jums duoda Dieviškasis Mokytojas, bus būtina, kad jus pasiektų skausmas, kuris taip pat yra Mokytojas, kad įtikintų jus daugeliu tiesų, kad jus padarytų jautrius ir be to priverstų pasiduoti.

57. Jūs manęs klausiate: „Argi Tavo Žodis neturi pakankamai galios, kad įtikintų mus dėl mūsų klaidų, išgelbėtų mus ir taip sutaupytų mums kančios išbandymų?“ Tačiau Aš jums sakau: mano Žodis turi daugiau galios, nei jūs galėtumėte tikėtis. Tačiau jei tas, kuris mane girdi, būtų iš karto pasikeitęs be jokių pastangų, vien dėl to, kad išgirdo mano Žodį, — kokia būtų jūsų nuopelnas?

58. Būtina, kad tas, kuris jį girdi, parodytų tikėjimą, valią, pastangas ir meilę. Tada jis turės didelę nuopelną, kurio atlygis ar apdovanojimas bus tai, kad jis nepatirs kančios, nes naudojo mano įstatymą ir mano Mokymą kaip ginklą.

59. Jūs, minios, kurios dabar manęs klausotės: ar nejaučiate savo dvasioje mano įstatymo buvimo? Ar nejaučiate, kad jūsų širdis, klausydamos mano žodžio, plaka tarsi naujai atgijusios?

60. Melskitės, kad suprastumėte, ir būkite budrūs, kad įgyvendintumėte mano mokymus, nes šią žmonijai kartą ir sunkią valandą jūs nešate didelę atsakomybę.

61. Jei, nepaisant didžiulių išbandymų, kurie jus gniuždo, neprarasite to dvasinio pakilimo, kurį sugebėjote pasiekti, savo kelyje pamatysite, kaip išsipildo tikri stebuklai, kuriais jūsų Tėvas padrąsina jus jūsų sunkiame gyvenimo kelyje.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 155

1. Daugelis pamokymų, kuriuos Aš jums šiuo metu duodu, jums atrodo nauji, nes jie buvo užmiršti. Tačiau dabar atėjo laikas, kai Aš juos vėl jums primenu. Aš jums paruošiau didelį darbo lauką, į kurį jus kviečiu, kad jame pasėtumėte amžinybės sėklą, kurią Aš jums šiuo metu perduodu.

2. Aš ugdu savo naujus mokinius, kurie savo tikėjimu ir meile artimui vis labiau įgis galią virš kūno ir sielos ligų – įgaliojimą virš gamtos jėgų ir taip pat virš dvasinio pasaulio.

3. Supraskite, kad nežinojimo laikai baigėsi. Dabar jūs gyvenate supratimo ir visapusiško mano mokymo įgyvendinimo laikais. Ar galite įsivaizduoti, kiek toli būtumėte pažengę, jeigu nuo pat pradžių būtumėte taikę mano mokymus ir laikęsi mano įsakymų? Tačiau jūs ilgą laiką miegojote ir ilgą laiką praleidote tenkindami kūną malonumais, o visa tai stabdė jus dvasinio tobulėjimo kelyje. Todėl šiandien, kai Aš atėjau pas jus su nauju dvasiniu mokymu, jis jums atrodo svetimas ir nesuderinamas su jūsų mąstymo, jausmų ir gyvenimo būdu. Tačiau jums tereikia apmąstyti vieną iš mano apreiškimų, kad suprastumėte mano žodžio tiesą. Tada pamatysite, kad ne mano mokymas yra svetimas, o jūsų gyvenimo būdas yra keistas.

4. Atvykite į mano „žemę“, ten Aš jums priminsiu viską, ką buvote pamiršę. Aš ištrinsiu viską, ko neturėtumėte išlaikyti kaip dvasinę sėklą, ir parodysiu jums viską, ko iki šiol nematėte. Vienu žingsniu Aš ištrauksiu jus iš sąstingio, į kurį esate pasinėrę, ir įvesiu jus į naują gyvenimą – į tą, kurį turėjote gyventi nuo pat pradžių.

5. Ar matote, koks paprastas yra šis žodis, kuris pražysta ant Žodžio nešėjų lūpų? Tačiau tikrai sakau jums: visame savo paprastume ir išraiškos kuklume jis atves žmones prie tos išminties supratimo, kurios jie nesugebėjo suvokti nei per mokslus, nei teologijos pagalba.

6. Gerieji mokiniai, atkaklieji, ištikimieji bus šios doktrinos didieji tyrinėtojai. Jie taip pat bus nuolankūs, tačiau, nepaisant savo paprastumo, Žodžio šviesa jie stebins savo artimus.

7. Mano tauta turi ne tik kalbėti lūpomis, bet ir savo darbais skelbti mano mokymus, taip mokydama, kaip vykdyti ir gerbti mano Įstatymą. Ji turi nesavanaudiškai perduoti tai, ką gavo iš savo Viešpaties. Ji turi įrodyti savo uolumą tiesai ir jai patikėto lobio autentiškumui.

8. Mokykite savo artimus gerais, nuoširdžiais ir dosniais darbais. Atminkite, kad savo sielą turite apvalyti jau čia, kad, perėjusi į kitą pasaulį, ji būtų verta ten gyventi ir nebūtų sutrikusi ar nuklydusi.

9. Jūs turite reikiamą jėgą, kad pašalintumėte iš savo kelio viską, kas stabdo jūsų žingsnius. Jūs jau žinote, kad ginklas, nugalintis viską, yra

meilė. Labai didelis bus to, kuris nugalės šioje žmogiškoje kovoje ir, laimėjęs šią mūšį, pasirodys kaip pergalingas karys, džiaugsmas.

10. Prisiminkite, kad būtent Aš daviau jums ginklus ir kad Aš neapsiribojau vien tuo, bet taip pat išmokiau jus kovoti, kad laimėtumėte mūšius.

11. Kam gi jums ieškoti kitų kelių, jei Aš šiuo metu viską duodu jums tiesos keliu?

12. Aš atvėriau neišsilavinusiųjų protą, kad jie galėtų pasimėgauti mano žodžių aiškinimu. Aš atvėriau „akluosius“ tiesos šviesai, kad jie apsivalytų nuo savo nuodėmių, nes jaučiasi mylimi savo Viešpaties.

13. Argi jums nuo pat pradžių nebuvo pranašiška paskelbta, kad ateis diena, kai kiekviena akis pamatys Tėvą? Taigi tas, kuris yra tyras, mane pamatys, ir tai bus jo atlygis; o tas, kurio širdis yra sutepta, taip pat mane pamatys, ir tai bus jo išgelbėjimas. Kas atveria savo akis mano šviesai, tas įsiskverbia į paslaptį ir suvokia „kodėl“. Jis pažįsta pradžią ir pabaigą. Jis turi žengti tvirtu žingsniu į ateitį.

14. Teisingai aiškinkite mano mokymą; nemanykite, kad mano Dvasia gali džiaugtis, matydama jūsų kančias žemėje, arba kad Aš ateinu atimti iš jūsų viską, kas jums teikia džiaugsmą, kad pats tuo pasimėgaučiau. Aš ateinu, kad jūs pripažintumėte ir gerbtumėte mano įstatymus, nes jie verti jūsų pagarbos ir dėmesio, nes jie suteikia jums palaimą, jei jų laikotės.

15. Aš mokiau jus atiduoti Dievui tai, kas priklauso Dievui, o „imperatoriumi“ – tai, kas priklauso „imperatoriumi“; tačiau šiandieniniams žmonėms yra tik „imperatorius“, o savo Viešpačiui jie neturi ką aukoti. Jei jūs bent jau pasauliui suteiktumėte tik tai, kas būtina, jūsų kančios būtų mažesnės. Tačiau „imperatorius“, kuriam leidžiate nulemti savo veiksmus, jums nustatė absurdiškus įstatymus, pavertė jus vergais ir atima jūsų gyvybę, nieko už tai neduodamas.

16. Pamąstykite, koks kitoks yra mano įstatymas, kuris nesuvaržo nei kūno, nei dvasios. Jis tik meiliai jus įtikinėja ir veda, kupinas gerumo. Visą jums duoda be savanaudiškumo ir egoizmo, ir viską jums atlygina bei atlygina laikui bėgant.

17. Supraskite, mokiniai, studijuokite mano pamokas, kad sužinotumėte, jog Aš noriu su jumis suformuoti tautą, kuria Tėvas pasitiki, nes ji bus pasirengusi įvykdyti didžiules misijas. Tautą, kuri nepasiduos išgirdusi pirmąjį pavojaus signalą, tautą, kuri moka pasipriešinti tam, kuris vadina save jos priešu, ir kuri jam atleidžia, myli jį ir moko.

18. Taigi, pagal mano valią, turite būti pasirengę mano atsisveikinimo dienai. Jūs visi žinote, kad 1950-ieji yra mano valia nustatyta data, nuo kurios Aš nebesireikšiu per balso nešėjo protą; ir kadangi mano Žodis

visada išsipildo, šis momentas užbaigs mano apreiškimą, kuris jums žymės Trečiojo amžiaus pradžią.

19. Neturėkite noro keisti šios datos ir jokių būdu nebandykite išlaikyti mano Žodžio apreiškimo iki šiol buvusia forma, nei dvasinio pasaulio apreiškimo. Jau dabar sakau jums, kad tie, kurie vis dėlto tai darys, nebebus apšviesti Mokytojo Šviesa.

20. Bet kodėl gi jūs turėtumėte padaryti tokį šventvagystės aktą, juk Aš jums paskelbiau ir pažadėjau, kad po šio laikotarpio jūs bendrausite su manimi iš dvasios į dvasią, net jei nebuvote balso nešėjai?

21. Taip pat Aš jums sakiau, kad tie, kuriuos Aš pašaukiau ir parengiau būti šio laikotarpio pranašais, turės užduotį įspėti žmonių minias ir neleisti joms užmigti. Jiems Aš atskleisiu didžius mokymus, kad jie padėtų jums nepakliūti į pagundą.

22. Aš kalbu jums su didžiausiu aiškumu, net jei naudoju simbolį, nes žinau, kad taip jūs galite mane geriau suprasti. Kai Antrajame Laike kalbėjau miniai, dažnai tai dariau pasitelkdamas palyginimus, kad jie mane suprastų. Tačiau kai „*“* kreipiausi tik į savo mokinius, tai dariau paprastais, bet mokymo požiūriu giliais žodžiais.

23. Taigi supraskite, kad Aš kalbu palyginimais ir naudoju simbolius, kad „paskutinieji“ – tie, kurių protas dar neapmokytas, arba tie, kurių dvasia dar mažai išsivysčiusi, – galėtų suvokti visą mano mokymo prasmę. Kai Aš jums atskleidžiu apreiškimus nenaudodamas simbolių, jie skirti tiems, kurių dvasinis išsivystymas ir žinios apie dvasinius mokymus leidžia jiems geriau suprasti.

24. Veltui daugelis žmonių sakys, kad šis mokymas yra naujas arba kad jis neturi jokie ryšio su dieviškaisiais apreiškimais, kurie jums buvo duoti praeityje. Aš jus užtikrinu, kad viskas, ką Aš jums šiuo metu pasakiau pasitelkdamas žmogiškąjį protą, turi savo šaknis ir pagrindą tame, kas jums jau buvo pranašišškai paskelbta Pirmajame ir Antrajame laikotarpiuose.

25. Tačiau sumaištis, apie kurią jums kalbu, kyla dėl to, kad tie, kurie aiškino tuos (ankstesnius) apreiškimus, žmonėms primetė *savo* interpretacijas, o šios buvo iš dalies teisingos, o iš dalies klaidingos. Taip pat tai vyksta dėl to, kad tas dvasinis mano mokymų šviesos spindulys buvo nuslėptas nuo žmonių, o kartais pateiktas iškreiptu pavidalu. Todėl šiandien, kai atėjo laikas, kai mano Šviesa išlaisvina jus iš jūsų nežinojimo tamsos, daugelis žmonių neigia, kad tai gali būti Tiesos Šviesa, nes, jų nuomone, ji nesutampa su tuo, ko Aš jus mokiau anksčiau.

26. Aš jus užtikrinu, kad nė vienas mano žodis nebus prarastas ir kad šių laikų žmonės galiausiai sužinos, ką Aš jums (iš tikrųjų) sakiau praeityje. Kai

pasaulis susipažins su spiritizmu, jis pasakys: „Iš tiesų, visa tai jau sakė Jėzus!“

27. Ir iš tiesų, Aš jums (tuomet) jau viską pasakiau, nors iš daugelio apreikštų tiesų jums skelbiau tik jų pagrindinius principus. Aš jas jums palikau, kad jūs palaipsniui išmoktumėte jas suvokti, nes tuo metu žmonija dar nebuvo pajėgi suprasti viso to, ką dabar jums parodau visa apimtimi.

28. Vieną kartą Jėzus buvo kartu su vyru, gerai išmanančiu Įstatymą, ir, atsakydamas į jo klausimus, Mokytojas jam atskleidė paslaptį.* Tada vyras, nustebęs dėl to, kas jam niekada nebūtų šovę į galvą, tarė: „Viešpatie, bet kaip tai gali būti įmanoma?“ Tuomet Dieviškasis Mokytojas atsakė: „Jei negalite tikėti žemiškais dalykais, kuriuos Aš jums sakau, — kaip gi galėtumėte tikėti dangiškais dalykais?“ Tačiau dabar atėjo laikas, kad jūs mane suprastumėte, nes išsivysčiusi žmogaus dvasia gali priimti tą intensyvią Dievybės šviesą, kuri viską atskleidžia, išaiškina ir paaiškina, ir kurią jūs vadinate Šventosios Dvasios šviesa, tai yra, Tiesos Dvasia.

**Apie dvasios ir sielos reinkarnaciją naktiniame pokalbyje su Nikodemu (Jn 3,1–21)*

29. Taigi būkite geros nuotaikos, mylima tauta, nes mokymas, kurį Aš jums šiuo metu daviau, bus jums amžinojo gyvenimo duona.

30. Ir šiandien Aš jums duodu mokymus, kuriuos visiškai suprasite tik ateityje, tik užuominomis, nes dabar jūs jų nesuprastumėte, o daugelis iš jūsų netikėtų jais. Taip Aš noriu jums pasakyti, kad jūs dar nepasiekėte tikslo, dvasinio pažinimo viršūnės, taip pat ir mano dieviški mokymai dar nepasiekė savo ribų.

31. Būkite amžinai ir per amžius mano mokiniai, visada saugokite mano Žodį, kurio niekada neturėtumėte bandyti keisti. Mano Įstatymas ir mano Mokymas niekada neprieštarauja vienas kitam. Dieviškajame pasaulyje viskas yra tvarka, harmonija ir tobulumas, o tai galite įsitikinti remdamiesi jus supančia materialia gamta.

32. Antrajame laikotarpyje niekas negalėjo atsisipirti dieviškajai jėgai, sklindančiai iš Jėzaus žodžio. Kas jį išgirdo, tas iš karto buvo įtikintas, nugalėtas ir pamokytas. Ir nusidėjėlis, ir išdidusis, ir vargšas, ir turtuolis, ir fariziejus, ir Rašto žinovas, ir Dievo atstovas, ir imperatoriaus atstovas – visi, kurie Juo tikėjo, jautė, kaip jų dvasia drebėjo Dievo Sūnaus dieviškojo buvimo akivaizdoje.

33. Taip buvo todėl, kad Jėzaus žodis buvo tik jo darbų paaiškinimas, nes liudijimas apie jo buvimą buvo užkoduotas jo mokymo žodžiuose.

34. Tokiu pačiu būdu Jėzus mokė savo mokinius, rodydamas jiems, kad jų žodžių patikimumui būtina juos pagrįsti gerų darbų pavyzdžiu.

35. Dievo Žodis, skambėjęs ir iš tų mokinių lūpų, turėjo sukrėsti tuos, kurie jį girdėjo, nes iš jų akių spindėjo šviesa, o jų žodžiuose buvo tiesos, kurių nebuvo įmanoma atmesti. Jie taip pat mokė savo pavyzdžiu, pamokslavo savo darbais ir, kaip ir jų Mokytojas, patvirtino juos savo krauju. Savo mirtimi jie patvirtino žodžių, kuriuos skelbė pasauliui, tiesą. Todėl jie užkariavo tautų ir nacijų, kurioms atnešė tiesos ir meilės sėklą, širdis.

36. Žmonių minios, netgi didikai ir pagony, pasidavė mano mokymo tiesai ir nuoširdumui, kuris buvo praktikuojamas ir skelbiamas tyrai ir teisingai.

37. Nė vienas iš tų, kuriems pasisekė priimti mano Žodį į savo širdį jo pirminiu tyrumu, niekada nenuklydo nuo kelio. Tačiau kokia baisi buvo tų, kurie priėmė mano Žodį sumaišytą su žmogiškomis netikrumo priemonėmis, padėtis! Kai šie galiausiai atrado tas netobulumus, jie nusisuko nuo jo, išjuokė tai, ką anksčiau laikė absoliučia tiesa.

38. Pažvelkite į tas didžiąsias žemės tautas, kaip jas valdo savanaudiškumas, kuris yra mano mokymo neigimas! Pažvelkite, kaip jos pasinėrusios į materializmą, gyvena tik dėl pasaulio ir ignoruoja kiekvieną dvasinį šauksmą! Sakau jums, ir jos susipažino su mano mokymais. Tačiau trūko to, kad tie, kurie perdavė mano sėklą, savo gyvenimu ir savo darbų pavyzdžiu liudytų tą tiesą, ką jie turėjo daryti, kaip tai darė tie Viešpaties mokiniai ir taip pat kai kurie kiti, kurie vėliau veikė taip pat kaip jie ir perdavė mokymo tiesą, rizikuodami savo gyvybe.

39. Kaip tai įmanoma, kartais klausiate savęs, kad, nors šis pasaulis buvo apsėtas Atpirkėjo žodžiu ir laistytas Jo krauju bei tų, kurie Jam sekė, krauju, yra žmonių ir tautų, kurie nieko neišsaugojo iš tų mokymų?

40. Dėl to Aš jums sakau, kad šiais laikais trūko tiesos apaštalų, kurie savo meilės darbais parodytų žmonių klaidas ir liudytų tiesą, glūdintį dieviškajame mokyme.

41. Nuo mano mokymo, kuris moko jus tik meilės, gailestingumo, pagarbos, teisingumo ir taikos, įgyvendinimo buvo pereita prie stabmeldystės, materializmo, religinio fanatizmo, šventvagystės, ir kai žmonija visame tame pajuto nukrypimą nuo tiesos, ji siekė išsilaisvinimo.

42. Šiandien daugelis ne tik nusigręžė nuo mano mokymo laikymosi, bet ir kovojo prieš jį bei bando jį visiškai ištrinti iš žmonių širdžių. Jie nežino, kad Aš ruošiuosi juos nustebinti, panaudodamas tą Žodį, kuriam niekas negali atsispirti – tuo balsu, kuris priversdavo drebėti karalius ir valdovus bei nuvertė sostus ir pasaulio imperijas. Tačiau pirmiausia kiekvienas augalas, kurio nesėjau Aš, turi būti išrautas su šaknimis, kad mano dieviškoji sėkla vėl nukristų į paruoštą dirvą.

43. Mokiniai, giliai įsisavinkite visą šią pamoką, kad priklausytumėte tiems, kurie išbandymų metu budi ir meldžiasi.

44. Šiuo metu niekas netrikdo jūsų ramybės, niekas netrukdo jūsų susikaupimui, kuris leido jums patirti vidinį pakilimą.

45. Kiekvieną kartą, kai tokiu būdu priimate Mokytoją, pajusite, kaip išnyksta vargai, kurie kartais apgaubia jūsų širdis tarsi rūkas.

46. Didelė yra mano gailestinga meilė, nes didelės yra ir jūsų kančios. Bet nesakykite, kad laikai pasikeitė ir kad būtent jie atnešė jums skausmą; nes laikas savaime nesikeičia, keičiasi žmonės.

47. Jūsų gyvenimas pasikeitė dėl mokslo, naujų įstatymų, idėjų ir papročių. Jei jūsų siela visada laikytųsi dvasinio gyvenimo, ji nebūtų užkrėsta jų supančio materializmo; tačiau ji dažnai leidžiasi nunešama pasaulio įtakų. Tačiau materializmo viršūnėje pas jus ateina mano dieviškoji šviesa, kuri klausia: „Kokius pokyčius pastebėjote aplink jus esančioje gamtoje? Žiūrėkite giliau už materialius dalykus!“ Nė vieno!* Ir jūs suprasite žmonių dvasinį bei protinį vystymąsi.

**Reikia atkreipti dėmesį, kad tai buvo pasakyta XX a. pirmojoje pusėje. – Be to: gamtos procesai visais laikais be jokių nukrypimų vyksta pagal žinomus ir galbūt dar nežinomus gamtos dėsnius.*

48. Tamsybė, kuri jus supa, yra tiršta, tačiau dvasiai reikia laisvės. Šią laisvę suteikia mano Žodis, kuris atliks stebuklą, kad dvasia susitaikytų su kūnu, nes ji supras, kad abu yra suvienyti vienu įstatymu. Tada kūnas ir dvasia veiks suderintai su sąžine, kuri jums atskleis, kas jūs esate ir kur einate.

49. Jūsų darbai atsiras pagal jūsų mąstymo būdą, ir jei jūsų mąstymas bus apšviestas Dvasios įkvėpimo, o Dvasia klausys sąžinės balso, jūsų darbai bus tobuli, nes Dvasia dėl savo kilmės yra tobula.

50. Aš visada jums sakysiu: naudokitės malonumais, kuriuos jums gali suteikti jūsų pasaulis, bet mėgaukitės jais laikydamiesi mano įstatymo, ir jūs būsite tobuli.

51. Jūs nuolat girdite sąžinės priekaištą, nes nesuderinate savo kūno ir dvasios su mano duotu įstatymu.

52. Dažnai jūs ir toliau nusidedate, nes manote, kad jums nebus atleista. Tai klaidinga nuomonė, nes mano širdis yra durys, kurios visada atviros tam, kuris atgailauja.

53. Argi jūsų širdyse nebėra vilties, kuri drąsintų jus laukti geresnės ateities? Neleiskite, kad jus apimtų liūdesys ir neviltis. Prisiminkite mano meilę, kuri visada yra su jumis. Ieškokite pas mane atsakymo į savo abejones, ir netrukus pajusite, kad jus apšviečia naujas apreiškimas.

Tikėjimo ir vilties šviesa užsidegs giliai jūsų dvasioje. Tada jūs tapsite silpnėsiųjų apsauga.

54. Jūsų laukia bado metai, tačiau jei mylėsite vieni kitus kaip broliai ir seserys, vėl įvyks Pirmojo laikotarpio stebuklas ir ant jūsų pasipils mana.

55. Šiuo metu aš atrišiu žmonių liežuvius, kad jie mane atpažintų pagal vienintelę kalbą: dvasinę, meilės kalbą. Tada išsipildys Izaijo pranašystė, kai jis sakė: „Liežuviai taps laisvi, nes juos atriš ugnies liežuviai.“

56. Parodykite mano gailestingumą, kalbėkite apie mano darbą, nebijokite aukotis. Naudokitės savo meilės, gailestingumo, dosnumo ir švelnumo ginklais, ir jei su tikėjimu ir drąsa stosite į kovą, pergalė netrukus bus jūsų. Tačiau įsigilinkite į mano žodį, kad nesusidarytumėte įspūdžio, jog mano mokymas verčia jus paklusti; nes Aš tik kviečiu jus mane išklausyti, o – kai mane suprasite – tas, kuris tai daro iš meilės, iš įsitikinimo, iš laisvos valios, tegul eina vykdyti savo užduotį. Mano, kaip Tėvo, pareiga yra visada nurodyti kelią į mano vaikų išgelbėjimą.

57. Mylimieji, suvokite, kad šiame paprastame mokyme turite galimybę pažinti savo Tėvo meilę ir ją su jai suprasti. Taip pat ir man trokšta jūsų širdžių paprastumo ir nuoširdumo, kad galėčiau jums atsiskleisti visa pilnatvę.

58. Dabar, mano apreiškimo metu, Aš apsireiškiu per visus žodžio nešėjus ir per juos duodu nurodymus bei mokymus. Kas drįstų paneigti, kad Aš apsireiškiu per vieną ar kitą? Kas iš tikrųjų pažįsta mano tikrąją esybę? Mylėkite ir gerbkite vieni kitus, kad jūsų veiksmai danguje būtų įskaityti kaip nuopelnai. Taip pat yra mano valia, kad mano Žodis būtų išleistas spausdintu pavidalu, kad jį pažintų ateities kartos.

59. Kad jūsų artimieji jus pripažintų, turite pasirūpinti, kad jūsų veiksmus visada vestų meilė. Būkite užjaučiantys svetimam skausmui, naudodamiesi mano jums suteikta galia pašalinkite blogus poveikius, kurie kenkia jūsų artimųjų sveikatai, ir jie jus pripažins kaip žmones, turinčius dvasinę galią. Išklausykite mano **palyginimą**:

60. „Senasis vyras lėtai ir sunkiai žingsniavo keliu. Netrukus jį pasivijo du jaunuoliai, kurie tuo pačiu keliu skubėjo ir kreipėsi į jį: „Mielasis senoli, ar tavo tikslas dar toli?“ Tuomet senolis jiems atsakė: „Tikslas dar toli, kelias dar ilgas, ir jį reikia eiti apdairiai, kad neišsekčiau. Nors esu pavargęs, tikiu, kad paskutinėmis jėgomis pasieksiu tikslą!“

61. Išgirdę senolio žodžius, tie jaunuoliai skubiai tęsė savo kelią, pamiršo senolio žodžius ir ėmė pašaipiai komentuoti to pagyvenusio keliautojo pasitikėjimą savimi, kuris tikėjosi pasiekti kelio tikslą, nors, jų nuomone, jis buvo beveik ant kritimo ribos.

62. Senis tęsė savo kelią, tačiau tie jaunuoliai, kurie taip greitai jį aplenkė, vėliau pajuto troškulį, alkį ir nuovargį, ir galiausiai išsekę nugriuvo. Jie miegojo giliai, kai juos pasivijo senis, kuris juos pažadino ir maloniai tarė: „Jūs, jaunuoliai, dabar savo jaunystėje patyrėte, kas yra išsekimas. Eikite šiuo tolimu keliu neskubėdami. Eikime ramiai, ir aš jums užtikrinu, kad pasieksime tikslą.“ Bet tie, dar apsvaigę nuo miego, atsakė: „Leisk mums grįžti, mes išsikvojome visas jėgas ir nebegalime eiti toliau. Tu turi kelionės lazda ir gali eiti toliau, o mes jos neturime.“

63. Kai senis, kurio niekas nesuprato, pamatė juos taip (gulint), jis pasiūlė jiems duonos gabalėlį, kuriuo juos sustiprino, priartino šiek tiek vandens prie jų lūpų ir numalšino jų troškulį. Jis padėjo jiems atsikelti, lydėjo juos kelionėje ir uždegė jų tikėjimą, kol galiausiai atvedė juos į tikslą.“

64. Gera apmąstykite ir mokykitės, mylimieji mokiniai, nes jums tenka užduotis būti žmonijos vedliais.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 156

1. Sveiki atvykę, mokiniai, kurie, trokšdami išminties, ateinate pas Mokytoją. Čia Aš vėl esu tarp jūsų, mano vaikai, nes matau, kad esate mokiniai, trokštantys pamokymų. Jūs suprantate, kad dar nesate pakankamai pasirengę perduoti mano Žodį savo artimiesiems, ir skubate čia, kad išgirstumėte Tą, kuris viską žino. Rytoj jūs būsite pamokyti ir tapsite Mokytojais.

2. Jūs prašote mano malonės, kad galėtumėte suprasti mano Žodį, ir Aš ją jums suteikiu. Tačiau suvokite, kad šiuo metu Aš su jumis kalbu visiškai aiškiai.

3. Priimkite mano Žodį ir maitinkitės juo, nes Aš noriu sustiprinti jūsų dvasią.

4. Mano pamokymai visada skiriasi, tačiau juose glūdi ta pati esmė, ta pati meilė. Aš visada pradedu kalbėti jums su meile ir baigiu išliejant savo gailestingumą. Šios dvi dorybės apgaubia mano Įstatymą. Semkitės iš šio šaltinio jėgos ir šviesos. Tai yra mano valia, kurią jums skelbiu – ne kaip įsakymą, nes Mokytojas, kuris yra begalinė išmintis, prašo jūsų suprasti ir savo noru įvykdyti savo užduotį.

5. Aš suteikiau jums valios laisvę ir tik nurodau kelią, kuriuo turite eiti. Ir visada sakysiu jums, kad šis kelias yra kelias į tobulumą – kelias, kurio pabaiga nėra fizinė mirtis, bet kuris tęsiasi už šio gyvenimo ribų, kurį išgyvena jūsų siela.

6. Aš jums sakiau, kad pažadu jums palaimą anapus ir kad, įvykdę savo užduotį šiame pasaulyje, jūs daugiau nebesitepsite kūno nešvarumais ir aistromis,

7. Jūs nežinote, kiek etapų jums dar teks išgyventi šioje planetoje. Jei man atrodys teisinga, kad jūs vėl įsikūnytumėte, turėsite priimti naują žemišką kūną, bet su labiau išsivysčiusia siela, kuri nepasipriešins dieviškai valiai. Tęsite savo darbą savo artimų labui. Jūs toliau tobulėsite ir, kupini pasitikėjimo bei vilties mano teisingumu, tobulėsite.

8. Turėsite būti stiprūs, kad įveiktumėte pavojus ir pagundas, o atsižvelgiant į jūsų pavyzdį ir jūsų sielos stiprybės įrodymus, jus vadins Nušvitusiaisiais ir Viešpaties išrinktaisiais. Nes dvasinis Šviesos pasaulis padės jums jūsų keliuose ir visada saugos jus. Gyvendami kartu „ „ pagal mano valią, jūs užtikrinsite, kad mano pranašiškas žodis išsipildytų.

9. Dirbkite toliau, net jei jūsų fizinės akys nemato jūsų kovos vaisių. Galbūt juos pamatysite dvasia arba naujame kūne.

10. Tai bus rytojaus žmonijos darbas, kuriame kiekvienas dirbs visų labui, o tautos kovos dėl pasaulio taikos.

11. Tuo metu prasidės pasaulėžiūrų ir tikėjimų kova. Tai bus ginčų ir diskusijų laikas, kai šio pasaulio intelektualai išbandys jūsų žinias.

12. Bus aptariami įvairūs aiškinimai, kuriuos žmonės suteikė mano Antrojo Laiko žodžiui ir viskam, ką Aš pasakiau per savo Apšviestuosius. Tada nuo daugelio paslapčių bus nuimta uždanga, o daugelio veidmainystė bus nugulėta mano mokymo tiesa.

13. Mano dieviškas troškimas yra, kad žmonės išminktų suprasti vieni kitus nepaisydami savo doktrinų ir taip žengtų žingsnį link dvasinės vienybės.

14. Pasiruoškite šiam laikui, tada savo paprastais ir nuoširdžiais žodžiais įtikinsite mokslininkus ir išmintingus žmones; nes man pakaks jūsų dvasinio pakilimo, kad įkvėpčiau jums savo išmintį, kuri neišsenkama tekės iš jūsų lūpų. Eikite savo Viešpaties nubrėžtu keliu.

15. Matau, kad kenčiate dėl pasaulio jums rodomo paniekinimo, taip pat dėl to, kad sekėte manimi nuolankumo ir artimo meilės keliu.

16. Neverkite dėl savęs, nes iš tikrųjų tuo metu jūsų siela apsisalo. Verkite dėl tų, kurie vis dar gyvena pasidavę pasaulio malonumams ir tebėra kūno belaisviai. Nemanykite, kad Aš džiaugiuosi jūsų kančiomis, nes tai reikštų jūsų Tėvo dorybės, kuri yra meilė, paneigimą. Turėkite omenyje, kad Aš ateinu pas jus būtent tam, kad sutrumpinčiau jūsų sielvarto dienas ir palengvinčiau jūsų skausmus. Patariu jums ištverti darydami gera, nes geriau dabar kentėti dėl to, kad darote gera, nei darytumėte bloga.

17. Per jūsų kančias Aš leisiu jums pajusti savo ramybę – tą dieviškąją malonę, kurios galingieji, nepaisant visų savo turtų, negali patirti.

18. Aš jus mokiau gydyti fiziškai ir dvasiškai sergančius. Kas praktikuoja tokią dorybę ir pats pasijustų sergantis, tas prie savo lovos galvūgalio pajus Aukščiausiojo Gydytojo buvimą. Išmokite jausti mano ir dvasinio pasaulio buvimą, kad niekada nesijaustumėte apleisti, kad našlaitis nesijaustų be apsaugos, našlė – vieniša ar bejėgė, kad paliktas vyras ar palikta moteris nejustų tuštumos savo sieloje, ir kad tie, kurie žemėje nepatyrė meilės, savo širdyse pajustų Dangiškojo Tėvo meilę.

19. Mylėkite savo artimus, tarnaukite jiems, skirkite jiems bent dalį savo laiko, nes taip pasieksite, kad jūsų dvasia įvykdytų savo užduotį. Tada galėsite savo gyvenime sekti savo Dieviškojo Mokytojo pavyzdžiu, kuris, pamiršęs savo kančias ir kartėlius, atsidavė tik vienai užduočiai – laiminti ir dalyti savo mokymų paguodą visais savo keliais.

20. Tauta: Dabar, kai Aš esu su jumis šia forma, džiaukitės, kai išgirsite mano žodį.

21. Pasidžiaukite, jūs, vargšai, kurie niekada nieko neturėjote, jūs, sergantieji, pažemintieji, kurie alkote ir troškote teisingumo, jūs,

nuliūdusieji ir engtieji. Pripildykite savo širdis viltimi, nes tikrai sakau jums: ši viltis nebus apvilta. Supraskite, kad atėjo Teismo valanda ir kad visi, kurie kantriai ištverė savo atpirkimą, kurie nuolankiai išgėrė savo kančios taurę ir su meile ištverė savo išmėginimus, gaus savo atlygį.

22. Apreiškimai, žinios, duona, darbo galimybės ir gydomasis balzamas – visa tai ir dar daugiau buvo suteikta tiems, kurie sugebėjo laukti mano sugrįžimo.

23. Mokiniai, dauginkitės, kad mano taika ir mano šviesa pasklistų po visą žemės skritulį. Mano žinia nėra skirta tam tikroms, išrinktoms būtybėms, ji skirta visiems mano vaikams. Tebūnie palaiminti tie, kurie ją priima, ir visi, kurie jos laukia.

24. Jūs dar esate tarsi maži vaikai, palyginti su Tėvo mokymais, ir todėl dar negyvenate pagal dvasinio gyvenimo tobulumą. Jūs dar nepasiekėte tikrojo gyvenimo pilnatvės; kad jums padėtų, buvo būtina, jog jūsų Viešpats nusileistų jums padėti, kad su Jo pagalba galėtumėte sužinoti viską, ko nežinote, ko nesupratote ir ką pamiršote.

25. Kristus yra ir turi būti jūsų pavyzdys; būtent dėl to Aš tuomet tapau žmogumi. Koks buvo apreiškimas, kurį Jėzus atnešė žmonijai? — Jo begalinė meilė, jo dieviškoji išmintis, jo beribis gailėstingumas ir jo galia.

26. Aš jums sakiau: „Imkite mane už pavyzdį, ir jūs darysite tuos pačius darbus, kuriuos darau Aš.“ Kadangi Aš atėjau kaip Mokytojas, turėtumėte suprasti, kad tai įvyko ne tam, kad jums duotų neįgyvendinamus mokymus ar tokius, kurie pranoksta žmonių suvokimo ribas.

27. Taigi supraskite: jei darysite darbus, panašius į tuos, kurių Jėzus jus mokė, tuomet pasieksite gyvenimo pilnatvę, apie kurią Aš jums kalbėjau anksčiau.

28. Kiek daug žmonių, remdamiesi įgytomis žiniomis, mano, kad turi dvasinį didingumą, tačiau man jie yra ne daugiau kaip vaikai, sustoję savo tobulėjimo kelyje. Juk jie turi suprasti, kad ne tik proto išplėtimas leidžia jiems pasiekti dvasinį pakilimą, bet tai turi vykti per visos jų esybės vystymąsi, o žmoguje yra daug gabumų, kuriuos reikia ugdyti, norint pasiekti tobulumą.

29. Būtent dėl to Aš – kaip vieną iš savo meilės ir teisingumo įstatymų – įvedžiau sielos reinkarnaciją, kad jai suteikčiau ilgesnį kelią, kuris suteiktų visas būtinas galimybes pasiekti tobulumą. — Kiekvienas gyvenimas žemėje yra trumpa pamoka, nes priešingu atveju žmogaus galimybės įvykdyti visą mano įstatymą būtų pernelyg menkos. Tačiau būtina, kad jūs suvoktumėte šio gyvenimo tikslą, kad iš jo įsisavintumėte prasmę ir pasiektumėte jo harmoniją, kuri yra žmogiškojo tobulumo pagrindas — kad galėtumėte žengti į aukštesnį gyvenimo lygį, kol pasieksite dvasinį

gyvenimą, kur Aš jums paruošiau tiek daug pamokų, kurias dar turiu jums išmokyti, ir tiek daug apreiškimų, kuriuos dar turiu duoti.

30. Niekada visi žmonės čia, pasaulyje, negyveno tame pačiame dvasiniame lygyje. Kartu su labai iškilusiais žmonėmis gyveno ir tie, kurie buvo atsilikę. Turiu jums atkreipti dėmesį, kad dabartinis laikotarpis taip pat nebus vienintelis, kuriame gali pasirodyti labai aukšto dvasinio lygio žmonės.

31. Visais laikais, netgi tolimiausiais žmonijos istorijos laikais, turėjote aukšto dvasinio lygio žmonių pavyzdžių. Kaip gi galėtumėte paaiškinti sau, kad jau pačiais ankstyviausiais laikais buvo žmonių su išsivysčiusia dvasia, jeigu jie nebūtų praėję per vienas po kito einančias reinkarnacijas, kurios padėjo jiems tobulėti?

32. Priežastis yra ta, kad dvasia atsiranda ne tuo pačiu metu kaip kūno apvalkalas, o žmonijos rūšies pradžia taip pat nesutampa su dvasios pradžia. Iš tiesų, sakau jums, nėra nė vienos sielos, kuri būtų atėjusi į šį pasaulį, anksčiau neegzistavusi anapusiniame pasaulyje. Kas iš jūsų gali įvertinti ar žinoti, kiek laiko jis gyveno kitose sferose, prieš ateidamas gyventi į šią žemę?

33. Kitose pasauliuose dvasios taip pat naudojasi valios laisve: jos nusideda ir nuklysta, arba atkakliai laikosi gėrio ir tokiu būdu pasiekia dvasinį tobulėjimą, kaip ir jūs darote žemėje. Tačiau, kai ateina nustatytas laikas, tie, kuriems lemta gyventi šiame pasaulyje, nusileidžia į jį, kad įvykdytų kilnią užduotį, o kiti – kad atliktų savo atpirkimo pareigą. Tačiau priklausomai nuo to, kaip jie nori matyti šią Žemę, vieniems ji pasirodys kaip rojus, o kitiems – kaip pragaras. Todėl, kai jie suvokia savo Tėvo gailėstingumą, jie mato tik nuostabų gyvenimą, kupiną palaiminimų ir gyvenimo pamokų dvasiai – kelią, kuris juos priartina prie Pažadėtosios žemės.

34. Vieni palieka šį pasaulį su noru sugrįžti, kiti – bijodami, kad teks sugrįžti. Taip yra todėl, kad jūsų žmogiškoji prigimtis dar nesugebėjo suvokti harmonijos, kurioje turėtumėte gyventi su Viešpačiu.

35. Aš jums jau atskleidžiau, kad mano tauta yra išsibarsčiusi po visą žemę, tai reiškia, kad dvasinė sėkla yra pasėta po visą pasaulį.

36. Šiandien jūs nesutariate ir netgi nepaisote vieni kitų dėl smulkmenų. Tačiau kai materialistinės doktrinos grasins užvaldyti jus visus, tada jūs visi, kurie mąstote ir jaučiate Dvasia, pagaliau tapsite viena. Kai ateis tas laikas, Aš duosiu jums ženklą, kad galėtumėte vieni kitus atpažinti – kažką, ką galėsite matyti ir girdėti vienodai. Kai tada liudysite vieni kitiems apie tai, nustebsite ir pasakysite: „Tai Viešpats mus aplankė.“

37. Supraskite, kad jūsų dvasiniai broliai ir seserys gyvena ne tik šioje tautoje, bet ir kitose tautose, regionuose bei šalyse. Žinokite, kad turite pasiruošti pasiekti didžiausią tyrumą savo gyvenime, kad galėtumėte duoti tikrą liudijimą apie viską, ką čia išgirdote ir gavote. Aš paliečiu visas sielas, kad, atėjus valandai, jos galėtų jums duoti ištikimą ir išsamų liudijimą apie viską, ką pačios gavo, ir kad jos būtų pasirengusios su meile jus išklaudyti.

38. Kai ši tauta susivienys žemėje, jos neves jėgos žmogiškos. Dvasiškai ji bus viena, nesieks sau atskiro miesto, taip pat nebus dvasinės vyriausybės, kuri valdytų pasaulį.

39. Jį ves aukštesnė šviesa ir įkvėps jį tarp įvairių ideologijų, doktrinų, judėjimų, religijų, tikėjimų ir sektų, ir tada žmonija, iki šiol gyvenusi pasinėrusi į giliausią materializmą, stebėsis, matydama šios išmokytos tautos pasirodymą.

40. Praeityje mano tauta neatliko jokių darbų, kurie ją priartintų prie tobulos bendrystės su savo Kūrėju, priešingai, ji pasidavė šventvagystei ir nepaklusnumui. Vis dėlto Aš jo nesunaikinau, nes mano meilės teisingumas norėjo jį išsaugoti ir padauginti žemėje, kad jis apsivalytų nuo savo praeities nuodėmių ir tada, apšviestas didesne dvasine šviesa, įvykdytų misiją, kuri jam buvo patikėta dar pačiais pirmiausiaisiais laikais. Ji susideda iš to, kad savo broliams ir seserims neštų dieviškąją žinią, būtų dvasinis pionierius kitoms tautoms ir savo darbais bei pavyzdžiu mokytų, kaip gerbti ir laikytis Tėvo dieviškojo įstatymo.

41. Supraskite, kad Aš jus pasiunčiau į pasaulį kaip palaiminimą žmonijai. Melskitės ir budėkite, kad būtumėte pasirengę tą valandą, kai visi būsite vieningi Dvasioje, mintyse ir savo darbuose, net jei fiziškai būsite toli vieni nuo kitų. Tik per dvasingumą galėsite kovoti su materializmo drakonu ir jį nugalėti, kuris žingsnis po žingsnio žengia į priekį, praryja tautas ir sėja skausmą bei vargą.

42. Šiuo metu Aš jums sakau: „Būkite palaiminti, jūs, kuriems buvo lemta mane priimti šiuo metu ir išgirsti mano Žodį. Aš jus paruošiau, ir mano šviesa apšvietė jūsų dvasią. Dėl to būsite stiprūs, ir net jei jums teks dideli išbandymai, jūs nepasiduosite. Kai vieną dieną atsidursite dvasinėje tėvynėje, suprasite, kokia didelė privilegija jums buvo suteikta, ir jausitės laimingi.

43. Kai pirmą kartą išgirdote mano Žodį, pajutote, kad būtent Aš kalbėjau jums; ir, prisiminę savo darbus, pagalvojote, kad nesate tyri, kad turite tapti verti, ir pradėjote naują, kasdien vis tobulesnį gyvenimą. Tačiau kaip sunku jums išlikti tvirtiems šiame pasiryžime. Jūs dažnai aukojotės, nors Aš to iš jūsų neprašiau, ir greitai pavargstate. Sakau jums: man

patinka, kai jūs kantriai einate šiuo keliu. Kaip gi norite per trumpą laiką pasiekti tobulumą, jei darbas, kurį imatės, yra toks didelis?

44. Jūs mane mylite, ir tai yra jūsų pagrindas. Jūs man parodote savo tikėjimą, ir net tada, kai jus ištinka išbandymai, sakote man: „Mokytojai, man visada trukdoma vykdyti Tavo įstatymus. Mano artimųjų netikėjimas mane silpnina, nuolat mane puola pagunda, siekdama mane sugriauti, ir aš pats sulaužiau savo pasiryžimą!“ Tačiau Aš jums sakau: jūs turite veikti šių kovų sukuryje; tos kliūtys, su kuriomis susiduriate, yra jūsų tikėjimo išbandymai, ir per jas siela vis labiau apsivalo. Pasitikėkite savimi, suvokite, kad jūs turite mano Dvasią savyje ir kad esate pasirengę dalyvauti šioje didžiojoje kovoje.

45. Jūs dar tik žengiate pirmuosius žingsnius, ir nors Aš vienus paskyriau bendruomenių vadovais, kitus – „balsų nešėjais“, vis dėlto jūs visi turite dirbti su savimi, kad pažintumėte savo užduotį ir galėtumėte ją įvykdyti. Tačiau Aš nepripažįstu jūsų nuopelnų: jūs mano reikalui skyrėte pirmąją vietą savo širdyse, o jūsų didžiausias troškimas yra sekti manimi. Aš, jūsų Tėvas, jus mokiau, vedžiau ir atvėriau savo širdį, kad joje atpažintumėte mano meilę ir gailėstingumą.

46. Mano kantrybė yra beribė. Aš jums suteikiau tris amžius ir nesuskaičiuojamą daugybę reinkarnacijų, kad pasiektumėte dvasinį pakilimą, ir net šiuo metu Aš kalbu su jumis, nekreipdamas dėmesio į žmogiškąjį netikėjimą ir materializmą. Jūs esate trečiojoje dvasinių apreiškimų epochoje, ir jei sugebėsite pasinaudoti savo dvasiniais sugebėjimais, suvoksite savo dvasios galią ir patirsite, kad Aš visada norėjau iš jūsų padaryti vis aukštesnes būtybes, gebančias atlikti didžius darbus. Aš viską paruošiau, kad jūs leistumėtės būti valdomi mano Meilės įstatymo ir jo laikytumėtės. Kiekvieno „darbininko“ dešinėje stovi globėjas angelas, ir kai šios būtybės jums atsiskleidžia, jos atsiskleidžia jums savo nuolankumą ir paklusnumą. Jos lydėjo jus jūsų gyvenimo kelyje ir kartu su jumis kentė kelio sunkumus. Klausykite jų, nes jų šviesos kupinuose žodžiuose rasite mano apreiškimų paaiškinimą. Po 1950 metų prisiminsite šių dorybingų būtybių pavyzdį; jos nebus nutolusios nuo jūsų, bet ir toliau įkvėps jūsų dvasią bei saugos žmoniją.

47. Lavinkitės, kad mano žodžiuose neieškotumėte netobulumo. Supraskite jo (dvasinį) turinį. Jei balso nešėjas, kurio paslaugomis naudojosi, nebūtų pasirengęs, jei jo dvasia neatidžiai priimtų mano diktatus, žodis, išeinantis iš jo lūpų, neatspindės mano tobulumo. Taigi įsigilinkite į tikrąją jo prasmę, ir sužinosite, ką norėjau išreikšti. Nepriskirkite man netobulumo; suvokite, kad Aš esu jūsų Dievas, kad Aš esu tobulas.

48. Pakilkite kupini uolumo ir ginkite mano reikalą. Su meile ir teisingumu ištaisykite viską, ką „darbininkų veiksmuose“ rasite esantį už įstatymo ribų.

49. Iš jūsų sėjos Aš priimu tai, kas turi tiesos ir tyrumo, o tai, kas dar nesubrendo, palieku jūsų rankose, kad jūs toliau tai puoselėtumėte ir taisytumėte.

50. Tačiau ateikite pas mane, mano vaikai, Aš jus priimu. Jūs esate tarsi pavargę keliauninkai, kurie klaidžiojo įvairiais keliais, o dabar, po didelių išbandymų ir nusivylimų, ieškote mano palaiminimo ir mano pagalbos. Atėję pas mane, jūs mane palaiminote ir padėkojote man, nes radote poilsio vietą, o Mokytojas jums sako: Aš pripildau jus malonės, ir mano valia yra, kad jūs atgautumėte naujų jėgų, kad jus įkvėptų drąsa; nes, sužavėti klausęsi mano mokymų, turite pasiruošti stoti į kovą, kuri laukia visų žmonių, o ypač Izraelio tautos. Prisiminkite, kad esate tos tautos dalis, kurios užduotys visais laikais buvo labai didelės. Tarp jūsų yra pranašai, mano Žodžio aiškintojai, išminčiai.

51. Jūs buvote sukurti tobulai. Jūsų dvasia buvo apšviesta, kad galėtumėte suvokti mano kūrinijos šlovę, kad, tyrinėdami jos dvasinę esmę, suprastumėte, jog esate man panašūs, ir, pažindami materialiąją gamtą, galėtumėte ją pasinaudoti, nes ji buvo mano sukurta kaip nuolanki tarnaitė žmogui. Kada būsite pasirengę ją atpažinti ir valdyti? Kada būsite tokie verti, kad galėtumėte įsakyti gamtos jėgai, kad ji liktų arba pasikeistų jūsų artimųjų labui? Nors jos paklūsta įstatymams, priimtiems teisingumo ir meilės pagrindui, jūs turite įgaliojimus, ir Aš jums sakiau, kad, jei susidvasinsite, mano vardu galėsite sustabdyti ligas, negailestingą orą, nelaimių sunkumus ir nuodėmę. Visa tai galite padaryti, jei turite tikėjimą. Atėję laikas, kai kiekviena siela bus sukrėsta, o kiekvienas protas pabus; ir kai jis ieškos šaltinio, iš kurio kyla šviesa ir tobulumas, jis mane suras.

52. Artėja atsinaujinimo amžius. Jūs, mano mokiniai, turite pakloti pamatus naujo pasaulio atsiradimui. Turite dirbti taip, kaip dirba gėrio gausybės – angelai, kurie iš meilės jums kovoja, siekdami žmonijos dvasinio pakilimo.

53. Meilė yra galingiausia jėga, kuria žmogus gali pasiekti savo atsinaujinimą.

54. Antrajame laikmetyje daugelis manimi abejojo; jie negalėjo patikėti, kad tas nuolankus žmogus, esantis tarp vargstančiųjų, sergančiųjų ir nusidėjėlių minios, yra Mokytojas, Tėvo Žodis. Ir kai jie pamatė mano gerus darbus bei meilės ir atleidimo apraiškas, jie sakė: „Ar jis burtininkas, ar pranašas?“ Kai ta moteris, kuri buvo padariusi neištikimybę, atėjo pas mane, jie norėjo mane išbandyti ir tarė man: „Nuteisk šią moterį, kuri

nusidėjo; ji yra sugadinta ir nenusipelno būti tarp mūsų. Išvaryk ją, nes ji nėra verta klausytis Tavo mokymų nei dalytis Tavo duona.“ Aš jiems pasakiau: „Jūs žinote šios moters kaltę, jūs visi manote, kad ji yra nusidėjusi. Tačiau tas, kuris yra tyras, be jokios nuodėmės, tegul meta pirmąjį akmenį.“ Aš paliečiau jų sąžinę, ir netrukus jie suprato, kad jų kaltė buvo labai didelė, didesnė nei tos moters. Sugėdinti jie pasitraukė, o ta, kurią ta minia buvo apkaltinusi ir nuteisusi, paprašė manęs atleidimo, suvokė savo gėdą, ir jos atgaila buvo tokia didelė, kad ji pasijuto apvalyta, o jos širdyje užsidegė meilė. Tada Aš ją pakėliau ir pasakiau jai: „Aš tau atleidžiu, eik ir daugiau nebesidaryk nuodėmių.“

55. Taigi, kai tik jausitės kankinami kaltės naštos ir gailėsitės, turite apsisvalyti malda ir gerais darbais. Ateikite pas mane, atgaukite ramybę ir daugiau nenusidėkite. Tačiau sakau jums ir tai: kodėl be užuojautos teisiatės svetimus nusižengimus ir nežiūrite į savo vidų? Aš jums atleidžiu dar prieš jums padarant nuodėmę, tačiau kaip mažai atgailaujančių moterų sutikau savo kelyje. Bet dar kartą jums skelbiu, kad nuodėmė išnyks.

56. Žemė bus tyra. Žmogus vėl klausys savo sąžinės balso. Aš kviečiu jus gyventi su manimi, ir tai yra vienintelis kelias pas mane.

57. Kiekvieną kartą, kai budėsite ir melsitės, būsite laisvi nuo kančių ir pagundų. Naudokite laiką, kurį Aš jums duodu, kad atliktumėte darbus, įrodančius jūsų tikėjimą kaip mokinių. Pasaulis priartės prie jūsų ir nustebės, pamatęs jūsų ramybę, ir sakys: „Kaip įmanoma, kad šis tauta mėgaujasi vidine ramybe, o tautos tapo neapykantos liepsna?“ Mokytojas jiems atsakys: „Aš randu šią tautą išgrynintą ir vertą, tačiau Aš nužengiau pas visus. Kiekvienas, kuris manęs ieškos, mane suras, ir Aš būsiu jam toks artimas, kad jis pajus mane savo pačios širdyje.“

Tebūnie mano ramybė su jumis!

Pamoka 157

1. Izraelio tauta, tu man atskleidži savo širdį. Aš noriu, kad tu mane mylėtum kaip savo Tėvą. Mano Dvasia trokšta tavo meilės. Pasaulis mane pamiršo, o kai manęs ieško, tai daro per netobulus kulto ritualus, ir, neturėdamas mano buvimo įrodymų, praranda tikėjimą ir tampa netikintis. Jei kam nors pasakytumėte, kad šiuo metu aš kalbu Izraelio tautai, tas žmogus netikėtų, reikalautų iš manęs įrodymų ir būtų kaip Tomas. Tačiau aš jums sakiau: „Palaimintas tas, kuris tiki nematydamas.“

2. Šventykla, kurią Aš sau paruošiau, yra pačiame žmogaus dvasioje, kaip Aš jums visada mokiau.

3. Nagrinėkite mano apreiškimus ir prisiminkite, kad Aš dar kartą atėjau pas jus, nes jūs nesugebėjote ateiti pas mane. Nors turėjote Įstatymą, mano Žodį ir pranašystes, jūs nesupratote savo paskirties ir neįvykdėte savo misijos. Jei būtumėte ją teisingai suvokę, lauktumėte įvykių, kurie žada šį naują amžių.

4. Aš atėjau, kad, kaip ir Antrajame laikmetyje, suteikčiau jums savo mokymą. Daugelis manęs nepripažins, tik tie, kurie dvasiškai tobulėja, aiškiai supras šį apreiškimą. Jūs, kurie mane klausotės, užjausite žmoniją, kuri neatrado mano pėdsakų, ir pasiruoškite mokytis bei tapkite Mokytojais. Su koku džiaugsmu matysite, kaip jūsų mokinių tikėjimas ir žinios apie mano mokymą auga.

5. Daug širdžių ateis pas mane. Tie, kuriuos užvaldo išdidumas, ateis nuolankiai. Kiti, vedami savo sąžinės, ateis vertindami savo darbus ir giliai gailėdamiesi. Aš jų laikiu, kad juos paruoščiau, kad jų dvasia būtų kaip švarus šaltinis, o mano Žodis – kaip kristalinis vanduo, malšinantis jų troškulį.

6. Elisas buvo pasiūstas paruošti tuos, kurie turėjo priimti šią šviesą. Jis nustebino žmoniją, paskendusią giliame miego miegoje ir kurčiai viskam, kas dvasinio. Tik nedaugelis buvo pasirengę priimti šią žinią. Kokia laimė buvo tose vaikų širdyse, kai jie pamatė, kaip išsipildo mano pažadas! Ir kokia meilė buvo mano Dvasioje visiems žmonėms! Metai praėjo, ir mano gyvybingas Žodis išsiliejo, kad pamaitintų širdis. Kiti pabūs vėliau, kai šis apreiškimas bus pasibaigęs. Tačiau jie neturėtų dėl to skųstis, nes visiems ateis didžiausios malonės laikas, kai jūs stengsitės bendrauti su manimi be fizinių tarpininkų.

7. Mokslininkus ištiks mano bausmė. Atsiras daug keistų ligų, kurių jie nesugebės išgydyti; jie bus nepajėgūs palengvinti skausmo. Tik tie, kurie dvasiškai pakils, turės gebėjimą gydyti. Bus dvasininkų, kurie, trokšdami susidvasinti, prisijungs prie „Izraelio tautos“. Daugelis tų, kurie buvo „pirmi“, taps „paskutiniais“. Iš daugelio institucijų ir bažnyčių, kurios

nebuvo pastatytos ant meilės pamatų, neliks nė vieno akmens ant kito. Šiuo metu Aš valau laukus ir nenoriu, kad šalia kviečių augtų piktžolės.

8. Lankykite prieglaudą, eikite prie ligonių lovų, padėkite tiems, kurie kenčia kalėjimuose ir atgailos vietose, guoskite visus, eikite mano vardu ir naudokite savo dvasines dovanas.

9. Imkite pavyzdį iš dvasinio pasaulio, sekite jo kantrybę ir meilę žmonijai, jo kova už jūsų visų gerovę.

10. Daugelis tų, kurie labai mylėjo pasaulį, bet vėliau iš klausė manęs, suvokė savo klaidas ir pajuto, kaip juose auga troškimas apsisvalyti. Jie išgyvena vidinę kovą, o po to klausia manęs: „Viešpatie, ar būtina atsižadėti „kūno“ ir pasaulio, kad mūsų dvasia galėtų išsilaivinti?“ Į tai Aš jiems atsakau: „Nuopelnas yra ne „kūno“ atsižadėjimas, o dvasios ir kūno, kuris jai tarnauja kaip apvalkalas, harmonijos pasiekimas.“ Tačiau kaip pasiekti šią harmoniją, jei dvasia iš anksto nesileidžia vadovaujama savo sąžinės?

11. Ar manote, kad Aš jūsų kūną pavertiau jūsų dvasios priešu? „Ne“, – atsakote man. Bet jie visada elgėsi būtent taip – kaip priešai. Vienas su kitu jie visada kariaudavo nuolatinį karą – „kūnas“, nes teikia pirmenybę pasauliui su jo apgaulingais šventiniais drabužiais, o dvasia, nes jaučia troškimą išsilaivinti ir pasiekti aukštesnį tobulumo lygį.

12. Tik mano mokymai, kurie yra įstatymo paaiškinimas, galės jums atnešti santarvę, jūsų esybės vidinį susitaikymą. Patikėkite manimi: jei laimėsite šią kovą, tada visas jūsų kelias taps lengvas.

13. Turėtumėte tai suprasti taip: „Kūnas“ yra laivas, o Dvasia – vairininkas. Kaip gi galėtų būti teisinga, kad laivas vairininką valdytų taip, kaip jam patinka?

14. Dėl šio harmonijos trūkumo žmogaus viduje kilo didžiosios audros, kurių metu daugeliu atvejų dvasia likdavo nugalėta. Tačiau kai „kūnas“ pagaliau tampa paklusnus dėl įtikinimo jėgos ir pasitikėjimo, su kuriais Dvasia žengia link savo didžiojo tikslo, ir be pasipriešinimo priima jam tenkančią užduotį bei nebeatsiima iš savo sielos to, kas jai priklauso, tada bus pasiekta harmonija tarp abiejų prigimčių, iš kurių susideda žmogiškasis tvarinys. Jūs pasieksite šį pakilimą, kai kūnas ir siela kartu žengs dvasinio tobulėjimo keliu, kurį jiems per sąžinę nurodo jų Kūrėjo meilė ir išmintis. Tuomet „kūnas“, remdamasis savo paklusnumu, nuolankumu ir švelnumu Dvasios įsakymams, nukryžiuos save ant aukos ir atsižadėjimo kryžiaus, kad savo Dvasiai suteiktų pakilimą ir džiaugsmą, pasiekus savo vietą amžinajame gyvenime.

15. Valios laisvė yra aukščiausias išraiškos būdas, yra tobuliausia laisvės dovana, suteikta žmogui gyvenimo kelyje, kad jo atkaklumas daryti gera,

kurį jis įgijo vadovaudamasis sąžinės patarimais ir įveikdamas kovos išbandymus, leistų jam pasiekti Tėvo glėbį. Tačiau valios laisvė buvo pakeista savivalės, sąžinė ignoruojama; žmonės klausosi tik pasaulio reikalavimų, o dvasinis gyvenimas buvo pakeistas materializmu.

16. Atsižvelgiant į tokį didelį sumaištį ir tokį nuklydimą, šių laikų žmonėms mano mokymas atrodys absurdiškas. Tačiau Aš jums sakau, kad tai yra teisingas mokymas, padėsiantis žmonėms išsilaisvinti iš letargijos, į kurią jie pateko.

17. Žemės piligrimai, padėkite savo lazda ir kelioninį ryšulį ir pailsėkite po ilgos kelionės. Atsisėskite čia šalia manęs, valgykite mano duonos ir kalbėkitės su savo Mokytoju. Leiskite savo dvasiai ateiti pas mane visiškoje bendrystėje.

18. Jūs esate ta pati tauta, kuri kitomis aplinkybėmis sekė paskui mane, trokšdama savo sielos tobulumo, tačiau dabar nustebę klausiate manęs: „Kodėl Tu sugrįžai pas mus?“ O Aš jums atsakau: parašyta, kad mano vaikų dvasia per amžius gyvens savo Viešpaties dešinėje. Tačiau kad galėtumėte pasiekti mane, būtina, jog sekdami savo Mokytoju mokytumėtės ir užsitarnautumėte nuopelnų.

19. Aš visais laikais sėjau savo sėklą jumyse, tačiau kaip mažai yra tų, kurie mane mylėjo. Aš apreiškiau savo galią per „“ pasiuntinius, per išrinktuosius iš daugybės dvasinių būtybių – pradedant teisiuoju Abeliu, kuris buvo nuolankumo pavyzdys, Jokūbo sūnumi Juozapu, kuris buvo pateptas išmintimi ir šventumu; Jonu Krikštytoju, kuris gyveno tik tam, kad liudytų apie mane, nenaudodamas nieko iš pasaulio, kas būtų pakenkę jo kūnui ar sielai. Ir kaip šie, kurie buvo tyros dvasios, yra tiek daug kitų, kuriuos jūs pažįstate ir kurių darbas bėgant metams auga ir įgauna milžiniškus mastus. Tačiau tiek daug įrodymų ir tiek daug šauksmų, kuriuos jūs leidote nutilti begalybėje, jums nepakako, nes jūs nenorėjote mano pasiuntiniuose atpažinti mano dieviškumo atspindžio.

20. Jūs prašėte savo Viešpaties buvimo, kad būtumėte Jam visai arti ir girdėtumėte Jo balsą, kalbantį jūsų pačių kalba, ir tai jums buvo suteikta, kad pasiektumėte savo sielų išgelbėjimą. Tačiau nors Aš buvau jums taip arti ir kalbėjau savo tautai, jūs neseikėte manimi ir priverstėte mane sugrįžti pas jus.

21. Mano Antrojo Laiko mokymas įrašytas jūsų sąžinės knygoje. Aš mokiau jus mylėti ir priimti Marijos glamonę bei švelnumą. Buvau laimingas, jausdamas motiniškos įsčių šilumą ir mėgaudamasis maistu, kurį man siūlė jos krūtys. Galėjau džiaugtis kartu su ja, taip pat dalijausi su ja vargais ir sunkiu kasdieniu darbu. Priimdavau Karaliaus žvaigždės spindulių glamonę ir mėgavausi kalnų, laukų, jūros vaizdais, ir viską apdovanojau

savo palaiminimais. Palaiminau javų laukus, vandenį ir viską, kas maitina žmones.

22. Aš ištiesiau draugišką ranką, džiaugiausi mažų vaikų nekaltumu, jaunuolių grakštumu ir kilniu charakteriu bei merginų širdies tyrumu. Mane pripildė pasitenkinimu stebėti motinų nesavanaudiškumą ir pasiaukojimą bei vyrų veiklumą. Trisdešimt trejus metus gyvenau pasaulyje, kad žmogus galėtų tiesiogiai patirti savo Viešpaties tobulumą ir pavyzdį, kurį jis galėjo stebėti iš arti, kad išmokytų nuolat mane laikyti pavyzdžiu. Aš mokiau jus mylėti Dievą ir laikytis Jo įstatymų. Sakiau jums, kaip turėtumėte mylėti savo tėvus, brolius ir seseris bei savo vaikus, kalbėjau jums apie sutuoktinių meilę, rodžiau jums dorą darbo kelią, abipusę pagarbą ir paslaugumą, kviečiau jus gyventi tobulame bendrystėje su Tėvu ir taip pat harmonijoje su gamta.

23. Vis dėlto – daugelis buvo pašaukti, o išrinktųjų buvo nedaug. Buvo dvylika, kuriems Aš suteikiau savo išminties pilnatvę. Jiems Aš patikėjau „Antrąjį Testamentą“, mokymus, kurie beveik visi buvo pateikti vaizdine prasme, ir savo nesuskaičiuojamas palyginimus; ir visa tai buvo amžinai įspausta į žmonių dvasią, kad nei laikas, nei permainingi likimai negalėtų to ištrinti.

24. Aš suteikiau tiems tvariniams drąsos, kad niekas jų neišgąsdintų kovoje, kuri jų laukė, ir kad jie sugebėtų pasipriešinti raštininkams bei nepaisyti žmogiškųjų žinių. Savo mokiniams pasakiau: „Aš palieku jus kaip žmonių ganytojus, tos bandos, kuri šiandien yra išsiskirsčiusi ir kurią reikia suvienyti į vieną bandą.“ Taip pat Aš jiems pasakiau: „Pastatykite šventyklą“; tačiau, kai jiems tai sakiau, turėjau omenyje ne iš akmenų pastatytą šventyklą, bet kalbėjau jiems apie Dvasią, kuri yra tinkama „vieta“, kurioje galima įkurti būstą jūsų Viešpačiui. Žmogus net negali įsivaizduoti mano šventyklos, nes ją sudaro visata su visais jos tvariniais, o joje yra tikrasis aukuras, auka ir šviesa.

25. Mano mokinių širdys buvo paruoštos, indas buvo švarus iš vidaus ir išorės, kupinas gerumo, tikėjimo ir vilties. Taigi jie iškeliavo nešti žmonijai Gerąją Naujieną. Kai po mano atsisveikinimo jie kalbėjo savo artimiesiems, sakė jiems: „Jūs visi galite priimti Viešpatį; Jo žodyje yra Mokytojo Kraujas ir Kūnas.“

26. Taip jie kalbėjo, o Aš vedžiau juos žingsnis po žingsnio. Jie mokėjo mokyti ir visus savo žodžius patvirtinti veiksmais. Kur tik jie bebūtų, jie buvo šventykloje – ar dykumoje, ar tėvynėje, ar įvairiose šalyse, į kurias žengė jų kojos. Jų lūpos buvo tarsi kristalinio skaidrumo ir gaivinančio vandens šaltinis, kuris apvalydavo tautas.

27. Kaip ir Jėzus, jie nenešiojo nei karūnos, nei skeptrų, nei purpuro mantijų; jie buvo nuolankūs. Aš jiems sakiau: „Būkite nuolankūs, būkite ‚paskutinieji‘, kur bebūtumėte. Duokite savo artimiesiems viską, ką gavote iš manęs, nieko neslėpkite ir pasirūpinkite, kad mano sėkla daugėtų ir pasiektų visas širdis.“

28. Mano mokiniai visada gerbė žmogaus gyvybę, jie niekada nedrįso užimti mano, kaip Teisėjo, vietos. Jie žinojo, kad bet kokį reikalą, teisingą ar neteisingą, reikia palikti man, nes tik Aš galėjau jį teisingai išspręsti. Jie neklausė žmonių, kodėl jie nusidėjo, ir visiems rodė užuojautą bei gailėstingumą.

29. Dabar, Trečiajame Laike, kai mano tauta artėja prie mano apreiškimo pabaigos, Aš rengiu naujus mokinius. Viskas įvyko pagal mano valią. Šiuo metu Aš savo vaikų dvasioje statau nesunaikinamą šventyklą.

30. Nepateikite man daugiau simbolių ir nevaizduokite manęs fiziniėje formoje. Tiesiog klausykite ir sekite mano įkvėpimus. To pakaks, kad pasiektumėte savo dvasingumą.

31. Šiuo laikotarpiu jūs girdėjote mano balsą taip pat, kaip Aš leidau jums jį girdėti Pirmajame laikotarpyje, kai Aš sudrebinau žmonių dvasias.

32. Dabar Aš jums nebeperduodu savo mokymo per Jėzų, mano įsikūnijusį Žodį. Aš kalbėjau jums per žmogiškus tvarinius, nes dabar esate labiau išsivystę ir galite mane suprasti bei perduoti mano Žodį.

33. Šio susirinkimo pabaiga jau artėja, kad vėliau jis būtų atnaujintas aukštesne forma – prasidėjus Dvasios su Dvasia dialogui su jūsų Kūrėju, kurį naudoja aukštesnės dvasinės būtybės, gyvenančios pas mane.

34. Nebijokite mano atsisveikinimo dienos, nes Aš niekada nebūsiu toli nuo jūsų. Po savo pakilimo į dangų Antrajame Laike Aš pasirodžiau savo mokiniams, apsiribodamas Jėzaus pavidalu, kad suteikčiau jiems paguodą. Šiandien jūs nežinote, kiek dienų manęs nejausite, tačiau jų pabaigoje vėl mane pamatysite ir pajusite, kad Aš jus įkvepiu, o į jūsų protą plūsta nauji žodžiai. Prašau jūsų tik vienybės, vieno „(bendruomenės) kūno“ ir vienos valios, kad tokiu būdu būtumėte verti pasiekti tikslą. Tą (atsisveikinimo) dieną bus susirinkusios dvylika išrinktosios tautos giminės, taip pat jus lydės dvylika apaštalų, kad jų pavyzdys jus padrąsintų. Nes, kaip ir juos, Aš jus palieku kaip avis tarp alkanų vilkų. Tačiau Aš būsiu su jumis jūsų persekiojimo metu, kalėjime, kiekvieną akimirką, kai manęs reikės.

35. Aš apsaugosiu savo palikuonis.

36. Jūs dar turite daug pasistengti, kad, kai Aš pamatysiu, jog tarp mano tautos viešpatauja meilė, tyrumas ir paprastumas, Aš jus palikčiau kaip žmonijos Mokytojus. Jei jie prašys jūsų pamokymų, suteikite juos; jei jie

bandys jus nutildyti, tylėkite nuolankiai. Visada sėkite savo kelyje, kaip Aš jus mokiau.

37. Mylėkite savo artimus, kad tarp jų padėtumėte taikos ir vienybės pamatus.

38. Tauta, kada gi du duosi vaisių? Praėjo jau daug laiko, nuo tada, kai Aš jus mokau, o vis dar neatsiranda apaštalai, kurių žmonėms taip labai reikia jų dvasiniam atgimimui.

39. Laiko, kuris jums liko mane išgirsti, yra nedaug, ir būtina, kad išmoktumėte mano pamokas, kad jums būtų lengviau apie jas liudyti.

40. Atminkite: kai mano žodis jums nutilis, nuo jūsų pavyzdžio ir jūsų darbų priklausys, ar daugelis širdžių, kurioms nepasisėkė išgirsti manęs šioje apreiškoje, pabus tikėjimui ir atsivers į mano darbą.

41. Kaip šių žodžių pavyzdį pateikiu jums Saulius, vėliau vadinto Pauliumi, atsivertimą, kuris savo kūną ir dvasią visiškai paskyrė savo Viešpaties tarnystei.

42. Paulius nepriklausė dvylikai apaštalų, jis nevalgė prie mano stalo, nei sekė manimi keliais, kad išgirstų mano mokymus. Priešingai, jis netikėjo manimi, nei žiūrėjo palankiai į tuos, kurie sekė manimi. Jo širdyje glūdėjo mintis sunaikinti sėklą, kurią Aš patikėjau savo mokiniams ir kuri tik pradėjo plisti. Tačiau Paulius nežinojo, kad jis buvo vienas iš Manųjų. Jis žinojo, kad Mesijas turi ateiti, ir tuo tikėjo. Tačiau jis negalėjo įsivaizduoti, kad nuolankusis Jėzus turėtų būti tas pažadėtasis Išganytojas. Jo širdis buvo pilna pasaulio išdidumo, todėl jis nepajuto savo Viešpaties buvimo.

43. Saulius sukilo prieš savo Išganytoją. Jis persekiojo mano mokinius, taip pat žmones, kurie kreipėsi į juos, norėdami išgirsti mano žinią iš tų apaštalų lūpų. Ir taip Aš jį nustebinau, kai jis buvo pasiruošęs persekioti mano artimuosius. Aš paliečiau jautriausią jo širdies vietą, ir jis tuo pat mane atpažino, nes jo dvasia manęs laukė. Todėl jis išgirdo mano balsą.

44. Buvo mano valia, kad tas plačiai žinomas vyras atsivertų būtent tokiu būdu, kad pasaulis visais jo keliais galėtų stebėti tuos stebinančius darbus, kurie turėjo tapti paskata tikėjimui ir supratimui.

45. Kam dar išsamiai aptarti šio vyro gyvenimą, kuris nuo to laiko, įkvėptas meilės savo Mokytojui ir jo dieviškiesiems mokymams, paskyrė savo gyvenimą meilei artimui?

46. Paulius buvo vienas iš didžiausių mano Žodžio apaštalų, jo liudijimas visada buvo persmelktas meilės, nuoširdumo, tiesos ir šviesos. Jo ankstesnis materializmas virto labai aukštu dvasingumu, o jo griežtumas – begaline švelnumu; ir taip mano apaštalų persekiotojas tapo uoliausiu mano Žodžio sėjėju, nenuilstamu keliaujančiu pamokslininku, kuris nešė

savo Viešpaties, kuriam jis gyveno ir kuriam paaukojo savo gyvenimą, dieviškąją žinią į įvairias tautas, provincijas ir kaimus.

47. Štai tau, mylima tauta, gražus atsivertimo pavyzdys ir įrodymas, kad žmonės, net jei jie manęs dar nėra girdėję, gali tapti didžiais mano apaštalais.

48. Šiandien Aš jums sakau: kur yra mano tauta? Kur yra ta, kuri yra išmintinga išbandymuose, drąsi mūšiuose ir tvirta kovose? Ji yra išsibarsčiusi po visą pasaulį. Tačiau Aš savo balsu paskatinsiu ją iškelti ir dvasiškai suvienysiu, kad ji eitų pirmyn visų tautų akivaizdoje. Bet sakau jums, kad šiandien ji sudarys visų rasių žmonės, kurie supras, kokios rūšies sandorą Aš tikiuosi iš visų žmonių.

49. Ši tauta turi būti drąsi ir kovinga, tačiau ji neturi turėti brolių žudymo ginklų nei karo vežimų, taip pat neturi giedoti naikinimo giesmių. Jos vėliava turi būti taika, jos kardas – tiesa, o jos skydas – meilė.

50. Niekas negalės nustatyti, kur yra ši tauta: ji yra visur. Jos priešai bandys ją sunaikinti, bet jiems to nepavyks, nes niekur jie nerastų jos žemiškai suvienytos, nes jos vienybė, tvarka ir harmonija bus dvasinės.

51. Kaip kadaise Mozė ji išlaisvino, vedė išdžiūvusiais ir vienišais keliais ir leido jam eiti per priešo gretas, kurios jį apsupo, kol atvedė jį prie Pažadėtosios žemės vartų, taip šiandien Elisas, kuris, nors ir nematomas, tačiau juntamas ir esantis, pakvies tautą į kovą ir parodys jai šviesius kelius, kad tvirtu ir užtikrintu žingsniu atvestų ją prie Tėvynės slenksčio, kurį Aš paruošiau jūsų Dvasiai.

52. Dvasinis įstatymas, kuris jam tarnauja kaip gairė ir vedlys, yra tas pats, kurį Aš išraičiau akmenyje ir kuris jums buvo apreikštas Sinajaus kalne. Dvasinė duona, kuria jis maitinasi, yra ta pati, kuri glūdi Žodyje, duotame jums per Jėzų. Šviesa, suteikianti jam viltį ir drąsą niekada daugiau nenuklysti nuo Tiesos kelio, bus įkvėpimas, kuris šiuo metu nusileidžia iš begalybės, kad žmogaus dvasiai apreikštų viską, kas jai buvo nežinoma.

53. Kiekvienas, kuris tobulėja man suteiktose gebėjimuose bei dvasinėse dovanose, kuris be to yra nenuilstantis tiesos ieškotojas arba myli dvasinimą – tikrai, sakau jums, jis bus vienas iš šios tautos kareivių ir išgirs savo Viešpaties šauksmą, kai Jis šauks jį į kovą, taip pat ir kai ragins jį į taiką.

54. Ar šis vaizdas jums atrodo tik kaip gražus sapnas?

55. Kai Mozė Egipte kreipėsi į Izraelį ir paskelbė jam Pažadėtosios žemės palaiminimus, tauta abejojo, nes buvo pripratusi prie vergijos jungo ir vergovės kančių, todėl jai atrodė neįmanoma, kad galėtų egzistuoti laisvės ir gerovės žemė. Vis dėlto ta tauta iškeliavo į kelionę ir vis labiau artėjo

prie tos žemės, kuri iš pradžių jai atrodė tik kaip gražus sapnas, kol galiausiai pasiekė savo atkaklumo ir ištikimybės vaisių.

56. Nesivaizduokite manęs su karūna ir skeptru; ne, geriau matykite mane nuolankų ir paprastą.

57. Noriu, kad įsisavintumėte mano žodžio esmę, kuri yra maistas kiekvienai sielai. Joje rasite gyvenimo duoną, dvasinio džiaugsmo vyną, tikros meilės vaisių.

58. Būtina, kad, valgydami su manimi prie šio meilės ir dvasingumo stalo, išmoktumėte su manimi kalbėtis ir mane klausytis. Nes šis apreiškimas, kuriame šiuo metu dalyvaujate, yra tik laikinas, ir būtina, kad išmoktumėte dvasiškai bendrauti su manimi, kad, kai nebegirdėsite mano balso šia forma, nesijaustumėte apleisti, vieniši ar našlaičiai.

59. Pasistiprinkite šiuo metu, kol turite mano apreiškimą. Tačiau niekada neištumkite iš savo sąmonės tos dienos, kuri pagal mano valią yra nustatyta, kai paskutinį kartą gausite mano žodį.

60. Sakau jums štai ką: tiems, kurie pernelyg priprato prie mano apreiškimo, diena, kai jie nebegalės manęs girdėti, bus „mirtis“, ir tada jie susidurs su pagunda neteisėtais būdais gauti apreiškimą, kuris šiek tiek užpildytų jų širdies tuštumą. Tačiau ten nebus mano Šviesos.

61. Jūs jau dabar turite suprasti, kad jei šis apreiškimas neturėtų nustatytos pabaigos, jūs niekada negalėtumėte žengti nė žingsnio į priekį, nes neturėtumėte jokio noro studijuoti mano Žodžio nei stengtis užmegzti dvasinį dialogą. Kam tai daryti, je , jei galėtumėte šį Žodį girdėti kasdien ir gauti šią paguodą kiekvieną kartą, kai jos paprašytumėte? Tačiau kai mokymas bus baigtas ir žinia perduota, viskas bus kitaip. Jei tada norėsite jausti mane šalia savęs, turėsite apmąstyti viską, ką išsaugojo jūsų atmintis, o jei norėsite jaustis stiprūs, turėsite pasišvęsti tikrai dvasinei pareigai, kurioje tapsite taikos, šviesos, gydančio balzamo ir meilės veiklos sėjėjais.

62. Jūsų labai laikas, kurį mane girdite per žmogiškąjį protą, turi būti trumpas, nes esate tokie vaikiški ir trapūs, kad jau po trumpo laiko, kurį mane girdite, pradėsite priprasti prie mano buvimo šioje formoje. Jūs nebejaučiate to jausmo sukrėtimo, kuris jus apėmė pirmosiomis dienomis, ir vis rečiau patiriate tą džiaugsmą, tą palaimą, kai manęs klausotės – laimės jausmą, kuris daugeliu naktų net atimdavo iš jūsų miegą, kai galvodavote, kad mane išgirsite, ir trokšdami, kad vėl sugrįžtų ta diena ir ta akimirka, kai išgirsite tą balsą, kurį kartais atrodė neįmanoma išgirsti.

63. „Ar tai tikrai tiesa“, – klausėte savęs širdyje, – „kad galiu išgirsti savo Viešpaties balsą? Ar aš tikrai vertas dalyvauti šiame nuostabiame mano Kūrėjo apreiškimo žodyje? O Mokytojai, kokį didelį džiaugsmą Tu suteikei

mūsu dvasiai, leisdamas mums išgirsti Tavo tėvišką balsą, Tavo žodį kaip Mokytojo, Tavo Dieviškąjį Žodį!“ Jūs nenusibodote manęs klausytis, nenorėjote praleisti nė vieno žodžio ir norėjote vykdyti visus mano nurodymus. Tačiau laikas bėgo, ir manęs klausytis jums tapo įpročiu, o kadangi jūs nebesistengėte gilintis, mano žodis ėmė jus varginti, nes jums jis atrodė monotoniškas – „visada tas pats, visada vienodas“ — nesuvokdami, kad būtent jūs nebeateidavote taip pasiruošę, kaip pirmosiomis dienomis, kai artėjote pamaldžiai ir kupini pagarbos, nuostabos, tikėjimo, meilės ir nuolankumo.

64. Galiu jums pasakyti, kad nebuvo nė vienos širdies, kuriai, kurį laiką mane klausius, mano žodis ir mano apreiškimai nebūtų tapę kasdienybe, todėl dar kartą jums sakau, kad dėl savo žmogiškosios nebrandos ir silpnumo jūs negalite ilgai išlikti tvirti dvasiniame gyvenime, ir geriau, kad jūsų labai apribočiau savo apreiškimų laiką. Nes jei to nepadarysiu, galiausiai jūs visi nebejausite pagarbos tam, kas buvo malonė, kurią jums dabar suteikė jūsų Mokytojas „“, įvykdydamas Antrojo Laiko pažadą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 158

1. Tegu mano Dvasios Dieviškoji Šviesa būna tarp jūsų.
2. Sveiki atvykę, mylimieji mokiniai, kurie, išgirdę Gerojo Ganytojo šauksmą, skubate kaip paklusnios avys. Jei kuri nors išdrįstų ištrūkti iš būrio, jau patekusi į aptvarą, Aš paliksiu likusiųsias geroje rankose, kad ieškoti pasiklydusios. Nes nėra mano valia, kad (net) viena iš mano avių pasiklystų.
3. Aš saugau jus visus, suteikiu jūsų širdims savo ramybę ir jūsų protui šviesą, kad eitumėte teisingu keliu. Tačiau jei kartą nuo jo nukrypsite ir pamiršite Tą, kuris atidavė viską, kad jus išgelbėtų, su kuriuo gyvenote ir kurio šilumoje radote paguodą – tikrai, sakau jums: mano padedanti meilė seks jus visur, o mano balsas per jūsų sąžinę be perstojo šauks jus. Jūs negalite nuklysti. Aš jums aiškiai paskelbiau įstatymą, kurio turite laikytis. Jūs negalite apgauti patys savęs, nes turite sąžinę, kuri teisingai vertina kiekvieną jūsų poelgį, kuri jums sako, kas leidžiama, o kas ne. Žinokite: jei neklausysite jos patarimo, jūsų poelgiai jus apkaltins. Sakau jums dar kartą: pažinkite save, kad pažintumėte savo artimus.
4. Pasiruoškite, kad būtumėte stiprūs, nes mano naujieji apaštalai neturi būti silpni, nei žengti vos kelis žingsnius ir sugriūti. Jie turi turėti pakankamai tvirtumo, kad savo pavyzdžiu, žodžiu ir mąstysena įkvėptų žmonėms pasitikėjimą ir galėtų juos vesti.
5. Visi jūs turite sugebėjimų ateityje tapti tikrais širdžių ir sielų vadovais, ir netgi be kūno būtybes, gyvenančias sutrikusioje sielos būsenoje, galėsite išlaisvinti iš jų tamsos, vedant jas į šviesą.
6. Ši užduotis yra sudėtinga, tačiau Aš ją jums paaiškinu per kiekvieną žodžio nešėją.
7. Jei kas nors dėl mano darbo nesupratimo nukryps nuo kelio, Aš vėl jį pašauksiu, kad jis suprastų: tas, kuris sudarė sandorą su Dievu, savo tobulėjimo kelyje neturi žengti atgal. Aš kalbu jūsų Dvasiai, kuriai viskas buvo paslėpta tamsoje, kol ji mane atpažino. Tačiau nuo tada, kai Tėvas apsidėjęs jos kelyje, ji įsitikino Dieviškosios Dvasios rūpesčiu ir meile, kuri apsiribojo trimis laikotarpiais, trimis skirtingomis, bet tobulomis apreiškimo fazėmis, kad taptų suprantama žmogaus Dvasiai.
8. Kai kurie nori ieškoti tiesos kitais keliais. Jiems sakau: jei turite pagrįstą priežastį ieškoti, darykite tai, bet ieškokite teisingai. Kiti jaučia, kad yra Tėvo šeimoje, be kurio buvimo jie nebegalėtų gyventi.
9. Niekas negalės jūsų apsaugoti taip, kaip Aš, niekas su tokia meile jūsų nepakels, jei pargriūsite kelyje. Aš esu vienintelis, kuris apšviečia jums gyvenimo kelią. Ateikite pas mane, o mano mylimieji, kaip Aš ateinu pas

jūs – su vidiniu pakilumu, meile ir nuoširdumu. Visi jūsų veiksmai turi būti persmelkti dvasingumu, tada patirsite nepakartojamą laimę.

10. Atėis išbandymų metai, tačiau jų sukuryje turėsite įvykdyti savo misiją. Ši užduotis bus padėti savo kenčiantiems artimiesiems, pamiršdami save.

11. Nesijaudinkite, jei kiti jūsų tautą vertina kaip antraeilį. Parodykite, kad mano meilės akyse ir pagal mano įstatymą jūs visi esate lygūs. Jūsų dvasia turi nesutrikdyta atsispindėti jūsų darbuose, o jūsų protas turi teikti pamokymus ir paaiškinimus apie žmonių klaidas, glūdinčias įvairiose ideologijose.

12. Noriu, kad apmąstytumėte viską, ką jums pasakiau, kad šį mokymą išsaugotumėte atmintyje ir jo dėka būtumėte stiprūs savo kelyje.

13. Šiuo metu Aš jums nenurodo jokio kito kelio ir galiu jums pasakyti, kaip ir Antrajame laikotarpyje Saliamono šventykloje: „Aš atėjau ne panaikinti Įstatymą, bet jį išpildyti.“ Nes Aš mačiau, kad Įstatymo mokytojai jo nesuprato, ir todėl jie klaidingai aiškino mano Žodį.

14. Aš, „Žodis“, tapau žmogumi Jėzuje, kad mokyčiau žmones meilės ir teisingumo pamokų, kurios kilo iš Įstatymo, kurį Tėvas senovėje perdavė žmonijai. O dvasinio tobulėjimo mokymas, kurį Aš jums atskleidžiu šiais laikais, nori parodyti jums, kaip laikytis Kristaus mokymo, kad Dvasia pasiektų pažinimo ir dvasinės tiesos viršūnes.

15. Žmonija dvasiškai susiskaldžiusi į religijas, sektas, doktrinas ir ideologijas. Tačiau Aš įrodysiu savo Žodžio galią, jas suvienydamas, nors jums jau sakiau, kad prieš tai pasaulis bus išvalytas, o sielos drebs kaip miškai, kuriuos smogia uragano gūsis. Būkite budrūs, nes, nors esate nežinomi ir nepastebimi, turite šviesą, kuria galite išlaisvinti iš tamsos tuos, kurie joje klamuoja kaip akli, parodydami jiems šviesų horizontą ir geresnę ateitį.

16. Nebūkite daugiau tradicijų ir fanatiškų apeigų saugotojai. Vykdykite mano Žodį su tyra širdimi, nes Aš jums sakiau, kad jis bus dvasinis ryšys, vienijantis tautas ir rases, nes mano Meilės Žodis yra visuotinis įstatymas.

17. Iš meilės jums ir tam, kad suprastumėte, koku mastu Aš jus darau vertus savęs, Aš apsieiškiu per jūsų protą. Tačiau ateis laikas, kai tokia apreiškimo forma nebebus reikalinga, ir tada jūsų vidinio pakilimo jėga priartins jūsų dvasią prie Tėvo, kad išgirstumėte Jo „dieviškąjį koncertą“, kuris jums pirmiausia pasakys: „Mylėkite vieni kitus.“

18. Šiandien Aš jums sakau: „Ateikite pas mane, ir rasite ramybę.“ Aš čia paruošiau šias susibūrimo vietas, kad jos būtų kaip medžiai, teikiantys jums pavėsį ir po kuriais jūs klausotės mano žodžio. Antrajame Laike jūs girdėjote mane slėniuose, upių krantuose ir kalnų viršūnėse. Gamtos

šventykloje jūs buvote įkvėpti ir bendravote su manimi. Šiandien jūs taip pat turėtumėte ieškoti tų vietų, ir ten, toli nuo pasaulio, kuris nusideda ir mane neigia, pajusite tyrą atmosferą, persmelktą gyvybės jėgos, kur viskas kalba apie mane. Kai jūsų dvasia bus laisva ir nesuvaržyta, ji susijungs su Tėvu tobulame bendrystės ryšyje.

19. Daug sielų ieško manęs įvairiose religijose, sektose ir filosofijose, ir jos prašė manęs šviesos, kad rastų tikrąjį, trumpiausią kelią. Tačiau jos nežino, kad Aš apsireiškiau šioje tautoje, jums žinoma forma. Aš vedu jus visus į Šviesą, nes mano Meilė nepažįsta rasių ir tautų. Jūs, kurie mane girdite, – dirbkite su savimi, keiskitės, kad taptumėte mano įrankiais Meilės, taikos ir dvasinio tobulėjimo darbe.

20. Iš jūsų turi skliti pranašiškas žodis, žodis, kuris gydo ir guodžia. Ar norite tarnauti žmonijai? Pagrindiniai įstatymai, kuriuos Aš jums daviau, yra meilė Tam, kuris jus sukūrė, ir meilė vieni kitiems. Visos dorybės kyla iš meilės Dievui ir artimui.

21. Visi jūs esate kilę iš manęs, turėdami lygiavertes gabumus. Aš vienų nepalankiau už kitus. Kiekviena dvasia turi sugebėjimus ir dovanas, kad pasiektų savo paaukštinimą.

22. Būkite stiprūs, priimkite savo atpirkimą ir prisidėkite prie Trečiojo Laiko darbo, kad galėtumėte patirti mano Karalystės įkūrimą žmogaus dvasioje. Kilkite aukštyn, kad galėtumėte gyventi aukštesniuose pasauliuose nei šis, kur nėra kančių, kol pasieksite tobulumą ir atvyksite pas mane. Nors šis žemiškasis pasaulis teikia tiek daug pasitenkinimo ir slepia grožį bei žavesį – galvokite apie dvasinį gyvenimą, kuris jūsų laukia, ir jau šiandien priartėkite prie jo. Aš leisiu jums iš šio žemiškojo slėnio per regėjimus pažvelgti į tą nuostabų gyvenimą, kupiną taikos, meilės ir harmonijos.

23. Aš jums dar kartą sakau, kad manyje bus išgelbėta visa žmonija. Tas Golgotoje pralietas kraujas yra gyvenimas kiekvienai sielai. Tačiau tai ne pats kraujas, nes jis nukrito į žemės dulkes, o Dieviškoji Meilė, kurią jis simbolizuoja. Kiekvieną kartą, kai Aš jums kalbu apie savo kraują, dabar jūs žinote, kas tai yra ir kokią reikšmę jis turi.

24. Daugelis žmonių pralietė savo kraują tarnaudami savo Viešpačiui ir iš meilės savo broliams, tačiau tai neįkūnijo *Dieviškosios* Meilės, o tik dvasinę, žmogiškąją.

25. Tačiau Jėzaus kraujas įkūnija Dieviškąją Meilę, nes jame nėra jokios dėmės. Mokytojuje niekada nebuvo nuodėmės, ir jis atidavė jums savo kraują iki paskutinio lašo, kad jums taptų aišku, jog Dievas yra viskas savo tvariniams, kad jis visiškai atsiduoda jiems be jokių išlygų, nes juos myli begalinai.

26. Kai žemės dulkės sugėrė tą skystį, kuris Mokytojo kūne buvo gyvybė, tai įvyko tam, kad jūs suprastumėte, jog mano mokymas, dieviškos meilės, išminties ir teisingumo drėkinamas, turėjo padaryti žmonių gyvenimą vaisingą.

27. Pasaulis – netikintis ir skeptiškai vertinantis Mokytojo žodžius ir pavyzdžius – kovoja prieš mano mokymą ir sako, kad, nors Jėzus praliejė savo kraują, kad išgelbėtų žmones nuo nuodėmės, pasaulis nebuvo išgelbėtas; kad jis kasdien dar labiau nusideda, nors yra labiau išsivystęs.

28. „Kur yra to išganymo kraujo galia?“ – klausia žmonės, o tie, kurie turėtų atskleisti tikrąsias mano mokymo pagrindines idėjas, nesugeba patenkinamai atsakyti į šviesos išalkusių ir tiesos ištroškusių klausimus.

29. Sakau jums, kad šiais laikais tų, kurie nežino, klausimai yra gilesni ir turiningesni nei tų, kurie tvirtina žiną tiesą, atsakymai ir paaiškinimai. Tačiau Aš vėl atėjau pas jus kalbėti, ir štai mano žodis tiems, kurie laikosi nuomonės, kad tas Kraujas iš tikrųjų išgelbėjo nusidėjėlius nuo dieviškojo teisingumo – visus tuos, kurie buvo pasmerkti pražūčiai ir sunkioms kančioms. Aš jums sakau: jeigu Tėvas, kuris viską žino, būtų manęs, kad žmonės palaipsniui nepasinaudos ir nesupras visos mokymo, kurį Jėzus jiems davė savo žodžiais ir darbais, – tikrai, Jis jo niekada nebūtų siuntęs; nes Kūrėjas niekada nepadarė nieko nenaudingo – nieko, kas nebūtų skirta duoti vaisių. Tačiau jei Jis Jį pasiuntė, kad Jis gimtų tarp žmonių, užaugtų, kentėtų ir mirtų, tai įvyko todėl, kad Jis žinojo, jog tas spinduliuojantis ir vaisingas Mokytojo gyvenimas savo darbais nubrėš neištrinamą kelią, nesunaikinamą pėdsaką, kad visi Jo vaikai rastų taką, kuris juos nuves prie tikrosios meilės ir, laikantis Jo mokymo, atves į tėvynę, kurioje jų laukia Kūrėjas.

30. Jis taip pat žinojo, kad tas Kraujas, liudijantis tyrumą ir begalinę meilę, išlietas iki paskutinio lašo, išmokys žmones su tikėjimu į savo Kūrėją įvykdyti užduotį, kuri juos pakels į Pažadėtąją žemę, kur jie man atneš savo užduoties įvykdymą ir tada galės pasakyti: „Viešpatie, viskas įvykdyta.“

31. Dabar galiu jums pasakyti, kad ne ta valanda, kai mano kraujas buvo pralietas ant kryžiaus, buvo ta, kuri žymėjo žmonių išganymo valandą. Mano kraujas liko čia, pasaulyje, esantis, gyvas, šviežias, ir savo kančios kruvinomis pėdsakais pažymėjo kelią į jūsų atpirkimą, kuris leis jums pasiekti tą tėvynę, kurią jums pažadėjo jūsų Tėvas.

32. Aš jums sakiau: „Aš esu Gyvenimo šaltinis, ateikite ir apsivalykite nuo savo dėmių, kad laisvi ir sveiki eitumėte pas savo Tėvą ir Kūrėją.“

33. Mano šaltinis yra meilė, jis neišsenkamas ir beribis. Būtent tai nori jums pasakyti mano tuomet pralieta kraujas. Jis užantspaudavo mano Žodį, patvirtino mano Mokymą.

34. Taip pat dykumoje Aš daviau savo tautai, nors jai patikėjau savo Įstatymą, simbolį: maną.

35. Šiais laikais turite kitokią maną; ji nėra tokia pati kaip ta, kuri maitino tautą fiziškai. Taip pat turite ir mano Kraują, nors tai nėra tas Kraujas, kuris tekėjo iš Jėzaus žaizdų.

36. Aš esu Dvasia, ir jūs šiuo metu mane girdite kaip dvasinę būtybę. Jūs maitinatės mano Žodžiu, kuris yra amžinojo gyvenimo duona, ir jūs apsisvalote, vykdydami mano mokymus. Supraskite dabar, kad norėdami pasiekti savo sielos išgelbėjimą, jūs taip pat turite įnešti savo indėlį, kuris yra meilė ir pagalba savo artimui.

37. Aš jums daviau savo Kraują; priimkite jį tinkamu būdu. Jeigu vien to fakto, kad Aš jį jums daviau, pakaktų sielos išgelbėjimui pasiekti – tikrai, sakau jums, tuomet jau niekas daugiau nenusidėtų, tuomet Žemė nebebūtų reikalinga nuodėmių atpirkimui, nes tuomet jau visi žmonės gyventų Dangaus karalystėje.

38. Aš noriu, kad savo pačių nuopelnais taptumėte verti ateiti pas Viešpatį, nes kaip sąmoningos būtybės jūs nusipelnėte begalinės malonės, neapsakomo laimės atsidurti Tėvo glėbyje, nes jūs Jį mylėjote ir mylėjote Jo kūrinius, kurie yra jūsų broliai ir seserys.

39. Jūsų nuopelnai grindžiami mano nuopelnais. Jie jums nubrėš kelią, nuves jus į aukščiausią Dvasios viršūnę, ten, kur yra šviesa, ramybė ir tikrasis gyvenimas.

40. Štai Mokytojas, kuris savo dieviškais mokymais apšviečia jūsų protą, nes jūs esate Šviesos laikais.

41. Jūs skubate atsiliepti į mano šauksmą ir parodote paklusnumą mano Įstatymui, nes supratote, kad jį vykdydami galite išlaikyti savo Viešpaties akivaizdoje. Tai yra visuotinis meilės Įstatymas, kurį žmonija pažins ir gyvens. Jis pakeis pasaulio veidą, paverčiant silpnavalius žmones aukštos moralės žmonėmis.

42. Aš pats pasinaudoju nusidėjėliais ir jų noru atsinaujinti, kad pasauliui suteikčiau pavyzdžius. Nenustebkite, kad Aš apsiereiškiu per nusidėjėlį, nes Aš nežiūriu į jo nuodėmę, o į jo troškimą išsigelbėti.

43. Jei pagalvosite, kad Aš esu net mažiausiose gamtos būtybėse, – kaip gi Aš galėčiau jus atmesti ir atsiskirti nuo jūsų vien dėl to, kad turite trūkumų, juk būtent tada jūs manęs labiausiai reikia?

44. Aš esu Gyvenimas ir esu visur, todėl niekas negali mirti. Gerai apmąstykite, kad neliktumėte pririšti prie išraiškos formos „“. Nuraminkite savo pojūčius ir atraskite mane žodžio esmėje.

45. Noriu, kad jau dabar, kol dar esate įsikūniję, atpažintumėte dvasios gebėjimus, kad sugebėtumėte mane mylėti ir kad jūsų Dievo garbinimas būtų man vertas. Taip jūs pajusite mane savyje ir už savęs.

46. Yra daug mokymų, religijų ir sektų. Visi stengiasi mane ieškoti, tačiau Aš jums sakau: kelias, kuriuo visi galėtų mane rasti, yra tas, kuriuo mane ieško mažiausiai žmonių: meilės kelias, kuris reiškia tiesą, pasiaukojimą ir pakilimą.

47. Aš vis rečiau naudoju simbolius ir palyginimus, nes atėjo laikas, kad jūs mane suprastumėte remdamiesi šiuo paprastu ir aiškiu žodžiu. Kol kas tai dar nėra jūsų tikėjimo šviesa, apšviečianti jūsų kelią, nors taip ir turėtų būti. Tai apšvietimas per mano apreiškimus ir paslaptis, leidžiantis jums atskirti gėrį nuo blogio. Bet tikėjimo šviesa dar užsidegs jumoje ir leis jums matyti aiškiai. Prisiminkite, kad Aš sakiau, jog turite išgelbėti daugelį savo artimų. Nebijokite ateities, nes Aš esu ta ateitis, ir joje jūs taip pat mane surasite.

48. Kas galėtų geriau už jus suprasti ir palengvinti jūsų artimųjų kančias, juk tos kančios yra tos pačios, kurias jūs atnešėte man ir nuo kurių šiuo metu apsivalote? Aš paliksiu jus pasirengusius tapti paguoda nuliūdusioms širdims.

49. Prisiminkite, kaip Aš padėjau jums suprasti ir įvykdyti tą sudėtingą misiją, kurią nuo amžinybės gavote iš savo Tėvo.

50. Nebijokite, nes jei tikėsite manimi ir pasitikėsite manimi, jūs išstversite. Prisiminkite tą vyrą, kuris Antrajame Laike priėjo prie manęs ir tarė: „Viešpatie, aš tikiu Tavimi ir prašau Tave, kad grąžintum sveikatą mano mirštančiam tėvui. Žinau, kad jei Tu taip pasakysi, jis pasveiks.“ Kai Mokytojas pamatė tiek daug tikėjimo tame vyre, jis jam tarė: „Eik, ir kai grįši namo, tavo tėvas pasitiks tave sveikas.“ Ir taip ir atsitiko.

51. Toks turi būti jūsų tikėjimas pagal mano valią; tačiau, kai patirsite stebuklą, turite dar kartą kreiptis į Tėvą, kad Jam padėkotumėte.

52. Jūs nepažįstate nei taikos, nei tikros meilės, tačiau Aš noriu, kad pažintumėte mano taiką ir neštumėte mano meilę savo širdyse.

53. Visi, kurie trokštate geresnio gyvenimo, visi, kurie kenčiate dėl pasaulyje viešpataujančios sumaišties, – susivienykite maldoje, kad palaipsniui pritrauktumėte mano ramybę į žemę. Stenkitės įgyvendinti mano mokymą, kad mano žodis leistų jums pajusti, kaip meilė vėl pradeda įsiskverbti į širdis. Pasiruoškite mano Karalystės atėjimui tarp jūsų, būkite mano taikos pasiuntiniai ir kelio rengėjai.

54. Blogis, kuris yra visų žmogiškųjų nuodėmių, ydų ir nežinojimo visuma, ilgą laiką viešpatavo žmonėms. Tačiau mano valia yra, kad dabar jie patys sunaikintų šią jėgą. Aš jiems padėsiu, paduosiu jiems savo kardą,

kad jie juo nugalėtų blogį. Ši galia bus visiškai sunaikinta, jos įtaka bus atmesta iš visų širdžių; į jos balsus nebus įsiklausoma, o jos šnabždesiai nebebus vykdomi. Siela išsilaisvins ir pakils virš nuodėmės, o kūnas galiausiai pasiduos ir pažabos aistras.

55. Patirtis, įsitikinimas, pažinimo šviesa ir pusiausvyra, kaip žmonių dvasinio tobulėjimo vaisiai, taps derlinga dirva, ant kurios nukris mano sėkla.

56. Tada Aš valdysiu, bet tai vyks jūsų širdyse. Jums bus patikėta tautų taika, o Aš įkvėpsiu jus iš begalybės. Rasių skirtumai palaipsniui išnyks. Iki šiol laikytos neįveikiamomis sunkumai galiausiai bus įveikti protu. Teisingumas ir geras sprendimų priėmimas atsispindės žmonių darbuose, ir kiekvienas žmogus gyvens budriai, kad nebūtų sutrikdyta pasaulio taika.

57. Kartėlis ir skausmas paliks neištrinamą prisiminimą sielose, o tas skausmas, tas prisiminimas bus tarsi vaiduoklis, kurio žmonės bijos taip, kaip iki šiol bijojo mirties.

58. Tačiau žmonija nori dar daugiau išbandymų, ir jie ateis. Iš šių išbandymų daugelis širdžių taps tyros, o daugelis sielų – laisvos. Idėjų karas, kurio jūs dar nepatyrėte, *turi* prasidėti ir išplisti, kad pabustų miegančiosios sielos, o tie, kurie stovi vietoje, paliktų savo įprastus kelius ir žengtų pirmyn atpirkimo keliu. Mano vardas ir mano žodis bus naudojami kaip ginklai, ir jais žmonės vienas kitą sužeis. Tačiau Aš jums sakau, kad nei mano vardas, nei mano žodis nebus tie, kurie sužeis ar „nužudys“, bet tai bus ketinimai, su kuriais žmonės juos naudos.

59. Galiausiai jūs visi būsite nugalėti mano mokymo, mano meilės, nes iš mano žodžio spindės šviesa, kurios pasauliui reikia, kad tikėtų, kad žinotų ir kad būtų išgelbėti.

60. Dirbkite su savimi, nes tų, kurie šiuo metu priėmė mano Žodį, atsakomybė yra labai didelė.

61. Jums keista atrodo viskas, kas šiuo metu vyksta tarp jūsų: vyrai ir moterys jaučia, kaip pabunda jų snaudžiantys dvasiniai sugebėjimai, jie girdi balsus iš anapus, mato dvasinius regėjimus ir turi pranašiškus sapnus, dreba nuo nežinomų jėgų poveikio, jaučia, kaip jų anksčiau vangus protas išsivalo, ir sugeba suvokti galias pamokas. Mažai kalbančios sielos mėgaujasi įkvėpimo šviesa, apsėstieji išsilaisvina nuo savo naštos ir atranda, kad turi dovaną bendrauti su dvasiniu pasauliu. Viešpaties balsą girdi labiausiai pasirengusieji, kiti daro stebuklus ligonių atžvilgiu, kuriems dėl dieviškojo gailėstingumo gražina sveikatą.

62. Pamatę visus šiuos stebuklus, džiaugsmo šūksniai nuskambėjo tarp visų tų minios, kurios manė, kad mano padedanti meilė jas apleido, ir

staiga jos atrado, kad jų dvasia buvo pilna dovanų. Jau seniai per pranašo lūpas jums buvo paskelbta, kad šis laikas ateis.

63. Atėjo laikas, kurį jums pranašavo Joelis. Tačiau turiu jums priminti, kad tos Dvasios dovanos, kurias dabar matote išsiveržiančias iš jūsų esybės, jums buvo suteiktos ne tik dabar. Jos kartu su jumis patyrė transformaciją nuo pat jūsų Dvasios egzistencijos pradžios, o dabar, šiuo metu, Aš jus pasiunčiau į Žemę, kad nuimtumėte savo tobulėjimo vaisius.

64. Elijo Dvasia atėjo, kad pradėtų šią erą, savo viduje esančiu Šviesos spinduliu paliesdama žmogaus proto organą – duris, pro kurias vėliau mano Šviesa kaip Žodis plūstų, kad žmonėms suteiktų išsamų mokymą ir paliktų mano Žodį kaip Testamentą ir kelią į naują laikmetį.

65. Elijas buvo pirmasis, kuris pasireiškė per žmogiškąjį balso kanalą, kad paskelbtų jums apie mano dvasinio buvimo tarp jūsų artumą, ir jis liks jūsų dvasiniu ganytoju net ir po mano apreiškimo pabaigos. Elijas turi ir toliau jus vesti, nes jūs patys nesugebate suprasti visko, ko aš jus mokau.

66. Elijas atkurs tikrąją prasmę mokymo, kurį Aš jums teikiau nuo pat pirmųjų laikų. Jis apšvies jus, kad rastumėte tikrąjį mano apreiškimų aiškinimą. Jis palies kiekvieną dvasią ir kiekvieną širdį, kad pažadintų jas į šios naujos aušros šviesą. Be to, jis išvalys jus nuo visų dėmių ir klaidų, kurias įmaišėte į per jus pasireiškusias Dvasios dovanas. Nes neturėtumėte manyti, kad elgėtės tobulai ir kad visas jūsų darbas atitiko tiesą.

67. Aš jums nurodžiau 1950-uosius metus kaip šios apreiškimo per žmogiškąjį protą formos pabaigą. Tačiau tai nereiškia, kad baigsis jūsų turimų įvairių dovanų plėtojimas; priešingai, po to, nesant mano Žodžio, jūsų dvasia ieškos mano Šviesos, mano Buvimo ir mano Įkvėpimo, ji stengsis juos pasiekti ir taip kasdien vis labiau tobulės.

68. Liudykite apie mane savo sugebėjimais, naudodami juos dorybei puoselėti, dvasiniam tobulėjimui ir taikai tarp savo artimųjų kurti. Būkite budrūs, nes silpnumo akimirka, neapgalvotas žingsnis, išbandymas, dėl kurio suklupsite, gali nukreipti jus nuo teisingo kelio, nuo siauro tiesos tako, ir priversti jus nuklysti į tik tariamo šviesos kelius, kurie vis labiau nutolins jus nuo pareigų vykdymo.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 159

1. Jūs, didžioji minia, jūsų dvasia kupina džiaugsmo, nes jums buvo suteikta malonė pamatyti naujų laikų aušrą, apie kurią jums pranašavo pranašai ir Viešpats, jūsų Dievas. Atkreipkite dėmesį į viską, kas vyksta pasaulyje, nes Aš apsireiškiu ne tik jums.

2. Aš nubaudžiau žmones už jų materializmą, kad jie suvoktų laikmetį, kuriame gyvena, ir daugelį įvykių, į kuriuos anksčiau žiūrėjo abejingai, priskirdami jiems kitas priežastis, atpažintų kaip dieviškus ženklus.

3. Praeityje buvo laikotarpių, kai Dievo tauta sugebėjo dvasiškai aiškinti viską, kas vyko jos aplinkoje, nes tai buvo ta tauta, kuri gyveno pagal mano Įstatymą, mylėjo mane ir vedė paprastą bei dorybingą gyvenimą. Jos širdies stygos dar buvo jautrios, kaip ir jos dvasia. Tos tautos gyvenimas buvo nuolatinis dvasinis dialogas su savo Viešpačiu. Ji girdėjo savo Kūrėjo žmogiškąjį balsą, sugebėjo priimti dvasinio pasaulio žinutes iš tų būtybių, kurias vadino angelais. Ir nakties tyloje, savo širdies ramybėje bei per sapnų dovaną ji gaudavo žinutes, nurodymus ir pranašystes, kuriomis tikėjo ir kurių laikėsi.

4. Dievas buvo ne tik jų lūpose, bet ir gyveno jų širdyse. Įstatymas jiems buvo ne tik kažkas, kas užrašyta, bet ir tai, kuo žmonės gyveno. Buvo natūralu, kad jų gyvenimas buvo pilnas stebuklų, kurių jūs dabar jau nepatiriate.

5. Tai yra pamokantys pavyzdžiai, kuriuos verta imti pavyzdžiu, kuriuos ta tauta užrašė savo gyvenimu ir kurie turi būti keliu bei sėklos grūdu ateinančioms kartoms.

6. Supraskite: jei tie žmonės dėl savo paprastumo ir (vidinio) pakilumo jautė dvasinį pasaulį aplink save, tai natūralu, kad dabar *šių* laikų žmonių materializmas ir tikėjimo stoka juos nutolino nuo tų apreiškimų. Tačiau Aš jums sakau, kad dabar jau pakankamai to vargano, nevaisingo ir apgailėtino gyvenimo, kurį gyvena ši žmonija; kad būtent dėl to Aš jus aplankiau, beldžiuosi į miegančiųjų širdis, akliesiems, kurie negali pamatyti tiesos, grąžinu regėjimą ir paliečiu paslėptas žmonių stygas, kad jie taptų imlūs mano buvimui.

7. Ar manote, kad šis mokslinis ir materialistinis pasaulis vargu ar dar kada nors pajus polinkį į dvasingumą? Sakau jums, kad tai nėra sunku, nes mano galia yra beribė. Vidinis pakilimas, tikėjimas, šviesa ir gėris sielai yra dar didesnė būtinybė nei jūsų kūnui – maistas, gėrimas ir miegas.

8. Net jei dvasios dovanos, sugebėjimai ir savybės ilgą laiką snaudė, mano šauksmu jos pabus ir padarys taip, kad žmonėms sugrįš dvasingumas su visais savo stebuklais ir apreiškimais, kurie bus didesni nei praeityje, nes dabar jūs esate geriau pasirengę juos suprasti.

9. Turiu pasakyti šių laikų ir ateinančių laikų žmonėms, kad jie neturėtų tikėtis pamatyti tų pačių ženklų ar apreiškimų, kuriuos matė Pirmojo laikotarpio žmonės, nes turite suvokti, kad dabar gyvenate naujame amžiuje, kad esate pakankamai pažengę ir išsivystę, kad galėtumėte suvokti, suprasti ir jausti visiškai kitaip. Todėl neprašykite išorinių ženklų, kurie daro įspūdį tik jūsų pojūčiams, kad galėtumėte ant jų pagrįsti savo tikėjimą. Aš jums paruošiau begalę ženklų, apreiškimų ir stebuklų, kuriuos matysite labiau savo dvasine akimi nei materialaus kūno akimis.

10. Studijuokite ir gilinkitės į tai, ką jums sako istorija, bet suvokite, kad šiandien yra kiti laikai, kad gyvenate kitame amžiuje, ir kad, kaip ir jūsų dvasia yra labiau išsivysčiusi nei tais laikais, taip ir forma, kuria Aš šiandien jums perteikiu savo mokymus, nėra ta pati, nors jų prasmė yra ta pati ir amžinai galiojanti.

11. Šią dieną, kai maldos lydimi laukėte savo Mokytojo, Aš iš tiesų nusileidžiu į jūsų širdis. Priimkite mane ten, tauta, nes Aš priimu jus savo tėviškoje Dvasioje.

12. Aš randu ramybę jūsų sielose ir harmoniją jūsų jausmuose. Šią ramybę skleidžia jūsų esybė, o šis vidinis pasirengimas kviečia mano Dvasią nusileisti savo dieviškąją spinduliuotę. Paruoškite visas savo galias, kad galėtumėte visapusiškai suvokti mano mokymą.

13. Šiuo metu Aš jums kalbu ne apie kūno pojūčius, o apie dvasinius, kurie jau seniai yra jūsų viduje, tačiau kurių jūs nesupratote, nes priimate tik išorines formas ir atmetate dvasinę esmę.

14. Jūs artėjate prie amžinojo gyvenimo, ir Aš jums sakau: jūs dar nesubrendę, nes jūsų kūno polinkiai dar nesuderinami su jūsų dvasia. Tačiau Aš jums suteikiau jėgų ir drąsos, kad per meditaciją ir maldą įveiktumėte instinktus.

15. Mano Žodis, perduodamas per balso nešėją, tampa vis aiškesnis, gilesnis ir tobulesnis, ir verčia sukietėjusias širdis tapti nuolankias ir kilnias.

16. Kas gi nepatyrė savo „Golgotos“ ir kas gi gyvenime nepatyrė kančios? — Niekas, nes jūs visi, sekdami Kristumi, nešate kryžių. Aš matau, kaip jūs gyvenate atsidavę ir paklusnūs, nesipriešindami gamtos dėsniams ar gamtos jėgoms, ir kai pamačiau, kad jūs šių dėsnių nepažeidėte, pasakiau jums: Jūs esate verti Tėvo ir Mokytojo ir dabar supratote, kad ne žemiškojo kūno auka yra ta, kuria turite garbinti Kūrėją, nes jūs supratote teisingą būdą, kaip Jį šlovinti Dvasia, todėl jūs nebėra pagonyš.

17. Jūs gyvenate žemėje ir, norėdami gyventi, turite naudotis gamtos stichijomis. Tačiau kadangi visos jos paklūsta vienam įstatymui, turite jomis naudotis tik šio įstatymo ribose. Taip jūs duodate Dvasiai tai, kas jai priklauso, o savo kūnui – tai, kas jam tinka. Aš jums nieko nedraudžiu, nes

niekas neprieštarauja mano dieviškiems sprendimams; tačiau viską naudokite saikingai.

18. Jei pažįstate Tėvo įstatymą, neturite ko bijoti, nes žinosite, kaip pasinaudoti tuo, kas jums priklauso pagal mano įstatymą.

19. Vykdykite tai, ką jums įsako mano Žodis, nes Aš noriu iš jūsų padaryti taikos ir pažangos tautą, nes jūs esate ta tauta, kurios Aš ieškau. Jūs esate Izraelis, kuriame yra Levis, kurį Aš apvaliau, kad jis man tarnautų šiuo metu.

20. Pirmuoju laikotarpiu Tėvas patepė Levį, kad iš jo išeitų Dievo garbinimo tarnai ir jie taptų mano įkvėpimo bei mano Įstatymo perteikėjais. Todėl matote, kad Aš pats tarp naujokų ieškau savo tarnų – tų, kurie turi eiti pas kitas tautas, kad įvykdytų mano užduotį. Tai įvyks po 1950 metų, nes mano darbas bus pripažintas visame pasaulyje.

21. Šiandien jūs dar esate žinių trokštantys mokiniai, nes suprantate, kad dar negalite laikyti savęs meistras; todėl skubate čia, kad išgirstumėte To, kuris viską žino, žodį.

22. Paruoškite savo dvasią, širdį ir protą, ir galiausiai tapsite Mokytojais bei džiaugsitės savo mokiniais.

23. Aš priimu jūsų malda, kurioje prašote manęs suteikti jums savo malonę, kad galėtumėte suprasti mano žodį.

24. Žiūrėkite, Aš ne visada kalbu jums palyginimais, Aš darau tai visiškai aiškiai, kad galėtumėte suprasti.

25. Maitinkite ir stiprinkite savo dvasią mano mokymu, kad ji galėtų tobulėti.

26. Mokytojo mokymas visada prasideda vienodai, nes jame glūdi ta pati meilė. Jis prasideda meile ir baigiasi gailestingumu – dviem žodžiais, kuriuose glūdi visas mano mokymas. Būtent šie kilnūs jausmai suteikia dvasiai jėgų pasiekti Šviesos ir Tiesos sferas.

27. Supraskite, kaip Aš palaipsniui vedu jus prie to, kad suprastumėte ir vykdytumėte mano valią – ne kaip įsakymą, nes Aš, kaip begalinė Išmintis, žinau, kad iš jūsų pačių gimsta valia paklusti mano įstatymui, kai Aš jus įkvėpiu ir pažadinu meilei. Mano meilė jus apšviečia ir palieka jus laisvėje. Mano rūpestinga meilė tik nurodo jums kelią į tobulumą, kuriuo turite eiti. Kelias, apie kurį Aš jums taip dažnai kalbu, yra tas, kuris veda už fizinės mirties ribų; nes jūs visada turite būti pasirengę šiai perėjimo akimirksniui. Argi jūsų intuicija ar jūsų dvasia jums nesako, kad yra kažkas, kas išlieka po žemiškojo kūno mirties, ir kad tas „kažkas“ yra dvasia? Aš visada mokiau jus šio kelio ir ruošiau jus pereiti šią kryžkelę, kad jūsų dvasia, pereidama iš pasaulio laikino gyvenimo į dvasinę tėvynę, kur yra amžinasis gyvenimas, nebūtų nustebinta ar sutrikdyta susidūrusi su begalybe.

28. Jūsų užduotis yra tik čia įvykdyti savo paskirtį; tada Aš jums pažadu džiuginantį gyvenimą dvasiniame pasaulyje už gerą jūsų užduočių ir pareigų įvykdymą. Kai tai įvyks, jūs nebesitepsite šio pasaulio blogio purve. Jūsų dvasia nebebus aptemdyta žemiškojo kūno žemų aistrų.

29. Iš tiesų, sakau jums: kad pasiektumėte visišką tyrumą, jūsų siela dar turės labai išsivalyti – tiek šiame pasaulyje, tiek dvasiniame.

30. Kiekvieną kartą, kai jums to reikės, turėsite sugrįžti į šią planetą, ir kuo dažniau praleisite progas, kurias jums suteikia jūsų Tėvas, tuo labiau atidėsite savo galutinį įžengimą į tikrąjį gyvenimą ir pratęsite savo buvimą Ašarų slėnyje.

31. Kiekviena siela per kiekvieną žemiškąjį gyvenimą turi parodyti savo pažangą ir tobulėjimo vaisius, kiekvieną kartą žengdama tvirtą žingsnį į priekį.

32. Suvokite, kad vienintelis gėris, kuris prisideda prie jūsų pačių gerovės, yra tas, kuris kyla iš tikros meilės ir gailestingumo kitiems ir yra daromas nesavanaudiškai.

33. Kai siela tampa paklusni ir atsidavusi savo Viešpaties valiai, tai įvyksta todėl, kad ji Juo pasitiki. Ji nesipriešina palikti žemiškąjį kūną ir sugrįžti į Anapus, nes nebijo savo nuosprendžio, taip pat nesipriešina sugrįžti į žemę, kur jos laukia pavojai ir pagundos, nes žino, kad iš šio gryninančio lydymo katilo ji išeis dar tyresnė.

34. Tas, kuris nugalės išorinius ir vidinius gundymus, bus kitų vadinamas Viešpaties apšviestuoju ir išrinktuoju. Be to, šalia jo bus dvasinė būtybė arba Šviesos angelas, kuris jį saugos, ir jie dirbs kartu, kol išsipildys mano valia.

35. Todėl nesijaudinkite, jei jūsų akys šio gyvenimo metu nematys šių pranašysčių išsipildymo. Aš suteiksiu jūsų dvasiai galimybę ne tik pamatyti vaisių, kuriuos ji pasėjo praeityje – nesvarbu, ar tai buvo seniai, ar visai neseniai, – bet netgi juos nuimti.

36. Artėja nesutarimų laikas, kai žmonės parodys savo protą ir iškalbą, vedančias juos į pasigyrimą ir tuštybę. Vėl bus diskutuojamas mano Antrojo Laiko Žodis, taip pat bus aptariami įvairūs jo aiškinimai. Iš tiesų, sakau jums, iš šio sūkurio išsiverš šviesa, daugybė šydų bus perplėsti, o veidmainystė bus nugalėta tiesos.

37. Mano dieviškas troškimas yra, kad žmonės pasiektų savo sampratų ir dvasinių garbinimo formų suvienijimą, nes, kai tai įvyks, Aš turiu jiems paruoštą dovaną.

38. Studijuokite mano mokymus, įsisavinkite juos ir gyvenkite pagal juos, kad neturėtumėte ko bijoti iš pasaulio išminčių, mokslininkų ir raštininkų.

39. Melskitės, kad iš jūsų lūpų tekėtų begalinė išmintis.

40. Tauta, ar bijai ateiti į mano akivaizdą ir sutikti mane kaip Teisėją? Iš tiesų, sakau jums, net ir kaip Teisėjas Aš esu tobulas, todėl iš mano pusės jums nereikia bijoti jokios neteisybės.

41. Pakanka prisiminti tą neištikimos moters atvejį, kurią teisėjai jau buvo nuteisę. Ji liko nenubausta dėl Kristaus žodžių – to paties, kuris šiuo metu kalba jums.

42. Aš negaliu paskelbti jums nuosprendžio, kuris būtų sunkesnis už jūsų nuodėmių svorį. Todėl sakau jums, kad neturite ko bijoti iš manęs, bet iš savęs pačių.

43. Tik Aš vienas žinau jūsų nuodėmių sunkumą, mastą ir reikšmę. Žmonės nuolat leidžiasi įtakoti išorinio įvaizdžio, nes jie nesugeba pažvelgti į savo artimųjų širdis. Aš, priešingai, žvelgiu į širdis ir galiu jums pasakyti, kad pas mane atėjo žmonijos, kurie prisipažino padarę sunkias nuodėmes ir buvo pilni atgailos, nes įžeidė mane, tačiau aš juos pripažinau tyrais. Priešingai, kiti atėjo ir man sakė, kad niekada niekam nepadarė nieko blogo, tačiau Aš žinojau, kad jie meluoja. Nes nors jų rankos ir nebuvo suteptos artimo krauju, jų aukų, kurioms buvo įsakyta atimti gyvybę, kraujas užliejo jų sielas. Tai tie, kurie meta akmenį, tuo pačiu slėpdami ranką. Kai savo pamoksle ištardavau žodžius „bailus“, „melagis“ ar „išdavikas“, visa jų esybė sudrebėdavo, ir dažnai jie pasitraukdavo iš mano pamokos, nes jautė ant savęs nukreiptą žvilgsnį, kuris juos teisdavo.

44. Kadangi žmogiškasis teisingumas yra netobulas, jūsų kalėjimai pilni aukų, o egzekucijų vietos suteptos nekaltųjų krauju. Ach, kiek nusikaltėlių matau pasaulyje besimėgaujantių laisve ir pagarba, ir kiek ištvirkėlių jums pastatė paminklą, kad pagerbtumėte jų atminimą!

45. Jei tik galėtumėte pamatyti šias būtybes, kai jos gyvena dvasiniame pasaulyje ir jų sielose užsidega šviesa! Vietoj beprasmiškų ir nenaudingų pagerbimų jūs siųstumėte joms maldą, kad paguostumėte jas jų sunkiame atgailavime.

46. Aš ateinu, kad tarp žmonių įkurtų taikos karalystę, ir nors kai kuriems tai iššaukia tik šypseną, Aš tęsiu savo darbą, kol jums įrodysiu meilės ir teisingumo galią – jėgas, kurių jūs nepažįstate, nes jomis naudojotės labai retai.

47. Aš šią karalystę sukursiu ne ant griuvėsių ar lavonų, o ant derlingų laukų, kuriuos derlingais padarė patirtis ir trąšė skausmas. Ant jų pražys mano sėkla, ten pamatysite, kaip spindės mano teisingumas.

48. Šių laikų žmonės turi užduotį atnaujinti ir apvalyti savo žemiškąjį kūną, kad paliktų gerą palikimą tiems, kurie ateis po jų; nes kalbant apie sielas, kurios tuomet turės įsikūnyti, Aš jas jau paruošiau ir atrinkau.

49. Suprask savo paskirtį, tauta. Įsigilink į šį žodį, kad suvoktum savo užduotį. Aš nenoriu, kad imtumėtės daugiau, nei jums iš tiesų priklauso, nei kad darytumėt mažiau, nei Aš jums patikėjau, nes tuomet jūsų darbas nebus ilgalaikis.

50. Kai kurie iš jūsų širdyje man sako: „Mokytojai, kodėl savo Žodyje kartais priskiri mums atsakomybę už žmonijos taiką?“ Tačiau Aš jums sakau, kad ne jūs išgelbėsite žmoniją šiuo metu, nes tai yra viršžmogiškas darbas. Vis dėlto jūs esate naujo gyvenimo būdo pradžia, dvasiškai nusiteikusias žmonijos pradžia, ir ši pradžia tikrai prisidės prie tautų ir valstybių išgelbėjimo bei išlaisvinimo.

51. Turiu jums dar kartą pasakyti, kad tikėjimo bendruomenė, kurią jūs sudarote aplink mano apreiškimus, nėra bendruomenė, kurią Tėvas savo meile iškelia virš kitų Žemės bendruomenių. Viešpats į ją atkreipė dėmesį tik todėl, kad ją sudarė iš sielų, kurios visada buvo pasaulyje, kai nusileisdavo naujas dieviškasis apreiškimas. Tai yra dvasiniai Izraelio tautos, pranašų, pasiuntinių, regėtojų ir patriarchų tautos, vaikai.

52. Kas šiais laikais galėtų mane priimti geriau už juos, suvokti naują mano apreiškimo formą ir liudyti mano pažadų išsipildymą?

53. Sakau jums tai, nes tik Aš galėjau jums tai apreikšti. Juk parašyta, kad tik Avinėlis gali atverti septynių antspaudų knygą. Aš jums tai leidžiu žinoti, kad suprastumėte atsakomybę, kurią vėl prisiimate kitų pasaulio tautų atžvilgiu, kurioms turite būti tarsi veidrodis, atspindintis mano Įstatymą.

54. Šiai tautai čia egzistavo tik vienas Dievas, ir ji žino, kad Kristus buvo „Žodis“, per kurį Tėvas kalbėjo žmonėms. Nei Mozė, nei Abraomas, nei Saliamonas, nei Elisas – nė vienas iš pranašų nebuvo laikomas dievybe. O kiek Viešpaties pasiuntinių buvo dievinama kitose tautose, ir dėl to tikrasis Dievas buvo pamirštas arba nepažintas!

55. Kai aš kalbu apie savo „Izraelio tautą“, apie „Viešpaties tautą“, turiu omenyje tuos, kurie atnešė į žemę dvasinę misiją – tuos, kurie skelbė mano Įstatymą, kurie pranašavo mane, kurie man buvo ištikimi; tuos, kurie skelbė gyvojo Dievo buvimą, kurie sėjo meilės sėklą ir kurie Sūnuje sugebėjo atpažinti Tėvo buvimą ir Žodį. Būtent jie sudaro Dievo tautą, tai yra Izraelis – stiprus, ištikimas, išmintingas Izraelis. Tai yra mano kareivių legionas, ištikimas Įstatymui ir Tiesai.

56. Tie, kurie persekiojo mano pranašus, kurie sudaužė mano pasiuntinių širdis; tie, kurie nusisuko nuo tikrojo Dievo, kad nusilenktų stabams; tie, kurie mane neigė, išjuokė ir reikalavo mano kraujo bei gyvybės, nepriklausė išrinktajai tautai, net jei dėl savo rasės vadinosi izraelitais; jie nepriklausė pranašų tautai, apšviestųjų būriui, ištikimiams

kareiviams. Nes „Izraelis“ yra dvasinis vardas, kuris buvo neteisėtai panaudotas siekiant išskirti tam tikrą rasę.

57. Taip pat turite žinoti, kad kiekvienas, kuris trokšta priklausyti mano tautai, gali tai pasiekti savo meile, gailestingumu, uolumu ir ištikimybe įstatymui.

58. Mano tauta neturi konkrečių šalių ar miestų pasaulyje, mano tauta nėra viena rasė, bet ji yra atstovaujama visose rasėse, tarp visų žmonių. Ši žmonių minia čia, kuri klausosi mano žodžio ir priima naujus apreiškimus, yra tik dalis mano tautos. Kita dalis yra išsibarsčiusi po visą žemę, o dar viena, didžiausia dalis, gyvena dvasiniame pasaulyje.

59. Tai yra mano tauta, kuri mane pažįsta ir myli, kuri man paklūsta ir seka paskui mane.

60. Priešais tautą kaip vadovai žengia šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai išrinktųjų. Vieni yra kūne, kiti – dvasioje. Juos seka didžiulės gausybės tiek dvasinių būtybių, tiek žmonių, siekiančių pasiekti Šviesą, kad galėtų teisėtai vadintis „Izraelio tautos vaikais“.

61. Šios tautos vaikai visada įrodydavo, kad turi galią virš gamtos jėgų. Jų kelionė per pasaulį paliko didžiųjų stebuklų pėdsaką, kuris to meto žmones nustebino. Izraelis ir toliau turi parodyti pasauliui šią galią, nes ji liudija Dvasios pranašumą prieš materiją.

62. Jei kai kurie jūsų artimieji demonstruos jums savo slaptųjų mokslų galią, nebijokite ir nesistebėkite, nes Aš jus išmokiau didesnių stebuklų. Taip pat neturėtumėte nieko blogai vertinti, nes kiekviena tauta ieškojo tiesos apie dvasinį gyvenimą pagal savo sugebėjimus ir tikėjimą.

63. Aš jums kalbu apie viską, kad viską sužinotumėte ir niekas jūsų nenustebintų. Aš jums išsamiai perteikiu savo mokymą, kad nepatektumėte į žinių sritis, kurias vadinate okultinėmis, į paslaptįgumą ar į tylią ir beprasmišką mąstymą.

64. Dvasinis tobulėjimas – tai aiškumas, paprastumas, atsigręžimas į meilę ir kova siekiant sielos tobulumo.

65. Kai ši tauta išsiskirstys ir, mokydama žodžiais bei veiksmais, išplis tarp žmonijos, ją persekios bažnyčios, sektos ir mokslas. Vieni puls dalį, kiti kovos su tam tikromis idėjomis. Tuomet Dievo tauta jau turi būti stipri, o tikėjimas ir pažinimas – subrendęs vaisius jų širdyse.

66. Kurie iš šios tautos vaikų priklausys tiems, kurie neš šią sėklą iki pat žemės pakraščio? Jūs to nežinote, bet Aš jums atskleidžiu tiek, kad *jūs* esate sėjos pradžia šiais laikais.

67. Mokinyš Jonas daug ką pasakė *jūsų* labui. Jo įkvėpimai yra šviesa jūsų keliui, atsakymai į jūsų klausimus ir tema jūsų studijoms. Savo Apreiškime jis matė šių laikų dvasinę kovą, kurios brolių žudymo karai yra

tik silpnas atspindys didžiosios mūšio, kuris vyksta dvasinėje erdvėje ir (dvasiškai) šiame pasaulyje.

68. Žmogus yra aklas tiesai apie tai, kas vyksta aplink jį, ir jam reikia šio apreiškimo, kad suprastų pasaulyje vyraujančios kovos ir chaoso priežastį. Be to, jam reikia dvasingumo, kad kovos įkarštyje turėtų ginklų savo gynybai.

69. Palaiminti tie, kurie tiki mano Žodžiu ir ruošiasi, nes jie bus išgelbėti. Tačiau vargas tiems, kurie mano perspėjimus klausosi abejingai, nes juos visiškai bejėgius ištiks audra!

70. Greičiau dangus ir žemė praeis, nei mano Žodis neišsipildys. Juk matote – jau prieš daugelį amžių jums buvo pranašautas šis laikas, ir jis atėjo, nes Aš tai buvau pranašavęs.

71. Jūs turite melstis, žmonių minios, nes malda išlygins kelią tiems, kurie vėliau iškeliaus kaip sėjėjai. Žinokite, kad tuo metu, kai bendraujate su manimi, iš begalybės mano Šviesa kaip malonės rasa nusileidžia ant tų, už kuriuos jūs meldžiatės.

72. Suvokite savo misiją, kad kiekvienas iš jūsų būtų vertas Izraelio, Dievo tautos, vaikas.

73. Aš jus ruošiu, kad sekite tų apaštalų pavyzdžiu, kurie sekė paskui mane Antrajame Laike ir savo pavyzdžiu nubrėžė švelnumo, paklusnumo ir nuolankumo kelią. Jūs būsite šios Džiugiosios Žinios nešėjai, ir kiekviename žingsnyje girdėsite savo sąžinės balsą, kuris jums pasakys, ar savo kelionėje savo darbais paliekate gerą pavyzdį. Aš jums parodžiau plačius sėjos laukus, į kuriuos turi nukristi mano dieviškoji sėkla. Mano rūpestinga meilė jau viską ruošia ir paruošia.

74. Aš išliejau savo Dvasios šviesą ant kiekvienos dvasios ir kiekvieno kūno, kad jūs visi mane pajustumėte ir pamatytumėte, kad visas pasaulis liudytų apie mano tiesą.

75. Žmogus pabudo, išsilavinimo ir išlavino savo protą, tačiau leido snausti Dvasios dovanoms, kurios yra būtinos jo tobulėjimui.

76. Žmogus nuklydo nuo kelio, nes karai, kuriuos jis sukėlė, yra jo blogos mokslo vaisiai, kurių jis nenorėjo išgryninti savo sąžinės šviesoje. Kai žmogaus protas vieną dieną išsivystys harmonijoje su dieviškosios šviesos apšviestais pojūčiais, jūs pamatysite, kaip žmonės, įkvėpti meilės artimui, savo mokslo pagalba atranda ir daro stebuklus.

77. Tik mano balsas gali jus vesti tarp tos sąvokų sumaišties, kurioje niekas jau nebežino, kas yra tiesa, ir nebegali atskirti gėrio nuo blogio ar šviesos nuo tamsos.

78. Jums, kurie manęs klausotės, sakau: jūsų paveldėjimas šiais laikais yra toks pat kaip ir anksčiau, būtent – nešti mano žinios šviesą tautoms.

79. Ne tik mano Žodis jus mokė – ir išbandymai, su kuriais nuolat susidurdavote, buvo dalis mano dieviškosios pamokos. Kartais sugebėjote suprasti ir pasinaudoti išbandymais, kitais atvejais likdavote abejingi ir kurti Mokytojo balsui.

80. Žmogus, kuris palieka jus, kad gyventų dvasinėje tėvynėje; kažkas, kas iš jūsų atimama žemėje; liga, kuri prikaustė jus prie lovos ir skauduliu jus apvalina – visa tai yra išbandymai, kurie išmintingai įžengia į jūsų gyvenimą, kad padėtų jums įvykdyti savo paskirtį, kuri yra mylėti vieni kitus.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 160

1. Gyvenimo vaisius, tas saldus ir dvasiai naudingas vaisius, kurį Aš jums duodu savo Žodyje. Valgykite ir pajuskite, kad esate susirinkę prie Viešpaties stalo. O Trečiojo Laiko pranašai! Pasiruoškite, kad pamatytumėte tai, ką matyti leidžiama tik Pažymėtiems. Nors daugelis iš tų, kurie čia sudaro šią minią, savo širdyje ir dvasioje nejaučia mano buvimo, jūs galite duoti liudijimą apie savo regėjimus – liudijimą, kupiną šviesos ir tiesos tiek turiniu, tiek forma. Iš tiesų, sakau jums: kai tik kuris nors iš jūsų viduje pasiruošia, Dvasia įsiskverbia į dvasinio gyvenimo šviesą, kur ji pasisotina ir semiasi įkvėpimo, kad vėliau galėtų paaiškinti savo regėjimą tiems, kurie laukia jo liudijimo.

2. Kai ši tauta susidvasins ir išmoks jausti mano buvimą, jai nebereikės, kad regėtojas pateiktų įrodymų, jog mano apreiškimas buvo tiesa. Tada Aš galėsiu jums pasakyti: „Palaiminti tie, kurie tikėjo nematydami.“

3. Regėtojo atsakomybė yra didelė ir rimta, nes dažnai nuo jo žodžio priklauso daugelio silpnų širdžių tikėjimas, kurios ieško įrodymų, kad galėtų tikėti.

4. Regėtojas turi išugdyti didelę intuiciją, kad galėtų atpažinti, ar tai, ką jis mato dvasioje, yra gero pasiruošimo vaisius, ar ne; ar tai, ką jis matė, turi būti liudijama jo broliams ir seserims, ar jis turėtų tai nuslėpti. Bet kaip nedaugelis iš tų, kurie gavo šią dovaną, sugebėjo ją puoselėti su meile, uolumu ir dvasingumu, kurių ji reikalauja!

5. Regėjimo dovana yra viena iš sudėtingiausių, todėl Aš jums sakau, kad regėtojo žvilgsnis niekada negali įsiskverbti į dvasinę sritį be dvasingumo.

6. Dvasinis pakilimas reiškia jausmų pakylėjimą, gyvenimo tyrumą, tikėjimą, meilę artimui, gailestingumą, nuolankumą Dievo akivaizdoje ir gilų pagarbą gautoms dovanoms. Jei sugebėsite pasiekti bent dalį šių dorybių, savo dvasiniu žvilgsniu pradėsite skverbtis į meilės ir tobulumo tėvynę. Taip pat, pasiekę dvasinimą, jau žemėje galėsite pasakyti, kad gyvenate dvasinėje tėvynėje, net jei tai vyksta tik jūsų maldos akimirkomis. Tuo pačiu metu gausite šviesą, kuri jums atskleis ateities įvykius, nes pakylančiai dvasiai ateitis nebėra paslaptis.

7. Taip, mokiniai, tik žmogiškajame gyvenime žmogus nežino, kas įvyks ateityje, kas bus rytoj. Jis nežino savo likimo, nežino kelio, kuriuo turi eiti, ir kaip bus jo pabaiga.

8. Žmogus negalėtų ištvirti žinojimo apie visas išbandymus, kuriuos jam tenka įveikti savo gyvenime. Todėl, vedamas gailestingos meilės jam, Aš tarp jo dabarties ir ateities uždėjau tą paslapties šydą ir taip užkirtau kelią

tam, kad jo protas, apmąstydamas ar žinodamas viską, ką jam dar teks patirti ir iškentėti, nenukryptų į klaidingą kelią.

9. Tuo tarpu dvasia – būtybė, apdovanota jėga ir sukurta amžinybei, – turi savyje gebėjimą pažinti savo ateitį, dovaną atpažinti savo paskirtį, ir stiprybę suprasti bei (taip pat) priimti visus jį laukiančius išbandymus, nes jis žino, kad kelio pabaigoje, jei šis kelias buvo nueitas paklusdamas Įstatymui, jis pasieks Pažado žemę, Dvasios rojų, kuris yra pakilimo, tyrumo ir tobulumo būseną, kurią jis galiausiai bus pasiekęs.

10. Imkite mane pavyzdžiu savo dvasiniam tobulėjimui, nes būtent tam Aš tuomet tapau žmogumi. Kiekvienas mano darbas buvo ilgalaikis pamokymas žmonėms. Tačiau jei mano darbai buvo pamoka žmonijai, jūs taip pat turite juos imti pavyzdžiu, kad tobulėtumėte, išplėtotumėte Dvasios dovanas ir žmogiškąsias galias bei vis labiau priartėtumėte prie pavyzdžio, kurį jums daviau savo gyvenimu, darbais ir žodžiais.

11. Atminkite, kad Aš, būdamas žmogumi, visada žinojau, koks buvo mano likimas šiame pasaulyje, kad žinojau ateitį ir liudijau apie ją nuo pat vaikystės. Per Jėzų Aš kalbėjau savo mokiniams apie viską, kas įvyks paskutinėmis mano buvimo žemėje dienomis, kaip atrodys mano kančia ir mano aukos mirtis. Aš atskleidžiau žmonijai jos dvasinę ateitį, išpranašavau jos kovas ir išbandymus, iš anksto paskelbiau įvykius tautos nuo tų laikų iki to laiko, kurį Aš pavadinau savo naujuoju apreiškimu, o jūs vadinate „Antruoju atėjimu“.

12. Jėzaus kūno sudvasinimas leido Jam pažinti savo likimą, nes mano Dvasia Jam tai apreiškė, ir būtent šis sudvasinimas suteikė Jam jėgų priimti Tėvo valią su absoliučia meile ir nuolankumu.

13. Jūs negalite pasiekti savo Mokytojo dvasinio tobulumo lygio, kad galėtumėte žinoti, ką jums ruošia jūsų likimas, ką atneš ateitis; tačiau per jūsų vidinį pakilimą Aš leisiu jums nujauti kokio nors įvykio artėjimą.

14. Šį nuojautos gebėjimą, šį dvasinį žvilgsnį į ateitį, šį žinojimą apie savo likimą jūs įgysite tik tiek, kiek jūsų esybė, sudaryta iš kūno ir dvasios, palaipsniui tobulės dvasinio tobulėjimo keliu, kuris, pakartosis, yra tikėjimas, tyrumas, meilė gyvenimui, meilė ir pagalba artimiesiems, nuolankumas ir meilė savo Viešpačiui.

15. Kad padėčiau jums apvalyti jūsų esybę, perduodu jums savo mintis, kurias, tapusios žodžiu, gaunate per mano balso nešėjų protines galias ir kurios jums nurodo kelią į Šviesą. Aš laiminu tą, kuris tiki šia tiesa, kaip ir tą, kuris abejoja, nes jūs visi esate mano mokiniai, mano mylimieji vaikai.

16. Mano mokymai, perteikti per šį apreiškimą, žmonėms paliks dvasinio tobulėjimo kelią, kuris mano mokiniams primins, kad Aš buvau su jais nauju būdu, siekdamas išpildyti savo pažadą.

17. Tai yra ta nauja diena, kurią pasveikino lakštingalos savo čiulbėjimu, kad paskelbtų žmonijai Trečiojo Laiko atėjimą.

18. Mano naujas Apreiškimas buvo paskelbtas taip, kad sutaptų su laikotarpiu, kai kovoja dvasios siekis pakilti ir kūno apvalkalo materializacija, su laikotarpiu, kai vyksta karas tarp tiesos ir melo, kova tarp gėrio ir blogio, tarp šviesos ir šešėlio.

19. Pažvelkite į tuos savo artimus, kurie vadina save galingaisiais. Jie nori triumfuoti žudydami, nori savo naują karalystę pastatyti ant griuvėsių, griuvėsių ir lavonų.

20. Sakau jums, kad atėjo laikas sėti šviesos ir taikos sėklą į laukus, kuriuos jūs savo meile padarėte derlingus.

21. Aš ieškau žmogaus širdies, kad išgelbėčiau jį iš jo vargų ir išlaisvinčiau iš jo sumaišties. Nes Aš nugalėsiu, suteikdamas jums amžinąjį gyvenimą, kad galiausiai galėčiau viešpatauti tarp gyvųjų.

22. Mano dvasinės gausybės stovi pačiame mūsų dėl savo brolių ir seserų išgelbėjimo Žemėje kūryboje, ir tikrai, sakau jums, jos negrįš nugalėtos, bet, atvirkščiai, atvykusios giedos triumfo giesmės.

23. Aš ateinu jus išgelbėti minties galia, be būtinybės, kad mano „Žodis“ vėl taptų žmogumi, kad gyventų tarp jūsų. Kas čia stebina, kad mano Dvasia pasireiškia jūsų Dvasiai per mintis? Kas čia keista, kad Ganytojas ieško savo paklydusių avių?

24. Iš tiesų, sakau jums, dar prieš jums atsirandant, Aš jus mylėjau, ir, žinodamas jūsų likimą, jau buvau pagalvojęs apie jūsų išgelbėjimą. Todėl buvo mano valia gyventi tarp žmonių kaip žmogus, nes savo meile norėjau jums parodyti kelią į Šviesą, kuris vieną dieną nuves jus gyventi amžinybėje mano Tėvo namuose.

25. Žemėje per Jėzų Aš apreiškiau savo dieviškąją galią: Aš prikėliau Lozorių, atsivertiau Magdalena, grąžinau regėjimą kūniškai ir dvasiškai akliams, įkvėpiau širdims tikėjimą ir viltį, atvėriau naują kelią sieloms, kurios buvo sustojusios vietoje; ir galiausiai Aš aplaistiau žemę savo krauju ir palikau jums savo Kūną kaip įrodymą, kad iš meilės buvau tarp jūsų, norėdamas visiškai atsiduoti tiems, kuriuos labai myliu.

26. Šiandien, kaip ir tada, Aš dovanuju save žmonijai Dvasioje, kad jus išgelbėčiau, padarydamas jus naudingais; nes sėkla, kurią Aš jums perdaviau, kad ją sėtumėte, yra naudingumo sėkla, kuri padarys, kad jūs nebebūsitė dvasiškai nevaisingi ir gyvenimo parazitai.

27. Ar vis dar delsiate imtis darbo? Taip, mano vaikai, bet tai, kas jums yra metai ir šimtmečiai, man yra tik akimirkos. Aš naudojuosi laiku, kad jūsų protuose, širdyse ir sielose subręstų meilės vaisius.

28. Tai laikas, kai dieviškoji šviesa visapusiškai spindės mano pasekėjams, kurie atskleis Dvasios dovanas ir įrodys, kad jiems nereikia nei žemiškų gėrybių, nei pasaulietinių mokslų, norint daryti gera ir stebuklus. Jie mano vardu gydys, atgaivins beviltiškai sergančiuosius, pavers vandenį balzamu ir prikels mirusiuosius iš jų kapų. Jų malda turės galią nuraminti audras, sutramdyti gamtos jėgas ir kovoti su epidemijomis bei blogais poveikiais.

29. Apimtieji bus išlaisvinti iš savo apsėdimų, persekiotojų ir priespaudos per mano naujų mokinių žodį, maldą ir įgaliojimą.

30. Tačiau tikrai sakau jums: kai pamatysiu, kad mano tauta yra pasirengusi, Aš jai pranešiu valandą, kurią ji turi išeiti į Šviesos kovą su Tamsybe. O jei susidursite su atmetimu, ramiai prisiminkite, kad tai ne pirmas kartas, kai žmogus atstumia mano sėklą. Nuo pat pirmųjų laikų žmogus nupjaudavo „medžio“ šakas, kad jas persodintų savo nuožiūra, todėl vėliau nebežinojo jų kilmės. Tačiau Aš noriu, kad žinotumėte, jog iš esmės Aš esu tas medis – savo kūrinyje, kuriam žmogus negali daryti jokios įtakos, o tik priimti jo gėrybes ir skleisti jo sėklą.

31. Gėrio ir blogio kova vyksta ne tik jūsų pasaulyje, jūs galite ją sutikti ir dvasiniame pasaulyje, kur vyksta didžiosios mūšios, kurių įtaka siekia jus ir pasireiškia karuose. Neleiskite, kad dvasinis pasaulis, kuris iki šiol jus saugojo, būtų pakeistas būtybėmis, turinčiomis menką pažinimo šviesą. Saugokite savo žingsnius ir nuolat prašykite taikos šiam pasauliui, kuriame gyvenate.

32. Melskitės ir dirbkite. Dvasinkitės, kad galėtumėte nugalėti visus išbandymus. Prisiminkite pamokomuosius pavyzdžius, kuriuos jums davė ta tauta, vadinama Izraeliu, kuri, atsiliepusi į savo Viešpaties šaukimą, iškeliaavo. Jis buvo nuvestas į dykumą, kad išmoktų didelę pamoką. Ten jis susipažino su Įstatymu, išmoko susisiekti su savo Tėvu ir pažadino savo dvasinius sugebėjimus. Jis išmoko paklusti dieviškiems įsakymams, vadovautis Įstatymu ir kartu gyventi harmonijoje bei brolystėje.

33. Tas paklusnumas išgelbėjo juos iš pavojingų situacijų ir pasikėsinių. Jų vienybė suteikė jiems stiprybės prieš priešus. Jų tvarka padarė jų kelionę per dykumą pakenčiamą, o dažnai netgi džiuginantį. Jų atkaklumas ir tikėjimas leido jiems pasiekti pergalę ir patirti dieviškojo pažado išsipildymą. Kai šių laikų žmonės prisimena tos tautos istoriją, jie stebisi tokio didžio tų žmonių tikėjimo ir yra nustebinti daugybės stebuklų, kuriuos Viešpats padarė jų kelyje. — Kai girdžiu, kaip iš jūsų širdžių išslysta atodūsiai, žvelgiant į tą tikėjimą ir tą dvasingumą, sakau jums, kad tik nuo žmonių priklauso, ar tie stebuklai vėl pasikartos. Kai tik pamatysiu, kad jie tam pasirengę, Aš jiems apsireikšiu.

34. Dabar visų tų, kurie jau yra pasirengę ir pabudę, užduotis – skelbti pasaulio išvadavimą. Prisiminkite, kad Elijas, šiam laikui pažadėtasis, šiuo metu viską ruošia, kad išgelbėtų Žemės tautas, pavergtas materializmo, iš faraono valdžios, kaip kadaise Mozė Egipte padarė su Izraelio giminėmis.

35. Sakykite savo artimiesiems, kad Elijas jau pasireiškė per žmogiškąjį protą, kad jo buvimas buvo Dvasioje ir kad jis toliau apšvies visų tautų kelią, kad jos galėtų žengti į priekį.

36. Jūsų Ganytojo užduotis – sugrąžinti visas būtybes į jų tikrąjį kelią, nesvarbu, ar jis priklauso dvasinei, moralei, ar materialinei sričiai. Todėl sakau jums, kad bus palaimintos tos tautos, kurios per Eliją išgirs savo Viešpaties šaukimą, nes jos liks suvienytos teisingumo ir meilės įstatymu, kuris, kaip jų supratimo ir brolystės vaisius, atneš joms taiką. Taip suvienytos, jos bus nuvestos į kovos lauką, kur kovos su ištvirkimu, materializmu ir melu. Šioje kovoje šių laikų žmonės patirs naujus stebuklus ir suvoks dvasinę gyvenimo prasmę – tą, kuri kalba apie nemirtingumą ir taiką. Jie nustos žudyti vieni kitus, nes supras, kad turi sunaikinti tik savo nežinojimą, savanaudiškumą ir pražūtingas aistras, iš kurių kilo jų nuosmukiai ir vargai – tiek materialiniai, tiek dvasiniai.

37. Iš kur kyla stabmeldystė ir religinis fanatizmas, jei ne iš nežinojimo apie dvasios valdymo dėsnius? Kokia yra karų, sėjančių sumaištį tarp tautų ir naikinančių žmones, priežastis, jei ne beribis godumas ar nesuvaldoma neapykanta?

38. Taigi supraskite, kad galutinė kova nėra žmonių kova prieš savo pačių brolius, bet gėrio kova prieš blogį. Aš įdedu savo kardą į žmogaus dešinę ranką, kad jis nugalėtų pats save ir pasiektų Pažadėtosios žemės vartus. Tačiau nesitikėkite, kad tai bus konkreti tėvynė, kurią paveldėsite, nes šią naują Pažadėtąją žemę atrasite giliausioje savo dvasios ramybėje. Patirsite, kaip jūsų anksčiau nesaugi, priešiška ir vargana pasaulis virst nepaprastai turtinga ir mylima šalimi. Gyvensite gyvenimą, kuriame vyraus dvasingumas, teisingumas ir meilė. Tai atneš žmonėms pažangą, nes jie maitinsis tikruoju žinojimu. Žmogaus gyvenimas bus kilnesnis, ir kai mano Dvasia pasireikš tarp ateities subrendusių žmonių, visose srityse ateis apreiškimų laikas, ir žmonės pamatys, kaip išsipildo ženklai ir stebuklai, kuriuos jums pranašiška skelbė ankstesnės kartos.

39. Kai pasaulis pasieks naują išsilaisvinimą ir, vedamas Elijo šviesos, įžengs į šį teisingą ir gerą gyvenimą, jūs čia, žemėje, patirsite to dvasinio gyvenimo, kuris jūsų laukia anapus šio gyvenimo, atspindį, kad galėtumėte amžinai džiaugtis savo Tėvo taika ir šviesa. — Tačiau jei klausiate savęs, kaip visos tautos susivienys į vieną tautą, kaip tos gentys, kurios sudarė Izraelio tautą, sakau jums: nesijaudinkite, nes kai visos tautos bus atvestos

į „dykumą“, išbandymai jas suvienys, ir kai tai įvyks, ant visų vargstančių širdžių iš dangaus nukris nauja mana.

40. Džiaukitės mano buvimu, mylima tauta, surenkite šventę savo širdyse, džiūgaukite iš džiaugsmo, nes pagaliau pamatėte, kaip atėjo Viešpaties diena. Jūs bijojote šios dienos atėjimo, nes vis dar mąstėte kaip senovės žmonės ir manėte, kad jūsų Tėvo širdis kerštinga, kad Jis puoselėja nuoskaudą dėl patirtų įžeidimų ir kad dėl to Jis laiko paruoštą pjautuvą, botagą ir kančios taurę, kad atkeršytų tiems, kurie Jį taip smarkiai ir tiek daug kartų įžeidė. Tačiau didelis buvo jūsų nustebimas, kai supratote, kad Dievo Dvasioje negali būti nei pykčio, nei įniršio, nei pasibjaurėjimo, ir kad, nors pasaulis verkia ir dejuoja kaip niekada anksčiau, priežastis yra ne ta, kad Tėvas davė jam valgyti šį vaisių ir gerti šią taurę, bet tai, kad tai yra derlius, kurį žmonija pamažu nuima dėl savo darbų.

41. Tiesa, visi nelaimingi įvykiai, kurie šiuo metu prasiveržė, jums buvo iš anksto paskelbti. Tačiau nemanykite, kad dėl to, jog jie jums buvo paskelbti, jūsų Viešpats siunčia juos kaip bausmę. Priešingai, visais laikais Aš jus įspėjau apie blogį, apie pagundas ir padėjau jums atsikelti po jūsų kritimų. Be to, Aš suteikiau jums visas priemones, reikalingas jūsų išgelbėjimui. Tačiau jūs taip pat turite suvokti, kad visada buvote kurti ir netikintys mano raginimams.

42. Net ir šiandien Aš jums sakau: pasinaudokite mano kūrinio tarsi arka ir įženkite į ją, kad būtumėte saugūs nuo artėjančių audrų. Bet jūs pamatysite, kad daugelis nenori tikėti mano įspėjimais ir nesiruošia. Tačiau kai ateis išbandymas ir jis smogs, jie pirmiausia sakys, kad Aš jiems atkeršijau ir juos nubaudžiau.

43. Klausykite mano žodžio, o tauta, ir pasimėgaukite jo gerumu. Atverkite savo širdis, ir pajusite savo Tėvo apsilankymą. Išpažinkite man savo nuodėmes dvasia, ir pajusite ramybę, kurios niekada daugiau nenorėsite prarasti.

44. Kaip gi jūs galėjote manęs laukti, jei buvote pilni smurto, o mano atėjimas jums sukėlė siaubą, o ne begalinį džiaugsmą? Aš jums dar kartą sakau, kad iš manęs jums nėra ko bijoti, tačiau dėl savęs jūs galite patirti visokio pobūdžio blogį. Todėl bijokite atpildo, kurį galite užsitraukti dėl savo nuodėmių.

45. Nors esu negailestingai budrus, tačiau esu teisingas, nuoširdus ir nesuprantamas. Kadangi jūs kilote vien iš manęs, manau, jog teisinga, kad turite sugrįžti tokioje pačioje būsenoje. Aš jus mokiau, kad tai, kas sutepta, negali pasiekti manęs. Tai pirmiausia turi apsivalyti, ir būtent tai šiuo metu vyksta pasaulyje.

46. Jėzuje pasaulis pamatė savo Dievą, tapusį žmogumi. Žmonės iš Jo gavo tik meilės pamokas, begalinės išminties mokymus, tobulos teisingumo įrodymus, bet niekada – nė žodžio apie smurtą, nė veiksmo ar keršto ženklą. O kaip gi jis buvo įžeidžiamas ir išjuokiamas! Jis turėjo įgaliojimus ir visą galią savo rankose, kokios neturi visas pasaulis, tačiau buvo būtina, kad pasaulis pažintų savo Tėvą jo tikrojoje esybėje, jo teisingume ir gailėstingume.

47. Jėzuje pasaulis pamatė Tėvą, kuris viską atiduoda savo vaikams, nieko už tai neprašydamas sau – Tėvą, kuris begaline meile atleidžia sunkiausius įžeidimus, niekada nesiekdamas keršto, ir Tėvą, kuris, užuot atėmęs gyvybę savo vaikams, kurie jį įžeidžia, jiems atleidžia ir savo kraują nubrėžia jiems kelią į dvasinį išganymą.

48. Kaip gi būtų įmanoma, kad šiuo metu, kai Aš žmonėms apsireiškiu Dvasioje, Aš iš jų širdžių ištrintų tą įvaizdį, kurį jie turi apie mylintį ir teisingą Tėvą, kurį jie susikūrė apie mane per savo gyvenimą žemėje?

49. Turite pasiruošti, nes Aš visiems atnešiu teisingumą. Pasiruoškite, nes didybė, su kuria Aš pasirodysiu, neturi įbauginti jūsų širdžių, bet turi būti džiaugsmo ir linksmybių priežastis.

50. Budėkite ir melskitės, kad artėjančioje kovoje galėtumėte būti mano pusėje.

51. Žiūrėkite, kaip mano Šviesa sklaido jūsų pasaulio rūką. Tiesa, Aš kovu su žmonėmis, bet tik tam, kad išnaikintų visą blogį, gyvenantį jų širdyse. Aš įdėsiu savo Meilės Šviesą ir jėgą į tuos, kurie man ištikimai seka, ir jie tada sakys: „Ieškokime drakono, kuris mūsų tyko, to pabaisos, kuri verčia mus nusidėti ir įžeidinėti Viešpatį.“ Jie ieškos jo jūrose, dykumoje, kalnuose, miškuose ir nematomame pasaulyje, bet nerastų, nes jis gyvena žmogaus širdyje. Tik ji jį pagimdė, ir ten jis augo, kol užvaldė žemę.

52. Kai mano šviesos kardo blyksnis sukrės kiekvieno žmogaus širdį, iš blogio kylanti jėga vis silpnės, kol galiausiai išnyks. Tada jūs pasakysite: „Viešpatie, Tavo gailėstingumo dieviškąją jėgą aš nugalėjau drakoną, apie kurį maniau, kad jis tyko iš nematomo pasaulio, nesusimąstydamas, kad jį nešiojau savo pačios širdyje.“

53. Kai vieną kartą visų žmonių širdyse sušvis išmintis – kas tada dar drįs paversti gėrį blogiu? Kas tada dar atiduos Amžinąjį už tai, kas praeinama? Iš tiesų, sakau jums: niekas, nes jūs visi būsite stiprūs dieviškąja išmintimi.

54. Nuodėmė yra tik nežinojimo ir silpnumo pasekmė.

55. Todėl kviečiu jus dalyvauti mano dieviškame mokyme, kad taptumėte tikrais Šviesos vaikais.

56. Prieš žmoniją atsivėrė naujas amžius. Kol pasaulis miega, nepastebėdamas Šviesos, kuri jį apšviečia, dvasiniame pasaulyje vyrauja

džiaugsmas ir šventė. Šiuo metu mano Dvasia išsiliejo ant kiekvienos dvasios ir ant visos kūno.

57. Naujoji Abraomo palikuonių karta gyvena išsibarsčiusi, ir ją reikia vėl suvienyti, kad galėčiau jai perteikti savo naują dvasinį mokymą. Karai, griovimas, chaosas ir mirtis nebuvo pakankami, kad žmonija suvoktų, jog mano teisingumas nusileido, kad pakviestų ją mano Įstatymo keliu. Pasiuntiniai, kuriuos Aš siunčiau, miega, o pasaulyje jie siekia tik patogumų, gerovės ir žemiškųjų gėrybių; dvasinės amžinybės idealą jie paslėpė. Sąžinės balsas jiems kalbėjo, tačiau jo šauksmas pasimetė proto ir žmogaus širdies materializme. Aš leidau, kad visos kančios, kartėlis, neapykanta ir negailestingumas išsiliėtų, bet tuo pačiu metu priminiau žmonėms apie savo Meilės ir Teisingumo Įstatymą ir leidau jiems suprasti, kad mano atėjimas buvo pranašautas būtent tokiam laikui kaip šis.

58. Savo apreiškimui Aš pasirinkau nežymų žemės kampelį. Tuo metu buvo išrinkti paprasti vyrai ir moterys, kad jie tarnautų man kaip tarpininkai mano apreiškimui, ir jie turėjo laimę būti pirmieji, išgirdę mano Dieviškus Žodžius šiuo Trečiuoju Laiku. Neatsižvelgiant į nieką ir remdamasi šio Žodžio dvasine prasmė bei stebuklais, kuriuos Aš padariau tarp savo vaikų, ta pirmoji žmonių grupė virto minia, o vėliau – didele bendruomene.

59. Mano Žodis kovojo, kad išlaisvintų šias širdis iš materialių pinklių, savanaudiškumo ir veidmainystės, taip pat kad išlaisvintų jas nuo ydų ir nežinojimo. Tai vienintelis kryžius, kurį Aš uždėjau ant jų pečių; tačiau tai tik pirmieji žingsniai. Aš pasakiau šiai tautai, kad ateis diena, kai ji savo žvilgsniu, žodžiu ar mintimis atliks stebuklingus darbus. Kada įvyks šie įvykiai? — Kai tarp jūsų viešpataus dvasinis pakilimas.

60. Didžiosios žmonių grupės suvienytos mintys sugebės nugalėti blogus poveikius ir nuversti stabus nuo jų pjedestalo.

61. Šiandien jūs vis dar drebate nuo karo įtakos ir gamtos jėgų siautėjimo bei bijote žmonių nuosprendžio. To priežastis yra ta, kad dėl nepakankamo savo dvasinių gabumų išsivystymo jaučiatės menki ir bejėgiai.

62. Laimingas tas, kuris ruošiasi, nes šioje kovoje jis bus drąsus karys, kuris galiausiai išeis iš jos nugalėtoju. Kaip manote, kokios jėgos čia kovoja viena su kita? Jūs man atsakote žmogiškomis prielaidomis, tačiau Aš jums sakau, kad tai bus gėrio ir blogio jėgos, kurios susidurs lemiamoje kovoje. Kurios iš šių jėgų, jūsų nuomone, nugalės? Jūs man sakote: „Be abejonės, gėrio jėga, Mokytojai.“ Ir iš tiesų gėris nugalės blogį jumyse, jei mylėsite vieni kitus.

63. Kartą Aš jums parodžiau, kaip įveikti pasaulio pagundas ir mirtį, kad meilė ir tiesa išeitų nugalėtojos. Dabar Aš noriu, kad sekite manimi, kad išvartumėte aistras iš savo širdžių, kad ten, jūsų viduje, įsikurtų Dieviškosios Dvasios ramybė, ir kad pakviestumėte mane turėti savo šventovę *jumyse*. Tačiau kai nugalėsite blogį, būsite nustebinti, nes suprasite, kad pagundą sukūrėte patys savo aistromis, polinkiais, silpnybėmis ir nuodėmėmis, o ją nugalėdami, sunaikinote tą dominuojančią įtaką savyje.

64. Užsitarnaukite nuopelnų, kad pasiektumėte taiką, tauta, tačiau neprašykite manęs tos taikos, prieš tai nekovoję, kad ją užsitarnautumėte. Laikas pažengė į priekį, jūsų dvasia subrendo, ir dabar ji turi pati užsitarnauti viską, ko trokšta ir ko jai reikia. Jos vaikystė, tas amžius, kai Tėvas turėjo aprūpinti savo vaikučius viskuo, jau praėjo.

65. Aš įrodysiu žmonijai, kad jos problemų negalima išspręsti prievarta, ir kol ji naudos naikinančius ir žudikiškus ginklus, ji nesugebės sukurti taikos tarp žmonių, kad ir kokie baisūs bei galingi tie ginklai atrodytų. Priešingai, jų pasekmė bus tik didesnė neapykanta ir dar didesnis keršto troškimas. Tik sąžinė, protas ir meilės artimui jausmai galės būti pamatai, ant kurių stovės taikos amžius. Tačiau kad ši šviesa spindėtų žmonių viduje, jie pirmiausia turi išgerti kančios taurę iki paskutinio lašo.

66. Nepraraskite drąsos, mokiniai, kai išgirsite gandų apie karą, kai pamatysite artėjant badą ir skurdą, ir kai pasirodys keisčiausios epidemijos.

67. Savo širdies gelmėse turėsite įsitikinimą, kad, kai ateis šios nelaimės, žmonija išgers kančios taurės nuosėdas. Tuo metu neturėtumėte likti pasyvūs ar abejingi, priešingai, turėtumėte pasišvęsti savo užduočiai – atnešti šviesą sutrikusio proto žmogui ir gydomąjį balzamą sergančiajam.

68. Budėkite ir melskitės, tauta, kad tos blogio jėgos įtaka, kurioje atgimsta žmogiškosios aistros ir siautėja supainiotos sielos, neužtemdytų šviesos, kurią Aš suteikiau jūsų protui.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 161

1. Aš esu neatsiejamas žmogaus širdies draugas. Visais laikais ir visais keliais aš lydėjau jus. Kai ieškojote manęs kaip patarėjo, gavote gydančius ir meilės kupinus patarimus. Kai kreipėtės į mane, trokšdami palengvėjimo, radote mane kaip gydytoją, stiprinantį jūsų dvasią. Laimingomis dienomis dalijausi jūsų džiaugsmu ir šypsojais, kai jūs, patirdami sveikus džiaugsmus, kuriuos sutikote savo gyvenimo kelyje, šypsojotės visiškai nekaltu veidu. Kreipkitės į mane su pagarba, kai esate priklausomi nuo ydų, nes žinote, kad tuomet darote žalą savo sielai ir sukeliate savo kūno degeneraciją. Neieškokite manęs šešėlyje ar sudėtingo ar dirbtinio gyvenimo materializme. Ieškokite manęs šviesoje ir naudokite savo sugebėjimus savo pačių ir savo artimųjų labui. Aš jus keičiu, kad sugrįžtumėte į tobulumo būseną, kuri jums buvo būdinga pačioje pradžioje. Noriu, kad šį mokymą, kurį taip dažnai kartojau, įsidėmėtumėte savo dvasioje, nes netrukus mano Žodžio nebebus galima išgirsti per balso nešėjus. Nenoriu, kad tie, kurie gavo mano mokymą, po šio laiko nutoltų nuo manęs. Būkite pasirengę bendravimui iš dvasios į dvasią ir išmokite intuicija priimti mano nurodymus ir pranašystes. Giliausiose sąžinės gelmėse išgirsti mano balsą, kuris jus veda.

2. Dėl savo valios laisvės Dvasia pati sprendžia, kokį kelią pasirinkti, ir buvo mano valia, kad ji pasinaudotų savo protu ir valios jėga, kad įrodytų man savo meilę ir pripažinimą. Dvasiai įdiegtas įstatymas, tačiau kūnas silpnas. Aš parengiau dvasią ir materiją, kad jos sudarytų vieną esybę, gebančią įvykdyti didįjį likimą, kuriame glūdi išmintis ir tobulumas.

3. Jau nuo laikų pradžios sielos siekiamas buvo du galimi keliai, taip pat du jų atstovai: Abelis ir Kainas. Abelis yra pirmasis paklusnumo pavyzdys, o Kainas – pirmasis, kuris savo širdį maitino piktumu ir pasaulio pagundomis.

4. Mano Šviesa apšviečia viską, kas sukurta, ir kiekvienas, kuris nori būti išgelbėtas, te laikosi įstatymo ir nugalėk savo nepaklusnumą. Aš, kaip Tėvas, kenčiu dėl to, kuris pasidavė pagundai ir nuklydo; bet jūs visi ateisite pas mane. Atėjo Dvasios pabudimo laikas, ir Aš pašaukiau žmoniją. Noriu, kad pasiektumėte palaimintąjį miestą, kuris jums buvo pažadėtas dar laikų pradžioje.

5. Aš jums parodau savo kelią ir kviečiu jus eiti juo iš meilės. Aš jūsų neverčiu, jūs nesate mano vergai. Visi jūs nešiojate savyje mano šviesą ir galite pasirinkti kelią, kuris jums patinka. Aš mačiau, kad pasaulis jums sukėlė nusivylimą ir kad jūs ruošiatės žingsnis po žingsnio eiti link Dangaus karalystės. Melskitės už žmones iš to gyvenimo lygmens, kuriame esate, ir siųskite jiems šviesos spindulius savo mintimis. Visą, ką darysite mano vardu, Aš palaiminsiu.

6. Kas atskleidė žmogui kūno paslaptis? Pats kūnas. Kas atskleidė mokslo paslaptis? Protas. Tačiau Aš jums sakau: Dievo buvimą jam gali atskleisti tik Dvasia.

7. Graži parabolė apie Rojų, apie Gero ir Blogio pažinimo medį, buvo duota Pirmiesiems per įkvėpimą. Tai buvo gili prasmė turinti žinia žmonėms visų laikų ir visų amžiaus grupių. Tačiau tikroji to mokymo prasmė vieny nebuvu suprasta, o kitų – iškraipyta.

8. Dėl šio nesupratimo kilo ginčas, kuris suskaldė tuos, kurie studijavo dieviškus apreiškimus, ir tuos, kurie gilinas į gamtą. Taip įsiplieskė kova tarp tų, kurie Manęs ieško Dvasia, ir tų, kurie viską laukia materialiai.

9. Kaip buvo kvaili tie, kurie laikėsi nuomonės, kad mokslas Dievo akyse yra smerktinas! Aš niekada nesu pasisakęs prieš jį, nes Aš esu visų mokslų pradžia ir pabaiga. Tačiau tie, kurie savo mokslą pavertė įstatymu, buvo materialistai. Norėdami garbinti savo mokslą, jie pamiršo Dievą, Tą, kuris savo dieviškąja išmintimi viską sukūrė.

10. Kokia buvo tikroji tos parabolės, kurią Aš daviau Pirmiesiems, prasmė? Jos prasmė buvo paaiškinta dieviškuoju balsu, kuris pirmą kartą pasireiškė žmoguje per jo sąžinę, siekdamas jį įspėti apie išbandymus, kuriuos gyvenimas jam paruošė. Tai buvo tėviškas balsas, kuris vaikui su visa meile tarė: „Pasiruoškite, budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą. Būkite budrūs! Pažadinkite savo pojūčius ir gebėjimus, kad galėtumėte išlaikyti išbandymą, į kurį Aš jus pastatiau dvasios ir kūno kovoje, kurioje amžinosios vertybės turi nugalėti praeinančio kūno menkumą. Pažvelkite į viską, kas jus supa, bet eikite atsargiai, kad nesukluptumėte. Kūnas, kurį turite ir per kurį suvokiate visus šiuos kūrinių stebuklus ir grožį, yra silpnas tvarinys, kurį turite vesti Dvasios vedami. Neleiskite jam primesti jums savo žemiškų troškimų ir polinkių. Mokykite jį naudotis tik tuo, ko reikia laikantis mano įstatymo.

11. Kas gali patarti jums kiekviename jūsų žingsnyje? Sąžinė – ta dieviškoji šviesa, kurią Aš palikau jumyse, kad ji būtų jūsų žibintas ir vedlys gyvenimo kelionėje. O kaip galite tapti jautrūs šiam balsui ir šiam šauksmui? Per maldą, kuri yra būdas susisiekti su jūsų Tėvu. Jei taip pasirengsite, jūsų buvimas žemėje bus amžinasis Edenas!

12. Tačiau Aš jums sakau: įkvėpimas, kurį Aš įdėjau į žmogų, nebuvo paisomas, ir taip jo gyvenime pasirodė skausmas.

13. Šiandien daugelis juokiasi iš tų įkvėpimų, kuriuos žmonės gavo apie dvasinį pasaulį. Tačiau šiuo laikotarpiu, kuris yra Šviesos laikotarpis, žmonija supras praeityje apreikštus mokymus. Tačiau norėdama to pasiekti, ji dar turės paragauti ne vieno vaisiaus iš to Žinių medžio derliaus, kurį pati užaugino.

14. Taip, jeigu žmonės nuo pat pirmos akimirkos, kai įgijo gėrio ir blogio pažinimą, būtų puoselėję Žinių medį tikra meile, sakau jums, vaisiai, kuriuos jie būtų nuėmę, būtų buvę visiškai kitokie. Pažiūrėkite, kiek gero žmonijai padarė visi tie, kurie šiuos vaisius naudojo kilniais tikslais.

15. Kiek laiko žmonėms prireikė, kad įsitikintų savo klaidomis, ir kiek laiko dar turės praeiti, kad jie galėtų atlyginti už blogį, kurį pasėjo. Tačiau Aš jiems padėsiu viskuo, ko jiems reikia, kad jie sugrąžintų savo dvasiai pirminį tyrumą.

16. Aš priimsiu jūsų dvasią, kai paskutinė žmonių karta šiame pasaulyje gyvens tarsi šventovėje, kai savo buvimą pavers tikru rojumi, pasiektu per savo gyvenimo sudvasinimą.

17. Tai susiję su kitų laikų žmonėmis; tačiau gerai, jei apmąstysite šiuos mokymus, kad išlygintumėte kelią tiems, kurie ateis po jūsų į „“, ir jų palikuonims, kol ateis laikas, apie kurį kalbėjau šioje pamokoje.

18. Mano Dvasia siunčia savo šviesą ir apšviečia taką, kuriuo jūsų dvasia turi ateiti pas mane ir kuriame įspauistas Jėzaus pėdsakas. Kas žengia mano keliu, jaučia, kad atgauna savo prarastą paveldėjimą, taip pat kaip tas, kuris nuo jo nutolsta, jaučiasi netekęs paveldėjimo.

19. Tai teismo laikas, tačiau nepaisant to, Aš nesiekiu, kad žmonės paklustų mano įstatymui iš baimės prieš mano teisingumą, bet kad jie atsiduotų mano Dieviškajai Meilei.

20. Jūs esate mano begalinio gailestingumo kūrinys, ir Aš jus nuvesiu į tobulumą. Šimtmečiai ir ištisi amžiai praeis per jūsų dvasią, o mano dantis nenustos jos šlifuoti. Nė vienas dieviškasis darbas negali likti neužbaigtas.

21. Žmogus, pasinaudodamas savo valios laisve, iškreipė savo tobulėjimo kelią, kol pamiršo, iš ko jis kilo; ir jis pasiekė tokį tašką, kad jo esybės prigimčiai dorybė, meilė, gėris, taika, brolystė atrodo svetimos, o savanaudiškumą, ydas ir nuodėmę jis laiko visiškai natūraliais ir leistiniais dalykais.

22. Naujoji Sodoma yra visoje žemėje, ir reikalingas naujas apvalymas. Gera sėkla bus išgelbėta, ir iš jos susiformuos nauja žmonija. Ant derlingų laukų, laistytų atgailos ašaromis, nukris mano sėkla, kuri sudygs būsimų kartų širdyse, kurios savo Viešpačiui aukos aukštesnę garbinimo formą.

23. Mokytojas klausia jūsų: ar jūsų dvasia pasirengusi priimti dvasių tarpusavio bendravimą, kai mano žodis bus baigtas?

24. Jūsų vaikai manęs nebegirdės per šių balso nešėjų protines galias, bet jūs turite jiems paruošti kelią, tada jie žengs žingsnį į priekį dvasinio tobulėjimo kelyje.

25. Šviesa, apšviečianti šį laiką, yra šeštojo antspaudo šviesa. Pažvelkite į žvakidę, kuri, tarsi neišsenkamo tikėjimo šviesos šaltinis, apšviečia viską – ir gyvuosius, ir mirusiuosius.

26. Šia šviesa įkvėpimo semiasi mokslininkas, ja naudojasi filosofas ir kiekvienas, norintis įsiskverbti į paslaptis.

27. Tačiau kas yra septyni antspaudai? Kas yra šeštasis antspaudas? Ar galite tvirtai atsakyti į šį Mokytojo jums užduotą klausimą ir ar galėtumėte tai padaryti teisingai teologui ir žmonijai, jei jie jus paklaustų tuo pačiu būdu?

28. Trumpas yra laikas, kurį dar praleisite kaip maži vaikai. Nes vėliau turėsite tapti mokiniais, o galiausiai – Mokytojais, kurie turės nešti mano tiesos sėklą žmonijos keliais.

29. Šią dieną Aš atversiu savo lobyną, nuimsiu šydą ir atskleisiu jums paslaptį, kad būtumėte stiprūs tarp žmonių, kad taptumėte Mokytojais.

30. Aš tikėjau, kad gilindamiesi į savo studijas galiausiai atrastumėte tos paslapties turinį, tačiau iki šiol studijuodami mano veiklą jūs nesistengėte ypatingai.

31. Šiuo atžvilgiu jūs nesielgėte kaip mokslininkai, kurie savo gyvenimą skiria studijoms. Aš tuo nesakau, kad turėtumėte tapti mokslininkais, nes mano mokymo išmintis pranoksta visus mokslus. Aš tik sakau: sekite jų atkaklumo pavyzdžiu. Jie puoselėja mokslo medį, kurio vaisius Aš daviau jums (visiems), kai perdaviau jums dvasinio gyvenimo medį, kad jūs jį puoselėtumėte ir mėgautumėtės jo vaisiais, maitindami savo dvasią.

32. Melskitės, kad Aš jus rastų pasirengusius ir vertus, nes mano Žodis bus užrašytas ateities kartoms, o jūs turėsite liudyti apie jį savo darbais.

33. Tai Avinėlis, kuris kalba jums, kuris jums atskleidžia šiuos mokymus ir iššifruoja šias paslaptis, nes iki šiol tik jis buvo vertas nuimti antspaudus. Tačiau nesuteptos Avinėlio auka jus visus padaro vertus šios šviesos, ir tinkamu laiku ši žinios pasieks visus žemės pakraščius.

34. Aš kalbu jums ir kaip Kūrėjas, nes Tėvas yra Sūnuje, kaip ir Sūnus yra Tėve ir Šventojoje Dvasioje.

35. Mokiniai, iš manęs kilo trys esybės prigimtys: dieviškoji, dvasinė ir materialioji. Kaip visko, kas sukurta, Kūrėjas ir Savininkas, Aš galiu kalbėti jums dievišku ir kartu suprantamu būdu. Kadangi materialioji prigimtis kilo iš manęs, Aš galiu padaryti savo balsą ir žodį fiziškai girdimą ir taip suprantamą žmogui.

36. Aš esu tobulas mokslas, visko pradžia, visų priežasčių priežastis ir šviesa, apšviečianti viską. Aš esu virš visko, kas sukurta, virš visos išminties.

37. Kad Dievas galėtų vadintis „Tėvu“, Jis iš savo įsčių išleido dvasines būtybes – tvarinius, kurie savo dieviškomis savybėmis buvo Jam panašūs, –

ir juos pavertė žmogiškomis būtybėmis, kad jos turėtų tris prigimtis. Tačiau prieš tai Tėvas jiems paruošė jų buveinę – Žemę – su jos vidumi iš uolų ir ugnies, su jos oru, vandeniu, metalais, dujomis ir šviesa. Visa tai buvo tarsi karalystė, stipri ir nepajudinama, skirta tarnauti kaip pagrindas žmogaus buveinei: mineralų karalystė.

38. Kūrėjas norėjo papuošti šią buveinę, todėl iš žemės leido išaugti augalams, medžiams su jų žiedais ir vaisiais, kad žmogus juose rastų maistą, pavėsį, atgaivą, įkvėpimą, balzamą ir džiaugsmą, ir tai buvo tarsi nauja karalystė: augalų karalystė.

39. Žmogus neturėjo būti vienišas, todėl Tėvas jam davė žemesnės būtybės – laukinius gyvūnus, paukščius ir žuvis – kaip draugus ir tarnus. Visos būtybės, gyvenančios Žemės viduje ir paviršiuje, tos, kurios siūbuojasi vėjyje, ir tos, kurios apgyvendina vandenį, kad vaikas vienosė rastų pragyvenimą, kitose – draugystę, o dar kitose – pagalbą. Kai ši rūšis buvo taip sukurta, Žemėje atsirado nauja karalystė: gyvūnų karalystė.

40. Šios trys karalystės, gyvendamos harmonijoje, sudarė vieną pasaulį. Kai viskas buvo tarsi didžiulė šventė, kurią Viešpats įkvėpė gyvybe, šviesa ir malone, Jis atsiuntė žmogų – būtybę, panašią į savo Kūrėją ir kurioje atsispindi Dievybė; į kurią Dievas įdėjo savo Dvasios kibirkštį – sąžinę, kad taip apdovanota būtybė savo tobulėjimo kelyje pasiektų sielos tobulumą.

41. Šios trys sferos, sudarančios mūsų pasaulį, buvo sukurtos per septynis vystymosi etapus, kuriuos kai kurie žmonės vadino „dienomis“.

42. Su begaliniu kantrumu Tėvas sukūrė viską, kas būtina jo vaikų keliui ir gyvenimui. Taigi viename etape jis sukūrė Saulę ir žvaigždes, kitame – Žemę su jos augalais ir jūromis, dar kitame – gyvūnus, o galiausiai – žmogų.

43. Viskas buvo paruošta, sutvarkyta ir iš anksto suplanuota, kad žmogus nesusidurtų su jokių netobulumu, bet kiekviename žingsnyje patirtų „“ stebuklą ir tobulumo bei visur rastų savo Tėvo meilę ir Jo buvimą visame sukurtame pasaulyje.

44. Kai viskas buvo paruošta, Aš pasakiau žmogui: „Čia yra tavo namai, čia yra tavo laikina karalystė. Leiskis į kelionę, gerk iš šaltinių, ragauk ir mėgaukis vaisiais, pažink viską ir tapk Žemės* valdovu, nes tai yra tavo karalystė.“ — Kai žmogus atvėrė akis šviesai ir gyvenimui, jis pajuto palaimą, kai jį glostė Karaliaus žvaigždės spinduliai, jis pasimėgavo vandens gaiva ir vaisių, kurie atsidavė jo burnai, skoniu.

**Daugumoje Biblijos vertimų rašoma (kartais klaidingai suprantama): „Pavaldinkite žemę.“ Šis vertimas atitinka ispanų kalbos originalą, o tolesniuose eilutėse paaiškėja, kad žmogus taip pat turi pasirodyti vertas šio pašaukimo ir didelės atsakomybės, laikydamasis Dievo įsakymų ir*

sekdamas Jėzaus Kristaus, kuris juk yra ir mūsų Viešpats, pavyzdžiu. Šiame kontekste atkreipiame dėmesį į 162, 52–54, kur taip pat primenama apie mūsų Kūrėjo Tėvo kūrinį išmintį ir tobulumą, o 167, 39 aiškiai rodo, kad meilės įsakymas, žinoma, galioja visai kūrinijai.

45. Tačiau jūs žinote, kad žmogus dėl savo valios laisvės nuo pat pradžių turėjo silpnybių, dėl kurių jis susipažino su skausmu, darbu, vargais, tamsa ir kritimais.

46. Viskas buvo iš anksto apgalvota ir paruošta, kad dvasia rastų kelią savo tobulėjimui. Tada Tėvas per sąžinę jai atskleidė savo įstatymą, kad ji atpažintų Šviesos kelią ir harmoniją su Dievybe bei gamta. Jau tada intuicija žmogui atskleidė jo paties dvasios buvimą, o jo sąžinė, kuri yra mano pačios šviesa, mokė jį atskirti gėrį nuo blogio ir viduje skatino eiti teisingu keliu. Tada Tėvas žmogaus dvasiai paruošė kelią ir šventovę.

47. Palapinių laikų pradžioje Viešpats leido žmonėms daugintis ir apgyvendinti žemę. Jis atskleidė savo buvimą, savo buvimą ir savo teisingumą, kalbėdamas žmonėms per gamtos jėgas, kurios – kartais geranoriškos, o kartais priešiškos ir negailestingos – taisė nusižengimus arba atlygindavo už gerus darbus.

48. Tačiau ne tik stichijų balsas jums kalbėjo apie mane, aš taip pat siunčiau į pasaulį žmones, kurie ragino gyventi dorybingai, budino žmonių dvasią ir mokė juos apie dieviškosios būtybės, kuriai jie turėtų tarnauti ir kurią turėtų garbinti, egzistavimą.

49. Tai buvo Pirmasis Laikotarpis, pirmoji dvasinė karalystė, kurioje Tėvas viešpatavo žmogaus širdyje, kuris, kupinas malonių, gyveno toje tėvynėje, kuri buvo sukurta jo dvasiai.

50. Tačiau šią tėvynę, kurią Viešpats pradėjo kurti savo vaikų širdyse, Jis taip pat turėjo formuoti per tris laikotarpius arba karalystes.

51. Antrąjį laikotarpį arba antrąją karalystę Tėvas įkūrė, kai Jo Žodis tapo žmogumi Jėzuje ir gyveno tarp žmonių; o trečiąjį laikotarpį, kuriuo šis dvasinio tobulėjimo darbas baigiasi, Jis pradėjo savo atėjimu kaip Šventoji Dvasia šiais laikais, o tai ir yra trečioji karalystė.

52. Pirmajame amžiuje dieviškoji Dvasia apsirėškė kaip teisingumas, antrajame – kaip meilė, o kad šis darbas Trečiajame amžiuje pasiektų kulminaciją, Ji apsirėškė kaip išminties ir apreiškimo šviesa.

53. Štai trys karalystės, sudarančios vieną, trys amžiai, kuriuose užbaigiamas dvasinio tobulėjimo darbas, trys epochos, kuriose glūdėjo paslaptis, kurią Mokytojas jums šiandien atskleidė. Tačiau žinokite, kad šios trys sferos buvo suformuotos per septynis etapus, kurių atspindį

matote materialiosios gamtos sukūrimė – septynis etapus, kurių paskutinis yra tobulas Dvasios namai.

54. Pirmąjį iš šių dvasinio vystymosi etapų pasaulyje simbolizuoja Abelis, pirmasis Tėvo tarnas, kuris Dievui aukojo deginamąją auką. Jis yra aukos simbolis. Prieš jį pakilo pavydas.

55. Antrąjį etapą simbolizuoja Nojus. Jis yra tikėjimo simbolis. Dieviškos įkvėpimo vedamas jis pastatė arką ir įvedė į ją žmones, kad juos išgelbėtų. Prieš jį sukilo minia su savo abejonėmis, pašaipomis ir pagoniška dvasia. Tačiau Nojus paliko savo tikėjimo sėklą.

56. Trečiąjį laikotarpį simbolizuoja Jokūbas. Jis įkūnija jėgą, jis yra Izraelis, Stiprusis. Jis dvasiškai matė dangaus kopėčias, kuriomis jūs visi pakilsite, kad atsistotumėte Kūrėjo dešinėje. Prieš jį pakilo Viešpaties angelas, norėdamas išbandyti jo jėgą ir atkaklumą.

57. Ketvirtąjį laikotarpį simbolizuoja Mozė; jis įkūnija Įstatymą. Jis pateikia plokštes, kuriose jis užrašytas visų laikų žmonėms. Būtent jis savo beribių tikėjimu išlaisvino tautą, kad vestų ją išgelbėjimo keliu į Pažadėtąją žemę. Jis yra Įstatymo simbolis.

58. Penktąjį laikotarpį simbolizuoja Jėzus, Dieviškasis Žodis, nesuteptasis Avinėlis, kuris visais laikais kalbėjo jums ir toliau kalbės. Jis yra Meilė, dėl kurios tapo žmogumi, kad gyventų žmonių pasaulyje. Jis patyrė žmonių skausmą, parodė žmonijai aukos, meilės ir gailestingumo kelią, kuriuo ji turi pasiekti išgelbėjimą nuo visų savo nuodėmių. Jis atėjo kaip Mokytojas, kad mokytų, kaip augti kukliomis sąlygomis ir vis dėlto gyventi meile, eiti iki savęs paaukojimo ir mirti mylėdamas, atleidžiant bei laimindamas. Jis įkūnija penktąjį etapą, o jo simbolis yra meilė.

59. Šeštąjį laikotarpį simbolizuoja Elisas. Jis yra Šventosios Dvasios simbolis. Jis atvyksta savo ugnies vežime ir neša šviesą visoms tautoms ir visiems pasauliams, kurie jums nežinomi, bet man žinomi, nes Aš esu visų pasaulių ir visų tvarinių Tėvas. Tai yra etapas, kuriame jūs šiuo metu gyvenate – Elijo etapas. Būtent jo šviesa jus apšviečia. Jis yra tų mokymų, kurie buvo paslėpti ir kurie šiuo metu yra atskleidžiami žmonėms, atstovas.

60. Septintąjį laikotarpį įkūnija pats Tėvas. Jis yra tikslas, raidos viršūnė. Jame yra malonės laikas, septintas antspaudas.

61. Šiuo metu septynių antspaudų paslaptis yra atskleista. Štai kodėl Aš jums sakau, kad ši epocha apima Šeštąjį antspaudą. Nes penki iš jų jau praėjo, šeštasis dabar yra atskleistas, o septintasis tebėra uždarytas, jo turinys dar neatėjo, dar reikia laiko, kol šis etapas pas jus įsivyras. Kai ji ateis, viešpataus malonė, tobulumas ir taika. Bet norint tai pasiekti – kiek ašarų žmogus dar turės išlieti, kad apvalytų savo sielą.

62. Kai apvalymas bus baigtas, gundymas bus sustabdytas. Karai tarp žmonių liausis, ir nebebus nei sumaištis, nei ištvirtimo. Tada ateis taikos ir malonės karalystė, žmonija pasieks didelę dvasinę pažangą, o jos ryšys su Tėvo Dvasia bus tiesioginis.

63. Kaip Aš jums atskleidžiau, kad žmogus yra panašus į savo Kūrėją, taip dabar sakau jums, kad ši materialioji karalystė, kurią Aš sukūriau su malone ir tobulumu, yra atvira knyga, kuri visada jums kalbėjo apie tris karalystes, tris laikus ir Tėvo galios tobulumą. Kūrinija taip pat buvo sukurta taip, kad septyni jos atsiradimo etapai taptų pavyzdžiu septyniems antspaudams – tai didžiajai Gyvenimo knygai, kurios šydą, dengusį jos paslaptį, Aš nuėmiau savo Žodžio šviesa.

64. Leiskite, kad šeštojo antspaudų šviesa jus apšviestų.

65. Tik Aš vienas galėsiu pasakyti, kada baigsis šeštasis etapas ir prasidės septintasis. Jūs gyvenate šeštajame etape, Elijo laikais, Trečiajame Laike. Tačiau nors esate visiškai apsupti mano Dvasios šviesos, kuri trykšta iš mano Žodžio, jūs dar neatsikratėte nuodėmės, nei pasiekėte tobulumą, susivienydami iš Dvasios į Dvasią su mano Dieviškumu. Tačiau jūsų vaikai, ateinančios kartos, pasieks šį tyrumą ir bus mano mokiniai, dvasiai bendraujantys su savo Mokytoju, tikri pranašai pasaulio kelyje. Jie gyvens taikoje ir harmonijoje su visais įstatymais ir galiausiai sukurs tikrąją žmogaus dvasios tėvynę žemėje.

66. Iš tiesų, sakau jums, kol šios pranašystės išsipildys, praeis dar daug saulių, iš dangaus iškris dar daug vandens, praeis dar daug metų, kuriuos žmonės pamirš, ir taip pat daug kartų. Bet galiausiai ateis tas laikas, kai Tėvas užbaigs savo darbą šioje planetoje.

67. Paimkite su savimi šį paprastą mokymą, kuris yra aiškus kaip dienos šviesa ir skaidrus kaip vanduo, kad savo kambario tyloje, nakties apmąstymų valandomis, galėtumėte gilintis į tai, ką Aš jums aprašiau, ir apmąstyti tai, ir galėsite pasistiprinti jo tobulumu.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 162

1. Nepraleidžia nė vienos dienos, kad žmonija nedrebėtų dėl kokios nors nelaimės arba nesistebėtų įvykiu, kurį laiko neįprastu, ir vis dėlto ji nesuprato nei laikmečio, kuriame gyvena, nei kiekvieno iš šių išbandymų prasmės. Su koku aiškumu senovės pranašai Joelis, Danielius ir apaštalas Jonas jums pranašavo tai, kas įvyks šiais laikais. Tačiau kaip abejingi šios epochos žmonės buvo savo Viešpaties šauksmams! Jei kartais jie ir įveikia savo abejingumą bei materializmą, tai daro tik tam, kad paklaustų savęs: „Kas gi vyksta žemėje, kur visur tik vargai, karas, skausmas, nelaimės ir mirtis?“ Tačiau jie nemeldžiasi, nemąsto apie tai, kas jiems buvo apreiškta, nes iki šiol juos domino tik klaidingi malonumai, kuriuos jiems teikia pasaulis.

2. Kuo labiau žmonės jaučiasi spaudžiami, kuo labiau jiems gresia katastrofos, kurias jie patys sukėlė, tuo labiau jie mano, kad jiems pakanka savo jėgų, užuot ieškoję prieglobsčio pas mane, maldavę mano gailestingumo ir prašę mano pagalbos. Jie leidžiasi nunešami savo žemiausių aistrų ir savo neapykantą bei siekį valdžios paverčia ginklais, kuriais nori kovoti ir gintis. Tačiau kada gi jūs kada nors patyrėte, kad blogi galima nugalėti blogiu?

3. Aš leisiu žmonėms toliau gyventi savo išdidumu ir didžiuliu savo materializmu, leisiu jiems dar kurį laiką tęsti savo meilės artimui trūkumą, kad jie pamatytų, kur juos veda jų aistros. Tuo tarpu Aš pasirodysiu kiekvieno, kuris yra pasirengęs ir manęs laukia, širdyje.

4. Aš išliejau savo Dvasią ant kiekvienos dvasios ir visos kūno, kad vyrai ir moterys pranašautų pagal pranašystę. Aš kalbu jums per sapnus ir dvasinius regėjimus ir per gamtos jėgas duodu ženklus žmonijai, kad tarp žmonių atsirastų stipri, didi tauta – tokia didi, kokios jie dar niekada nėra pažinę. Ši tauta sunaikins visą blogį, kurį sutiks savo kelyje, ir nebus priešas, kurio ji nenugalėtų, nei sienos, kurios ji negalėtų įveikti. Jo nariai įsivers visur, jo šauksmus išgirs visa žmonija, jo žodis užbaigs kiekvieną neteisingą poelgį, ir jam pavyks priversti visus žmones suvokti tiesą. Prieš jo žingsnį drebės doktrinos, religijos, ideologijos ir mokslai, kurie slepia tiesą.

5. Jūs, kurie girdite šį žodį, – dėkokite Viešpačiui, savo Tėvui, kad jums buvo suteikta galimybė patirti mano pažado, perduoto per senuosius pranašus, išsipildymą – tiems, kurie jums jau pranašiskai skelbė mano apreiškimą, kai vienas iš jų jums pranešė, kad „mano Dvasia išsilies ant visos kūrinijos“.

6. Būkite budrūs ir stiprūs, kad taptumėte dalimi tos drąsių kareivių tautos, kurią Aš netrukus surinksiu. Netikėkite – ir Aš jums tai jau daug kartų sakiau – kad tik jūs priklausote šiai tautai. Nes ne tik tie, kurie išgirdo

mane šioje apreiškimo formoje, bus apdovanoti mano mokymo pažinimu. Prisiminkite, kad mano palikuonys yra išsibarstę po visą pasaulį.

7. Tie praeities laikų pranašai negavo jokios žemiškos valdžios ar įgaliojimų, jie nebuvo priversti paklusti jokiai valdžiai ir sutelkė dėmesį tik į tai, kad paklustų savo Viešpaties nurodymams, kuris savo Žodį įdėjo į savo išrinktųjų lūpas.

8. Pilni tikėjimo ir drąsos, niekas nesustabdė jų nuo užduoties mokyti tautą mano Įstatymo ir atitraukti ją nuo religinio fanatizmo, atkreipdami jos dėmesį į kunigų abejingumą ir klaidas.

9. Jei šiek tiek pamąstysite ir studijuosite Raštus, suprasite, kad visi pranašai išreiškė vieną esmę, kurią savo žodžiais perdavė žmonėms. Jie teikė žmonėms pamokymus, apreiškimus ir žinias be materialistinio kulto klaidų, kurį tauta praktikuodavo tais laikais. Jie mokė laikytis Dievo Įstatymo ir Žodžio bei padėjo žmonėms užmegzti ryšį su savo Dangiškuoju Tėvu.

10. Žmonė, ar nematai didelio panašumo tarp tų pranašų ir šių žodžių nešėjų, per kuriuos Aš šiuo metu kalbu jums? Taip pat ir ant pastarųjų lūpų Aš dedu savo Įstatymo esmę; per jų žodžius jus pasiekia mano įkvėpimas, o iš jų spinduliuoja mokymas, kuris ragina klausytojus ieškoti savo Viešpaties pačiu tyriausiu būdu. Jie kalba, nebijodami, kad tarp daugybės jų klausytojų yra ir šnipų, ir fanatikų. Jie atsidavę vykdo savo užduotį tarnaudami savo Tėvui, kad Jis per juos kalbėtų žmonijai ir suteiktų jai šiuos mokymus, kurie žmonėms atvers naujus Šviesos kelius.

11. Tauta, tarp tų pranašų ir šių Žodžio nešėjų yra ne tik didelis panašumas, bet ir visiškas ryšys. Tie pranašai juos paskelbė, o tai, ką jie seniai pranašavo, dabar išgyvena šie tarnai.

12. Nemanykite, kad tais laikais visa tauta tikėjo tuo, ką skelbė jos pranašai. Ne, dažnai jiems teko kentėti bendražygių pašaipas, kunigų grasinimus ir galingųjų persekiojimus. Buvo būtina, kad išsipildytų pranašystės, skelbusios Dievo teisumą žmonėms, kad visi patikėtų tiesa, kurią skelbė Viešpaties tarnai. Dažnai jų pranašystės išsipildydavo tik tada, kai jų jau nebebuvo šiame pasaulyje. Ir šiais laikais šie mano vaikai patyrė pašaipą, šmeižtą ir tų, kurie juos klausėsi, abejingumą. Bet mano Žodis taps žinomas už šių susirinkimų vietų ribų, net jei jis bus išjuokiamas ir atmetamas. Taip pat išsipildys ir tai, ką Aš jums paskelbiau, ir tada žmonės atkreips dėmesį į tai, į ką anksčiau žiūrėjo su panieka ar abejingumu.

13. Kaip anksčiau ta tauta buvo persmelkta tikėjimo į nematomą Dievą, kuris yra visiška galia ir teisingumas, vos tik ji patikėjo tuo, ką pranašavo jos pranašai, taip ir ši tauta, dabar gavusi šį apreiškimą, bus persmelkta nepalaužiamo tikėjimo, kurį sustiprins apreiškimas, kurį ji gavo iš savo

Viešpaties. Šis tikėjimas yra absoliučiai būtinas, kad liudijimas, išeinantis iš jūsų lūpų, būtų visiškai įtikinamas. Tačiau Aš jums jau sakiau, kad jei jūs nemokėsite liudyti apie Mane, Aš tai padarysiu, kai ateis laikas, nes Aš nepaliksiu savo pažadų neišpildytų.

14. Kaip dažnai Dievo tautos istorijoje žmonės savo nepaklusnumu priešinosi mano valiai, tačiau nepaisant jų nuklydimų, mano Žodis išsipildė. Tas pats įvyks ir šiais laikais. Ne visi bus paklusnūs mano nurodymams. Vieni teisingai aiškins mano nurodymus, o kiti, siekdami suderinti tai, kas tyra ir teisinga, su tuo, kas žema ir kūniška, bandys nepaisyti mano valios, nesuvokdami, kad dieviškoji valia, kuri yra galia ir begalinis teisingumas, teisia visus neteisėtus tų, kurie išniekino mano Žodį, poelgius.

15. Sakau jums tai, nes žinau, kad tarp jūsų kils sumaištis, kurią jums pranašauju jau dabar. Bet Aš išsaugosiu knygą, kurioje užrašytas mano Žodis, kad vėliau ji būtų perduota visam pasauliui ir liudytų tai, ką Mokytojas jums pasakė savo naujajame apreiškime.

16. Klausykite manęs per mano naujuosius pranašus, kuriuos vadinate mano balso nešėjais, ir teisingai aiškinkite mano Žodį, kad vėliau įvykdytumėte užduotis, kurias jums daviau.

17. Kol žmonės norėjo manyje įžvelgti nepasiekiamą, tolimą Dievą, Aš nusprendžiau jiems įrodyti, kad esu jiems artimesnis nei blakstienos jų akims.

18. Jie meldžiasi mechaniškai, o kai iš karto nemato, kad viskas, ko jie taip įnirtingai prašė, išsipildo, nusivylę šaukia: „Dievas mūsų neišklausė.“

19. Jei jie mokėtų melstis, jei suvienytų širdį ir protą su savo siela, savo dvasioje išgirstų Viešpaties dieviškąjį balsą ir pajustų, kad Jo buvimas jiems labai artimas. Bet kaip jie gali pajusti mano buvimą, jei prašo manęs per išorinius kulto ritualus? Kaip jie galėtų pasiekti, kad jų siela taptų jautri, jei patys garbina savo Viešpatį atvaizduose, kuriuos sukūrė savo rankomis?

20. Noriu, kad suprastumėte, jog esu jums labai arti, kad galite lengvai susivienyti su manimi, pajusti mane ir priimti mano įkvėpimus.

21. Jei atidžiai panagrinėsite apreiškimus ir mokymus, kuriuos Aš jums daviau per visus šiuos laikus, atrasite tik vieną kelią, kuris gali jus nuvesti į dvasinio tobulėjimo tikslą. Turėkite omenyje, kad būtent Aš jus mokiau tobulų ir veiksmingų priemonių bei būdų, kaip ateiti pas mane. Nesuprantu, kodėl leidžiatės būti suklaidinti klaidingais mokymais, kurie tik skatina jūsų fanatizmą ir didina jūsų nežinojimą.

22. Kai pasauliui buvo duotas Įstatymas, Aš jums sakiau: „Neturėk šalia manęs jokių svetimų dievų.“

23. Kai Antrajame laikmetyje moteris paklausė Jėzaus, ar Jeruzalė yra ta vieta, kurioje ji turėtų garbinti Dievą, Mokytojas jai atsakė: „Ateis laikas,

kai nei Jeruzalė, nei jokia kita vieta nebus tinkama vieta garbinti Dievą, nes Jis bus garbinamas Dvasioje ir tiesoje“, tai yra iš Dvasios į Dvasią.

24. Kai mano mokiniai paprašė manęs, kad juos išmokyčiau melstis, aš jiems pateikiau pavyzdį – maldą, kurią jūs vadinatė „Tėve mūsų“, taip jiems paaiškindamas, kad tikra, tobula malda yra ta, kuri, kaip ir Jėzaus malda, spontaniškai kyla iš širdies ir pakyla iki Tėvo. Joje turi būti paklusnumas, nuolankumas, nuodėmių išpažinimas, dėkingumas, tikėjimas, viltis ir garbinimas.

25. Kiek daug dvasinių pamokų Tėvas jums suteikė per visus šiuos pranešimus, ir kaip smarkiai Jo įstatymas ir mokymas buvo iškraipyti žemėje! Šis materializavimas, nuolatinis išniekinimas ir to, ką Aš jums perdaviau tyrai, iškraipymas yra priežastis chaoso, kurį šiuo metu patiria žmonija – tiek dvasiniame, tiek materialiniame lygmenyje, šiose dviejose gyvenimo formose, kurios visada buvo suvienytos žmoguje. Nes nebūtų įmanoma paliesti vienos iš jų, kad kita nebūtų paveikta.

26. Ar stebitės, kad šiais laikais daugelis žmonių mane palieka, o kitos tautos atmetė mano mokymą? Ar jus liūdina, matydami, kaip materialistiniai mokymai toliau plinta tarp žmonijos? Kiekvienas iš jūsų klausykite savo sąžinės balso ir paklauskite savęs, ar savo gyvenimu davėte tikrą liudijimą apie mokymą, kuris glūdi mano žodžiuose.

27. Dėl sunkių nusikaltimų ir nusižengimų, padarytų prieš mano Įstatymą, ateis mano teismas. Nebus nė vieno nusižengimo, kurio nepatikslintų Tobulasis Mokytojas. Neleiskite sau pasimesti. Ištaisykite savo klaidas ir neteiskite. Supraskite, kad Aš *jūsų* niekada nebausiu – jūs baudžiate patys save.

28. Aš apšviečiu tą, kuris nusidėjo iš nežinojimo, ir atveriu atgailai tą, kuris nusidėjo sąmoningai, kad abu, pilni pasitikėjimo mano atleidimu, imtųsi atlyginti padarytą nusižengimą. Tai vienintelis kelias pas mane.

29. Atsižvelkite į visa tai, jūs, dvasininkai, vedantys žmones įvairiais religijos keliais. Melskitės ir vedkite savuosius į dvasinį tobulėjimą. Dabar atėjo laikas, kad atgailautumėte už savo nuklydimus ir pradėtumėte kovą su žmogiškuoju materializmu, kuris sielai reiškia mirtį ir tamsą. Tam turite pasinaudoti mano tiesa, paimti mano Žodį kaip ginklą ir gyventi pagal mano mokymą.

30. Aš neturiu jokio palankumo vienai ar kitai religinei bendruomenei. Ne Aš, o jūs nuspręsite, ar esate mano pusėje. Nes jei tai padarysite, jums pavyks visus suvienyti Dvasioje.

31. Iš mažų vaikų jūs tapote mokiniais; vis dėlto Aš matau, kad dvasiškai jūs nepažengiate į priekį, ir taip jūs nepadedate savo artimiesiems. Taip, tauta, savo pažangos trūkumu mano mokyme jūs stabdote naujai atėjusią

gausybų pažangą. Jūs sukūrėte barjerą, dėl kurio vienam iš jūsų brolių ar seserų labai sunku žengti žingsnį toliau, nei jūs esate pažengę.

32. Kaip Aš pats šioje kalboje pateikiu *jums* paskutinę pamoką, kurią jūs dar galite suvokti, taip ir jūs turite iki galo įgyvendinti mano mokymus.

33. Jei dar nesate pasirengę, tai todėl, kad, nors ir klausotės manęs, dar tikrai nesupratote manęs. Jei nesupratote mano žodžio, tai todėl, kad apie jį nemąstėte. Jei iki šiol nepraktikavote tikros meilės veiklos, tai todėl, kad neleidote mano meilės žodžiui pažadinti jumoje užuojautos; o jei negavote daugiau, nei gavote iki šiol, tai tik todėl, kad jūsų nuopelnai buvo menki.

34. Minios, susirinkusios išgirsti mano žodį, būtų didesnės, jeigu jose galėtų matyti jūsų pavyzdžius, kuriais vertėtų sekti, nes tuomet jūsų darbai būtų pagarbos, tikėjimo ir paklusnumo mano darbui bei mano mokymo laikymosi įrodymas.

35. Aš jus mokiau melstis, kad per maldą priartėtumėte ne tik prie Tėvo, bet ir prie savo vargstančių artimų, kad jiems neštumėte savo taikos žinią. Tačiau kai Aš jūsų klausiu, ką jautė jūsų dvasia, kai ji meldėsi už tautas, už našles, našlaičius, už alkanuosius, už kalinius ir už ligonius, jūs man galite pasakyti tik tiek: „Viešpatie, Tu esi vienintelis, kuris gali suteikti gėrį tiems, kuriems to reikia.“ Esame tokie nebrandūs ir tokie neišmanūs, kad nesugebame užjausti savo artimųjų skausmo, nei iš tolo suvokti, kas jiems nutinka. Mums pakanka to, kad prašome Tave, jog Tu išlietum ant jų savo begalinės meilės gėrį. Mat, susidūrę su tokiais dideliais dvasiniais poreikiais, turime prisipažinti, kad dar net nesame pradėdantys. Tik Tu gali mums pasakyti, ką mūsų dvasia padarė per savo maldą.“

36. Bent jau šiuo metu jūs esate nuoširdūs ir prisipažįstate savo nežinojimą bei nebrandumą. Todėl Aš jus laiminu ir dar aiškiau išdėstau savo mokymą, kad jį suprastų net ir mažiausiai išsilavinęs žmogus.

37. Žmonės, jūs žinote, kad dvasinės būtybės priartėja prie žmonių, o jų daroma įtaka žmonėms priklauso nuo tų būtybių nuostatų. Turite žinoti, kad, kai meldžiatės už kokį nors artimą, jūsų dvasia atsiskiria nuo jūsų kūno, kad priartėtų prie to, už kurį ji meldžiasi. Iš to padarykite išvadą, kad priklausomai nuo jūsų pasirengimo ir to tyrumo bei dvasingumo lygio, kurį pasiekėte savo gyvenime, toks pat bus ir dvasinis poveikis, kurį suteikiate tiems, už kuriuos tuo metu meldžiatės.

38. Nebijokite, kai Aš jums sakau, kad jus nuolat supa nematomos būtybės. Daugelis iš jų reikalingos jūsų pagalbos. Skirkite jiems savo mintis, žodžius ir meilės darbus, kad jos rastų kelią į paklusnumą ir galėtų pamatyti šviesą.

39. Ginklai, kuriuos Aš jums duodu, nėra tokie, kurie atima gyvybę; jie niekam neakina akių, nepralieja kraujo, nei sukelia skausmo; jie nepalieka

našlių ir našlaičių, nei namų, patekusių į skurdą. Nes ginklai, kuriuos Aš jums palikau, yra meilė, gailestingumas ir atleidimas, kad su jų pagalba galėtumėte kovoti, siekdami paversti blogus poveikius šviesos virpesiais.

40. Savo maldose visada skirkite mintį ir tiems būtybėms, kurios – nematomos fizinėmis akimis – jūsų artumoje lieja ašaras. Tačiau nebandykite prie jų priartėti ar priversti jas pasirodyti, išskyrus mintimis. Supraskite, kad ginklai, kuriuos Aš jums daviau, yra meilės, pakylėjimo ir taikos ginklai.

41. Norint tapti šio mano mokymo meistrais, būtina, kad jūs nuodugnai studijuotumėte mano mokymą. Taip pat sakau jums, kad yra šviesos ir išminties kupinų dvasinių būtybių, kurias Aš paskyriau jūsų globėjais. Jų yra begalė, ir jos nenuilstamai dirba Tėvo, kuris viską sukūrė, darbe. Pasitikėkite tuo, kad nesate vieni ir nepriklausote tik nuo savo jėgų, bet jus supa būtybės, kurios nuolankiai ir be pasigyrimo saugo jus ir bendradarbiauja su jumis, kad jūs dvasiškai pakiltumėte.

42. Dieviškasis įstatymas apibendrinamas dviem įsakymais: mylėti Dievą, kuris yra jūsų Tėvas, ir per Jį mylėti savo artimus. Būtent tai daro tos būtybės, kurias žmonija vadina globėjais, sargais, šviesos dvasiomis, aukštesnėmis būtybėmis.

43. Sekite jų pavyzdžiu, padėkite jiems vykdyti jų misiją, tada atsiras didelė dvasinė harmonija, kuri turi vyrauti tarp visų mano Dieviškumo vaikų. Iš šios harmonijos kils taika – aukščiausias sielos atlygis amžinybėje.

44. Aš jums sakiau, kad jūsų materialus gyvenimas yra ribotas, ir primenu jums tai, kad kiekvienas galėtų suprasti, ar įvykdė užduotį, kurią jam paskyrė Tėvas. Jei tai pamiršote, primenu jums, kad kaip geri mokiniai imtumėtės vykdyti savo pareigą.

45. Jūsų buvimas žemėje yra trumpas. Vos tai suvokę, jūs prašote manęs dar šiek tiek laiko ir sakote man: „Viešpatie, duok man laiko įvykdyti savo užduotį.“ Aš jums sakau tik tiek: saulė nei akimirka anksčiau, nei vėliau neišauga ir nenusileidžia, nei Kūrėjas yra nustatęs. Viską valdo neklystantis įstatymas. Todėl jūs negyvensite žemėje nė sekundės ilgiau, nei jums yra lemta. Štai kodėl mano Žodis jums skamba kaip amžinybės laikrodis, kuris pataria jums išnaudoti laiką.

46. Kol jūsų sielai artėja šviesos amžinybės diena, jūsų kūnui artėja naktis. Supraskite tai ir nesakykite, kad vykdote mano įstatymą vien dėl to, kad klausotės mano žodžio. Nebandykite jo „vykdyti“ pagal savo mąstyseną, bet remkitės mano Dieviškaisiais mokymais.

47. Turėkite omenyje: kai vieną dieną atsidursite dvasinėje būsenoje, įvykdę savo pareigas ir užduotis šiame gyvenime, Aš leisiu jums daryti įtaką

šios žemės žmonijos sąmonei, įkvėpti ir apšviesti ją, taip padėdami jai jos vystymosi kelyje.

48. Jūsų užduotis yra sudėtinga; norėdami ją įvykdyti, turite elgtis nuolankiai, kaip Jėzus jus mokė, su švelnumu ir aktyvia meile artimui, su kuria jis vykdė savo misiją.

49. Tuo pačiu turite atsisakyti pranašumo ir visuomeninio prestižo drabužio, kuris savyje slepia tik tuštybę. Turite atsikratyti savanaudiškumo ir nusileisti pas apdriskusius bei raupsuotuosius, kad paguostumėte juos jų kančiose. Taip tapsite mano mokiniais, nes seksite pavyzdžiu, kurį jums daviau.

50. Mano gailestingumas jus apdovanojo, ir jūs turite daryti tokias pačias dideles geradarystes.

51. Jei jūsų protas maldos metu bus tyras ir atsisuks nuo visų materialių įtakų, Aš suteiksiu jums tai, ko prašysite savo artimų labui. Tada su nuostaba patirsite, kaip iš jūsų lūpų teka gausus paguodos žodis kenčiantiems. Jūsų pastangos bus vaisingos ir palaimintos, nes jūs įgyvendinate mano meilės mokymą.

52. Dabar Aš jums sakau, kad turite būti dosnūs ne tik savo artimiesiems, bet ir kitoms gyvybės formoms bei rūšims, nes visos jos yra Viešpaties kūriniai. Viskas yra Tėvo tobulas darbas, kuriame atsiskleidžia Jo išmintis.

53. Gamtoje viskas yra gyvybė, vystymasis ir virsmas jos viduje.

54. Aš jums atskleidžiu, kas jūs esate, kad, turėdami šį supratimą, būtumėte geranoriški visų tvarinių atžvilgiu.

55. Pažinkite save, pažinkite savo sugebėjimus, savo jausmus. Nepainiokite tyrų jausmų su aistromis. Pažinkite kūnui būdingus polinkius ir instinktus, kad dvasia visada jį valdytų. Neatimkite iš savo dvasios galimybių mylėti, nes ten, kur viešpatauja savanaudiškumas, ji negali spindėti meile jūsų artimiesiems. Jei mylite, mylėkite dvasiškai ir taip, kad jūsų meilė apimtų visus. Jei ją susiejate su asmenimis, apribojate tik tam tikrais žmonėmis, tuomet pasiduodate egoizmui.

56. Dvasinę meilę galite laikyti visuotine meile. Paruoškite savo širdį kaip šaltinį, kuris priima mano malonės meilę kaip kristalinį vandenį ir per jūsų darbus išsilieja ant jūsų artimųjų.

57. Kuo labiau jūs jaučiate šią meilę savyje, tuo didesnė bus gydomoji jėga, kurią leidžiate tekėti į žaizdas. Tai bus tikrasis gydomasis balzamas, pažadinantis prislėgtą sielą naujam gyvenimui, ir kvapas, pripildantis verkiančiųjų gyvenimą malonių aromatu.

58. Supraskite, kad žmonių širdyse negyvena dvasinė meilė. Jie, žinoma, myli, bet savanaudiška meile, kuri netgi sunaikina jų pačių gyvenimą, nes

aistra yra tarsi kirminas, graužiantis geriausius jausmus. Kai žmogaus širdyje užviria aistros, jos galiausiai sunaikina viską, kas gera buvo jo sieloje. Aistra yra bedugnė, kuri atsiveria prie žmogaus kojų ir, įtraukdama jį į savo gelmes, priverčia jį prarasti šviesą ir ramybę.

59. Žiūrėkite, kaip mano mokymas pašalina nežinojimą, kad jūs pripažintumėte mane kaip dieviškąją ir vienintelę Išmintį ir sunaikintumėte netikrus dievus, kaip padarė Abraomas, kai ieškojo Dievo už to, ką matė jo akys. Todėl Aš sudariau su juo sandorą, kad jis taptų išrinktosios tautos protėviu. Kai jis buvo išbandytas, jis įrodė, kad jo Dievas yra Kūrėjas ir gyvasis Dievas.

60. Ir jūs turite įrodyti šių apreiškimų tiesą – tyru gyvenimo būdu ir pamaldumu, kuriame nėra perdėto ir fanatiško garbinimo.

61. Prisiminkite, kad Mozės plokštėse buvo išraižytas tas įsakymas, kuris jums sako: „Nesidaryk sau jokio atvaizdo, jokio paveikslo to, kas yra danguje aukštai, kas yra žemėje žemai, ar kas yra vandenyse „po žeme“.“

62. Pamąstykite, kaip ilgai Aš jau atitraukiu jus nuo stabmeldystės, kad pripažintumėte Mane esantį virš visko, kas sukurta, virš visko, kas juda ir keičiasi, kad pakeltumėte savo dvasią ten, į Dangaus karalystę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 163

1. Tauta, Aš matau jūsų ašaras ir girdžiu jūsų raudą. Aš stebiu jūsų vargus ir kančias. Aš matau skurdo ir nepriteklių grandines, kurias nešate, nusivylimą, kuris slegia jūsų širdis, nes esate įsitikinę, kad pasaulyje nėra nei teisingumo, nei meilės artimui. Tada jūs meldžiatės ir sakote man: „Viešpatie, aš nesu vertas Tavo taikos. Jei nesu vertas Tavo gėrio, duok man jėgų ištvirti gyvenimo kančias ir neteisības.“

2. Šiomis akimirkomis tampa juntamas mano buvimas, kuris jums sako: nepraraskite kantrybės, ir toliau būkite ramūs, nė akimirkai nenusiminkite, nes nežinote, kada mano ramybė pasibels į jūsų duris. Priglauskite galvą prie mano krūtinės ir nebeklausykite karo šūksnių. Pamiškite savo vargus ir prisiminkite, kad jūs nepražūsite, kol esate su manimi. Ateikite pas mane, lydėkite savo Tėvą ir Viešpatį. Manėje rasite brolių, sutuoktinį, draugą, tėvą.

3. Sustiprinkite savo širdį, klausydamiesi mano žodžio, kad, kai vėl imsitės gyvenimo kovos, darytumėte tai išdidžiai ir pakėlę galvą, ir galėtumėte šypsotis kupini pasitikėjimo.

4. Neabejokite išbandymų akimirką, nesakykite, kad skausmo akimirką, sunkiausiu momentu Aš jūsų neišklausiau. Kol jumyse yra gyvybės dvelksmas, kol jūsų kūnas kvėpuoja, kol jūsų protas mąsto ir jūsų siela kenčia, Aš būsiu su jumis, nes Aš esu Gyvenimas, kuris pulsuoja ir virpa visoje visatoje.

5. Mokėkitės melstis – ne tik savo sielvarto valandomis, bet ir džiaugsmo akimirkomis. Prie manęs atnešate tik savo ašaras, kančias ir rūpesčius, tačiau džiaugsmo akimirkomis, kai jūsų širdis švenčia, pamirštate mane; tada man uždarote savo duris.

6. Turiu jums kalbėti ir paruošti jus kovai, kuri bus sunki. Noriu, kad jūsų viduje ir aplink jus būtų šviesa, kad jūs praktikuotumėte dorybę savo namuose ir už jų ribų, nes taip niekas negalės jūsų užklupti (dvasiškai) miegančių.

7. Aš jums pranešiau, kad į šią šalį atvyks ilgos žmonių iš užsienio šalys, ieškančių ramybės savo širdims ir šviesos savo dvasiai. Jie susitiks su šio mokymo pasekėjais, kurie juos klausinės. Jie reikalaus iš jų liudijimo apie tai, ką jie girdėjo, ir juos išbandys, kad patvirtintų šio žodžio tiesą.

8. Argi nemanote, kad tuomet jūsų širdis turi būti tikrasis meilės artimui, gerumo ir šviesos šaltinis, pasirengęs liejasi kaip pagalba jūsų artimųjų nelaimėse? Argi jums nepatiktų, jei kiekvienas mano tautos namas būtų mokykla, kurioje dieviškasis mokymas būtų taikomas praktikoje?

9. Antrajame laikotarpyje Aš nešiau savo mokymą į daugelį Judėjos vietovių, ir visur rasdavau tinkamą vietą, kur galėčiau skelbti savo Žodį. Mokytojas visada buvo budrus, ir kai jam tekdavo išbandymas, jis niekada nebūdavo užkluptas netikėtai. Slėniai girdėjo mano balsą, kalnai atkartodavo mano žodžių aidą, jūros bangos priimdavo mano žinių virpesius, o dykumų vienatvę apšviesdavo mano buvimas.

10. Noriu, kad jūs susivienytumėte, kad ši tauta būtų tarsi oazė pasaulio dykumoje. Žinau, kad žmonės jūsų ieškos, nes jiems atsibos griauti, nusidėti, žudyti. Šviesos žodžių ir kilnių minčių akivaizdoje šiandien dar snaudžianti dvasia pabus, o mano mokymas pasirodys žemėje kaip gelbėjimo arka. Šis laikas šiai tautai taps išbandymu, nes nuo jos liudijimo priklausys daugelio širdžių likimas.

11. Kodėl gi tada nusiminti ar dabar, susidūrus su išbandymais, sipriešinti, juk jie yra tas dantis, kuris išlygina jūsų širdį, kad rytoj galėtum ir bus savo Mokytojo vertėjas?

12. Noriu išgirsti, kaip jūs man sakote: „Ačiū, Mokytojau, Tavo išbandymai mane sudrausmino, o Tavo šviesa padarė mane kelyje. Mano ligoniai pasveiko, ir aš sugebėjau paguosti nuliūdusiuosius savo kelyje.“

13. Aš laikiu, kad kiti man pasakytų, jog turėčiau juos paruošti, kad jie taptų mano darbininkais, kad patikėčiau jiems darbo įrankius, kad jie sėtų taikos ir meilės sėklą į savo artimų širdis.

14. Mano rūpestinga pagalba priklauso nuo jūsų prašymo suteikti jums dieviškąją dovaną – būti darbininkais dvasiniame lauke.

15. Šiandien noriu jus paguosti jūsų varguose: ligoniai, kurie visą savo gyvenimą nešėte skausmo kryžių, ateikite pas mane, aš jus išgydysiu. Aš išmokysiu jus kovoti su savo ligomis ir kantrybe bei nuolankumu laukti „“ išsilaisvinimo akimirkos nuo kančios, kuri jus slegia. Taip pat parodysiu jums viską, ką pasiekėte savo atpirkimo kelyje.

16. Ateikite pas mane visi, kurie atsinešėte kančių našą. Veltui ieškote išgydymo ir paguodos pas žmones, nes meilė artimui išnyko iš žmonių širdžių, ir turite žinoti, kad be meilės artimui negalima daryti stebuklų. Vien mokslo nepakanka, kad pasaulis būtų išlaisvintas nuo skausmų.

17. Mokslininkai, kupini tuštybės, laiko dieviškus apreiškimus nevertais savo dėmesio. Jie nenori dvasiškai pakilti iki Dievo, o kai ko nors iš to, kas juos supa, nesupranta, jie tai neigia, kad nereikėtų prisipažinti apie savo nesugebėjimą ir nežinojimą. Daugelis iš jų nori tikėti tik tuo, ką gali įrodyti.

18. Kokią paguodą šie žmonės gali suteikti savo artimųjų širdims, jei jie nepripažįsta pirminio meilės principo, kuris valdo kūriniją, ir be to, nesupranta dvasinės gyvenimo prasmės?

19. Aš žinojau, kad ateis šie laikai, kuriuose viešpataus materialistinis mokslas, savanaudiškumas, abejingumas tiems, kurie kenčia ir žlunga, todėl pasiūliau jums atsiųsti Guodėją; štai jums ir to pažado išsipildymas. Aš atėjau Dvasia, kad paaiškinčiau jums visas paslaptis, kad taptumėte Šviesos vaikais. Aš atnešu jums dievišką šios apreiškimo paguodą, ir su jos pagalba jūs įveiksite visus gyvenimo išbandymus ir galėsite pakilti pas mane.

20. Aš jus pašaukiau, ir kai atėjote į mano akivaizdą, ašaromis apsipylę man pasakėte, kad esate labiausiai vargstantieji žemėje, parodėte man savo vargą ir atkreipėte mano dėmesį į savo žinių trūkumą bei menkus sugebėjimus susikurti kelią gyvenimo vingių akivaizdoje. Tuomet Aš jums atskleidžiau, kad jūs jokių būdu nesate atstumtieji ar vargingiausi. Aš jus išbandžiau, o jūs skundėtės, nes jautėtės atstumti, nesuvokdami, kad savo dvasioje nešiojate lobį.

21. Sergantis verkė, nes neturėjo gydytojo, kuris būtų jam pasiekiamas, kad jį išgydytų, ir dar nebuvo atradęs, kad jo dvasia turi gausybę gydančio balzamo.

22. Tas, kuris verkė dėl savo nežinojimo, nesuvokė, kad jo širdies tyloje skambėjo jo Mokytojo dieviškasis balsas, kviečiantis jį į dvasinę karalystę. Tas, kuris laikė save atstumtuojų, nebuvo atradęs visų dovanų, su kuriomis Tėvas jį išsiuntė, kad jis įvykdytų savo užduotį žemėje. Buvo būtina, kad tiesa pasiektų jus ir uždegtų šviesą jūsų širdyse, kad pabustumėte iš gilaus letargo, pakiltumėte kupini tikėjimo ir pasakytumėte: „Mes nesame vieni, Viešpats yra su mumis.“ Mes nesame atstumtieji, mūsų esybė kupina Tėvo dovanų. Mes nesugriusime po skausmo naštos, nes širdyje turime neišsakomą Mokytojo Žodžio paguodą, kuri visais mūsų keliais apšviečia mus savo šviesa. Mes nesame priklausomi nuo žmonių valios, mūsų likimas priklauso ne nuo jų, o nuo mūsų Tėvo valios. Nebebus jokių kliūčių, spąstų ar klaidingų kelių, kurie mus atgrasytų ir nukreiptų nuo tikrojo kelio. Skausme rasime paguodą, tamsiomis valandomis leisime šviesti šviesai, o savo gyvenimo kovoje pajusime, kaip mus užplūsta jėga. Kas mus išgelbėjo? Kas mums sugrąžino sveikatą ir gyvenimą? Tai buvo Mokytojas, kuris savo dieviškuoju Žodžiu sugrąžino mus į tikrąjį kelią ir suteikė mums paguodą, kurią Jis buvo pažadėjęs nuo pat pradžių.“

23. Mylėkite tiesą, o mokiniai, suvokite ją ir gyvenkite ja. Kas pažįsta tiesą, tas savyje turi laimę matyti Dievo šviesą. Jis pažįsta ramybę ir tvirtai žengia išsipildymo takais.

24. Šis veikalas bus daugelio kritikuojamas ir atmetamas, kai jie sužinos, kad jame pasireiškė dvasinės būtybės. Bet nesijaudinkite, nes tik neišmanantieji kovos su šia mano mokymų dalimi.

25. Kiek kartų apaštalai, pranašai ir Viešpaties pasiuntiniai, veikiami dvasinių šviesos būtybių, kreipėsi į pasaulį, o žmonija to net nesuvokė, ir kiek kartų kiekvienas iš jūsų veikė ir kalbėjo pagal dvasinių būtybių valią, to net nepastebėję! Ir būtent tai, kas visada vyko, Aš jums dabar patvirtinau.

26. Antrajame laikotarpyje Jėzus jus mokė, kad žmogaus protas yra vartai, pro kuriuos gali įsiskverbti dvasių pasaulis. Jis mokė jus išsilaisvinti nuo supainiotų būtybių, kurios savo bloga įtaka išbando žmones jų atpirkimo kelyje už padarytus nusižengimus; taip pat jis mokė, , tobulėti iki tokio laipsnio, kad Šventoji Dvasia galėtų kalbėti per žmogaus lūpas.

27. Ir vis dėlto, kiek kartų buvo spekuliuojama šiais apreiškimais ir kaip jie buvo išniekinti! Būtent dėl to mano darbas šiais laikais buvo ir toliau bus puolamas. Tačiau tie, kurie tikrai tiki tuo pačiu, toliau jį studijuos ir laikysis jo, kad rytoj galėtų paaiškinti mano mokymus ir atvesti iš klaidos tuos, kurie yra supainioti, bei tuos, kurie išniekina mano mokymą.

28. Šiuo laikotarpiu Aš norėjau išsamiai išdėstyti visus šiuos apreiškimus ir užbaigti jų aiškinimą, ir šiam tikslui Aš pasiunčiau Eliją, kad jis apšviestų jūsų protą ir paruoštų jums kelią, kad jūs nesusijaudintumėte dėl mano ir mano dvasinių gausybių atėjimo.

29. Elijas, kaip dvasinė būtybė, pasibeldė į to laikmečio išrinktųjų duris; šie, nieko nežinodami ir nesuprasdami apie dabartinį apreiškimą, jautėsi sutrikę, pavergti ir nugalėti dvasinės jėgos, kuri beldėsi į jų širdis, siekdama paskatinti juos pasišvęsti šiai tarnystei. Tai buvo pirmoji sėkla, kurią puoselėjo pirmieji tikintieji ir kuri davė pirmuosius žiedus bei pirmuosius vaisius.

30. Augalas augo ir tapo jaunu medeliu; jo žiedai buvo Šviesos būtybių apreiškimai, kurios atėjo pas šią tautą kaip pasiuntiniai, pranašai, globėjai ir patarėjai. Vaisiai buvo jūsų Mokytojo apreiškimai per jo dieviškąjį spindulį, kuris jums atnešė saldų gyvenimo skonį.

31. Kaip galėtumėte sunaikinti mirties idėją savyje, nepatirdami tų būtybių buvimo, kurios anksčiau buvo Žemėje ir šiandien nematomai gyvena kitame pasaulyje? Kaip galėtumėte išsilaisvinti nuo tų, kurie tyko jūsų ir daro blogį, ir kaip galėtumėte harmoningai sutarti su tais, kurie savyje neša tik šviesą ir gerumą? — Tik pajausdami jų buvimą, išgirdami jų balsą ir sekdami jų patarimais — patirdami jų apreiškimus ir matydami, kaip jie atlieka savo darbus. Šios tautos liudijimas turi pasklisti po visą pasaulį, kad įtikintų žmones, kurie, nors ir sako, kad tiki gyvenimu, tačiau netiki prisikėlimu ir amžinybe. Jie yra mirusieji, saugantys savo mirusiuosius, nes bijo sužinoti tiesą.

32. Tauta, pasinaudokite dienomis, kurios jums dar liko šiam dvasiniam apreiškimui per žmogaus protą. Jūs žinote, kad šis mokymas truks neilgai ir

kad jūsu patirties vaisius – tikras, aiškus liudijimas, be paslaptīguma – turētu būtī tas, kurj rytoj atnešīte savo artīmiesīems.

33. Aš neleīsiu jums toliāu skatīntī dvāsīj pasaulj perduotī žīnias per materiāliuosīus pojūčīus, kai tik praeīs mano valīa nustatytas laīkas. Tačīāu turēkite žīnotī, kad nepaisant to, jog Vīēšpaties īr dvāsīnīj būtybīj spīndulys nebeužvaldys jūsj smegenū, jkvēpīmas īš jūsj Vīēšpaties vīsīems tīems, kurie pakyla maldojē, īšlīks amžīnai īr per amžīus. O dvāsīnīo pasaulio švīesa spīndēs īš vīeno pasaulio j kitā, īš vīenos dvāsīos j kitā īr pasīeks vīsus mano vaīkus.

34. Tēbūnīe palāīmīntī vīsi, kurie īš tikrūjū pasīnaudoja šīuo mokymū laīkotarpiu, nes po 1950 metū būtent jīe sklēis mano mokymo sēklā. Jūs, kurie buvote galīngo „medžio“ lapījos dalīs, turīte pasīrūpīntī, kad žmōnēs jame rastū gyvenīmo īr tiesos vaīsīj.

35. Tauta, jēi kalbēdama apie mano mokymā savo šīrdyē jausī jo tiesā, patīrsī, kaīp daugelīs tavo žodžīj taps tikrovē; īr jēi vīsi savo žodžīus pavērsīte vēīksmaīs, atlīksīte tikrus stebuklus. Bē jēi nē Dvasīa kalba per kūnā, jēi nē jī save atsklēīdžia, negalēsīte suteīktī nēī taīkos, nēī sveīkatos.

36. Dvasīa galēs padarytī savo balsā gīrdīmā, kai būsīte pasīrenē. Tēvo Vaīkas, gyvenantis jumyse, turī labāī dīdēlē galīā, kuriā jam suteīkē jo Kūrējas, kad padētū tīems, kurie yra nēlāīmējē. Todēl Aš mokau jus nēleīstī pražūtī tīems, kurie jums rōdo savo vargā, nēleīstī, kad pagalbos šauksmas to, kuris jus šaukīa, nēīšnīktū dykumoē. Dalytīs tuo, kā gaunate, yra jstatymas, kurio jus mokē jūsj Tēvas. Argī Aš jūsj nēmylējau? Tuomet īr jūs galīte dovanotī mēīlē savo artīmui. Dalīnkītēs šīa brolīška mēīlē vīenī su kitāīs.

37. Žmogus gyvena nē tik materiāliāīs dalykāīs, jīs turī maitīntīs īr dvāsīnīāīs turtāīs. Aš taīp kalbu šīoms klausytojū mīnīos, kurīos tik nuolānkīāī klausosī, īr mano mokymas jas pamažu keīčia. Tačīāu kada jūs nēšīte šīā švīesā vīsomīs žēmēs tautoms? Kada pasīeksīte, kad vīsi žmōnēs apsīvalytū mano tiesā?

38. Žmogus īšnīekīno vīskā, nē tik savo sīelā: vandenys užtērštī, oras užkrēstas īr prīsotīntas līgū mīkrobū bēī mīrtīes, todēl Aš jūsj klausīu: kokiomis mokymomis īr kada ketīnate apsīvalytī? Kada gī jūs kada nors būsīte pasīrenē apsīvalytī kūnu īr sīelā, jēī norīte tik nuplautī savo kūnā? Ko tuo pasīektumēte? — Apgautumēte patys save. Pīrmīāusīā apvalykīte šīrdj īr protā, īš kuriū kyla vīsos blogos mīntys īr pīktadarybēs. Įsīkūnījusī būtybē turī dvāsīnīo duonos, kad galētū — nors īr tik kēīloms akīmīrkoms — pajustī save tokīā, kokiā jī yra: dvasīā.

39. Ieškokite kitos duonos, be tos, kuri reikalinga kasdien, siekite ne tik savo namų, bet ir kitos buveinės. Ši duona yra mano Žodžio duona, o ta buveinė yra begalybė.

40. Kol aš jums kalbu, jūsų širdys man atskleidžia daugelį savo troškimų ir vilčių. Aš atsakau kai kuriems savo vaikams, kurie savo gyvenimo kelyje patyrė dvasinių būtybių buvimą, kurias jūs paprastai vadinate tamsiomis arba sutrikusiomis dvasiomis.

41. Kodėl prašote manęs, kad pašalintų šias būtybes iš vietų, kuriose jos paprastai pasirodo? Jie turi sužinoti, kad išgyveno savo tariamą „mirtį“, kad įvykdytų atpirkimo dėsni ir įgytų patirties. Jie, nors ir nesavanoriškai, vykdo savo užduotį – suteikti netikintiems ir materialistiškai mąstantiems žmonėms tikrą liudijimą, kad siela išlieka po kūno mirties.

42. Todėl Aš juos atšauksiu tik tada, kai ateis mano nustatytas laikas. Dabar jie dar turi įvykdyti užduotį. Todėl neprašykite manęs, kad juos pašalintų nuo jūsų; jie turi laukti iki jiems paskirto laiko. Kodėl norite, kad visas gyvenime vyktų pagal jūsų norus, o ne taip, kaip yra geriausia kitiems? Atkreipiu jūsų dėmesį į tai, kad tos būtybės jūsų netrukdytų, jei būsite dosnūs ir joms rodysite užuojautą.

43. Dabar nukreipkite savo mintis į viršų, prašykite, ir jūs gausite. Prašykite to, ką laikote teisingu sau ir savo artimiesiems. Išlaikykite vidinę ramybę šiais momentais, kai prašote ir tikite, kad būtent Aš esu čia, kad galėtumėte susivienyti su manimi. Aš klausausi sielų, ateinu į širdis, kalbu su jumis iš dvasios į dvasią. Aš nuimu nuo jūsų širdžių visą skausmą, visas baimes, visus sielvartus ir rūpesčius. Nėra nė vienos širdies, kurios nebūčiau aplankęs; nėra nė vienos sąmonės, kurios nebūčiau apšvietęs; nėra nė vieno skausmo, nuo kurio nebūčiau išlaisvinęs savo vaikų, kad jį paimčiau su savimi ir iš visų jų kartu sudaryčiau erškėčių vainiką.

44. Taip turėtumėte melstis pagal mano valią, taip visada turėtumėte mane priimti. Neišreikškite savo meilės išoriniais gestais, kurie jums tarnauja tik tam, kad jus matytų. Ieškokite manęs tyloje, būkite vieni su savo Viešpačiu, ir jums pavyks pajusti mano buvimą savo širdyse bei išgirsti mano balsą, kuris jums sako: „Aš jums suteikiu savo gailestingumą, nes jūs šiame pasaulyje esate laikini.“

45. Elijas šiuo metu vienija išrinktas sielas, nesvarbu, ar jos įsikūnijusios, ar jau nebe kūne, kad jos, susivienijusios, būtų stiprios, nes jūsų laukia dideli išbandymai. Tačiau, apšviesti mano Šventosios Dvasios šviesos, jūs iš jų išeisite, nes Aš jus myliu ir neleisiu jums patirti gėdos. Mokykitės, kad teisingai suvoktumėte mano Žodį ir mokėtumėte atskirti kviečius nuo piktžolių. Budėkite ir melskitės, kad nenukryptumėte nuo šio kelio ir kad skausmas jūsų netikėtai neužkluptų.

46. Supraskite, kad ne Aš skiriu skausmą, nes Aš esu jūsų Tėvas, norintis papuošti jūsų sielą. Jūs patys sėjate skausmą savo gyvenimo kelyje, o kai jis jus užklumpa, sakote man: „Viešpatie, kodėl skausmas mus slegia?“ Tačiau suvokite, kad Aš jums dovanoju tik meilę, laiminu jus ir duodu savo pamokymus.

47. Klausykite mano palyginimo:

48. Moteris ėjo keliu, vedinėdama tris mažus berniukus: vyriausiasis buvo aštuonerių metų, vidurinis – septynerių, o jauniausiasis – ketverių. Ji papildavo juos motiniška meile, maitino ir aprengdavo su dideliu švelnumu. Vieną dieną vyriausiasis sūnus tarė motinai: „Jau seniai tu vargsti, kad mus pamaitintum ir aprengtum. Aš esu vyriausias iš mūsų brolių ir esu pasiruošęs daryti viską, ką man nurodysi, kad padėčiau tau išlaikyti mano brolius. Taip pat ir mano šiek tiek jaunesnis brolis, kai užaugs, padės tau prižiūrėti jauniausiąjį, o kai ir šis užaugs, jis dirbs kaip mes, ir taip mes visi liksime kartu tuo pačiu keliu.“

49. Motina jam tarė: „Tu dar mažas, ir tikrai sakau tau, tu dar nepažįsti pasaulio. Piktadariai žmonės tau pakenks, ir tada, apimtas skausmo, turėsi grįžti pas mane. Tačiau kadangi aš tave myliu, nenoriu, kad nuklystum ar dėl savo pačio kaltės patirtum skausmą.“ Tas berniukas jai atsakė nuolaidžiai ir paklusniai: „Aš paklusu tavo valiai ir lauksiu, kol ateis tinkamas laikas, ir galėsiu eiti į vietas, kurias man nurodysi.“

50. Tada ta moteris jam tarė: „Iš tiesų, dabar tu išmokai pirmąją pamoką, todėl aš tave laiku didžiausiu iš tavo brolių ir seserų – ne tik dėl tavo amžiaus, bet ir dėl to, kad esi paklusnus ir apdairus.“

51. Metai bėgo, ir tas berniukas tapo jaunuoliu. Jo broliai, kurie taip pat buvo paaugę, ėmė pavyzdžiu savo vyresniojo brolio apdairumą, kurio protas kasdien vis labiau augo.

52. Vieną dieną moteris tarė jaunuoliui: „Ar nori keliauti po pasaulį? Aš duosiu tau knygą, kurios turinį turėsi išstudijuoti, kad jos pamokos įstrigtų tavo protu ir širdyje. Nes, tikrai, sakau tau, ji leis tau nesužeistam įveikti visus pavojus, ir joks skausmas tavęs nenustebins.“ Tada ji kartu su jo broliais nuvedė jį į trobelę, kurioje gyveno garbingas senolis, ir kreipėsi į jį: „Štai mano vaikai, kurių tu ilgai laukei, nes tu juos pažinojai dar prieš mane. Tikiuosi, kad tu juos priimsi ir padėsi jiems pagal savo valią.“

53. Senolis pažvelgė į juos su didele meile ir tarė moteriai: „Tavo vaikai geri, bet jiems dar reikia pasiruošti išeiti į pasaulį; nes jie dar silpni, o pasaulis galėtų užkrėsti juos savo ištvirtimu. Duok man tą knygą, kurią laikai rankose, kad aš iš jos tau atskleisčiau didžias pamokas. Giliai apmąstyk šias pamokas, tada jų tiesa leis tau sveikai įveikti visus pavojus.“ Kreipdamasis į jaunuolį, jis tarė: „Tu turi mokytis iš šios knygos ir su meile

mokyti savo brolių, kad šis savo ruožtu mokytų jauniausiąjį, o jūs visi savo meilės darbais liudytumėte apie šį mokymą.“

54. Kai vyriausiasis iš brolių pažvelgė į senolį, kurio veidas buvo toks geranoriškas ir švelnus, jis atsiklaupė prieš jį ir tarė: „Leisk man pabučiuoti Tavo rankas ir kaktą.“ Senolis atsakė: „Daryk tai, nes esi vertas mano meilės, ir su ja atliksi didelius darbus.“ Tada moteris tarė jaunuoliui: „Pasiruošk, nes netrukus paliksi mano globą. Bet net ir būdamas toli, būsi su manimi. Tikiuosi, kad visada prisiminsi savo brolius ir nepamirši, jog jie turi sekti tavo pavyzdžiu. Nedaryk klaidų, būk kaip švarus ir spindintis veidrodis, kuriame jie galėtų save matyti, kad, sekdami tavo pavyzdžiu, išvengtų skausmo.“

55. Jaunuolis atsakė: „Kadangi myliu Tave ir gerąjį senolį, padarysiu viską, kas įmanoma, kad būčiau geras pavyzdys savo broliams.“ Atėjo tinkamas metas, ir jaunuolis iškeliavo į įvairias vietas, tačiau visur matė, kad blogis ir kartėlis buvo dideli, o širdys – sukiėtėjusios dėl nuodėmės. Akimirka jis pajuto baimę; tačiau prisiminęs senolio žodžius, jis atvėrė knygą ir pirmoje puslapyje rado įstatymą, kuris turėjo valdyti žmones, kad jie, jo laikydamiesi, taptų stiprūs. Jis rado begalinės meilės mokymus, kurių pagalba galėtų dalyti gydantį balzamą, kuris palengvintų sergančiųjų skausmą ir padrąsintų nuliūdusius – šviesą, kuri grąžintų regėjimą akliams, apšviestų pasimetusius, ir išmintį, kuri atneštų ramybę jo artimųjų širdims.

56. Didelis buvo to jaunuolio džiaugsmas, kuris dykumoje pakėlė savo dvasią ir tarė senoliui: „Tebūnie palaimintas, Viešpatie, Tu apšvietei mane savo mokymu, ir aš jaučiu, kad Tu gyveni mano širdyje ir kad Tu įkvėpei man darbus, kuriuos turiu atlikti pagal Tavo valią. Esu pasiruošęs stoti į kovą, kad šio pasaulio gyventojams neščiau Tavo dieviškąją žinią, priartėčiau prie tų, kurie savo širdyse jaučia sielvartą, prie tų, kurie trokšta Tavo mokymo.“

57. Tas jaunuolis suprato, kad tos žmonių minios, kurias, be skausmo, kurį jos jautė savo širdyse, apgaubė neišmatuojama tamsa, alkė teisingumo ir gailėstingumo.

58. Pilnas meilės jis atsigręžė į tas žmonių minias ir tarė jiems: „Aš atvykau pas jus iš tolimos vietos, vykdydamas senolio pavedimą, kad atneščiau jums balzamą jūsų kančioms ir skatintų jūsų pažinimo gebėjimus. Išgirstykite žinią, kurią jums nešu, atverkite savo širdžių duris ir priimkite tiesą į save; nes aš myliu jus taip, kaip myliu senolį, kuris mane pas jus pasiuntė, ir perduodu jums jo meilę ir pagalbą.“

59. Tuomet tie kenčiantieji ištiesė rankas, ir, pajutę tą meilės dovaną, iš jų akių išsiliejo atgailos ašaros, o to pasiuntinio žodžiai buvo tarsi kristalinis

vanduo, numalšinęs jų troškulį. Jie pajuto ramybę ir padėkojo senoliui, kuris jiems atsiuntė tą jaunuolį, kuris savo pavyzdžiu mokė juos kelio į išgelbėjimą.

60. Jaunuolis jiems tarė: „Saugokite tai, ką gavote, savo širdyse ir neleiskite, kad laikas ar pasaulio piktadarybė to iš jūsų atimtų, nes tada jūsų atpirkimas taptų dvigubai sunkesnis.“

61. Tos džiaugsmingos žmonių minios paklausė jo, iš kur jis atėjo ir kaip vadinasi, o jaunuolis atsakė: „Aš negaliu jums to pasakyti. Turite žinoti tik tiek, kad esu pasiuntinys. Pasitikėkite tuo, ką gavote. Nes jei turėsite tikėjimą, net jūsų raupsai išnyks.“

62. Kai žmonės pasijuto sveiki ir stiprūs, jie uždainavo meilės himną, kurio anksčiau nebuvo žinoję, ir, vadovaujami jaunuolio, senoliui atidavė savo tikėjimą, atsidavimą ir meilę.

63. Kai jaunuolis sugrįžo pas senolį, norėdamas pranešti apie užduoties įvykdymą, jis pamatė, kad tas, kuris jį buvo pasiuntęs perduoti savo artimui meilės žinią, prispaudė jį prie širdies ir, kreipdamasis į moterį, kuri jį atvedė, tarė: „Tai yra sūnus, kuris sugebėjo įvykdyti užduotį, kurią jam patikėjau, kad jo pavyzdys taptų gairėmis jo broliams ir seserims, kad, atėjus tinkamam laikui, jie išeitų skelbti mano tiesą žmonių širdyse.“

64. Mylima tauta, dar kartą Aš jums perdaviau savo meilės mokymą, kad jūs jį aiškiai suvoktumėte ir kad jis taptų šviesa, vedančia jus gyvenimo keliu; kad, vykdydami savo užduotį, priartėtumėte prie savo Tėvo, kuris su meile jums suteiks atlygį ir, kaip Mozė, parodys jums Pažadėtosios žemės šviesias platybes.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 164

1. Šiuo laikotarpiu Aš jus daug kartų išbandžiau, kad galėtumėte įgyti šviesą ir jėgą, kurių sielai reikia, norint pasiekti tobulumą. Nėra tokio išbandymo, kuriam nebūtų sprendimo, nei tokio skausmo, kuris nepaliktų šviesos spindulio sieloje. Būtent tai leidžia jums įvertinti savo atsidavimą ir teisingai įvertinti savo silpnybes. Juk turite pateikti tikėjimo įrodymus ir liudyti apie mano mokymą – ne tik žodžiais, bet ir darbais, kurie turi būti pavyzdžiu jūsų artimiesiems.

2. Aš jus mokau, kad, gavę mokymą, galėtumėte jį pritaikyti ir jo nepamirštumėte. Aš jus ugdu jūsų gyvenimo kelyje, kad, kai ateis laikas, kai nebebus mano Žodžio, perteikiamo per balso nešėjus, jūs ir toliau galėtumėte bendrauti su manimi iš dvasios į dvasią. Kur bebūtumėte, aš jus lydėsiu, ir jūsų žodžiuose bus mano Žodis, jūsų mintyse – mano įkvėpimas, o jūsų dvasioje – mano dvasia. Jūs esate mano naujieji mokiniai, ir Aš jūsų nepaliksiu, kaip nepalikau tų, kurie sekė paskui mane Antrajame Laike. Jie taip pat buvo išbandyti, ir sunkiausią išbandymo akimirką Aš juos stebėjau ir vertinau jų tikėjimą.

3. Prisiminkite šią Biblijos ištrauką: Mokytojas, lydimas savo mokinių, plaukė valtimi ramioje ežero vandenyje. Jėzus kalbėjo, o jie klausėsi jo. Baigęs pamokslą, Mokytojas užsimerkė ir pailsėjo. Mokiniai aptarinėjo mano žodį ir padėjo vieni kitiems jį suprasti. — Iki to momento viskas aplink tą mokinių būrį buvo pilna ramybės. Po to pasirodė didelės audros ženklai, prasidėjo audra, ir sujaukta jūra ėmė siausti, bangos kilo aukštai, o valtis tapo bangų žaislu. Mokiniai bijojo dėl savo gyvybės, davė vieni kitiems nurodymus, susirinko bures, o kai kurie meldėsi. Jie nedrįso pažadinti Jėzaus, tačiau, kai pavojus didėjo, jie garsiai šaukė jo vardą. Tačiau Jis miegojo, ir jų šauksmai liko neišgirsti. Tada jie šaukė jį antrą ir trečią kartą, sakydami: „Mokytojau, pabusk; štai, mes skęstame.“ Jėzus atvėrė akis ir tarė jiems: „O jūs, mažatikiai, kurie manimi netikėjote.“ Ištiesęs ranką, Jis įsakė vandens bangoms nurimti. Vėl įsivyravo ramybė, o jūra liko rami. Mokiniai, sugėdinti savo tikėjimo trūkumo ir sujaudinti stebuklo, kuris įvyko jų akyse, pasižadėjo niekada daugiau neabejoti, ir po šio išbandymo jų tikėjimas sustiprėjo.

4. Šiuo metu jūs taip pat plaukiate tokia jūra. Jūs kovojate su klaidų, nuodėmių ir savanaudiškumo audra. Valtis yra mano darbas, tas Mokytojas yra tas, kurio dabar klausotės, o jūs esate tie mokiniai, kurie dabar esate su manimi. Bangos, kurios šiandien plaka jūsų valtį, taip pat siautulingai kyla, ir, matydami stiprėjančią audrą, jūs manote, kad Aš miegu. Kai tada iš visų jėgų šaukiate mane, jūs nusipelnote, kad Aš jums

pakartotų tą patį žodį ir pasakyčiau, kad jūs nepasinaudojote mano mokymais.

5. Plaukime toliau valtimi. Žiūrėkite, jau artėja akimirka, kai Aš ištiesiu savo ranką virš vandens bangų ir pasakysiu joms: „Nurimkite ir nutilkite.“ Šiandien Aš jus ruošiū, nes netrukus jūs manęs nebegirdėsite, o Aš noriu jus palikti sustiprėjusius. Aš dar nesu jums davęs savo paskutinio pamokymo, tačiau kai ateis ta valanda, nebijokite išbandymų, nenusiminkite susidūrę su pavojumi, prisiminkite mano pamokymus ir nuodugniai apie juos apmąstykite; jų dėka būsite stiprūs ir galėsite įvykdyti savo užduotį.

6. Dabar Mokytojas jūsų klausia: kur yra jūsų mirusieji, ir kodėl jūs verkia dėl tų, kuriuos mylėjote, išėjimo? Iš tiesų, sakau jums, mano akyse niekas nemirė, nes visiems Aš suteikiau amžinąjį gyvenimą. Jie visi gyvena; tie, kuriuos laikėte prarastais, yra pas mane. Ten, kur manote matą mirtį, yra gyvenimas; ten, kur matote pabaigą, yra pradžia. Ten, kur manote, kad viskas yra paslaptis ir neišmatuojama mįslė, yra šviesa, skaidri kaip amžina aušra. Ten, kur manote, kad yra niekas, yra viskas, o ten, kur jaučiate tik tylą, skamba koncertas.

7. Jūsų siela dar nėra visiškai pabudusi savo dvasiniam tobulėjimui, tačiau išbandymai, kuriuos Aš jums šiuo metu skirsiu įvairiomis formomis, privers jus susidurti su tikrove, ir šį pasaulį, kurį dabar taip labai mylite, kurį taip labai gerbiate, nes jis suteikė malonumų jūsų fiziniam kūnui, tuomet laikysite menku, nes būsite pakilę ir pasiekę aukštesnį, dvasinesnį gyvenimo lygį; ir tai tęsis iki tol, kol pasieksite gyvenimo pilnatvę.

8. Tebūnie palaiminti tie, kurie iš pasaulio naudoja tik tai, kas būtina jų sielos ir kūno tobulėjimui, nes tuomet atsiskyrimas nuo šio pasaulio jums nebus sunkus. Jūs nejausite, kad jūsų siela kenčia, kai ji turi palikti savo kūno apvalkalą.

9. Noriu, kad sugebėtumėte su tikru atsidavimu atsiskirti nuo kūno, kuris laikinai yra jūsų apvalkalas, jūsų drabužis, ir kad tą patį darytumėte su viskuo, ką įgijote pasaulyje, kuriame šiandien gyvenate. Turite žinoti, kad sielai nėra jokio atstumo, nebuvimo ar mirties, ir, palikdami šį pasaulį, turite suvokti, kad įžengiate į geresnį gyvenimą, kuriame ir toliau mylėsite tą patį Tėvą, kurį valdys tas pats Įstatymas ir kurio sieksite to paties tobulėjimo idealo; kad iš ten geriau apžvelgsite gyvenimą, geriau vykdysite savo misiją ir galėsite atsikirti bedugnę nuo viršūnės.

10. Kaip labai žmogus bijo mirties, kaip jis nusiminęs, kai ateina mirties valanda. Siela bijo begalybės, tos aukščiausios ir nežinomos sferos. O kodėl jūs bijote? — Nes nesiruošėte. Aš daviau jums dvasinį mokymą, jūs nuo pat pradžių žinote savo paskirtį. Dieviškasis ir žmogiškasis Įstatymas visada

buvo suderinti ir mokė jus gyventi (teisingai), kad tą valandą pasitiktumėte sąmoningai ir pasiruošę.

11. Kiekvieną kartą, kai buvote arti to, kad pamirštumėte mano mokymą, pas jus pasirodydavo mano pasiuntinys – ar tai būtų pranašas, ar aš pats, – kad sugrąžintų jums šviesą. Todėl dabar Aš atėjau pas jus tyliai, be pompastikos – kai kuriems pilnas paslapčių, kitiems – kaip šviesus pavyzdys, gluminančiai tiems, kurie nesugebėjo manęs suprasti, tačiau kupinas didybės tiems, kurie aiškiai pajuto mano buvimą.

12. Melskitės, tauta, kad mano Dvasios ramybė, susijungusi su šia malda, būtų jaučiama visame pasaulyje ir išplistų po jį. Kai vieną dieną visi būsite dvasinėje tėvynėje, suprasite, kad jūsų maldos nebuvo veltui. Ten patirsite, kaip arti viena kitos yra visos dvasinės būtybės ir kaip lengvas yra bendravimas iš dvasios į dvasią. Tai, ko mokslas nesugebėjo perteikti, jūs įgyvendinsite remdamiesi mano mokymu, kuris apima viską ir per kurį Aš šiuo metu, pasinaudodamas žmogaus protu, perduodu jums šias pamokas.

13. Šį malonės rytą atsiskleidžia Kristaus spindesys, kad priimtų jus visą pasaulį atstovaujant.

14. Susikaupkite viduje ir išklausykite mano žodį. Aš atėjau pas jus Dvasia, nes *jūs* neatėjote pas *mane*. Tačiau tikrai sakau jums: žmogus turi pasiekti visapusišką dvasinį išsivystymą, kad galėtų dvasiškai pakilti ir pasiekti mane. — Visais laikais žmogus rodė priešišumą mano įsakymams, teigdamas, kad jo kūno nepaklusnumas trukdo jo dvasios pažangai. Tačiau Aš, kupinas gėrio, mokiau jus įgyvendinti mano mokymą, kad įsitikintumėte, jog jį laikytis nėra neįmanoma.

15. Supraskite, kad jūs esate sustoję, o pasaulis jūsų reikia; kad būtina dirbti su savimi ir susivienyti, kad savo darbuose rastumėte jėgų. Turite suvokti, kad šis Žodis jums perteikia ne tik žemišką teisumą, bet ir dvasinį pasitikėjimą. Jame glūdi Tėvo malonė.

16. Savo uolumu tobulėti ir sėdami meilę bei gailestingumą savo gyvenimo kelyje, pasieksite dvasinį išgelbėjimą.

17. Stenkitės pasiekti dvasingumą, būdami geros valios žmonėmis, turėdami tvirtą charakterį, nes šis darbas pranoksta visą žmogiškąjį mokslo žinojimą, viską, ką žmogus turi ir ką jis gali pažinti šiame pasaulyje. Materializmas, į kurį pateko žmonija, neleidžia jai net įsivaizduoti nuostabaus dvasingumo gyvenimo. Aš šiuo metu jūsų neteisiu, Aš tik noriu, kad mane suprastumėte, apmąstydami mano Žodį.

18. Pasaulis manęs negirdi, nes šių kūnų, per kuriuos Aš pasireiškiu, balsas pasiekia tik nedidelį atstumą. Todėl būtent sąžinės balsas, kuris yra mano išmintis, kalba žmonėms ir nustebina daugelį, kurie, apimti savo savanaudiškumo, paprastai yra kurti to balso šauksmams, kreipdami

dėmesį tik į pataikavimus ir žemišką pripažinimą bei apsvaigę nuo savo visuomeninės padėties ir galios.

19. Kai šie žmonės sužinos, kad Aš kalbėjau jums ir jums apreiškiau, jog, norėdami ateiti pas mane, turite rodyti meilę ir gailėstingumą, jie pabus iš gilaus dvasinio miego, pasiruoš ir nuolankiai ateis pas mane, kad man tarnautų. Šiais pavyzdžiais Aš kalbėsiu žmonijai, sukrėsiu jos pagrindinius principus. Kalbos ir rasės susimaišys, nes žmonės atras brolystės paslaptį, kurios jie nerado savo knygoje ir pergamentuose.

20. Aš myliu jus visus, jums visiems duodu savo vedantį žodį, kad jis nukreiptų jus tikruoju keliu ir galiausiai įtikintų jus, jog vykdate mano tobuląjį įstatymą.

21. Šiandien jūs gyvenate labiau pasaulyui nei man. Turite vienodai teisingai elgtis su abiem, suteikdami savo kūnui tai, ko jam reikia pragyvenimui, o savo sielai – tai, ko jai reikia išgelbėjimui.

22. Visi stengiasi plėsti savo žmogiškąją veiklą, kiekvienas protas kuria skirtingas idėjas, tačiau ne visi žmonių darbai padeda jums pasiekti aukštesnę raidą, nes tam jie turi atitikti tobulą Meilės įstatymą.

23. Žmogus savo mokslu pažeidžia gamtos dėsnius ir nukreipia jėgas, kurias Aš sukūriau jūsų labui, į sunaikinimo kelią. Todėl jūsų gyvenime yra daug sukrėtimų. Juk jūs kuriate žudikiškus karus, o taikos pasiuntiniai jaučiasi patyrę nesėkmę ir neranda tikėjimo.

24. Bet Aš ugdu naujus pasiuntinius, kad jie neštų mano taiką į kiekvieną širdį, kuriai jos reikia, ir tai esate jūs. Leiskite žmonijai per jūsų maldas dalytis šia taika. Sukurkite taiką tarp savo artimųjų ir savo darbais, tada laimėsite vieną širdį po kitos, ir ateis diena, kai pasaulis įžengs į taikos karalystę – ne tą taiką, kurią kuria žmonės, pagrįstą jų galia ir grasinimais, bet tą, kuri remiasi dvasine taika, tą taiką, kurią pasieksite, mylėdami vieni kitus.

25. Po 1950 m. prasidės dvasinio atgimimo laikas. Aš pasireikšiu per kiekvieną, kuris pasiruoš, ir taip jūs pajusite, kad mano Dvasia niekada neatsiskirs nuo jūsų.

26. Mano Žodis įsispaudžia į jūsų dvasią, ir jūs matysite, kaip jis išsipildo. Kiekvieną kartą, kai jį prisiminsite, jūsų širdyse pajusite paguodą, o jūsų dvasioje – pasitikėjimą ir šviesą.

27. Mano Įstatymas negali būti sunkus kryžius ant jūsų pečių, priešingai, jis yra atgaiva ir džiaugsmas dvasiai.

28. Nebijokite savo netikinčių artimųjų dėl to, kad man taip tarnaujate. Ir jiems yra nustatytas laikas, kada jie turės ateiti į mano akivaizdą, ir kai tai įvyks, jie pakils ir man tarnaus. Tačiau pirmiausia *jūs* turite *man* tarnauti,

kad duotumėte mano mokymo pavyzdį. Laiką, kurį čia skiriate man tarnauti, Aš jums atlyginsiu amžinajame gyvenime.

29. Per jus Aš noriu padovanoti žmonijai savo meilę. Žiūrėkite: kol jūsų tauta yra saugi, kiti skuba į pražūtį. nukreipkite savo žvilgsnius ir mintis į Rytus, ir ten pamatysite badą, skausmą ir neviltį. Todėl jūsų malda turi būti kupina užuojautos ir meilės jūsų artimiesiems, nes tada jūsų dvasios meilė, kuriai nėra atstumo, pasieks jūsų artimuosius ir apgaubs juos jūsų mylinčiu gailestingumu.

30. Kiek daug žmonių svajoja apie mirtį, tikėdamiesi, kad šis momentas juos atves pas mane, kad jie galėtų mane amžinai garbinti danguje, nežinodami, kad kelias yra begalės kartų ilgesnis, nei jie manė. Norint pakilti bent vienu laipteliu aukščiau dangaus kopėčių, kurios jus atves pas mane, reikia teisingai nugyventi žmogiškąjį gyvenimą. Dėl nežinojimo daugelis klaidingai supranta mano mokymų esmę.

31. Jūs bijote susitepti pasaulyje, nes manote, kad dėl to amžinai prarasite dangų. Tačiau jūs klystate, nes niekas nepraras dangaus. Amžinybė yra Dievo numatyta galimybė, kurią jūsų Kūrėjas jums siūlo, kad jūs visi ateitumėte pas Jį.

32. Kita klaida yra noras išlikti tyru, tačiau ne iš meilės Tėvui, ne tam, kad patiktumėte Tam, kuris jus sukūrė, o tik iš savanaudiško noro įvykdyti sąlygas, kad užsitikrintumėte sau padėtį, patogią vietelę – ir tai taip pat ateityje amžinajame gyvenime, pagal įsivaizdavimą, kurį žmonės susikūrė apie jį.

33. Kai kurie jaučia poreikį daryti gerus darbus, nes bijo, kad mirtis juos užklups netikėtai ir tada jie neturės nuopelnų, kuriuos galėtų paaukoti savo Viešpačiui. Kiti atsiriboja nuo blogio, tačiau tik iš baimės mirti nuodėmėje ir po šio gyvenimo turėti kentėti amžinas pragaro kančias.

34. Koks iškraipytas ir netobulas yra šis Dievas tokioje formoje, kokią daugelis žmonių įsivaizduoja! Koks neteisingas, baisus ir žiaurus! Jei sudėtume visas nuodėmes ir nusikaltimus, kuriuos žmonės yra padarę, tai vis tiek negalėtų prilygti baisumui, kurį reikštų amžina pragaro bausmė, į kurią – jų nuomone – Dievas pasmerkia nusidėjusius vaikus. Argi Aš jums nepaaiškinau, kad aukščiausia Dievo savybė yra meilė? Argi jūs nemanote, kad amžinos kančios būtų visiškas dieviškosios amžinos meilės savybės paneigimas?

35. Kristus tapo žmogumi, kad pasauliui apreikštų dieviškąją meilę. Tačiau žmonės turi kietas širdis ir išminties apsimetėlių protą, jie greitai pamiršta gautą mokymą ir jį klaidingai aiškina. Aš žinojau, kad žmonės palaipsniui supainios teisingumą ir meilę su kerštu ir bausme. Todėl Aš

jums pranašavau laiką, kai Aš dvasiškai sugrįšiu į pasaulį, kad paaiškinčiau žmonėms mokymus, kurių jie nesuprato.

36. Tas pažadėtas laikas yra būtent tas, kuriame jūs gyvenate, ir Aš daviau jums savo mokymą, kad mano teisingumas ir dieviškoji išmintis būtų apreiškinti kaip tobulas jūsų Dievo išaukštintos meilės mokymas. Ar manote, kad Aš atėjau, nes bijau, kad žmonės galiausiai sunaikins savo Viešpaties darbus ar net patį gyvenimą? Ne, Aš atėjau tik iš meilės savo vaikams, kuriuos noriu matyti kupinus šviesos ir taikos.

37. Argi nėra teisinga ir derama, kad ir jūs ateitumėte tik iš meilės man? Ne iš meilės sau, bet iš meilės Tėvui ir savo artimui. Ar manote, kad dieviškąją meilę įkvėptas yra tas, kuris vengia nuodėmės tik iš baimės prieš pragaro kančias, ar tas, kuris gerus darbus daro tik galvodamas apie atlygį, kurį už tai gali gauti, būtent užsitikrinti vietą amžinybėje? Kas taip mąsto, tas manęs nepažįsta ir neateina iš meilės man. Jis veikia tik iš meilės sau pačiam.

38. Atėjo valanda, kai amžinai nukris tamsi nežinojimo uždanga, kuri taip ilgai dengė žmonių akis, kad jie galėtų pamatyti gyvenimą visoje jo pilnatvėje. Jei kai kurie nori, kad žmonės ir toliau tikėtų pragaro bausme, kad šis tikėjimas jiems tarnautų kaip vadžios, nukreipiančios jų žingsnius žemėje, tai Aš jums sakau, kad tiesa turi daugiau galios sielai nei apgaulė.

39. Klausykitės mano žodžio su vidiniu susikaupimu, o mokiniai, ir nuodugniai apie tai pamąstykite.

40. Žmonija, jeigu viską, ką panaudojai kruviniems karams vesti, būtum skyrusi humanitariniams darbams atlikti, tavo buvimas būtų kupinas Tėvo palaiminimų. Tačiau žmogus sukaupė turtus, kad sėtų naikinimą, skausmą ir mirtį. Tai negali būti tikrasis gyvenimas, kurį turėtų gyventi tie, kurie yra Dievo broliai, seserys ir vaikai. Toks gyvenimo būdas neatitinka Įstatymo, kurį Aš įrašiau į jūsų sąžinę.

41. Kad jūs suvoktumėte klaidą, kurioje gyvenate, išsiverš ugnikalniai; iš žemės plūs ugnis, kad sunaikintų piktžoles. Vėjai bus paleisti, žemė drebs, o potvyniai nusiaubs ištisus kraštus ir tautas.

42. Tokiu būdu gamtos karalystės išreikš savo nepasitenkinimą žmogumi. Jos nutraukė ryšius su juo, nes žmogus vieną po kito sunaikino draugystės ir brolystės ryšius, kurie jį siejo su jį supančia gamta.

43. Mokytojas suteikia jums šiuos apreiškimus, nes matau, kad mokslininkai, viena vertus, deda visas pastangas, kad išgautų iš gamtos jos paslaptis ir atrastų naujus elementus bei jėgas, skirtas naikinti ir žudyti, o kita vertus, nepaiso tikrosios mokslo, būtent to, kuris moko išsaugoti, mylėti ir kurti. Šių laikų žmonės nesuvokia, kad jie apleido savo tikrąją misiją, kad jie apleido savo užduotį.

44. Žemėje gyvena milijonai sergančiųjų, milijonai vaikų pasaulyje palikti likimo valiai ir neturintys orientyro. Nesuskaičiuojama daugybė senolių neturi paguodos iš pagalbininko, kuris padėtų jiems nešti savo likimą. Yra nesaugios našlės ir moterys, nepažįstančios tikro namų šilumos. Jūs paniekinote vertingiausią dalyką žmogaus gyvenime, išniekindami santuoką, kuri yra dieviškos kilmės institucija. Pažeidžiama žmogaus gyvybė, kuri turėtų būti šventa. Jūs griunate mano vaikų namus, kurie turi būti neliečiami, nes jie yra šventovės ir šventyklos, kuriose manimi garbinama, kad ir kokie kuklūs jie bebūtų. Vis dėlto žmonės tvirtina turintys religiją, dėl ko Aš galėčiau jų paklausti: kokia tai religija, kuri moko jus daryti tokius darbus, kokius jūs padarėte?

45. Didžiojoje dienoje Tėvas kreipsis į visus žmones, ir jo balsas reikš teismą.

46. Ši nelaimė kyla iš materializmo, į kurį įklimpusi žmonija. Kadangi jūs Dvasią nustūmėte į paskutinę vietą ir jai pirmenybę suteikėte kūno aistroms bei savo sampratoms apie mirtį, tai visiškai natūralu, kad galiausiai pasiekėte tą rezultatą, kurį šiandien matote. Kadangi kūnas yra savanaudiškas – kokio kito vaisiaus iš jo galėjote tikėtis, jei ne karų ir visiško moralinio iškrypimo?

47. Tik dvasinio tobulėjimo mokymas galės užtikrinti, kad žmogus išgirstų sąžinės balsą ir kad Dvasia sugebėtų išsilaisvinti nuo nuodėmės.

48. Naujas karas, kuris prasidės, nebus vedamas dėl materialių tikslų, bet tai bus kova tarp Dvasios ir „kūno“, ir kai Dvasia nugalės, ji, kaip pasaulio taikos atkūrimo ženklą, paskelbs meilės viešpatavimą tarp žmonių. Argi nemanote, kad ant tikros taikos pamatų galite sukurti dvasinio ir materialinio pažangos pasaulį?

49. Būtent dvasiškai ugdomasis darbas laukia ateinančių kartų. Jei žmogus savo gyvenimą pašvęs šiai kilniai ir aukštai užduočiai, jis pajus, kad atrado harmoniją su savo Viešpačiu, su savo Kūrėju, kuris vis dar veikia ugdydamas.

50. Jei, klausydamiesi šių mokymų, pradėsite atnaujinti savo žodžių, minčių ir darbų mažą pasaulį, taip prisidėsite prie žmonijos atsinaujinimo.

51. Visata yra didžiulė išminties knyga, kurią Aš atvėriau prieš žmogaus akis, kad jis suvoktų kūriniją valdančius dėsnius ir išmoktų jų laikytis. Mokydamasis iš šios knygos, jis įgis išminties, sieks tobulėjimo, gerovės ir pažangos savo gyvenime žemėje; o jei šias žinias papildys bet kokio pobūdžio dvasiniu pažinimu, jis pasieks absoliučią pergalę šiame gyvenime, kuris yra gilus ir didelis išbandymas; nes jis įsisavins tiesą ir taps nemirtingas.

52. Dieviškieji dėsniai, valdantys visatą, yra išminties, galios ir meilės dėsniai. Iš jų kyla visi kiti dėsniai, kuriais grindžiama visa esanti kūrinija.

53. „Visata“: jei žmogus tave tyrinės tyra širdimi ir protu, kupinu troškimo suvokti daugiau mano tiesos, ir jei jis visų pirma bus įkvėptas Dvasios, o ne savanaudiškų ar išdidžių jausmų, jis iš tavęs gaus didžiuosius mokymus, kurių iki šiol nebuvo gavęs. Vavyje jis galės rasti mano karalystės atvaizdą.

54. Mano mylimieji vaikai, mano šviesa liejasi į jūsų protą, kad jūs studijuotumėte mano žodžius kaip mano išminties knygos raides. Žmogaus mąstymo gebėjimas yra begalinis laukas, tarnaujantis dvasiniam apmąstymui. Apmąstykite mano žodžius.

55. Daugelis manęs klausėsi, tačiau kol kas ne visi su ta pačia meile imsis manęs sekti. Ir anksčiau Aš sukviečiau dideles žmonių minias, tačiau iš jų manęs sekė tik dvylika vyrų. Net ir iš jų tik trys buvo tikrai artimi Mokytojui, o Jonas buvo vienintelis, kuris gavo didžiųjų paslapčių apreiškimą, nes savo didžiosios meilės galia atvėrė dieviškosios išminties lobyną. Meilė atveria išminties vartus, nes joje glūdi nuolankumas ir švelnumas. Meilė yra tikroji taikos tėvynė Dvasios amžinybėje. Kas ją praktikuoja, tam nereikia nieko klausti, nes išmintis ateina pas jį. Jis supranta netobuluosius, nusidėjėlius, nieko neteisą, visus atleidžia. Jis supranta silpnuosius ir stipriuosius. Meilė viską sukūrė, per ją buvo sukurtas žmogus, ir ji bus ta jėga, kuri visus judins ir suvienys. Meilė yra jūsų egzistencijos pagrindas.

56. Kiek dar paslapčių yra žmogui. Jis apsuptas nematomų ir neapčiuopiamų būtybių, kurios jam jau turėtų būti matomos ir juntamos.

57. Gyvenimas, kupinas grožio ir apreiškimų, pulsuoja virš žmonių buvimo, tačiau jie, apakinti, dar nesugeba to pamatyti.

58. Nepamirškite mano mokymų, nes jie padės jums būti tiesos apaštalais. Tikrasis mano mokymo apaštalas yra tas, kuris daro viską, ko Dievas jį mokė per Jėzų. Aš jums užtikrinu: jei paklausčiau kiekvieno iš jūsų, kurie mane taip ilgai klausėte: „Ką tu dabar darai, ką aš jums pavadžiau, ar ko tu trokšti? Ar darai tai, ką *Dievas* tau įsako, ar tai, ką pats nusprendei?“ – jūs nežinotumėte, kaip man atsakyti.

59. Ši tauta buvo išrinkta tam, kad šiuo metu išpildytų mano pažadą, kad jūs būtumėte mano Žodžio pradžios ir pabaigos liudytojai. Net ir Antrajame Laike nebuvo būtina, kad mano skelbimas pasklistų po visą pasaulį, kad šis sužinotų apie mano atėjimą. Pakako pažadinti vieną tautą, kad ji išeitų liudyti ir skleisti gautą sėklą. Turiu jums atkreipti dėmesį, kad tauta, kurią aš mokiau savo pamokymais, neturėjo laikyti savęs absoliučia tokio didelio paveldo savininke, taip pat ir vienintele, kuriai šiame darbe

buvo patikėta dvasinė misija. Mano visų laikų žinia buvo skirta visiems žmonėms; tačiau taip atsitiko, kad tauta, kuri gavo apreiškimą, mažiausiai sugebėjo iš jo pasinaudoti, nes ji nesugebėjo įvertinti dovanų ir malonių, kuriomis Viešpats ją apipylė.

60. Prisiminkite, kaip Antrajame laikotarpyje sėkla, kurią Kristus pasėjo Judėjoje, sužydėjo tik už jos ribų.

61. Aš nenoriu jums pasakyti, kad visi šie praeities įvykiai turi pasikartoti jūsų gyvenime, nes mano troškimas yra, kad mano mokymas šviestų tarp šios tautos ir apšviestų jos kelią. Bet jei neskysite savęs palaimintosios misijos, kurią jums patikėjau, įvykdymui, jei nesistengsite kaip tikri Dieviškojo Mokytojo mokiniai, tai bent jau sukvieskite žmones, paaiškinkite jiems, ką Aš sakiau tiems, kurie manęs klausėsi, perduokite jiems mano nurodymus, apšvieskite jų kelią, kad jie laikytųsi mano įstatymo ir mano nurodymų.

62. Nepamirškite, kad mano Žodis yra gyvybę palaikantis ir kad žmonija žlunga, nes jo jai trūksta. Mano Žodis yra pėdsakas, rodantis kelią į išgelbėjimą. Turėkite omenyje, kad yra daug tų, kurie nuklydo ir sutrikę klajoja. Eikite pas juos ir išgelbėkite juos.

63. Skirkite savo dėmesį tiems, kurie ateina išgirsti mano Žodį. Pažiūrėkite, kaip jie verkia iš laimės, gailisi savo ankstesnių nuodėmių ir priima sprendimus pasitaisyti. Pažiūrėkite, kaip tie, kurie, išalkę meilės, atėjo į mano akivaizdą, grįždami į savo namus nešėsi ramybę savo širdyse. Jie buvo visuomenės paniekinti, kai juos atvedėte į mano akivaizdą, ir jūs patys matėte, kaip Aš juos pavertiau žodžio skleidėjais, vadovais ir pranašais, kad jie toliau skleistų mano darbą. Mano Žodis ne tik sustiprino jų dvasią, bet ir buvo sveikata jų kūnui.

64. Jūs esate tauta, kuriai Aš jau šimtmečius kalbėjau ir mokiau. Turiu omenyje jūsų sielą, kurią Aš jau ne kartą apšvietiau savo Tiesos šviesa, kuriai dažnai padėjau jos atpirkimo kelyje ir suteikiau naują kūno apvalkalą.

65. Per amžius Aš jums palikau Meilės ir Išminties knygą, kad jos puslapiuose galėtumėte rasti šviesą, kuri jums parodys kelią, vedantį pas Dievą. Jei norite rasti tvirtą šių laikų mano apreiškimų tiesos įrodymą, jį rasite giliame ryšyje, kuris sieja šį Žodį su tuo, kurį Aš jums daviau praeityje, kai sakiau: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, ir niekas neateina pas Tėvą, jei nevykdo mano įstatymo.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 165

1. Pailsėkite šiek tiek, mylima tauta, palikite savo nuovargį pas mane. Mano rūpestinga meilė jus pašaukė, kad ateitumėte pas Mokytoją. Prašau jūsų tik to, kad išvalytumėte savo protą nuo išankstinių nuostatų, kad jūsų širdys priimtų mano Žodžio esmę, o jūsų dvasia pajustų mano buvimą. Dėl šio pasirengimo ir dvasingumo trūkumo jūs nesupratote daugelio pamokymų, kuriuos jums daviau. Jūs ateinate čia kaip pradedantieji jau neapibrėžtą laiką, nors jau turėtumėte būti mokiniais, jeigu būtumėte gilinęsi į mano Žodį ir taikę mano mokymą.

2. Supraskite: jei norite suvaldyti savo aistras ir atsispirti pasaulio traukai, kurią jis daro jums, mano Žodyje galite rasti šviesą ir jėgą, kad tai tai padaryti.

3. Kas tuo pasitenkina ir siekia nuraminti savo sąžinę, tik klausydamasis manęs, netrukus vėl pasiners į letargiją ir rizikuoja pasiduoti pagundai. Todėl mano žodis padrąsina ir pakelia tuos, kurie pakliūna į bėdą.

4. Kaip tuomet žvaigždė pranašavo Mesijo atėjimą, taip šiais laikais Elijo Dvasia savo šviesa pranašavo mano atėjimą. Mano rūpestinga meilė paruošė jums šį žemės kampelį, kad priimtumėte Trečiojo Laiko apreiškimą. Šiandien pasaulis dar nežino šių mokymų, tačiau tinkamu laiku gera naujiena pasieks visą žmoniją. Intuicijos dovana leidžia jai nujauti šios epochos dvasinę reikšmę. Yra daugybė žmonių, kurie šių laikų didžiuosiuose įvykiuose sugeba atpažinti praeities pranašysčių patvirtinimą ir išsipildymą.

5. Tauta, suvok, kiek malonės tau suteikiama, ir vis dėlto tarp šių klausytojų minios dar yra tokių, kurie abejoja mano apreiškimu ir mano Žodį priskiria tiems, kurie jį skelbia. Ką gi jie galėtų jums duoti, juk jie yra tokie pat nežinojingi kaip ir jūs, o jūs matėte, kaip jie iškilo iš jūsų pačių gretų? Kai kurie iš jų dėl savo dvasinio nebrandumo yra kūnas ir dar kartą kūnas, nusidėjėliai kaip ir jūs. Tačiau kai mano Šviesa juos apšviečia, kai mano spindulys juos įkvepia, jie pasikeičia mano Meilės ir mano Galybės stebuklu.

6. Jūs vis dar esate tarsi miegančio miesto gyventojai, kurie pasiduoda savo poilsio poreikiui ir negirdi, ar kas nors dejuoja, ar kam nors reikia pagalbos, apsaugos, balzamo ar duonos. Šiuo metu jūs dar pamirštate žmones ir galvojate tik apie save. Tačiau jei pamirštate žmones, kuriuos matote ir kurių vargus galite tiesiogiai patirti – tai kiek dar labiau pamiršote tuos, kurie yra dvasioje ir nešioja su savimi skausmingą kartėlių grandinę! Supraskite, kad jūsų užduotis – budėti, melstis ir užtarti visus savo brolius ir seseris: esančius ir nesančius, tolimus ir artimus, matomus ir nematomus.

7. Šiuo metu Aš leidžiu jums pereiti per išbandymų katilą, kad, jį įveikę, galėtumėte tapti pasaulio prieskoniu, šviesa, apšviečiančia tamsius kelius.

8. Mano didingas balsas šaukia žmoniją, kad pažadintų ją iš letargijos, kad jūs visi taptumėte dalimi mano mylimos tautos.

9. Aš patikiu jums raktą, kuris atveria duris, už kurių slypi daugelis apreiškimų, kuriuos norite patirti. Pasinaudokite šiuo raktu ir išmokite atverti duris į Karalystę, kad sužinotumėte viską, ką laikėte neišmatuojama paslaptimi.

10. Jūs dar nesugebate suvokti daugelio apreiškimų, kurie yra skirti tapti jūsų žinių dalimi ir apie kuriuos žmonės manė, kad jų pažinimas priklauso vien Dievui. Vos tik kas nors išreiškia norą juos aiškinti ar bando įsigilinti į juos, jis iš karto vadinamas šventvagių arba laikomas įžūliu.

11. Ką būtų pasakę senovės žmonės, jei jiems būtų buvę pasakyta, kad vieną dieną žmonija sužinos viską, ką žinote jūs – tiek mokslo srityje, tiek dvasinių apreiškimų atžvilgiu? Tas, kuris būtų pranašavęs tokius įvykius, būtų buvęs pavadintas šventvagių arba laikomas psichiškai nesveiku.

12. Taip pat ir šiais laikais atsitiks taip, kad – kai bus skelbiama apie bendravimą iš dvasios į dvasią, taikos įtvirtinimą visame pasaulyje ir žinias apie pomirtinį gyvenimą – materialistinis pasaulis sukils prieš tai ir visomis jėgomis neigs galimybę pasiekti tokius tikslus, o griežtai pasmerks tuos, kurie drįs skelbti apie tokius įvykius.

13. Jeigu žmonija būtų studijavusi ir gilinusis į praeities pranašų žodžius bei pranašystes, ji būtų juose radusi daug to, kas dabar tampa realybe – to, ką žmonija šiuo metu patiria.

14. Tai, ką jūs suvokėte apie dvasinį pasaulį, jums buvo pranašauta, taip pat ir visa tai, ką atrado jūsų mokslas.

15. Šiandien galiu jus užtikrinti, kad ateityje bendravimas mintimis pasieks didelį išsivystymą, ir šios bendravimo priemonės dėka išnyks daug barjerų, kurie šiandien dar skiria tautas ir pasaulius. Jei išmoksite mintimis susisiekti su savo Tėvu, jei pasieksite bendravimą iš dvasios į dvasią – kas tada dar galėtų jums sukelti sunkumų susisiekti su savo matomais ar nematomais, esančiais ar nesančiais, artimais ar tolimais broliais ir seserimis?

16. Mano mokyme jūs šiuo metu mokotės šios dvasinio bendravimo formos, kaip Aš jums ją išdėščiau. Kad kasdien tuo užsiimtumėte, patariau jums tylėti, užsičiaupti lūpas ir leisti kalbėti savo dvasiai.

17. Noriu, kad būtumėte mano geri ir nuolankūs mokiniai, tokie, kurie nepretenduoja į jokių paskyrimus ar garbės ženklus bendruomenėje, bet kad jūsų idealas būtų tik pasiekti tobulumą dorybe ir laikytis mano nurodymų, kad jūsų gyvenimas taptų pavyzdžiu. Kokia nauda jums iš

garbės vietų, titulų ar vardų, jei neturite nuopelnų, kad galėtumėte juos teisėtai turėti?

18. Nedarykite nieko ir neprisiriškite prie nieko, kas yra neteisinga. Aš nustatau jūsų tarpusavio hierarchiją jums to nežinant, nes tik Aš žinau, kada jūs žengėte tvirtą žingsnį tobulėjimo kelyje. Visada jaustis mažais, net jei iš esmės jau esate meistrai.

19. Didelė yra meilė, kurią Aš jaučiu jums, ir ši meilė, kurią jau pajautėte savo širdyse, nori jus pažadinti, kad pakiltumėte ir įvykdytumėte Tėvo užduotį.

20. Per paprastus žmones Aš jums perduodu savo Žodį, kuris, tarsi subtilus dantis, išlygina ir formuoja jūsų dvasią.

21. Noriu, kad išlaikytumėte nuoširdumo idealą, kurį mano Įstatymas visada įkvėpė žmonėms, kad jis padėtų jums išstverti kovoje, kol pasaulyje įtvirtinsite brolystę ir dvasingumą.

22. Kiekvienas iš jūsų supranta mane pagal savo pasiektą dvasinio brandumo lygį. Todėl Aš apsirėišiu įvairiais būdais, kad visi galėtų priimti mano šviesą ir suvokti mano mokymus.

23. Nestokite savo dvasinio tobulėjimo kelyje. Suvokite, kad jūsų pažangai augant Aš vis labiau atsiskleidžiu, ir kad kiekvienu savo tobulėjimo žingsniu jūs priimate mane su vis didesne šlove.

24. Net jei tie, kurie perteikia mano Žodį, pralaimėtų kovoje, Aš pasirodysiu savo tautai. Nes tikrai sakau jums: Aš nenoriu, kad jums trūktų šio mokymo. Prisiminkite: kol klausėtės manęs, jums plūdo jėga, kad jūsų tikėjimas padėtų įveikti kliūtis, kurios iškyla jūsų gyvenimo kelyje. Aš noriu jus paruošti, kad palikčiau jus kaip mano apreiškimo liudytojus ir kad jūs tarnautumėte pavyzdžiu savo artimiesiems, liudydami savo darbais mokymą, kurį gavote.

25. Mokykitės ir veikite, mokykite ir tuo pačiu jaukite, ką darote ir sakote, patvirtinkite mano mokymą savo darbais. Aš nenoriu veidmainių tarp savo mokinių. Pagalvokite, kas taptų iš žmonijos ir iš jūsų pačių, jeigu šis su tokia meile ir kantrybe įkurtas darbas būtų sugriautas dėl moralės, dorybės ir nuoširdumo trūkumo jūsų gyvenime.

26. Pažvelkite, kaip per žmoniją praėjo apvalinimo epochos, o joje vis dar nėra atsinaujinimo. Pamąstykite, kad yra žmonių ir tautų, kurios kovojo dėl ilgalaikės taikos sukūrimo, tačiau ji neatėjo, priešingai – kruvina banga toliau plinta. To priežastis yra ta, kad žmonėse vyrauja ne meilė ir nuoširdumas. Jie nesugebėjo susitikti su artimu su meile, todėl Aš atnešiau savo taiką ir savo Žodį, kuris ragina žmonių protą siekti vienybės ir abipusės meilės.

27. Jūs, kurie klausotės manęs šiose kukliose susirinkimų vietose, – susivienykite, mylėkite vieni kitus kaip „darbininkai“ tame pačiame „lauke“, turėkite tą patį tikslą, ir tas tikslas turi būti žmonijos išgelbėjimas.

28. Ieškokite mano veiklos esmės ir susilaikykite nuo nereikalingų diskusijų. Pradėkite nuo to, kad apsivalytumėte nuo gėdingų dėmių, tada nesuteptumėte to, kas yra skaidru ir tyra. Taip paskatinsite savo artimus ištaisyti savo trūkumus.

29. Mylėkite vieni kitus, kaip Jėzus jus mokė. Išsilaisvinkite nuo egoizmo, atidėkite savo asmenį į antrą planą.

30. Negalite palikti šio pasaulio, prieš tai neužbaigę savo taikos ir meilės darbo. Tai turi būti liudijimas, kurį duodate apie mane, ir teisingas būdas atlyginti skolą, kurią turite man.

31. Tai Aš jums sakau per paprastus žmones, per „paskutinius“, per tuos, kuriuos gyvenimo kelyje pamiršo žmonės, kurie išgirdo Mokytojo šaukimą ir kovojo, kad galėtų Juo sekti. Tačiau šis pėdsakas, kurį jums palieku savo Žodžiu, yra tas pats, kurį jums nubrėžiau Antrajame Laike, ir tas pats, kurį jums palikau Pirmajame Laike per Mozę.

32. Ieškokite manęs už materialių reiškinių ribų, ieškokite manęs dvasiniame pasaulyje, net jei visame sukurtame pasaulyje galite rasti mano atvaizdą. Būtent jūsų dvasios akys turi regėti mano buvimą.

33. Materializmas neleidžia žmonėms atpažinti kelio, kuriuo jie eina. Nuodėmė, fanatizmas, tuštybė sudaro tankią uždangą, kuri trukdo jiems pamatyti savo Tėvą. Jei taip nebūtų, jie mąstytų apie šio gyvenimo laikinumą ir dvasinio gyvenimo vertę. Jie nujautų tą tobulumo pasaulį, kuris yra už mirties ribų.

34. Jei žmonės būtų nuolankūs dvasia ir širdimi, juose viešpatautų taika, nes taika grindžiama nuolankumu, o ne klaidingu didybės manija ar tuščia šlove. Tačiau žmonės susiskirstę į klases, ir kol vieni turi visus patogumus, kiti skursta. Todėl nėra taikos.

Tačiau visa ta arogancija bus pašalinta mano teisingumu, ir tada žmonės pripažins vieni kitus kaip brolius ir seseris, kaip to paties Tėvo vaikus.

35. Jūsų Viešpaties rūpestinga meilė patikėjo jums auksinį kviečių derlių, kad jūs savo darbu žemėje jį padaugintumėte. Tai yra darbo, kurį Aš seniai pradėjau žmogaus dvasioje ir kuris jam suteiks tikrą taiką, sėklą.

36. Palaiminti esate jūs, kurie šiuo metu išgirdote mano Žodį, nes jame rasite saugų kelią. Tačiau jūs turite ne tik jį išgirsti, bet ir gilintis į jį, teisingai jį aiškinti, kad, mokydami savo artimus, nesėtumėte sumaišties jų širdyse.

37. Jūsų dvasia turi palaukti, kol jos kūnas išsivalys ir atsinaujins, kad ji galėtų imtis savo misijos įvykdymo. Tada jūs dvasiškai ir fiziškai būsite

viena būtybė, paklusnus ir klusnus įrankis, per kurį atsiskleis dvasinės dovanos, kurias Tėvas jai suteikė. Elkitės ne taip, kaip tie, kurie – nesupratę ir neišnagrinėję mano dvasinio tobulėjimo mokymo, neturėdami reikiamo pasiruošimo ir brandos – leidžiasi į kelią ir vadina save „darbininkais“, nesuvokdami, kad sėkla, kurią jie sėja, iš tikrųjų nėra mano.

38. Prisiminkite, kad tiems dvylikai Antrojo Laiko mokiniams prireikė tam tikro laiko, kol jie pagaliau suprato savo Mokytojo mokymą. Jie gavo daug pamokymų ir buvo išbandyti daugybe išbandymų. Aš juos nuolat klausinėčiau, o kiekviena jų silpnybė ar netobulumas buvo paliesta ir ištaisyta mano Žodžiu, kad juose prasiveržtų tyrumas ir tiesa; ir vis dėlto jiems reikėjo pasiruošimo laiko, kad galėtų skleisti mano mokymą.

39. Ką gi man teks visko jums padaryti, mano mokiniai, kurie gyvenate daug materialistiškesniais laikais nei tie?

40. Dabar supraskite, kodėl Aš jus taip ilgai mokiau ir kodėl jus nuolat išbandau.

41. Nors Andriejui, Simonui ir Jonui, kai jie mane pamatė pirmą kartą, pasakiau tik: „Sekite paskui mane“, ir jie sekė paskui mane, jums šiais laikais turėjau daug kalbėti, kad galiausiai jūsų širdyse galėtų įsitvirtinti tikėjimas.

42. Noriu, kad tuose apaštaluose rastumėte pavyzdį, kuris padrąsintų jus kasdieniame darbe, ir suprastumėte, kad – kai jie išėjo ir skelbė mano žodį – jų širdyse jau buvo įsikūrusi taika ir meilė, o jose nebebuvo jokio nesąžiningumo.

43. Nebuvo nė vieno, kuris būtų pasėjęs sėklą, kuri nebūtų buvusi mano, arba kuris būtų padaręs poelgį, dėl kurio jo artimieji būtų galėję patekti į sumaištį. To priežastis buvo ta, kad jie, kaip ir vaisiai, laukė, kol subręs ant Gyvenimo medžio, kad tada tyrumo kupini galėtų atsiduoti širdžių troškimams, alkanoms tiesos pažinimo.

44. O šiandien jūs, dar net nesugebėdami išmokti pirmosios pamokos, išėjote į pasaulį, tvirtindami esą meistrai. Norite išgelbėti savo artimus, nors patys vis dar esate pavojuje suklypti; ir kalbate apie tyrumą, sąžiningumą, dvasingumą, nors dar net nesusikratėte savo ydų.

45. Būtent dėl to daugelis iš jūsų su ašaromis sugrįžo pas mane ir skundžiasi, kad jus vadino apgavikais, nes nesugebėjote išgydyti nė vieno sergančiojo, nes neįtikino nė vieno netikinčiojo arba nes buvote pagauti darant veiksmus, kurie yra netinkami mano darbui. Tuomet vieni pasineria į mano mokymo studijas ir savo gyvenimo tobulinimą, kad vėl nepatirtų nesėkmės, o kiti toliau tęsia savo nesąžiningus veiksmus, sėdami sumaištį, o dar kiti, praradę drąsą dėl patirtų nesėkmių, palieka kelią ir neigia mano darbo tiesą.

46. Norėjau jus vesti pirmyn žingsnis po žingsnio, puslapis po puslapio mokydamas jūsų dvasią savo meilės mokymų, nes nėra ilgesnio kelio nei (būtinai) dvasios tobulėjimas. — Iš tiesų, sakau jums, žemėje nerasite nieko, kas jums būtų šventesnis už vieną iš jūsų artimųjų.

47. Šis mano mokymas suteikia jums žinių apie tai, kas jums yra dvasia, sąžinė, jausmai, tikėjimas ir ką jie turėtų reikšti. Kiekvieną kartą, kai kas nors iš jūsų susipažįsta su šiais mokymais, jis jaučia, kaip iš jo širdies plūsta pagarba ir gili meilė artimiesiems, nes kiekviename iš jų jis gali atpažinti Dievo buvimą, atpažinti Aukščiausiojo vaiką; kiekviename savo artimajame ir kiekvieno žmogaus viduje jis mato Viešpaties šventovę.

48. Kas visa tai supranta ir laiko tai neabejotinai – ar jis drįstų išniekinti šią šventovę ir ar būtų pajėgus įžeisti šį artimą?

49. Tai yra pamoka, kurią, pagal mano valią, turite suprasti, nes kai tai įvyks, jums liks tik vienas žingsnis iki to, kad vykdytumėte aukščiausią įsakymą, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus.“

50. Kaip galite vadintis spiritualistais, kol nežinote, kas yra dvasia, ką ji reikšia Dievui ir kokia yra jos vertė?

51. Apmąstykite viską, ką Aš jums pasakiau, kad jūsų fizinis kūnas susiliėtų su jūsų dvasia į vieną valią ir leistų jai atsiskleisti bei įvykdyti savo misiją. Tada patirsite, kad kiekviena jūsų dvasinė dovana yra šviesa ir jėga, prieš kurią nusilenks net ir pačios užsispyrę žmonės bei kietiausios širdys. O kai jie gaus tikrojo dvasingumo įrodymą, sujaudinti sušuks: „Šie tikrai elgiasi pagal Jėzaus mokymą, šie tikrai skelbia tiesą!“

52. Suvokite šią valandą kaip savo bendrystės su Tėvu valandą. Kalbėkite su manimi dvasiškai, aš jus girdžiu, o tauta. Atiduokite man visas kančias, kurias patiriate iš pasaulio. Savo ašaromis nuplaukite savo sielos dėmes. Patirsite, kaip verksmas ir malda vis labiau palengvina jūsų širdies naštą. Tada aš išliesiu ant jūsų savo malonę, kuria suteiksiu jums stiprybės jausmą.

53. Jei vadinatė save Trinitariais, nes nuodugniai studijavote mano mokymus ir liudijate juos savo darbais, tuomet jums negali trūkti šviesos, jėgos ir taikos.

54. Aš įdėjau į jus dieviškąjį antspaudą, kuris daro jus išminties, saugomos mano Dieviškumo knygoje, paveldėtojais, ir tas, kuris nešioja šią šviesą savyje, negali suklumti.

55. Tai Visų laikų Tėvas šiuo metu kalba jums. Tai tas pats, kuris per Mozę jums apreiškė Įstatymą, kuris Kristuje leido jums išgirsti „Žodžio“ balsą ir kuris dabar Dvasioje jums atsiuntė Eliją, kad jis parengtų žmones, nes šiuo metu jie turi išmokyti palaikyti vidinį dialogą su Šventąja Dvasia, kuria esu Aš pats. Kas įžengia į bendrystę su manimi, tas atras, kad Aš esu

pats Tėvas ir kartu Tas, kurį jūs vadinate Sūnumi: tai yra Dievybės meilės Žodis. Dievo Trejybė reiškia ne Dvasios skirtumą, o savybių ar galių skirtumą.

56. Įstatymas, Meilė, Išmintis – tai trys Apreiškimo formos, kuriomis Aš pasirodžiau žmogui, kad jis savo tobulėjimo kelyje turėtų tvirtą įsitikinimą ir visapusišką savo Kūrėjo pažinimą. Šios trys Apreiškimo fazės skiriasi viena nuo kitos, tačiau visos jos turi tą pačią kilmę, o visos kartu sudaro absoliučią tobulumą.

57. Įvairiomis progomis Aš jums jau sakiau: kodėl jūs taip atkakliai norite atpažinti tris dieviškąsias būtybes, kai galite rasti tik vieną? Visais laikais jums kalbėjo vienas balsas, jums apsireiškė viena dieviškoji Dvasia. Šis unikalus, amžinas balsas, kuris jums skelbė mano Įstatymą įvairiomis išraiškos formomis, yra tas, kurį jūs nešiojate savyje, įspaustą į savo sąžinę, ir kurio esmę turėtumėte saugoti savo širdyse. Tačiau vietoj to, kad mylėtumėte mane Dvasia ir Tiesa, kaip jus mokė mano Mokymas, jūs mylite mane materialistinėse kulto formose ir vaizdiniuose, nes kitaip negalite suvokti savo Kūrėjo.

58. Kai Aš išraičiau savo Įstatymą akmenyje – kas būtų abejojęs, kad tos plokštės buvo šventos, juk jose buvo įrašytas dieviškasis įsakymas? Vis dėlto Aš paslėpiau tas akmens plokštes nuo žmogaus žvilgsnio ir palikau jam tik žinojimą apie mano Įstatymą.

59. Kristus gimė, gyveno ir mirė skurde, tyrumoje ir tobulume, ir jūs būtumėte norėję, kad jis amžinai pasiliktų žemėje. Todėl jūs troškote jį įamžinti žmogaus rankomis sukurtuose atvaizduose. Tačiau turite suprasti, kad jo žmogiškasis pavidalas išnyko, kad žmogaus dvasiai paliktų tik gryniausią jo Žodžio ir darbų esmę, kuri buvo tobulas dieviškosios meilės išraiška. Šiandien, kai Aš apsireiškiau Dvasioje ir pasireiškiau per mano paruoštus proto organus, – ką galite materializuoti iš mano trečiojo apreiškimo? Ar tikėtės sudievinėti daiktus, vietas ar asmenis? Ne, iš šio mano dvasinio apreiškimo laikotarpio turite išsaugoti tik tą begalinę šviesą, kurią Aš išliejau ant jūsų, – amžinosios išminties šviesą. Jei Pirmojo Laiko įstatyme ieškotumėte meilės ir išminties, jas rastumėte; jei Jėzaus meilėje ieškotumėte įstatymo ir išminties, jas rastumėte, o jei sieksite rasti įstatymą ir meilę išmintyje, kurią mano Dvasia šiame Trečiajame Laike išliejo ant visų tvarinių, galėsite jas atrasti jų esmės šerdyje. Supraskite, kad visos dieviškosios dorybės ir jėgos sudaro vieną esmę, o ta esmė yra Dievas.

60. Įsigilinkite į mokymą, kurį Aš jums daviau. Jame atsiskleidžia mano meilė žmonijai.

61. Savo mokymu Aš formuoju jūsų širdis, pasinaudodamas paprastais žmonėmis. Spiritualizmo pasekėjai turi išsaugoti mano mokymą visame jo grynume, nes būtent jis sustiprins taiką ir brolystę tarp žmonių.

62. Religiniai simboliai išnyks, nes žmogus nebegali manęs riboti, kad jo darbas būtų vertas Tėvo.

63. Klausydamiesi manęs be akivaizdžių materialių išraiškos formų, jūs savyje išugdėte naują charakterį. Jūsų protas pabudo, o jūsų moralė sustiprėjo.

64. Ateityje noriu turėti įsitikinimų turinčių vyrų ir moterų – mokinių, kurie pamokslauja savo pavyzdžiu, o ne veidmainių, nes jūsų žlugimas dėl moralės ir nuoširdumo stokos, dėl taikos ir sielos stiprybės trūkumo būtų labai skausmingas.

65. Pažvelkite, kaip žmonija, kuri per amžius ėjo per gryninančią lydyklą ir atperkančias ugnies išbandymus, vis dar nesugeba įtvirtinti savo taikos. Kruvinas pėdsakas vis ilgėja, nes žmonės pamiršo mano Žodį. Nėra nuoširdumo, pasitikėjimo, noro padėti ir meilės.

66. Tačiau čia Aš esu su savo nauja vienybės ir taikos žinia, su savo paprastu žodžiu, kuris po sunkių kovų padarys stebuklą – suvienys žmonių protus ir širdis. Ar dar yra tokių, kurie klausia, kodėl Aš atėjau?

67. Ir šiais laikais daugelis buvo pašaukti, o išrinktųjų – tik nedaugelis, tačiau pas mane nėra privileijuotųjų. Nes būtent žmogus pats tampa vertas savo Viešpaties ir užsitarnauja teisę į Jo malonę.

68. Visiems Aš vienodai daviau savo mokymą, visus mokiau eiti šiuo keliu ir gyventi šiame ašarų slėnyje. Supraskite mane teisingai: ne tik jūs turite gyventi pagal šį įstatymą, bet ir visas pasaulis. Tačiau būtent mano po visą pasaulį išsibarstę mokiniai jį įtvirtins savo dorove ir pavyzdžiu.

69. Jau dabar vykdykite savo užduotį ir neleiskite, kad laikas praeitų be to, kad Dvasia juo pasinaudotų, nes tada gali ateiti gailesčio akimirka.

70. Štai kodėl Aš pasinaudoju nuolankiaisiais, tais, kurie buvo nuklydę gyvenimo keliais, kurie išgirdo savo Viešpaties gelbstintį balsą ir noriai iškeliavo Jam sekti. Tai esate jūs, „Paskutinieji“, nes jūs man tarnaujate Trečiajame Laike.

71. Aš siunčiu jums savo ramybę, bet tikrai sakau jums: kol bus žmonių, kurie turi viską, kas būtina gyvenimui, ir pamiršta tuos, kurie miršta iš bado, žemėje nebus taikos.

72. Taika glūdi ne žmogiškose šlovėse, nei turtinguose. Ji grindžiama gera valia, abipuse meile, tarnyste ir pagarba vieni kitiems. O, jeigu tik pasaulis suprastų šiuos mokymus! Neapykanta išnyktų, o meilė pražystų žmonių širdyse.

73. Tik mano meilė ir mano teisingumas šiandien gali apsaugoti tuos, kurie trokšta meilės ir teisingumo. Tik aš, savo tobulame teisingume, galiu priimti tą, kuris nusikalsta prieš savo pačio egzistenciją.

74. Jei jie žinotų, kad sielos apleistumas yra baisesnis už viena tvę šiame pasaulyje, jie kantriai ir drąsiai ištvertų iki paskutinės savo žemiškojo gyvenimo dienos.

75. Šiais žodžiais aš jums padovanojau savo tėvišką meilę. Savo darbais liudykite mano tiesą.

76. Mylėkite vieni kitus.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 166

1. Tai džiaugsmo diena mano tautai, taikos diena tiems, kurie atėjo išgirsti mano žodį. Kai Aš šį paveldėjimą perdaviau Pirmiesiems, pasakiau jiems, kad jie turi jį puoselėti, nes jis yra tarsi mažas daigelis, kuris vėliau išaugs į tankiai lapais apaugusį ir galingą medį. Šiandien didelės minios susirenka išgirsti mano žodį, taip liudydamos, kad mano pranašystė išsipildė.

2. Medis išleido šakeles, ir jos buvo nupjautos, kad būtų pasodintos kitoje žemėje. Tačiau tikrai sakau jums: vienos buvo pasodintos pagal mano valią, o kitos – pagal žmonių valią.

3. Aš jums seniai sakiau, kad medis atpažįstamas pagal jo vaisius, ir netrukus, kai šie „medžiai“ pradės duoti vaisių, jūs suprasite, kokius vaisius kiekvienas iš jų duoda – ar jie geri, ar ne. Buvo atžalų, kurios iš pradžių buvo pilnos sulčių ir jėgos, žadančių gerus vaisius ir gailėstiną pavėsį pavargusiems keliautojams, nes tas, kuris jas prižiūrėjo, išėjo kupinas meilės ir pasiryžimo padėti ir tapo pasiklydusių gelbėtoju. Jis šviesiais žodžiais atsakydavo į žmonių klausimus, suteikdavo šviesą akliesiems ir paguodą ligoniams. Įvyko stebuklai, o jo lūpos ir darbai sukėlė stebuklus; tiesos buvo priimtos įkvėpimo dėka. Taip atsitiko, nes Tėvas, matydamas tų darbininkų uolumą ir ugnį, apipylė juos meile ir išmintimi. Kai žmonių minios pamatė to mokinio atsidavimą, kai įsitikino jo meile artimui ir nuoširdumu, jos sekė paskui jį tolimais keliais, sekė paskui jį į kalnų viršūnes. Jos aklai jam pakluso ir tikėjo juo. Tačiau kai tas mokinys pamatė, kad minia seka paskui jį, kad žmonės klauso jo balso tarsi jis būtų įstatymas, savo širdyje jis pajuto tuštybę ir didybės maniją, ir pamiršęs Tą, kuris jam viską davė, be kurio jis nebūtų galėjęs nieko padaryti, prarado nuolankumą ir pradėjo girtis savo nuopelnais bei savo galia kitų atžvilgiu. Jis jautėsi visiškai įsitvirtinęs mano mokymo praktikoje ir garsiai skelbė esąs tikrasis mokinys ir netgi Mokytojas.

4. Sakau jums: kas giriasi savo dvasinėmis dovanomis ir nesėja nuolankiai, to derlius bus niekas.

5. Aš galėčiau paklausti daugelio iš tų, kurie garsiai skelbė, kad daro meilės darbus: „Kur yra jūsų pasekėjų minios? Kur dingo tie, kurie sekė paskui jus? Kas atsitiko visiems tiems, kurie gavo dvasines dovanas, kad paskleistų šias sėklas?“ Ir jie turėtų man atsakyti, kad liko vieni, nes tie, kuriuos jie buvo radę, vėl nuklydo, tie, kurie pasveiko, vėl susirgo, o tie, kurie pradėjo pažinti šviesą, vėl nugrimzdo į savo tamsą. Tačiau Mokytojas klausia jūsų: „Kodėl taip atsitiko su tais, kuriuos aš mokiau?“ — Nes jie pasinaudojo gautais mokymais pagal savo supratimą ir savo nuožiūrą, nes

ėmėsi darbo per anksti, tai yra, dar prieš tinkamai suvokdami Mokytojo mokymą.

6. Tie, kurie laukė tinkamo momento, kad, mokydamiesi, budėdami ir meldamiesi, imtųsi darbo, yra tie, kurie išlieka tvirti, nes jų šaknys siekia giliai į žemę, o jų šakos atlaikė audras. Jie iškeliavo tuo metu, kai jų širdys jau nebegalėjo tapti tuštybės auka. Tačiau šiandien yra taikos ir atleidimo diena, kurią Aš noriu, kad jūs visi apmąstytumėte mano žodžius, kad, grįžę prie savo medžio ir savo laukų, ištaisytumėte viską, ką padarėte netobulai. Dar yra laiko ištaisyti medį ir išgelbėti sėklą. Tačiau turite padidinti savo pastangas.

7. Grįžkite į savo žemę, ir jei pamatysite, kad jus paliko ir pamiršo tie, kurie akiai sekė paskui jus ir kurių nesugebėjote išlaikyti, saugokite medžio šaknis, nupjaukite kiekvieną sugedusį vaisių, apgenkite jo sausas šakas, laistykite jį, ir vėl patirsite, kaip keliautojai, trokšdami jo pavėsio ir vaisių, susirinks čia.

8. Tebūnie palaiminti tie, kurie atsikelia po savo paties kritimo, tebūnie palaiminti tie, kurie prisikelia į šviesą. Tada pamatysite, kad jie skelbia mano antrąjį atėjimą, kurio žmonės laukė šimtmečiais, ir kuris privers drebėti net daugelį mirusiųjų jų kapuose.

9. Iš tiesų, sakau jums, to dieviškojo pažado sugrįžti pas jus kaip Guodėjo Dvasia niekas neištrino – nei laikas, nei nuodėmė, nei ištisos epochos, praėjusios per žmonių gyvenimus. Taip pat nebus ištrintas ir mano sugrįžimo įrodymas, o galiausiai žmonės nusilenks mano tiesai.

10. Klausydamiesi mano Žodžio, jūs leidžiate savo gyvenimui prabėgti prieš akis sąžinės šviesoje, o kai mano mokymas baigiasi, jaučiatės palengvėję nuo savo kaltės, vargų ir sąžinės graužaties. Net jei mano Žodį priimate per neišlavintus proto organus, jūsų esybė dreba, nes jame jaučiate akį, kuri į jus žiūri, ausį, kuri užfiksuoja net menkiausią jūsų atodūsi, ir jautrumą, kuris sugeba perskaityti net jūsų slapčiausias mintis.

11. Pirmąją dieną, kai Aš šitaip kalbėjau žmonijai, Aš pradėjau naują dvasinę erą. Širdys, kurios buvo prisijungusios prie mano dieviškojo apreiškimo, jautėsi apimtos baimės, pagarbos, nuostabos ir palaimos. Todėl ta nedidelė mano pirmųjų mokinių grupė augo ir dauginosi, kol tapo didžiosiomis bendruomenėmis, kurios dabar yra čia, kad išklausytų mano mokymus.

12. Tarp šių minios yra ir tokių, kurie, klausydamiesi manęs metai iš metų, priprato prie šio apreiškimo ir jau nebėra tokie sujaudinti, kaip tada, kai klausėsi manęs, kai pirmą kartą gavo mokymus. Vis dėlto dauguma ir toliau klausosi mano žodžio su tikru entuziazmu, o jų širdys plaka greičiau, kai jie čia susirenka klausytis mano išmintingų ir mylinčių mokymų.

13. Norėjau dvasiškai ugdyti širdis, kurios priima šį Žodį, kad kiekvienas taptų energingu darbuotoju, atliekančiu jam paskirtą užduotį – sąmoningai vykdančiu savo misiją ir atsidavusiu mano darbui. Tačiau kol vieni ir toliau ištikimai manęs klausėsi, mokėsi ir tobulėjo, kad būtų verti savo artimiesiems pasiūlyti vaisius, subrandintus jų studijų ir apmąstymų, kantrybės, pastangų ir atkaklumo dėka, kiti ieškojo pagyrimų, norėjo bet kokia kaina sėti, kol dar nebuvo atėjęs laikas. Jie išėjo anksčiau laiko ir mokė tą nedaug, ką buvo išmokę.

14. Todėl kai kurie iškreipė gautus mokymus ir, trūkstant žinių, savo nuožiūra pakeitė mano mokymą, taip sukeldami sunkumų tiems, kurie mano mokymą ėmė skelbti tik tada, kai jau buvo pajėgūs laikytis mano nurodymų.

15. Sakau jums: kai ateis ta valanda, gerųjų sėjų kviečiai nugalės neištikimųjų piktžolės, o sprendimo valandą pasaulis sužinos, kurie jums atnešė mano tiesą.

16. Jei išgirsite, kad koks nors spiritualistas giriasi savo misija ir skelbia visam pasauliui, esąs vienas iš naujųjų Kristaus mokinių, galite būti tikri, kad jo lūpos skleidžia melą, nes tikrasis šio darbo mokinys yra tas, kuris nesigiria, kuris tyliai dirba savo Mokytojo šlovei ir nuoširdžiai myli visus savo artimus. Jūs atpažinsite mano gerus tarnus pagal jų nuolankumą.

17. Kas galiausiai nutiks tiems, kurie mano mokymų nesilaiko pagal mano Įstatymo įsakymus? Jie bus apvalyti ir, vykdydami naują misiją, turės ištaisyti visas savo klaidas bei nuplauti visas savo dėmes, kol jiems pavyks piktžolės, kurias jie puoselėjo, paversti kviečiais.

18. Miniai, kuri šiuo metu klausosi mano žodžio, sakau: toliau su pagarba klausykitės mano mokymo. Neleiskite, kad jis išnyktų iš jūsų atminties, prieš tai jo neapmąstę. Nesistenkite mokyti, jei esate tik silpni vaikeliai. Turite palaukti, kol tapsite stipriais ir pasirengusiais mokiniais. Tada galėsite pamatyti, kad kiekviena sėkla, kurią pasėsite, sudygs, augs, žydės ir duos vaisių. Ir Aš jums pasakysiu: „Priimu jūsų dovaną – sėklos, kurią jums patikėjau, vaisių.“

19. Aš dar nenoriu jūsų teisti, nes jei tai įvyktų, jūsų nuopelnų rasiu labai nedaug. Aš ateinu pas jus kaip Tėvas, kad jums atleistų ir suteiktų dar vieną laikotarpį kaip brangią galimybę, kuria turite pasinaudoti ir už kurią man atsakysite.

20. Šią malonės dieną sakau jums, kad žmonijai atskleidžiau ir padariau juntamą Marijos buvimą bei meilę, nes būtent per ją šiuo metu įvyk „Naujoji Sandora“. Marija, savo švelnumu ir nuolankumu, taip pat atsiskleidė jums.

21. Tėvas išliejo savo malonės dovanas ant šios tautos; tačiau, tiesą sakant, sakau jums, jūs taip pat turite atsiskaityti prieš mane už Dieviškosios Motinos buvimą.

22. Aš reikalauju iš jūsų atskaitomybės, taip – nes noriu, kad jūs visiškai suvoktumėte, ką Aš jums suteikiau. Tačiau šio reikalavimo atskaitytis esmė yra mano mylintis gailestingumas.

23. Pasaulis nežino mano darbo ir mano apreiškimo šiais laikais, nes jūs bijojote skelbti šiuos mokymus žmonėms. Bet naujos kartos juos pažins ir sustiprins jūsų gretas. Iš tiesų, sakau jums, Jėzaus ir Marijos vardai yra suvienyti išganymo darbe; ir kadangi šiais laikais žmonės nesugebėjo sudaryti sandoros su savo Viešpačiu, Motinos vardas taps vienybės ir brolystės tarp žmonių simboliu.

24. Stichijų jėga bus tas balsas, kuris pažadins tuos žmones, kurie atkakliai nori gyventi tamsoje, ir ne Aš juos teisiu. Jie patys savo veiksmais atsidurs teismo rankose.

25. Žmonės patys susikūrė savo užduotis, kurios iš pradžių buvo tyresnės, tačiau kurias jie suteptė savo nuodėme ir išniekino savo mokslais, ir iš kurių daugelis semiasi įkvėpimo iš egoizmo, neapykantos ir puikybės.

26. Klausykite: Pirmajame laikmetyje Aš sudariau sandorą su Abraomu ir jo palikuonimis. Šios tautos vaikai pamiršo tą sandorą. Aš sudariau sandorą su Mozė, kuris išlaisvino Izraelį iš vergovės. Tačiau laikui bėgant žmonės vėl pamiršo tą sandorą.

27. Antrajame laikmetyje Aš atėjau į pasaulį; savo sandorą su žmonėmis Aš užantspaudavau savo krauju, ir ši meilės sandora turėjo pakankamai jėgos, kad mano vaikams parodytų kelią, kuriuo visų laikų žmonės gali nuplauti visas savo nuodėmes. Nes Aš Jėzuje nugalėjau mirtį, nugalėjau tamsą, skausmą pavertiau dieviškąja kančia ir sieloms nutiesiau kelią į šviesą.

28. Šiandien jūs išgirdote, kad Aš noriu sudaryti su jumis naują sandorą, nes nerandu jūsų nei susivienijusių manyje, nei tarpusavyje, ir mano valia yra, kad šiuo Trečiuoju laikotarpiu, šeštojo antspaudų glėbyje, jūs sudarytumėte meilės ir brolystės sandorą manyje.

29. Jūs visi esate šeštojo antspaudų viduje, kuris yra etapas, „Septynių antspaudų knygos“ skyrius, kurio turinys yra Dievo išmintis ir sielų tobulėjimas.

30. Ateis naujos kartos, kurios atpažins Trečiojo laikotarpio darbą, kurio pirmuosius žingsnius žengėte jūs. Jos tęs jūsų darbą, ir kai galiausiai įvairios rasės ir tautos ims mylėti viena kitą kaip broliai ir seserys, kai žmonės

įveiks neapykantos jausmus, Šventosios Dvasios darbas bus įtvirtintas žmonių širdyse.

31. Jau Pirmuoju laikotarpiu Aš jus mokiau septintą dieną skirti man. Kadangi žmogus šešias dienas skyrė savo žemiškųjų pareigų vykdymui, buvo teisinga ir derama, kad bent vieną dieną jis skirtų savo Viešpaties tarnystei. Aš nereikalavau, kad jis man skirtų pirmąją dieną, bet paskutinę, kad per ją jis pailsėtų nuo savo darbų ir pasišvęstų dvasiniam apmąstymui*, kad suteiktų savo dvasiai progą priartėti prie savo Tėvo ir per maldą su Juo pasikalbėti.

**Ispanų kalba „meditaeiön“ = meditacija, kontempliacija; taip pat: apmąstymai, vidinis susikaupimas, dvasinis apmąstymas.*

32. Poilsio diena buvo įvesta tam, kad žmogus, pamiršęs sunkią žemiškąją gyvenimo kovą – net jei tik trumpam – suteiktų savo sąžinei galimybę jam kalbėti, priminti jam Įstatymą, ir kad jis ištirtų save, atgailautų už savo nuodėmes ir savo širdyje priimtų kilnius apsisprendimus atgailauti. Sabatas buvo diena, kuri anksčiau buvo skirta poilsiui, maldai ir Įstatymo studijavimui. Tačiau laikydamasi tradicijos, tauta pamiršo broliškus jausmus artimiesiems ir dvasines pareigas, kurias turėjo savo artimiesiems. Laikai ėjo, žmonija dvasiškai tobulėjo, ir Kristus atėjo, kad jus pamokytų, jog net poilsio dienomis turite rodyti meilę artimui ir daryti visus gerus darbus.

33. Jėzus norėjo jums pasakyti, kad nors viena diena ir skirta apmąstymams bei fiziniam poilsiui, jūs turite suvokti, jog Dvasios misijos įvykdymui negalėjo būti iš anksto nustatyta nei diena, nei valanda.

34. Nors Mokytojas jums kalbėjo labai aiškiai, žmonės nukrypo nuo to, ir kiekvienas pasirinko dieną, kuri jam atrodė tinkamiausia. Todėl, kol vieni ir toliau laikėsi sabato kaip poilsiui skirtos dienos, kiti pasirinko sekmadienį savo pamaldoms švęsti.

35. Šiandien Aš dar kartą kreipiuosi į jus, ir mano mokymai atneša jums naujų įžvalgų. Jūs patyrėte daug dalykų ir tobulėjote. Šiandien nesvarbu, kurią dieną skiriate poilsiui nuo žemiškų vargų, tačiau svarbu, kad žinotumėte: kiekvieną dieną turite eiti tuo keliu, kurį Aš jums nubrėžiau. Supraskite, kad nėra nustatytos valandos jūsų maldai, nes bet kuriuo paros metu tinka melstis ir įgyvendinti mano mokymą savo artimų labui.

36. Noriu, kad jūsų dvasioje visada gyventų šviesa, įkvėpimas ir meilė, kad protas ir širdis būtų dvasios veidrodys, o joje atsispindėtų dvasios dorybės ir išreikštųsi spindinčiomis idėjomis, kilniomis mintimis ir jausmais. Tada jūs suvoksite, kokia tobula yra harmonija, vyraujanti tarp dvasios ir kūno, tarp dvasinio ir žmogiškojo, tarp dvasios įstatymų ir

pareigų bei pasaulio įstatymų ir pareigų. Galiausiai galėsite įsitikinti, kad visas gyvenimas su savo išbandymais ir pamokomis turi vienintelį tikslą: dvasios tobulėjimą, per kurį ji patirs ramybę ir tikrą laimę Viešpaties karalystėje.

37. Kartais jūs mąstote ir sakote: „Kam gi šis gyvenimas, jei jis mums neatneša nieko gero ir mes iš jo negauname jokios naudos?“ Jei kas nors taip mąsto, tai tik todėl, kad jis neleidžia šviesai spindėti savo dvasioje. Jis mano, kad gyvenimas yra beprasmis, nes jam nepavyko išpildyti visų savo troškimų, nes jis norėjo, kad viskas būtų pagal jo įsivaizdavimus. Tada jis tiki, kad ir jis pats yra bevertis, ir tai tik todėl, kad nesuprato ir neišnagrinėjo mano žodžio prasmės.

38. Žmogaus dvasinė dalis vis dar snaudžia, todėl jis yra nugyvenęs tiek daug beprasmiškų gyvenimų.

39. Aš galėčiau jus priversti ir priversti vykdyti mano įsakymus, tačiau tada jūsų nuopelnai nebūtų tikri, jūsų pažanga nebūtų tikra. Aš leidžiu, kad gyvenimas, kuriame jūs – to nepastebėdami – patys sau kuriate pamokas ir išbandymus, suteiktų jums tikrą pamoką, kuri kartais būna skausminga, priklausomai nuo to, kokie buvo jūsų darbai. Tačiau išbandymo viduryje mano Dvasia siunčia jums šviesą, kuri pasiekia jūsų dvasią – kartais švelniai, bet kartais ir kaip negailestingas teisėjas, kad jūs pabustumėte ir išgirstumėte sąžinės balsą, kuris yra mano paties balsas.

40. Aš klausiu jūsų: ar norite būti naudingi ir jausti, kad ir jūsų buvimas yra naudingas? Tuomet mokykitės iš mano žodžių – tų, kuriuos Aš jums daviau praeityje, ir tų, kuriuos girdite šiandien, nes jie vienas kitą papildo. Bet nemanykite, kad vien tik kartodami mano sakinius ir gyvenimo taisykles jau įgyvendinote mano mokymą. Ne, kas nemoka mylėti, tas nesugebės skelbti dieviškųjų žodžių ir įgyvendinti to, ko jie moko.

41. Meilė yra jūsų buvimo šaltinis ir pagrindas, o žmonės. Kaip gi galėtumėte gyventi be šios dovanos? Patikėkite manimi, yra daug tokių, kurie savyje nešioja mirtį, ir kitų, kurie serga tik todėl, kad nemyli nieko. Gydomasis balzamas, išgelbėjęs daugelį, buvo meilė, o dieviškoji dovana, kuri prikelia tikram gyvenimui, išgelbėja ir pakelia, taip pat yra meilė.

42. Todėl Mokytojas sako jums, vaikeliai, kurie išklausėte šį mokymą: nuo šios dienos pradėkite mylėti. Tegul visi jūsų darbai kitų atžvilgiu bus persmelkti šiuo jausmu, ir tegul jis taip pat įsilieja į žodžius ir maldas, kurias man skiriate.

43. Žinokite, kad žodis, kuriame nėra meilės, neturi nei gyvybės, nei jėgos. Jūs klausiate manęs, kaip galite pradėti mylėti ir ką turite daryti, kad jūsų širdyse pabustų šis jausmas, o Aš jums sakau: pirmiausia turite išmokti melstis. Malda priartins jus prie Mokytojo, o tas Mokytojas esu Aš.

44. Maldoje rasite paguodą, įkvėpimą ir jėgą; ji suteiks jums nuostabų pasitenkinimą, kad galite pasikalbėti su Dievu be liudininkų ir tarpininkų. Dievas ir jūsų dvasia susivienija šioje saldioje intymumo, dvasinio dialogo ir palaiminimų akimirkoje.

45. Pasiruoškite, mokiniai, nes Aš noriu jums apsireikšti. Visi jūs atnešate man savo rūpesčius ir vargus, tačiau Aš jums sakau: kodėl bijote? Argi nejutote, kaip mano gailestingas žvilgsnis ilsisi ant jūsų? Argi mano buvimas jūsų nestiprina? Nesukelkite man priežasties pakartoti savo Antrojo Laiko žodžius ir pasakyti jums, kad esate mažatikiai žmonės, kad, nors Aš esu jums taip arti ir jūs tvirtinate mane pažįstantys, manimi nepasitikėjote.

46. Kiekvieną kartą, kai pakelsite savo maldą ir ieškosite manęs, Aš būsiu su jumis. Mano Žodis ir įsakymai, kuriuos jums daviau visais laikais, per jūsų sąžinę suteiks jums mano mokymą. Tapkite turtingi jėga ir pasirengimu. Neškite šį Gyvenimo Žodį visur į širdis, kurioms reikia paguodos ir šviesos, nes Aš jus pavadinau dvasinių laukų sėjėjais.

47. Kadangi esate turtingi mano malonių dovanomis, o tai, ką gavote, yra neišsenkamas pamokymų lobis, turite šias žinias meile perduoti kitiems. Eikite pas kitus vargstančiuosius, pas tuos, kurie žemėje nesulaukia geranoriškumo, pripažinimo ar pagarbos. Ieškokite našlaičių, našlių, nepagydomai sergančiųjų ir be apribojimų jiems padėkite. Padovanokite jiems tą dvasinį balzamą, kuris gausiai kyla iš sielos gelmių, ir tuo metu daugiau dėmesio skirkite jų sielai nei kūnui.

48. Aš subūriau darbininkų būrį iš vyrų ir moterų, nes ne tik vyras moka aiškinti mano Įstatymą. Moteris, apdovanota gražiais ir kilniais jausmais, visada buvo mano Išganymo darbo bendradarbė. Šiuo metu Aš jai taip pat perduodu atsakomybę už tinkamą mano nurodymų vykdymą. Aš leidžiu abiem kartu prižiūrėti šį jums patikėtą darbą.

49. Mano tauta, Aš trumpam pasilieku su jumis per šį proto organą*. Jūs meldėtės, ir aukščiausio pakilimo akimirka savo širdžių tyloje išgirdote Mokytojo meilės kupiną sveikinimą, kuris jums pasakė: „Tebūnie ramybė su jumis.“ Jūs suvokėte „“ poveikį, kurį turi malda, ir supratote jos vidinę neišmatuojamą galią, kai ją siunčiate į viršų – tiek siekdami patenkinti dvasinį poreikį, tiek prašydami išspręsti materialią nelaimę.

**Čia turimas omenyje protas, visų pirma susijęs su balso nešėjo gebėjimu kalbėti.*

50. Prisiminkite, kad dažnai pakako ištarti žodį „Tėve“, kad visa jūsų esybė sudrebėtų ir jūsų širdis pajustų, kaip ją užplūsta paguoda, kurią

teikia Jo meilė. Žinokite, kad kiekvieną kartą, kai jūsų širdis mane širdingai vadina, ir mano Dvasia džiaugsmo drebiliu virpa.

51. Kai mane vadinate „Tėvu“, kai šis vardas išsiveržia iš jūsų vidaus, jūsų balsas išgirstamas danguje, ir jūs atskleidžiate dieviškajai išminčiai kokią nors paslaptį.

52. Neleiskite, kad mane „Tėvu“ vadintų tik jūsų lūpos, nes daugelis iš jūsų tai daro mechaniškai. Noriu, kad malda „Tėve mūsų, esantis danguje, tebūnie pašventintas Tavo vardas“ kiltų iš tyros ir giliausios širdies, ir kad jūs apmąstytumėte kiekvieną jos sakinį, kad po to būtumėte įkvėpti ir gyventumėte tobulos bendrystės su manimi.

53. Aš jus išmokiau galingą, tobulą maldą, kuri tikrai priartina vaiką prie Tėvo. Kai žodį „Tėve“ ištariate su uolumu ir pagarba, su pakilumu ir meile, su tikėjimu ir viltimi, atstumai mažėja, erdvė išnyksta, nes šiuo dvasios ir dvasios dialogo momentu nei Dievas yra toli nuo jūsų, nei jūs esate toli nuo Jo. Melskitės taip, ir savo širdyse gausiai priimsite mano meilės gėrį.

54. Tada savo dvasiniu žvilgsniu pamatysite, kaip Aš einu jums priešakyje, kaip piemuo eina prieš avių bandą. Pamatysite, kaip dieviškoji šviesa apšviečia jūsų gyvenimo kelią, ir išgirsite mano balsą, kuris, norėdamas jus padrąsinti kelyje, be perstojo kartoja: „Būkite stiprūs, nesustokite, kiekvienas žingsnis į priekį priartins jus prie jūsų Tėvo.“

55. Šią dieną, o mokiniai, Aš dar kartą kalbėjau jums apie meilę ir maldą, kad išmoktumėte suvokti jose glūdintį malonę ir jų veiksmingumą, kad pasiektumėte didelį atlygį, kurį jums pažadėjo mano Tėvo meilė.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 167

1. Iš daugelio širdžių Dievui kyla klausimas: „Viešpatie, ar skausmas, kuris kamuoja šį pasaulį, tęsis amžinai?“ Į tai Mokytojas jiems atsako: „Ne, mano mylimieji vaikai, jūsų skausmas išnyks, vos tik rasite tikrąją meilę.“

2. Nors žemėje daug kalbama apie meilę, iš tikrųjų jos tarp jūsų nėra. Vieni ją apsimeta, kiti painioja su savanaudišku jausmu, o dar kiti – su žema aistra. Žmogaus širdyje viešpatauja melas, vyrauja apgaulė, apsimetama mylint, draugaujant, darant gerus darbus. Piktžolės išplito ir pasklido visur, ir tik skausmo ugnis sugebės jas sunaikinti.

3. Šią ugnį žmonės uždegs savo idėjų, tikėjimų, filosofijų ir mokslų karais. Tai karas, kuris dideliais žingsniais artėja. Ten, šioje ugnyje, kurią uždegs jų pačių galios troškimai, aistros ir priešišcumai, jie ras savo apvalymą. Taip jie to norėjo, taip jie to reikalavo.

4. Kaip būtų įmanoma, kad žmonės mylėtų vieni kitus kaip broliai ir seserys, jei jie dar neapvalė savo širdžių? Pasauliui reikalingas didelis išbandymas, kad jie iš jo išeitų apvalyti; nes skausmas apvalo.

5. Taip pat sakau jums: žmonės turi tikėti žmonėmis, turi turėti tikėjimą ir pasitikėjimą vieni kitais, nes turite įsitikinti, kad visi Žemėje vieni kitus reikalingi.

6. Nemanykite, kad man patinka, kai sakote, jog tikite manimi, o aš žinau, kad abejojate visu pasauliu. Nes tai, ko iš jūsų tikiuosi, yra tai, kad mylėtumėte mane per meilę, kurią rodote savo artimui, ir atleistumėte tiems, kurie jus įskaudina; kad su meile padėtumėte vargingiausiems, menkiausiems ar silpniausiems, be išimčių mylėtumėte savo artimus ir visuose savo darbuose vadovautumėtės didžiausiu nesavanaudiškumu ir nuoširdumu.

7. Mokykitės iš manęs, nes Aš niekada jums neabejojau, tikiu jūsų išgelbėjimu ir pasitikiu, kad jūs susiimsite, kad pasiektumėte tikrąjį gyvenimą.

8. Nors išoriškai žmonių darbuose yra daug melo, nėra nė vieno, kurio viduje nebūtų bent dalelės nuoširdumo. Ši dalelė yra dvasinės šviesos kibirkštis, kurią jis nešioja savyje, tai yra mano dieviškasis buvimas, Dievo kibirkštis, kuri jį apšviečia iš vidaus. Aš pasirūpinsiu, kad ši šviesa, kuri yra mano, spindėtų kiekvienoje širdyje ir kad jos atspindys pasireikštų kiekviename jūsų darbe.

9. Aš noriu, kad jūs gyventumėte tiesoje, o tam būtina, kad visa blogis išnyktų. Jūs, kurie suvokiate artėjančią valandą, – budėkite ir melskitės jau šiandien, kaip pranašai skelbkite savo artimiesiems apie šią kovą, kad jie pasiruoštų ir nepasiduotų nevilties akimirkomis per ateinančią kovą.

10. Būkite įsitikinę, kad visi „laukai“ duos vaisių, kai bus paruošti. Mano sėkla yra pasirengusi ant jų nukristi: kiekviena žmogiškoji būtybė bus augalas, kuris prazys ir duos meilės vaisius, taip įvykdydamas visos kūrinių paskirtį.

11. Augalų karalystėje yra parazitinių augalų, kurie yra nenaudingi; neimkite jų pavyzdžiu.

12. Ar žinote, kodėl Tėvas iš jūsų tikisi tik meilės vaisių? — Nes gyvenimo sėkla, kurią Aš įdėjau į kiekvieną tvarinį, buvo pirminė sėkla – meilė.

13. Jei kartais, kaip tai būna augalams, jūs iš pažiūros išdžiūvate, jei trumpam nuvytote ar kentėjote troškulio kančias, tai įvyko ne todėl, kad jums trūko mano malonės vandens. Mano meilės šaltinis visada liejosi ant kiekvienos dvasios ir kiekvienos širdies kaip gyvybę teikiantis vanduo. Tačiau šie žmogiškieji, dvasia apdovanoti augalai turi valios laisvę, ir dėl netinkamo šios brangios dovanos naudojimo jie nutolsta nuo tos dieviškosios malonės, kuri yra vienintelis dalykas, galintis išgelbėti ir sustiprinti sielą. Kaip gi jūs skiriatės nuo žemės augalų, kurie savo vietoje visada nuolankiai priima tai, ką jiems suteikia Dievo gailėstingumas!

14. Jūs visi manote, kad savo gyvenime jau mylėjote, tačiau Aš jums sakau: vieni tikrai mylėjo, o kiti aistras ir egoizmą supainiojo su meile.

15. Per Jėzų Aš jums daviau tobulą mokymą. Apmąstykite mano, kaip žmogaus, gyvenimo kelią nuo gimimo iki mirties, tada meilė jums atsivers gyvu ir tobulu būdu.

16. Aš nereikalauju iš jūsų, kad būtumėte tokie kaip Jėzus, nes jame buvo kažkas, ko jūs negalite pasiekti: būti tobulam kaip žmogus, nes tas, kuris buvo jame, buvo pats Dievas ribotoje formoje. Tačiau vis dėlto sakau jums, kad turėtumėte sekti jo pavyzdžiu.

17. Mano amžinasis įstatymas jums visada kalbėjo apie šią meilę. Aš jums sakiau pačiose pirmosiose dienose: „Mylėk Dievą visa širdimi ir visa siela“ ir „Mylėk savo artimą kaip save patį“.

18. Vėliau Aš daviau jums šiuos įkvėptus žodžius: „Mylėkite savo brolius ir seseris, kaip Tėvas jus mylėjo“; „Mylėkite vieni kitus“.

19. Šiais laikais Aš jums apreiškiau, kad turite mylėti Dievą labiau už viską, kas sukurta, kad turite mylėti Dievą visame, kas egzistuoja, ir viską, kas egzistuoja, Dieve. Kad turite rodyti savo artimui gailėstingumą ir dar kartą gailėstingumą, kad pamatytumėte Tėvą visoje Jo šlovėje, nes gailėstingumas yra meilė.

20. Žmogus niekada anksčiau nebuvo toks pasirengęs kaip šiandien mylėti mane dvasiniu garbinimu, be jokio nesąžiningumo. Pagoniški laikai ir netikinčiųjų laikai dabar jau toli praeityje. Idolatrija, kuri išliko visuose

kulto ritualuose ir visais laikais, sieloms tapo nepakeliamai nuobodi su savo pojūčių apgaulėmis ir netikru spindesiu.

21. Netrukus ateis kartos, kurios visose žemės pakraščiuose įtvirtins dvasinį garbinimą mano dieviškumui. Kai ši religijos praktikos forma galiausiai sukurs taikos ir šviesos karalystę tarp žmonių, religinis fanatizmas išnyks, nes dvasiniame gyvenime nebebus vietos nei aistroms, nei nežinojimui.

22. Kadangi prieš save matote dar ilgą kelią, neturėtumėte sustoti ir manyti, kad niekada nepasieksite tikslo. Ženkite pirmyn, nes net dėl vienos prarastos akimirkos jūsų siela vėliau verkšlens. Kas jums pasakė, kad tikslas yra šiame pasaulyje? Kas jus mokė, kad mirtis yra pabaiga ir kad tą akimirką galėsite pasiekti mano karalystę?

23. Mirtis yra tarsi trumpas miegas, po kurio siela, glostoma mano Šviesos, pabus su atsinaujinusiomis jėgomis, tarsi naujai dienos, kuri jai prasideda.

24. Mirtis yra raktas, kuris jums atveria kalėjimo, kuriame buvote tol, kol buvote priišti prie kūno materijos, vartus, ir tuo pačiu metu ji yra raktas, kuris jums atveria vartus į amžinybę.

25. Ši planeta, kurią dėl žmoniškųjų netobulumų pavertė atpirkimo slėniu, sielai buvo nelaisvė ir tremtis.

26. Iš tiesų, sakau jums, gyvenimas žemėje yra dar vienas laiptelis gyvenimo kopėčiose. Kodėl gi jūs to nesuprantate, kad galėtumėte pasinaudoti visomis jo pamokomis? Priežastis, kodėl daugelis turi į jį grįžti vėl ir vėl, yra tokia: jie to nesuprato ir nepasinaudojo savo ankstesnio gyvenimo patirtimi.

27. Rytojaus žmonėse bus tiek daug dvasingumo ir supratimo apie tą raidą, kurią turi pasiekti jų siela, kad — kai prasidės jų mirties agonija ir jie bus vos už žingsnio nuo kūno mirties — jie patys ir tie, kurie šią valandą jiems padės, tą akimirką laikys gražiausia visos jų žemiškosios egzistencijos akimirka, kuri bus tarsi vaisingo ir naudingo gyvenimo kulminacija, ir jie, kaip jų Mokytojas ant kryžiaus, galės pasakyti: „Viskas baigta.“

28. Aš kalbu su jumis tėvišku tonu ir paprastais žodžiais. Jūs su paslaptimis kupinu laukimu tikėjotės mano naujojo apreiškimo šiuo metu, ir didelis buvo jūsų nustebimas, kai pamatėte mano mokymų paprastumą ir kuklų būdą, kuriuo aš su jumis kalbu.

29. Elijas atėjo kaip šviesos spindulys audros viduryje, lydimas savo nematomų gausybių, didžiųjų šviesos dvasių legionų, kurie seka paskui jį kaip avys paskui piemenį. Jis prakerta kelią miniai, dešinėje ir kairėje nugriauna erškečių krūmus, kad atvertų praėjimą tiems, kurie seka paskui

jj, ir surenka sielas, kurios atpažįsta jo balsą kaip Ganytojo, kuris šiuo metu jas ves pas mane.

30. Ar pamiršote, kad būtent Elijaus avis liudijo jums apie mano buvimą ir kvietė jus susiburti į avidę, kad galėtumėte eiti paskui Ganytojo pėdsakais?

31. Kelkis, žmonija, atrask kelią, atrask gyvenimo prasmę! Susivienykite, tauta su tauta, mylėkite vieni kitus! Kaip plona yra siena, skirianti vieną namą nuo kito, ir vis dėlto, kaip toli vienas nuo kito yra jų gyventojai! O jų šalių sienose – kiek sąlygų ten kelia, kad įleistumėte užsienietį! Ir jei taip elgiatės net su savo broliais žmonėmis – ką tada padarėte tiems, kurie gyvena kitame gyvenime? Tarp jų ir savęs nuleidote uždangą – jei ne savo užmaršties, tai bent jau savo nežinojimo, kuris yra tarsi tirštas rūkas.

32. Kai žiūriu į šio pasaulio gyventojus, matau, kad visos tautos žino mano Vardą, kad milijonai žmonių taria mano „“ žodžius; tačiau, tiesą sakant, sakau jums, vis dėlto nematau meilės tarp žmonių!

33. Viskas, ko Aš jus šiuo metu mokau ir kas vyksta pasaulyje, yra paaiškinimas ir išsipildymas to Apreiškimo, kurį Aš daviau žmonijai per savo apaštalą Joną, kai, jam gyvenant Patmoso saloje, Dvasia pakėliau į dangaus aukštumas, į dieviškąjį lygmenį, į begalybę, kad per simbolius jam parodysiu pradžią ir tikslą, Alfą ir Omegą; ir jis matė įvykius, kurie jau buvo įvykę, tuos, kurie tuo metu vyko, ir tuos, kurie dar turėjo įvykti.

34. Tuo metu jis nieko nesuprato, bet mano balsas jam tarė: „Užrašyk tai, ką pamatysi ir išgirsi“, ir jis taip ir padarė. Jonas turėjo mokinių, kurie laivais perplaukė jūrą ir atvyko pas jį į jo atsiskyrimo vietą. Tie vyrai nekantriai klausinėjo to, kuris buvo Jėzaus mokinys, koks buvo Mokytojas, kokie buvo jo žodžiai ir stebuklai; o Jonas, kuris meile ir išmintimi sekė savo Mokytojo pavyzdžiu, savo žodžiais juos nustebino. Netgi artėjant senatvei, kai jo kūnas jau buvo sulinkęs nuo laiko, jis vis dar turėjo pakankamai jėgų liudyti apie savo Mokytoją ir pasakyti savo mokiniams: „Mylėkite vieni kitus.“ Kai tie, kurie jį lankė, pamatė, kad artėja Jono mirties diena, jie, trokšdami įgyti visą išmintį, kurią tas apaštalas buvo sukaupęs, paprašė jo atskleisti jiems viską, ko jis buvo išmokęs iš savo Mokytojo, tačiau atsakymu jie visada girdėdavo tik tą vieną frazę: „Mylėkite vieni kitus.“

35. Tie, kurie klausinėjo su tokiu uolumu ir susidomėjimu, pasijuto apgauti ir manė, kad senatvė ištrino Kristaus žodžius iš jo atminties.

36. Sakau jums, kad Jonas nebuvo pamiršęs nė vieno mano žodžio, bet iš visų mano mokymų kaip vienintelę esmę išsakė tą mokymą, kuris apibendrina visą įstatymą: meilę vieni kitiems.

37. Kaip gi tam taip mylimam mokiniui galėjo iš atminties išnykti jo taip mylimo Mokytojo mokymas?

38. Argi jūs, šių laikų mokiniai, nežinote, ar, kai ateis 1950-ieji metai – paskutiniai mano apreiškimo metai – aš jums taip pat, vietoj bet kokio mokymo, nepasakysiu tik: „Mylėkite vieni kitus“? Viskas jūsų gyvenimo kelyje kalba jums apie šią pamoką: medis, kuris išskleidžia savo lapiją, kad suteiktų jums pavėsį, gėlė, kuri numeta savo žiedlapius, kai jūs įkvėpiate jos aromata, kad jos aukos mirtis taptų jūsų džiaugsmu.

39. Tai yra tas kelias, todėl Aš jums sakiau, kad turite mylėti Dievą visame sukurtame pasaulyje ir visą kūriniją Dieve, nes visur Aš esu ir visur Aš jums kalbu.

40. Aš matau, kad visi žmonės yra sergantys, tiek fiziškai, tiek dvasiškai. Jūs, žmonės, kurių viduje girdimas tik nuolatinis sąžinės šauksmas, – ieškokite manęs kaip sveikatos šaltinio, nes Aš turiu balzamą, kuris išgydo visas ligas. Tačiau norint, kad Aš tarp jūsų apreikščiau savo galią, būtina, kad jūs man parodytumėte savo širdis, nesuteptas jokiais dėmėmis.

41. Jūs trokštate, kad Aš savo galią ir stebuklus parodyčiau jūsų gyvenimo kelyje, ir Aš esu pasirengęs jums tai suteikti. Jūsų Tėvo lobynas tik laukia, kol jūs pasirengsite, kad galėtumėte pripildyti jus sveikata, jėga ir šviesa.

42. Šiandien mano Žodis jus puoselėja ir globoja – jis yra sėkla ir kartu drėkinimas; o rytoj, kai ateis tinkamas laikas, Aš nuimsiu meilės derlių – auksinį kviečių derlių iš savo laukų.

43. Ar klausiate savęs, kodėl Aš nuolat taisau jūsų klaidas ir netobulumus? Aš tik išraunu dilgėles ir kitus piktžolius, kurie išplito jūsų širdyse ir užgožė jūsų gerus jausmus.

44. Šis laikotarpis skirtas apvalinimui. Ne tik žmonės turės nuplauti savo gėdą mano teismo kristaliniuose vandenyse, bet ir dvasinės būtybės bus apvalytos.

45. Kai žmonės bus išlaisvinti nuo bet kokios dėmės, jie pajus, kad žemė artėja prie dangaus. Šis artėjimas vyks dvasiniu lygmeniu ir pripildys jus taika, pasitikėjimu ir supratimu.

46. Mokiniai, jei laisvalaikio valandomis imsitės gilintis į mano Žodį, jo esmėje atrasite tobulą protingumą ir begalinį teisingumą. Mano Žodis pažadina žmones aukštesniam gyvenimui, laimingai egzistencijai. Tačiau nors jums buvo būtina, kad Aš kalbėčiau šia forma, norėdamas jus pažadinti, buvo ir tokių žmonių, kuriems nereikėjo fiziškai girdimo dvasinio paskelbimo, kad jie būtų pažadinti vykdyti mano Įstatymą.

47. Intuityvūs spiritualistai, įkvėptieji, svajotojai – jie nešioja mane savo širdyse, net ir negirdėję Žodžio, kurį jūs, „“, iki šiol gavote. Jie jau seniai palaiko dvasinį dialogą su savo Mokytoju.

48. Savo kelyje susitiksime su jais ir būsite nustebinti jų žiniomis apie mano darbą. Ir jie, susitikę su jumis, džiaugsis, matydami, kad jų idėjos ir veiksmai patvirtinami, išgirdę jūsų liudijimą ir paaiškinimus. Tačiau jie neturi jūsų įsitikinimuose, elgesyje, religijos praktikoje ar gyvenime aptikti nieko, kas paneigtų mano mokymo dvasingumą, nes tuomet jie su nusivylimu širdyje nusisuks nuo jūsų kelio. Būkite budrūs ir melskitės, mokiniai, kad suprastumėte mano mokymą ir jį taikytumėte savo gyvenime su ta pačia nuoširdumu, su kuria jį priėmėte. Tada jūsų širdyse bus didelis džiaugsmas, kai susitiksime su tais, kuriuos Aš pavadinau intuityviaisiais spiritualistais. Kartu jūs pasaulyje sudarysite stiprią bendruomenę, kuri savo malda, uolumu laikantis įstatymo, paprastumu gyvenime ir meile artimui mokys žmoniją tikrojo Dievo garbinimo ir parodys jai geros valios kelią, kad žemėje būtų galima gyventi taikoje.

49. Savo maldos nuolankumu jūs man sakote: „Viešpatie, jei Tu esi aukščiausiasis Kūrėjas ir be to – mūsų Tėvas, daryk su mumis, kaip Tau patinka. Jei Tavo valia, kad skausmas nušlifuotų mūsų širdis, daryk su mumis tai, ką numatė Tavo valia. Jei nori, kad mes apsivalytume, prieš patikėdamas mums užduotį, tebūnie taip, kaip Tu nusprendei.“

50. Tik nedaugelis taip man kalba, tačiau aš pasinaudoju jais, kad jums parodyčiau pavyzdį, koks turėtų būti jūsų pasiryžimas ir atsidavimas Tėvo nurodymams. Bet aš duodu jums visiems savo pamokymą, kad ir jūs taptumėte tokie pat nuolankūs ir paklusnūs.

51. Kartais mano žodis jums atrodo kupinas teismo ir palies tų, kurie jį girdi, jausmus. Tačiau jūs visada pastebėsite, kad jis persmelktas dieviškosios esmės, didžio švelnumo ir begalinio gailestingumo, dėl kurių jis visada bus klausomas su džiaugsmu ir susidomėjimu.

52. Jei mano žodis jus apsunkintų, jūs negalėtumėte jo suvokti. Tačiau Aš noriu, kad apmąstytumėte dieviškus mokymus, kuriuos Aš jums perteikiu; nes kas studijuoja, tas semiasi įkvėpimo, o kas leidžia dieviškajai meilei save įkvėpti, tas jau yra mano mokinys.

53. O jūs, dvasiniai mokiniai, nebijokite savo užduoties įvykdymo, nes ją įvykdyti nėra sunku. Išmintimi Aš vedu jus keliu, kad nesukluptumėte, kad niekas nepasiklystų. Tačiau nemanykite, kad jis nusėtas rožėmis, nes Aš jums ruošiu kelią — ne, jame rasite erškėčių krūmynus ir išbandymus.

54. Sakau jums: kas nori sekti paskui mane arba mane rasti, tas turi aukos ir atsižadėjimo kelią rinktis vietoj nesveikų malonumų ir žemų aistrų kelio. Nes pirmuoju keliu galėsite rasti džiaugsmą, kurį jums suteiks mano jėga ir padaršinimas, o antruoju – labai skausmingus kritimus. Mano dievišką pėdsaką, mano meilės pėdsaką, jūs visada rasite savęs nugalėjimo, aukos, artimo meilės ir nuolankumo kelyje.

55. Žmonės yra kaip vaikai, kurie nesusimąsto apie savo poelgių pasekmes, todėl nesupranta, kad kliūtis, į kurią jie atsitrenkia savo kelyje, yra tik kliūtis, kurią Mokytojas pastatė, kad sustabdytų jų neapgalvotą bėgimą arba apsaugotų juos nuo klaidingo sprendimo.

56. Noriu, kad nuo šiol elgtumėtės kaip suaugusieji, apgalvotumėte savo darbus, savo poelgius, pasvertumėte savo žodžius. Tai yra kelias, vedantis į išmintį ir teisingumą jūsų gyvenime. Be to, turėtumėte apmąstyti, kad gyvenimas yra neišmatuojamas ir nuolatinis dvasios išbandymas.

57. Mano keliu niekas nepražūsta, ir nors būna atvejų, kai žmogus, palaužtas kryžiaus naštos, sugriūna, aukštesnė jėga jį vėl pakelia ir padrąsina. Ši jėga kyla iš tikėjimo.

58. Palaiminti mokiniai, Aš jums sakau tiesą, kad mano Žodžio Džiugioji Naujiena jau būtų pasiekusi daugelio širdis, jeigu šios tautos žmonės laikytųsi mano mokymų. Savo gyvenimo darbų pavyzdžiu jūs duotumėte didžiausią liudijimą mano mokymo tiesai.

59. Niekas neturėtų manyti, kad čia esantys yra paskirti *viską* atlikti. Ne, tauta, kiekviena karta turi užduotį įvykdyti dalį mano darbo.

60. Padarykite savo širdis indais ir pasirūpinkite, kad jų meilė tinkamu laiku išsiliėtų į jūsų artimųjų širdis. Tačiau nesukurkite kliūčių, kurios vilkintų ar trukdytų mano mokymo plitimui, nes didelio fizinio ar dvasinio skausmo sąlygomis jums tektų jas vėl pašalinti.

61. Padarykite taip, kad jūsų artimieji pajustų viską, kas mano darbe slypi gero ir išgelbėjimo. Sakau jums, kad kiekvienas, kuriam leisite pajusti dieviškąją įtaką, sklindančią iš jo, palaimins mano Žodį.

62. Aš leisiu jums daryti savo artimiesiems tai, ką Aš padariau jums; nes jei mano Žodis darė stebuklus, tai ir jūs nešiokite jį savo širdyse, ir būtent šį Žodį turite perduoti savo artimiesiems.

63. Taip, kaip Aš išgydžiau jūsų sielą ir kūną, sugrąžinau jums ramybę arba padariau, kad jūsų širdyse gimtų tikėjimas, ir išgelbėjau jus nuo pražūties, taip pat ir jūs turite daryti visiems, kuriems to reikia. Tačiau turiu jums atkreipti dėmesį, kad mano Žodis šiuos stebuklus daro tik tada, kai jūs jį iš anksto nuoširdžiai pajaučiate savo širdyse, kaip jį jaučia jūsų Tėvas, kai jums jį duoda.

64. Jei norite pažinti mano Žodžio pakylėjančią poveikį ir galią, taikykite jį, ir dažnai stebėsitės. Tačiau jei jį saugosite tik savo širdyje, kad patys juo džiaugtumėtės, būsite kaip turtingas šykštuolis, kuris nežino, ką turi, nei supranta savo turto vertės, nes jo lobis yra negyvas turtas.

65. Mokykitės šio gyvenimo audrose žvejoti širdis, gydyti sergančiuosius ir vesti sielas. Dvasinkitės, ir jūs ten rasite jėgą, kuri leis jums išverti išbandymus su ramumu ir pasitikėjimu. Šis dvasinis pakilimas atsispindės

jūsų materialiajame gyvenime ir bus maistas, gydomasis balzamas bei deglas, apšviečiantis jūsų kelią.

66. Pasitarkys, kad ant jūsų namų stalo trūks duonos, tačiau jūsų kūnas nepatirs alkio, o jūsų jėgos nesusilpnės. Ateis skausmo ir sielvarto dienos, kai epidemijos nusiaubs miestus, ir ten, kur nėra gydytojo ir kur negalima pasikliauti vaistais, pasireikš mano nematomas balzamas, kuris nusileis mano vaikų maldos akimirkoje. Tačiau jūs turite užsitarnauti nuopelnų, kol dar nepriartėjo nelaimių dienos, kad tada, užuot rūpinęsi savo pačių skausmu, galėtumėte palengvinti savo artimųjų skausmą.

67. Uždekite tikėjimo žibintus savo artimųjų širdyse, mokykite juos su pagarba ištarti mano vardą, branginti mano mokymą ir melstis Dvasia. Prisiminkite, kad žmogus negyvena vien duona, bet ir kiekvienu žodžiu, kuris ateina iš Viešpaties.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 168

1. Ateikite ir numalšinkite savo troškulį mano meile, nusikratykite nuovargio, keliauninkai. Savo žodžiuose aš jums atnešu dovaną, kuri yra pamoka jums. Net jei ateinate pas mane be jokių nuopelnų, aš mielai patikiu jums užduotis mano darbe, kad jaustumėtės kaip Viešpaties vaikai ir visų žmonių broliai bei seserys.

2. Jūsų gabumai, kurie yra Dvasiai būdingos savybės, atsiskleis šiai žmonijai nežinomu būdu, ir niekas negalės jums pasakyti, kad juos pavogėte ar neteisėtai pasisavinote. Vėliau ši tauta bus laikoma dvasinio atgimimo laikotarpio pradininkė.

3. Jums į pagalbą buvo pasiūsta dvasinių būtybių legija, kad jūs galėtumėte susivienyti šioje misijoje. Šios būtybės suteiks jums drąsos, įkvėps ir pakels, kai suklupsite, o kai jūsų kelią apsupytų tamsos būtybės, jos parodys jums, kaip perduoti joms šviesą, kuri jas apšvies ir išlaisvins iš sumaišties. Jūsų globėjų angelų šviesa jus apšvies, kad galėtumėte atpažinti kelią ir pastebėti spąstus.

4. Studijuokite ir suvokite mano mokymą, kad galėtumėte jį įgyvendinti be iškraipymų; tada niekas nesupainios jūsų klaidingais mokymais, paimtais iš dvasinio pasaulio, siekiant sukurti mokslus, doktrinas ir filosofijas. Jūs būsite tarp išsilavinusių žmonių, jūsų klausinės ir išbandys, tačiau neprarasite drąsos, nes jausite, kad jums padeda mano rūpestinga meilė. Supraskite, kad turite kruopščiai saugoti brangakmenį, kurį Aš įdėjau į jūsų dvasią, ir jo negalite sumaišyti su nereikalingomis žiniomis, nei perduoti už materialią naudą.

5. Artėja laikas, kai kiekviena akis turės būti pasirengusi pamatyti mano buvimą. Tada jūs, kaip mano pasiuntiniai, turėsite išeiti ir liudyti apie tai, kaip Aš jums apsiareiškiu, kad pažadintumėte kiekvieną sielą iš jos letargijos. Jūs turite būti pranašai, skelbiantys pasauliui neišvengiamas nelaimės ir epochą, kuri bus prieš šiuos įvykius.

6. Ar matote, kaip šiandieniniai žmonės savanaudiškai siekia malonumų, kuriuos jiems teikia žmogiškasis gyvenimas, nesirūpindami savo sielos ateitimi? Iš tiesų, sakau jums, iš esmės jiems reikia mano meilės, o maistas, kuris taip ilgai laukė ant mano stalo, taps maistu tiems, kurie anksčiau į jį žiūrėjo abejingai.

7. Ištvirkite iki galo, mokiniai, nesijaudinkite, jei, paniekinti savo artimųjų, ateisite pas mane. Aš atlyginsiu už jūsų tikėjimą ir užtikrinsiu jums teisingumą, kad jūsų veidus galiausiai nušviestų pergalės šypsena. Šviesa išauš, tamsa pasitrauks ir prasidės atkūrimas, kad ant taikos ir teisingumo pamatų iškiltų šventykla, kurioje žmonija garbintų savo Kūrėją

gyvenimu, kuris yra meilės, dvasingumo ir pagarbos įstatymams, kuriuos Tėvas nustatė savo vaikams, kultas.

8. Mano Dvasios šviesa yra su jumis. Jūs jos nematote savo fizinėmis akimis, bet jaučiate, kaip ji nušvinta jūsų protuose.

9. Tėvo Dvasia yra nematoma, tačiau ji apsireiškia begalės formų. Visa visata yra tik Dieviškumo materialus pasireiškimas. Viskas, kas sukurta, yra tiesos atspindys.

10. Aš apdovanojau dvasinių būtybių, kurios yra mano dieviškumo vaikai, egzistenciją, priklausomai nuo vietos, kurioje jos gyvena, įvairiomis gyvybės formomis, į kurias įdėjau išmintį, grožį, gyvybingumą ir gerą nuotaiką, kad kiekvienai iš šių buveinių suteikčiau akivaizdžiausią mano egzistencijos įrodymą ir mano galios vaizdą. Atkreipiu jūsų dėmesį į tai, kad gyvenimo prasmė glūdi meilėje, žiniose ir tiesos turėjime.

11. Sakau jums: kas nemyli, kas neišreiškia savo meilės aukščiausia forma ir su absoliučiu nuoširdumu, tas neturės tikro žinojimo ir turės labai mažai. O kas myli visa siela ir visomis jam suteiktomis jėgomis, tas savyje nešios išminties šviesą ir jaus, kad iš tikrųjų yra visko, kas jį supa, savininkas; nes tai, kas priklauso Tėvui, yra ir jo vaikų nuosavybė.

12. Šiuo metu Aš jums aiškinu tai, ką sakiau jums Antrajame Laike ir ko jūs nesupratote, ir Aš jums paaiškinu pačiu aiškiausiu būdu, atsižvelgdamas į jūsų dabartinį dvasinį išsivystymą, tai, ko tuomet jums nepasakiau.

13. Vieną kartą Aš pasakiau klausytojų miniai: „Turiu jums dar daug dalykų pasakyti, bet dabar jų nesakau, nes jūs jų nesuprastumėte.“ Dabar, kai mano balsas vėl skamba pasaulyje, sakau jums: tai yra laikas, kai jūs galite suprasti tai, ką Aš tuomet nuslėpiau. Klausykite ir apmąstykite tai.

14. Tėvas yra Kūrėjas, visos tiesos ir viso gyvenimo pirminis šaltinis. Tačiau, kad galėtų džiaugtis savo kūrinio, reikėjo būtybių, turinčių dvasią, kurios kartu su Juo galėtų mėgautis viskuo, kas kilo iš Jo dieviškojo gailėstingumo; kurios, be to, turėtų visapusišką žinių apie Jo buvimą ir kurios sugebėtų priimti savo Tėvo meilę bei Jį mylėti.

15. Aš jums jau paaiškinau, kokia priežastis atitraukė žmoniją nuo Meilės įstatymo, kurį jai nustatiau, vykdymo, nors žmogus (viduje) yra apšviestas savo sąžinės šviesos. Aš jums taip pat sakiau, kad šis nuklydimas, sukėlęs tiek daug žmogiškųjų klaidų ir nuodėmių, paskatino Tėvą pasiųsti savo Žodį į pasaulį, kad duotų jums didžiausią savo begalinės meilės įrodymą, kai Jis tapo žmogumi ir parodė jums kelią, leidžiantį pasiekti jūsų sielų išgelbėjimą.

16. Šiandien, praėjus daugeliui amžių nuo tų įvykių, Aš jums sakau, kad – nors Aš ir praliejau savo kraują už visą žmoniją – savo sielos išgelbėjimą sugebėjo pasiekti tik tie, kurie ėjo keliu, kurį jums mokė Jėzus; o visi tie,

kurie pasiliko nežinojime, fanatizme, klaidose ar nuodėmėje, dar nėra išgelbėti.

17. Sakau jums: net jei tūkstantį kartų tapčiau žmogumi ir tūkstantį kartų mirčiau ant kryžiaus – kol žmonės neatsikels man paskui eiti, jie nepasieks savo sielos išgelbėjimo. Ne mano kryžius turi jus išgelbėti, o jūsų. Aš nežinau savąjį ant pečių ir miriau ant jo kaip žmogus, ir nuo tos akimirkos buvau Tėvo glėbyje. Jūs turite sekti manimi švelnumu ir meile bei su tikru nuolankumu nešti savo kryžių ant pečių, kol pasieksite savo misijos galutinį tikslą, kad tada taip pat būtumėte pas savo Tėvą.

18. Daugelis siekia pažinti Dievą, tačiau šio siekio jie nepasiekė, nes manęs nieieškojo ten, kur Aš iš tikrųjų gyvenu – Dvasioje. Norėdami mane pažinti, jie pirmiausia turi pažinti save.

19. Šiandien Aš esu šalia visų savo vaikų. Vieniems Aš padėsiu nešti kryžių, kad jie greitai galėtų užkopti į kalną, kurio viršūnėje jų laukia Tėvas. Kitiems Aš atversiu akis ir suteiksiu aiškumo bei įžvalgumo, kad jie galėtų mane pamatyti, o dar kitus Aš mokysiu pasinerti į savo vidų, kad jie savo esybės aukščiausioje dalyje atrastų paveldėjimą, apie kurį anksčiau net nebūtų drįsę svajoti. Tada daugelis idealistinių siekių taps tikrove, o visų geros valios žmonių širdyse spindės harmonija. Dieviškoji šviesa visiškai užvaldys tas sielas, kurios nesipriešina tiesos pažinimui.

20. Nenustebkite, kad Aš jums pasakiau, jog būtent jūsų kryžius turi jus išgelbėti, nes tuo norėjau jums pasakyti, kad savo dieviškuoju pavyzdžiu kiekvienoje širdyje palikau Išganytoją, kad jis vestų jūsų žingsnius ir galiausiai jus išgelbėtų.

21. Klausykites mano balso savo sąžinėje ir pasakykite man, ar mano Žodis nebuvo juntamas jūsų sąžinėje per visą jūsų gyvenimą, ir ar šis poveikis nėra labiausiai juntamas tomis akimirkomis, kai jus ištinka išbandymas.

22. Aš pažaisčiau teisingumą ir tobulumą, jei priimtų jus į savo karalystę suteptus, nesusivalgius jūsų dvasiai per atgailą. Kokius nuopelnus turėtumėte, jei visą palaimą būtumėte gavę vien tik per mano aukos mirtį?

23. Sakau jums tai, kad paskatinčiau jus susimąstyti, pažadinčiau iš letargijos ir paragintų jus ateiti pas mane, todėl nuolat jus kviečiu.

24. Eik, išrinktoji tauta, ir pailsėk nuo savo vargų, nes šiandien, kaip ir visada, siūlau tau savo meilę. Atverkite savo širdis ir leiskite man išgydyti žaizdą, kuri taip ilgai vertė jus kentėti, nors jūsų artimieji to ir nepastebėjo. Kodėl bijote ateities, jei žinote, kad Aš esu šalia jūsų? Aš žvelgiu į jūsų vidų ir žinau, kad išbandymų akimirkomis vis dar silpstate ir baimėje šaukiate Eliją bei mane, Mokytoją, nes jaučiate, kad žlugsite. Tačiau Aš jums sakau, kad Aš jūsų nepaliksiu, kad Elijas yra stipri lazdele, kuri jus palaiko, kad

kiekvienam iš savo vaikų Aš paskyriau teisingą likimą ir kad išbandymai formuos jūsų sielą ir priartins jus prie manęs.

25. Aš esu už laiko ribų ir dalinu jums iš šio lobio, kad jį panaudotumėte savo dvasiniam tobulėjimui. Aš esu jūsų Mokytojas, kuris jus moko visą jūsų gyvenimą. Žmogaus likimas nėra kentėti. Aš jūsų neišsiunčiau kentėti, bet tobulėti, kad pasiektumėte mane. Aš, visais laikais jums skelbiau savo valią. Trečiajame Laike dabar aš jus mokau, kaip jums buvau pažadėjęs.

26. Jūs atvykote iš įvairių Žemės vietų, kad išgirstumėte mano Žodį, ir įveikėte kliūtis savo kelyje. Jūsų meilė buvo didesnė už kliūtis, su kuriomis susidūrėte kelionėje, ir jūsų pastangos buvo sėkmingos. Šiandien jūs man dėkojate už tai, ką jums suteikiau, ir mano meilėje jaučiatės saugūs.

27. Aš jus padrąsinau, nes jūs tikėjote ir neatsitraukėte nuo mano mokymo. Jūs supratote, kad pasaulis negali jums duoti ramybės, ir nusigręžiate nuo jo, kad šį laiką skirtumėte mano Žodžio studijavimui.

28. Pajuskite mano ramybę ir medžio gaivumą. Ne šis namas yra tas medis, apie kurį Aš jums kalbu, bet mano Dvasia, kupina gailestingumo ir meilės visiems mano vaikams. Kaip dažnai jūs verkia, pagaldodami, kad yra daug tų, kurie alksta ir trokšta šios malonės, ir skausmas dėl to užpildo jūsų širdis. Tačiau Aš jums sakau: jei norite, kad mano Žodis pasiektų visus jūsų artimus, pasiruoškite ir būkite geros valios pasiuntiniai. Sakau jums, visi bus išgelbėti, nė viena siela nebus prarasta, ir jie visi – vieni šiame pasaulyje, kiti kitose gyvenimo sferose – mylės mane ir pripažins mane.

29. Dėl pasaulio nepaklusnumo mano Dvasia liūdi. Netgi tauta, kuri mane klausė, pradeda svyruoti, o aš nenoriu, kad po šio malonių laikotarpio sektų kitas – skausmo laikotarpis.

30. Jei, man jums pasakius, savo malonumui ieškote mokymų išrinktąją kalbą ir niekinate mano Žodį dėl to, kad jis paprastas, tai todėl, kad jo neišnagrinėjote, nes nesupratote mokymo, kuris moko jus visko, ko reikia, kad gyventumėte pagal mano įstatymus, ir atskleidžia paslaptis, į kurias žmogus nesugebėjo įsiskverbti.

31. Jūs pajutote pareigą melstis ir padėti ne tik savo žemiškiems broliams ir seserims, bet ir tiems, kurie jau gyvena kitose vietovėse, ir jūsų meilė pasiekė net juos. Jūs net neįsivaizduojate, kiek paguodos dėl to gavo šios pamirštos būtybės. Jūsų meilėje ir užtarime jos atpažino mano darbininkus šiuo laikotarpiu.

32. Aš neatėjau nustebinti pasaulio naujais mokymais. Viską, ko jus mokau, buvau jums paskelbęs nuo pat laikų pradžios. Aš jus paruošiau priimti mano Žodį, kurį jums perduodu per balso nešėjus, o vėliau – iš Dvasios į Dvasią. Tik tada jūs mane tikrai atpažinsite, kai, susijungę su manimi, priimsite šio Gyvenimo vaisiaus esmę. O tie, kurie šį apreiškimą

vertino kaip neišbaigtą, tada supras, kad tai buvo pirmasis žingsnis Tėvo dialogui su savo vaikais, ir jie jį laikys teisingu bei tobulu.

33. Dėkokite man ir dėkokite savo Motinai už gėrybes, kurias ji jums suteikė. Ji yra jūsų vedlė, mergelių užtarėja, vaikų širdžių globėja ir vyrų padrąsinimas jų gyvenimo kovoje.

34. Atverkite savo širdį ir leiskite man joje būti. Sekite mano pėdsakais, kurie giliai įspausti, kad niekada nuo jų nenukryptumėte. Noriu, kad ir jūs paliktumėte gilius savo žingsnių pėdsakus. Iš bet kurios vietos, kurioje esate, galėsite atpažinti kalno viršūnę kaip savo likimo tikslą. Pakelkite žvilgsnį į viršų, kad jį pamatytumėte ir nenukryptumėte nuo kelio.

35. Šiuo metu dykumoje duodu jums valgyti duoną, kurią jums pažadėjau praeityje. Galiausiai pasiekėte tą medį, kurio ieškojote. Tas medis – tai Aš, kuris jūsų laukiau, kad suteikčiau jums pavėsį ir pasiūlyčiau savo vaisius. Jūsų dvasios akys atsivėrė, dabar matote stebuklus ir tiesas. Palaiminti esate jūs, kurie, valgydami šią duoną, galvojate apie tuos, kurie jos dar neparagavo. Melskitės už juos, tačiau nesiieškite, nes Elijo ranka taip pat juos paims, kad neštų ant savo pečių, tarsi jie būtų avys. Štai mano rankos, kurios yra tarsi lopšys, kuriame jūsų siela auga mano patarimų ir jūsų Dangiškosios Motinos Marijos globos pagalba.

36. Jūsų širdis turi būti jautri, o į jūsų sielą turi įsiskverbti meilės kupinas švelnumas, kad galėtumėte atlikti užduotį, kurią jums paskyriau. Turėkite omenyje, kad ši užduotis neapsiriboja vien paguodos teikimu tiems, kurie kenčia žemėje, bet kad jūs taip pat turite per maldą įsiskverbti į nematomą sritį, į anapusinį pasaulį, kur taip pat viešpatauja skausmas, vargas ir sumaištis, kad tiems, kurie sudaro didžiules kenčiančiųjų mases ir tiek daug iš jūsų tikisi, suteiktumėte šiek tiek užuojautos ir meilės jų atpirkime. Jauskite juos šalia savęs, kai už juos meldžiatės, paverskite jų skausmą savu, mylėkite juos be išlygų, be prieštaraus, nes jie, net ir būdami sutepti, vis dar yra mano vaikai ir vis dar jūsų broliai bei seserys.

37. Šiuo laikotarpiu jūs matysite, kaip atsiskleidžia jūsų dvasinės dovanos ir sugebėjimai. Šeštojo antspaudo šviesa apšviečia jus, o septintojo antspaudo šviesa, pasiekus jūsų tobulėjimo viršūnę, apšvies visą žemę.

38. Nuo vieno apreiškimo iki kito Aš visada leidau praeiti tam tikrą laiką. Negalite sakyti, kad mano apreiškimas šioje epochoje jums buvo netikėtas arba kad nesugebate jo suprasti. Žiūrėkite, dabar Aš jus mokau ir kalbu su jumis per žmogiškąjį protą; vėliau jūs turėsite siekti bendravimo su mano Dvasia per savo pačių dvasią. Tada ateis mano naujų ir didžiųjų stebuklų laikas. Kodėl Aš taip jums kalbu? — Nes noriu, kad priprastumėte prie minties, jog šio Žodžio daugiau nebebus galima išgirsti ir kad turėsite tapti

dvasiniai, norėdami būti stiprūs. Šie apreiškimai per balso nešėjus baigsis, ir tada mano tautoje bus sielvartas, o tie, kurie labiausiai abejojo balso nešėju ir jį įžeidė, išlies daugiausia ašarų.

39. Tada jūs geriau mane pažinsite; tada suprasite, kad Aš jus pastatiau kelio pradžioje ir, norėdamas paskelbti savo valią, pasinaudojau žmogiškuoju tarpininku kaip dar vienu laipteliu jūsų dvasinio tobulėjimo kopėčiose. Norėjau, kad Marijos balsas taip pat būtų girdimas šia forma, kad jūs išgirstumėte jos geranorišką balsą ir toliau būtumėte Marijos tauta, kuri – neaukodama jai sodų gėlių, kurias puoselėjate žemėje, – širdžių ir sielų pievose bei soduose moka skinti kvepiančias gėles, kurias augina dorybė, kad jas jai pašvęstų. Nėra geresnio kvapo už tą, kuris kyla iš širdžių, nes jis pasieks jūsų Motinos širdį. Marija yra motiniškos šviesos švyturys. Laimingas tas, kuris, apšviestas šio gelbstinčio švyturio, niekada nepraranda vilties išmesti inkarą.

40. Ateikite, mylimieji mokiniai, ir priimkite dvasinį krikštą. Jūs jautėtės mirę dvasia, bet vėl prisikėlėte.

41. Daug kalbėjau jums apie Dvasios dovanas, nes dabar yra laikas, kai turite sužinoti, kas esate, kam atėjote ir kokia ateitis jūsų laukia.

42. Šis žinojimas apšvietė jūsų protą; nes net jei jūsų atmintis negali išlaikyti visų mano žodžių, jūsų dvasia išsaugo jų esmę, ir kai ateis laikas, ji primins juos protui su tuo pačiu aiškumu, su kur , su kuriuo jie buvo išgirsti. Todėl esate atsakingi už viską, ką Aš jums perduodu.

43. Kartais jūs manote, kad neturite ir atmintyje neišsaugojote nieko iš mano mokymų, o tai verčia jūsų širdį jaustis per silpną kovoti. Tačiau Mokytojas jūsų klausia: koks yra to sėklos, kurią Aš įdėjau į jus, vaisius? — Visi darbai, kuriuos atliekate, įkvėpti mano mokymų; laimė, kurią jaučiate, žinodami, kad jus palietė mano malonė; ir tu, kurie visur skleidžia tiesos šviesą, atkaklumas kovoje.

44. Noriu, kad dirbtumėte taip, kad mano Žodis visur sužydėtų ir duotų vaisių.

45. Ne tik Aš to iš jūsų tikiuosi. Žemėje yra nemažai tų, kurie laukia mano pasiuntinių ir apaštalų sugrįžimo, o dvasiniame pasaulyje taip pat yra būtybių, kurios trokštamai laukia, kad jūs įgyvendintumėte mano Įstatymą. Nes dvasinis pasaulis siekia bendrystės ir harmonijos su materialiuoju pasauliu: vieniems jis leidžia pajusti savo meilę, kitiems – skausmą, o daugeliui uždega sąžinės šviesą.

46. Jie yra jums arti, ir jūsų tikėjimas padarys taip, kad tiems, kuriems to reikia, bus daugiau šviesos, o tiems, kurie jus myli, – daugiau džiaugsmo.

47. Tikrasis spiritualistas kasdien melsis už kenčiančias sielas anapus.

48. Mano mokymas skirtas apšviesti žmogaus protą. Tačiau nenustebkite dėl to, kaip Aš šiuo metu atėjau pas jus; nesusipainiokite dėl to ir nepripraskite prie to. Kai mano Dieviškoji Šviesa susiduria su žmogaus, kuris man tarnauja kaip tarpininkas, proto organu, ji susikondensuoja į virpesius, kurie paverčiami išminties ir meilės žodžiais. Kiek Dangaus kopėčių laiptelių turi nusileisti mano Dvasia, kad šia forma pasiektų jus! Taip pat turiu siųsti pas jus savo dvasines Šviesos būtybes, kad jos suteiktų jums išsamesnius paaiškinimus apie mano mokymus.

49. Neteiskite žodžio nešėjo pernelyg griežtai, nes kiekvienas žmogus yra klaidingas ir toli nuo tobulumo. Tačiau jei norite įvertinti žodžio, išeinančio iš jo lūpų, prasmę ar esmę, darykite tai, nes ten rasite mano buvimą, mano tobulumą.

50. Šio žodžio esmė, skonis ar turinys yra tokie patys, kokie buvo žodžio, kurį Jėzus jums davė Antrajame Laike. „ “ forma gali kisti, priklausomai nuo žodžio nešėjo pasirengimo ir įkvėpimo, tačiau ne jo esmė.

51. Žmogaus protas yra ribotas ir siekia tik iki tam tikro taško. Iki to taško mano Dieviškumas iš meilės jums turi nusileisti, kad užmegztų ryšį tarp žmogaus ir Dievo.

52. Šis laikas turėjo ateiti, nes dvasinis vystymasis nestovi vietoje, tuo labiau – Mokytojas savo mokymuose. Todėl iš savo tarnų reikalauju atsinaujinimo ir tyrumo; nes jeigu tų, per kuriuos Aš jums kalbu, protas nebūtų tyras, apreiškimas būtų netobulus.

53. Atmeskite bet kokią netobulumą, kad nepatektumėte į abejonių ar klaidų spąstus. Nes mano mokiniai turi aiškiai ir nedviprasmiškai suvokti tai, ką kiti mato tik užslėpta.

54. Mano meilės žodis yra raktas, atveriantis jūsų širdis. Aš pasiunčiau jūsų sielą į Žemę – ne tam, kad ji patirtų bausmę, bet tam, kad įvykdytų atpirkimą. Tačiau šis atpirkimas nebus skausmingas, jei prisiimsite meilės artimui kryžių ir su juo pakilsite į viršūnę, kur jūsų laukia Tėvo meilė. Jei dėl savo nuodėmių bijote pasmerkimo ar amžinosios ugnies bausmės, tai klystate. Nors tikėjotės patirti tik atpirkimo kartėlius, Aš jus atsiunčiau į pasaulį, kad suteikčiau jums galimybę išgirsti mano Žodį ir taip paversčiau jus sielų žvejais. Kaip pasikeis jūsų sielos, grįžtančios į Anapus, palyginti su praeitą kartą! Jos atėjo susikrimtusios, išsigandusios, be nuopelnų. Dabar jos gali grįžti šypsodamosi, o jų vidinis pakilimas atves jas į mano Karalystės šviesą. Kas drįstų iškeisti šį meilės kryžių į sunkią skausmo našta, kurią sukelia nepaklusnumas? Kiek daugeliui Aš patikėjau vadovaujančias pareigas, kad jie surinktų vaisius, kurių nesurinko kitose gyvenimuose! Ar kuris nors iš jų galėtų tvirtinti, kad šią padėtį pasiekė savo nuopelnais? Ši

užduotis yra tokia delikati ir sudėtinga, kad ją galėjo patikėti tik mano meilė.

55. Pasinaudokite šiuo laiku tarsi tai būtų paskutinė proga ateiti pas mane, kad stengtumėtės vykdydami savo misiją. Dirbkite nesavanaudiškai, nesitikėdami atlygio už savo tarnystę žmonijai šiame pasaulyje, nes jūsų sielai būtų skausminga po dienos darbo ateiti į savo Tėvo akivaizdą ir suvokti, kad jūsų darbas buvo bevaisis.

56. Pasirūpinkite, kad jūsų darbai būtų verti tarnauti pavyzdžiu kitiems. Tada jūs pelnytai būsite palyginti su skaidriu veidrodžiu, kuriame jūsų artimieji galės pažvelgti į save, kad ištaisytų savo klaidas. Jūsų siela jau kitose gyvenimuose savo žemiškąją egzistenciją skyrė žemiškų malonumų mėgavimuisi. Dabar dalį savo laiko skirkite dvasinių pareigų vykdymui. Taip jūsų siela pakils, ir jums nereikės atsisakyti savo žmogiškųjų pareigų.

57. Kas jūs buvote prieš šį gyvenimą? Kas esate dabartyje ir kas būsite ateityje? Tai paslaptys, į kurias atsakyti gali tik dieviškasis Teisėjas. Kol kas jums turėtų pakakti suprasti tikrąją reinkarnacijos įstatymo prasmę, kurią Aš jums atskleidžiau kaip aukštesnę tiesą.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 169

1. Mano žvilgsnis įsiskverbia į jūsų širdis. Tegul jis jūsų viduje būna kaip kviečiai derlingoje žemėje. Jeigu Aš šiuo metu jus teistų, pasakyčiau jums, kad jūsų įrankiai, skirti laukams dirbti, dėl neveiklumo surūdijo, kad ginklai guli apleisti, kad paslėpėte sėklą ir leidote išdžiūti gyvojo vandens šaltiniams.

2. Tačiau šiandien Aš noriu tik išklausyti jūsų rūpesčius. Jūs skundžiatės ir kenčiate, visą savo skausmą priskirate mano teisingumui ir nesuvokiate, kad už savo suklydimus esate atsakingi *patys*. Mat vietoj to, kad uoliai pakiltumėte į kovą, atsilošėte, kad galėtumėte miegoti galingo medžio pavėsyje.

3. Jums skaudu, kad Tėvas taip su jumis kalba. Bet kodėl jūs gėdijatės? Ar jums trūko mokymo? Argi neturėjote tarp savęs Mokytojo? Tik išgirdę mano priekaištus, leidžiate savo sąžinei kalbėti jums apie padarytus aplaidumus, ir tik tada prisimenate, kad nesugebėjote sukurti tarpusavio vienybės, kaip Tėvas jums įsakė. Atminkite, kad dar laukia didieji karai ir kad, jei nesėsite mano meilės ir gailėstingumo sėklos, kad pasiektumėte taiką tarp savo artimų, liks atviras vartai, pro kuriuos įsiveržtų karas, marai, badas ir mirtis.

4. Aš jums sakiau, kad Aš atėjau pas jus ne kaip Teisėjas, nors ir galėčiau jus teisti. Kodėl tada jūs užimate mano, kaip Teisėjo, vietą, kad teistumėte savo artimų poelgius? Argi manote, kad esate tobuli ir neklystantys?

5. Nepažeiskite mano įstatymo, neteisingai neaiškinkite mano mokymų, nedarykite *savo* valios.

6. Iš tiesų, sakau jums: jei jus, žmones, traktuojau su tokia didele meile ir gailėstingumu, tai ta pačia rūpestinga meile kreipiuosi ir į tuos, kurie anapus atperka savo ankstesnius nusižengimus. Aš siunčiu šioms būtybėms savo Šviesą, kad išlaisvinčiau jas iš jų sumaišties, kuri yra tarsi tamsa, ir iš jų savikaltės, kuri yra „ugnis“, kad vėliau jas galėčiau nusiųsti pas žmones, jog tie, kurie anksčiau sėjo skausmą į širdis, dabar, apšviesti pažinimo šviesos, taptų savo brolių ir seserų geradariais ir globėjais.

7. Įstatymas, kuris vedė jus Pirmuoju laikotarpiu, ir Kraujas, kuris Antruoju laikotarpiu mokė jus atpirkimo kelio, yra Šviesa, kuri visus jus pakelia šiuo Trečiuoju laikotarpiu, kai mano Balsas per jūsų sąžinę nukreipia žmones nuo apgaulės kelio. Turiu jums pasakyti, kad matau visą žmoniją einančią apgaulės keliu!

8. Kai mokslininkai susipažins su šiais žodžiais, jie pasijus įžeisti, o tie, kurie apsimeta esą tyros dvasios, taip pat protestuos. Tačiau Aš vieniems ir kitiems, ir visiems įrodysiu, kad šiandien žmonija nuklydo į kelią, kuriame viešpatuoja tik netikrumas ir baimė, kurie yra apgaulės sėkla.

9. Ar yra kokia nors tauta žemėje ar koks nors žmogus, turintis vidinę ramybę ir taiką? Ar žmonės tikrai grindžia savo viltį gėrio ir teisingumo pergale prieš blogį? Ar žemės tautos turi patikimą kelią, kaip morališkai, dvasiškai ir fiziškai išsigelbėti nuo žmonijai gresiančios pražūties? Ne, tauta, žmonės nežino, kur eina, nei ko nori. Neapykanta, kylanti iš dvasinio skurdo ir nežinojimo apie Įstatymą, abipusė baimė, ambicijos norėti būti pranašesniems už kitus, laisvė, suteikta žemiausioms aistroms, ir nuoširdumo trūkumas vykdant dieviškus įstatymus – visa tai nuvedė žmoniją į tamsų kelią, kur viskas yra blogio ženklas ir kur nėra nei vilties, nei tikėjimo, o tuo labiau – meilės artimui.

10. Daugelis žmonių taip labai priprato prie nuodėmių ir kančių pasaulio, kuriame gyvenate, kad mano, jog šis gyvenimas yra natūraliausias, kad Žemė yra lemta būti ašarų slėniu ir kad ji niekada negalės suteikti taikos, santarvės ir dvasinio tobulėjimo.

11. Tie žmonės, kurie taip mąsto, yra įstrigę nežinojimo miego gniaužtuose. Klysta tas, kuris mano, kad šį pasaulį Aš paskyriau ašarų ir atpirkimo slėniu. Edeną, kurį Aš pasiūliau žmonėms, gali ir turi sugrįžti, nes viskas, ką Aš sukūriau, yra gyvenimas ir meilė. Todėl klysta tas, kuris tvirtina, kad Dievas pasaulį paskyrė žmogaus kančių vieta. Vietoj to jie turėtų pasakyti, kad patys jį pasmerkė bausmės misijai, nors iš tikrųjų jis buvo sukurtas žmogaus pavidalu tapusių dvasių džiaugsmui ir atgaivai.

12. Niekas nebuvo iš anksto pasmerktas nuodėmei, nors viskas buvo numatyta, kad žmogus būtų apsaugotas nuo savo nuopolių.

13. Žmogus nenorėjo tobulėti per meilę, taip pat nenorėjo tapti išmintingu, vykdydamas mano Įstatymą; ir jis pamiršo, kad mano teisingumas, kurio jis visada bandė išvengti, jį saugo, nes mano teisingumas kyla iš tobulos meilės.

14. Ši žemė, išniekinta nuodėmės, sutepta nusikaltimais ir paniekinta godumo bei neapykantos, turės atgauti savo tyrumą. Žmogaus gyvenimas, kuris buvo nesibaigianti kova tarp gėrio ir blogio, taps Dievo vaikų namais – taikos, brolystės, supratimo ir kilnių siekių namais. Tačiau norėdami pasiekti šį idealą, žmonės turi pereiti per išbandymus, kurie juos pažadins iš dvasinės letargijos.

15. Šiandieninis laikas yra palankus savistabai, nors jūs manote priešingai, nes jaučiatės esą įkalinti žmonijoje be gailesčio, be meilės, be taikos. Tačiau kuo labiau artėsite prie mūsų kulminacijos, tuo stipresnis taps jūsų pabudimas; nes dvasios nuojauta jums pasakys, kad po išbandymo ateis taika, o su ja – atkūrimas.

16. Kaip toli nuo tikrovės šiuo metu yra milijonai būtybių, gyvenančių tik savo materialia dabartimi! Kaip jos galėtų atverti akis tikrovei? — Tik

įsiklausydamos į sąžinės balsą — tą balsą, kuriam išgirsti reikia susikaupimo, apmąstymų ir maldos.

17. Nebūk nekantrus, mylima tauta, nereikalauk, kad mano žodžiai išsipildytų per kelias valandas. Kai kurie iš jų netrukus taps tikrove, o kiti — laikui bėgant.

18. Žmonėms, ypač kai jie išgyvena skausmo kupinas valandas, būna akimirkų, kurios jiems atrodo kaip šimtmečiai, nes jie nemoka apsiginkluoti viltimi, tikėjimu, kantrybe ir švelnumu. Tačiau jei jie pakels akis į mane, kad gautų šviesos, šios dorybės suteiks jiems jėgų tikėtis ir kovoti, be to, palengvins sunkias valandas.

19. Jūs išgyvenate sunkius laikus, kai jūsų dvasioje pasiektas pažangos laipsnis yra išbandomas. Dvasioje — kaip aš jums sakiau „ “ — nes tik ji viena gali jus palaikyti jūsų varginančioje gyvenimo kelionėje.

20. Nesikliaukite vien tik savo žmogiškosiomis jėgomis, nes kūnas yra trapus. Tačiau pasikliaukite dvasios stiprybe, kuri meldžiasi man ir yra persmelkta tikėjimo. Tada galėsite pasitikėti, kad ištersite kovą.

21. Mano meilė apgaubia jus kaip apsauginis apsiaustas skausmo ir teismo valandomis, kurias išgyvenate, o mano gailestingumas leidžia jums suprasti, kad taurė, kurią geriate, yra būtina.

22. Aš pašalinsiu tą taurę ir paversiu ją jums amžinojo gyvenimo vynu, vos tik galėsite man parodyti savo nuopelnus.

23. Jūs būsite įgiję reikiamą pasirengimą, kad kaip Mokytojai skelbtumėte mano mokymą, kai sugebėsite atrasti save. Tada išgirsite sąžinės balsą, ir kaukė, dengianti visą blogį, nukris nuo jūsų.

24. Siekite sielos išgelbėjimo, net ir aukodami savo materialų turtą, nes kuo daugiau dėl to prarasite, tuo daugiau vėliau turėsite. Kuo daugiau duosite, tuo daugiau dovanų padaugės jūsų dvasioje. Iš tiesų, Aš jums sakau: kai savanaudiškumui jūsų širdyje nebeliks vietos, jūs tapsite meistrais, ir mano meilė jus priims ir pasakys: „Jūsų Tėvas mielai jus priima ir siūlo jums dvasinę duoną.“ Iš tiesų, Aš jus šaukiau iš visur, nes dieviškojo varpo skambesys buvo girdimas visame pasaulyje. Bet tik nedaugelis atsiliepė į šį šauksmą.

25. Ar supratai, tauta, kad Aš tave pašaukiau, kad duotų tau valgyti amžinojo gyvenimo duoną?

26. Visiems jums buvo paskirta vieta dvasinėje puotoje, tačiau Mokytojas mato, kad dar yra tuščių vietų. Tai tu, kurie nepriėmė mano kvietimo, vietos. Jie atmetė patiekalus, kuriuos Aš jiems paruošiau. Su skausmu sakau jums: „Kas atmeta tai, ką jam siūlo Dangus, vėliau turės verkti.“ Šiuos žodžius išgirdo ir vienas iš mano tarnų, kuris gauna nurodymą išeiti į kelią ir atvesti pas mane kiekvieną alkanąjį, kurį sutiks.

Tada aš jį pasodinsiu prie savo stalo, ir tie, kurie net nesitikėjo ir nesvajojau apie tokią didelę malonę, užims tuščias vietas ir bus laimingesni už tuos, kurie vadina save mano išrinktaisiais.

27. Aš ir toliau kviesiu žmones, taip pat ir tas būtybes, kurios priklauso anapusiniam pasauliui, kad be kūno esantys kartu su įsikūnijusiais atsisėtų prie mano stalo; nes jie visi yra mano vaikai.

28. Mokiniai: Kai mano žodis pasiekia jus, o jūs jo nesuprantate, jūs juo abejojate. Tačiau Aš jums sakau: jei jus kankina netikrumas, pasitraukite į laukų vienatvę ir ten, gamtos apsuptyje, kur jūsų liudininkai yra tik atviri laukai, kalnai ir dangus, dar kartą paklauskite savo Mokytojo. Pasinerkite į jo žodį, ir netrukus pasieks jus jo mylintis atsakymas. Tada jūs pasijusite palaikomi, įkvėpti, pripildyti nežinomos dvasinės palaimos. Tokiu būdu jūs nebebūsime mažatikiai žmonės, nes žinosite, kad kiekviename Dievo žodyje glūdi tiesa, tačiau, norint ją atskleisti, į jį reikia įsigilinti su pamaldumu ir tyru protu, nes tai yra šventovė.

29. Kiekvieną kartą, kai būsite pasirengę ir norėsite ko nors sužinoti, jūsų troškimas šviesos pritrauks dieviškąją šviesą. Kiek kartų Aš jums jau sakiau: eikite į kalnų vienatvę ir ten pasakykite Man savo rūpesčius, kančias ir vargus!

30. Jėzus antrajame laikmetyje savo pavyzdžiu mokė jus šių pamokų. Prisiminkite mano pavyzdį, kai aš pasitraukiau į dykumą melstis, prieš pradėdamas savo pamokslavimo tarnystę. Prisiminkite, kad paskutinėmis savo buvimo tarp žmonių dienomis, dar prieš eidamas į sinagogą melstis, Aš ieškojau vienatvės Alyvų kalno giraitėje, kad pasikalbėčiau su Tėvu. — Gamta yra Kūrėjo šventovė, kur viskas pakyla prie Jo, kad Jį garbintų. Ten galite tiesiogiai ir nesuklastotai priimti savo Tėvo spinduliavimą.

31. Ten, toli nuo žmogiškojo egoizmo ir materializmo, jūs pajusite, kaip į jūsų širdis įsiskverbia išmintingos įkvėpimo bangos, kurios skatina jus savo kelyje daryti gera.

32. Šie apreiškimai, kuriuos Aš jums šiuo metu perduodu per žmogiškąjį proto organą, baigsis 1950 metais. Šis negrįžtamas momentas ateis. Tačiau ką gi reiškia tai, kad jūs nebegirdėsite mano žodžio per balso nešėją, jei išmoksite viduje pakilti, kad gautumėte įkvėpimą tiesiogiai iš Mokytojo?

33. Pakilkite, mylimieji vaikai, ir veikite pagal Jėzaus pavyzdį.

34. Taip, kaip Aš atsiskleidžiu jūsų akyse per šiuos proto organus, taip pat ir jūs gausite mano įkvėpimą. Tada jūs, „“, mano vardu skelsite mokymus, kuriuos Aš jums įkvėpsiu. Tokiu būdu patirsite, kad mano mokymas tęsiasi, kad mano apreiškimas visada nusileidžia į jūsų dvasią. Tik išorinė forma bus šiek tiek kitokia.

35. Kai būsite pasirengę, su visišku nuolankumu imsitės darbo. Nes tikrai sakau jums: jei jūsų širdyje yra bent šiek tiek tuštybės ar išdidumo, negalėsite atlikti gero darbo. Kas nori skelbti mano mokymą, tas turi jį ir nuolankiai praktikuoti. Aš taip jums sakau, kad suprastumėte, ko jums dar trūksta. — Jūs norite visiškai atsiduoti mano mokymų skleidimui. Tačiau kaip galite mokytis, jei jūsų veiksmuose ir gyvenime neatsiskleidžia Jėzaus mokymas? Leiskite žmonėms atpažinti mano darbą jūsų veiksmuose, tada Mokytojo atvaizdas atsispindės mokinyje.

36. Sakau jums, kad pajusite, kai jūsų dvasia bus pasirengusi mokytis savo artimus mano mokymo. Nes taip bus tada, kai atrasite save. Tada labai aiškiai išgirsite sąžinės balsą. Kol tai jūsų atveju nepasitvirtins, negalėsite manęs tikrai pajusti.

37. Nėra nė vieno, kuris nenorėtų rasti laimės, ir kuo ji ilgalaikė, tuo geriau – nes Aš mokau jus kelio, vedančio į aukščiausią ir amžiną palaimą. Vis dėlto Aš tik parodau jums kelią, o tada leidžiu jums pasirinkti tą, kuris jums labiausiai patinka.

38. Aš jūsų klausiu: jei trokštate laimės – kodėl jos nesėjate, kad vėliau galėtumėte ją nuimti? Kaip mažai yra tų, kurie pajuto norą būti šalia žmonių!

39. Aš kalbu taip, kad mane suprastų tiek jūsų dvasia, tiek jūsų žemiškoji prigimtis. Tačiau žinokite, kad būtent sielą Aš noriu išgelbėti, net ir aukodamas jos kūną. Žinokite, kad kuo daugiau duosite, tuo daugiau turėsite. Kai pasieksite šį lygį, tapsite meistras. Tada jūsų gyvenimas taps pavyzdžiu, veidrodžiu, kuriame kiti galės atpažinti savo klaidas ir ištaisyti savo klaidingus sprendimus.

40. Kad padėčiau jums pasiruošti – ateikite ir išklausykite mano dieviškąjį žodį.

41. Leiskite savo mintims ir pojūčiams nurimti, kad galėtumėte pajusti mano balsą savo širdyje.

42. Mano Žodis yra kelias, kuris nuo amžinybės yra nubrėžtas mano valia, kad sielos neklajotų po žemę be tikslo. Iš tiesų, sakau jums, žmogus turi pažinti dvasingumą, kad pasiektų savo sielos tobulėjimą.

43. Tai yra Šventosios Dvasios Šviesos amžius, kurį viduje jaučia išsivysčiusios sielos, tie, kurie žvelgia už išorinių reiškinių ribų.

44. Žvelkite į visatą ir vertinkite ją visame jos tobulume ir grožyje. Ji buvo sukurta tam, kad Viešpaties vaikai semtųsi iš jos įkvėpimo ir joje matytų Tėvo atvaizdą. Jei taip suvoksime kūrinių, pakelsime savo mąstymą iki mano dieviškumo.

45. Jūsų mąstymas niekada neturi būti vangus, jis turi nuolat žengti į priekį, kaip ir rasių raida per kartas nepažįsta sustojimo, ar žmogaus mokslas, kuris laikui bėgant visada rodo kelią į priekį.

46. Ieškokite manęs dvasia, neprisirišdami prie įprastų tradicijų ar simbolinių apeigų. Ieškokite manęs savo širdyje, ir jūs mane joje rasite, nes širdis myli, kenčia ir jaučia.

47. Jei žmonės, bandydami plėsti savo mokslo žinias, nebūtų pamiršę savo širdies, nebūtų tokio didelio nesutarimo ir tokio didelio savanaudiškumo, ir jie jau būtų atradę dieviškąją kibirkštį, kurią visi nešiojate savyje, todėl jūs visi esate mano broliai ir seserys. Žmonės jau įgyvendintų pagrindinį Jėzaus principą „mylėti vieni kitus“, o to pakaktų, kad šiame pasaulyje būtų taika ir šviesa.

48. Šiandien sąžinės balsas susiduria su kurčiais žmonėmis, kurie, nesustodami jo išklausti, veržiasi į žudikiškus karus, griauina tautas, naikina gyvybės elementus ir materialias jėgas, neatsižvelgdami į tai, kad dėl to jie sėja moralinį ir dvasinį irimą, o tai sveria dar sunkiau.

49. Aš privalau jums, vyrai ir moterys, kalbėti apie visa tai, kad šiuo metu galėtumėte tinkamai atlikti savo užduotį moralinio ir dvasinio atkūrimo darbe. Neapsiribokite vien mano Žodžio klausymu; giliai jį apmąstykite ir pritaikykite, nes jei to nepadarysite, jis bus kaip kurčias sėklas.

50. Remkite savo sielos tobulėjimą ir pasirūpinkite, kad ji, atėjus mano valia nustatytam momentui, paliktų savo žemiškąjį kūną su visišku atsidavimu ir pakilumu. Supraskite, kad niekas pas mane neateina fiziškai, o tik kaip dvasinė būtybė. Kai tai įvyks, pasirūpinkite, kad pasiektumėte aukštus Dangaus laiptų laiptelius, kur nebėra jokio skausmo ir jokio neramumo.

51. Jūs esate netobuli savo darbų atžvilgiu, o ne savo kilmės ar sukūrimo atžvilgiu. Tačiau galiausiai šį tobulumą pasieksite savo pačių nuopelnais.

52. Jūs tikrai stovėjote prieš Išminties altorių, kur jūsų dvasia buvo gausiai apdovanota mano malone.

53. Mokiniai, kai jūs ir Aš, be jokio tarpininko ar tarpininko, bendraujame iš dvasios į dvasią, ir tik mes vieni stovime prieš begalybę, jūs savo esybės gelmėse išgirsite dieviškąjį balsą, kuris kyla iš tylos, kad kalbėtų su jūsų dvasia. — Už šios tylos slypi dangiškasis koncertas, kurio garsų jūs dar negalite išgirsti, nes jūsų klausą gali suvokti tik materialius garsus. Atėis laikas, kai jūs manęs nebegirdėsite šia forma. Bet jei liksite pasirengę, vėliau mano Žodį priimsite tobulesniu būdu. Šią apreiškimo formą, kurioje šiuo metu dalyvaujate, galite vertinti kaip išorinę. Tačiau ta

kita forma, kurią Aš jums pažadu, bus vidinė, ir jūs ją pasieksite, jei dar labiau susidvasinsite. Tada žmonės priartės prie tobulos bendrystės, kai be tarpininkų ar liudytojų pakils pas savo Tėvą ir tiesiogiai iš Jo gaus tai, ko prašo. Tada žmogaus dvasia pradės spindėti taip, kaip ji dar niekada nespindėjo, nes bendrystėje su manimi Aš atsispindėsiu joje.

55. Mano Šviesos apreiškimas per žmogiškąjį protą įvyko tam, kad jums būtų perteikti pagrindiniai mokymai ir padėti pamatai didžiajam apšvietimui, kuris ateis vėliau. Taip pat Aš atėjau, kad palengvinčiau jums kryžiaus našta, kurią kiekvienas iš jūsų neša gyvenime – kryžių, kurį kiekvienas pats sau sukūrė ir prie kurio save nukryžiuojo savo pačių noru.

56. Daugeliui tų, kurie man parodė savo vargus ir kartybės taurę, galėčiau pasakyti, kad niekas jų nenuvedė į Golgotą; tai jie patys ir jų pačių valia ieškojo tos taurės. Taip pat galėčiau jiems pasakyti, kad viny, erškėčiai, tulžis ir actas išnyks, o jie prisikels naujam ir geresniam gyvenimui, jei išbandymų viršūnėje sugebės ateiti pas mane ir mane šaukti.

57. Tai išgirde, kai kurie manęs klausia: „Mokytojau, kai Tu mums kalbi apie šį naują gyvenimą, ar turi omenyje pomirtinį gyvenimą, ar tą egzistenciją, kurią turime gyventi žemėje?“ Į tai Aš jums atsakau, kad — jei prisikelsite į Šviesą, Meilę, Tiesą ir Gėrį — jums nereikės jaudintis dėl vietos, kurioje būsite.

58. Aš jums sakiau tuo Antruoju Laiku: „Mano Tėvo namuose yra daug buveinių.“ – Ar žinote, kad kiekviena siela yra Dievo namai? Kiekvienoje vietoje, kur yra sąžinė, ten bus Viešpats.

59. Šiandien jūs dar negalite įsivaizduoti, koks bus pasaulis, kai jis visiškai įgyvendins mano mokymą, kai žmogus išraus nuodėmę iš savo širdies — aš tai gerai žinau. Žinau, kad tada ateis laikai, kai vyrai ir moterys, nuo vaikų iki senolių, galės mėgautis visišku taika ir patirs laimę gyventi nesutrikdytoje palaimoje čia, šiame pasaulyje, kuriame buvo pralieta tiek daug ašarų ir tiek daug kraujo. Tie žmonės nė akimirkai nenorės sutrikdyti harmonijos su savo Dievu ir, įrašę į savo sielą, nešios su savimi mano Įstatymo esmę su jo aukščiausiu principu – mylėti vieni kitus.

60. Todėl jūs, kurie mane klausotės, turite suvokti, kaip svarbu pasirengti nešti Gerąją Naujieną savo artimiesiems, kad nebeužkirstumėte jiems kelio į palaimą, kurią jiems atneša jūsų pažadinimas. Atminkite, kad daugelis iš tų, kuriuos pažadinsite, atliks tai, ko jūs nesugebėjote padaryti, ir kad tie, kurie savo ruožtu juos pažadins, pasieks daugiau nei tie, kurie jiems atnešė Gerąją Naujieną, ir taip žingsnis po žingsnio toliau, kol ateis laikas, kai tauta bus didelė ir gausi, o žemėje taps matomas mano Žodžio išsipildymas.

61. Aš laukiau, kol pasieksite dvasinę brandą, kad galėčiau jums pasakyti: „Paimkite sėklą ir išbarstykite ją“.

62. Antrajame laikotarpyje Aš jums parodžiau pavyzdį, kaip turite laukti tinkamos valandos, kad įvykdytumėte užduotį, dėl kurios atvykote į žemę.

63. Aš laukiau, kol mano Kūnas – tas Jėzus, kurį žmonės matė savo akimis – pasieks geriausią amžių, kad per jį įvykdyčiau dieviškąją misiją – išmokyti jus meilės.

64. Kai tas kūnas – širdis ir protas – pasiekė visą savo išsivystymą, mano Dvasia kalbėjo per jo lūpas, mano lūmintis užliejo jo protą, mano Meilė apsigyveno jo širdyje, o harmonija tarp to kūno ir dieviškosios Šviesos, kuri jį apšvietė, buvo tokia tobula, kad Aš dažnai sakydavau žmonių miniai: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą.“

65. Kristus naudojosi Dieve glūdusia tiesa, kad mokytų žmones. Jis jos nepaėmė iš pasaulio. Ne iš graikų, chaldėjų, esenų ar finikiečių – iš niekieno jis nepaėmė šviesos. Jie dar nežinojo Dangaus kelio, o Aš mokiau to, kas žemėje nebuvo žinoma.

66. Jėzus savo vaikystę ir jaunystę buvo paskyręs aktyviam artimo meilės darbui ir maldai, kol atėjo valanda skelbti Dangaus karalystę, meilės ir teisingumo įstatymą, Šviesos ir Gyvenimo mokymą.

67. Ieškokite mano tuo metu skelbtų žodžių esmės ir pasakykite man, ar ji galėjo kilti iš kokio nors žmogiškojo mokymo ar kokios nors tuomet žinomos mokslo srities.

68. Sakau jums: jeigu Aš tikrai būčiau pasinaudojęs tų žmonių išsilavinimu, būčiau ieškojęs savo mokinių tarp jų, o ne tarp neišsilavinusių ir nežinojusių žmonių, iš kurių sudariau savo apaštalų būrį.

69. Jūs klausiate manęs, ką Aš galiu jums pasakyti apie tų tautų mokymus ir filosofijas, ir Aš jums sakau, kad jie yra Dvasios įkvėpimai, bet ne aukščiausioji tiesa, kurią turiu tik Aš vienas.

70. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu buvo mano valia apsireikšti per žmogų, pasinaudodamas jo dvasia ir protu. Tačiau tam pasinaudojau nuolankiais, neišsilavinusiais ir paprastais žmonėmis, stengdamasis, kad jų protas nebūtų paveiktas mokslų ir teorijų. Kad galėčiau perteikti jums savo mokymą per šias neišraiškingas žmogiškas lūpas ir nustebinti bei sužavėti klausytojų minias, sudarytas iš įvairiausių žmonių, neturėtumėte manyti, kad pirmiausia turėjau nusiųsti žodžio nešėjus pas Mokytojus, kad jie pas juos įgytų pasirengimo ir išminties – priešingai: Aš juos apsaugojau nuo bet kokio užkrėtimo ir įtakos, kad jų protas būtų nešališkas, tyras ir pakankamai laisvas, kad galėtų perteikti dieviškąją įkvėpimą žmonėms. Juk ką gi jie (tie Mokytojai) būtų galėję paklausti apie tą giluminę ir nežinomą žinią, kurią mano Dvasia dabar atskleidė žmonijai?

71. Štai kodėl Aš pasirinkau neišsilavinusius ir paprastus žmones, kad per jų protą paskelbčiau savo mokymą.

72. Mokymas, kurį Aš tuomet įdėjau į Jėzų, buvo tobulas savo esme ir forma. Jūs negalite jam priskirti jokios klaidos, nes Tas, kuris jį įkvėpė, ir Tas, kuris jį perdavė, yra tobulas.

73. Šiandien, kai Aš bendrauju per šiuos tvarinius, kurie gyvena labai toli nuo tobulumo, turite daugiau dėmesio skirti žodžio prasmės turiniui nei jo išorinei formai, nes tai yra žmogiškieji tvariniai, kurie negali suderinti su to, kuris jiems įkvėpia dieviškąją žinią, tobulumu.

74. Visa tai Aš jums sakau, nes jau pamokyta tauta, tauta, kuri tiki mano buvimu šioje apreiškoje, turi pareigą savo dvasiniu pakilimu, malda ir pasiruošimu bendradarbiauti su žodžio nešėju, kuris vykdo tokią delikačią dvasinę misiją.

75. Kas nesupranta tų, kurie vykdo šią užduotį, atsakomybės, tas neturės jiems mylinčio užuojautos. Bet tie, kurie yra supratingi, bus tarsi ištikimi pagalbininkai, kurie savo malda prisidės prie to, kad pasidalintų kryžiaus našta su savo broliais ir seserimis.

76. Kai mano apreiškimas bus baigtas ir jūs suvoksite visą meilę, kurią Aš jums parodžiau, apsireikšdamas per šias būtybes, jūs turėsite man pasakyti: „Viešpatie, kadangi Tu nusileidai iki mūsų vargingumo, mūsų nuodėmingumo ir menkumo – ko gi mums nereikėtų padaryti, kad atsilygintume už tokią didžią meilę?“ Ir tada jūs pradėsite mylėti ir skirti savo gyvenimą tiems, kuriems reikia meilės, šviesos ir gailestingumo.

77. Tie mylimieji mokiniai, kurie mane supo ir sekė paskui mane Antrajame Laike, paaukojo savo gyvybes, išliejo savo dvasią ir praliejė savo kraują, nes norėjo su meile atsilyginti *Tam*, kuris paliko savo sostą, kad gyventų su jais ir padovanotų jiems brangiausią Dvasios lobį: tiesą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 170

1. Kai galvojate apie kančias, kurias Aš patyriau ant kryžiaus, jus siaubia tai, kad žmogiškasis žiaurumas pasiekė tokius kraštutinius žiaurumo laipsnius. Tačiau Aš jums sakau, kad tas skausmas ir ta taurė, kurią Aš tada išgėriau, nebuvo didžiausias kartumas.

2. Didžiausias skausmas man buvo matyti, kaip mano vaikai, nepaisant to, kad gyvenau tarp jų, nenorėjo pripažinti, kas Aš buvau – Tas, kuris jiems apreiškė tiesą žodžiais, kupiniais šviesos, – ir matyti, kaip jie atmetė mano žodžius bei mane išsižadėjo, ir kaip Aš liejau savo meilę į jų širdis, o jie iš manęs tyčiojosi ir savo lūpomis išsakė piktžodžius prieš mane.

3. Paskutinis atodūsis, kurį iškvėpiau ant kryžiaus, buvo dieviškas atleidimas, kuris išsiveržė iš mano širdies dėl tiek daug vargo ir tiek daug mirties. Bet mano kančia nesibaigė tuo atodūsiu. Aš jums sakiau, kad Aš esu Gyvenimas, ir mano Dvasia amžinybėje toliau priėmė visų žmonių nedėkingumą.

4. Jie diskutavo, ar Aš esu pažadėtasis Mesijas, ar ne. Jie nagrinėjo mano darbus, norėdami įsitikinti, ar jie patvirtina tai, ką buvo pranašavusios pranašystės; ir nors vieni priėjo prie įsitikinimo, kad Aš esu Tas, kuris buvo pažadėtas, kiti mane neigė – materialistai, garbinantys tik materialius dalykus, tie, kurie pranašystes aiškino pagal savo žemiškus troškimus ir savanaudiškus interesus, – jie visi ir toliau mane neigė.

5. Kaip akli buvo tie, kurie išgirdo mano gyvybės žodžius ir matė mano galingus darbus, tačiau nesuprato, kad tik Dievas vienas galėjo juos atlikti.

6. Šiandien galite pasakyti, kad žmonija pripažino Kristų kaip Mesiją, kurį Tėvas pažadėjo dar pirmuoju žmonijos laikotarpiu. Vis dėlto žmonės nenustoja manęs neigti, atmesti ir už mano meilę siūlyti man savo nedėkingumo tulžį ir actą.

7. Šiandien jie neabejoja Jėzumi, bet daugelis kvestionuoja mano dieviškumą ir netgi jį neigia. Vieni priskiria man didelį dvasinį pakilimą; kiti tvirtina, kad ir Aš einu sielos tobulėjimo keliu, kad galėčiau pasiekti Tėvą. Tačiau jei taip būtų, Aš nebūčiau jums pasakęs: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas.“

8. Aš žinau jūsų samprotavimus, jūsų filosofijas. Žinau, kad jūsų manymu įsikūnija tik siela, kuriai šis išbandymas reikalingas, kad pasiektų savo pakilimą ir tobulėjimą, ir tai neleidžia jums tikėti, kad dieviškasis „Žodis“ tapo žmogumi. Žinau, kad jūs nesuprantate, jog dieviškoji esybė galėjo jausti skausmą, ir todėl žmonės, kurie suvokia, kad Kristus tai patyrė, neigia, jog jis galėjo būti pažadėtoji Dievybė.

9. Ach, mano mylimieji vaikai, jei tik galėtumėte suvokti, kad „Žodžio“ įsikūnijimas žemėje yra didžiausias dieviškosios meilės išraiška! Tai buvo

troškimas būti nuolankiam jūsų atžvilgiu ir pamoka, kilusi iš mano noro apriboti save, tapti mažesniu, kad jūs jaustumėte mane labiau priklausantį jums ir patys jaustumėtės arčiau Tėvo.

10. Bet tas didelis skausmas – kaip mažai jūs apie jį žinote! Jūs galvojate tik apie fizinį skausmą, apie kenčiančią kūną, apie sielos baimę, bet nesuprantate, kad kol tarp žmogiškųjų būtybių ir jų Dangiškojo Tėvo nebus harmonijos, skausmas tarp jūsų išliks. Tačiau kokį skausmą jūs galėtumėte patirti, kuris neatsispindėtų jūsų Tėvui?

11. Nemanykite, kad Aš ginuosiu nuo jūsų nuosprendžių arba kad prašau jūsų neatimti iš manęs tos dieviškosios esybės prigimties, kurią jūs man neigiate. Aš atėjau šiuo metu, kad pasakyčiau žmogui, jog jis turi mane vertinti savo dvasia.

12. Nustokite savo menku žmogiškuoju protu bandyti skaityti ir suvokti didžiąją Gyvenimo knygą, kurią dieviškoji Dvasia užrašė jūsų Dvasiai, nes būtent jūsų Dvasia pasiekia nemirtingumą, o ne „kūnas“.

13. Turėkite omenyje, kad Aš jums šiuos mokymus perteikiu per neišsilavinusias ir paprastas būtybes, kad jūs jomis tikėtumėte. Nes jeigu Aš juos jums būčiau perdavęs per išsilavinusius ir mokytus žmones, jūs šiuos apreiškimus suvoktumėte kaip dar vieną teoriją iš daugybės, kurios šiais laikais atsirado žemėje.

14. Tie, kuriuos šiais laikais sujaudino mano Žodis, ėmėsi darbo kaip uolūs darbininkai ir, įkvėpti mano mokymų, nenuilstamai stengiasi. Jų lūpos man nesako: „Mokytojau, *čia* mes esame su Tavimi“, nes jie žino, kad jie visur yra su manimi, kai vykdo mano Įstatymą, o rytoj jie bus dvasiniai vedliai ir žmonijos pasiuntiniai.

15. Pasaulyje žmonės jau laukia taikos ir šviesos apaštalų atėjimo – jūsų, kurie buvote pas Dieviškąjį Mokytoją, kurie širdims nešite Gerąją Naujieną.

16. Jūs vis dar esate išbandymų ir pasiruošimo laikotarpiu, kad galėtumėte įgyvendinti mano mokymus. Jūs pasisotinate mano meile ir esate visiškai persmelkti mano darbu.

17. Tai jau paskutiniai mano apreiškimo metai. Po 1950 m., kai Aš atsiimsiu savo Žodį, jūs prisiminsite jį, ir jūsų širdis užplūs liūdesys, jei nesugebėsite jo panaudoti. Tačiau iš tiesų sakau jums: Aš neatsiskirsiu nuo jūsų, tik forma, kuria Aš apsireiškiu, pasikeis, ir galiu jums net pasakyti, kad būsiu jums dar arčiau, nes ateis tikrojo dvasingumo laikas.

18. Jūs ir toliau būsite dvasiniame ryšyje su manimi. Supraskite, koks paprastas yra mano mokymas, kaip lengvai suprantamas mano Įstatymas – tas pats, kurį jums mokė Jėzus iš Galilėjos.

19. Aš dar nenoriu jūsų teisti, bet dar kartą nurodau jums kelią, vedantį pas mane.

20. Dabar jūs dar esate mokiniai, o rytoj būsite mokytojai ir žodžiais bei darbais mokysite to, ką Aš jums apreiskiau. Jūs, vyrai ir moterys, būsite aukštos moralės mokytojai. Turėkite omenyje, kad turėsite stoti prieš religines bendruomenes, kurių tarpe turėsite atlikti didelį dvasinį darbą, nes daugeliui tikėjimas užgeso, o viltis išnyko, ir tai todėl, kad žmonės nepažįsta savęs ir neturi gailesčio sau. Tačiau, norėdami skelbti mano tiesą ir kalbėti apie mano meilę, turite apsivalyti.

21. Antrajame Laike Aš sakiau savo mokiniams: „Jei kuri nors jūsų kūno dalis būtų jūsų nuodėmės priežastis, nupjaukite ją“, tai reiškia, kad net jei tai kainuotų skausmą ir auką, turite būti tyri. Sakau jums: išvalykite savo širdį, neleiskite, kad joje įsišaknytų aistros. Išvalykite indą iš vidaus ir išorės.

22. Leiskite savo širdžiai plakti mano meilės ritmu, tada jūsų artimieji turės jus atpažinti pagal jūsų sielos tyrumą ir jausmų nuoširdumą. Raskite ramią pusiausvyrą, atleiskite, ir jums bus atleista. Gyvenkite taikoje su savimi.

23. Supraskite, kiek daug jūsų artimųjų, pasinėrę į savo stabmeldystę, laukia Mesijo atėjimo. Pagalvokite, kiek daugelis savo nežinojime mano, kad Aš ateisiu tik tam, kad įvykdyčiau savo teismą piktiesiems, išgelbėčiau geruosius ir sunaikintų pasaulį, nežinodami, kad Aš esu tarp žmonių kaip Tėvas, kaip Mokytojas, kaip Brolis ar Draugas, kupinas meilės ir nuolankumo, ir ištisiu savo pagalbos ranką, kad visus išgelbėčiau, palaiminčiau ir jiems atleidčiau.

24. Todėl pagal mano nurodymus išskleiskite savo (dvasines) dovanas, kad pateiktumėte mano naujojo apreiskimo įrodymus – ar tai būtų siekiant pašalinti kenčiančiojo skausmą, ar nuklydusiam parodyti Šviesos kelią, ar „mirusįjį“ pažadinti naujam gyvenimui šūksniu „Kelkis ir eik!“

25. Jūs išsklaidysite mirties sampratą ir mokysite tikrojo gyvenimo kelio.

26. Kai kalbate apie mano darbą, darykite tai įtikinamai. Įkvėpimo akimirką išreikškite tai, ką jaučia širdis. Pasiruoškite, nes Aš noriu per jūsų lūpas kalbėti žmonijai. Gyvenkite budriai, nenukrypdami nuo mano mokymo, kad niekada neįsipainiotumėte į žmonių pinkles.

27. Kol kas grupė, susirinkusi išgirsti mano Žodį, yra nedidelė. Tačiau Aš ją laikau visos žmonijos atstove ir suteikiu jai savo mokymą, kaip dariau nuo tada, kai per savo dukrą Damianą Oviedo paskelbiau savo valią pasinaudodamas jos protiniais sugebėjimais. Tai, ką Aš jums šiuo būdu perdaviau, buvo išminties mokymai, kuriuos turite saugoti savo širdyse kaip brangų brangakmenį, nes jų esmė yra meilė.

28. Aš jus laiminu, nes jūs nenuilstamai mane priimate. Noriu, kad taip pat, kaip Aš jus mokiau ir vedžiau, jūs vestumėte ir mokytumėte savo

artimus. Aš jums suteikiau dovaną gydyti skausmą savo gydomuoju balzamu, kuris yra gailestingumas.

29. Jūs esate liudytojai to, kaip Aš apsireiškiau. Rytoj, kai šis Žodis nebeisiskirs iš žmonių lūpų ir šios malonės nebebus, jūs su meile prisiminsite šį laiką ir šiuos apsireiškimus. Tada liudysite tai, ką girdėjote ir matėte.

30. Po 1950 metų žmonės jūsų klaus, kaip pasireiškė Viešpaties Žodis, ir tada jūs jiems pasakysite, kad tai įvyko paprastu pasireiškimu, paprasta kalba ir visiems suprantama.

31. Jūsų bus klausomasi su susidomėjimu, o knygos, kuriose užrašyti mano mokymai, bus skaitomos su dideliu susidomėjimu.

32. Per amžius Aš jus mokiau įvairiais būdais, bet visada tai buvo tas pats mokymas, kurį Aš jums perdaviau. Jis visų pirma uždegė tikėjimą, kad taptumėte verti manęs ir galiausiai amžinajame gyvenime gautumėte atlygį už savo nuopelnus.

33. Ką gi galėtumėte man pasakyti savo širdyse, ko Aš nematytų?

34. Aš viską girdžiu ir viską žinau. Budėkite ir melskitės, nes vilkas tyko jūsų. Neapkaltingkite tų, kurie savo gyvenimo kelyje pasidavė pagundai; verčiau vėl meiliai pakvieskite juos iš naujo pabandyti žengti toliau tobulėjimo keliu.

35. Antrajame laikmetyje moteris, kuri dėl pagundos nusidėjo, buvo viešai teisiama minios, kai Jėzus kaip tik pro ten ėjo. Tie žmonės apkaltino moterį neištikimybė ir norėjo ją nužudyti. Tada jie kreipėsi į Mokytoją ir, norėdami jį išbandyti, tarė jam: „Viešpatie, ši moteris buvo sugauta neištikima, o Mozės įstatymas sako, kad ji turi būti užmėtyta akmenimis. Ką Tu apie tai sakai?“ Tada Jėzus pažvelgė į juos su gailestingumu ir atsakė jiems: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tas tegul pirmas meta akmenį.“

36. To žodžio šviesa apšvietė sielas, ir kadangi visi pajuto esą pernelyg netobuli ir neverti teisti artimą, jie susigėdę pasitraukė ir paliko tą mažą aikštelę tuščią.

37. Tada Jėzus paklausė moters, gulėjusios ant žemės: „Moterie, kur tie, kurie tave kaltina? Jie išėjo. Kelkis, eik ir daugiau nebesidaryk nuodėmės.“

38. Iš tiesų, sakau jums, tik man vienam priklauso teisė viską teisti.

39. Aš kviečiu jus gilintis į mano žodį, o jei norite mano taikos, laikykitės mano įsakymų, kad jie visada jums tarnautų kaip vedlys.

40. Tauta, užrašyk aktyvią meilę artimui ant savo vėliavos. Kas nori dirbti mano laukuose, tas tegul gailestingumą paverčia savo veiklos pagrindiniu principu, tada jam teks įvykdyti didžią misiją.

41. Laukai, kuriuose išplito skausmas, yra labai platūs, o meilės ir gailestingumo sėklos tų, kurie turi išeiti sėti, širdyse yra labai menkos.

42. Mano Guodėjo Dvasia liejasi ant visų tų, kurie atliks šį didį meilės darbą pasaulyje. Tačiau šis guodimas taip pat buvo suteiktas dvasiniam pasauliui – toms būtybėms, kurios buvo paskirtos skleisti savo šviesą Žemės keliais.

43. Kai Aš jums kalbu apie savo dvasinį pasaulį, turiu omenyje tas paklusnių dvasinių būtybių gausybes, kurios, kaip tikri tarnai, daro tik tai, ką liepia jų Viešpaties valia. Juos Aš jums atsiunčiau, kad jie būtų visų žmonių patarėjai, globėjai, gydytojai ir tikri broliai bei seserys. Jie nesiskundžia, nes jų viduje viešpatauja ramybė. Jie nekelia klausimų, nes jų tobulėjimo šviesa ir ilgų kelių patirtis suteikė jiems teisę apšviesti žmonių protą. Kiekvieną kartą, kai skamba pagalbos šauksmas ar kyla bėda, jie noriai ir nuolankiai atsiliepia.

44. Būtent Aš jiems pavedžiau pasirodyti tarp jūsų, kad jie perduotų jums savo nurodymus, liudijimą ir padrąsinimą. Jie eina pirma jūsų, valo kelią ir teikia jums savo pagalbą, kad neprarastumėte drąsos.

45. Rytoj ir jūs priklausysite šiai Šviesos armijai, kuri begalinėje dvasinių būtybių pasaulyje veikia vien iš meilės savo žmogiškiems broliams ir seserims, suvokdama, kad taip ji šlovina ir myli savo Tėvą.

46. Jei norite tapti panašūs į juos, pašvęskite savo gyvenimą gėriui. Dalinkitės savo ramybe ir duona, su meile priimkite vargstančiuosius, lankykite sergančiuosius ir kalinius. Nuneškite šviesą savo artimųjų, kurie klupdami ieško tikrojo kelio, keliui. Pripildykite begalybę kilniomis mintimis, melskitės už tuos, kurių nėra šalia, tada malda juos priartins prie jūsų.

47. Kai mirtis sustabdys jūsų širdies plakimą ir užges šviesa jūsų akyse, jūs pabusite nuostabiame pasaulyje, pasižyminčiame harmonija, tvarka ir teisingumu. Ten pradėsite suvokti, kad Dievo meilė gali atlyginti už visus jūsų darbus, išbandymus ir kančias.

48. Kai siela pasiekia tą prieglobstį, ji vis stipriau jaučia, kaip ją persmelkia begalinė ramybė. Tuoj pat ji prisimena tuos, kurie dar gyvena toli nuo tos palaimos, ir, trokšdama, kad tie, kuriuos ji myli, taip pat gautų tą dievišką dovaną, ji prisijungia prie dvasinių gausybių, kurios kovoja ir dirba dėl savo žemiškųjų brolių ir seserų išgelbėjimo, gerovės ir taikos.

49. Kad paruoštų jūsų širdis ir suteiktų jėgų jūsų dvasiai, mano balsas drąsina jus šiame išbandymų kelyje, kuris – kaip jau pastebėjote – suteikia jūsų dvasiai tvirtumo. Kas turi jėgų, tas gali jomis pasidalinti su tuo, kuris jaučiasi silpnas.

50. Netrukus jūs patirsite daugelio žmonių iš kitų šalių atvykimą į šią tautą, kurioje pasirodo Mokytojas.

51. Mano išminties šviesa pažadins žmones iš jų letargijos, ir jūs pamatysite, kaip jie tobulės dvasiškai ir protiniu požiūriu. Šis žingsnis bus žmonijos labui.

52. Tautos nukreips savo žvilgsnius į šią Žemės dalį ir susipažins su mano darbu bei mano Žodžiu, kuris bus išsaugotas spausdintoje formoje. Nes tuo metu tu, kuriuos jūs vadinate „žodžio nešėjais“, protas bus uždaras šiam apreiškimui.

53. Susirinkimų vietos, kurios priėmė didžiules žmonių minias, po mano išvykimo liks atidarytos, kad mokiniai ten ir toliau galėtų rinktis studijuoti mano Žodį. Jie budės kaip sargai ir lauks „Paskutiniųjų“ atvykimo, kuriuos šiandien skelbiu. Kai būsite savo postuose, tie žmonės suvoks, koks didis yra tai, ką Aš jums apreiškiau. Jei išduosite šią užduotį, vargas ir nelaimės ištiks tuos, kurie, trokšdami taikos ir šviesos, bandys prie jūsų priartėti.

54. Aš taip pat noriu jus pamokyti, kaip vykdyti savo pareigas tiems, kurie valdo pasaulį. Jei norite, kad jų sprendimai būtų naudingi ir teisingi jų tautoms, turite juos remti malda.

55. Jei, užuot veikę tokiu būdu, juos apleisite ir užsiimsite tik jų sprendimų kritika, leisite jiems prarasti drąsą kovoje ir tapti pažeidžiamais žalingų įtakų. Būkite tarsi taikos sargai.

56. Iš tiesų, sakau jums, nuo pačių ankstyviausių žmonijos dienų žmogus turėjo intuityvią žinią, kad savyje nešioja dvasinę būtybę – esybę, kuri, nors ir buvo nematoma, atsiskleidė įvairiuose jo gyvenimo darbuose.

57. Jūsų Viešpats kartkartėmis jums atskleidė Dvasios egzistavimą, jos esmę ir paslėptą būvį. Nes nors jūs ją nešiojate savyje, šydas, kuriuo jus apgaubia jūsų materializacija, yra toks tankus, kad jūs nesugebate atpažinti, kas yra kilniausia ir tyriausia jūsų esybėje.

58. Žmogus drįso neigti daugybę tiesų. Vis dėlto – tikėjimas savo Dvasios egzistavimu nebuvo tarp tų dalykų, su kuriais jis kovojo labiausiai, nes žmogus jautė ir galiausiai suprato, kad savo Dvasios neigimas būtų tas pats, kas savęs neigimas.

59. Kai žmogaus kūnas dėl savo aistrų, ydų ir materializmo išsigimė, jis tapo grandinėmis, tamsiu akių raiščiu, kalėjimu ir kliūtimi dvasios išsiskleidimui. Nepaisant to, žmogui išbandymų valandomis niekada netrūko vidinės šviesos kibirkštėlės, kuri ateina jam į pagalbą.

60. Iš tiesų, sakau jums, aukščiausias ir tyriausias Dvasios išraiškos būdas yra sąžinė – ta vidinė šviesa, kuri tarp visų jį supančių būtybių leidžia žmogui būti pirmuoju, aukščiausiuoju, didžiausiuoju ir kilniausiuoju.

61. „Mokytojau“, – tyliai klausiate manęs, – „kodėl mes taip mažai žinome apie Dvasią? Kodėl mes taip mažai žinome apie save pačius?“

62. Mokytojas jums atsako: nes jūs labiau atsigręžėte į tai, ką jums teikia pasaulis, ir neskyrėte savęs amžinojo – savo Dvasios – tyrinėjimui. Net pati Dvasia, susidūrusi su grožiais, stebuklais ir malonumais, kuriuos jai siūlo gyvenimas – nors ir trumpam – atstumia palaimas, kurias jai gali suteikti jos pačios tobulėjimas. Vis dėlto – turiu jums pasakyti tiesą – dėl to neturėtumėte manyti, kad žemiškasis materialusis pasaulis yra galingesnis už Dvasią ir kad būtent dėl to ji nusmuko iki materializavimosi. Ne, dvasia yra nepalyginamai galingesnė ir visada tokia bus. Tačiau jei ji ir nupuolė, tai įvyko savanoriškai, suviliota pasaulio pagundų, kuris – nors ir tik laikinai – per kūno pojūčius jai siūlo gyvenimą, kupiną malonumų ir pagundų.

63. Natūralu, kad jo materializacija trukdo jam pažinti save ir neleidžia atskleisti savo sugebėjimų per žmogiškąją savo esybės dalį. Juk materialioji prigimtis atrodo labiausiai priešinga dvasinei prigimčiai. Vis dėlto, jei abi šios prigimtys jumyse susiderins, patirsite, kad jūsų fizinė prigimtis yra tarsi tyras veidrodis, atspindintis dvasinį ir net dieviškąjį aspektą visu jo grožiu.

64. Ieškokite mano buvimo mano atliktuose darbuose, ir galėsite mane rasti kiekviename žingsnyje. Stenkitės mane išgirsti, ir išgirsite mane galingame balse, sklindančiame iš visko, kas sukurta. Nes man lengva atsiskleisti per kūrinijos reiškinius. Aš apsireiškiu tiek žvaigždėje, tiek siaučiančioje audroje, tiek švelniame aušros šviesoje. Savo balsą leidžiu išgirsti paukščio melodingame čilbėjime, taip pat jį išreiškiu gėlių kvapu. Ir kiekvienas mano pasireiškimas, kiekvienas sakiny, kiekvienas darbas jums visiems kalba apie meilę, apie teisingumo įstatymų laikymąsi, apie išmintį, apie amžinybę Dvasioje.

65. Kodėl *jums* nepavyko pasiekti, kad atsiskleistumėte visu dvasiniame pilnatvėje, savo dvasios didingame grožyje, nors turėjote galią virš materialaus pasaulio? — Nes leidote, kad jus pasaulio aistrų.

66. Todėl nenustokite studijuoti ir praktikuoti mano mokymo, manydami, kad taip pasieksite didesnę dvasingumą. Turite išmokti jį užsitarnauti išmintimi, tada pasieksite visuotinės harmonijos pradžią, kurioje leisite savo Dvasiai atsiskleisti.

67. Aiškinkite įstatymą ir laikykitės jo. Taip pasirengsite gyventi aukštesniuose dvasiniuose pasauliuose. Kol egzistuoja materialūs pasauliai, dvasinis pasaulis privalo ir toliau skleisti bei išlieti ant jų savo šviesą.

68. Pamąstykite: jei dabar nesugebėjote valdyti trapios fizinio apvalkalo, kokią užduotį galėčiau patikėti jūsų dvasiai, kai ji vieną dieną gyvens aukštesnio dvasinio lygio pasaulyje?

69. Tik aš vienas galiu jums duoti šiuos mokymus, o žmonių vaikai. Kas iš žmonių galėtų jums pasakyti, ką aš dar jums saugau savo slaptame kambaryje? Mąstykite ir melskitės, o mokiniai, kad mano mokymas jus nuvestų prie Dvasios susitaikymo su jos žemiškąja apranga.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 171

1. Malonės šaltinis liejasi ant jūsų, kad numalšintumėte savo troškulį taikos ir apsivalytumėte.

2. Turiu jus mokyti, nes matau, kad esate dar silpni. Šiame žodyje glūdi jėga, suteikianti Dvasiai naują drąsą.

3. Argi, klausydamiesi manęs, nepastebite, kaip sielvartai pasitraukia iš jūsų širdžių? Taip atsitinka, nes Tėvo balsas jus palengvina ir guodžia.

4. Jūs dar esate vaikai ilgame Dvasios kelyje, todėl jus remia mano gailestingumas, o mano patarimai jus veda. Kelyje yra erškėčių, o jo pakraščiuose žiojasi bedugnės; tačiau Aš mokau jus nepadaryti klaidingų žingsnių, neleisti pagundai jūsų nugalėti. Juk jūs esate paskirti mokyti savo artimus savo gyvenimo pavyzdžiu. Taip jūs duosite geriausią liudijimą, kad priklausėte Mokytojų Mokytojui.

5. Nors Aš galvoju apie jūsų dvasią, vis dėlto nepamirštu jūsų kūno – silpno tvarinio, kuriam reikia užuojautos, meilės ir kantrybės, kad jis rastų harmoniją su dvasia ir tarnautų savo Dievui su trupučiu tobulumo.

6. Kiekvienų metų pabaigoje atlikite sąžinės apmąstymą, nes kol gyvenate žemėje, jūs taip pat esate pavaldūs laiko dėsniams. Grįžkite mintimis į praeitį, dar kartą leiskite viskam prabėgti prieš akis. Prisiminkite tą dieną, kai pirmą kartą išgirdote mano Žodį, tą dieną, kai jūsų dvasia nujautė, kad prieš ją atsiveria naujas laikotarpis, ir suprato, kad dabar daugelio paslapčių šydas buvo perplėštas, kad ji galėtų visiškai aiškiai pamatyti šio mokymo tiesą. Nes nuo tos akimirkos jūs suvokėte savo gyvenime buvusias klaidas ir klydimus, ir jūsų viduje pabudo neišmatuojamas troškimas tarnauti savo Viešpačiui, mylėdami savo artimus ir jiems tarnaujant. Jūs nedvejojdami prisiekėte nuo tos akimirkos sekti manimi, nesvarstydami, ar neatsiras silpnumo ar nusivylimo akimirka, kuri priverstų jus suklupti.

7. Tačiau tiek, kiek jūs manęs klausėte, mano mokymas įsiskverbė į jūsų esybę, o jūsų sąžinė buvo pareigingas teisėjas, kuris suvaldė kūno instinktus.

8. Jūsų sąžinė niekada nepasmerkė jūsų blogų poelgių, prieš tai jūsų neįspėjusi, leisdama jums suprasti, ką reiškia laikytis mano įstatymų ir kada jie pažeidžiami.

9. Taip vedami savo sąžinės, Aš palikau jums laisvę pasirinkti kelią, o kadangi jūs nusprendėte ieškoti manęs ir daryti gera šiuo keliu, Aš buvau jūsų nenuilstantis ir mylintis Mokytojas, kuris jus taiso švelniai, teisia dievišku teisingumu ir myli jus kaip tobuliausias Tėvas.

10. Tačiau net ir taip jūs dar nepasiekėte to dvasinio lygio, kurio jums reikia, kad galėtumėte skleisti mano mokymą.

11. Jei savo artimųjų skausmus, kančias ir džiaugsmus priimsite kaip savuosius, žengsite tvirtą žingsnį šiuo keliu. Kol teisiatė tuos, kurie yra mažiau kalti už jus, ir laikote save pranašesniais už kitus, užuot buvę nuoširdžiai nuolankūs, esate dar toli nuo to, kad būtumėte mano mokiniai. Argi nematėte, kad Aš buvau prikaltas prie kryžiaus ir atleidau žmonijai? Kodėl neimkite manęs pavyzdžiu? — Nes jūs visada didesniu susidomėjimu žiūrite į kūno malonumus nei į tuos, kurie susiję su dvasia.

12. Matau, kad jūs dar ne visai suprantate mano mokymą ir neturite aiškios vizijos apie tikslą, kuris jūsų laukia.

13. Aš nenoriu, kad kuris nors iš mano vaikų pražūtų bedugnėje tamsos. Noriu, kad jūs ir toliau žengtumėte laiptelį po laiptelio dvasinio tobulumo kopėčiomis.

14. Dabar apžvelkite visą savo gyvenimą ir savo poelgius savo sąžinės šviesoje, kad sužinotumėte, ar padarėte pažangą, ar sustojote vietoje. Kai kurie turi padaryti galą savo nevalingumui. Užtikrinu jus, kad būtent aukojimo metu, kuris kūnui reiškia atsisakymą aistrų, pajusite troškimą tarnauti man ir mylėti savo artimus. Tuo metu prasiverš atgaila, o ašaros paliks širdyje gaivumą ir ramybę, o dvasioje — tyrumą.

15. Aš neprašiau iš jūsų visiško pasiaukojimo mano tarnystėje, nei to prašysiu, nes pareigos, kurias prisiėmėte pasaulyje, taip pat reikalauja jūsų dėmesio. Bet noriu, kad ir vykdydami šią užduotį įgyvendintumėte tai, ko iš manęs išmokote.

16. Budėkite ir melskitės už tuos, kurie kenčia badą, ligas ar vargą, nes Aš budėsiu virš jūsų. Gilinkitės į mano Žodį; tai darydami, būsite nuolatiniam dialoge su manimi.

17. Dvasia pažvelkite į Dangaus kopėčias, kurios prieš jus kyla kaip šviesus takas į begalybę, kviečiančias jūsų dvasią pasiekti Tėvo glėbį — taikos ir neapsakomo palaimingumo glėbį.

18. Aš radau jus pasiklydusius kaip laivo avarijos aukas be kompasų, kaip pasiklydusius piligrimus dykumoje. Tačiau Aš jums nusiunčiau savo Šviesą, kuri leido jums rasti vilties, tikėjimo ir paguodos kupiną kelią, kuris pakėlė jūsų dvasią ir pripildė ją gyvybės jėga bei energija, kad ji toliau siektų savo tikslo.

19. Dangaus kopėčių gale, ant paskutinio laiptelio, yra namai, kuriuose jums visiems lemta apsigyventi, tačiau juos reikia užsitarnauti nuopelnais, tikėjimu, didžiąja meile ir gailėstingumu; tuo pačiu reikia įveikti kliūtis ir nugalėti priešus, kol galiausiai pasieksite naująją Pažadėtąją žemę — karalystę, kuri nėra iš šio pasaulio.

20. Šios Dangaus kopėčios yra tiesus kelias, kuriame nėra klaidinančių takų ar labirintų, tuo Aš jums paaiškinu, kad vykdydami mano Įstatymą ir

nuodugniai studijuodami mano mokymus, nesusidursite su jokiais sunkumais.

21. Jūs žengsite šiuo keliu nepalūžę ir kovosite dėl savo pakilimo. Aš jus sustiprinsiu. Jei ne mano jėga ir mano šviesa – kokiais ginklais tada ketinate kovoti ir gintis? Kaip įveiktumėte savo pagundas? Jei Aš neapdengčiau jūsų savo meilės apsiaustu – kaip galėtumėte išsilaisvinti nuo savo priešų? Tačiau tikrai sakau jums: net mano apsaugą ir mano kardo šviesą turite užsitarnauti savo nuopelnais.

22. Jūsų pėdsakai liks įspausti dvasiniame kelyje, kuris atsiveria prieš jus. Tačiau šie pėdsakai turi liudyti apie gerus darbus, atsižadėjimus, kilnius poelgius, dosnią meilę ir beribį gailestingumą.

23. Kiekvienam jo likimas yra nulemtas jo dvasinės ir žmogiškosios užduočių. Abi jos turi būti suderintos tarpusavyje ir siekti vieno tikslo. Iš tiesų, sakau jums, Aš vertinsiu ne tik jūsų dvasinius darbus, bet ir jūsų materialius darbus. Nes juose Aš atrasiu nuopelnus, kurie padės jūsų dvasiai pasiekti Mane.

24. Jūs nebūsite vieni savo kelionėje. Priešais jus – vieni arčiau, kiti toliau – yra daug būtybių, kurios taip pat žengia žingsnis po žingsnio ir budi bei meldžiasi už tuos, kurie eina už jų „“. Jų idealas nėra pasiekti tikslą vieniems ar pirmiesiems, bet nutiesti kelią savo broliams ir seserims, kad vieną dieną pirmųjų palaima taptų visų palaima.

25. Kaip gražus man atrodo šis kelias! Kaip atgaivinama mano Dvasia, kai ji mato savo vaikų pažangą, jų pastangas pakilti aukščiau ir pasiekti naują tobulumo lygį!

26. Yra būtybių iš visų pasaulių, vienos dvasinės, kitos materialios, kurios visos atlieka įvairias užduotis. Jūs statote savo namus amžinybėje, kad rytoj galėtumėte pasimėgauti saldžiu medaus skoniu, kurį jums suteiks Dvasios ramybė.

27. Palaimintas tas, kuris seka manimi tiesos keliu.

28. Tebūnie palaimintas tas, kuris myli ir pasitiki, kuris žino savo užduotį ir ją vykdo.

29. Kai aš jums kalbu apie „Kelią“, turiu omenyje ne tą, kuris yra žemėje, nes pasaulis, kuriame gyvenate, nėra ten, kur yra mano Karalystė. Tai yra vis aukštesnį vedantis dvasinis kelias. Tai yra tobulėjimas ir pažanga, kurie laukia jūsų dvasios. Todėl, kur bebūtumėte žemėje, galite eiti dvasiniu keliu.

30. Mano vaikai, jei nuklydote nuo kelio, sugrįžkite į jį; jei sustojote, eikite toliau.

31. Užduotį, kurią nešiojate savyje, Aš jums daviau pagal jūsų sugebėjimus ir jėgas. Jums tereikia ją suprasti ir mylėti. Melskitės kasdien,

kad gautumėte reikiamą šviesą savo pastangoms. Būkite pasirengę, budrūs, kad išgirstumėte tų, kurie jus šaukia, tų, kurie jus maldauja, balsus, taip pat kad galėtumėte susidurti su išbandymais. Nes kiekviena jūsų buvimo diena yra puslapis knygoje, kurią rašo kiekvienas iš jūsų. Kiekviena diena pažymėta išbandymu, o kiekvienas išbandymas turi prasmę ir priežastį.

32. Aš noriu padaryti jus kūnu ir siela sveiką tautą, nes jūs esate išrinktieji, mano apreiškimų liudytojai visais laikais; ir jūs atėjote į šią epochą, kad įvykdytumėte sudėtingą misiją ir nutiestumėte kelią naujoms kartoms.

33. Aš jūsų kelią nusėjau meilės įrodymais, kad neabejotumėte nei manimi, nei savimi. — Jūs, kurie mane išgirdote šiuo metu, neturite nugrimzti į kapą ir pasiimti su savimi šio apreiškimo paslaptį, kurią su jumis pasidalinau. Nes jūsų svarbiausia užduotis yra mano vardu kalbėti žmonėms ir liudyti apie mano apreiškimus.

34. Nesakykite man, kad jums trūksta parengimo tai padaryti, nes Aš dažnai kalbėjau jums, o klausydamiesi jūs apsivalėte. Visi jūs galite nešti šią žinią į pasaulį. Žmonės jos laukia ir yra pasirengę ją priimti. Argi nepastebėjote žmonių troškimo dvasinio tobulėjimo ir taikos? Argi jų nežinojimas ir skausmas jūsų nesužadina?

35. Mano Dvasia liejasi ant visų žmonių, ji kalba jiems per jų sąžinę ir sako: „Ateikite pas mane ir pailsėkite. Priimkite tikėjimą, kurio jums trūksta, nebebūkite akli kelyje.“

36. Tauta, ar žinote, kokį darbą Aš šiuo metu vykdau pasaulyje? „Ne“, – sakote man, – „mes matome, kaip ši žmonija tik maištauja, neria į didelę pražūtį ir kenčia sunkią bausmę.“ Iš tiesų, sakau jums, Aš leidau, kad žmogus savo pačios rankomis teistų save ir taip suvoktų visas savo klaidas, kad, apvalytas, sugrįžtų pas mane. Kiekvienai būtybei Aš atsiunčiau savo šviesą ir buvau šalia jos nelaimių dienomis.

37. Mano Dvasia nusileido ant kiekvienos dvasios, o mano angelai išsiskirstė po visatą ir vykdo mano nurodymus viską sutvarkyti ir sugrąžinti į savo vėžes. Kai visi įvykdys savo užduotis, nežinojimas išnyks, blogio nebebus, ir žemėje viešpataus tik gėris.

38. Ach, jei tik būtumėte sugebėję mane suprasti, jei žinotumėte mano troškimą jus tobulinti – kaip toli jau būtumėte pakilę ir kaip arti manęs jau būtumėte! Jei jūsų valia būtų tokia pati kaip mano, jau būtumėte pasiekę viršūnę, kur aš jūsų laikiu.

39. Bet ko aš trokštu, tauta? — Jūsų vienybės ir taikos.

40. Štai Aš vėl esu čia ir kalbu jums, judinu jūsų širdis, laukdamas jūsų pabudimo.

41. Kiekvienas geras medis bus apsaugotas, o jo šaknys ir šakos išsiskleis, kad suteiktų keliautojui prieglobstį ir maistą. Tačiau piktžolės bus išrautos su šaknimis ir įmestos į neišgesinamą ugnį.

42. Aš kalbu jums per palyginimą, ir kai kalbu jums apie šį medį, kalbu apie žmonių darbus.

43. Tiems, kuriems patikėjau pareigas, sakau: paruoškite savo derlių. — Šeimų galvos, mokytojai ir valdovai, ponai ir tarnai, didieji ir maži, nenoriu, kad man siūlytumėte apleistus laukus. Net jei tai tik menkas sėjos derlius — atneškite jį man išvalytą ir tyrą.

44. Ateikite pas mane, šaukite, ir jums bus atverta. Tačiau ateikite linksmi, patenkinti savo darbu, kad jaustumėtės didingi, panašūs į mane.

45. Iš tiesų, sakau jums: jei būtų tūkstantis paruoštų proto organų, Aš pasireikščiau per tuos tūkstantį vienu metu.

46. Aš duodu jums savo mokymą nuo tada, kai pirmą kartą apsireiškiau per savo dukrą Damianą Oviedo, per kurios protinius sugebėjimus jums perteikiau savo valią. Nuo tada mano išmintis teka per šiuos balso nešėjus — išmintis, kurią turėtumėte kaupti savo širdyse kaip brangius brangakmenius, nes juose glūdi meilė.

47. Noriu, kad jūs, kaip Aš jus mokiau ir vedžiau, mokytumėte savo artimus.

48. Jūs esate liudininkai visko, ką Aš pasakiau šiuo laikotarpiu, kad rytoj, kai mano Žodžio jau nebebus tarp jūsų, galėtumėte savo artimiesiems pasakoti apie šiuos mokymus. Tada, prisimindami šiuos apreiškimus, tiems, kurie jūsų klaus, turėsite paaiškinti, kaip pasirodė Mokytojas ir ką tuo metu darė žodžio nešėjas. Nes po 1950 metų žmonės klausinės jūsų, ir, įkvėpti jūsų liudijimų, jie reikalaus knygų, kuriose yra išspausdintas mano Žodis, ir jose jie ras mano buvimą ir mano esmę. Jei jie tada ieškos netobulumų, jų nerastų; nes tų, per kuriuos Aš apsireiškiau, netobulumai nepateks į šias knygas.

49. Šie raštai uždegs tikrojo tikėjimo šviesą širdyse. Jie parodys nusidėjėliams kelią į atsinaujinimą ir išaugins naujus mokinius, naujus karius, iš kurių daugelis parodys daugiau tikėjimo ir meilės nei daugelis tų, kurie manęs klausosi šiuo metu.

50. Pasiruoškite, kad jūsų liudijimai būtų tyri ir teisingi. Aš išlieju savo šviesą ant visų žmonių.

51. Palaiminta ta širdis, kuri yra pasirengusi, nes ji pajus mano buvimą.

52. Tauta, mano valia yra, kad šiuo Trečiuoju laikotarpiu kiekvienas protas, kiekviena širdis ir kiekviena dvasia pasiektų šį dvasinį suvokimą.

53. Išminties knyga yra atverta, kad visi taptų mano mokiniais.

54. Su didžiausiu uolumu saugokite mokymą, kurį Aš jums šiuo metu teikiu.

55. Jūs esate mano nuolanki šeima, kuriai patikėjau paveldėjimą, kuriai atskleidžiau viską, kas atitiko mano valią.

56. Jūs nepažįstate dangiškosios tėvynės ir toliau klaidžiojate po dykumą. Tačiau Aš atėjau, kad suvienyčiau jus savo meile, ir jūs neturėtumėte pamiršti, kad jūsų Tėvo meilė jūsų laukia. Šiuo metu Aš jums ruošu kelią, kad galėtumėte atsigauti po sunkios dienos darbo. Bet jau dabar sakau jums, kad šiame kelyje yra daugiau erškėčių nei gėlių. Jus, kurie susipažinote su gyvenimo keliais ir juose įgijote tvirtumą bei drąsą, jau niekas nenustebins.

57. Šiuo metu jūs esate mano mokiniai, bandote suprasti mano apreiškimą, o kartu esate nustebinti mokslo pažangos. Džiaukitės, kad buvote visų šių stebuklų liudininkai, nes ne tik susipažinote su žmogaus intelekto vaisiais, bet ir pasiekėte dvasinį pažinimą aukštoje raidos pakopoje.

58. Kiek daug mokslininkų, laikomų išsilavinusiais, neigia dvasinį gyvenimą, o jūs suprantate tai, ko jie nesuvokė. Jūsų užduotis – skleisti (mano mokymą), kad šiais laikais visi žengtų dar vieną žingsnį link Šviesos.

59. Aš matau žmonių troškimą, kurie ilgisi ateiti pas mane. Aš jums sakiau: „Aš nutiesiau kelius, kad visi patirtų begalinę palaimą, radę mane.“ Jūs, kurie žengėte žingsnį atsinaujinimo, dvasingumo link, jaučiate, kaip jūsų siela džiūgauja iš džiaugsmo.

60. Prieš išsiskirdamas 1950 m. pabaigoje, noriu čia palikti šias klausytojų minias parengtas.

61. Antrajame laikmetyje Aš paruošiau dvylika vyrų, ir jie skleidė mano mokymą tuometiniame žinomame pasaulyje. Dvylikos vyrų pakako, kad įtvirtintų mano Meilės įstatymą. Jiems Aš pasakiau, kad dar kartą būsiu tarp žmonių. Ir dabar mano žodis išsipildė, nes Mokytojas sugrįžo Dvasioje, lydimas savo dvasinių gausybių.

62. Tai yra Dvasios išlaisvinimo laikas, Šviesos ir tobulėjimo amžius. Jūs atpažinsite sėklą, kurią Aš palieku sielose, ir ši sėkla bus liudijimas apie Mano atėjimą pas žmones šiuo Trečiuoju laikotarpiu, kuriuo Aš apsireiškiu nuo 1866 metų.

63. Jūs, kurie dabar manęs klausotės, esate mano mokiniai šiuo laikotarpiu ir atėjote pas mane, nežinodami, *koku* keliu einate.

64. Noriu, kad mano naujieji mokiniai būtų taikos sėėjai šiame pasaulyje.

65. Jūs nežinote, kiek jūsų dvasia pasiekia savo tobulėjimui per tas trumpas akimirkas, kurias atimote iš pasaulio, kad jas skirtumėte man. Iš tiesų, aš turiu jums paruoštą staigmenų, kai atvyksite pas savo Tėvą.

66. Aš jums pavedžiau delikačią misiją, tačiau tai nėra sunkus savęs aukojimo kryžius. Niekas jūsų neverčia laikytis šių mokymų, nes esate apdovanoti laisva valia. Tačiau virš tos jums būdingos minties, gyvenimo ir veiklos laisvės spinduliuoja šviesa, kuri yra sąžinė, patarianti jums, ką turėtumėte daryti, ir mokanti atskirti gėrį nuo blogio. Ši šviesa esu Aš, kuris esu jumoje ir už jūsų ribų, kuris esu šalia jūsų tiek džiaugsme, tiek skausme, kai einate teisingu keliu arba kai bėgate link bedugnės. Aš esu visur, nes Aš esu dieviškoji Širdis, kuri plaka visoje visatoje.

67. Aš nenoriu jums daugiau atpirkimo ar skausmo; noriu, kad visų mano vaikų sielos, kaip žvaigždės puošia dangų, savo šviesa apšviestų mano karalystę ir pripildytų jūsų Tėvo širdį džiaugsmu.

68. Paruoškite savo širdis priimti meilės pasiuntinę, kuria yra Marija, Motina, nusileidžianti paguosti vaikų širdis.

69. Švelniausia Dievo meilė savo tvariniams neturi pavidalo. Vis dėlto Antrajame Laike ji įgavo moters pavidalą Marijoje, Jėzaus Motinoje.

70. Supraskite, kad Marija visada egzistavo, nes jos esybė, jos meilė, jos švelnumas visada buvo Dievybėje.

71. Kiek teorijų ir klaidų žmonės sukūrė apie Mariją! Apie jos motinystę, jos pradėjimą ir jos tyrumą. Kaip smarkiai jie šmeižė!

72. Tą dieną, kai jie iš tikrųjų suvoks tą tyrumą, jie sau pasakys: „Mums būtų buvę geriau, jei niekada nebūtume gimę.“ Ugnies ašaros degs jų sielose. Tada Marija apgaubs juos savo malone, Dieviškoji Motina apsaugos juos savo apsiaustu, o Tėvas jiems atleis ir su begaline meile pasakys: „ („Budėkite ir melskitės, nes Aš jums atleidžiu, ir jumoje Aš atleidžiu bei laiminu pasaulį.“)

73. Aš neieškau derliaus jūsų rankose, nes žinau, kad jos tuščios. Mačiau tokių, kurie, užuot sėję tikėjimą į širdis, atėmė iš jų tą nedaug, ką jos turėjo.

74. Aš gausiai apdovanojau jus sugebėjimais, kad galėtumėte praktikuoti aktyvią meilę artimui, todėl neteisinga, kad ateinate pas mane kaip vargšai ir maldaunate mano pagalbos.

75. Kai jūsų artimieji kreipėsi į jus ir prašė pagalbos – ar jūs juos išklausėte ir pasirūpinote jais? Jūsų sąžinė sako jums, kad daugeliu atvejų likote kurti ir abejingi, o tai nėra tas mokymas, kurio Aš jus mokiau Jėzuje.

76. Mano žvilgsnis skaito jūsų širdyse, mano žodis jus teisia, o jūs dėl to nedrebate. Teisdamas jus, Aš jus mokau, myliu ir atleidžiu jums. Aš atleidžiu jums, kurie mane klausotės, ir Aš atleidžiu žmonijai.

77. Kartais matau jus svyruojančius, ir jūs bijote žengti toliau, bijote kelio spąstų, bijote net mano Šviesos, nes manote, kad jos spindesys jus apakins. Kaip tada ketinate tapti stiprūs ir nugalėti skausmą? Leiskite, kad mano Dvasios šviesa pripildytų jūsų esybę, tada suprasite daug apreiškimų, o jūsų nusiminimas išnyks. Nesipiktinkite, kad tas pats Dievas jus teisia, myli ir taip pat baudžia. Nesibaiminkite, kad iš Tėvo širdies kyla griežčiausias teismas ir kartu meiliausias užtarimas jo vaikams; tačiau neprovokuokite Tėvo teisingumo, nes savo dvasioje jau turite mano Šviesą. Nes jei ji jūsų gyvenime pasireikš negailestingai, jums atrodys, kad Aš atsisakiau jums atleisti, kad Aš jūsų nebemyliu, kad peržengiau teisingumo ribą ir pasirodau žiaurus bei neteisingas. Savo apakime jūs tuomet negalėtumėte suvokti, kad niekas nepatiria skausmo, kurio anksčiau nebūtų pasėjęs.

78. Jei suprastumėte mano mokymą, pajustumėte mano meilę ir atpažintumėte mano buvimą jūsų gyvenime, kuris apsaugo jus nuo klaidų ir kritimų ir tėvišku gerumu vėl pakelia jus, kai jūsų nedėkingumas ar skurdas jus parbloškia. Kitą kartą pamatytumėte, kaip aš palengvinu jūsų nuodėmių slegiančią našlą, kad paskatinčiau jūsų širdis gilioms apmąstymams, nes mano meilė ir atleidimas yra beribiai.

79. Iki šiol susipažinti su mano kūriniu atvykdavo tik neišsilavinę žmonės, turintys paprastą sielą ir kuklias žinias. Visais laikais jie buvo pirmieji, kurie ateidavo pas mane, kad mane išklaustytų; tačiau dabar ateis ir mokslininkai, filosofai bei tyrinėtojai. Vieni tai darys siekdami išsiaiškinti šio mokymo prasmę, kiti – nujausdami, kad čia susidurs su šviesa tikrove. Visi jie iš mano žodžių išmoks naujų pamokų, o ši nauja išmintis, kurią jie atras mano apreiškimuose, pakeis visos žmonijos mąstymo, buvimo ir jausmų būdą.

80. Kaip labai jie stebėsis tuo paprastu ir tobulu būdu, kurį Aš pasirinkau savo apreiškimui įgyvendinti, ir kiek paaiškinimų bei sprendimų jie ras mano mokymuose.

81. Naują laikmetį patikiu šiai žmonijai, kurią sudaro būtybės, pasižyminčios skirtingu dvasiniu brandumu ir turinčios įvairias užduotis žemėje.

82. Rytojaus žmonės laukia nuožmi kova – kova, kuri nekyla iš troškimo materialinių gėrybių, nei bus tokia savanaudiška, kad savo eigoje sunaikintų žmonių gyvybes. Ne, Aš jums kalbu apie kilnią ir didingą kovą, per kurią pasaulyje bus atkurta taika ir meilė. Aš jums kalbu apie darbą, pastangas ir aukas jūsų tobulėjimo labui – tiek moraliniu, tiek materialiniu požiūriu – taip pat apie jūsų išgelbėjimą ir dvasinį tobulėjimą.

83. Remdamiesi tikrosios žinios, meilės ir teisingumo pamatais, rytojaus žmonės sukurs taikos ir šviesos pasaulį. Ant praeities griuvėsių iškils naujas pasaulis – moraliniu, dvasiniu, intelektualiniu ir moksliniu požiūriu – kuris visiškai pakeis tautų gyvenimą.

84. Čia, kur gėris buvo taip smarkiai puolamas, kur šventumas buvo taip smarkiai paniekintas, kur viskas, kas teisinga ir leistina, buvo aršiai atmesta, įsigalios meilės įstatymas. Dabartinis Ašarų slėnis pavirs Taikos slėniu. Nes žmogaus gera valia laikytis įstatymo sulauks teisingo atlygio, kai jis atgaus tą aukščiausią Dvasios dovaną, kuria yra taika.

85. Kai žmogaus gyvenimas klostysis taikos atmosferoje, jo žinios bus gilesnės, o įkvėpimas – aukštesnis nei kada nors iki šiol.

86. Kaip šiandieniniai žmonės galėtų būti įkvėpti, gyvenant ištvirkusio pasaulio viduryje, kuriame skraido tiek daug neapykantos, blogio ir materializmo minčių, sudarančių savotišką uždangą, kuri trukdo jų dvasiai pamatyti Amžinojo tiesą?

87. Ateikite pas mane, o žmonės, melskitės ir dvasine kalba išsakykite man savo troškimus ir kančias. Nes tada Aš paimsiu jus už rankos ir nuvesiu į savo šventovės vidų, kur jums atskleisiu viską, kas gali padėti papuošti jūsų buvimą, padaryti jį gražesnę ir kilnesnę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 172

1. Aš apvilkau jus malonės drabužiu, kad jis jus išskirtų iš žemės tautų ir religinių bendruomenių.

2. Tik praktikuodami mano mokymą galėsite išlaikyti šį apsiaustą švarų; jis nėra materialus, bet sudarytas iš šviesos, ir jūs jį nešiojate savo sieloje.

3. Jis toks jautrus, kad net piktas žvilgsnis, atspindintis piktus jausmus jūsų artimiesiems, gali jame palikti dėmę. Dabar jūs galėsite suprasti, kad, jei padarote sunkesnius nusizengimus, jūs ne tik paliekate dėmes, bet ir iš savo apsiausto išplėšiate ištisus skiautelius.

4. Visi jūs, išėję iš mano Dvasios, buvote aprengti šiuo drabužiu, kuris yra sielos tyrumas. Kas sugebėjo išlaikyti šią malonę nesugadintą iki savo sugrįžimo? Kas išgyveno visas kovas ir pagundas be nuodėmės? — Labai nedaugelis. Daugumą mačiau apsirengusius skarmalais, o daugelis neturi jokios dorybės.

5. Dabar Aš atėjau, kad vėl jus apdengčiau, aprengčiau, išliejdamas savo Šviesą ant sielų, tarsi beribį apsiaustą, kurį Aš išskleidžiu, kad jus papuoščiau. Žinokite, o tauta, kad būtent pagal šią Šviesą pasaulis jus atpažins.

6. Aš išlaisvinu jus nuo blogio, kad būtumėte verti turėti mano sėklą ir ją sėti. Kaip gi galėčiau jus išsiųsti nuogus ar apdriskusius, suteptus ar nešvarius, kad liudytumėte apie mano Žodį?

7. Dabar, kai jau pradėjote atsinaujinimo kelią, neturėtumėte sustoti, neturėtumėte užmigti kelio viduryje, nes tuomet užtruktumėte savo dvasinėje pažangoje.

8. Noriu, kad kiekvienas žingsnis, kurį žengiate mano darbe, būtų dar vienas laiptelis, pakeliantis jus aukščiau jūsų piligrimystės kelyje, ir kad žinotumėte, jog kiekvienas darbas duos jums vaisių. Nepamirškite jų nuimti, nesitenkinkite vien sėjimu, o vėliau nekreipkite dėmesio į derlių.

9. Jei iš tikrųjų trokštate tapti dvasinio tobulėjimo meistrais, turite būti atkaklūs, kantrūs, žingeidūs ir dėmesingi, nes tada turėsite progą savo kelyje palaipsniui nuimti savo darbų vaisius, taip kaupdami patirtį, kuri yra šviesa, tikrojo gyvenimo pažinimas.

10. Tie, kurie pasaulyje moko mano mokymo, turi būti tikri žmogaus prigimties žinovai – tiek to, kas susiję su siela, tiek to, kas susiję su kūnu.

11. Iš dvasios, išgrynintos patirtimi, sustiprintos kovoje ir apvalytos gėrio, ateis teisingas patarimas, žodis, kuris išsprendžia problemą, teisingas sprendimas, įtikinantis mokymas.

12. Kiek daug pasaulyje yra tokių, kurie, pasinaudodami įvairiomis egzistuojančiomis bažnyčiomis ir sektomis, skiria save dvasiniam vadovavimui, tačiau, užuot vedę savo artimus tiesos keliu, leidžia jiems

klajoti tamsoje ir stumia į nežinojimo bedugnę! Kodėl? — Nes jie nepažįsta žmonių, nes nesistengia jų suprasti. Bet kaip jie galėtų suprasti žmones, jei net savęs nepažįsta?

13. Aš nenoriu, kad tai atsitiktų ir jums, mylimieji Trečiojo Laiko mokiniai. Atkreipkite dėmesį, kad Aš mokiau pirmiausia tyrinėti savo vidų, kad pažintumėte save iš vidaus ir galėtumėte save įvertinti. Supraskite, kiek daug didelių ir mažų išbandymų Aš jums skiriu, kad pritaikytumėte mano mokymus ir tikrai gyventumėte pagal mano Žodį. Kai būsite pasirengę, kai mano teisingumo ir meilės subtilus dantis jus išformuos į tinkamą pavidalą, tada Aš jus siųsiu pas jūsų artimus su savo paguodos, vilties ir taikos žinia.

14. Kas tada galės atsispirti tiesos galiai, sklindančiai iš jūsų žodžių? Kas nebus sužavėtas ir giliai sujaudintas jūsų patarimų supratimo, įsijautimo ir įtikinamumo? Širdyse įsivyras tikėjimas, įvyks atgaila, išgydymas ir nesuskaičiuojami stebuklai. Tai yra vaisius, kurį pagal mano valią turite nuimti, tai yra derlius, kurio aš tikiuosi, kad jūs surinksite. Tačiau neklyskite. Kai savo pamokymais jums kalbu apie vaisių, visada atsiranda tokių, kurie šį žodį aiškina visiškai žemiškai ir savo darbų vaisių ieško pagyrimų, garbės, dėmesio forma, o kartais net piniginio atlygio pavidalu. Kiek toli šis vaisius yra nuo to, kurį turiu omenyje savo žodžiuose! Jūs jau sužinojote, kad Aš kalbėjau apie patirties, nuoširdumo, supratimo, sielos ramybės ir dvasingumo vaisių.

15. Tie, kurie žemėje vis dar siekė atlygio pinigų ir pripažinimo forma, yra menkai išsivysčiusios sielos, kurios nenori suvokti „“ tiesos ir vis dar tenkinasi tuo atlygiu, kurį suteikia pasaulis.

16. Dabar jie pabus iš savo sapnų ir suvoks savo nuogumą, nors manė esą iškilmingai apsirengę. Jie pastebės savo dvasinį skurdą ir jausis dvasiškai nepasiturintys, nors manė turintys neišsenkantį lobį.

17. Mokiniai, rūpinkitės savo drabužiu, mokykitės iš manęs, kad rytoj galėtumėte mokyti savo artimus. Išvalykite savo širdį nuo bet kokių blogų polinkių ir paverstkite ją derlinga žeme, kurioje mano Žodis sudygsta ir duoda vaisių, jūsų artimų džiaugsmui ir jūsų dvasios šlovei. Aš visada esu su jumis, bet jūs ne visada esate su manimi. Todėl sakau jums, kai ateinate pasiklausti mano dieviškosios šviesos, skelbiamos per balso nešėją: „Sveiki atvykę, o išminties ištroškusios minios!“

18. Kol jūs ateinate laikytis susitarimo, Aš atvykstu, kad išpildyčiau pažadą, ir Aš jus laiminu, nes neleidote man vienam pamokslauti dykumoje.

19. Aš neradau jūsų pasirengusių, nes daugelį šimtmečių žmonija, užuot studijavusi mano mokymą, atsidavė išoriniams ritualams ir kulto formoms,

kurios neapšviečia Dvasios kelio. Bet Aš jums atleidžiu, ateinu jums į pagalbą ir leidžiu jums pasiekti tą pažinimą, kuris vis dar yra paslėptas mano Antrojo Laiko Žodyje. Kai įsisavinsite tą pamoką, Aš jums duosiu savo naująją žinią, kuri, dėka esmės ir išminties, kurią ji jums atneš, pripildys jus džiaugsmu.

20. Aš noriu, kad ši žmonija nebebūtų dvasinio pažinimo pradedančioji, bet taptų geru mokiniu, suvokiančiu atsakomybę, kurią ji turi prieš Tėvą šioje Teismo, atpirkimo ir dvasinio pakilimo epochoje.

21. O tu, tauta, savo meilės darbais turi liudyti apie mano mokymą, kad ir kitos bendruomenės pakiltų į Šviesą, kuri yra išsilaisvinimas, tiesa ir gyvenimas.

22. Ilgą laiką Aš džiuginau jus šiuo pranešimu, bet radau tik labai nedaugelį pasirengusių. Dauguma nukrypsta nuo užduoties, kuriai turėtų skirti visas savo jėgas, meilę ir tikėjimą, nes būtent ji yra kryžius, kuris juos pakelia ir priartina prie manęs.

23. Jei kai kurie nesuprato mano žodžio, tai ne todėl, kad jam trūksta aiškumo, bet todėl, kad jie nemokėjo lavinti savo protinių sugebėjimų, nes iki šiol savo širdyse nejuto meilės artimui, nes neleido mano žodžio prasmės įsiskverbti į savo širdis, kad ji pažadintų tikrąją meilę.

24. Kartais jūs skundžiatės, kad mano Žodžio pasekėjų skaičius auga pernelyg lėtai. Tačiau Aš jums sakau, kad turite skųstis dėl savęs, nes jūsų užduotis – didinti ir dauginti šią bendruomenę sudarančias gausybes. Bet jei jūsų širdyse trūksta tikėjimo, jei jūsų dvasinės dovanos nėra išskleistos, jei jūsų protuose trūksta dvasinio pažinimo šviesos – kaip tada norite įtikinti netikinčiuosius? Kaip norite juos sujaudinti savo tikėjimu ir meile, jei šios dorybės nėra išskleistos jūsų širdyse?

25. Kas nesupranta, tas negali vesti prie supratimo; kas nejaučia, tas nesukels jausmų. Dabar supraskite, kodėl jūsų lūpos mikčiojo ir strigo, kai susidūrėte su būtinybe liudyti apie mano žodį.

26. Kas myli, tam nereikia mikčioti; kas tiki, tas nebijo. Kas jaučia, tas turi daug galimybių įrodyti savo nuoširdumą ir teisingumą.

27. Aš nuolat kalbu apie tai, kad turite pasiruošti, atidžiai studijuodami mano mokymus, kad įgyvendintumėte mano Žodį, nes noriu, kad jūsų žingsniai šiuo keliu būtų tvirti. Tie, kurie manęs iš tikrųjų nesuprato arba nuoširdžiai nesusidvasino iki to laiko, kai mano Žodis nebesiskleis šia forma, o mano dvasinis pasaulis nebekalbės per mano išrinktuosius, ir mano tautoje nebebus simbolių bei apeigų, rizikuos pasiduoti klaidoms, liks ant bedugnės krašto. Bet kodėl bijoti, kad tai įvyks, juk Aš jus taip ilgai ir tiek daug kartų įspėjau, kad išvengtumėte pavojų, kritimų ir išbandymų?

28. Atėjo laikas jums apmąstyti žingsnius, kuriuos turite žengti šiuo keliu, ir būdus, kaip įvykdyti savo misiją pačiu tyriausiu ir man labiausiai priimtiniu būdu. Nes tikrai sakau jums: tie, kurie semiasi įkvėpimo iš šių idealų, įgys tikrą savo ateities viziją ir tikrumą dėl visko, ką turi nuveikti gyvenime. Jiems nebus nei bedugnių, nei tamsos, nei netikrumo.

29. Noriu, kad jūs visi būtumėte tokios stiprios sielos. Todėl nuolat jums kalbu apie pasiruošimą, dvasinį susikaupimą ir tyrinėjimą.

30. Aš matau jus atgailaujančius, tyliai verkiančius, klausydamiesi mano žodžių, ir Aš jus laiminu, nes leidote, kad dieviškoji mano mokymų esmė įsiskverbtų į jūsų širdis, kurios iki šiol dar nebuvo pabudusios meilei, gailestingumui ir gėriui.

31. Jūsų dvasia patyrė ramybės akimirką, kuri buvo poilsis nuo sunkaus išbandymo, kurį ji kenčia per prie žemės pririštą kūną.

32. Kiek sielų iš tų, kurios atvyksta į šį susirinkimą, neturėjo nė akimirkos poilsio nuo tos dienos, kai įsikūnijo į šiuos kūnus, iki tol, kol pirmą kartą išgirdo mano Žodį! Kiek būtybių randa ramybę tik per trumpus mano apreiškimo momentus! Jiems ir jums visiems sakau, kad galite ir toliau nuoširdžiai džiaugtis mano žodžiu, bet taip pat turite prisiminti, kad ateis diena, kai jo jau nebegirdėsite; tada turėsite išvykti, kad įrodytumėte savo tikėjimą, savo dvasingumą ir savo paklusnumą, būdami tikri, kad tuomet jūsų (dvasinė) pažanga bus atlyginta tiesioginiu bendravimu iš dvasios į dvasią.

33. Aš mačiau, kaip jūs kovojote su savo kūnu, siekdami palaužti jo nepaklusnumą. Jums teko išgyventi didžiules kovas su savo širdimi, kad priverstumėte ją paklusti ir atsiduoti. Jos prigimtis priešinasį sąžinės reikalavimams. Tačiau jei ištersite maldoje, jei budėsite, paversite ją geriausia pagalbininke siekiant dvasinio išsipildymo. Ši kova yra dalis jūsų atpirkimo šiuo laikotarpiu.

34. Visos jūsų savybės buvo paslėptos nuo pat jūsų sukūrimo momento. Protas, įžvalgumas ir protingumas visada buvo jūsų dalimi, kad galėtumėte stoti į paskutinį mūšį. Kai nugalėsite blogį ir jūsų dvasia taps laivą valdančiu švyturiu, galėsite eiti pas savo artimus ir būti jiems šviesiu pavyzdžiu, tikru liudijimu. Nesigirdami savo sielos stiprybe ir įgaliojimais, jūs parodysite savo darbus, o jie atskleis paklusnumą ir nuolankumą mano įstatymams ir bus pavyzdys, kuris paskatins jūsų artimuosius sekti jumis tobulėjimo keliu.

35. Kai nebegirdėsite mano Žodžio per balso nešėjus, o jūsų dvasia pajus troškimą įgyvendinti tai, ko Aš jus mokiau šiuo laikotarpiu, kiekvienas mano mokinys turėtų laikyti jam paskirtą žmonių grupę savo šeima, kad galėtų juos mokyti ir vesti į „“. Elkitės su jais gailestingai, taisykite juos su meile ir išmintimi, leiskite jiems įkvėpti tokios taikos atmosferos, kokią

šiandien sukūrėte, tada mano Dvasia ateis, kad jus visus įkvėptų ir palaimintų.

36. Neklauskite jų, iš kur jie atėjo, nei kodėl jie manęs ieško. Elisas juos ves, kai ateis jų valanda. Jau šiandien Aš ruošiu tuos, kurie ateis paskutinę valandą, ir laimingais vadinu tuos, kurie tiki šiuo žodžiu, kurį Aš jums perdaviau per žmones.

37. Aš jus mokau, kad būtumėte žemės prieskonis, kad džiugintumėte žmonių gyvenimą Gerąja Naujiena, jog Mokytojas pasirodė šiuo kančių metu ir paliko savo Žodį kaip palikimą, kad visi juo maitintųsi ir per jį gyventų amžinai.

38. Aš jūsų neprašau visiškai pakeisti šios žmonijos; tačiau uoliai stenkitės įdėti mano Žodį į širdis, tada jis padarys stebuklus. Kokią didelę pagūdą gaus jūsų artimieji savo išbandymų dienomis, jei išmokysite juos aiškinti mano mokymą, ir kaip jūs ilgsitės tų valandų, kurias praleidote mano artumoje ir kurių metu gėrėte šią dievišką esenciją, jausdamiesi kaip vaikai, kad gautumėte iš savo Tėvo visą švelnumą ir meilę.

39. Šiandien žmonija yra derlingas laukas darbui. Laukai labai dideli, o darbininkų trūksta. Kaip jūs man atnešite dvasinę pažangą kartos, kuri šiandien gyvena šiame pasaulyje, jei nedirbsite uoliai? Jūsų laikas ribotas, o paruošti reikia tiek daug. Laikas palankus! Atstatykite šventyklas, kurios sugriuvo žmonių širdyse. Padėkite atkurti namus, skelbkite dvasingumą savo kelio metu. Liudykite savo darbais.

40. Būkite budrūs, kad dorybė pakeistų jūsų brolius ir seseris, kad vaikai taptų saldžiu ryšiu tarp Tėvo ir Motinos, o paaugliai – tvirtu pagrindu naujoms kartoms; kad vyras ir žmona būtų Dievo ir Jo kūrinių atvaizdas, ir kad visi kartu su jums padedančiais globojančiais angelais pasiektumėte tobulą harmoniją su savo Tėvu.

41. Jūsų prašymai pasiekia mane, šviesa, kurią Aš išliejau ant jūsų dvasių, apšviečia jūsų esybę. Visi jūsų darbai yra matomi, ir jūs galite įvertinti savo nuopelnus. Kančios, kurias dabar išgyvenate, praeis, ir visatoje sušvis taika.

42. Melskitės už tautas, kurios kariauja tarpusavyje. Dalinkitės savo duona ir drabužiais su tais, kurie pateko į nelaimę. Atverkite savo klėtis ir su tikra meile duokite jiems valgyti. Šioje baimės valandoje įrodykite savo brolystę su pasauliu. Rodykite aktyvią meilę artimui ligoniams, ruoškite sielas, kurios turi iškelti į anapus, stiprinkite nuliūdusių tikėjimą ir atneškite taiką visiems. Melskitės, ir Aš padarysiu stebuklus tarp žmonijos, kuriai visais amžiais teikiau pagalbą. Nes jei manote, kad Aš palikau savo sostą, kad pasirodyčiau jums, klystate, nes tas sostas, kurį įsivaizduojate, neegzistuoja. Sostai yra skirti tuščiagarbiams ir išdidžiams žmonėms.

Supraskite, kad mano Dvasia negyvena kokioje nors konkrečioje vietoje. Kadangi ji yra begalinė ir visur esanti, ji yra visur, visose vietose, dvasiniame pasaulyje, materialiajame pasaulyje ir visame sukurtame pasaulyje.

43. Kur gi tada yra tas sostas, kurį man priskirate?

44. Nepriimkite mano žodžių kaip priekaišto dėl jūsų menko supratimo ir tiesos suvokimo, nes Aš pasirodau pas jus ne tam, kad pažemintų jus dėl jūsų nebrandumo, bet tam, kad pakelčiau jus į Šviesą.

45. Ar manote, kad Aš nepripažįstu to vystymosi ir pokyčių, kuriuos patyrė jūsų įžvalgos ir įsitikinimai nuo to laiko, kai išgirdote šį Žodį? Iš tiesų, sakau jums, Aš žinau žingsnius, kuriuos žengiate dvasiniu keliu.

46. Kai atvykote į mano susirinkimą, netikėjote, kad aš galiu pasirodyti per žmogų, nes jums buvo įteigta, kad mane galite rasti tik paveiksluose, simboliuose ir daiktuose, kuriuos pašventino jūsų bažnyčios. Kai vėliau, nepaisant savo tikėjimo trūkumo, supratote, kad mano mokymuose buvo prasmė, kuri apšvietė ir suteikė ramybę jūsų širdims, tada suvokėte, kad dieviškoji šviesa apsieiškė per šiuos tvarinius, kurie yra paskirti perduoti mano žinią.

47. Jūsų širdyse gimė naujas tikėjimas, nauja šviesa, suteikusi jums supratimą, kad žmogus gali tiesiogiai susisiekti su Dievu. Tačiau tai buvo ne viskas; jums dar reikėjo suvokti, kad Tėvas gali kalbėti su jumis ir be žmogiškojo proto. Ir tada jūs supratote, kad šis dieviškasis apreiškimas per balso nešėją bus laikinas, nes vėliau ateis laikas bendravimui iš dvasios į dvasią, kai žmonės pagaliau pašalins paskutinį materializmo, fanatizmo ir nežinojimo pėdsaką iš savo kulto, tikėjimo įsitikinimų ir pamaldų, ir viskas juose bus sudvasinta.

48. Kai kurie iš jūsų jau suprato, kiti jau gyvena pagal tai, bet jums dar trūksta daug ko, kad pasiektumėte tikslą, iš kurio galėtumėte suvokti mane mano tiesoje, mano realybėje, o ne per fantazijas, kurias sukuria jūsų žmogiškoji vaizduotė.

49. Nebevaizduokite manęs sėdinčio ant sostų, panašių į tuos, kurie yra žemėje. Išsilaisvinkite nuo žmogiškosios išvaizdos, kurią man visada priskirate. Nebandykite įsivaizduoti dangaus, nes jūsų protas niekada negalės jo suvokti visoje jo tobulumo pilnatvėje. Kai atsikratysite visko, kas materialu, pajusite, tarsi nutrauktumėte grandines, kurios jus varžė, tarsi aukšta siena prieš jūsų akis sugriūtų, tarsi tirštas rūkas išsisklaidytų ir leistų jums pamatyti begalinį horizontą bei nežinomą, gilų ir švytintį dangų, kuris tuo pačiu metu yra prieinamas geranoriškai sielai.

50. Vieni sako: „Dievas yra danguje“, kiti sako: „Dievas gyvena anapus“. Tačiau jie nežino, ką sako, ir nesupranta, kuo tiki.

51. Tiesa, Aš gyvenu Danguje, bet ne toje konkrečioje vietoje, kurią jūs įsivaizdavote. Aš gyvenu Šviesos, Galybės, Meilės, Žinių, Teisingumo, Palaimos, Tobulumo ir Harmonijos Danguje.

52. Aš esu anapus, taip; bet anapus žmogiškosios nuodėmės, anapus materialaus pririšimo, anapus išdidumo, nežinojimo ir ribotumo. Todėl sakau jums, kad Aš *ateinu* pas jus, nes Aš ateinu į jūsų ribotumą, nes Aš kalbu su jumis taip, kad jūsų pojūčiai mane suvoktų, o jūsų protas mane suprastų, o ne todėl, kad Aš ateinu iš kitų pasaulių ar buveinių: mano Dvasia gyvena visoje kūrinijoje.

53. Jūs daug kovojote ir prireikė daug laiko, kad pakeistumėte savo tikėjimo įsitikinimus ir sampratas, ir turėsite dar labiau pasistengti, kad pasiektumėte dvasinį tikslą, kurį Aš jums paskyriau, būtent pažinti savo Tėvą, mylėti Jį ir garbinti Jį Dvasia. Tada pradėsite nujauti tikrąjį Dvasios „Dangų“ – tą pakylėjimo, harmonijos, taikos ir gerovės būseną, kuri yra tikrasis Rojus, į kurį jūs visi turite patekti.

54. Paduokite vieni kitiems ranką kaip draugystės ženklą, tačiau darykite tai nuoširdžiai. Kaip norite būti broliais ir seserimis, jei dar nesugebate būti draugais?

55. Jei norite, kad Tėvas apsigyventų tarp jūsų, turite išmokti gyventi kaip broliai ir seserys. Jei jums pavyks žengti šį žingsnį brolystės keliu, jūsų pergalė bus atlyginta bendravimu iš dvasios į dvasią. Nes jei mylėsite vieni kitus ir būsite vieningi savo noruose bei mintyse, Aš leisiu jums per įkvėpimą susisiekti su savo broliais ir seserimis, gyvenančiais už jūsų pasaulio ribų.

56. Mano darbas yra šviesus, mano tiesa yra aiški, todėl niekas negali vaikščioti tamsoje ir tuo pačiu tvirtinti, kad Aš ten esu.

57. Kai Aš anksčiau gyvenau tarp jūsų, naktimis, kai visi miegodavo, dažnai slapta ateidavo žmonės, kurie troško manęs, nes bijojo būti pastebėti. Jie ieškojo manęs, nes jautė sąžinės graužatį, kad šaukė prieš mane ir piktinosi, kai Aš kalbėjau miniai. Jų atgaila dar labiau sustiprėjo, kai jie suprato, kad mano žodis jų širdyse paliko taikos ir šviesos dovaną, o Aš jų kūnus apipyliau savo gydančiu balzamu.

58. Nusiminę jie atėjo pas mane ir tarė: „Mokytojau, atleisk mums, mes supratome, kad Tavo žodžiuose yra tiesa.“ Aš jiems atsakiau: „Jei supratote, kad Aš sakau tik tiesą, – kodėl tada slepiatės? Argi neišeinatė į lauką pasimėgauti saulės spinduliais, kai ji pasirodo? Kada gi jūs jos gėdijotės?“

59. Iš tiesų, sakau jums: kas myli tiesą, tas jos niekada neslepia, nei neigia, nei jos gėdijasi.

60. Sakau jums tai, nes daugelis slapta ateina manęs klausytis, o po to neigia, kur eina, nutyli tai, ką išgirdo, o kartais net neigia buvę pas mane. Ko jums reikėtų gėdytis?

61. Turite išmokti kalbėti apie mano mokymą taip, kad niekada nesudarytumėte progos tapti pajuokos objektu. Taip pat turite puoselėti nuoširdumą, kad, liudydami apie mane, darytumėte tai žodžiais, kurie yra jūsų širdies išraiška. Tai yra sėkla, kuri visada sudygs, nes ji turi tiesos įtikinamąją galią, kuri paliečia širdį ir pasiekia dvasią.

62. Kai Aš įtvirtinu savo dieviškąją žinią jumoje, ji turi tapti broliška žinia. Tačiau kad ji padarytų įspūdį ir sujaudintų šios žmonijos materialistinę širdį, ji turi turėti tiesos, kurią Aš jums apreiščiau, antspaudą. Jei ką nors nuslėpsite, jei ką nors nutylėsite, jūs nesuteiksite tikro liudijimo apie tai, kas buvo mano Apreiškimas Trečiajame Laike, todėl nesulauksite tikėjimo.

63. Aš jums įrodžiau, kad galima nuimti tamsią raištį nuo nežinojančio ar apakinto žmogaus akių, nepadarydami jam žalos, neįžeisdami jo ir nesužeisdami. Noriu, kad jūs elgtumėtės taip pat. Aš jums pačiams įrodžiau, kad meilė, atleidimas, kantrybė ir atlaidumas turi daugiau galios nei griežtumas, pasmerkimas ar prievartos naudojimas.

64. Įsiminkite šią pamoką, mokiniai, ir nepamirškite, kad jei norite teisėtai vadintis savo artimųjų broliais, turite turėti labai daug gerumo ir dorybės, kad galėtumėte juos parodyti. Pažadu jums, kad, kai žemėje spindės brolystės šviesa, aš leisiu jums gausiai pajusti savo buvimą jūsų dvasioje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 173

1. Jūs jau nebėra maži vaikai dvasiniame kelyje, jūs esate išsivysčiusios sielos. Ar žinote, ką reiškia žodis „spiritualistas“? Aš jums tai pasakysiu vienu trumpu sakiniu: „spiritualistas“ reiškia „Šventosios Dvasios mokiny“.

2. Visi jūs būsite didingi, jei pasieksite tikrą nuolankumą, jei praktikuosite tikrą meilę. Kol jūsų širdyse egzistuoja piktumas, jūs negausite to didžiojo atlygio, kurį jums pažadėjau. Todėl aš jus mokau, taisau ir valau gyvenimo upės skaidriuose vandenyse, kad taptumėte verti ateiti pas mane.

3. Aš su meile ištaisysiu jūsų klaidas, pakelsiu jus, kai pargriūsite, ir paguosiu jus jūsų kančiose. Aš neleisiu jums pražūti ir niekada jūsų nepaliksiu. Aš vesiu jus už rankos tobulumo keliu, kol pasieksite mano karalystę. Jei *jūs* nemiegojote – Aš budėjau. Mano gailėstingumas ir malonė yra su jumis, kad jūs su meile atsigręžtumėte į kitas Žemės tautas. Aš jus mokiau teikti man garbinimą, kuris patinka mano dieviškumui. Aš apsireiškiau Žodžiu per jūsų protą, intuiciją ir apreiškimą. Taip pat kalbėjau jums per savo dvasinį pasaulį. Visose jūsų išbandymuose, skausmuose ir likimo vingiose Aš pasirodžiau kaip Tėvas.

4. Iš visų pasaulių, iš visų dangų Aš gavau pagarbą. Tačiau, kai nukreipiau savo žvilgsnį į šią planetą, Aš ištyriau visas sekas ir religines bendruomenes, bet vis tiek radau tik skausmą ir išorinius kultus, kurie šiam laikui jau nebėra tinkami. Bet Aš išlieju savo malonę ir meilę visiems ir priimu gerą sėklą. Aš (taip pat) nukreipiau savo žvilgsnį į savo dvasininkų tautą ir jūsų Dievo garbinimą taip pat radau netobulą.

5. Aš apsireiškiau jums per žmogiškąjį protą, kad parodysiu jums (teisingą) kelią, ir pasakiau jums: „Tapkite dvasiniai, atsisakykite visko, kas nereikalinga“. Aš noriu jus išlaisvinti nuo stabmeldystės, fanatizmo ir materializmo, savo mokymais panaikindamas tradicijas ir apeigas. Juk jūs prie mano mokymo pridėjote kažką iš savo ankstesnių papročių, įtraukėte į jį tradicijas ir kulto veiksmus, kurie įsišakniję jūsų širdyse ir yra jūsų protėvių palikimas.

6. Jūs esate izraelitų tauta, kuriai Aš kalbu per žmogiškąjį protą, kad po 1950 metų galėtumėte su Manimi bendrauti iš dvasios į dvasią ir mokyti pasaulį tikrojo garbinimo.

7. Paruoškite savo vaikus, nes jie yra rytojaus kartos, kurios išeis sėti mano tiesą, nesusimaišydamos su fanatizmu ar stabmeldyste.

8. Koks didis ir gražus yra mano mokymas, ir kaip toli jis nutolęs nuo visko, kas nereikalinga! Gilinkitės į jį, kad nepatektumėte į fanatizmą. Atės

laikas, kai galėsite jį suprasti be apribojimų ir savo mintimis pasiekti Anapus. Kaip bus gražu, kai pasieksite šį dvasingumą!

9. Tada suprasite, kad jūsų atsilikimas buvo didelis, nors tarp jūsų turėjote didžiausią Mokytoją. Tada taip pat suprasite tiek daug išbandymų, apvalymų ir išmėginimų priežastį.

10. Nebijokite pasaulio, apšvieskite jo kelią savo dvasios šviesa, dematerializuokite jį ir išlaisvinkite jį nuo nuodėmės.

11. Aš jūsų neskirstau į klases; šie skirtumai išnyksta, kai esate su manimi. Aš nenuvertinu to, kuris gerai apsirengęs, nes jis savo aprangą nesiekia pažeminti kitų. Aš gerbiu vargšą ir sodinu jį šalia to, kurį jis visada laikė aukštesniu už save, ir iš šios dvasinės vienybės Aš leidžiu atsirasti tikrajai brolystei, suteikdamas jums visiems tą patį Žodį. Nes taip pat, kaip mokslininko viduje gali būti mažai subrendusi siela, taip ir paprastame žmoguje gali būti didi siela. Tačiau tai suvokiu tik Aš. Todėl kviečiu visas rases ir gentis išgirsti tą patį Žodį, kad jūs visi taptumėte Šventosios Dvasios mokiniais.

12. Atėis 1950-ieji metai, bet mano dvasinis pasaulis nuo jūsų neatsiskirs. Nors jis ir nebeturės prieigos prie jūsų proto organo, tačiau ir toliau jus saugos bei įkvėps. Aš kalbėsiu per tuos, kurie yra tam pasirengę. Aš išlyginsiu kelius, kad galėtumėte išeiti ir nešti žmonėms Gerąją Naujieną. Kadangi užmezgėte ryšį su savo Tėvu ir savo dvasiniais broliais bei seserimis – kaip gi galėtumėte neperkeliauti šalių ir jūrų, kad užmegztumėte ryšį su savo broliais iš kitų rasių ir kalbančiais kitomis kalbomis? Aš suteiksiu jums tam įgaliojimą ir visuotinę kalbą, kuria yra meilė.

13. Noriu, kad būtumėte aiškus veidrodis, pavyzdys, vertas sekimo. Nenoriu, kad būtumėte dar viena „sekta žemėje. Noriu, kad būtumėte saugus uostas nelaimės ištiktam žmogui, žvaigždė pasiklydusiam dykumoje, medis mirtinai išsekusiam ir pavargusiam keliautojui.

14. Kad padėčiau jums įvykdyti savo užduotį, aš jus laiminu, mylima tauta. Matau troškimą, su kuriuo susirenkate ir laukiate mano žodžio. Jūs nenorite praleisti nė vieno mano mokymo, nes juose randate maistą, kuris stiprina dvasią ir atgaivina kūną, ir esate įsitikinę, kad nėra kito tokio palikimo, kuris suteiktų jums tą pažinimą, kurį talpina šis veikalas.

15. Šiame Žodyje jūs radote prisikėlimą ir gyvenimą, ir jūs atsigręžėte į jį taip, kaip tai daro nelaimės ištiktas žmogus, kai pastebi gelbėjimo valtį.

16. Žmogaus gyvenimas yra tarsi audra, ir jūs norite išsigelbėti nuo pražūties, kurią sukelia karai, nesuvaldomos aistros ir nelaimės.

17. Norite gyventi taikoje, trokštate teisingumo pasaulio, svajojate apie žmonių brolystę, ir todėl, išgirdę mano žodį, jame atrandate dieviškąjį

pažadą apie tą pasaulį, kurio trokštate. Jūs susirinkote aplink šį apreiškimą, norėdami jaustis saugūs ir pasirengę, taip pat tikėdamiesi pasiekti mane, apvalyti savo gerais darbais.

18. Aš laiminu šią kartą, kuri sugebėjo mane išklausyti ir tikėti mano apreiškimu, taip pat kaip laiminsiu ateinančias kartas, kurios aukos savo garbinimą ir pamaldas su tikru dvasingumu.

19. Mano mokymas vėl bus išgirstas žmonijos, tačiau ne todėl, kad mano Įstatymas sugrįžo pas žmones, nes jis visada buvo įrašytas jų sąžinėje. Būtent žmonės sugrįš į Įstatymo kelią. Šis pasaulis bus panašus į mano palyginime minimą paklydusį sūnų. Kaip ir tas sūnus, jie taip pat ras Tėvą, laukiantį jų savo dvare, kad su meile juos apkabintų ir pasodintų prie savo stalo valgyti.

20. Dar neatėjo valanda, kai ši žmonija sugrįš pas mane, dar jai liko dalis paveldėjimo, kurią ji iššvaistys šventėse ir linksmybėse, kol liks nuoga, alkana ir serganti, kad tada pakeltų žvilgsnį į savo Tėvą.

21. Žmogus dvasiškai nugrimzdo iš bedugnės į bedugnę iki tokio lygio, kad mane paneigė ir pamiršo, iki tokio kraštutinumo, kad paneigė patį save, atsižadėdamas savo esybės branduolio – savo dvasios.

22. Tik mano gailestingumas galės žmonėms sutaupyti skausmo, kurį patirtų, jei turėtų dar kartą nueiti tą kelią, kad sugrįžtų pas mane. Tik aš vienas savo meile galiu suteikti priemones savo vaikų kelyje, kad jie atrastų išgelbėjantį taką.

23. Ar jūsų širdis neprisipildo džiaugsmo, kai pagalvojate apie Tėvo namus? Argi jūsų nesujaudina moralinė ir dvasinė tragedija, kurioje gyvena žemės tautos?

24. Ach, jei tik jūs jau būtumėte suvokę misiją, kurią turite įvykdyti šiuo metu! Kaip tada stengtumėtės dėl savo artimųjų ir kaip tada pamirštumėte savo pačių rūpesčius! Tačiau matau, kad jūs dar neturite nė menkiausio supratimo apie dovanas, kurias turi kiekvienas iš jūsų. Kaip ketinate susivienyti, kad praneštumėte žmonijai, jog išgelbėjimas artėja?

25. Tiesa, vieno užduotis nėra kito užduotis, bet jūs turite susivienyti, kad visi harmoningai sudarytumėte vieną „kūną“* ir vieną valią, ir taip, susivieniję vykdydami mano Meilės įstatymą, kovotumėte už geresnį pasaulį. Kaip jūs galite turėti teisę svajoti apie taikos, harmonijos ir brolystės pasaulį, jei patys nesimate priemonių jam pasiekti?

**Čia „kūnas“ metaforiškai reiškia bendruomenę.*

26. Jūs nesate vieni kovoje, nei einate akiai, nei trūksta ginklų, kad galėtumėte apsiginti. Aš leidau jūsų dvasiai suvokti dvasinio gyvenimo

grožį, atvėriau jūsų dvasinį žvilgsnį į ateitį, atskleidžiau jums dovanas ir sugebėjimus, kuriuos nešiojate savyje, glūdinčius jūsų esybės gelmėse.

27. Tą bevertiškumo, nesugebėjimo, nepatyrimo ir varganumo įvaizdį, kurį susikūrėte apie save, Aš pašalinau iš jūsų proto, kad suprastumėte, jog visi galite būti naudingi, ir kad visi turite tobulėti, kol pasieksite Tėvynę, kur jūsų laukia jūsų Tėvas.

28. Kai kurie man sako: „Viešpatie, kodėl neleidži mums visiems Tave pamatyti, kaip mūsų broliai ir seserys, kurie liudija, kad Tave mato?“

29. Ach, jūs, silpnos širdys, kurios turite pamatyti, kad patikėtumėte! Kokią naudą jūs iš to gaunate, jei matote Jėzų vizijoje žmogaus pavidalu, nors jūsų dvasia per meilę, tikėjimą ir jausmą gali mane suvokti mano dieviškojoje esmėje beribiai ir tobulai? Jūs elgiatės blogai, kai pavydite tiems, kurie turi dovaną ribotai matyti dvasinį pasaulį pavidalais ar simboliais; nes tai, ką jie mato, tiksliai tariant, nėra dieviškumas, o alegorija ar simbolis, kuris jiems kalba iš dvasinio pasaulio.

30. Būkite patenkinti savo dovanomis, gilinkitės į liudijimus, kuriuos gaunate, ir visada ieškokite prasmės, šviesos, pamokymo, tiesos.

31. Neškite savo kryžių iki galo su kantrybe ir pasidavimu, tada mano Įstatymas jį nuo jūsų nuims, kai pasieksite tų namų, kuriuos jums pažadėjau, vartus, kur mėgausitės tikra taika. Šiuo metu jūs dar esate keliautojai, esate kariai ir kovotojai, siekiantys aukšto tikslo, einantys užkariauti geresnę tėvynę.

32. Savo kovoje jūs nesate vieni; žmogus niekada nebuvo vienas, nes Aš jam visada rodžiau geriausią kelią, lydėjau jį ir įkvėpiau drąsos.

33. Jeigu kas nors manęs paklaustų, kaip žmonės buvo vedami, kol dar nežinojo Mozės Įstatymo, kurį jis gavo iš Viešpaties, Aš jam atsakyčiau, kad dar prieš Mozę Aš siunčiau visas dvasias su į jų sąžinę įrašytu Įstatymu, kad visi jų gyvenimo poelgiai būtų malonūs mano dieviškumui. Vėliau Aš pasauliui siunčiau didžios šviesos dvasias, patriarchus ir pranašus, kad jie savo darbais mokytų visus savo artimus laikytis mano Įstatymo.

34. Tie vyrai garbino mane savo gyvenimu; jie nebuvo stabmeldžiai, nes jau pažinojo dvasingumą, jautė meilę ir gailestingumą kitiems, buvo pasirengę priimti svetimšalius savo žemėje ir savo namuose. Jie buvo svetingi svetimšaliams ir pavargusiems keliautojams. Visiems jie turėjo gerą žodį ir išmintingą patarimą.

35. Tačiau ne visi žmonės leido sau vadovautis savo sąžinės vidiniu balsu. Tam reikalingas dvasinis pakilimas, o kūno pojūčiai jam priešinasi. Todėl jūsų Tėvas turėjo pasirodyti tarp žmonių įvairiomis formomis, kad paaiškintų jiems Įstatymą ir apreikštų Dieviškumą.

36. Tu, tauta, kuri klausaisi mano mokymo Trečiajame laikmetyje ir vis dar saugai dalį sėklos, kurią Aš jums patikėjau praeityje, suvok, kad turite išvalyti savo širdis nuo egoizmo ir materializmo, kad patirtumėte laimingą akimirką, nuo kurio vėl pradėsite gyventi pagal savo sąžinės nurodymus, kaip tie pirmieji apšviestieji, kaip Abraomas, iš kurio kilusi tauta, kuri visais laikais buvo visų mano apreiškimų saugotoja.

37. Noriu, kad – kai ateis laikas, kai mano apreiškimas baigsis tokia forma, kokia jūs jį turite šiandien – jūs būtumėte pasirenę taip, kad kiekviena dvasia iš tų, kurie čia sudaro šią bendruomenę, man būtų kaip šventykla, kiekviena širdis – šventovė, kiekvienas namas – altorius, tėvo namai, svetingi ir kupini aktyvios meilės artimui. Koks gilus tada bus jūsų ramybė, koks stiprus tada bus jūsų širdis, kad iš visų išbandymų išeitumėte pergalingai.

38. Duona bus palaiminta ne tik mano, bet ir jūsų, nes tada jūs būsite išmokę ją ruošti su meile, su tikėjimu, taikos atmosferoje.

39. Dvasinė malonė, kurią Aš jums padovanojau, yra dvasingumo sėkla. Kas šią sėklą su meile puoselėja savo širdyje, tas netaps nelaimių ar siautėjančių stichijų auka, taip pat jo neslegia materialiniai sunkumai.

40. Neturėtumėte tikėtis, kad šios dienos ateis savaime. Ne, tauta, jūs turite prisidėti prie jų atėjimo per dvasinimą, kad patirtumėte jų stebuklus ir galėtumėte įvertinti, ko Dvasia yra pajėgi, kai ji sugeba pakilti virš materializuoto ir nešvaraus gyvenimo purvo, dulkių ir nešvarumų.

41. Nepamirškite, o mokiniai, kad dvasinis tobulėjimas negali leisti jokio fanatizmo, dievinimo ar prietarų, nes tuomet tai jau nebebūtų dvasinis tobulėjimas.

42. Tas, kuris savo širdyje puoselėja nuoširdumą ir savo gyvenimo darbais siekia mane pagerbti, neturi poreikio akivaizdžioms kulto formoms, kad pajustų, jog įvykdė savo Tėvo ir Viešpaties įsakymus. Tuo tarpu tas, kuris savo širdyje jaučia sąžinės, kuri jį teisia, nerimą, trokšta apeigų ir matomų kulto formų, nes klaidingai tiki, kad jų pagalba galės susitaikyti su savo Tėvu.

43. Būkite paprasti kaip gėlės ir tyri kaip paukščiai. Būkite skaidrūs kaip oras ir švarūs kaip grynas vanduo, tada pasieksite tą tyrumą ir pakilumą, kurie leis jums pažinti gyvenimo tiesą.

44. Kas teigia, kad mano mokymas kelia grėsmę žmonijos materialinei pažangai, tas daro didelę klaidą. Aš, visų Mokytojų Mokytojas, rodau žmonijai kelią į jos tobulėjimą ir tikrą pažangą. Mano Žodis kreipiasi ne tik į dvasią, bet ir į protą, į sveiko proto balsą, ir net į pojūčius. Mano mokymas ne tik įkvepia ir moko jus dvasinio gyvenimo, bet ir įneša šviesą į kiekvieną mokslą bei visus kelius. Nes mano mokymas neapsiriboja vien tuo, kad

nukreiptų visas sielas į kelią, vedantį į Tėvynę, esančią už šio gyvenimo ribų, – jis taip pat pasiekia žmogaus širdį ir įkvepia jį gyventi malonų, orų ir naudingą gyvenimą šioje planetoje.

45. Jei Antrajame Laike Aš jums sakiau, kad mano Karalystė nėra iš šio pasaulio, tai šiandien sakau jums, kad čia nėra ir jūsų Karalystės, nes šis pasaulis, kaip jūs jau žinote, žmogui yra tik tarpinė stotelė.

46. Aš mokau jus tikrojo gyvenimo, kuris niekada nebuvo grindžiamas materializmu. Todėl žemės galingieji vėl sukils prieš mano mokymą. Aš ateinu pas jus su savo amžinuoju mokymu, su savo amžinai galiojančiu pamokymu, kurį sudaro meilė, išmintis ir teisingumas. Vis dėlto jis nebus iš karto suprastas, žmonija vėl mane pasmerks, vėl prikals mane prie kryžiaus. Tačiau Aš žinau, kad mano mokymas turi pereiti per visa tai, kad būtų pripažintas ir mylimas. Aš žinau, kad mano aršiausi persekiotojai vėliau taps mano ištikimiausiais ir labiausiai pasiaukojančiais sėjėjais, nes Aš jiems duosiu labai didelius savo tiesos įrodymus.

47. Tas Nikodemas iš Antrojo laikotarpio, kunigų kunigaikštis, kuris atėjo pas Jėzų, kad su juo pasikalbėtų apie išmintingus ir gilius mokymus, šiuo laikotarpiu vėl pasirodys, kad sąžiningai ištirtų mano darbą ir atsiverstų į jį.

48. Tas Saulius, vadinamas Pauliumi, kuris, po to, kai mane persekiojo su įniršiu, tapo vienu iš didžiausių mano apaštalų, vėl pasirodys mano kelyje, ir visur atsiras mano nauji mokiniai: vieni – uolūs, kiti – savęs atsižadantys. Dabartinė valanda yra labai reikšminga, laikas, apie kurį jums kalbu, vis labiau artėja.

49. Šis idėjų karas, nesutarimai, kuriuos šiuo metu matote, ir kasdien vykstantys įvykiai – argi jie jums nekalba apie tai, kas jūsų laukia, – argi jie neleidžia jums numanyti, kad vienas laikotarpis baigiasi, o nauja era pradeda skleisti savo šviesą?

50. Aš noriu tik to, kad jūs, mano Žodžio liudytojai šiais laikais, išliktumėte tvirti išbandymų akimirkomis, kurios neišvengiamai turi prieš tai įvykti, kol bus įgyvendintas mano Įstatymas. Nes mano naujas apsiareiškimas tarp jūsų bus tarsi uraganas, kurio jėga sukrės ir suplėšys žemę ir jūras, kuriose gyvena ir veikia ši žmonija, kad jos išspjautų viską, kas nešvaraus slypi jų viduje.

51. Kai ateis šie išbandymai, nebijokite, nes kai jie bus čia, suprasite, kad prasidėjo vienos valdžios pabaigos pradžia ir artėja naujų, laimesnių laikų aušra.

52. Piktadarybė, neteisybė, išdidumas, vergovė, nežinojimas ir žemiškoji galia žlugs, kad atvertų kelią meilės, šviesos ir taikos viešpatavimui tarp žmonių. Jūs nesusvyruosite ir neleisite užgesti savo žibintui, net jei jausite, kad išbandymas labai sunkus, o taurė, kurią turite išgerti, labai karti.

Priešingai, tuomet turite uždegti vilties liepsną ir ją kurstyti, kaip tai daro karys mūšio sūkuryje, kai jaučia, kad netrukus nugalės priešą ir pergale arti.

53. Jei pamatysite, kad jus apsupo priešiškos minios, kurių liežuviai spjau do prieš jus nuodus, neabejokite mano pažadais; nes tomis akimirkomis Aš leisiu jums pajusti mano raminantį buvimą ir išgirsti mano mylintį balsą, kuris jums vėl sakys: „Aš esu su jumis.“

54. Tuomet dažnai patirsite, kaip tarp tų būrių atsiras širdis, kuri jus supras ir bus jums tarsi skydas. Tačiau tai pasieksite tik tada, jei į mane sudėsite savo pasitikėjimą ir tikėjimą.

55. Prisiminkite Danielių, tą pranašą, kuris taip uoliai gynė savo prislėgtą tautą, patekusią į vergovę Babilonijoje.

56. Tegul prasideda kova. Savo meile turite iš naujo laistyti sėklą, kurią Amžinasis pasėjo žmogaus dvasioje. Leiskite, kad piktžolės būtų nupjautos mano teisingumo pjautuvo smūgiu, o laukai būtų suarti, kad taptų tinkami sėjai.

57. Reikia dar šiek tiek laiko suteikti žmonėms, besivaikančioms pasaulio gėrybių, kad jų nusivylimas būtų visiškai pilnas, kad jie galiausiai įsitikintų, jog „auksas, valdžia, titulai ir kūno malonumai jiems niekada nesuteiks dvasios ramybės ir gerovės.

58. Visai žmonijai artėja savianalizės valanda sąžinės šviesoje. Tuomet mokslininkai, teologai, valdovai, turtuoliai ir teisėjai klaus savęs, kokie buvo dvasiniai, moraliniai ar materialiniai vaisiai, kuriuos jie nuėmė ir kuriuos gali duoti žmonėms valgyti. Po to daugelis sugrįš pas mane, nes supras, kad, nepaisant garbės, kuria jie mėgavosi žemėje, jiems trūko kažko, kas užpildytų tuštumą, į kurią pateko jų siela, kuri gali maitintis tik dvasinio gyvenimo vaisiais.

59. Aš sukūriau šių sielų labai oazę dykumos viduryje; nes žinau, kad savo žemiškojo gyvenimo metu jos beldėsi į vienerias duris po kitų ir nukeliavo vieną kelią po kito – vienos ieškomos tiesos, kitos – galios, dar kitos – laimės. Tačiau pasiekusios savo žemiškojo kelio pabaigą, kai bus pasirengusios atsisakyti visko, Aš leisiu joms pailsėti savo glėbyje, paguosiu jas ir parodysiu tikrąjį kelią, kad per jį jos surastų laukus, kuriuose galės pasėti savo patirties derlingas sėklas.

60. Oazė yra dvasinė, į ją visų rasių žmonės atvyks įvairiais dykumos keliais – vieni pavargę, kiti pilni žaizdų, pražilę, o daugelis su tuščiais kelioniniais maišais, gėdydamiesi savo kovos, kurią vedė, bevaisumo. Ten jie išgirs mano balsą, iš karto jį atpažins ir sušuks: „Tai Viešpats!“ Šiuo sakiniu jie išreišk nuolankumą, su kuriuo galiausiai mane suras. Nes jie visi turės pasiekti mane savo pačių nuopelnais.

61. Ta begalinės palaimos, susitaikymo ir nuolankumo valanda suteiks dievišką atleidimą net ir pasiklydusiems vaikams, kurie pagaliau sugrįž į Tėvo namus, trokšdami To, kuris jiems davė gyvenimą ir paveldėjimą.

62. Šią lapkričio dieną jūs paskyrėte atminti tuos, kurie iškeliaavo į anapus. Nuo pat pirmųjų aušros spindulių daug sielų pakyla maldoje už tuos, kuriuos jos vadina savo „mirusiaisiais“. Aš jums sakau, kad labai gerai, jog jūs jų prisimenate ir jaučiate jiems dėkingumą, meilę bei susižavėjimą. Tačiau nėra gerai, kad jūs dėl jų verkia, tarsi jie būtų daiktai, kuriuos praradote, taip pat nėra gerai, kad laikote juos mirusiais. Nes jei tuos akimirkas, kai jūsų akys dėl jų lieja ašaras, o jūsų krūtinė dėl iškeliaavusiųjų dejuoja „ „, galėtumėte juos pamatyti, jūs nustebtumėte pamačius šviesą, kuri juos apšviečia, ir gyvenimą, kuris juos persmelkia. Tada jūs sušuktumėte: „Iš tiesų, būtent jie yra gyvi, o mes esame mirusieji!“

63. Iš tiesų, jūs gyvenate klaidingai, jei, žiūrėdami į negyvas kūnas, liejate ašaras ir pamirštate, kad jo siela yra pilna pulsuojančio ir vibruojančio gyvenimo.

64. Jei su tais, kurie perėjo į dvasinį gyvenimą, vietoj to, kad pagal tradiciją jiems skirtumėte vieną dieną, visada būtumėte susijungę maldos ryšiu, jų nematoma, bet reali buvimas jūsų gyvenime ir jų teigiamas poveikis būtų jaučiamas visą jūsų egzistencijos laiką – jūsų kovose, išbandymuose ir netgi gražiausiomis akimirkomis. O tos būtybės savo ruožtu turėtų galimybę prisidėti prie jūsų kilnių darbų ir sumanymų, dėl ko jos įgytų daugiau šviesos.

65. Kartą Aš pasakiau: „Leiskite mirusiesiems palaidoti savo mirusiuosius“, ir jei atidžiai bei su meile įsigilinsite į šiuos mano žodžius, suprasite, kiek priežasčių turėjau jums tai pasakyti.

66. Visi jūs širdyje ir akyse turite paskutinį vaizdą – savo mylimų mirusiųjų išvaizdą. Tą, kuris pagal kūną mirė būdamas vaikas, jūs prisimenate kaip vaiką; tą, kuris paliko šį gyvenimą savo kūno apvalkale senatvėje, jūs prisimenate kaip senį, taip pat kaip ir tą, kuris paliko skausmo išsekintą kūną arba mirė kankinančios mirties agonijos metu, visada prisimenate jį būtent tokioje būsenoje. Tačiau būtina, kad apmąstytumėte skirtumą tarp to, kas yra kūnas, ir to, kas yra siela, kad suprastumėte: ten, kur žmogus miršta, siela gimsta į naują gyvenimą, kur ji jau nebežvelgia į pasaulio šviesą, o į dieviškąją šviesą, apšviečiančią sielos amžinąjį gyvenimą.

67. Kartą jums sakiau, kad žmogus dėl savo polinkio į materialius dalykus yra stabmeldys, o garbindamas savo mirusiuosius jis pateikia ryškų savo stabmeldystės pavyzdį. Tačiau mano mokymas jūsų gyvenime išaušo

kaip begalinio grožio aušra ir išsklaidė ilgos nežinojimo nakties šešėlius, kurioje žmonės gyveno apimti klaidų. Ir ši šviesa, kylanti į begalybę, kaip dieviškoji žvaigždė siųs savo gražiausius spindulius į jūsų dvasią, ruošdama jus, kad tvirtu žingsniu pasiektumėte tą gyvenimą, į kurį jūs visi galite įžengti savo tobulėjimo dėka.

68. Jūs nebeverkšlėsite dėl tų, kurie iškelia ir dabar gyvena geresnį gyvenimą, taip pat vėliau, tapę dvasinėmis būtybėmis, nebeverkšlėsite dėl tų, kuriuos palikote, ar dėl to, kad palikote kūną, kuris visą gyvenimą jums tarnavo kaip apvalkalas.

69. Yra būtybių, kurios kenčia ir bijo, patirdamos to kūno, kurį taip labai mylėjo, irimą. Tačiau jūs turėtumėte priklausyti tiems, kurie, pamatę, kad baigėsi užduotis, kurią buvo prisiėmus tas žmogiškasis kūnas, pakelia padėkos giesmę savo Kūrėjui.

70. Šiandien Aš atleidžiu jums visas jūsų klaidas ir kartu parodau jums vieną iš dieviškosios Gyvenimo knygos puslapių, kuriame galite apšviesti savo dvasią ir protą, kad atliktumėte darbus, vertus To, kuris jus jų mokė.

71. Šiuo metu jūs prisiimate didelę atsakomybę žmonijos atžvilgiu, ir kuo daugiau pamokymų iš manęs gaunate, tuo didesnė tampa ši atsakomybė; nes jūs esate tauta, kuri turi kalbėti žmonėms apie dvasingumą. Tarp jūsų Aš paliksiu tvirtai įsišaknijusį tobulą būdą susisiekti su manimi – be ritualų ar stabmeldystės formų, tiesiog iš dvasios į dvasią.

72. Ši palaiminta sėkla, kuri jau yra jūsų širdyse, bus duona, kurią turėsite dalytis su savo broliais ir seserimis, ir ji taip pat bus dvasinis palikimas, kurį turėsite perduoti savo vaikams.

73. Kai Aš jums sakiau: „Mylėkite vieni kitus“, Aš norėjau pasakyti ne tik tai, kad tai turėtų vykti tarp žmonių, bet ir iš vieno pasaulio į kitą. Tačiau dabar sakau jums, kad, kai galvojate apie tuos, apie kuriuos sakote, kad jie išėjo, neturėtumėte jų įsivaizduoti kaip esančius toli nuo jūsų ir be jausmų. Nemylėkite mirusiųjų ir neprisiminkite jų kaip mirusiųjų; turėtumėte juos prisiminti tik kaip gyvuosius, nes jie gyvena amžinybėje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 174

1. Mylimi mokiniai, kiekviena jūsų gyvenime praeinanti akimirka yra dar vienas žingsnis, priartinantis jus prie jūsų Tėvo. Lėtai, žingsnis po žingsnio, jūs nueinate kelią, vedantį į Šviesos karalystę.

2. Jūs artėjate prie laikų, kai sugebėsite teisingai duoti savo Dvasiai tai, kas *jai* priklauso, o pasauliui – tai, kas *jam* priklauso. Tai bus tikros maldos laikas, fanatizmo neturinčio Dievo garbinimo laikas, kai prieš kiekvieną užsiėmimą melsitės, kai žinosite, kaip išsaugoti tai, kas jums buvo patikėta.

3. Kaip žmogus galėtų nuklysti, jei, užuot vykdęs *savo* valią, pirmiausia maldoje paklaustų savo Tėvo? Tas, kuris moka melstis, gyvena ryšyje su Dievu, žino gėrybių, kurias gauna iš savo Tėvo, vertę ir kartu suvokia išbandymų, kuriuos patiria, prasmę ar tikslą.

4. Žmogus, kuris meldžiasi tiesiogiai Dievui, yra dvasiškai subrendęs žmogus, kurio akys nėra uždengtos tamsiu raiščiu ir kuris yra pasirengęs atrasti savyje ir už savęs nežinomus išminties ir tiesos pasaulius, kurie egzistuoja žmogaus gyvenime, nors jis jų ir nesuvokia.

5. Kas atranda šį kelią, tas nebegali sustoti; nes jo pojūčiai ir dvasiniai sugebėjimai pabudo ir tapo imlūs, todėl šiandien jis girdi gamtos balsus, rytoj gauna dvasinės karalystės žinias, o vėliau išgirs savo Viešpaties balsą dvasios ir dvasios dialoge – kaip Tėvo ir jo vaikų meilės vaisių.

6. Tauta, nepavydėkite tiems, per kuriuos Aš save apreiškiu; nes jei tikrai pasirengsite fiziškai ir dvasiškai, jūs netgi juos pralensite, kai šis apreiškimas bus pasibaigęs.

7. Šiai tautai, kuri yra mano apreiškimo liudytoja šioje Trečiojoje eroje, numatytas ženklų, stebuklų ir įrodymų laikas.

8. Aš dar neištariau savo paskutinio žodžio, kuriuo jums suteiksiu didžius apreiškimus. Tačiau mano valia ir nurodymai yra įrašyti į visos šios tautos sąžinę, kad ji turėtų visapusišką žinią apie tai, kaip baigsis mano apreiškimas, taip pat apie dieną, kuri buvo pasirinkta ir nustatyta mano paskutiniam mokymui.

9. Turite suprasti, kad Aš noriu jus išmokyti visko, ką turite žinoti, kad galėtumėte patekti į tuos pasaulius ar buveines, kurios jūsų laukia. Nes taip pat, kaip jūsų dvasia pasaulyje, kuriame ji gyveno prieš pat „“, turėjo būti paruošta, kad galėtų įsikūnyti ir gyventi Žemėje, taip pat ji turi pasiruošti sugrįžti į Tėvynę, kurią paliko, nors tai ir yra buveinės, kurios meilės, tyrumo ir išminties atžvilgiu yra aukštesnės.

10. Neabejokite mano žodžiais. Aš (taip pat) Pirmuoju laikotarpiu išpildžiau savo pažadą išlaisvinti Izraelį iš Egipto vergovės, kuri reiškė stabmeldystę ir tamsą, kad atvesčiau jus į Kanaaną – laisvės ir gyvojo Dievo garbinimo žemę. Ten taip pat buvo paskelbtas mano atėjimas kaip

žmogaus, ir pranašystė išsipildė žodis po žodžio Jėzuje. Mokytojas, kuris gyveno ir mylėjo jus, pažadėjo apsireikšti Dvasioje, ir čia jūs matote to pažado išsipildymą.

11. Šiandien Aš jums skelbiu, kad jūsų Dvasiai Aš paruošiau nuostabias sritis, gyvenamąsias vietas, dvasines buveines, kur galėsite rasti tikrą laisvę mylėti, skleisti gėrį ir kurti šviesą. Argi jūs tuo abejojate, juk Aš išpildžiau visus savo ankstesnius pažadus jums?

12. Žinokite, kad didžiosios dvasios visada dirba mano darbe: Elisas, paskirtas paskelbti Mokytojo atėjimą tarp jo mokinių, yra šviesa, kuri dvasiams atveria kelią, nusileidžia pas tuos, kurie nuklydo nuo kelio, pas tuos, kurie miega arba prarado tikėjimą dvasiniu gyvenimu, kad apgaubtų juos meilės ugnimi, kuri spinduliuoja iš jo – ugnimi, kuri yra tikėjimas, blogio sunaikinimas ir apvalymas. Jo šauksmas aidu skamba kiekvienoje tautoje, jo apvalanti ugnis plinta visur. Nors apvalymas savo kelyje palieka skausmo pėdsaką, tačiau netrukus ateina dieviška paguoda, įsikūnijusi Marijoje, kad išlietų savo balzamą ant kiekvienos verkiančios širdies, ant kiekvienos skausmo kankinamos būtybės.

13. Po to Aš ieškosiu vieną širdį po kitos, kad žmonės išgirstų mano dieviškąjį šauksmą, kuris jiems sako tik tiek: „Sekite manimi“.

14. Mano mokymas leidžia žmogui atsiskleisti visais savo esybės aspektais: jis padaro širdį jautrią ir ją išgrynina, pažadina protą, o dvasią tobulina ir pakelia.

15. Nuodugniai studijuokite mano mokymą, kad galėtumėte suvokti teisingą būdą, kaip taikyti mano pamokymus, kad jūsų tobulėjimas vyktų harmoningai, tai yra, kad jūs ne tik lavintumėte protą, nesirūpindami jausmų gyvenimu, kurį turėtumėte puoselėti, ar dvasios idealais, kuriuos turėtumėte įgyvendinti.

16. Visos jūsų esybės galimybės mano žodžiuose gali rasti šviesų kelią, kuriuo jos gali tobulėti ir tobulėti iki begalybės.

17. Aš jums suteikiau pakankamai laiko, kad įsisavintumėte mano mokymus ir juos suprastumėte, todėl daugelis iš jūsų, atvykusių dar vaikystėje, dabar esate paaugliai, o kiti, atvykę paaugliais, dabar esate senoliai. Vieni išaugo šiuo keliu ir dabar priklauso mano „darbininkų“ gretoms, o kiti iškvpė paskutinį kvėpavimą ir dabar užima savo vietą tarp mano išrinktųjų.

18. Aš šiai tautai čia suteikiau pakankamai laiko, kad joje atgimtų tvirto ir tikro tikėjimo šviesa ir kad jos dvasia giliai pažintų mano darbą. Mano Žodis jus paruošia, kad galėtumėte pajusti mano buvimą ir priimti mano įkvėpimą, net jei to balso jau nebegirdėsite ir turėsite susikoncentruoti į savo esybės gelmę.

19. Mano mokymas įrašomas į jūsų sąžinę. Ten yra skrynia, kurioje geriausiai saugomas mano Įstatymas, kad, kai šios dvasinio atgaivinimo valandos, kurias praleidžiate su savo Mokytoju, laikui bėgant nutols, mano Žodžio esmė toliau skambėtų jūsų sieloje – pilna gyvybės, šviežia ir pulsuojanči meile bei išmintimi.

20. Savo Žodyje Aš jums nuolat kartoju, kad turite pasiekti dvasingumą, nes būtent tai turės jus išskirti žemėje. Be dvasingumo jūs negalėsite savo artimiesiems duoti to liudijimo, kurį turėtumėte duoti.

21. Nebijokite, nes Aš baigiu skelbti savo Žodį tarp jūsų. Mano darbas neišnyks, ir jūsų dvasia neturi nusiminti. Dvasiniame slėnyje Aš laikau pasirengusias būtybes, kurios įsikūnys, kad taptų tautų vadovais ir pranašais – šviesos būtybėmis, dvasininkais, kurie mokys jus žengti žingsnį į priekį mano Žodžio atvertu keliu.

22. Šiandien noriu jums pasakyti, kad taip pat, kaip jums čia reikia, kad iš dvasinio slėnio pas jus atvyktų šviesos būtybės, kurios padėtų jums jūsų kelyje, taip pat yra dvasinių buveinių, kurioms reikia, kad kai kurie iš jūsų atvyktų pas *jas* su mano mokymo šviesa. Jūs nežinote tų iš jūsų, kurie šiuo metu mane girdi ir netrukus turės išvykti į dvasinę misiją. Būtent dėl to jau seniai daugelio širdys grynėja, o jų dvasia kasdien vis labiau jaučiasi susijusi su mano darbu.

23. Noriu, kad tarp mano dvasinių gausybių būtų kai kurie iš jūsų, kad susivienytų su tais, kurie šiame palaimintame atkūrimo ir teisingumo darbe bendradarbiauja su manimi, siekdami išgelbėti visas būtybes, kurios nuklydo nuo gyvenimo ir tiesos kelio.

24. Išsaugokite savo dvasioje šį žodį, kuris gali jums padėti pasiruošti didžiajai akimirkai, kai paliksite šį gyvenimą, kad taptumėte dvasiškai laisvi.

25. Tai nuostabus apreiškimų laikas, o mylima tauta. Šviesos laikas, kuris pakelia sielas. Palaiminti tie, kurie ruošiasi, nes jie gaus mano šviesą gausiai.

26. Tačiau turėkite omenyje, kad tai dar tik naujos eros pradžia, kad Aš jums neatskleidžiau visko, ką šis laikas ruošia žmonėms, ir kad ne viską, ką gavote, jūs jau supratote.

27. Dar praeis dienos, metai ir ištisi šimtmečiai, per kuriuos ši žmonija taps nuostabių šviesos apreiškimų ir dar nežinomų dvasinių apreiškimų liudytoja.

28. Tie laikai artėja, todėl turite paruošti kelią tiems, kurie užims jūsų vietą. Turite palaiminti tą kelią savo gerais darbais. Tada būsite pradėję statyti tikrąją šventovę, kurią kiti tęs, o vėliau ateis dar kiti ir ją užbaigs.

29. Aš ilgą laiką daviau jums savo mokymą, kad jis, kaip gera sėkla, giliai įsišaknytų jūsų širdyse ir kad jūs savo gyvenime bet kuriuo metu būtumėte pasirengę jį skleisti tarp savo artimų.

30. Sudarykite knygą iš mano žodžių, išskirdami iš jų esmę, kad įgytumėte tikrą supratimą apie mano mokymo tyrumą. Žodžiuose, kuriuos perdavė balso nešėjas, galite aptikti klaidų, tačiau ne jų esmėje. Mano perdavėjai ne visada buvo pasirengę. Todėl Aš jums sakiau, kad turite ne tik paviršutiniškai perskaityti, bet ir įsigilinti į jų prasmę, kad galėtumėte atrasti jų tobulumą. Melskitės ir medituokite, kad galėtumėte tai suprasti.

31. Visiems jums reikia tikėjimo, kad galėtumėte gyventi. Vargas tam, kuris gyvena tik dėl pasaulio tuštybių, nes jo siela bus tuščia, o pasiekęs savo žemiškojo kelio pabaigą, jis negalės pasigirti jokių derliumi. Atminkite, kad esate pasiūsti į žemę atlikti dvasinę užduotį, kad po to sugrįšite pas mane, o kūnas susilies su žeme, iš kurios jis ir atsirado. Leiskite mano meilei įkvėpti jus pasiekti didelį tikėjimą, paverskite savo širdį šventykla. Uždarykite savo kūno akis ir atverkite dvasios akis, kad galėtumėte pažvelgti už savo pasaulio ribų. Aš esu jumyse ir už jūsų ribų, jūsų esybės gelmėje, ir saugau bei globoju jūsų dvasią. Aš žinau visus jūsų troškimus ir viltis ir sakau jums: lipkite į Tobulumo kalną, kupini kantrybės ir pasiaukojimo. Kai priartėsite prie tikslo, tada Aš šiek tiek atversiu savo Karalystės vartus, kad pajustumėte mano ramybę ir paskutinę valandą būtumėte stiprūs.

32. Viskas vystosi. Žmogus žengia į priekį savo mokslo srityje, tačiau įgytų žinių nenaudoja daryti gėrio; jis nemoka nei paguosti, nei apsaugoti savo artimųjų. Siekis valdžios ir klaidingas laisvos valios supratimas sukėlė naują karą, kurio pasekmė – skausmas. Visur matau našlystę, vargą, nelaimę ir mirtį, ir už visa tai jūs man atsiskaitysite. Ką padarėte su mano žodžiu? Jūs jo neklausėte ir pasiklydote skausmo ir painiavos jūroje; ir vis dėlto tai nebus paskutinis karas, kurį jūs kariausite. — Tačiau visiems ateis teismas. Mano akivaizdoje yra teisėjai ir kaltinamieji, budeliai ir aukos. Visos tautos išgirs mano šauksmą. Raginu jus šią lemiamą valandą melstis, ir Aš duosiu jums savo Dvasios šviesą.

33. Mano kūrinys yra amžinas, ir niekas neišnyksta. Kai skausmas suės kūną, o siela liks nuoga ir be apsaugos, neįvykdžiusi savo užduoties žemėje, Aš jai duosiu naują kūno drabužį ir leisiu jai sugrįžti į tą pačią vietą.

34. Raginu jus atlikti dvasinius darbus, kurie išliks per amžius. Statykite ant tvirto pagrindo, kad jokia gamtos jėga nesunaikintų to, ką sukūrėte.

35. Jūs stovite prie mano stalo. Atsisėskite aplink mane ir klausykitės manęs.

36. Mano valia yra, kad šiuo metu kiekvienas žmogus ir kiekviena dvasinė būtybė gautų šią dieviškąją išmintį, kurią Šventoji Dvasia dabar jums apreiskė.

37. Mano Žodis šiais laikais buvo tarsi Išminties knyga, atversta žmonėms.

38. Jus, kuriuos pavadinau savo mokiniais, aš skiriu budriais šių mokymų saugotojais.

39. Jūs esate nuolanki Jėzaus šeima, kuriai buvo patikėtas palikimas. Supraskite, kad Aš, Mokytojas, jums apreiskiau savo valią.

40. Nė vienas žemės gyventojas nepažįsta dangiškojo pasaulio. Jūs vis dar esate klajūnai gyvenimo dykumoje. Kai kurie klaidžioja nežinodami, kur eina. Bet amžinybėje jūsų laukia jūsų Tėvo meilė. Todėl Aš nusileidžiu, kad padėčiau jums jūsų varginančiame gyvenimo kelyje, kad sugrįžtumėte į tą glėbį, iš kurio esate kilę.

41. Prieš tai noriu jus suvienyti meile, kad nuopelnai, kuriuos įgyjate stengdamiesi priartėti vieni prie kitų, atleisdami vieni kitiems ir broliškai ištiesdami rankas, priartintų jus prie manęs. Aš paruošiau kelią, kad juo eidami pasiektumėte mano Karalystės ramybę – tą ramybę, kurios šiame gyvenime nerandate, nes jame patyrėte tik skausmą. Kodėl nesekėte keliu, kurį jums nubrėžiau Antrajame Laike? Tuomet nebūtumėte nei suklupę, nei pargriuvę. Dabar jūs esate mano mokiniai, nes Aš jus myliu ir noriu jums suteikti naują galimybę išsigelbėti. Ar dabar ja pasinaudosite, ar vėl sustosite vietoje? Turėkite omenyje, kad tai, ką Aš jums taip paprastai ir aiškiai apreiskiau, yra dalykas, priklausantis Tėvo slaptam išminties lobiu, kuris buvo paslėptas net nuo mokslininkų ir teologų. Tačiau dėl to, kad jums buvo suteikta ši malonė, neturėtumėte tapti tokie kaip mokslininkai, kurie dėl savo atradimų tapo išdidūs ir akli iki tokio laipsnio, kad neigia Tą, kuris viską sukūrė.

42. Šiandien jūs turite tai, ką kiti nesuprato arba paniekino. Bet kai imsitės skleisti mano mokymus, nesustokite vertindami, ar tas, su kuriuo šiuo metu kalbate, yra vertas priimti mano mokymus, ar ne, net jei tai yra tie, kurie mane atmetė labiausiai.

43. Jūs, kurių dvasia spinduliuoja džiaugsmu, kai klausotės manęs, turite skleisti mano darbą. Artėja mano atsisveikinimo valanda, ir jūs turite būti tam pasirengę.

44. Antrajame laikotarpyje Aš išsirinkau dvyliką vyrų, kurie po mano išėjimo skleidė Gerąją Naujieną po visą pasaulį. Tų dvylikos vyrų pakako šiam darbui atlikti. Šiuo laikotarpiu Aš mokiau tūkstančius vyrų ir moterų ir pasiunčiau savo dvasines gauses jums padėti, nes jūs esate sielų išlaisvinimo laikotarpyje. Mano kareivių skaičius yra toks didelis, nes

žmonija dabar yra gausesnė, o jos nuodėmės ir nusižengimai taip pat yra didesni.

45. Būkite nuolankūs ir susitaikykite su savo likimu.

46. Kartais jūsų širdyse kyla šis klausimas: „Ar aš dvasiniu požiūriu pažengiau į priekį, ar stoviu vietoje?“ Ir Aš, Mokytojas, tada sakau savo mokiniams, kad — jei jie yra pasirengę pajusti savo artimųjų skausmą — jie žengė žingsnį į priekį; jei jie sugebėjo atleisti tiems, kurie juos sunkiai įskaudino, jie žengė dar vieną žingsnį; o jei jų širdis tapatinasi su visais žmonėmis, neatsižvelgiant į rasę ar socialinę klasę, jie žymiai pažengė dvasinio tobulėjimo keliu.

47. Tačiau kas buvo šių jausmų ir poelgių motyvas? — Meilė, kuri sugebėjo įdiegti jums mano Įstatymą. Tik meilė gali priartinti jus prie mano Mokymo, nes iš jos kyla visos dorybės. Veltui žmonės bando išspręsti savo problemas kitomis priemonėmis. Veltui jie nori sukurti taiką pasaulyje, jei ji nėra pagrįsta abipuse meile.

48. Vis dėlto matau, kad mano mokymas vis dar priimamas abejingai, o kartais net su panieka tų, kurie į gyvenimą žiūri per jausmus, kuriuos jiems įkvepia materialistinė ir egoistinė širdis. Tačiau sakau jums, kad net ir jie galiausiai įsitikins, jog tik aukšta moralė, aiškus supratimas ir teisingas protas gali išgelbėti žmoniją iš bedugnės, į kurią ji įkrito. O šią aukštą moralę jiems gali suteikti tik dvasinis pakilimas, kurio Aš jus mokau. Tą jūsų darbų tyrumą sąžinės šviesoje ir tą protingą teisingumą rasite tik mano žodžiuose; nes Aš nekalbu apie neįmanomus dalykus ir nemokau jūsų fantazijų. Mano mokymas grindžiamas tikrove, tiesa.

49. Žmogus bandė įgyvendinti neįmanomus dalykus priemonėmis, kurių mano Meilės ir Teisingumo Įstatymas jums nenurodė; ir jei Aš leidau jam veikti laisvai, tai todėl, kad jis pats patirtų, nors savo sąžinėje visada turėjo mano Įstatymą.

50. Jei žmonių širdys nebūtų buvusios tokios sukietėjusios, karo skausmo būtų pakakę, kad jis apmąstytų savo klaidas, ir jis būtų sugrįžęs į Šviesos kelią. Tačiau nors jis vis dar turi kartų prisiminimų apie tas žmonių žudynes, jis ruošiasi naujam karą.

51. Kaip galite manyti, kad Aš, Tėvas, dieviškoji meilė, galėčiau jus bausti karais? Ar tikrai manote, kad Tas, kuris jus myli tobuląja meile ir nori, kad jūs mylėtumėte vieni kitus, gali įkvėpti jus nusikaltimams, brolių žudymui, žmogžudystei, keršto troškimui ir naikinimui? Argi nesuprantate, kad visa tai kyla iš materializmo, kurį žmonės sukaupe savo širdyse?

52. Žmonės nukrypo nuo kelio, kurį jiems nurodo sąžinė, jie prarado protą ir nukrypo nuo moralės bei gerų jausmų kelio. Jie nenorėjo laiku

sustoti, nepasinėrė į savistabą ir dabar plaukia link gilios bedugnės, kurią patys sukūrė, link susidūrimo su tamsa. Vis dėlto – mano meilė atleido jiems jų nusižengimus, o mano šviesa bandė juos sulaikyti ir parodė, kad jie eina klaidingu keliu. Tačiau mano įstatymas gerbia laisvą valią, kurią jiems suteikiau, nors mano teisingumas leis jiems nuimti derlių, kurį jie pasėjo savo gyvenime.

53. Tačiau kai atrodys, kad žmogui viskas baigta, kad mirtis nugalėjo ar kad triumfuoja blogis, iš tamsos būtybės pakils į šviesą. Iš mirties jos prisikels į tikrąjį gyvenimą, o iš pražūties bedugnės jos atsistos, kad laikytųsi amžinojo Dievo įstatymo.

54. Ne visi pažins tą bedugnę; nes kai kurie stengėsi laikytis atokiai nuo to aistrų, galios troškimo ir neapykantos karo ir gyveno tik naujosios Sodomos pakraštyje; o kiti, kurie daug nusidėjo, laiku sustos, ir savo laiku atgailaudami bei visiškai atsinaujindami sutaupys sau daug ašarų ir skausmo.

55. Jūs, kurie mane klausotės, jokių būdu neturite skatinti šių karų ar prie jų prisidėti. Ištvėmingai eikite mano keliu, kad jūsų gyvenimas, žodžiai ir darbai padėtų daugeliui širdžių laiku sustoti savo kvapą gniaužiančioje kelionėje, kad jos patirtų mano ramybę ir išvengtų prievartos išgerti šią kančios taurę.

56. Pasinaudokite šia diena, kurią skiriate savo Kūrėjui. Jūsų širdis ruošiasi ir plaka meile mano Dieviškumui, o jūs esate pripildyti mano malonės, nes pasirodote esą verti priimti mano buvimą.

57. Leiskite, kad jūsų dvasios džiaugsmas atsispindėtų jūsų kūne, nes tik tada jis netaps apgaulingu džiaugsmu. Kaip jūsų dvasia galėtų džiaugtis, o jūsų širdis tuo pačiu metu liūdėti, jei abi jos harmoningai gyvena kartu?

58. Ši būseną yra graži, jei ji kyla iš dvasios palaimos. Siekite savo darbų tobulumo, nes tobulume glūdi didžiausias laimės šaltinis.

59. Kokį netobulumą randate Kūrinyje? — Jokio, sakote man. Vis dėlto netobulumų yra labai daug, ir jie randami žmonių darbuose. Vykdykite *mano* valią, nes viskas, kas vyksta ne pagal įstatymą, yra netobula.

60. Supraskite: turite suvaldyti savo vaizduotę. Negalite teisti savo artimųjų darbų. Aš noriu, kad būtumėte geri, be to, trokštu, kad taptumėte tobuli; nes nors iš pažiūros esate nereikšmingi, esate didesni už materialius dalykus ir pasaulius, nes turite amžinąjį gyvenimą, nes esate mano Šviesos kibirkštis ir dvasinės būtybės. Turite suvokti, kas yra Dvasia, kad galėtumėte suprasti, kodėl Aš kviečiu jus į tobulumo kelią.

61. Aš ieškojau jūsų jūsų skausme, kad jus išgelbėčiau. Tai jūsų Tėvo meilė, kuri dar nepavargusi beldžiasi į jūsų širdžių duris.

62. Nuo 1866 metų Aš apsireiškiau jums per mano įkvėptus žmones, kad parodysiu jums gėrio ir teisingumo kelią.

63. Mokytojas jums sako: mano valia yra liudyti, kad tai yra Trečiasis amžius.

64. Pirmajame amžiuje Abraomas sudarė sandorą su Tėvu. Antrajame amžiuje Kristus savo krauju užantspaudavo sandorą, kurią sudarė su žmonėmis; nes savo krauju, kuris reiškia meilę, gyvenimą, auką ir atleidimą, Jis parodė pasauliui kelią į išgelbėjimą nuo nuodėmės, taip Dvasiai padovanojęs išgelbėjimą ir amžinąjį gyvenimą.

65. Šiuo laikotarpiu Aš išlieju savo šviesą į Dvasią; nes jei jūs, kaip žmonės, norite pasiekti mane, to niekada nepasieksite, nes pažadėtoji buveinė amžinybėje skirta Dvasiai.

66. Aš patariu jums laikytis mano mokymo, kad jį perduotumėte savo artimiesiems tokia pačia forma, kokia Aš jį jums duodu. Tačiau mokydami jo niekada nesiginčykite karštai. Saugokitės teisti to, ko nežinote, bet supraskite, kad „“ tyras pavyzdys pakaks, kad žmonės atsivertų į dvasinį gyvenimą.

67. Mano įsakyme, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus“, apibendrintas mano mokymas. Kodėl ne visi mane suprato, nors jums visiems jūsų sukūrimo metu suteikiau vienodą pažinimo gebėjimų lygį? Kodėl vieni supranta, kad reikia duoti Dievui tai, kas Jam priklauso, o pasauliui – tai, kas jam priklauso, o kiti viską atiduoda pasauliui, kurį paverčia savo Dievu, savo rojumi ir savo dangaus karalyste? — Nes šie pamiršo, kad Aš jums Antrajame Laike sakiau: „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Turinio nuorodos

Pamoka 143	Eilutės Nr.
Pranešimas apie naujus apaštalus ir pranašus	1–3
Pareigos ir Dvasios dovanos Apreiškimo bendruomenėse	5–7
Įspėjimas dėl ištvirkavimo	22
Tik tyros širdys gali teisingai tarnauti Dievui	31–32
Užduotis gydyti ligonius	34–36
Nurodymai dėl misijinės veiklos	41–42
Dvasiai nėra atstumų	50
Dvasinio pažinimo neprarandamumas	52–54
Mozės, Jėzaus ir Elijo dvasinis buvimas per apreiskimus	64–67
Pamoka 144	Eilutės Nr.
Tiesos, Jėzaus mokymo, iškraipymas	4–5
Dvasia pripildyti žmonės ir bendruomenės visame pasaulyje	12–13
Skausmo ir kančios pripažinimas kaip mokytojų	19–23
Nežinomas Jėzaus meilės stebuklas	26
Nauja jėga per dieviškos įkvėpimo išmintį ir meilę	35–36
Gamtos ir žmonių sielų užteršimas	44
Įstatymų laikymasis vietoj kulto apeigų	52
Dorybių reikšmė ir būtinybė	55–56
Krikščionių susiskaldymas dėl meilės trūkumo	57–58
Derliaus metas artėja	76
Pamoka Nr. 145	Eilutės Nr.
Dievo ir Marijos veikimas	9–13
Kritiškas 1945 m. karo pabaigos apžvalga	29–30
Išbandymų, apvalinimo ir teisingumo laikas	35
Apreiškimų gydomasis poveikis	51–60
Užsispyrusių ir kvailių apvalymas per kančias	61–63
Nusikaltimų ir nusižengimų atleidimas per nuoširdų atgailavimą ir atsinaujinimą	68–72
Pamoka 146	Eilutės Nr.
Dievo meilės troškimas savo vaikams	2–4
Naujojo Dievo žodžio pasaulį sukrečianti galia	7–8

Išminčiųjų ir piemenų pagarbos parodymas Betliejuje kaip simbolis	9–11
Evangelijų pasakojimų patvirtinimas	12
Vartų į dvasinį pasaulį atvėrimas	15–21
Teisingas požiūris į apsėstuosius	22–23
Žeminantys teiginiai apie Jėzų kaip žmogų	34–39
Baimė dėl „mirties“ dėl pernelyg didelės meilės pasauliui	46–49
Dvasinis dangus nėra vieta, o būseną	67–71
Pamoka 147	Eilutės Nr.
Dievo šviesa spinduliuoja pasaulio tamsoje	1–6
Neteisingas drovumas vartoti žodį „Dievas“	7
Visa, kas sukurta, yra Dievo nuosavybė	8–9
Pagrįstas argumentas dėl Kristaus sugrįžimo laiko	11
Niekam nereikia nusiminti	17–18
Dievas duoda tik tai, kas yra žmogaus labui	45
Kelias į dvasingumą	56–58
Neįveikiamas meilės ginklas	66–68
1950 m. apreiškimų pabaiga ir laikotarpis po to	74–75
Pamoka Nr. 148	Eilutės Nr.
Neteisingas vaikų ugdymas ir auklėjimas.	4–5
Kristaus apreiškimų reikšmė ateičiai	9–12
Prisiminimas apie pamirštą krikščionišką dorybę	20–21
Pasaulio nugalėjimas ir išgelbėtųjų pasiaukojimas	36–37
Šventosios Dvasios šventovė žmogaus dvasioje	44–48
Dvasios ir „kūno“ kova...	52–54
Sunkių išbandymų prasmė	57–58
Didžioji pasaulėžiūrų ir konfesijų kova	59
Dvasios arba sielos atsiskyrimas nuo kūno pasinėrus į maldą ir miegą	75–78
Dvasios gebėjimų atsiskleidimas	79–81
Pamoka Nr. 149	Eilutės Nr.
Pasirengimo pasninkas dvasinių dovanų pažadinimui	4–5
Jėzaus pasiaukojimas kaip pavyzdys	12–15
Raginimas aktyviai mylėti artimą ir skleisti Žodį	24–27
Teismo pranašystė bažnyčios dvasininkams	31–35
Jehovos ir Jėzaus meilės įsakymas galioja amžinai	38–41

Būtinasis pasirėngimas priimti naujus Dievo apreiškimų	42–45
Nusidėjėlio atsivertimas, pripažįstant jame esantį gėrį	48–50
Įspėjimas dėl nusikaltėlių ir sergančiųjų pasmerkimo ar atskirties	51–53
Broliškos solidarumo su nelaimingaisiais palaima	54–55
Laikytis Kristaus mokymų nėra neįmanoma	59–64
Nurodymai, kaip teisingai studijuoti Apreiškimus	65–68
Naujoji Pažado žemė truks amžinai	80–81
Žmogaus namai ir šeima taip pat turi būti Dievo šventykla	82–83
Sudėtingų gyvenimo problemų priežasčių suvokimas	88
Pamoka 150	Eilutės Nr.
Knygų žinios ar dieviškai įkvėptos žinios	13–14
Dievas apsireiškia ir per nuodėmingus žmones	15–18
Dieviškumo suvokimas jausmais per nesugadintas širdis	19–21
Dogmatinėmis nuostatomis susaistytų teologų ir tikinčiųjų naujų Dievo apreiškimų atmetimas dėl prietarų – praeityje ir šiandien	22–26
Dvasiškai aklių ir tradicijomis besivadovaujančių tikinčiųjų netikėjimas Jėzumi ir Marija	29–36
Neteisingai išaiškinta „nuodėmės istorija“ ir iš jos išvestas klaidingas paveldimosios nuodėmės mokymas	41–46
Dieviškojo Žodžio apvalančioji galia	51–56
Pakeičianti ir išgelbėjanti meilė	58–61
Tiesa, nepriklausanti nuo žmogaus suvokimo gebėjimų	62–64
Judo, kaip žmogaus simbolio, paskirtis	65–68
Dvasinio ir materialaus pasaulių ir žmogaus; aukščiausias tobulumo tikslas	76–88
Didžioji Žemės ateitis	89
Pamoka 151	Eilutės Nr.
Garbinimas Dvasia ir tiesa vietoj ritualų	1–5
Kaip pasiekti dvasinį pakilimą?	8
Pranešimas apie tikinčiųjų persekiojimus	10–15
Jėzaus paskutinės vakarienės su mokiniais reikšmė	29–34
Krikščioniškosios dorybės	35–36
Kristaus sugrįžimas kaip Šventoji Dvasia	39–44
Dvasios ir sielos reinkarnacija kaip vystymosi būtinybė ir išraiška Dievo gailestingą teisingumą	46–61
Ne žmogus, o Dievas sukurs taiką	68–72

ir teisingumą žemėje	
Pamoka 152	Eilutės Nr.
Jėzaus kančia	1–17
Piktų dvasių įtaka žmogui	21–29
Kova su apsėstumu ir tamsiomis jėgomis	30–34
Nauji ženklai ir stebuklai	35–40
Rašytinių liudijimų apie Dievo veikimo pasaulyje liudijimų įkvėptumas – praeityje ir šiandien	41–43
Tik patys laikydamiesi Kristaus mokymų galima įgyti įtikinamumo	45–53
Kuklumas ir nuolankumas vietoj siekio užimti garbingus postus	54–62
Dvasinio mokymo keičiantis poveikis žmonijai	71
Pamoka 153	Eilutės Nr.
Siauras kelias, vedantis į Dievo įstatymo laikymąsi	5–11
Atėjo teismo laikas	16
Antrojo pasaulinio karo pranašystė išsipildė	19–20
Antrojo laikotarpio apžvalga iš išganymo istorijos perspektyvos	44–49
Dievo išgelbėjimo veiksmas Antrajame laikotarpyje	50–57
Išganymo istorijos užbaigimas per Kristaus sugrįžimą Dvasioje	58–73
Pamoka 154	Eilutės Nr.
Jėzus ir Jonas Krikštytojas	4–8
Kristaus Apreiškimo bažnyčios turi tapti pavyzdžiu	12–14
Krikščioniškų dorybių pavertimas jų priešingybėmis	15–20
Kai kurių mokslininkų tuštybė	27
Žmonijos požiūrio pasikeitimas po didžiojo apvalymo	49–55
Skausmas kaip mokytojas ir paskata atsinaujinti	56–58
Pamoka 155	Eilutės Nr.
Tik tiems, kurie savo dvasiniame ir sieliniame vystymesi atsilieka, Dvasinis mokymas atrodo kaip kažkas keisto	3–6
„Visų akys mane matys“	12–13
Dievo įstatymai skirti žmogaus išgelbėjimui	14–16
Priežastis, kodėl daugelis laiko dvasinį mokymą nesuderinamu su	24–30

ankstesniais Dievo apreiškimais	
Neatsispiriamas įtikinamumas, kurį suteikia savo gyvenimu ir veiksmais liudijamų Kristaus žodžių	32–36
Materializmas ir ateizmas dėl tikrų Kristaus apaštalų	37–42
Nauja Kristaus parabolė	60–63
Pamoka 156	Eilutės Nr.
Vieninga apreiškimų forma	4
Kylantis vystymasis per reinkarnacijas	5–9
Būsima pasaulėžiūrų ir konfesijų	10–14
Reinkarnacijų priežastis ir skirtingas žmonių dvasinio išsivystymo lygio	28–34
Po visą Žemę išsibarsčiusi Dievo tauta	35–41
Kalbos netikslumai mokymuose	47
Tikėjimo ir meilės galia gali padaryti stebuklus	51–53
Atgimimą teikianti atgailos, atleidimo ir maldos	54–55
Pamoka 157	Eilutės numeris
Pasaulio netikėjimas	1–2
Žvilgsnis į ateitį	7
Būtinasis kūno, sielos ir proto suderinimas	10–14
Laisvos valios piktnaudžiavimas dėl savikontrolės stokos	15–16
Jėzaus prisiminimai apie savo gyvenimą žemėje	21–22
Jėzaus mokinių ugdymas ir jų palaimingas veikimas	23–28
Atvertusiojo – apaštalo apaštalo Pauliaus	40–47
Dievo tauta, kovojanti su meilės ir tiesos ginklais kovojanti Dievo tauta	48–53
Būtinasis apreiškimų laiko apribojimas	57–64
Pamoka 158	Eilutės numeris
Geras Ganytojas prižiūri savo avis, taip pat už paklydusias ir pargriuvusias	1–9
Žmonijos dvasinis susivienijimas per Dvasinio mokymo po didžiojo apvalymo	13–16
Dvasios pakilimas į aukštesnius pasaulius	19–22

Kristaus kraujas kaip išganingos dieviškosios meilės simbolis	22–23
Dieviškajam išgelbėjimo darbui turi prisidėti pridėti žmogaus nuopelnai	39–40
Visuotinis meilės dėsni pakeis žmoniją	41
Dievas pasinaudoja ir tais nusidėjėliais, kurie pasirengę atgailauti	42–43
Tikėjimo šviesa apšviečia ir daro stebuklus	47–51
Blogio žmogaus viduje įveikimas po didžiųjų dvasinių kovų	53–59
Dvasinių dovanų pažadinimas	61–63
Elijas – sielų pažadintojas ir apšvietėjas	64–68
Pamoka 159	Eilutės Nr.
Dievo tautos dvasingumas ankstesniais laikais	3–5
Naujos žmonijos dvasingumo paskelbimas	6–10
Levio reinkarnacija	19–20
Dievo teisingumas skiriasi nuo žmogiškosios teisingumo sistemos	40–45
Apreiškimo bažnyčių užduotis ir atsakomybė	50–53
Dvasinė Izraelio tauta	54–60
Stebuklai per dvasingumą, o ne per magiją	61–66
Didžioji kova tarp šviesos ir tamsos	67–70
Naujasis Dievo žodis suteikia atramą sąvokų painiavos laikais	75–77
„Likimo smūgiai“ – tai išbandymai, skirti gyvenimo paskirti	įgyvendinti gyvenimo paskirtį“ 79–80
Pamoka 160	Eilutės Nr.
Pranašavimo dvasinės dovanos naudojimas reikalauja atsakomybės	1–5
Ateities regėjimas ir likimo nustatymas per dvasingumą	6–14
Naujas Dievo apreiškimas didžiausių dvasinių ir žemiškų nesutarimų bei kovų laikotarpiu	15–23
Šviesos kova su tamsa	30–31
Senovės Izraelio tautos tikėjimo pavyzdys	32–33
Elijas, tautų išlaisvintojas iš materializmo	34–39
Žmonių kančios yra jų pačių sukurtos, ne Dievo valia ir ne Jo siųstos	40, 43–45
Pranešimas apie nelaimingus įvykius turi būti suprantamas kaip įspėjimas, o ne kaip iš anksto nustatytas likimas	41–42
Dievo, kaip Tėvo, apreiškimas – šiandien	43–49

kaip ir anksčiau – Jėzuje	
Piktasis drakonas žmogaus viduje bus bus nugalėtas	50–55
Dievo Dvasios naujas veikimas žemėje	56–64
Ginkluotos jėgos panaudojimas neišsprendžia problemų, bet sukelia vis didesnes bėdas ir kančias	65–68
Pamoka 161	Eilutės Nr.
Gėrio ir blogio kelias	2–5
Gero ir blogo pažinimo medis	7–17
Žmonijos klaidingos raidos pabaiga	19–22
Dieviškoji apreiškimų kilmė	33–36
Žemės sukūrimas per 7 vystymosi etapus	37–44
Pirmasis žmonijos laikotarpis arba vystymosi etapas	45–50
Antrasis ir trečiasis laikotarpiai kaip apreiškimo epochos	51–53
7 antspaudai – išganymo istorijos epochos	54–63
Dieviškojo išganymo plano kulminacija 7-ojo antspaudų laikotarpiu	64–67
Pamoka 162	Eilutės Nr.
Žmonių nesupratimas ir klaidingos reakcijos	1–3
Žmonių nesupratimas ir klaidingos reakcijos	
Kristaus kovotojų gretos prieš blogį	4–6
Senovės Izraelio pranašų ištikimybė Dievui	7–9
Senujų pranašų ir naujųjų Viešpaties „tarpininkų“	10–16
Dievas yra arti žmogaus	17–20
Tikra malda kyla iš širdies.	23–24
Dieviškojo įstatymo pažeidimai bus nubausti	25–28
Klausytojų supratimo ir užuojautos trūkumas	31–36
Pagalba žmonėms ir vargstančioms sieloms per maldas	37–40
Pagalba per globėjus angelus ar šviesos dvasias	41–43
Gyvenimo trukmė žemėje yra iš anksto nulemta	44–45
Užduotis vykdyti tikrą meilės veiklą	46–55
Dvasinė meilė ir savanaudiška „meilė“	56–58
Pamoka 163	Eilutės Nr.
Apreiškimas, paguoda ir išgydymas per Paguodos Dvasią	
Sąmoningas ir nesąmoningas ryšys tarp šio pasaulio ir anapusinio pasaulio	24–33
„Žmogus negyvena vien duona“	37–39

Nauja parabolė	47–63
Pamoka 164	Eilutės Nr.
Tikėjimo išbandymai praeityje ir šiandien	1–5
Mirusiųjų sieloms mirties nėra	6–7
Pasirengusi, žinojanti žmogaus siela atėjus laikui lengvai atsiskirti nuo savo kūno apvalkalo	8–10
Dvasinis tobulėjimas laikantis meilės įsakymo	16–22
Klaidingi tikinčiųjų troškimai, viltys ir baimės tikinčiųjų dėl Dangaus karalystės	30–32
Baisus klaidingas tikėjimas amžina pragaro bausme	33–34
Egoistinės pamaldumo formos	37
Gamtos katastrofos turėtų paskatinti žmones Inicijuoti atstatymą	40–42
Žmonijos apgailėtina padėtis	43–46
Dvasios pergalė prieš „kūną“	47–49
Dievo išminties, galios ir meilės knyga	51–55
Pamoka 165	Eilutės Nr.
Naujos įžvalgos ir apreiškimai	7–13
Bendravimas perduodant mintis	15–16
Tik nušvitęs žmogus gali sėkmingai vykdyti misiją	35–57
Dievo Trejybė grindžiama trimis apreiškimo būdų – kaip Įstatymo, kaip Meilės ir kaip Išminties	55–60
Pasaulinės taikos prielaidos	71–72
Įspėjimas dėl savavališko mūsų egzistencijos žemėje nutraukimo	73–74
Pamoka 166	Eilutės Nr.
Gero ir blogo vadovavimo pavyzdžiai	3–7, 13–17
Apreiškimų poveikis tikinčiųjų bendruomenei	9–12
Marijos reikšmė naujajame išganymo plane	20–23
Naujoji Dievo sandora su žmonėmis	26–30
Poilsio ir apmąstymų diena	31–35
Siekti verta kūno ir dvasios harmonija	36
Meilės gydomoji ir išlaisvinanti galia	41–44
Žodžio skelbimo, paguodos ir gydymo misija	46–48
Širdies maldos lydinti, palaiminimų teikianti jėga	49–55
Pamoka 167	Eilutės Nr.

Būtinąs žmonijos apvalymas per skausmą	1–4
Dievo norimas tikėjimas žmogaus gėriu	5–12
Nesavanaudiška meilė Dievui ir žmonėms	14–19
Būsimą dvasinę religijos praktika	20–21
Fizinė mirtis – išsilaisvinimas sielai	22–27
Dirbtinių ribų tarp žmonėmis ir tautomis	29–32
Jono apreiškimas – jo meilės maksimos	33–37
Sveikata, jėga ir pažinimas per apvalymą	40–45
Spiritualistai iš viso pasaulio kaip pažengę broliai dvasia, kurie moka priimti ir panaudoti ir jais pasinaudoti . .	46–48
Kristaus sekimas reikalauja savęs nugalėjimo, auką, aktyvią meilę artimui ir nuolankumą	53–54
Pamoka 168	Eilutės Nr.
Tikrasis mylintis turi viską	11
Ne Jėzaus mirtis ant kryžiaus, o Meilės įstatymo įgyvendinimas pagal jo pavyzdį atneša žmogui išgelbėjimą	14–23
Žmogaus likimas nėra kentėti, bet tobulėti	25
Užtarimas ir gailestingas užuojautos jausmas atgailaujančioms sieloms anapus	36, 45–47
Meilės veiksmai vietoj sunkių atpirkimo kančių	54–57
Pamoka 169	Eilutės Nr.
Dievo gailestingumas kenčiančioms sieloms pomirtiniame pasaulyje	6
Įstatymas ir atpirkimo kelias veda į tobulumui	7–9
Žemės likimas nėra būti pasauliu, kuriame Būti atpirkimu	10–14
Įkvėpimas gamtos tyloje ir grožyje	28–31
Būtinąs sąlygos mokytojams „Geistwerk“	35–36
Vienpusio proto lavinimo žalingos pasekmės	47–48
Įkvėpimas per Dievo balsą žmoguje	53–54
Būsimą Kristaus taikos karalystė žemėje	59
Jėzaus mokymas nebuvo pasiskolintas iš žmogiškųjų mokymų; jis negalėjo nieko pasimokyti iš žmonių	62–69
Pasiuntinių nesugadintas paprastumas	70–76

Pamoka 170	Eilutės Nr.
Didžiausias Jėzaus skausmas ant kryžiaus	1–3
Jėzaus dieviškosios prigimties nepripažinimas	4–11
Šiandienos klaidingi lūkesčiai dėl Mesijo	23
Sąvokos „dvasinis pasaulis“ reikšmė knygoje „Dvasinis darbas“	42–48
Pagalba valdžios atstovams per maldas	54–55
Dvasios esmė ir veikimas žmoguje	56–63
Dievo apreiškimas jo kūrinijos darbuose	64–65
Pamoka 171	Eilutės Nr.
Vadovavimasis savo sąžine	7–10
Tiesus dvasios kelias „dangaus kopėčiomis“	17–30
Rašytiniai apreiškimų liudijimai	48–55
Marija – švelnios Dievo meilės įsikūnijimas	68–72
Dievo meilės praradimas sunkiu bandymų metu	77–78
Žmoniją keičianti naujojo Dievo žodžio	79–87
Pamoka 172	Eilutės Nr.
Dvasinio tyrumo šviesos drabužis	1–6
„Dvasinio darbo“ mokytojai turi gerai pažinti žmogaus širdies	10–14
Įtikinamumo trūkumas dėl tikėjimo, meilės ir pažinimo	24–26
Nurodymai misijos darbuotojams	33–43
Klaidingų Dievo sampratų ištaisymas	48–52
Drąsos trūkumas išpažinti tikėjimą	57–62
Mokymas broliška dvasia, be moralinio spaudimo	63–64
Pamoka 173	Eilutės Nr.
Ką reiškia pavadinimas „spiritualistas“?	1
Išorinės kulto formos – netgi Apreiškimo bendruomenėse	4–9
Žmonių lygybė Dievo akyse	11
„Pasiklydęs sūnus“ kaip palyginimas apie žmoniją	19–23
Sąžinės vedimas – praeityje ir šiandien	32–36, 42
Pradinis pasipriešinimas dvasiniam mokymui	45–46

Paulius ir Nikodemus prisipažins esą reinkarnuoti prisipažins vykdantys Viešpaties darbą	47–48
Taikos karalystės žemę sudrebinantys gimdymo skausmai	59–52
Savianalizės valanda sąžinės šviesoje	57–58
Netikras gedulas dėl „mirusiųjų“	62–66
Meilės kupinas ryšys su dvasiškai gyvais mirusiaisiais	67–73
Pamoka 174	Eilutės Nr.
Kaip išvengti klaidų maldos pagalba – prieš veiksmo kyla klausimas apie Dievo valią	1–3
Dvasinio suvokimo pažadinimas per maldą	4–7
Pažadas apie nuostabias dvasines buveines	9–11
Eliaus veikimas žmonių širdyse ir tautose	12
Visų žmogaus esybės aspektų vystymas per dvasinį mokymą	14–16
Nuostabus naujų Dievo apreiškimų laikotarpis.	25–27
Užduotis parašyti knygą, kurioje būtų išdėstyta esminė mokymų esmė	30
Gyvenimo užduoties įvykdymas su kantrybe ir pasiaukojimu	31
Dvasinio tobulėjimo požymiai	46–47
Žmonijos savaiminio sunaikinimo pavojus	48–55
Kelias į tobulumą	57–60

Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.

Literatūra

Reichl leidykla, D-56329 St. Goar, tel.: +49 (0)6741 1720

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I, II, III, IV, V, VI tomai

„Trečiasis Testamentas“ (taip pat ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis)

Dieviškieji apreiškimai iš Meksikos (trumpas įvadas)

Dieviškieji apreiškimai apie gyvenimo klausimus

Pranašystės apie Trečiąjį laikotarpį

„Buchdienst zum Leben“, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, el. paštas: manfredbaese@gmx.de

Dieviškoji meilė – mūsų gyvenimo ir visos būties kilmė, esmė ir tikslas

El Amor Divino – mūsų gyvenimo ir visos būties šaltinis, esmė ir tikslas

„Tikrojo gyvenimo“ knyga, VII, VIII, IX, X, XI, XII tomai

Trečiasis Testamentas

„Unicon“ fondas, D-88709 Meersburg

Tel.: +49 (0)7532 808162, el. paštas: info@unicon-stiftung.de

Įvadas į „Tikrojo gyvenimo knygą“ (nemokamai)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco Nr. 54, vidinis kambarys Nr. 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Meksikas, D.F.

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I–XII tomai

„Trečiasis Testamentas“

ir kitos knygos apie šiuos dieviškus apreiškimus iš Meksikos

Interneto svetainės

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (daugiakalbė)

www.tercera-era.net (ispanų kalba)

www.144000.net (daugiakalbė)

www.dritte-zeit.net